உ

கணபதி துணை.

முருகக்கடவுள் துணை.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்வரப்பிரசாதியாய்த்

திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருந்த

அருணகிரிநாத சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்புகழ்.

முதற்பாகம்.

இஃது

பல கையெழுத்துப் பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

திருப்பாதிரிப்புலியூர் வித்துவான்

சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்களால்

பரிசோதிப்பித்து

வடர்துப்பாடி

த. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களால்

சென்னபட்டணம்

கா. முருகேசமுதலியாரவர்களுடைய

ஹிந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜய வருடம் கார்த்திகை மீ.

December, 1894.

உ

சிவமயம்.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

சிவமயம்.

முகவுரை.

சிவபெருமானுக்குத் தேவார திருவாசகங்கள் எவ்வளவு உகந்த ஸ்தோத்திரங்களா யிருக்கின்றனவோ அதுபோல முருகக்கடவுளுக்கு மிகவும் பிரியமானது திருப்புகழ் என்னும் செஞ்சொற் பிரபந்தம். இதை அச்சிடவேண்டும் என்கிற எண்ணம் எனக்கு இருபதுவருஷங்களுக்கு முன் உண்டாயிற்று. அதுமுதற் பல இடங்களிலிருந்து புஸ்தகங்களை வருவித்து ஆயிரத்திருநூறு பாடல்கள் சேகரஞ்செய்தேன். புத்தகந்தோறும் பாடல்கள் வேறுபட்டிருந்தமையால், அவைகளையெல்லாம் பரிசோதித்து ஒழுங்குபடுத்துவது அதிகபிரயாசமாக இருந்தது. இக்காரணத்தாலும், எனக்கு அவகாசமில்லாமையாலும், இன்னும் சில காரணங்களாலும் இப்புத்தகம், வெளிவர இது காறும் தாமதித்தது. திருப்பாதிரிப்புலியூர் வித்துவான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிவசிதம்பர முதலியாரவர்கள், அதிகசிரத்தையையும் முயற்சியையும் உடையவர்களாகி என் எண்ணத்தை முடிப்பித்தார்கள். ஒவ்வொரு பிரதியிலும் பாடல்கள் அதிகப் பிழையாயும் ஒன்றுக்கொன்று அதிகவித்தியாசமாயும் இருந்தமையால் அவைகளைச் சீர்ப்படுத்த ஷை முதலியாரவர்களெடுத்துக்கொண்ட முயற்சி அளவிறந்தது. அதற்காக நான், அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமான வந்தனங்கள் அளிப்பதன்றி வேறேயாது கைம்மாறு அளிக்கவல்லேன்? சிலபுத்தகங்களில் சிலபாடல்கள் அடிகள் மாற்றப்பட்டிருந்தன. சிலவற்றில் பொதுவான பாடல்கள் ஸ்தலங்களுக்கும், ஒருஸ்தலத்துக்குரியபாடல் மற்றொரு ஸ்தலத்துக்குமாகத் திருப்பப்பட்டிருந்தன. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்,—"தோகைவாசி நடத்தும் பெருமாளே" என்

பதை 'சோலை மாமலைநிற்கும் பெருமாளே' என்றும், "ஓ ரெழுத்திலாறெழுத்தை யோதுவித்த பெருமாளே" என்பதை 'ஓசையுற்ற சோலைவெற்பில் மூகைபெற்ற பெருமாளே' என் றும், "கொடுமுடிக்குமரப் பெருமாளே" என்பதை 'குருமலைக்குமரப் பெருமாளே' என்றும், "மாடையம்பதிவாழ்வே தேவர்கள் பெருமாளே" என்பதை 'மாபரங்கிரிமீதேமேவிய பெருமாளே' என்றும் வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. இன் னும் இவைபோலுள்ள வேறுபாடுகள் மிகப்பல. இவ்வேறு பாடுகளை யெல்லாம் பிரதிகளைக்கொண்டு கூடியவரையில் நீக்கிப் பாடல்கள் சுத்தஞ்செய்யப்பட்டன. இவ்வளவு தூரம் ஆராய்ச்சிசெய்து ஒழுங்குபடுத்தியும், பாடல்களெல் லாம் அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருவாக்கிலிருந்துவந்த படியே கலப்பில்லாமலிருக்கின்றனவென்று சொல்லத்துணிந் திலன். ஓலைப்புத்தகங்கள் பலவற்றிற் பலவாறாக எழுதப் பட்டிருக்கும்பாடல்கள் இப்போது ஒருவாறு ஒழுங்காகத் திரட்டி எல்லோரும் படிப்பதற்குச் சுலபமாக ஒருபுத்தக மாக்கப்பட்டன என்று மாத்திரம் சொல்லக்கூடும். இப்புத் தகத்தில் எவ்வகைப் பிழைகளிருந்தாலும் அவைகளை யெல் லாம் பொறுப்பதன்றி அவற்றை அடியேனுக்குத் தெரிவிக் கும்படிக்கும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களை வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முருகப்பெருமானுடைய திரு வருளினால் இப்புத்தகம் இரண்டாம்பதிப்புக்கு வருமாயின் அக்காலத்தில் மேற்கண்டவழுக்களைக் களைந்துவிடலாம். எளிதில் பொருள்விளங்கும்பொருட்டுப் பாடல்களில் சிற் சில இடங்களில் சந்திகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை ஆன்றோர் அருவருக்காமல் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். இது நிற்க.

சிவஸ்தலங்களுள்ளே தேவாரம்பெற்றவைகள் எப்ப டிச் சிறப்புற்றிருக்கின்றனவோ அதுபோல் முருகப்பிரானு டைய கோயில்களில் திருப்புகழ் பெற்றவை சிறப்புற்றன வாம். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட கோயில்களில் தீபாரா தனைக்காலத்தில் அவ்வவற்றிற்குள்ள திருப்புகழ்ப்பாடல்

களில் ஒன்றையேனும் சொல்லும்படி கோயிலதிகாரிகள் செய்வார்களேயாயின் அது பெரும்புண்ணியமாயிருக்கும். திருப்புகழ்பெறுத கோயில்களிலும் பொதுப்பாடல்களா யுள்ளவற்றில் ஒக்கதொன்றைச்சொல்லித் தீபாராதனை செய்வித்தல் மிகவும் உத்தமம்.

முருகப்பெருமானுடைய அருமபெரும்புகழாகிய இத் திருப்புகழை நியமமாகப் பாராயணஞ்செய்யும் அடியார்கள் இம்மையில் எல்லாப் பாக்கியங்களையும்பெற்று மறுமையில் மோக்ஷமடைவார்களென்பதற்கு யாதோர் ஐயமுமில்லை.

நான் பாடல்கள் சேகரஞ்செய்யுங்காலத்தில் தங்களிடமிருந்த பிரதிகளைத்தந்த புண்ணியவான்களுக்கும, பிறரிடத் திருந்தவைகளை வருவித்துத்தந்த அன்பர்களுக்கும், அநேக வந்தனம் அகமகிழ்ந்தளிக்கின்றேன். இவர்களில் கருங்குழி ஞானப்பிரகாச ஐயரவர்களுடைய குமாரராகிய ஆறுமுக ஐயரவர்களை முக்கியமாகச்சொல்லவேண்டும். இவர், மேற் கூறிய இரண்டுவகைப்பட்ட உதவிகளும் செய்ததன்றி அநேகநாள என்னுடன் இருந்தும், தாம் தனியேயிருந்தும், பாடல்களுக்கு அகராதிமுதலிய ஏற்படுத்தியும், அவைகளைப பிரிக்கவேண்டியபடியே பிரித்தும், இன்னும் பலவித வேலை செய்தும், பேருதவிபுரிந்தனர். இவ்வளவும் இவர் பொருளாசையினாலல்லாமல் திருப்புகழ் வெளியாகவேண்டுமென் கிற பேரவாவினாலேயே செய்தமையால், இது மிகவும் வியக்கற் பாலதேயாம்.

வரிசைப்படுத்திய பொழுது, முருகக்கடவுளுக்கு முக்கியமான படைவீடுகளாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை ஆகிய ஆறு ஸ்தலங்களின் பாடல்கள் முறையே முதலில் வைக்கப்பட்டன. பஞ்சபூதஸ்தலங்களாகிய காஞ்சீபுரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, காளஹஸ்தி, சிதம்பரம் என்னும் இவற்றின்பாடல்கள் முறையே பின்பு வைக்கப்பட்டன. அப்பாலுள்ள ஸ்தலப்பாடல்கள், தெரிந்தவளையில்,

தொண்டைநாடு, சோழநாடு முதலிய நாடுகளின் கிரமப்படி பிரித்துவைக்கப்பட்டன. இறுதியில் பொதுப்பாடல்களும், பஞ்சரத்நத்திருப்புகழ் என்று வழங்கிவரும் ஐந்துபாடல்களும் வைக்கப்பட்டன. ஒரேசந்தமானபாடல்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றாகவைக்கப்பட்டன. பிரபலமான ஸ்தலங்களையன்றி ஏனையஸ்தலங்களுள், பலவற்றின் இருப்பிடம்முதலியவிவரங்கள், சில அன்பர்கள்மூலமாகவும் வேறுவிதமாகவும் கிடைத்தன. அவற்றை அந்தஅந்த ஸ்தலத்துப்பாடல்களின்கீழ்க்குறித்திருக்கிறேன். சிலவற்றின் இருப்பிடம், என்ன முயற்சிசெய்தும் இன்னும் தெரியவேயில்லை. பாடல்களில் அவசியமான இடங்களில குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

முதலில், ஓலைப்புத்தகங்களிலுள்ளபாடல்களைக் கடிதத்திற் பெயர்த்து எழுதியும், திருத்தியானபின்பு அவைகளை வேறுகடிதங்களில் எழுதியும், உதவிபுரிந்த நண்பர்களுக்கும், இன்னும், இப்புத்தகம் அச்சுக்கு வருவதற்குவேண்டிய பல்விதமான உதவிபுரிந்த அன்பர்களுக்கும் மனப்பூர்வமாக வந்தனஞ்செய்கின்றேன்.

திருப்புகழ் அச்சிடவேண்டும் என்று பிரதிகள் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினதுமுதல் இதுவரையில் எனக்குண்டாயிருந்த பிரயாஸம் மிகஅதிகமே. திருப்புகழ் அச்சிடப்பட்டு வெளிவரவேண்டும், அதை அன்பர்கள் வாசித்து ஆனந்தமடையவேண்டும் என்னும் ஆசையே இவ்வளவு பிரயாசத்திற்குங் காரணமாயிருந்தது. என் ஆசையை இவ்வளவு காலத்துக்குப் பின்பேனும் முருகப்பிரான் ஒருவாறு நிறைவேற்றுவித்தது அவருடைய பெருங்கருணையே.

முருகக்கடவுளுடைய அனுக்கிரகத்தினால யாவருக்கும் க்ஷேமம் உண்டாகுக.

திருத்தணிகைப் பெருமான் திருவடிவாழ்க.

சேகரமான ஆயிரத்திருநூறு பாடல்களையும் அச்சிட்டு
முடிந்தபின்பு ஒரேபுத்தகமாக்கி வெளிப்படுத்த உத்தேசித்
திருந்தேன். அச்சிடத்தொடங்கி இரண்டுவருஷகாலமாகியும்,
பலவித அசந்தர்ப்பத்தால், இதுவரையில் அறுநூறு பாடல்
களே அச்சிட்டு முடிந்தன. மற்றை அறுநூறு பாடல்களை
யும் அச்சிட்டுமுடிக்க எப்படியும் இன்னும் இரண்டுவருஷம்
செலலும். அவ்வளவுகாலம் புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தாம
லிருப்பது யுக்தமாகத் தோற்றவில்லை. இதனை அச்சிடத்
தொடங்கினபின்பு அச்சிடும்விஷயத்தில் சென்னையில் என
க்கு உதவி புரிந்துவந்த ம-ள-ள-ஸ்ரீ தணிகாசல நாயகரும்,
திருப்புகழ்ப்பாடல்களைச் சீர்திருத்தி ஒழுங்குபடுத்தின திருப்
பாதிரிப்புலியூர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ சிவசிதம்பரமுதலியார் அவர்க
ளும் சிவபதமடைந்தார்கள். முதலியார் அவர்கள், தாம்எவ்
வளவோ பிரயாசப்பட்டுச் சரிப்படுத்திய திருப்புகழ்ப் பாடல்
கள் அச்சிறப்பித்து முடிகிறவரையில் இருந்து அச்சுப்புத்
தகத்தைக்கண்டு களிக்காமல் காலஞ்செய்ததைப்பற்றி மிக
வும் வியசனப்படுகிறேன். இக்காரணங்களாலும், அன்பர்கள்
அநேகர் திருப்புகழ் எப்பொழுது வெளிப்படுமோ என்று
ஆவலாய் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாலும், இனித்
தாழ்க்கலாகாதென்றெண்ணி ஆனவரையில் உடனே வெளிப்
படுத்துவது உசிதமென்று நிர்மாணித்தேன். முருகக்கடவுளு
டைய ஆறுபடைவீடுகளாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்
தூர், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்
சோலை, இவைகளின் பாடல்களும், பஞ்சபூத ஸ்தலங்களா
கிய காஞ்சீபுரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, காளஹஸ்தி,
சிதம்பரம், இவைகளின் பாடல்களும் சேர்ந்து ௬௦௩-பாடல
களாகின்றன. இவ்வறுநூற்று மூன்று பாடல்களையும் இப்
போது முதற்பாகமாக வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றேன். மற்
றைஸ்தலங்களின் பாடல்களும பொதுப்பாடல்களும் சேர்
ந்து அறுநூறு பாடல்களாகும: அவற்றை இரண்டாம் பாக
மாக விரைவில வெளிப்படுத்த முயலுகிறேன். ஆறுமுகக்
கடவுள் அநுக்கிரகிப்பாராக.

தஞ்சாவூர்ஜில்லா,
திருத்துருப்பூண்டி:
ஜய௵ ஆவணி௴
1894௵
செப்டம்பர்௴

வ. த. சுப்பிரமணியபிள்ளை.

சிவமயம்.

வெற்றிவேல் உற்றதுணை.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

இம்மகானுபாவர் நினைக்கமுத்தியளிக்குந் திவ்வியக்ஷேத்திரமாகிய திருவண்ணாமலையிலே அவதரித்தவர். இவர் பிரபுடதேவ மகாராஜாகாலத்தில் இருந்ததாகச்சொல்லப்படுவதாலும், அவ்வரசன் இங்கிலீஷ்வருஷம் 1450ல் ஆண்டதாக ஏற்படுவதாலும், இவர் ஏறக்குறைய 445வருஷங்களுக்குமுன் இருந்திருக்கவேண்டும். இவர் பாலியத்தில சிற்றின்பத்தில்மூழ்கியிருந்து அதனால் அதிகத்துன்புற்று, பின்பு முருகக்கடவுளுடைய அநுக்கிரகத்தினாலே அத்துன்பங்கள் நீங்கி, மெய்ஞ்ஞானோபதேசம்பெற்று, அதிமதுரமும் அற்புதமுமான பாடல்களினாலே அக்கடவுளுடைய திருப்புகழைத்துதித்தார் என்பது இவர்பாடல்களினாலேயே நன்கு விளங்குகின்றது.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்முதலிய சைவசமயாசாரியர்கள் எப்படிச் சிவஸ்தலங்கள்தோறும்சென்று தேவாரதிருவாசகங்களைப்பாடினார்களோ அப்படியே அருணகிரிநாதசுவாமிகளும் சிவஸ்தலங்களுக்கும் சுப்பிரமண்ணியக்ஷேத்திரங்களுக்கும்சென்று அங்குவீற்றிருக்கும் சுப்பிரமணியக்கடவுளைப்பாடிவந்தார். அப்பாடல்களுக்குத் திருப்புகழ் என்ம்பெயர் உண்டாயிற்று. சுவாமிகள்பாடிய திருப்புகழ்ப்பாடல்கள் பதினாறாயிரமென்று *ஆன்றோர் கூறியிருக்கின்றனர். அவைகளில் இக்காலத்தில் ஓராயிரமேனும் ஒருங்கு கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. இவருடைய அதிஅற்புதமான

---

* வரகவி மார்க்கசகாயதேவர் அருளிச்செய்த திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், காப்புப்பருவம் ௧0-வது செய்யுள்:—

"அம்மை முலையுண்டு விளையாடும் இளையோனை எமை யாட்கொண்ட குமரேசனை, செம்மையுள ஆறுமுகனைத் திருவிரிஞ்சை வருசேயைப் புரந்தருள்கவே, மும்மை மலமகலக் கீரமுனி சொன்ன திரு முருகாற்றெனுந் தேறலும், எம்மருணகிரிநாத ரோதுபதி னாறாயிரந் திருப்புக ழமுதமே."

வாக்குவல்லபத்துக்கு,

> "வாக்கிற் கருணகிரி வாதவூரார் கனிவில்
> தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்கு
> நக்கீர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனூர்
> சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்"

என்னும் பாடலே சான்ரும். இவர் வாக்கின பிரபாவத்தைப் பற்றியன்றே அதைக் 'கடல்மடைதிறந்த வெள்ளம்' என்றும் கூறுகின்றனர்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த மற்றைநூல்கள திருவதுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி என்பவைகளாம். கந்தரந்தாதி, சுவாமிகள் வில்லிபுத்தூராருடன தர்க்கஞ்செய்தகாலத்தில் பாடப்பட்டதென்றும், அதற்கு உரை அவ்வில்லிபுத்தூராரே செய்தனரென்றும், அதில் *"திதத்த" என்று தொடங்கும் நிசவது செய்யுளுக்கு அவர் உரைசெய்யமாட்டாமல் திகைத்துத் தோல்வியுற்றனரென்றும், அதற்குச் சுவாமிகளே உரையருளிச்செய்தனரென்றும், பின்பு மற்றைப்பாடல்களுக்கு வில்லிபுத்தூராரே உரைசெய்து முடித்தனரென்றும, ஆன்ரேர் கூறியிருக்கின்றனர்.

சுவாமிகளுடையபாடல்கள் அதிஅற்புதமான வாக்காயிருப்பதன்றி, பொருளமைவிலும் மிகச்சிறந்தனவாக இருக்கின்றன. அவைகளிலடங்கியிருக்கும் விசேஷார்த்தங்கள் தெளிந்த ஞானிகளுக்கேயன்றி நமபோற் சாதாரணமானவர்களுக்குப் புலப்படுவதுகஷ்டம. மகானுகிய தாயுமான சுவாமிகள் அவைகளைக்கண்டுணர்ந்தன்ரே,

> "ஐயா அருணகிரி அப்பா உனைப்போல
> மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
> சாற்றரிதென் றேசற்ருர் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
> காற்றிசைக்குங் கைகாட்டினுன்"

என்று வியந்து கூறியிருக்கின்றனர்.

வேலுமயிலுந் துணை.

---

* "திதத்தத்தத்தித்தத் திதிதாதைதாத துத்தித்தத்திதா
திதத்தத்தத்தித்த திதித்தித்த தேதுத்து தித்தித்ததா
திதத்தத்தத்தித்தத்தை தாததிதேதுதை தாததத்து
திதத்தத்தத்தித்தித்தி தீதீ திதிதுதி தீதொத்ததே."

உ

சிவமயம்.

முருகக்கடவுள் துணை.

திருப்புகழ்ச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நூற்சிறப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

எல்லாரு ஞானந் தெளிஞரோ கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாத
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி. (௧)

திருப்புகழ்ச் சிரவணத்தால் வேதார்த்தாதி அனைத்தும் அறியலாம் ஆதலால் அதனையே கேட்க என்றது.

வேதம்வேண் டாம்*சகல வித்தைவேண் டாம்கீத
நாதம்வேண் டாம்ஞான நூல்வேண்டாமே—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்தாள் போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம். (௨)

நூற்பயன்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம்அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனவீ
டேறலாம் யானைக்கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினர்க் காமேயிக் கூறு. (௩)

---

* சகலவித்தை=அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்கள்.

ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
சூரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப
பாரில் வழுத்தினோர் பால். (௪)

அன்பர்வினவ ஆண்டவன் விடையருளியதாக மேலையதை வற்புறுத்தியது.

கலிவிருத்தம்.

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்திடு கைவேலா
இருபபிட முனக்கெது எனக்கரு ளியம்பாய;
உருக்ககல் விழுக்குல மொழுகமில ரேனும்
திருப்புகழ் படிபபவர் மனத்தினி விருப்பாம். (௫)

அங்ஙனம் அருளக்கேட்ட அன்பர் ஆண்டவனைநோக்கிக் கூறியதாகத் திருப்புகழ் படிப்போர் திறங்கூறியது.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலுவாலே
ஒருத்தனை மதிபபதிலை யுன்றனருளாலே
பொருபபுக மிகபபொருது வென்றுமயில்மீதே
தரித்தொரு திருத்தணியில் நின்றபெருமானே. (௬)

நூலாசிரியர் பெயரோடு நூற்பண்பும் பெயரும் உணர்த்தி அதனைத்துதிப்போர் பேறுங்கூறியது.

வெண்பா.

ஓராறு மாமுகனும் உச்சிதமெய்ஞ் ஞானகுருகன்
பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராரும்
தோத்திரம தாகத் துதிககுந திருப்புகழை
ஏத்தினவ ரீடேறு வார். (௭)

திருப்புகழ் இன்ன இன்னதற்கு இன்ன இன்னதாய் எனல்.

அருணகிரி நாதர்பதி னாறு யிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர்—பரகதிக்கஃ
தேணி யருட்கடலுக் கேற்ற மனத்தளர்ச்சிக்
காணி பிறவிக் கரம். (௮)

திருப்புகழ் வழிபாட்டால் கூற்றையும் வெல்லலாம் எனக்கேடி பெற உரைத்தது.

திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்கத்—திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று
கொர்ச்சிக்க லாமே கெடீ. (கூ)

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

இப்பாயிரம், பூர்வத்துள்ள அபியுக்தர்களாற் செய்யப்பட்டு புராதன பிரதிகளில் எழுதி வழங்கிவருவது.

திருஅருணை முருகக்கடவுள் துதி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏறுமயிலேறிவிளை யாடுமுகமொன்றே,
ஈசருடன்ஞானமொழி பேசுமுகமொன்றே,
கூறுமடியார்கள்வினை தீர்க்குமுகமொன்றே,
குன்றுருவவேல்வாங்கி நின்றமுகமொன்றே,
மாறுபடுசூரரை வதைத்தமுகமொன்றே,
வள்ளியைமணம்புணர வந்தமுகமொன்றே,
ஆறுமுகமானபொருள் நீயருளல்வேண்டும்
ஆதியருணாசல மமர்ந்தபெருமாளே.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

கணபதிதுணை.

திருத்தணிகேசன் துணை.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகர்துதி.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்-
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்;
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை-
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே;
முத்தமி ழடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே-
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா;
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை யிபமாகி-
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே.(க)

இதன் முடிபு.

கரிமுகன் அடிபேணி...அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பகம்! என, வினை...கெடும். (ஆதலால் யான்) ... அரன் மகன்.... மதயானை (ஆகிய)மத்தளவயிறனை, உத்தமிபுதல்வனை...மலர்கொடுபணிவேன்· (என்செய்து, எதன்பொருட்டுப் பணிவேன் எனில்)...முதல்வோனே! ...அதிதீரா! ...பெருமானே! (எனத்துதிசெய்து, எடுத்துக் கொண்ட துதிநூலாகிய இப்பிரபந்தம் இடையூறின்றி யினிது முடிதற்பொருட்டுப் பணிவேன் என்க.)

---

*உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி;
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே;
அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே-
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே. (௨)

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
பக்ஷியெனு முக்ரதுர கமுநீபப-
பக்குவம லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்;
திக்கதும திக்கவரு குக்குடமும் ரக்ஷைதரு
சிற்றடியு முற்றியப னிருதோளும்-
செப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு
செப்பெனஎ னக்கருள்கை மறவேனே;

---

* உம்பர்தரு=சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம, கற்பகம் என்னும் ஐவகைத்தெய்வத விருக்ஷங்கள். தேனு=காம தேனு என்னும் தெய்வப்பசு. மணி=சிந்தாமணியென்னும் தெய்வத ரத்நம். இம்மூன்றும் தம்மையடைந்தோர்க்கு அவர்கள்விரும்பிய பொருள்களைத் தரவல்லன.

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்
எட்பொரிய வற்றுவரை யிளநீர்*வண்-
டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;
மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
விக்கினச மர்த்தனெனு மருளாழி-
வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பரருள்
வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே. (௩)

விடமடைசு வேலை யமரர்படை சூலம்
விசையன்விடு பாண மெனவேதான்-
விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்
வினையின்விளை வேது மறியாதே;
கடிபுலவு பாயல் பகலிரவெ னாது
கலவிதனில் மூழ்கி வறிதாய-
கயவனறி வீன னிவனுமுயர் நீடு
கழலிணைகள் சேர அருள்வாயே;
இடையர்சிறு பாலை திருடிகொடு போக
இறைவன்மகள் வாய்மை யறியாதே-
இதயமிக வாடி யுடையபிளை நாத
கணபதியெ னுமை முறைகூற;
அடையலவ ராவி வெருவஅடி கூர
அசலுமறி யாம லவரோட-
அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட்
அறிவருளும் ஆனை முகவோனே. (௪)

நினது திருவடி சத்திமயிற்கொடி
நினைவு கருதிடு புத்திகொடுத்திட
நிறையஅமுதுசெய் முப்பழமப்பமும் நிகழ்பால்தேன்-

* வண்டு எச்சில் = தேன்.

நெடிய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்
நிறவி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி
நிகரி லினிகத லிக்கனி வர்க்கமு மிளநீரும்;

மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு
மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர
வளரு கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை வலமாக-

மருவு மலர்புனை *தொத்திர சொற்கொடு
வளர்கை குழைபிடி †தொப்பண குட்டொடு
வனச பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை மறவேனே;

தெனன தெனதென தெத்தென னப்பல
‡சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்
திரளு முறுசதை பித்தநி ணக்குடல் செறிமூளை-

செரும வுதரநி ரப்புசெ ருக்குட
னிணைய வரவநி றைத்தக ளத்திடை
திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள் செகசேசே;

எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்
துடிக ளிடிமிக வொத்துமு ழக்கிட
டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தவி லெழுமோசை-

இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட
எதிரும்நிசிசர னைப்பெலி யிட்டருள்பெருமாளே.(௫)

---

*தொத்திர சொற்கொடு=தோத்திரசொல் கொண்டு.
†தொப்பணம்=தோப்பணம், தோப்புக்கரணம்,
‡சிறியஅறுபதம்=ஈ.

சிவமயம்.

திருப்புகழ்.

நூல்.

1. முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை
*அத்திக்கிறை சத்திச்சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக்குருபர எனவோதும்-
முக்கட்பர மற்குச் †சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்துமு வர்க்கத்தமரு மடிபேணப்;
பத்துத்தலை தத்தக்கணை ¶தொடு
ஒற்றைக்**கிரி மத்தைப்பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியி லிரவாகப்-
††பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய
‡‡பச்சைப்புயல் மெச்சத்தகுபொருள்
பக்ஷத்தொடுரக்ஷித்தருள்வதுமொருநாளே;
தித்தித்தெய வொத்தப்பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி
திக்கொட்கந டிக்கக்கழுகொடு கழுதாடத்-

'முத்தைத்தரு' என்னும் இச்செய்யுள் அருணகிரிநாதர் ஆதியில் அருளிச்செய்ததாக ஆன்றோர் வரைந்து வழங்கிவருதலின் முதலில் வைக்கப்பட்டது.

*அத்தி=தெய்வயானை. †சுருதியின்முற்பட்டது=பிரணவம்.

‡இருவர்=பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

¶தொட்டு எனற்பாலது தொடு எனத்தொகுக்கப்பட்டது.

**கிரிமத்தைப் பொருது = மந்தரகிரியாகியமத்தைக் கொண்டு (திருப்பாற்கடலைக்) கடைந்து.

††பத்தன்=அருச்சுனன். ‡‡பச்சைப்புயல்=விஷ்ணு.

திக்குப்பரி அட்டப்பயிரவர்
தொக்குத்தொகு தொக்குத்தொகுதொகு
சித்ரப்பவு ரிக்குத்ரிகடக எனவோதக்;
கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை
குக்குக்குகு குக்குக்குகுகுகு
குத்திப்புதை புக்குப்பிடியென முதுகூகை-
கொட்புற்றெழ நட்பற்றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி
குத்துப்படவொத்துப்பொரவல பெருமாளே.

இதன்முடிபு

அத்திக்கிறை! .. சரவண! ...குருபர! எனவோதும் பரமர்க்கு...கற்பித்து, இருவரும்...அமரரும் அடிபேண, ...பயிரவி நடிக்க, ...கழுதாட, ...அட்டபயிரவர்...ஓத, பறைகொட்ட, ..கூகை புக்குப்பிடியென, ...அவுணரைவெட்டிப் பலியிட்டு, ...கிரிகுத்துப்பட ...பொரவலபெருமாளே! ...தலைதத்தக் கணைதொட்டு, . .கிரிமதத்தைடபொருது, ...பகல்.. இரவாக...இரதத்தைக்கடவிய பரமைப்பயக்கு மெச்சத்தகு பொருளே! (நீ எளியேனை) இரக்ஷித்தருளும் தர்மம் (உளதோ?)

முருகக்கடவுளின் முக்கியதிருப்பதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

2. கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்
வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று
கடையில்வந்து தித்துக்குழந்தை வடிவாகி-
கழுவியங்கெ டுத்துச்சுரந்த
முலை*யருந்து விக்கக்கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித்தவழ்ந்து நடமாடி;

*அருந்துவிக்க=அருத்த=ஊட்ட.

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டிதண்டை
அவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து வயதேறி-
அரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த
தமையுமுன்க்ருபைச்சித்தமென்றுபெறவேனோ;
இரவியிந்த்ரன் வெற்றிக்குரங்கி
னரசரென்று மொப்பற்ற†வுந்தி
யிறைவன்‡எண்கினக்கர்த்தனென்றுமநெடுநீலன்-
எரியதென்றும் ருத்ரற்சிறந்த
அனுமனென்றும் ஒப்பற்றஅண்டா
எவருமிதவர்க்கத்தில்வந்து புனமேவ;
அரியதன்படைக்கர்த்தரென்று
அசுரர்தங்கிளைக்கட்டைவென்ற
அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்றபண்பின் மருகோனே-
அயனையும்புடைத்துச்சினந்து
உலகமுமபடைத்துப்பரிந்து
அருள்பரங்கிரிக்குட்சிறந்த பெருமாளே. (க)

3 உனைத்தினந்தொழு திலனுனதியல்பினை
உரைத்திலன்பல மலர்கொடுனடியிணை
உறப்பணிந்தில னொருதவமிலனுன தருள்மாறு-
உளத்துளன்பின ருறைவிடமறிகிலன்
விருப்பொடுன்சிகரமும்வலம்வருகிலன்
உவப்பொடுன்புகழ்துதிசெயவிழைகிலன்மலைபோலே;
கனைத்தெழும்பகடதுபிடர்மிசைவரு
கறுத்தவெஞ்சின மறலிதனுழையினர்
கதித்தடர்ந்தெறி கயிறடுகதைகொடு பொருபோதே-

†உந்தியிறைவன்=பிரமன்.
‡எண்கினக்கர்த்தன்=கரடிமுகச் சேனைகட்குத்தளகர்த்தனாகிய அம்முசமுள்ள சாம்புவான்.

கலக்குறுஞ்செய லொழிவறஅழிவுறு
கருத்துநைந்தல முறுபொழுதளவைகொள்
கணத்திலென்பயமறமயில்முதுகினில்வருவாயே;

வினைத்தலந்தனி லலகைகள்குதிகொள
விழுக்குடைந்துமெ யுகுதசைகழுகுண
விரித்தகுஞ்சிய ரெனுமவுணரையமர் புரிவேலா-

மிகுத்தபண்பயில் குயில்மொழியழகிய
கொடிச்சிகுங்கும முலைமுகடுழுநறை
விரைத்தசந்தன ம்ருகமதபுயவரையுடையோனே;

தினத்தினஞ்சதுர் மறைமுனிமுறைகொடு
புனற்சொரிந்தலர் பொதியவிணவரொடு
சினத்தைநிந்தனை செயுமுனிவரர்தொழ மகிழ்வோனே-

தெனத்தெனந்தென எனவரியளிநறை
தெவிட்டஅன்பொடு பருகுயர்பொழில்திகழ்
திருப்பரங்கிரிதனிலுறைசரவணபெருமாளே. (உ)

4. அருக்குமங்கையர் மலரடிவருடியெ
கருத்தறிந்துபி னரைதனிலுடைதனை
அவிழ்த்துமங்குள அரசிலைதடவியு மிருதோளுற்

றணைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழ
வுதட்டைமென்றுப லிடுகுறிகளுமிட
அடிக்களந்தனில் மயில்குயில்புறவென மிகவாய்விட்;

டுருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
சிரத்தைமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபல
முறுக்கையின்கனி நிகரெனஇலகியமுலைமேல்வீழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவுமுதகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுகிமெயுணர்வற
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது தவிர்வேனோ;

இருக்குமந்திர *மெழுவகைமுனிபெற
வுரைத்தசம்ப்ரம சரவணபவகுக
இதத்தஇங்கித மிலகியஅறுமுக எழில்வேளென்-

*எழுவகைமுனி=வசிஷ்டர்முதலிய சப்தரிஷிகள்.

றிலக்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
விரிக்குமம்பல மதுரிதகவிதனை
யியற்றுசெந்தமிழ்விதமொடுபுயமிசை புனைவோனே;
செருக்குமம்பல மிசைதனிலசைவுற
நடித்தசங்கரர் வழிவழியடியவர்
திருக்குருந்தடி யருள்பெறஅருளிய குருநாதா-
திருக்குழந்தையு மெனஅவர்வழிபடு
குருக்களின்திற மெனவருபெரியவ
திருப்பரங்கிரிதனிலுறைசரவண பெருமாளே.(ரு)

5. கறுக்குமஞ்சன விழியிணைஅயில்கொடு
நெருக்கிநெஞ்சற எறிதருபொழுதொரு
கனிக்குளின்சுவையமுதுகுமொருசிறுநகையாலே-
*களக்கொழுங்கலிவலை கொடுவிசிறியெ
மனைக்கெழுநதிரு மெனமனமுருகவொர்
கவற்சிகொண்டிட மனைதனிலழகொடு கொடுபோகி;
நறைத்தபஞ்சணை மிசையினில்மனமுற
அணைத்†தகந்தனி லிணைமுலையெதிர்பொர
நகத்தழுந்திட அமுதிதழ்பருகியு மிடறூடே-
நடித்தெழுங்குரல் குமுகுமுகுமுவென
இசைத்துநன்கொடு மனமதுமறுகிட
நழுப்புகஞ்சன சிறுமிகள்துயரற அருள்வாயே;
நிறைத்ததெண்டிரை மொகுமொகுமொகுவென
வுரத்த‡கஞ்சுகி முடிநெறுநெறுவென
நிரைத்தஅண்டமு கடுகிடுகிடுவெனவரைபோலும்-
நிவத்ததிண்கழல் நிசிசரருரமொடு
சிரக்கொடுங்குவை மலைபுனைதரஇரு
நிணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிதரஅடுதீரா;

*களக்கொழுங்கலி=வளமானகண்டத்தொனி.
†ஆகம் என்பது அகம் எனத்திரிந்தது. ஆகம்=மார்பு.
‡கஞ்சுகி=பாம்பு - அதாவது ஆதிசேஷன்.

திறற்கருங்குழ லுமையவளருளூறு
புழைக்கைதண்கட கயமுகமிகவுள
சிவக்கொழுந்தனகணபதியுடன்வரு மிளையோனே-
சினத்தொடுஞ்சம னுதைபடவிறுவிய
பரற்குளன்புறு புதல்வனன்மணியுரு
திருப்பரங்கிரி தனிலுறை சரவணபெருமாளே. (௪)

௫. வடத்தைமிஞ்சிய புளகிதவனமுலை
தனைத்திறந்தெதிர வருமிளைஞர்களுயிர்
மயக்கியைங்கணைமதனனையொருஅருமையினாலே-
*வருத்திவஞ்சகநினைவொடுமெலமெல
நகைத்துநண்பொடு †வருமிருமெனவுமை
வழுத்தியங்கவ ரொடுசெருவியுமுடல் தொடுபோதே,
விடத்தைவென்றிடு படைவிழிகொடுமுள
மருட்டிவண்பொருள் கவர்பொழுதினில்மயல்
விருப்பெனும்படி மடிமிசையினில்விழுதொழில்தானே-
விளைத்திடும்பல கணிகையர்தமதுபொய்
மனத்தைநம்பிய சிறியனைவெறியனை
விளைப்பதந்தனிலருள்பெறநினைகுவ துளதோதான்;
குடத்தைவென்றிரு கிரியெனஎழில்தள
தளத்தகொங்கைகள் மணிவடமணிசிறு
குறக்கரும்பின்மெய் துவள்புயனெனவருவடிவேலா-
குரைக்கருங்கடல் திருவணையெனமுனம்
அடைத்திலங்கையி னதிபதிநிசிசரர்
குலத்தொடம்படவொருகணைவிடுமரி மருகோனே;
திடத்தெதிர்ந்திடு மசுரர்களபொடிபட
அயிற்கொடும்படை விடுசரவணபவ
திறற்குகன்குருபரனெனவருமொருமுருகோனே-
செழித்ததண்டலை தொறுமிலகியகுட
வளைக்குலந்தரு தாளமுமிகுமுயர்
திருப்பரங்கிரி வளநகர்மருவியபெருமாளே. (௫)

---

*வருத்தி=வருவித்து. † வருமிரும்=வாரும் இரும்.

7 பதித்தசெஞ்சந்தப் பொற்குடமித்தம்
பருத்துயர்ந்தண்டத் திற்றலைமுட்டும்
பருப்பதந்தந்தச் செப்பவையொக்குந் தனபாரம்-
*படப்புயங்கம்பற் கக்குநடுப்பண்
செருக்குவண்டம்பப் பிற்கயலொக்கும்
பருத்தகண்கொண்டைக் கொக்குமிருட்டென்
றிளைஞோர்கள்;
துதித்துமுன்கும்பிட் டுற்றதுரைத்தன்
புவைக்கநெஞ்சஞ்சச் சிற்றிடைசுற்றுந்
துகிற்களைந்தின்பத் துர்க்கமளிக்குங் கொடியார்பால்-
துவக்குறும்பங்கப் பித்தனைவித்தன்
புவிக்குளென்சிந்தைப் புத்திமயக்கந்
துறக்கநின்தண்டைப் பத்மமெனக்கென்றருள்வாயே;
குதித்துவெண்சங்கத் தைச்சுறவெற்றுங்
கடற்கரந்தஞ்சிப் புக்கவரக்கன்
குடற்சரிந்தெஞ்சக் குத்திவிதிர்க்குங் கதிர்வேலா-
குலக்கரும்பின்சொற் றத்தையிபப்பெண்
தனக்குவஞ்சித்துப †பொச்சையிடைக்குங்
குகுக்குகுங்குக்குக் குக்குகுகுக்குங் குகுகூகூ;
திதித்திதிந்தித்தித் தித்தியெனக்கொம்
பதிர்த்துவெண்சண்டைக் கட்கம்விதிர்த்துந்
திரட்குவிந்தங்கட் பொட்டெழவெட்டுங்கொலைவேடர்-
தினைப்புனஞ்சென்றிச் சித்தபெணைக்கண்
டுருக்கரந்தங்குக் கிட்டியணைத்தோன்
திருப்பரங்குன்றிற் புக்குளிருக்கும் பெருமாளே.(எ)

8. மன்றலங்கொந்துமிசை தெந்தனந்தெந்தனென
வண்டினங்கண்டுதொடர் குழல்மாதர்-
மண்டிடுந்தொண்டையமு துண்டுகொண்டன்புமிக
வம்பிடுங்கும்பகன தனமார்பில்;

---

*படப் புயங்கம் பல்கக்கு கடு, பண்செருக்கு வண்டு, அம்பு, அப்பிற்கயல் எனப்பிரிக்க.
†பொச்சையிடை=காட்டினிடத்தில்.

ஒன்றஅம்பொன்றுவிழி கன்றஅங்கக்குழைய
உந்தியென்கின்றமடு விழுவேனை-
உன்சிலம்புங்கனக தண்டையுங்கிண்கிணியும்
ஒண்கடம்பும்புனையும் அடிசேராய்;
பன்றியங்கொம்புகம டம்புயங்கஞ்சுரர்கள்
பண்டையென்பங்கமணி பவர்சேயே-
பஞ்சரங்கொஞ்சுகிளி வந்துவந்தைந்துகர
பண்டிதன்தம்பியெனும் வயலூரா;
சென்றுமுன்குன்றவர்கள் தந்தபெண்கொண்டுவளர்
செண்பகம்பைம்பொன்மலர் செறிசோலை-
திங்களுஞ்செங்கதிரு மங்குலுந்தங்குமுயர்
தென்பரங்குன்றிலுறை பெருமாளே (எ)

9. சந்தனந் திமிர்ந்தணைந்து
குங்குமங் கடம்பிலங்கு
சண்பகஞ் செறிந்திலங்கு திரடோளும்-
தண்டையஞ் சிலம்பலம்ப
வெண்டையஞ் சலன்சலென்று
*சஞ்சிதஞ் சதங்கைகொஞ்ச மயிலேறி;
திந்திமிந் திமிந்திமிந்தி
தந்தனந தனந்தனென்று
சென்றசைந்துகந்துவந்து க்ருபையோடே-
†சிந்தையங் குலம்புகுந்து
சந்ததம் புகழ்ந்துணர்ந்து
செம்பதம் பணிந்திொன்று மொழிவாயே;
அந்தமந்தி கொண்டிலங்கை
வெந்தழிந் திடும்பகண்டன்
அங்கமுங் குலைந்தரங்கொள் பொடியாக-

---

*சஞ்சிதம்=சஞ்சுஇதம். சஞ்சு=சாயல்.
†சிந்தை அம் குலம்=மனமாகிய அழகியகோயில்.

அம்பகும் பனுங்கலங்க
வெஞ்சினம் புரிந்துநின்று
அம்புகொண்டு வென்றகொண்டல்மருகோனே;
இந்துவுங் கரந்தைதும்பை
கொன்றையுஞ் சலம்புனைந்தி
டும்பரன் சிலம்பமர்ந்த குமரேசா-
*இந்திரன் பதம்பெறணடர்
தமபயங் கடிந்துபின்பு
எங்கணுங் கமழ்ந்திருந்த பெருமாளே. (அ)

10. †எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களை
யென்றுந்துயர் போனறும்படி யொருநாளே-
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
‡யென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி;
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரணடம்புவி யெங்குந்திசை
மண்டும்படி நின்றுஞ்சுட ரொளிபோலும்-
வஞ்சங்குடி கொண்டிங்கிரி நெஞ்சன்துக னென்றுங்கொளும்
வணடன்றமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ;
தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு
தஞ்சமபுரி கொஞ்சுஞ்சிறு மணியாரம்-
சந்தத்தொனி கண்டுமபுய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி
சம்புதொழ நின்றுந்தினம் விளையாடும்;
கந்தகுக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு §மன்பன்கவி
கண்டுய்ந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே-
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் தங்கும்பொழில்
கந்தங்கொள்ப ரங்குன்றமர் பெருமாளே. (கூ)

11. சருவும்படி ¶வந்தன லிங்கித
மதனின்றிட அம்புலியுஞ்சுடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர்கண்களின் வசமாகி-

---

* இந்திரன்பதம்பெற அண்டர்தம்பயங்கடிந்து எனப்பிரிக்க.
† எந்தன், இது என்றன் என்பதன் மரூஉ.
‡ என்றம்படி=எப்போதும்போல. § அன்பன்=நக்கீரர்.
¶வந்தனன் என்பது வந்து என்னும்பொருளைத்தரும் முற்றெச்சம்.

சயிலங்கொளு மன்றல்பொருந்திய
பொழிலின்பயில் தென்றலுமொன்றிய
தடவஞ்சுனை துன்றியெழுந்திட திரமாமோ;
இரவும்பக லந்தியுநின்றிடு
குயில்வந்திசை தெந்தெனவென்றிட
இருகண்கள் துயின்றிடலின்றியும் அயர்வாகி-
இவணெஞ்சு †பதன்பதனென்றிட
மயல்கொண்டுவ ருந்தியவஞ்சகன்
இனியுன்றன்ம லர்ந்திலகும்பதம் அடைவேனோ;
திருவொன்றிவி ளங்கியஅண்டர்கள்
மனையின்தயி ருண்டவனெண்டிசை
திகழும்புகழ் கொண்டவன்‡வண்டமிழ்பயில்வோர்பின்-
திரிகின்றவன் மஞ்சுநிறம்புனை
பவன்மிஞ்சுதி றங்கொள வென்றடல்
ஜெயதுங்கமு குந்தன்மகிழ்ந்தருள்மருகோனே,
மருவுங்கடல துந்துமியுங்குட
முழவங்கள்கு மின்குமினென்றிட
வளமொன்றிய செந்திலில்வந்தருள் முருகோனே-
மதியுங்கதி ருமபுய லுந்தின
மறுகும்படி அண்டமிலங்கிட
வளர்கின்றப ரங்கிரிவந்தருள் பெருமாளே (௧௦)

12. வரைத்தடங் கொங்கையாலும்
வளைப்படுஞ் செங்கையாலும்
மதர்த்திடுங் கெண்டையாலு ¶மனைவோரும்-

---

† பதனபதனென்றிட=பதைபதைக்க.
‡ வண்டமிழ்பயில்வோர்பின் திரிகின்றவன் என்றது
"கணிவண்ணன்செல்கென்றான்காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீகிடக்கவேண்டாம்—துணிவொன்றிச்
செந்நாப்புலவோன்யான்செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்." என்றதிருமழிசையாழ்வார் பின்சென்றதை.

¶ அனைவோரும் வடுப்படுந்தொண்டை=பலராலும் வடுப்படுத் தப்படும் கொவ்வைக்கனி யொத்த இதழ்.

வடுப்படுந் தொண்டையாலும்
விளைத்திடுங் கொண்டையாலும்
மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர் வசமாகி
எரிப்படும் பஞ்சுபோல
மிகக்கெடுந் தொண்டனேனும்
*இடைப்படுந் தொந்தவாரி கரையேற-
இசைத்திடுஞ் சந்தபேத
மொழித்திடுந் தண்டைசூழும்
இணைபபதம் புண்டரீக மருள்வாயே;
சுரர்க்குவஞ் சஞ்செய்சூர
னிளக்ரவுஞ் சந்தனோடும்
துளக்கெழுந் தண்டகோள மளவாகத்-
துரத்தியன் றிந்த்ரலோக
மழித்தவன் சம்ப்ரதாயம்
சுடப்பருஞ் சண்டவேலை விடுவோனே;
செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை
துளக்கவென் றண்டமுடுந்
தெழித்திடுஞ் சங்கபாணி மருகோனே-
தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு
குறத்தியின் பம்பராவுந்
திருப்பரங் குன்றமேவு பெருமாளே. (கக)

பொருப்புறுங்கொங்கையர் பொருட்கவர்ந்தொன்றிய
பிணக்கிடுஞ்சண்டிகள் வஞ்சமாதர்-
†புயற்குழன்றங்கமழ் அறற்குலந்தங்கவிர்
முருக்குவண்செந்துவர் தந்துபோகம்:
அருத்திடுஞ்சிங்கியர் தருக்கிடுஞ்செங்கய
லறச்சிவந்தங்‡கையி லன்புமேவும்-
அவர்க்குழன்றங்கமு மறத்தளர்ந்தென்பய
னருட்பதம்பங்கய மன்புறுதோ;

---

*இடைப்படுந்தொந்தவாரி=துன்பப்படுகின்றவினைத்தொடர்புள்ள கடல்.
†புயல்குழன்றஅம்கமழ் எனப்பிரிக்க. ‡கையில்=கைப்பொருளில்.

மிருத்தனும்பங்கய னலர்க்கணன்சங்கரர்
விதித்*தெனுங்கும்பிடு கந்தவேளே.
மிகுத்திடும்வன்சம ணரைப்பெருந்திண்கழு
மிசைக்கிடுஞ்செந்தமி ழாகரனயா;
செருக்குதண்சண்பக வனத்திடங்கொங்கொடு
திறற்செழுஞ்சந்தகில் துன்றிநீடு-
தினைப்புனம்பைங்கொடி தனத்துடன்சென்றணை
திருப்பரங்குன்றுறை தம்பிரானே. (கஉ)

14. தடக்கைப்பங்கயங் கொடைக்குக்கொண்டல்தண்
டமிழ்க்குத்தஞ்சமென் றுலகோரைத்-
தவித்துச்சென்றிரந் துளத்திற்புண்படுந்
தளர்ச்சிப்பம்பரந் தனையூசற்;
கடத்தைத்துன்பமண் சடத்தைத்துஞ்சிடுங்
கலத்தைப்பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்-
கணத்திற்சென்றிடந் திருத்தித்தண்டையங்
கழற்குத்தொண்டுகொண் டருள்வாயே;
படைக்கப்பங்கயன் துடைக்கச்சங்கரன்
புரக்கக்கஞ்சைமன் பணியாகப்-
பணித்துத்தம்பயந் தணித்துச்சந்ததம்
பரத்தைக்கொண்டிடுந் தனிவேலா;
குடக்குத்தென்பரம் பொருப்பிற்றங்குமங்
குலத்திற்கங்கைதன் சிறியோனே-
குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்கரங்
குவித்துக்கும்பிடும் பெருமாளே. (கங)

15. சந்ததம்பந்தத் தொடராலே-
சஞ்சலந்துஞ்சித் திரியாதே;
கந்தனென்றென்றுற் றனைநாளும்-
கண்டுகொண்டன்புற் றிடுவேனோ;
†தந்தியின்கொம்பைப் புணர்வோனே-
சங்கரன்பங்கிற் சிவைபாலா;
செந்திலங்கண்டிக் கதிர்வேலா-
தென்பரங்குன்றிற் பெருமாளே. (கச)

---

*என்றும் என்பது எனும் எனமரீஇத் தொகுத்தல் விகாரமுற்றது.
†தந்தியின்கொம்பு = தெய்வயானை.

இரண்டாவது

திருச்சீரலைவாய் என்கின்ற

திருச்செந்தூர்.

---

16. கமலமாதுட னிந்திரையுஞ்சரி
சொலவொணாதம டந்தையர்சாதன
களபசீதள கொங்கையிலங்கையி லிருபோதேய்-
களவுநூல்தெரி வஞ்சனையஞ்சன
விழியில்மோகித கந்தசுகந்தரு
கரியவோதியி லிந்துமுகந்தனில் மருளாதே;
அமலமாகிய சிந்தையடைந்தகல்
தொலைவிலாதஅ றம்பொருளின்பமு
மடையவோதியு ணர்ந்துதணந்தபின்அருள்தானே-
அறியுமாறுபெ றும்படியன்பினி
னினியநாதசி லம்புபுலம்பிடு
மருணஆடக கிண்கிணிதங்கிய அடிதாராய்;
குமரிகாளிப யங்கரிசங்கரி
கவுரிநீலிப ரம்பரையம்பிகை
குடிலையோகினி சண்டினிகுண்டலி எமதாயி-
குறைவிலாளுமை மந்தரியந்தரி
வெகுவிதாகம சுந்தரிதந்தருள்
குமரமூஷிக முந்தியஐங்கர கணராயன்;
மமவிநாயக னஞ்சுமிழ்கஞ்சுகி
அணிகஜானன விம்பனொரம்புலி
மவுலியானுறு சிந்தையுகந்தரு ளிளையோனே-
வளரும்வாழையு மஞ்சளுமிஞ்சியும்
இடைவிடாது நெருங்கியமங்கல
மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்துறை பெருமானே. (க)

17. அளகபாரம லைந்துகுலைந்திட
வதனம்வேர்வுது லங்கிநலங்கிட
அவசமோகம்வி ளைந்துதளைந்திட அணைமீதே-

அருணவாய்நகை சிந்தியசம்ப்ரம
அடர்நகாநுதி பங்கவிதஞ்செய்து
அதரபானம ருந்திமருங்கிற மூலமேல்வீழ்;

துளமும்வேறுப டும்படியொன்றிடு
மகளிர்தோதக இன்பின்முயங்குத
லொழியுமாறுதெ ளிந்துளமன்பொடு சிவயோகத-

துருகுஞானப ரம்பரதந்திர
அறிவினோர்கரு தங்கொள்சிலம்பணி
உபயசீதள பங்கயமென்கழல் தருவாயே;

இளகிடாவளர் சந்தனகுங்கும
களபபூரண கொங்கைநலம்புனை
யிரதிவேள்பணி தந்தையும்அந்தணமறையோனும்-

இனிதுறுதெதி ரிந்திரனண்டரும்
அரஹராசிவ சங்கரசங்கர
எனமிகாவரு நஞ்சினையுண்டவ ரருள்பால;

வளர்பிசாசரர் தங்கள்சிரம்பொடி
படவிரோதமி டுங்குலசம்பரமன்
மகரவாரிக டைந்தநெடும்புயல மருகோனே-

வளரும்வாழையு மஞ்சளுமிஞ்சிபும
இடைவிடாதுநெ ருங்கியமங்கல
மகிமைமாநகர்செந்திலில்வந்துறைபெருமானே. (உ)

18. பஞ்சபாதக முறுபிறையெயிறெரி
குஞ்சிகூர்விட மதர்விழிபிலவக
பங்கவாண்முக முடுகியநெடுகிய திரிசூலம-

பந்தபாசமு மருவியகரதல
மிஞ்சிநீடிய கருமுகிலுருவொடு
பண்பிலாதொரு பகடதுமுதுகினில்யமராஜன்;

அஞ்சவேவருமவதரமதிலொரு
தஞ்சமாகியெ வழிவழியருள்பெறும்
அன்பினாலுன தடிபுகழடிமையெ னெதிரோரீ-

அண்டகோளகை வெடிபடஇடிபட
எண்டிசாமுக மடமடமடமிடும்;
அநதமோகர மயிலினிலியலுடன் வரவேணும்;

மஞ்சுபோல்வள ரளகமுமிளகிய
ரஞ்சிதாம்ருத வசனமுநிலவென
வநததூயவெண் முறுவலுமிருகுழை யளவோடும்.

மன்றல்வாரிச நயனமுமழகிய
குன்றவாணர்த மடமகள்தடமுலை
மந்தராசல மிசைதுயிலழகிய மணவாளா;

செஞ்சொல்மாதிசை வடதிசைகுடதிசை
விஞ்சுகீழ்திசை சகலமுமிகலசெய்து
திங்கள்வேணியர் பலதளிதொழுதுயர் மகமேரு-

செண்டுமோதின ரரசருளதிபதி
தொண்டராதியும் வழிவழிநெறிபெறு
செந்தில்மாநகரினிதுறையமரர்கள் பெருமாளே ()

19. *அமுதஉததிவிடமுமிழு செங்கட்டிங்கட்
பகவினொளிர்வெளெயிறு துஞ்சற்குஞ்சித்
தலையுமுடையவனரவ தண்டச்சண்டச்
சமனோலை-

அதுவருகுமளவிலுயி ரங்கிட்டிங்குப்
பறைதிமிலைதிமிதமிகு†தம்பட்டம்பற்
கரைபவுறவினரலை வந்திச்சந்தித்
தெருவூடே;

எமதுபொருளெனுமருளை யின்றிக்குன்றிப்
பிளவளவுதினையளவு பங்கிட்டுண்கைக்
கிளையுமுதவசைதவிர இன்றைக்கன்றைக்
கெனநாடா-

திடுககடிதெனுமுணர்வு பொன்றிக்கொண்டிட்
டுடுடுடுடுடுடுடுடு டுண்டுட்டுண்டுட்
டெனவுகளுநெறிகருதி நெஞ்சத்தஞ்சிப்
பகிராதோ;

---

*அமுதததி=அமுத+உததி=திருப்பாற்கடல்.
†தம்பட்டம்பல்கரைய=தம்பட்டம் முதலிய பலவாத்தியங்கள் சப்திக்க.

குமுதபதிவகிரமுது சிந்தச்சிந்தச்
சரணபரிபுரசுருதி கொஞ்சக்கொஞ்சக்
குடிலசடைபவுரிகொடு தொங்கப்பங்கிற்
கொடியாட-
குல *தடினிஅசையஇசை பொங்கப்பொங்கக்
கழலதிரடெகுடெ குடடெங்கட்டெங்கத்
தொகுகுகுகுதொகுகுகுகு தொங்கத்தொங்கத்
தொகுதீதோ;
திமிதமெனமுழவொலிமு ழங்கச்செங்கைத்
தமருகமததிர்சதியொ டன்பர்க்கின்பத்
திறமுதவுபரதகுரு வந்திக்குஞ்சற்
குருநாதா-
திரளுமணிதாளமுயர் தெங்கிற்றங்கிப்
புரளஎறிதிரைமகர சங்கத்துங்கத்
திமிரசலநிதிதழுவு செந்திற்கந்தப்
பெருமாளே (ச)

20 கொடியனையஇடைதுவள அங்கமும்பொங்கஅங்
குமுதஅமுதிதழ்பருகி யின்புறுஞ்சங்கையன்
குலவியனைமுகில்ளக முஞ்சரிந்தன்பினின்
பண்புலாவக்-
கொடியவிரல்கநுதியில் புண்படுஞ்சஞ்சலன்
‡ குனகியவருடனினிது சம்ப்ரமங்கொண்டுளங்
குரல்மூயஅவசமுறு குங்குணன்கொங்கவிழ்ந்
தொன்றுபாய்மேல்;
விடமனையவிழிமகளிர் கொங்கையின்பன்புறும
வினையனியல்பரவுமுயிர் வெந்தழிந்தங்கமும்
மிதமொழியஅறிவிலநெறி பண்பிலண்டுஞ்சகன்
செஞ்செநீடும்-
வெகுகனகவொளிகுலவும் அந்தமன்செந்திலென்
றவிழவுளமுருகிவரு மன்பிலன் †தந்திலன்
விரவுமிருசிறுகமலபங்கயந்தந்துகந் தன்புறுதோ;
படமிலகுமரவினுட லங்கமும்பங்கிடந்
துதறுமொருகலபமிசை வந்தெழுந்தண்டர்தம்
பகையசுரனைவருடல் சந்துசந்துங்கதஞ்
சிந்தும்வேலா-

* தடினி=ஆறு. குலதடினி=சிரேஷ்டமான கங்கையாறு.
† தந்திலன் = சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாதவன்.

படியவருமிமையவரும் நின்றிறைஞ்செண்குணன்
பழையஇறையுருவமிலி யன்பர்பங்கன்பெரும்
பருவரல்செய்புரமெரிய விண்டிடுஞ்செங்கணன்;
கங்கைமான்வாழ்;

சடிலமிசையழகுபுனைகொன்றையுர்பண்புறும் [ண்
தருணமதியினகுறைசெய் துண்டமுஞ்செங்கையோ
சகலபுவனமுமொழிக தங்குறங்கங்கியும்
பொங்கிநீடும்-

சடமருவுவிடையரவர் தங்கஅம்பங்கினின்
றுலகுதருகவுரியுமை கொங்கைதந்தன்புறும்
தமிழ்விரகவுயர்பரம சங்கரன்கும்பிடுந்
தம்பிரானே. (ரு)

21. அறிவழியமயல்பெருக வுரையுமறவிழிசுழல
அனலவியமலமொழுக அகலாதே-
அனையுமனையருகிலுற வெருவியழவுறவுமழ
அழலினிகர்மறலிபெனை யழையாதே;
செறியுமிருவினைகரண மருவுபுலனொழியவுயர்
திருவடியிலணுகவர மருள்வாயே-
சிவனைநிகர்பொதியவரை முனிவனகமகிழஇரு
செவிகுளிரஇனியதமிழ் பகர்வோனே:
நெறிதவறியலரிமதி நடுவன்மகபதிமுளரி
கிருதிநிதிபதிகரிய வனமாலி-
நிலவுமறையவனிவர்க ளலையஅரசுரிமைபுரி
நிருதனுரமறஅயிலை விடுவோனே;
மறிபரசுகரமிலகு பரமனுமையிருவிழியு
மகிழமடிமிசைவளரு மிளையோனே-
*மதலைதவழுததியிடை வருதரளமணிபுளின
மறையவுயர்கரையிலுறை பெருமாளே. (சு)

* மதலை—மரக்கலம்.

22. கரிக்கொம்பந் தனித்தங்கங்
குடத்தின்பந் தனத்தின்கண்
கறுப்புந்தன் சிவப்புஞ்செம் பொறிதோள்சேர்-

கணைக்கும்பண் டிழைக்கும்பங்
களிக்கும்பண் பொழிக்குங்கண
கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன் குழையாடச்;

சரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன்
முகிறறந்தந் தரிக்குந்தஞ்
சடத்தும்*பண் பிலுக்குஞ்சம் பளமாதர்-

சலித்தும்பின் சிரித்துங்கொண்
டழைத்துஞ்சண பசப்பும்பெண்
தனத்துன்பந் தவிப்புண்டிங் குழல்வேனோ;

சுரர்ச்சங்கந் துதித்தந்தஞ்
செழித்தின்பங் களித்துண்பண்
சுகத்துய்ந்தின் பலர்ச்சிந்தங் கசுராதைத்-

துவைத்தும்பந் தடித்துஞ்சங்
கொலித்துங்குன் றிடித்தும்பண்
சுகித்துங்கண் களிப்புங்கொண் டிடும்வேலா;

சிரப்பண்புங் கரப்பண்புங்
கடப்பந்தொங் கலிற்பண்புஞ்
சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே-

தினைத்தொந்தங் குறட்பெண்பண்
சசிப்பெண்கொங் கையிற்றுஞ்சுஞ
செழிக்குஞ்செந் திலிற்றங்குமபெருமாளே. (எ)

23. கருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங்
†கரைப்புண்கொண் டொருக்கும்பெண்
களைக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென் றவரோடே-

---

*பண்பிலுக்கல் = தகுதியாகிய வஸ்துக்களைக்கொண்டு ஆடம்பரமாக அலங்கரித்தல். †அரைப்புண் = அல்குல்.

கலப்புண்டுஞ் சிலுப்புண்டுந்
துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுங்
கலிப்புண்டுஞ் சலிப்புண்டுந் தடுமாறி;
செருத்தண்டந் தரித்தண்டம்
புகத்தண்டந் தகற்கென்றுந்
திகைத்தந்தின் செகத்*தஞ்சுங் கொடுமாயும்-
தியக்கங்கண் டியக்கொண்டென்
பிறப்பங்கஞ் சிறைப்பங்கஞ்
சிதைத்துனறன் பதத்தின்பந் தருவாயே.
அருக்கன்சஞ் சரிக்குந்தெண்
டிரைக்கண்சென் றரக்கன்பண்
பனைத்தும்பொன் றிடக்கன்றுங் கதிர்வேலா-
அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தண்
டலைப்பண்பெண் டிசைக்குங்கொந்
தளிக்குஞ்செந் திலிற்றங்குங் குமரேசா;
புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்
கரர்க்குஞ்சங் கரர்க்கின்பம்
புதுக்குங்கங் கையட்குந்தஞ் சுதனுய-
புனக்குன்றந் தினைக்குஞ்செந்
தினைபைம்பொன் குறக்கொம்பின்
புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சும் பெருமாளே.()

4. குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குங்
குமத்தின்சந் தநற்குன்றங்
குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங் கியலாலே-
குழைக்குங்குண் குமிழ்க்குஞ்சென்
றுழைக்குஞ்செங் கயற்கண்கொண்
டழைக்கும்பண் டழைக்குஞ்சிங் கியராலே;
உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பன்
சுகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
டெற்பிண்டம் பருத்தின்றிங் குழலாதே-

---

*அஞ்சு=பஞ்சேந்திரியம்.

உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிலக்குந்தண்
டையர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ் சடிசேராய்;

தழைக்குங்கொன் றையைச்செம்பொன்
சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந்
தரத்தஞ்செம் *புயத்தோன்றும் பெருமாளு-

தனிப்பங்கின் புறத்தின்செம்
பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ்
சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும் பெருவாழ்வே;

கழைக்குங்குஞ் சரக்கொம்புங்
கலைக்கொம்புங் கதிதென்றுங்
கயற்கண்பண் பளிகருந்திண் புயவேளே-

கறுக்குங்கொண் டலிற்பொங்குங்
கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்செந்
திலிற்கொண்டன் பிலிறங்கும் பெருமாளே.()

25. †மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்
புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்
த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும் படிகாலன்-

மலர்ச்செங்கண் கனற்பொங்குந்
திறத்தின்தண் டெடுத்தண்டங்
கிழித்தின்றிங் குறத் ††தங்கும் பலவோருடு

எனக்கென்றிங் குனக்கென்றங்
கினத்தின்கண் கணக்கென்றென்
றிளைத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்-

இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்
கிரக்கும்புன் றொழிற்பங்கங்
கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே;

---

*புயம்=கை. †மனத்தின்பங்கென-தங்கு-ஐம்புலன்=மனம்செல்வதற்கு வேறு வேறு வாயில்களாகப் பொருந்தியிருக்கும் ஐம்புலன். ††தங்கும் பலவோர்=தத்துவக்கூட்டம்.

கனைக்குந்தண் கடற்சங்கங்
கரத்தின்கண் தரித் *தெங்குங்
கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்டுஞ் சிடுமாலும்-
† கதித்தொண்பங் கயத்தன்பண்
பனைத்துங்குன் றிடச்சந்தங்
களிக்குஞ்சம் புவுக்குஞ்செம் பொருளீவாய்;
தினைக்குன்றந் தனிற்றங்கும்
சிறப்பெண்குங் குமக்கும்பத்
திருச்செயபொன் புயத்தென்றும் புனைவோனே-
செழிக்குங்குண் டகழ்ச்சங்கங்
கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்
பொழிற்றண்செந் திலிற்றங்கும் பெருமாளே.()

26. பருத்தந்தத் தினைத்தந்திட்
டிருக்குங்கச் சடார்த்துந்திப்
பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத் தனமானார்-
பரிக்குந்துற் சரக்கொன்றத்
திளைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்
பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத் தியைநேரும்;
துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்
பெருத்தன்புற் றிளைத்தங்குத்
துணிக்கும்புத் தியைச்சங்கித் தறியேனை-
துணைச்செம்பொற் பதத்தின்புற்
றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்
தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தக் ‡ இப் படியாள்வாய்;
§ தருத்தங்கப் பொலத்தண்டத்
தினைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சத்
தடத்துன்பத் தினைத்தந்திட் டெதிர்சூரன்-

---

* எங்கும் கலக்கம் சிந்திட கண்துஞ்சிடு மால்=தன்வியாபகத்துக் குட்பட்ட சர்வான்மாக்களும்கலக்கமற்றுச் சுகமுற அனந்தல்கொள் ளுந் திருமால்.

† கதித்தொண்பங்கயத்தன் = கதித்த + ஒண் + பங்கயத்தன்; பங்கயத்தன்=பங்கயத்தனும். ‡ இப்படி=இப்பூமியில்.

§ தரு தங்கு அ பொலத்து அண்டத்தினை = கற்பக விருக்ஷம் தங்கிய அந்தப் பொன்னுலகத்தை.

சமர்க்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
கதிர்த்துங்கத் தயிற்கொண்டத்
தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்புற் றருள்வோனே;
திருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்
துறக் *கங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்
சிவற்கன் றப் பொருட்கொஞ்சிப் பகர்வோனே-
செயத்துங்கக் கொடைத்துங்கத்
திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
றிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமாளே. (௨௬)

27. † அவனிபெறுந்தோட்டம்பொற்
குழையடரம்பாற்புண்பட்
டரிவையர்தம்பாற்கொங்கைக் கிடையேசெல்-
றணைதருபண்டாட்டங்கற்
றுருகிபகொண்டாட்டம்பெற்
றழிதருதிண்டாட்டஞ்சற் றொழியாதே;
பவமறகெஞ்சாற்சிந்தித்
திலகுகடம்பார்த்தண்டைப்
பதயுகளம்போற்றுங்கொற் றமுநாளும-
பதறியஅங்காப்பும்பத்
தியுமறிவும்போய்ச்சங்கைப்
படுதுயர்கண்பார்த்தன்புற் றருளாயோ;
தவநெறிகுன்றாப்பண்பிற்
றுறவினருக்தோற்றஞ்சத்
தனி ‡மலரஞ்சார்ப்புங்கத் தமராடி-
தமிழினி § தென்காற்கன்றிற்
றிரிதரு கஞ்சாக்கன்றைத்
தழலெழவென்றூர்க்கன்றற் புதமாக;

---

* கம்=சிரம்.

† அவனிபெறும் தோட்டு அம்பொற்குழை=பூமியை விலைமதிக்கும்படியான தோடாகிய அழகிய பொற்குழை.

‡ மலர் அஞ்ச ஆர் புங்கத்து = ஐவகை புஷ்ப பாணத்தால்.
§ தென்கால்கன்றில்=இளந்தென்றற் காற்றில்.

சிவவடிவங்காட்டுஞ்சற்
குருபரதென்பாற்சங்கத்
திரள்மணிசிந்தாச்சிந்துக் கரைமோதும்-
தினகரதிண்டேர்ச்சண்டப்
பரியிடறுங்கோட்டிஞ்சித்
திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமாளே. (கஉ)

28. தொடரியமன்போற்றுங்கப்
படையைவளைந்தோட்டுந் *துட்
டரையிளகுந்தோட்கொங்கைக் கிடுமாயத்-
துகில்விழவுஞ்சேர்த்தங்கத்
துளைவிரகுஞ்சூழ்த்தண்டித்
துயர்விளையுஞ்சூட்டின்பத் தொடுபாயற்;
கிடைகொடுசென்றிட்டுப்பொற்
பணியனைமென்றேற்றங்கற்
றணைபெனஇன் †றோட்டென்‡றற் கிடுமாதர்க்-
கினிமையிலொன்றாய்ச்சென்றுட்
படுமனமுன்றாட்கன்புற்
றியலிசைகொண்டேத்தென்றுட் டருவாயே;
நெடிதுதவங்கூர்க்குஞ்சற்
புருடரும்கைக்தேக்கம்பெற்
றயர்வுறகின்றார்த்தங்கட் கணையேவும்-
கிகரில்மதன்தேர்க்குன்றற்
றெரியில்விழுத்தேர்ப்பொன்றச்
சிறிதுநினைந்தாட்டங்கற் றிடுவார்முன்;
திடமுறஅன்பாற்சிந்தைக்
§ கறிவிடமுஞ்சேர்த்தும்பர்க்
கிடர்களையும்போர்ச்செங்கைத் திறல்வேலா-

---

* துட்டரை, பணியரை = துட்டர்க்கு, பணியர்க்கு. இது உருபு மயக்கம். † ஒட்டென்று=ஒடென்று.

‡ அற்கிடும்=அல்கிடும்=அன்பு சுருக்கும்.

§ அறிவிடம்=தெளிவு.

தினவரிவண்டார்த்தின்புற்
றிசைகொடுவந்தேத்திஞ்சித்
திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமாளே. (௧௩)

29. சங்குபோல்மென்கழுத் தந்தவாய்தந்தபற்
சந்தமோகின்பமுத் தெனவானிற்-
றங்குகார்பைங்குழற் கொங்கைநீள்தண்பொருப்
பென்றுதாழ்வொன்றறுத் துலகோரைத்;
துங்கவேள்செங்கைபொற் றொண்டல்நீயென்றுசொற்
கொண்டு *தாய்நின்றுரைத் துழலாதே-
துன்பநோய்சிந்தநற் கந்தவேளென்றுனைத்
தொண்டினு †மொன்றுரைக் கருள்வாயே;
வெங்கண் ‡வ்யாளங்கொதித் தெங்கும்வேமென்றெடுத்
துண்டுமேலண்டருக் கமுதாக-
விண்டநாதன்திருக் கொண்டல்பாகல்செருக்
குண்டுபேரம்பலத் தினிலாடி;
செங்கண்மால்பங்கயக் கண்பெறுதந்தறத்
தின்கணுடுந்திறற் கதிராழித்-
திங்கள்வாழுஞ்சடைத் தம்பிரானன்புறச்
செந்தில்வாழ்செந்தமிழ்ப் பெருமாளே. (௧௪)

30. பங்கமேவும்பிறப் பந்தகாரந்தனிற்
பந்தபாசந்தனிற் றடுமாறிப்-
பஞ்சபாணம்படப் புண்படாவஞ்சகப்
பண்பிலாடம்பரப் பொதுமாதர்;
தங்களாலிங்கனக் கொங்கையாகம்படச்
சங்கைமால்கொண்டிளைத் தயராதே-
தண்டைசூழ்கிண்கிணிப் புண்டரீகந்தனைத்
தந்துநீயன்புவைத் தருள்வாயே;

---

* தாய்=தாவி.
† ஒன்றுரைக்கருள்வாயே=ஒன்ற + உரைக்க + அருள்வாயே.
‡ வ்யாளம் = பாம்பு. இங்கே அதனிடத்திருந்து எழுந்த விஷத்தைக்குறித்தது.

அங்கைவேல்கொண்டரக் கன்ப்ரதாபங்கெடுத்
தண்டவேதண்டமுட் படவேதான்-
அஞ்சவேதிண்டிறற் * கொண்டலாகண்டலற்
கண்டலோகங் கொடுத் தருள்வோனே
திங்களார்கொன்றைமத் தந்துழாய்துன்றுபொற்
செஞ்†சடாபஞ்சரத் துறுதோகை-
சிந்தையேதென்றிசைத் தென்றல்வீசும்பொழிற்
செந்தில்வாழ்செந்தமிழ்ப் பெருமாளே. (கரு)

31. தண்டேனுண்டே வண்டார்வஞ்சேர்
‡ தண்டார்மஞ்சுக் குழல்மானார்-
தம்பாலன்பார் நெஞ்சேகொண்டே
சம்பாவஞ்சொற் றடிநாயேன்;
மண் § டோயந்தீ மென்கால்விண்டோய்
வன்காயம்பொய்க் குடில்வேறாய்-
வன்கானம்போ யண்டாமுன்பே
வந்தேநின்பொற் கழல்தாராய்;
கொண்டாடும்பேர் கொண்டாடுஞ்சூர்
கொன்றாய்வென்றிக் குமரேசா-
கொங்கார்வண்டார் பண்பாடுஞ்சீர்
குன்றூமன்றற் கிரியோனே;
¶ கண்டாகும்பா லுண்டாயண்டார்
கண்டா ** கந்தப் புயவேளே-

---

* கொண்டல் ஆகண்டலற்கு = மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனுக்கு.

† சடாபஞ்சரத்துறுதோகை=சடையாகியகூட்டிலிருக்குங்கங்கை.

‡ தண்டார் = தண் + தார்.

§ தோயம் = நீர்.

¶ கண்டாகும்பால்=கற்கண்டுபோலும் இனிமையுள்ளபால், அதாவது—தேவியார் பொற்கிண்ணத்துக் கறந்து ஊட்டிய திருமுலைப்பால்.

** கந்தப்புயம்=வாசனைதங்கிய புயம்.

* கந்தாமைந்தா ரந்தோள்மைந்தா
கந்தாசெந்திற் பெருமாளே. (௩௬)

32. வெங்காளம்பா ணஞ்சேல்கண்பால்
மென்பாகஞ்சொற் குயில் †மாலே-
மென்கேசந்தா னென்றேகொண்டார்
மென்றேளொன்றப் பொருள்தேடி;
வங்காளஞ் ‡ சோ னஞ்சீனம்போய்
வன்பேதுன்பப் படலாமோ-
§ மைந்தாருந்தோள் மைந்தா அந்தா
வந்தேயிந்தப் பொழுதாள்வாய்;
கொங்கார்பைந்தே னுண்டேவண்டார்
குன்றுள்கொங்கைக் கினியோனே-
குன்றேடுஞ்சூ ¶ ழம்பேழுஞ்சூ
ரும்போய்மங்கப் பொருகோபா;
கங்காளஞ்சேர் மொய்ம்பாரன்பார்
கன்றேயும்பர்க் கொருநாதா-
** கம்பூர்சிந்தார் தென்பால்வந்தாய்
கந்தாசெந்திற் பெருமாளே. (௩௭)

33. விதிபோலு †† முந்த விழியாலுமிந்து
நுதலாலுமொன்றி யிளைஞோர்தம்-
விரிவானசிந்தை யுருவாகிநொந்து
விறல்வேறுசிந்தை வினையாலே;

---

*கந்து ஆம் மைந்து ஆர் அம் தோள் மைந்தா=கம்பத்துக்குச்சமானமாகிய வலிமைபொருந்திய அழகிய தோள்களையுடைய பராக்கிரமனே. † மாலே = இருள்.

‡ சோனம் = சோனகம் - ஐம்பத்தாறு தேசத்தில் ஒன்று.

§ மைந்து = வலிமை.

¶ அம்பேழும் = எழுகடலும்.

** கம்பு ஊர் சிந்து = சங்குகள் தவழும் சமுத்திரம்.

†† உந்தவிழி = உந்து + அ + விழி.

'ஒன்றி...உருவாகிநொந்து...மொழிமாதர்' எனக் கூட்டுக.

இதமாகியின்ப மதுபோதவுண்டு
இனிதாளுமென்று மொழிமாதர்-
இருளாயதுன்ப மருள்மாயைவந்து
எனையீர்வதென்றும் ஒழியாதோ;
மதிசூடியண்டர் பதிவாழமண்டி
வருமாலமுண்டு விடையேறி-
மறவாதசிந்தை யடியார்கள்பங்கில
வருதேவசம்பு தருபாலா;
அதிமாயமொன்றி வருசூரர்பொன்ற
அயில்வேல்கொடன்று பொரும்வீரா-
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த பெருமாளே. (௩௩)

34. விறல்மாரனைந்து மலர்வாளிசிந்த
மிகவானிலிந்து வெயில்காய-
மிதவாடைவந்து தழல்போலவொன்ற
வினைமாதர்தந்தம் வசைகூற;
குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட
கொடிதானதுன்ப மயல்தீர-
குளிர்மாலையின்க ணணிமாலைதந்து
குறைதீரவந்து குறுகாயோ;
மறிமானுகந்த இறையோன்மகிழ்ந்து
வழிபாடுதந்த மதியாளா-
* மலைமாவுசிந்த அலைவேலையஞ்ச
வடிவேலெறிந்த அதிதீரா;
அறிவாலறிந்து னிருதாளிறைஞ்சு
மடியாரிடைஞ்சல் களைவோனே-
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த பெருமாளே. (௩௪)

---

* மலை மாவுசிந்த=கிரௌஞ்சகிரியும் (சூரனுடைய) மாமரமுஞ்சிந்த.

35. சந்தனசவாதுநிறைகற்பூர
குங்குமபடீரவிரைகஸ்தூரி
தண்புழுகளாவுகளபச்சித வெகுவாச-
சண்பக * கலாரவகுளத்தாம
வம்புதுகிலாரவயிரக்கோவை
தங்கியகரோதரவித்தார பரிதான;
மந்தரமதானதனமிக்காசை
கொண்டுபொருள்தேடுமதிகெட்டே
வஞ்சகவிசாரஇதயப்பூவை யனையார்கள்-
† வந்தியிடுமாயவிரகப்பார்வை
அம்பிலுளம்வாடுமறிவற்றேனை
வந்தடிமையாளஇனியெப்போது நினைவாயே;
இந்த்ரபுரிகாவல்முதன்மைக்கார
சம்ப்ரமமயூரதுரகக்கார
என்றுமகலாதஇளமைக்கார குறமாதின்-
இன்பஅநுபோகசரசக்கார
வந்தஅசுரேசர்கலகக்கார
எங்களுமைசேயெனருமைக்கார மிகுபாவின்;
செந்தமிழ்சொல்நாலுகவிதைக்கார
குன்றெறியும்வேலின்வலிமைக்கார
செஞ்சொலடியார்கள்எளிமைக்காரஎழில்மேவும்-
‡ திங்கள்முடிநாதர்சமயக்கார
மந்த்ரவுபதேசமகிமைக்கார
செந்தில்நகர்வாழும்அருமைத்தேவர்
பெருமாளே. (௨௦)

36. முந்துதமிழ்மாலை கோடிக்கோடி
சந்தமொடுநீடு பாடிப்பாடி
§ முஞ்சர்மனைவாசல் தேடித்தேடி யுழலாதே-

---

* கலாரம் = கல்லாரம் = செங்குவளை.
† வந்தியிடும் = வருத்தத்தை உண்டுபண்ணும்.
‡ திங்கள்முடிநாதசமயம் = சைவசமயம்.
§ முஞ்சர் = செத்துப்போவோர்.

முந்தைவினையேவ ராமற்போக
மங்கையர்கள்காதல் தூரத்தேக
முந்தடிமையேனை யாளத்தானு முனைமீதே;
திந்திதிமிதோதி தீதித் தீதி
தந்த தன தான தானத்தான
செஞ்செணகுசேகு தாளத்தோடு நடமாடுஞ்-
செஞ்சிறியகால்வி சாலத்தோகை
துங்க அனுகூல பார்வைத்தீர
செம்பொன் மயில்மீதி லேயெப்போது
வருவாயே;
அந்தண்மறைவேள்வி காவற்கார
செந்தமிழ்சொல்பாவின் மாலைக்கார
அண்டருபகார சேவற்கார முடிமேலே-
அஞ்சலிசெய்வோர்கள் நேயக்கார
குன்றுருவஏவும் வேலைக்கார
அந்தம்வெகுவான ரூபக்கார எழிலான;
* சிந்துரமின்மேவு போகக்கார
விந்தைகுறமாது வேளைக்கார
செஞ்சொலடியார்கள் வாரக்கார எதிரான-
செஞ் † சமரைமாயு மாயக்கார
துங்கரணசூர சூறைக்கார
செந்தில்நகர்வாழு மாண்மைக்கார
பெருமாளே. (௨௧)

37. ‡ அம்பொத்தவிழித் தந்தக்கலகத்
தஞ்சிக்கமலக் கணையாலே-
அன்றிற்குமனற் றென்றற்குமிளைத்
தந்திப்பொழுதிற் பிறையாலே;

---

* சிந்துரமின் = தெய்வயானை.
† சமரைமாயும்=யுத்தத்தில் (பகைவரை) மாய்க்கும்.
‡ அம்பு ஒத்த விழி தந்த கலகத்து = அம்புபோன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் பேசும் கலகச் சொல்லாகிய அலர்மொழிக்கு.

எம்பொற்கொடி * மற்றும்பக்கலனற்
றின்பக்கலவித் துயரானுள்-
என்பெற்றுலகிற் பெண்பெற்றவருக்
கின்பப்புவியுற் றிடலாமோ;
கொப்புக்கரிபட் டஞ்சப்பதுமக்
கொங்கைக்குறவிக் கினியோனே-
கொன்றைச்சடையர்க் கொன்றைத்தெரியக்
கொஞ்சித்தமிழைப் பகர்வோனே;
செம்பொற்சிகரப் பைம்பொற்கிரியைச்
சிந்தக்கறுவிப் பொரும்வேலா-
செஞ்சொற்புலவர்க் கன்புற்றதிருச்
செந்திற்குமரப் பெருமாளே. (உஉ)

38. கொங்கைப்பணையிற் செம்பொற்செறிவிற்
கொண்டற்குழலிற் கொடிதான-
கொன்றைக்கணைபொற் பந்தக்கயலிற்
கொஞ்சுக்கிளியுற் றுறவான;
† சங்கத்தொனியிற் சென்றிற்கடையிற்
சந்திப்பவரைச் சருவாதே-
சந்தப்படியுற் ‡றென்றற்றலையிற்
சந்தப்பதம்வைத் தருள்வாயே.
அங்கப்படைவிட் டன்றைப்படுகைக்
§கந்திக்கடலிற் கடிதோடா-

---

* மன் துன்ப கலன் அற்று=தரித்திருக்கின்ற துன்பத்தைச் செய்யும் ஆபரணங்களை அறவிடுத்து.

† சங்கம் = சங்குபோன்ற கண்டம்,

‡ என்றற்றலை=என்றன் தலை,

§ அந்திக்கடல் = செந்திலுக்கும் மகேந்திரபுரிக்கும் இடைச்சந்தியாகவுள்ள கடல்.

*அந்தப்பொழிலிற் † சந்துத்தலையுற்
றஞ்சப்பொருதற் றொழியாதே;
செங்கைக்கதிரும் றொன்றக்கடலிற்
‡ சென்றுற்றவர்தற் பொருளானாய்-
சிந்தைக்கனிவைத் தந்தப்பொழிலிற்
செந்திற்குமரப் பெருமாளே. (௨௩)

39. காலனார்வெங்கொடுந் தூதர்பாசங்கொடென்
காலி§னார்த்துடன் கொடுபோக-
காதலார்மைந்தருந் தாயாருஞ்சுடுங்
கானமேபின்தொடாந் தலறுமுன்;
சூலம்வாள்தண்டுசெஞ் சேவல்கோதண்டமுஞ்
சூடுதோளுந்தடந் திருமார்புந்-
தூயதாளதண்டையுங் காணஆர்வஞ்செயுந்
தோகைமேல்கொண்டுமுன் வரவேணும்;
ஆலகாலம்பரன் பாலதாகஞ்சிட
தேவர்வாழன்றுகந் தமுதீயும்-
ஆரவாரஞ்செயும் வேலைமேல்கண்வளர்ந்
தாதிமாயன்றனன் மருகோனே;
சாலிசேர்சங்கினம் வாவிசூழ்பங்கயஞ்
சாரலார்செந்திலம் பதிவாழ்வே-
தாவுசூரஞ்சிமுன் சாயவேகம்பெறுந்
தாரைவேலுந்திடும் பெருமாளே. (௨௪)

40. சங்கைதானொன்றுதா னின்றியேநெஞ்சிலே
சஞ்சலா ரம்பமாயன்-
சந்தொடேகுங்குமா லங்க்ருதாடம்பரா
சம்ப்ரமா னந்தமாயன்;

---

* அந்தப்பொழிலில்=அந்தப் பூமியாகிய மகேந்திரத்தில்.
† சந்துத் தலையுற்று = தூதாகச்சென்று.
‡ சென்றுற்றவர்=போய்வந்தவராகிய வீரவாகுதேவர்.
§ ஆர்த்து = கட்டி.

மங்கைமார்கொங்கைசேர் அங்கமோகங்களால்
வம்பிலே துன்புறுமே-
வண்குகாநின்சொரூபம்ப்ரகாசங்கொடே
வந்துநீ யன்பிலாள்வாய்;
கங்கைசூடும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையூரா-
கம்பியாதிந்த்ரலோகங்கள் *காவென்றவா
கண்டலே சன்சொல்வீரா;
செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுசூர்பொன்றவே
சென்றுமோ தும்ப்ரதாபா-
செங்கண்மால் † பங்கஜா னன்தொழானந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே. (௨௫)

41. அங்கைமென்குழலாய்வார்போலே
சந்திநின்றயலோடேபோவா
ரன்புகொண்டிட நீரோபோறீ ரறியீரோ-
அன்றுவந்தொருநாள்நீர்போனீர்
பின்புகண்டறியோநாமிதே
அன்றுமின்றுமொர்போதோ போகா
துயில்வாரா;
எங்களந்தரம் வேறாரோர்வார்
பண்டிருந்தது போதாதோமே
லின்றுதந்துறவோதானீதே னிதுபோதா-
திங்குநின்ற தென்வீடேவாரீ
ரென்றிணங்கிகள் மாயாலீலா
இன்பசிங்கியில்வீணே வீழா தருள்வாயே;
மங்குலின்புறுவானாய் வானா
டன்றரும்பியகாலாய் நீள்கால்
மண்டுறும்புகைநீறா வீறா எரிதீயாய்-

---

*கா என்றது ஆகண்டலேசன் எனப்பிரித்துக்கொள்க. ஆகண்டலேசன் = தேவேந்திரன்.

† பங்கஜாஸனன் என்பது பங்கஜானன் என்றாயிற்று.

வந்திரைந்தெழு நீராய்நீர்சூழ்
அம்பரம்புனை பாராய்பாரேழ்
மண்டலம்புகழ் நீயாய்நானுய் மலரோனுய்;
உங்கள்சங்கரர் தாமாய்நாமார்
* அண்டபந்திகள் தாமாய்வானுய்
ஒன்றினுங்கடை தோயாமாயோன் மருகோனே-
ஒண்தடம்பொழில் நீரேர்கோடேர்
செந்திலம்பதி வாழ்வேவாழ்வோர்
உண்டநெஞ்சறி தேனேவானோர் பெருமாளே.

12. அந்தகன்வருந்தினம் பிறகிடச்
சந்ததமும்வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புருகுசங்கதந் தவிரமுக் குணமாள-
† அந்திபகலென்றிரண் டையுமொழித்
திந்திரியசஞ்சலங் களையறுத்
தம்புயபதங்களின் பெருமையைக் கவிபாடி;
செந்திலையுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
‡ கந்தனையறிந்தறிந் தறிவினிற்
சென்றுசெருகுந்தடந் தெளிதரத் தணியாத-
சிந்தையுமவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்
தென்செயலழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
சிந்தைவரஎன்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ;
கொந்தவிழ்சரண்சரண் சரணெனக்
கும்பிடுபுரந்தரன் பதிபெறக்
குஞ்சரிகுயம்புயம் பெறஅரக் கருமாள-
குன்றிடியஅம்பொனின் திருவரைக்
கிண்கிணிகிணின்கிணின் கிணினெனக்
குண்டலமசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவீச;

---

* அண்டபந்திகள் தாம் ஆய்வானுய் எனப்பிரிக்க.
† அந்திபகல்=கேவலசகலம்.
‡ கந்தனை=கந்தனுகிய நின்னை; இது இடவழுவமைதி.

தந்தனதனந்தனந் தனவெனச்
செஞ்சிறுசதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தண்டைகள்கலின்கலின் கலினெனத் திருவான-
சங்கரிமனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தரவருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
சந்ததிசகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமாளே. ()

43. அருணமணிமேவுபூஷித ம்ருகமதபடீரலேபன
அபினவவிசாலபூரண
அம்பொற்கும்பத் தனமோதி-
அளிகுலவுமாதர்லீலையின் முழுகியபிஷேகபீதென
அறவுமுறவாடிநீடிய
அங்கைக்கொங்கைக் கிதமாகி,
*இருணிறையமோதிமாலிகை சருவியுறவானவேளையி
லிழைகலையமாதராரவழி
பின்புற்றன்புற் றழியாநீள்-
இரவுபகல்மோகனாகியெ படியில்மடியாமல்யானுமுன
இணையடிகள்பாடிவாழவு
னெஞ்சிற்செஞ்சொற் றருவாயே;
தருணமணியாடராவணி குடிலசடிலாதியோதிய
சதுர்மறையினாதியாகிய
சங்கத்துங்கக் குழையாளர்-
தருமுருகமேகசாயலர் தமரமகராழிசூழ்புவி
தனைமுழுதும்வாரியேயமு
துண்டிட்டண்டர்க் கருள்கூரும;
செருமுதலிமேவுமாவலி யதிமதகபோலமாமலை
தெளிவினுடன்மூலமேயென
முந்தச்சிந்தித் தருள்மாயன்-
திருமருகசூரன்மார்பொடு சிலையுருவவேலையேவிய
ஜெயசரவணமனோகர
செந்திற்கந்தப் பெருமாளே. (௨௮)

* இருள் நிறை அம் ஓதி.

44. அனிச்சங்*கார்முகம் வீசிடமாசறு
துவட்பஞ்சானந டாகம்விடாமட
அனத்தின்தூவிகு லாவியசீறடி மடமாதர்-
அருக்கன்போலொளி வீசியமாமர
கதப்பைம்பூணணி வார்முலைமேல்முகம்
அழுத்தும்பாவியை ஆவி†யிடேறிட நெறிபாராய்;
வினைச்சண்டாளனை வீணனைநீணிதி
தனைக்கண்டாணவ மானவிழ்மூடனை
விடக்கமபாய்நுகர் பாழனையோர்மொழி
பகராதே-
விகற்பங்கூறிடு மோகவிகாரனை
அறத்தின்பாலொழு காதமுதேவியை
விளித்துன்பாதுகை நீதரநானருள்
பெறுவேனோ;
முனைச்சங்கோலிடு நீலமகோததி
அடைத்தஞ்சாத இராவணனீள்பல
முடிக்கன்றோர்கணை யேவுமிராகவன்
மருகோனே-
முனைக்குஞ்சீதமி லாவொடராவிரி
திரைக்கங்காநதி தாதகிகூவிள
முடிக்குஞ்சேகரர் பேரருளால்வரு
முருகோனே;
தினைச்செங்கானக வேடுவரானவர்
திகைத்தந்தோவென வேகணியாகிய
திறற்கந்தாவளி நாயகிகாமுறும் எழில்வேலா-
சிறக்குந்தாமரை யோடையில்மேடையில்
நிறக்குஞ்சூல்வளை பால்மணிவீசிய
திருச்செந்தூர்வரு சேவகனேசுரர்பெருமாளே.

45. அனைவருமருண்டருண்டு கடிதெனவெகுண்டியம்ப
அமரஅடிபின்றொடர்ந்து பிணநாறு.

---

* கார்முகம்=பஞ்சுகொட்டும்வில். † இடேறிட=ஈடேறிட.

மழுகுபிணிகொண்டுவிண்டு புழுவுடனெலும்பலம்பு
மவலவுடலஞ்சுமந்து தடுமாறி;
மனைதொறுமிதம்பகர்ந்து வரவரவிருந்தருந்தி
மனவழிதிரிந்துமங்கும் வசைதீர-
மறைசதுர்விதந்தெரிந்து வகைசிறுசதங்கைகொஞ்சு
மலரடிவணங்கவென்று பெறுவேனோ;
தினைமிசைசுகங்கடிந்த புனமயிலிளங்குரும்பை
திகழிருதனம்புணர்ந்த திருமார்பா-
ஜெகமுழுதுமுன்புதம்பி முகவனொடுதந்தைமுன்பு
திகிரிவலம்வந்தசெமபொன் மயில்வீரா,
இனியகனிமந்திசிந்து மலைகிழவசெந்தில்வந்த
இறைவகுககந்தவென்று மிளையோனே-
எழுகடலுமெண்சிலம்பு நிசிசரருமஞ்சஅஞ்சு
மிமையவரையஞ்சலென்ற பெருமாளே.(௧0)

46. இருகுழையெறிந்தகெண்டைகள் ஒருகுமிழடர்ந்துவந்திட
இணைசிலைநெரிந்தெழுந்திட அணைமீதே-
இருளளகபந்திவஞ்சியி லிருகலையுடன்குலைந்திட
இதழமுதருந்துசிங்கியின் மனமாய;
முருகொடுகலந்தசந்தன அளறுபடுகுங்குமங்கமழ்
முலைமுகடுகொண்டெழுந்தொறு முருகார-
முழுமதிபுரிந்தசிந்துர அரிவையருடன்கலந்திடு
*முகடியுகலம்பிறந்திட அருள்வாயே;
எரிவிடநிமிர்ந்தகுஞ்சியி னிலவொடுமெழுந்தகங்கையு
மிதழியொடணிந்தசங்கரர் களிகூரும்-
இமவரைதருங்கருங்குயில் மரகதநிறந்தருங்கிளி
யெனதுயிரெனுந்திரியம்பகி பெருவாழ்வே;
அரைவடமலம்புகிண்கிணி பரிபுரநெருங்குதண்டைக
ளணிமணிசதங்கைகொஞ்சிட மயில்மேலே-

---

* முகடி=மூதேவி. முகடியும்=முகடிக்கும்.

அகமகிழ்வுகொண்டுசெந்தமம் வருகுமரமுன்றிலின்புறம்
அலைபொருதசெந்தில்தங்கிய பெருமாளே. ()

47. இருள்விரிகுழலை விரித்துத்தூற்றவு
மிறுகியதுகிலை நெகிழ்த்துக்காட்டவு
மிருகடைவிழியு முறுக்கிப்பார்க்கவு
மைந்தரோடே-

இலைபிளவதனை நடித்துக்கேட்கவு
மறுமொழிபலவு மிசைத்துச்சாற்றவு
மிடையிடைசிறிது நகைத்துக்காட்டவு
மெங்கள்வீடே;

வருகெனவொருசொ லுரைத்துப்பூட்டவும்
விரிமலரமளி யணைத்துச்சேர்க்கவும்
வருபொருளளவி லுருகித்தேற்றவுநிந்தையாலே-
வனைமனைபுகுதி லடித்துப்போக்கவு
மொருதலைமருவு புணர்ச்சித்தூர்த்தர்கள்
வசைவிடநினது பதத்தைப்போற்றுவ
தெந்தநாளோ;

குருமணிவயிரமிழித்துக்கோட்டிய
கழைமடவுருவு வெளுத்துத்தோற்றிய
*குளிறிசையருவி கொழித்துத்தூற்றிய
மண்டுநீ†ரூர்-

குழிபடு‡கலுழி வயிற்றைத்தூர்த்தெழு
திடர்மணலிறுகு §துருத்திக்காப்பொதி
குளிர்நிழலருவிகலக்கிப்பூப்புனை வண்டலாடா;
முருகவிழ்துணர்க ளுகுத்தக்காய்த்தினை
விளைநடுவிதணி லிருப்பைக்காட்டிய
முகிழ்முலையிளைய குறத்திக்காட்படு
செந்தில்வாழ்வே.

---

* குளிறஇசை. குளிற=சப்திக்கின்ற.
† ஊர்=செல்லுகின்ற. ‡ கலுழி=கான்யாறு.
§ துருத்தி கா=திட்டினிடத்துள்ளசோலை.

முளையிளமதியை யெடுத்துச்சாத்திய
சடைமுடியிறைவர் தமக்குச்சாத்திர
முறையருள்முருக தவத்தைக்காப்பவர்
தம்பிரானே. (கஉ)

48. உததியறல் மொண்டுசூல்கொள்கரு
முகிலெனஇ ருண்டநீலமிக
வொளிதிகழு மன்றலோதிநரை பஞ்சுபோலாய்-
உதிரமெழு துங்கவேலவிழி
மிடைகடையொ துங்குபீளைகளு
முடைதயிர்பிதிர்ந்ததோஇதெனவெம்புலாலாய்
மதகரடதந்தி வாயினிடை
சொருகுபிறைதந்த சூதுகளின்
வடிவுதருகும்ப மோதிவளர் கொங்கைதோலாய்-
வனமழியுமங்கை மாதர்களி
னிலைதனையுணர்ந்துதாளிலுறு
வழியடிமை யன்புகூருமது சிந்தியேனோ.
இதழ்பொதிய விழ்ந்ததாமரையின்
மணவறைபு குந்தநான்முகனு
மெறிதிரைய லம்புபாலுததி நஞ்சராமேல்-
இருவிழிது யின்றநாரணனு
முமைமருவு சந்த்ரசேகரனு
மிமையவர்வ ணங்குவாசவனு நின்றுதாழும,
முதல்வசுக மைந்தபீடிகையி
லகிலசக அண்டநாயகிதன்
முகிழ்முலைசு ரந்தபாலமுத முண்டவேளே-
முளைமுருகு சங்குவீசியலை
முடுகி*மைத வழ்ந்தவாய்பெருகி
முதலிவரு செந்தில்வாழ்வுதரு தம்பிரானே. ()

---

* மைதவழ்ந்தவாய்=மேகம் தவழ்ந்ததுபோல.

19. உரைத்தசம்ப்ரம வடிவுதிரங்கிக்
கறுத்தகுஞ்சியும் வெளிறியபஞ்சொத்
தொலித்திடுஞ்செவி செவிடுறவொண்கட்குருடாகி-
உரத்தவெண்பலு நழுவிமதங்கெட்
டிரைத்துகிண்கிணெ னிருமலெழுந்திட்
டுளைப்புடன்தலை கிறுகிறெனும்பித்
தமுமேல்கொள,
டரத்தமின்றிய புழுவினும்விஞ்சிப்
பழுத்துளஞ்செயல் வசனம்வரம்பற்
றடுத்தபெண்டிரு மெதிர்வரநிந்தித் தனைவோரும்-
அசுத்தனென்றிட வுணர்வதுகுளறித்
துடிப்பதுஞ்சிறி துளதிலதென்கைக்
கவத்தைவந்துயி ரலமருமனைக் கருளவாயே;
திரித்திரிந்திரி திரிதிரிதிரின்றிட்
டுடுட்டுடுண்டுடு டுடுடுடுண்டுட்
டிகுட்டிகுண்டிகு டிகுடிகுடிண்டிட் டிகுதீதோ-
திமித்திமிந்திமி திமிதிமியென்றிட்
டிடக்கைதுந்துமி முரசுமுழங்கச்
செருக்களந்தனில் கிருதர்தயங்கச் சிலபேய்கள்;
தரித்துமண்டையி லுதிரமுறிஞ்சத்
திரட்பருந்துகள் குடர்கள்பிடுங்கத்
தருக்குசயபுகள் கிணமதருந்தப் பொரும்வேலா-
தழைத்தகண்டியில் வயலியிலன்பைப்
படைத்தநெஞ்சினி லியல்செறிகொங்கிற்
றனித்தசெந்திலி லினிதுறைகந்தப்
பெருமாளே. (௧௫)

50. கட்டழகுவிட்டுத் தளர்ந்தகிருந்து முன
மிட்டபொறிதப்பிப் பிணங்கொண்டதின்கிலர்கள்
கட்டணமெடுத்துச் சுமந்தும்பெரும்பறைகள்
முறையோடே-

வெட்டவிடவெட்டக் கிடஞ்சங்கிடஞ்சமென
மக்கனொருமிக்கத் தொடர்ந்தும்புரண்டும்வழி
விட்டுவருமித்தைத் தவிர்ந்துன்பதங்களுற
வுணர்வேனோ;

பட்டுருவிநெட்டைக் க்ரௌஞ்சம்பிளந்துகடல்
முற்றுமலைவற்றிக் குழம்புங்குழம்பமுனை
பட்டஅயில்தொட்டுத்திடங்கொண்டெதிர்ந்தவுணர்
முடிசாய-

தட்டழியவெட்டிக் கவந்தம்பெருங்கழுகு
நிர்த்தமிடரத்தக் குளங்கண்டுமிழ்ந்துமணி
சற்சமயவித்தைப் பலன்கண்டுசெந்திலுறை
பெருமாளே. (டுரு)

51. கண்டுமொழி*கொம்புகொங்கை வஞ்சியிடைஅம்புநஞ்சு
கண்கள்குழல்கொண்டலென்று பலகாலும்-

கண்டுளம்வருந்திநொந்து மங்கையர்வசம்புரிந்து
கங்குல்பகலென்றுநின்று விதியாலே,

பண்டைவினைகொண்டுழன்றுவெந்துவிழுகின்றல்கண்டு
பங்கயபதங்கள்தந்து புகழோதும்-

பண்புடையசிந்தையன்பர் தங்களினுடன்கலந்து
பண்புபெறஅஞ்சலஞ்சல் எனவாராய்;

வண்டுபடுகின்றதொங்கல் கொண்டற நெருங்கி†யிண்டு
வம்பிணையடைந்து‡சந்தின் மிகமூழ்கி-

¶வஞ்சியைமுனிந்தகொங்கை மென்குறமடந்தைசெங்கை
வந்தழகுடன்கலந்த மணிமார்பா;

---

* கொம்பு=யானைக்கொம்பு.

† இண்டு, இது ஈண்டு என்பதன்விகாரம். ஈண்டு=நெருங்கிய.

‡ சந்து=சந்தனம்.

¶ வஞ்சியைமுனிந்த=கொடிபோலும் இடையைவருத்துகின்ற.

திண்டிறல்புனைந்தஅண்டர் தங்களபயங்கள்கண்டு
செஞ்*சமர்புனைந்துதுங்க மயில்மீதே-
சென்றசுராஞ்சவென்று குன்றிடைமணம்புணர்ந்து
செந்தில்நகர்வந்தமர்ந்த பெருமாளே. (௫௧)

52. களபமொழுகிய புளகிதமுலையினர்
கடுவுமமிர்தமும் விரவியவிழியினர்
கழுவுசரிபுழு கொழுகியகுழலின ரெவரோடும்-
கலகமிடுகய லெறிகுழைவிரகியர்
பொருளிலிளைஞரை வழிகொடுமொழிகொடு
தளரவிடுபவர் தெருவினிலெவரையு நகையாடி;
பிளவுபெறிலதி லளவளவொழுகியர்
நடையிலுடையினி லழகொடுதிரிபவர்
பெருகுபொருள்பெறி லமளியிலிதமொடு
குழைவோடே-
பிணமுமணைபவர் வெறிதருபுனலுணும்
அவசவனிதையர் முடுகொடுமணைபவர்
பெருமையுடையவ ருறவினைவிடஅருள்
புரிவாயே:
†அளையிலுறைபுலி பெற‡மகவயிறரு
பசுவினிரைமுலை யமுதுண§கிரைமகள்
¶வசவனெடுபுலி முலையுணமலையுட லுருகாநீள்-
அடவிதனிலுள **வுலவைகள்தளிர்விட
மருளமதமொடு களிறுகள்பிடியுடன்
அகலவெளியுயர் பறவைகள்கிலம்வர
விரல்சேரோழ்;
துளைகள்விடுகழை விரன்முறைதடவிய
இசைகள்பலபல தொனிதருகருமுகில்
சுருதியுடையவ னெடியவன்மனமகிழ் மருகோனே.

---

* சமர்புனைந்து=போர்க்கோலங்கொண்டு. †அளை=மலைக்குகை.
‡ மகவயிறரு = மகவு + அயில்தரு. அயில்தரல் = குடித்தல்.
§ கிரைமகள் = பசுவின் பெண்கன்று.
¶ வசவன் = ஆண்கன்று. ** உலவைகள் = மரங்கள்.

துணைவகுணதர சரவணபவநம
முருககுருபர வளரறுமுககுக
துறையிலலைமெறி திருநகருறைதரு
பெருமானே.

53. கனங்கள்கொண்டகுந்தளங் களுங்குலைந்தலைந்துவிழ்ந்
துகண்களுஞ்சிவந்தயர்ந்து களிகூரக்-
கரங்களுங்குவிந்துநெஞ் சகங்களுங்கசிந்திடுங்
கறங்குபெண்களும்பிறந்து விலைகூறிப;
பொனின்குடங்களஞ்சுமென் தனங்களும்புயங்களும
பொருந்தியன்புநண்புபண்பு முடனாகப்-
புணர்ந்துடன்புலர்ந்துபின் கலந்தகங்குழைந்தவம
புரிந்துசந்ததந்திரிந்து படுவேனோ;
அனங்கனொந்துநைந்துவெந் துகுந்துசிந்தஅன்றுகண்
திறந்திருண்டகண்டர்தந்த அயில்வேலா-
அடர்ந்தடர்ந்தெதிர்ந்தவுந் தவஞ்சரஞ்சவெஞ்சமம
புரிந்தஅன்பரின்பநண்ப உரவோனே;
சினங்கள்கொண்டிலங்கைமன் சிரங்கள்சிந்தவெஞ்சரந்
தெரிந்தவன் பரிந்தஇன்ப மருகோனே-
சிவந்தசெஞ்சதங்கையுஞ் சிலம்புதண்டையும்புனைந்
துசெந்தில்வந்தகந்தஎங்கள்பெருமானே. (௫௩)

54 கொங்கைகள்குலுங்கவளை செங்கையில்விளங்கஇருள்
கொண்டலையடைந்தகுழல் வண்டுபாடக்-
கொஞ்சிய*வனங்குயில்கள் †பஞ்சநல்வனங்கிளிகள்
கொஞ்சியதெனுங்குரல்கள் கெந்துபாயும்;
வெங்கயல்மிரண்டவிழி அம்புலியடைந்தநுதல்
விஞ்சையர்கள் தங்கள்மயல் கொண்டுமேலாய்-

* வன அம் குயில்கள்=சோலையில் வசிக்கும் அழகிய குயில்கள்.
† பஞ்சநல்வனம் கிளிகள்=நல்லபஞ்சவர்னக்கிளிகள்.

வெம்பிணியுழன்ற*பவ சிந்தனைநினைந்துனது
மின்சரணபைங்கழலொ டண்டஆளாய்;
சங்கமுரசந்திமிலை துந்துமிததும்பவளை
தந்தனதனந்தவென வந்தசூரர்-
சங்கைகெடமண்டிதிகை யெங்கிலுமடிந்துவிழ
தண்கடல்கொளுந்தகை கொண்டவேலா;
சங்கரனுகந்தபரி வின்குருவெனுஞ்சுருதி
தங்களின்மகிழ்ந்துருகு மெங்கள்கோவே-
சந்திரமுகஞ்செயல்கொள் சுந்தரகுறம்பெணொடு
சம்புபுகழ்செந்தில்மகிழ் தம்பிரானே. (கூசு)

55. கொம்பனையார்காதுமோதிரு
கண்களிலாமோதரித்தள
குங்குமபாடீரபூஷண நகமேவு-
கொங்கையில்†நீராவிமேல்வளா
செங்கழுநீர்மாலைசூடிய
கொண்டையிலாதாரசோலையில் மருளாதே;
உம்பர்கள்ஸ்வாமீநமோநம
எம்பெருமானேநமோநம
ஒண்டொடிமோகாநமோநம எனநாளும்-
உன்புகழேபாடிநானினி
அன்புடனாசாரபூஜைசெய்
துய்ந்திடவீணாளபடாதருள் புரிவாயே;
பம்பரமேபோலஆடிய
சங்கரிவேதாளநாயகி
பங்கயசீபாதநூபுரி கரசூலி-
பங்கமிலாநீலிமோடிப
யங்கரிமாகாளியோகினி
பண்டுசுராபானசூரனொ டெதிர்போர்கண்;

* பவசிந்தனை=பிறவிக்கடலில் அலைபவனை.
† நீராவி=நீர்த்தடாகம்.

டெம்புதல்வாவாழிவாழியெ
னும்படிவீறானவேல்தர
என்றுமுளானேமனோகர வயலூரா-
இன்சொல்விசாகாக்ருபாகர
செந்திலில்வாழ்வாகியேயடி
யென்றனையீடேறவாழ்வருள்பெருமாளே. ()

56 சத்தமிகுமேழுகடலைத்தேனை
யுற்றமதுதோடுகணையைப்போர்கொள்
சத்திதனைமாவின்வடுவைக்காவி தனைமீறு-
தக்கமணம்வீசுகமலப்பூவை
மிக்கவிளைவானகடுவைச்*சிறு
தத்துகளும்வாளையடுமைப்பாவு விழிமாதர்;
மத்தகிரிபோலுமொளிர்வித்தார
முத்துவடமேவுமெழில்மிக்கான
வச்சிரகிரீடகிர்செப்பான தனமீதே-
வைத்தகொடிதானமயல்விட்டான
பத்திசெயஏழையடிமைக்காக
வஜ்ரமயில்மீதினியெப்போது வருவாயே,
சித்ரவடிவேல்பனிருகைக்கார
பத்திபுரிவோர்கள்பனுவற்கார
திக்கினும்நடாவுபுரவிக்கார குறமாது-
சித்தஅநுராககலவிக்கார
துட்டஅசுரேசர்கலகக்கார
சிட்டர்பரிபாலலளிதக்கார அடியார்கள்;
முத்திபெறவேசொல்வசனக்கார
தத்தைநிகர்தூயவனிதைக்கார
முச்சகர்பராவுசரணக்கார இனிதான-
முத்தமிழையாயும்வரிசைக்கார
பச்சைமுகில்தாவுபுரிசைக்கார
முத்துலவுவேலைநகர்முத்தேவர் பெருமாளே.

* சிறு உதத்து உகளும் எனப்பிரிக்க, உதத்து=யுத்தத்து.

57. தகரநறை பூண்டவிந்தைக்
குழலியர்கள் தேய்ந்தஇன்பத்
தளருமிடை யேந்துதங்கத் தனமானார்-
தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கக்
கலவியொடு சேர்ந்துமந்த்ரச்
சமயஜெப நீங்கியிந்தப் படிநாளும்;
புகலரிய தாந்த்ரிசங்கத்
தமிழ்பனுவ லாய்ந்துகொஞ்சிப்
புலிபதனில் வாழ்ந்துவஞ்சித் துழலமூடர்-
புனிதமிலி மாந்தர்தங்கட்
புகழ்பகர்தல் நீங்கிநின்பொற்
புளகமலர் பூண்டுவந்தித் திடுவேனோ,
தகுடதகு தாந்தகந்தத்
திகுடதிகு தீந்திமிந்தித்
தருகணக தாங்கணங்கத் தனதான-
தனனதன தாந்தனந்தத்
தெனநடன மார்ந்ததுங்கத்
தனிமயிலை யூர்ந்தசந்தத் தமரர்பா;
திகையசுரர் மாண்டமூர்ந்தத்
திறலயிலை வாகுசெங்கைச்
சிமையவரை யீன்றமங்கைக் கொருபாலா-
திகழ்வயிர மேந்துகொங்கைக்
குறவனிதை காந்தசந்த்ரச்
சிகரமுகி லோங்குசெந்திற் பெருமாளே. (சுஉ)

58. தணடையணிவெண்டையங் கிண்கிணிசதங்கையுந்
தண்கழல்சிலம்புடன் கொஞ்சவேநின்-
தந்தையினைமுன்பரிந் தின்பவுரிகொண்டுநன்
*சந்தொடமணைந்து†நின் றன்புபோலக்;
கண்டுறகடம்புடன் சந்தமகுடங்களுங்
கஞ்சமலர்செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்-

* சந்தொடம்=சந்தோஷம். † நின்ற அன்புபோல.

கண்களுமுகங்களுஞ் சந்திர*நிறங்களுங்
கண்குளிரஎன்றன்முன் சந்தியாவோ;
புண்டரிகாண்டமுங் கொண்டபகிரண்டமும்
பொங்கியெழவெங்களங் கொண்டபோது-
†பொன்கிரியெனஞ்சிறந் தெங்கினும்வளர்ந்துமுன்
புண்டரிகர்தந்தையுஞ் சிந்தைகூர;
கொண்டநடனம்பதஞ் செந்திலிலுமென்றன்முன்
கொஞ்சிநடனங்கொளுங் கந்தவேளே-
கொங்கைகுறமங்கையின் சந்தமணமுண்டிடுங்
கும்பமுனிகும்பிடுந் தம்பிரானே. (௫௮)

59. தெருப்புறத்துத் துவக்கியாய்
முலைச்குவட்டைக் குலுக்கியாய்
சிரித்துருக்கித்தருக்கியே பன்னடைகூளமெனவாழ்-
சிறுக்கிரட்சைக் கிதக்கியாய்
மனத்தைவைத்துக் கனத்தபேர்
தியக்கமுற்றுத் தவிக்கவே கண்டுபேசியுடனே;
இருப்பகத்துத் தளத்துமேல்
விளக்கெடுத்துப் படுத்துமே
விருத்திவைத்துப்பசப்பியே கொண்டுகாசுதணியா-
திதுக்கதுக்குக் கடப்படா
மெனக்கைநக்கக் கழற்றியே
இளைக்கவிட்டுத் துரத்துவார்
தங்கள்சேர்வைதவிராய்;
பொருப்பையொக்கப் பணைத்ததோ
ரிரட்டிபத்துப் புயத்தினால்
பொறுத்தபத்துச்சிரத்தினால் மண்டுகோபமுடனே-
பொரப்பொருப்பிற் கதித்தபோ
ரரக்கர்பட்டுப் பதைக்கவே
புடைத்துமுட்டத் துணித்தமா
லன்புகூருமருகா;

---

* நிறம்=காந்தி.
† பொன்கிரியென அம் சிறந்து எனப்பிரிக்க. அம்=அழகு.

வரப்பையெட்டிக் குதித்துமே
விடத்தில்வட்டத் தளத்திலே
மதர்த்தமுத்தைக் குவட்டியே
நின்றுசேலினினம்வாழ்-

வயற்புறத்துப் புலிக்குள்நீள்
திருத்தணிக்குட் சிறப்பில்வாழ்
வயத்தசித்தத் தவத்தனே
செந்தில்மேவுகுகனே. (௪௪)

50. தொந்திசரிய மயிரேவெளிறநிரை
தந்தமசைய முதுகேவளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல்வரமக்ளிர்கையாடி-

தொண்டுகிழவ னிவனாரெனஇருமல்
கிண்கிணெனமு னுரையேகுழறவிழி
துஞ்சுகுருடு படவேசெவிடுபடு செவியாகி;

வந்தபிணியு மதிலேமிடையுமொரு
பண்டிதனுமெ யுறுவேதனையுமிள
மைந்தருடைமை கடனேதெனமுடுகு துயர்மேவி-

மங்கையழுது விழவேயமபடர்கள்
நின்றுசருவ மலமேயொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதேமயிலின்மிசை
வரவேணும்;

எந்தைவருக ரகுநாயகவருக
மைந்தவருக மகனேயினிவருக
என்கல்வருக எனதாருயிர்வருக அபிராம-

இங்குவருக அரசேவருகமுலை
யுண்கவருக மலர்சூடிடவருக
என்றுபரிவி னொடுகோசலைபுகல வருமாயன்:

சிந்தைமகிழு மருகாகுறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகாஅமரர்சிறை
சிந்தஅசுரர் கிளைவேரொடுமடிய அடுதீரா-

திங்களரவு நதிசூடியபரமர்
தந்தகுமர அலையேகரைபொருத
செந்திநகரி லினிதேமருவிவளர் பெருமாளே.

61. தோலொடுமூடிய கூரையைநம்பிப்
பாவையர்தோதக லீலைவிரும்பிச்
சூழ்பொருள்தேடிட வோடிவருந்திப் புதிதான-

தூதொடுகோன்மணி மாலைப்ரபந்தக
கோவையுலாமடல் கூறியழுந்தித
தோமுறுகாளையர் வாசல்தொறும்புக கலமாரும,

காலனைவீணனை நீதிகெடும்பொய்க்
கோளனைமான மிலாவழிநெஞ்சக
காதகலோபவ்ரு தாவனைநிந்தைப் புலையனை-

காரணகாரிய லோகப்ரபஞ்சச்
சோகமெலாமற வாழ்வுற*நம்பிற்
காசறுவாரிமெய்ஞ் ஞானதவஞ்சற் றருளாதோ.

†பாலனமீதும னுன்முகசெம்பொற்
பாலனைமோதப ராதனபண்டப்
பாரியமாருதி தோள்மிசைகொண்டுற் றமராடி

பாவியிராவண னார்தலைசிந்திச்
சீரியவீடணர் வாழ்வுறமன்றற்
பாவையர்தோள்புணர் மாதுலர்சிந்தைக்
கினியோனே;

சீலமுலாவிய நாரதர்வந்துற்
றீதவள்வாழ்புன மாமெனமுந்தித்
தேமொழிபாளித கோமளஇன்பக் கிரிதோய்வாய்-

சேலொடுவாளைவ ரால்கள்கிளம்பித்
தாறுகொள்பூகம ளாவியஇன்பச்
சீரலைவாய்நகர்மேவியகந்தப் பெருமாளே.(௬௧)

---

* நம்பில் = விருப்பத்தினால். நம்பு = விருப்பம்.

† பால் அன்னம் மீது மன் நான்முக.

நாலுமைந்துவாசல்கீறு தூறுடம்புகால்கையாகி
நாரியென்பிலாகுமாக மதனூடே-
நாதமொன்றஆதிவாயில் நாடகங்களானஆடி
நாடறிந்திடாமலேக வளராமுன்;
நூலனந்தகோடிதேடி மால்மிகுந்துபாருளோரை
நாறுசெஞ்சொல்கூறிமாறி விளைதீமை-
நோய்கலந்தவாழ்வுறாமல் நீகலந்துளாகுஞான
நூலடங்கவோதவாழ்வு தருவாயே;
காலன்வந்துபாலணுகி காயவென்றுபாசம்வீசு
காலம்வந்துவோலமோல மெனுமாதி-
காமனைந்துபாணமோடு வேமினென்றுகாணுமோனர்
காளகண்டரோடுவேத மொழிவோனே;
ஆலமொன்றுவேலையாகி யானையஞ்சல்தீருமூல
ஆழியங்கைஆயன்மாயன் மருகோனே-
ஆரணநன்தாளைநாட*வாரணங்கைமேவுமாதி
யானசெந்தில்வாழ்வதான பெருமாளே. (௬௭)

63 நிதிக்கு†பிங்கலன் பதத்துக்கிந்திரன்
நிறத்திற்கந்தனென் றினைவோரை-
நிலத்திற்றன்பெரும் பசிக்குத்தஞ்சமென்
றரற்றித்துன்பநெஞ் சினில்நாளும்;
புதுச்சொற்சங்கமொன் றிசைத்துச்சங்கடம்
புகட்டிக்கொண்டிடம் பழிமாயும்-
புலத்திற்சஞ்சலங் குலைத்திட்டுன்பதம்
புணர்க்கைக்கன்புதந் தருள்வாயே;
மதித்துத்திண்புரம் சிரித்துக்கொன்றிடும்
மறத்திற்றந்தைமன் றினிலாடி-
மழுக்கைக்கொண்டசங் கரர்க்குச்சென்றுவண்
டமிழ்ச்சொற்சந்தமொன் றருள்வோனே;

---

* வாரணம்—கோழிக்கொடி. † பிங்கலன்—குபேரன்.

குதித்துக்குன்றிடர் தலைத்துச்செம்பொனுங்
கொழித்துக்கொண்டசெந் திலின்வாழ்வே-
குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்கரங்
குவித்துக்கும்பிடும் பெருமாளே. (சஅ)

6½. படர்புவியின்மீது மீறிவஞ்சர்கள்
வியனினுரைபானு வாய்வியந்துரை
பழுதில்பெருசீல நூல்களுந்தெரி சங்கபாடல-
பனுவல்கதைகாவ்ய மாமெணெண்கலை
திருவளுவதேவர் வாய்மையென்கிற
பழமொழியையோதி யேயுணாந்துபல்
சந்தமாலை;
மடல்பரணிகோவை யார்கலம்பக
முதலுளதுகோடி கோள்ப்ரபந்தமும்
வகைவகையிலாசு சேர்பெருங்கவி சண்டவாயு-
மதுரகவிராஜ *னானென்வெண்குடை
விருதுகொடி தாள மேளதண்டிகை
வரிசையொடுலாவுமாலகந்தைதவிர்ந்திடாதோ;
அடல்பொருதுபூச லேவிளைந்திட
எதிர்பொரவொணாமை லேசசங்கர
அரஹரசிவாம ஹாதேவென்றுனி அன்றுசேவித்-
தவனிவெகுகால மாய்வணங்கியு
ளுருகிவெகுபாச கோசசம்ப்ரம
அதிபெலகடோர மாசலந்தரனோந்துவீழ;
உடல்தடியுமாழி†தாவெனம்புய
மலர்கள்தசநூறு தாளிடும்பக
லொருமலரிலாது‡கோவணிந்திடு செங்கண்மாலுக்-
குதவியமகேசர் பாலஇந்திரன்
மகளைமணமேவி வீறுசெந்திலி
லுரியஅடியேனை யாளவந்தருள் தம்பிரானே.()

---

* நானென்=நானென.

† தாவெனம்புய=தா+என+அம்புய. ‡ கோ=கண்.

5. பாதநூபுரம் பாடகஞ்சீர்கொள்நடை
யோதிபோகுலம் போலசம்போகமொடு
*பாடிபாளிதங்காருகம்†பாவையிடை வஞ்சிபோல்
பாகுபால்குடம் போலிரண்டானகுவ
டாடநீள்வடஞ் சேரலங்காரகுழல்
பாவமேகமொடாசாபமிந்தேபொருவாந்தமீதே;
மாதர்கோகிலம் போல்கரும்பானமொழி
தோகைவாகாகண் டாரைகொண்டாடிநகை
வாருமீடென்றேதிதம்பாயல்மிசை
யன்புளார்போல்-
வாச‡பாசகஞ் சூதுபகடாடஇழி
வேர்வைபாயசிந்தாகுகொஞ்சாரவிழி
வாகுதோள்காஞ் சேர்வைதந்தாடுமவா
சந்தமாமோ;
திததோதகந்தீந்திந்தோநாதிதிமி
டூடூடூடூ டூடூடுண்டூடூடு
டகுடகுநம் போலவொன்பேரிமுரசங்கள்வீற-
சேடன்மேருவுஞ் சூரனுங்காருகனுமம
வீழஎழ்தடந் தூளிகொண்டாடமார்
சேசெச்சேசெயென் றூடமின்றூடிவிந்
பங்கிவேலா;
தாதைகாதிலங் கோதுசிங்காரமுக
மாறும்வாகுவுங் கூரசந்தானசுக
தாரிமார்பலங் காரியென்பாவைவளி
யெங்கள்மாதை-
தாருபாளிதஞ் சோரசிந்தாமணிக
ளாடவேபுனாந் தாடிவங்காரமொடு
தாழைவானுயர்ந் தாடுசெந்தூரிலுறை
தம்பிரானே.(௫௦)

---

* பாடி - இது படி என்பதன் விகாரம். படி = குணம்.
† பாவை = பாவு + ஐ.
‡ பாசகஞ்சூது = சூதாடுகருவியையொத்த கொங்கை.

66. பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கந்
தலுற்றுப்புந் தியற்றுப்பின்
பிழைப்பற்றுங் குறைப்புற்றும் பொதுமாதா-

ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தங்
கலைக்குட்டங் கிடப்பட்சம்
பிணித்துத்தந் தனத்தைத்தந் தணையாதே;

புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தந்
தெனக்குத்தொண் டுறப்பற்றும்
புலத்துக்கண் செழிக்கச்செந் தமிழ்பாடும்-

புலப்பட்டங் கொடுத்தற்கும்
கருத்திற்கண் படக்கிட்டும்
புகழ்ச்சிக்குங் க்ருபைச்சித்தம் புரிவாயே;

தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண்
டனிட்டுத்தண் புனத்திற்செங்
குறத்திக்கன் புறச்சித்தந் தளர்வோனே-

சலிப்புற்றங் குரத்திற்சம்
ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தன்
சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தண் டியசூரன;

சிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந்
தடித்துத்திண் குவட்டைக்கண்
டிடித்துச்செந் திலிற்றங்குங் குமரேசா-

சிறக்கற்*கஞ் செழுத்தத்தந்
திருச்சிற்றம் பலத்தத்தன்
செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும் பெருமாளே.()

67. மஞ்செனுங்குழ லும்பிறையம்புரு
வங்களொன்சிலை யுங்கணையங்கயல்
வண்டுபுண்டரி கங்களையும்பழி த்துபார்வை-

மண்டலஞ்சுழ லுஞ்செவியங்குழை
தங்கவெண்டர ளம்பதியும்பலு
†மண்டலந்திக ழுங்கமுகஞ்சிறு கண்டமாதர்;

---

* அஞ்செழுத்து அத்தம்=பிரணவபஞ்சாக்ஷரப்பொருள்.
† மண்டலம்=மண் தலம்.

கஞ்சகங்குர லுங்கழையம்புய
கொங்கைசெங்கிரி யும்பவளம்பொறி
கந்தசந்தன மும்பொலியுந்துகில் வஞ்சிசேருங்-
கஞ்சமண்டுளி னின்றிரசம்புகு
கண்படர்ந்திட ரம்பையெனுந்துடை
கண்கையஞ்சர ணஞ்செயல்வஞ்சனை
கம்புவேனோ;

சஞ்சகஞ்சக ணஞ்சகடுண்டுடு
டுண்டுடிண்டிமி டண்டமடுண்டுடு
தந்தனந்தன திந்திமிசங்குகள் பொங்குதாரை-
சம்புவின்குமா ரன்புலவன்பொரு
கந்தனென்றிடு துந்துமியுந்துவ
சங்களங்கொளி ருங்குடையுந்திசை
விஞ்சவேகனை;

டஞ்சவஞ்சசு ரன்திரளுங்குல
டன்றடங்கலும வெந்துபொரிந்திட
அண்டரிந்திர னும்சரணம்புக வென்றவேளே-
*அம்புயந்தன ரம்பைகுறிஞ்சியின்
மங்கையங்†குடில் மங்கையொடன்புடன்
அண்டருந்தொழுசெந்திலின்புறுதம்பிரானே.

68. மாயவாடைதி மிர்ந்திடுகொங்கையில
மூடுசீலைதி றந்தமழுங்கிகள்
வாசல்தோறுநடந்துசிணுங்கிகள்பழையோர்மேல-
வாலநேசநி னைந்தழுவம்பிகள்
ஆசைநோய்கொள்ம ருந்திடுசண்டிகள்
‡வாறபேர்பொருள் கண்டுவிரும்பிக
ளெவரோனும்;

---

* அம்புய அம்தன் அரம்பை எனப்பிரித்துக்கொள்க.

† குடில்—ஆகாயம்-அதாவது விண்ணுலகம்;குடில் மங்கை—தெய்வயானை.

‡ 'வருகிற' என்பது 'வாற' என்று மருவிற்று.

நேயமேகவி கொண்டுசொல்மிண்டிகள்
காசிலாதவர் தங்களையன்பற
நீதிபோலநெ கிழ்ந்தபறம்பிக ளவர்தாய்மார்-
நீசநாடக மும்பயில்மண்டைகள்
பாளையூறுக ளுண்டிடுதொண்டிகள்
நீசரோடுமி ணங்குகடம்பிக ளுறவாமோ;
பாயுமாமத தந்திமுகம்பெறு
மாதிபாரத மென்றபெருங்கதை
பாரமேருவி லன்றுவரைந்தவ னிளையோனே-
பாவையாள்குற மங்கைசெழுந்தன
பாரமீதில ணைந்துமுயங்கிய
பாகமாகிய சந்தனகுங்கும மணிமார்பா;
சீயமாயுரு வங்கொடுவச்*நக
ரோசன்மார்பைபி டந்துபசுங்குடர்
சேரவாரிய ணிந்தநெடும்புயல் மருகோனே-
தேனுலாவுக டம்பமணிந்தசி
ரீடசேகர சங்கரர்தந்தருள்
தேவநாயக செந்திலுகந்தருள் பெருமாளே.()

69. முகிலாமெனு மளகங்காட்டி
மதிபோலுயர் நுதலுங்காட்டி
முகிழாகிய நகையுங்காட்டி அமுதூறு-
மொழியாகிய மதுரங்காட்டி
விழியாகிய கணையுங்காட்டி
முகமாகிய கமலங்காட்டி மலைபோலே;
வகையாமிள முலையுங்காட்டி
யிடையாகிய கொடியுங்காட்டி
வளமானகை வளையுங்காட்டி யிதமான-
மணிசேர்கடி தடமுங்காட்டி
மிகவேதொழி லதிகங்காட்டு
மடமாதர்கள் மயலின்சேற்றி லுழல்வேனோ;

* அசரோசன்=இரணியன்.

நகையாலமத னுருவந்தீத்த
சிவனாரருள் சுதனென்றார்க்கு
நலனேயருளமர்செந்தூர்க்கு ளுறைவோனே-

நவமாமணி வடமும்பூத்த
தனமாதெனு மிபமின்சேர்க்கை
கழுவாவகை பிரியங்காட்டு முருகோனே;

அகமேவிய நிருதன்போர்க்கு
வரவேசமர் புரியுந்தோற்ற
மறியாமலு மபயங்காட்டி முறைகூறி-

அயிராவத முதுகின்தோற்றி
யடையாமென இனிதன்பேத்து
மமரேசனை முழுதுங்காத்த பெருமாளே.(௫௪)

70. மூளும்வினைசேர மேல்கொண்டிடாஐந்து
பூதவெகுவாய மாயங்கள்தானெஞ்சில்
மூடிநெறிநீதி யேதுஞ்செயாவஞ்சி யதிபார-

மோகவினைவான போகஞ்செய்வேனண்டா
தேடஅரிதாய*ஞேயங்களாய்நின்ற
மூலபரயோகமேல்கொண்டிடாநின்றதுளதாகி;

நாளுமதிவேக கால்கொண்டுதீமண்ட
வாசியனலூடு போயொன்றிவானின்க
ணாமமதிமீதி லூறுங்கலாஇன்ப அமுதூறல்-

நாடியதன்மீது போய்நின்றஆனந்த
மேலைவெளியேறி நீயின்றிநானின்றி
நாடியினும்வேறு தானின்றிவாழ்கின்ற
தொருநாளே;

காளவிடமூணி மாதங்கிவேதஞ்சொல்
பேதைநெடுநீலி பாதங்களால்வந்த
காலன்விழமோது சாமுண்டிபாரம்பொடனல்வாயு-

---

* ஞேயம்=ஞானத்தினால் அறியப்படுபொருள்.

காதிமுதிர்வான மேதங்கிவாழ்வஞ்சி
ஆடல்விடையேறி பாகங்குலாமங்கை
காளிநடமாடிநாளன்பர்தாம்வந்துதொழுமாது;

வாளமுழுதாளுமோர்தண்டுழாய்தங்கு
சோதிமணிமார்ப மாலின்பிஞளின்சொல்
வாழுமுமைமாத ராள்மைந்தனேயெந்தை
யிளையோனே-

மாசிலடியார்கள் வாழ்கின்றவூர்சென்று
தேடிவிளையாடி யேயங்ஙனேநின்று
வாழுமயில்வீர னேசெந்தில்வாழ்கின்ற
பெருமாளே.

71. *வஞ்சங்கொண் டுந்திடராவண
னும்பந்தென் திணபரிதேர்கரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரியாமென வெகுசேனை-

வாதம்பும் பொங்கியதாகள
திர்ந்துந்தன் சம்பிரதாயமும்
வம்புந்தும் பும்பலபேசியு மெதிரோசை;

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய்போதுகு
ரங்குந்துஞ் சுங்கனல்போலவெ
குண்டுங்குன் றுங்கரடார்மா மதும்வீசி-

மிண்டுந்துங் கங்களிஞலெதி
கர்ந்தங்கங் கங்கரமார்பொடு
மின்சிந்துஞ் சிந்திசாசரர் வகைசேர;

வுஞ்சண்டன் தென்றிசைநாடிவி
ழுந்தங்குஞ் சென்றெமதூதர்க
ளுந்துந்துந் தென்றிடவேதசை நிணமூளை-

உண்டுங்கண் டுஞ்சிலகூளிகள்
டிண்டிண்டென் றுங்குதிபோடவு
யர்ந்தம்புங் கொண்டுவெல்மாதவன்
மருகோனே;

---

*வஞ்சம் கொண்டும் திடராவணனும் எனப்பிரித்துக்கொள்க.

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறியேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துணையேயருள்
தந்தென்றின் பந்தருவிடது தருவாயே-
சங்கங்கஞ் சங்கயல்சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கமகாபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில்வாழ்வுயர் பெருமாளே.

2. வந்துவந்து முன்தவழ்ந்து
*வெஞ்சுகந்த யங்கநின்று
†மொஞ்சிமொஞ்சி யென்றழுங்கு ழந்தையோடு-
மண்டலங்கு லுங்கஅண்டர்
விண்டலம்பி ளந்தெழுந்த
செம்பொன்மண்ட பங்களும்ப யின்றவீடு;
கொந்தளைந்த குந்தளந்த
ழைந்துகுங்கு மந்தயங்கு
கொங்கைவஞ்சி தஞ்சமென்று மங்குகாலம்-
‡கொங்§கடம்பு ¶கொங்குபொங்கு
பைங்கடம்பு தண்டைகொஞ்சு
செஞ்சதங்கை தங்குபங்க யங்கள்தாராய்;
சந்தடர்ந் தெழுந்தரும்பு
**மந்தரஞ்செ ழுங்கரும்பு
††கந்தரம்பை‡‡செண்பதங்கொள்செந்தில்வாழ்வே-
தண்கடங்க டந்துசென்று
§§பண்கடங்க டர்ந்த¶¶இன்சொல்
திண்புனம்பு குந்துகண்டி றைஞ்சுகோவே;

---

* வெஞ்சுகம்=விருப்பமாகிய இன்பம். † மொஞ்சி=முலை.
‡ கொங்கு=கோங்கு. § அடம்பு=ஓர்விதகொடிப்பூ.
¶ கொங்குபொங்கு=வாசனைமிகுந்த. ** மந்தரம்=மந்தாரம்.
†† கந்தரம்பை=கந்தஅரம்பை=கிழங்கோடுகூடியவாழை.
‡‡ செண்=சேண். §§பண்கடங்கடர்ந்த=பண்கள்+தங்கு+அடர்ந்த.
¶¶ இன்சொல்=இன்சொலுடைய வள்ளியம்மை.

அந்தகன்க லங்கவந்து
*கந்தரங்க லந்த†சித்து
ரஞ்சிறந்து வந்தலம்பு சிந்தமார்பா-
அம்‡புனம்பு குந்தநண்பர்
சம்புகன்புரந்த ரன்§த
ரம்பலும்பர் ¶கும்பர்நம்பு தம்பிரானே. (௬௭)

73. வெஞ்சரோருகமோகடு நஞ்சமோகயலோகெடு
வின்பசாகரமோவடு வகிரோமுன்-
வெந்துபோனபுராதன சம்பராரிபுராரியை
வென்றசாயகமோகரு விழியோகண்;
தஞ்சமோயமதூதுவர் நெஞ்சமோவெனுமாமத
சங்கமாதர்பயோதர மதில்மூழ்கு-
சங்கை**யோவிருகூதள கந்தமாலிகைதோய்தரு
தண்டைசேர்கழலீவது மொருநாளே;
பஞ்சபாதகதாருக தண்டனீறெழவானவர்
பண்டுபோலமராவதி குடியேற-
பங்கயாசனர்கேசவ ரஞ்சலேயெனமால்வரை
பங்கநீறெழவேல்விடு மிளையோனே;
செஞ்சடாடவிமீமிசை கங்கைமாமதிதாதகி
திங்கள்சூடியநாயகர் பெருவாழ்வே-
செண்பகாடவிநீடிய
துங்கமாமதில்சூழ்தரு
செந்தில்மாநகர்மேவிய பெருமாளே. (௬௮)

---

* கந்தரம்=(அன்பர்களுடைய இருதயமாகிய)குகை.
† சித்ரம்=தெய்வயானையம்மை.
‡ புனம் புகுந்தநண்பர்=அரண்யவாசிகளாகிய தபோதனர்கள்.
§ தரம்பலும்பர்=தரம்+பல்+உம்பர்=தரம்பெற்ற பலவும்பர்கள்.
¶கும்பர்=கும்பமுனி.
** ஓவிரு=ஓவ+இரு. ஓவ=நீங்க.

74. இயலிசையி லுசிதவஞ்சிக் கயர்வாகி-
இரவுபகல் மனதுசிந்தித் துழலாதே;
உயர்கருணை புரியுமின்பக் கடல்மூழ்கி-
உனையெனது ளறியுமன்பைத் தருவாயே;
மயில்தகர்க லிடையரந்தத் தினைகாவல்-
வனசகுற மகளைவந்தித் தணைவோனே;
கயிலைமலை யனையசெந்திற் பதிவாழ்வே-
கரிமுகவ னிளையகந்தப் பெருமாளே. (௫௯)

75. ஏவினைநேர்விழி மாதரைமேவிய
ஏதனைமூடனை நெறிபேணா-
ஈனனைவீணனை யேடெழுதாமுழு
ஏழையைமோழையை அகலாநீள்;
மாவினைமூடிய நோய்பிணியாளனை
வாய்மையிலாதனை யிகழாதே-
மாமணிநூபுர சீதளதாள்தனி
வாழ்வுறஈவது மொருநாளே;
நாவலர்பாடிய நூலிசையால்வரு
நாரதனார்புகல் குறமாதை-
நாடியெகானிடை கூடியசேவக
நாயகமாமயி லுடையோனே;
தேவிமனோன்மணி ஆயிபராபரை
தேன்மொழியாள்தரு சிறியோனே-
சேணுயர்சோலையி னீழலிலேதிகழ்
சீரலைவாய்வரு பெருமாளே. (௬௦)

76. ஓராதொன்றைப் பாராதந்தத்
தோடேவந்திட் டுயிர்சேர-

---

* மயில் தகர் கலிடையர்=மயிலும் ஆடும் நிறைந்த குன்றினிடத்தில் வசிக்கும் வேடுவர்.

ஊடாநன்றற் றூர்போல்நின்றெட்
டாமால்தந்திட் டுழல்மாதர்;
கூராவன்பிற் சோராநின்*றக்
கோயாநின்றுட் குலையாதே-
கோடார்செம்பொற் றோளாநின்சொற்
கோடாதென்கைக் கருள்தாராய்;
தோராவென்றிப் போராமன்றற்
றோளாகுன்றைத் துளையாடு-
சூதாயெண்டிக் கேயாவஞ்சச்
சூர்மாஅஞ்சப் பொரும்வேலா;
சீரார்கொன்றைத் தார்மார்பொன்றச்
சேவேறெந்தைக் கினியோனே-
தேனேயன்பர்க் கேயாமின்சொற்
சேயேசெந்திற் பெருமாளே. (௬௧)

77. கன்றிலுறுமானை வென்றவிழியாலெ
கஞ்சமுகைமேவு முலையாலே-
கங்குல்செறிகேச மங்குல்குலையாமை
கந்தமலர்சூடு மதனாலே;
நன்றுபொருள்தீர வென்றுவிலைபேசி
நம்பவிடுமாத ருடனாடி-
†நஞ்சுபுசிதேனை யங்கமதுவாக
நைந்துவிடுவேனை யருள்பாராய்;
குன்றிமணிபோல்வ செங்கண்வரி‡போகி
கொண்டபடம்வீசு மணிகூர்வாய்-
கொண்டமயிலேறி அன்றசுரர்சேனை
கொன்றகுமரேச குருநாதா;

---

* அக்கு=எலும்போடுகூடியசரீரம்.

† நஞ்சு=நஞ்சையுடையபாம்பு. இதுஆகுபெயர். ‡ போகி=பாம்பு.

மன்றல்கமழ்பூக தெங்குதிரள்சோலை
வண்டுபடுவாவி புடைசூழ-
மந்திநடமாடு செந்திநகர்மேவு
மைந்தஅமரேசர் பெருமாளே. (௬௨)

78. குகரமேவுமெய்த் துறவினின்மறவாக்
கும்பிட்டுந்தித் தடமூழ்கிக்-
குமுதவாயின்முற் றமுதினைநுகராக்
கொண்டற்கொண்டைக் குழலாரோ;
டகருதூளிகர்ப் புரதனஇருகோட்
டன்புற்றின்பக் கடலூடே-
அமிழுவேனைமெத் தெனவொருகரைசேர்த்
தம்பொற்றண்டைக் கழல்தாராய்;
ககனகோளகைக் கணவிருமளவாக்
கங்கைத்துங்கப் புனலாடும்-
கமலவாதனற் களவிடமுடியாக்
கம்பர்க்கொன்றைப் புகல்வோனே;
சிகரகோபுரத் திறுமதிளினுமேற்
செம்பொற்கம்பத் தளமீதும்-
தெருவிலேயுகித் திலமெறியலைவாய்ச்
செச்சிற்கந்தப் பெருமாளே. (௬௩)

79. குடர்நிணமென்பு சலமலமண்டு
குருதிநரம்புசீ யூன்பொதிதோல்-
குலவுகுரம்பை முருடுசுமந்து
குணகிமகிழ்ந்துநா யேன்தளராத்
அடர்மதனம்பை யனையகருங்க
ணரிவையர்தங்கள்தோ டோய்ந்தயரா-
அறிவழிகின்ற குணமறவுன்றன்
அடியிணைதந்துநீ யாண்டருள்வாய்;

தடவியல்செந்தி லிறையவரன்பு
தருகுறமங்கைவாழ் வாம்புயனே-
சரவணகந்த முருககடம்ப
தனிமயில்கொண்டுபோர் சூழ்ந்தவனே;
சுடர்படர்குன்று துளைபடஅண்டர்
தொழவொருசெங்கைவேல் வாங்கியவா-
*துரிதபதங்க இரதப்ரசண்ட
சொரிகடல்நின்றசூ ராந்தகனே. (௬௪)

80. கொலைமதகரியன ம்ருகமததனகிரி
கும்பத்தனமானார்-
குமுதஅமுதஇதழ் பருகியுருகிமயல்
கொண்டுற்றிடாயேன்;
நிலையழிகவலைகள் கெடவுனதருள்விழி
நின்றுற்றிடவே,நான்-
நினதிருவடிமல ரிணைமனதினிலுற
நின்பற்றடைவேனோ;
சிலையெனவடமலை யுடையவரருளிய
செஞ்சொற்சிறுபாலா-
திரைகடலிடைவரு மசுரனைவதைசெய்த
செந்திற்பதிவேலா,
†விலைநிகர்நுதலிப மயில்குறமகளும்வி
ரும்பிப்புணர்வோனே-
விருதணிமரகத மயில்வருகுமரவி
டங்கப் பெருமாளே. (௬௫)

81. சேமக்கோமள பாதத்தாமரை
சேர்தற்கோதும னந்தவேதா-
தீதத்தேயவி ரோதத்தேகுண
சீலத்தேமிக அன்புறாதே;

---

* துரிதபதங்க இரதப்ரசண்ட=வேகத்தோடுசெல்லும் மயிலாகிய இரதத்தையுடைய பிரசண்டனே.
† விலை=வில்லை.

காமக்ரோதவு லோபப்பூதவி
காரத்தேயழி கின்றமாயா-
காயத்தேபசு பாசத்தேசிலர்
காமுற்றேயும தென்கொலோதான்;
நேமிச்சூரொடு மேருத்தூளெழ
நீளக்காளபு யங்ககால-
நீலக்ரீபக லாபத்தேர்விடு
நீபச்சேவக செந்தில்வாழ்வே;
ஓமத்தீவழு வார்கட்கூர்சிவ
லோகத்தேதரு மங்கைபாலா-
யோகத்தாறுப தேசத்தேசிக
வூமைத்தேவர்கள் தம்பிரானே. (கூகூ)

82. தந்தபசிதனைய றிந்துமுலையமுது
தந்துமுதுகுதட வியதாயார்-
தம்பிபணிவிடைசெய் தொண்டர்பிரியமுள
தங்கைமருகருயி ரெனவேசார்;
மைந்தர்மனைவியர்*க டம்புகடனுதவு
மந்தவரிசைமொழி பகர்கேடா-
வந்து†தலைகவிர விழ்ந்துதரைபுகம
யங்கவொருமகிட மிசையேறி;
அந்தகனுமெனைய டர்ந்துவருகையினி
லஞ்சலெனவலிய மயில்மேல்நீ-
அந்தமறவியொடு கந்தமனிதனம
தன்பனெனமொழிய வருவாயே;
சிந்தைமகிழமலை மங்கைநகிலிணைகள்
சிந்துபயமயிலு மயில்வீரா-
திங்களரவுநதி துன்றுசடிலரருள்
செந்திநகரிலுறை பெருமாளே. (கூஎ)

* கடம்பு=சுற்றம். † தலைகவிர்=தலைமயிர்.

83. தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர
 தவிக்குங்கொடி மதனேவிற்-
றகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிறு
 தமிழ்த்தென்றலி னுடனேநின்;
றெரிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு
 மெனப்புன்கவி சிலபாடி-
இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை
 யுரைத்துய்ந்திட அறியாரே;
அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர
 மனுக்குந்தெரி வரிதான-
அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு
 மரற்கும்புரி தவபாரக்;
கிரிக்கும்பரன் முனிக்குங்க்ருபை
 வரிக்குங்குரு பரவாழ்வே-
கிளைக்குந்திற லரக்கன்கிளை
 கெடக்கன்றிய பெருமாளே. (கூஅ)

84. நிலையாப்பொருளை *யுடலாக்கருதி
 நெடுநாட்பொழுது மவமேபோய்-
நிறைபோய்ச்செவிடு குருடாய்ப்பிணிகள்
 நிறைவாய்ப்பொறிகள் தடுமாறி;
மலநீர்ச்சயன மிசையாப்பெருகி
 மடிவேற்குரிய நெறியாக-
மறைபோற்றரிய வொளியாய்ப்பரவு
 மலர்தாட்கமல மருள்வாயே,
கொலைகாட்டவுணர் கெடமாச்சலதி
 குளமாய்ச்சுவற முதுசூதம்-
குறிபோய்ப்பிளவு படமேற்கனவு
 கொதிவேற்படையை விடுவோனே;

---

* உடல்=பொன்.

அலைவாய்க்கரையின் மகிழ்சீர்க்குமர
அழியாப்புனித வடிவாகும்-
அரனார்க்கதித பொருள்காட்டதிப
அடியார்க்கெளிய பெருமாளே. (௬௬)

௯. பரிமளகளபசு கந்தச்சந்தத் தனமானார்-
படையம படையென*அந்திக்குங்கட் கடையாலே;
வரியளிநிரைமுரல் கொங்குக்கங்குற் குழலாலே-
மறுகிடுமருளனை யின்புற்றன்புற் றருள்வாயே;
அரிதிருமருகக டம்பத்தொங்கற் றிருமார்பா-
அலைகுமுகுமுவென வெம்பக்கண்டித் தெறிவேலா;
திரிபுரதகனரும் வந்திக்குஞ்சற் குருநாதா-
ஜெயஜெயஹரஹர செந்திற்கந்தப் பெருமாளே.(௭௦)

36. புகரப்புங்கப் பகரக்குன்றிற்
புயலிற்றங்கிப் பொலிவோனும்-
பொருவிற்றஞ்சச் சுருதிச்சங்கப்
பொருளைப்பண்பிற் புகல்வோனும்:
திகிரிச்செங்கட் செவியிற்றுஞ்சத்
திகிரிச்செங்கைத் திருமாலும்-
திரியப்பொங்கித் திரையற்றுண்டெட்
டெளிதற்கொன்றைத் தரவேணும்;
†தகரத்தந்தச் சிகரத்தொன்றித்
‡தடகற்கஞ்சத் துறைவோனே-
தருணக்கொங்கைக் குறவிக்கின்பத்
தையளித்தன்புற் றருள்வோனே;

---

* அந்திக்கும்=சந்திக்கும்.

† தகரத்தந்தச்சிகரம்=தகரவித்தையென்கின்ற வேதசிரோமுடியாகிய ப்ரம்மஸ்தானம்.

‡ தடகற்கஞ்சம்=இருதயகமலம்.

பகரப்பைம்பொற் சிகரக்குன்றைப்
படியிற்சிந்தத் தொடும்வேலா-
பவளத்துங்கப் புரிசைச்செந்திற்
பதியிற்கந்தப் பெருமாளே. (எக)

87. மங்கைசிறுவர் தங்கள்கிளைஞர்
வந்துகதற வுடல்தீயின்-
மண்டி யெரிய விண்டுபுனலில்
வஞ்சமொழிய விழஆவி;
வெங்கண்மறலி தன்கைமருவ
வெம்பியிடறு மொருபாச-
விஞ்சைவிளையு மன்றுனடிமை
வென்றியடிகள் தொழவாராய்;
சிங்கமுழுவை தங்குமடவி
சென்றுமறமி னுடன்வாழ்வாய்.
சிந்தைமகிழ அன்பர்புகழு
செந்திலுறையு முருகோனே;
எங்குமிலகு திங்கள்கமல
மென்றுபுகலு முகமாதர்-
இன்பம்விளைய அன்பினணையு
மென்றுமிளைய பெருமாளே. (எஉ)

88. மனைகனகமைந்தர் தமதழகுபெண்டிர்
வலிமைகுலகின்ற நிலையூர்பேர்-
வளரிளமைதஞ்ச முனைபுனைவளங்கள்
வரிசைதமரொன்று வருமாய;
கனவுநிலையின்ப மதனையெனதென்று
கருதிவிழியின்ப மடவார்தம்-
கலவிமயல்கொண்டு பலவுடல்புணர்ந்து
கருவில்விழுகின்ற தியல்போதான்;

நினையுநினதன்பர் பழவினைகளைந்து
நெடுவரைபிளந்த   கதிர்வேலா-
நிலமுதல்விளங்கு நலமருவுசெந்தில்
நிலைபெறஇருந்த   முருகோனே;
புனைமலர்புனைந்த புனமறமடந்தை
புளகஇருகொங்கை   புணர்மார்பா-
பொருதுடனெதிர்ந்த நிருதர்மகுடங்கள்
பொடிபடநடந்த   பெருமாளே. (௭௩)

39. மூலைமுகந்திமிர்ந்த கலவையுந்துலங்கு
முறுவலுஞ்சிவந்த   கனிவாயும்-
முருகவிழ்ந்துதிர்ந்த மலர்களுஞ்சரிந்த
முகிலுமின்பசிங்கி   விழிவேலும்;
சிலைமுகங்கலந்த திலதமுங்குளிர்ந்த
திருமுகந்ததும்பு   குறுவேர்வும்-
தெரியவந்துநின்ற மகளிர்பின்சுழன்று
செயலழிந்துழன்று   திரிவேனே;
*மலைமுகஞ்சுமந்த புலவர்†செஞ்சொல்கொண்டு
வழிதிறந்தசெங்கை   வடிவேலா-
வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை
மணிவடம்புதைந்த   புயவேளே;
அலைமுகந்தவழ்ந்து சினைமுதிர்ந்தசங்க
மலறிவந்துகஞ்ச   மலர்மீதே-
அளிகலந்திரங்க இசையுடன்துயின்ற
அரியசெந்தில்வந்த   பெருமாளே. (௭௪)

90. மூப்புற்றுச்செவி கேட்பற்றுப்பெரு
மூச்சுற்றுச்செயல்   தடுமாறி-

---

*மலைமுகம் சுமந்த புலவர்=கற்கிமுகி என்னும் பூதத்தால் மலைக்குகையில் அடைக்கப்பட்ட நக்கீரர்.

†செஞ்சொல்=(அவரால்துதிக்கப்பட்ட)திருமுருகாற்றுப்படை.

மூர்க்கச்சொற்குரல் காட்டிக்கக்கிடு
மூக்குக்குட்சளி *யிளையோடும்;
கோப்புக்கட்டி†யி ளைப்பிச்செற்றிடு
கூட்டிற்‡புக்குயி ரலையாமுன்-
§கூற்றத்தத்துவ நீக்கிப்பொற்கழல்
கூட்டிச்சற்றருள் புரிவாயே;
காப்புப்பொற்கிரி கோட்டிப்பற்றலர்
காப்பைக்¶கட்டவர் குருநாதா
காட்டுக்குட்குற வாட்டிக்குப்பல
காப்புக்குத்திர மொழிவோனே;
வாய்ப்புற்றத்தமிழ் மார்க்கத்திட்பொருள்
வாய்க்குச்சித்திர முருகோனே-
வாரத்தைச்சிற்பர தீர்த்தசச்சுற்றலை
வாய்க்குட்பொற்பமர் பெருமாளே. (எரு)

91. வஞ்சத்துடனொரு நெஞ்சிற்பலநினை
வஞ்சிக்கொடியிடை மடவாரும்-
**வந்திப்புதல் வரும்††அந்திக்கிளைஞரு
மண்டிக்கதறிடு வகைகூர;
‡‡அஞ்சக்கலைபடு பஞ்சிப்புழுவுடல்
அங்கிக்கிரையென வுடன்மேவ-
அண்டிப்பயமுற வென்றிச்சமன்வரும்
அன்றைக்கடியிணை தரவேணும்;

---

* இளை=ஈளை=அதாவது கோழை.
†இளைபிச்ச எற்றிடு கூட்டில்=துன்பம்சிதைத்து வருத்தும்உடலில்.
‡ புக்கு உயிர் அலையாமுன்=புகுந்தஉயிரை அலைப்பதற்குமுன்.
§ கூற்றத்தத்துவம்=உடல்வேறு உயிர்வேறாகக் கூறுபடுத்தும் யம வேதனைத் தன்மை.
¶ கட்டவர்=களைந்தவர்.
** வந்தி=வணங்கும். †† அந்தி=நெருங்கிய.
‡‡ அஞ்சக்கலைபடு=அம்சம்+கலைபடு = தத்துவப்பகுதிகள் பிரிபட்டுப்போகின்ற.

கஞ்சப்பிரமனை அஞ்சத்துயர்செய்து
கன்றச்சிறையிடு மயில்வீரா-
கண்டொத்தனமொழி அண்டத்திருமயில்
*கண்டத்தழகிய திருமார்பா;
செஞ்சொற்புலவர்கள் சங்கத்தமிழ்தெரி
செந்திற்பதிக ருறைவோனே-
செம்பொற்குலவட குன்றைக்கடலிடை
சிந்தப்பொரவல பெருமாளே. (எசு)

92. வரியார்கருங்கண் மடமாதர்-
மகவாசைதொந்த மதுவாகி;
இருபோதுலைந்து மெய்யாதே-
இருதாளினன்பு தருவாயே;
பரிபாலனஞ்செய் தருள்வோனே-
பரமேசுரன்ற னருள்பாலா;
அரிகேசவன்றன் மருகோனே-
அலைவாயமர்ந்த பெருமாளே. (எஎ)

93. விந்ததினூறி வந்ததுகாயம்
வெந்ததுகோடி யினிமேலோ-
விண்டுவிடாம லுன்பதமேவு
விஞ்சையர்போல அடியேனும்;
வந்துவிகாச முன்கலிதீர
வண்சிவஞான வடிவாகி-
வன்பதமேறி யென்களையாற
வந்தருள்பாத மலர்தாராய்;
எந்தனுளேக செஞ்சுடராகி
யென்கணிலாடு தழல்வேணி-
எந்தையர்தேடு மன்பர்சகாய
ரெங்கள்சுவாமி யருள்பாலா;

* கண்டத்து+அழகிய.

சுந்தரஞான மென்குறமாது
தன்றிருமார்பி லணைவோனே-
சுந்தரமான செந்திலில்மேவு
கந்தசுரேசர் பெருமாளே. (௭௮)

மூன்றாவது
திருவாவினன் குடி என்கின்ற
பழநி.

94. நாதவிந்துக லாதீநமோநம
வேதமந்த்ரசொ ரூபாநமோநம
ஞானபண்டித ஸாமீநமோநம வெகுகோடி-
நாமசம்புகு மாராநமோநம
போகஅந்தரி பாலாநமோநம
நாகபந்தம யூராநமோநம பரசூரர்;
சேததண்டவி நோதாநமோநம
கீதகிண்கிணி பாதாநமோநம
தீரசம்ப்ரம வீராநமோநம *கிரிராஜ-
தீபமங்கள ஜோதீநமோநம
தூயஅம்பல லீலாநமோநம
தேவகுஞ்சரி பாகாநமோநம அருள்தாராய்.
ஈதலும்பல†கோலாலபூஜையும்
ஓதலுங்குண ஆசாரநீதியும்
ஈரமுங்குரு சீர்பாதசேவையு மறவாத-
ஏழ்தலம்புகழ் காவேரியால்விளை
சோழமண்டல மீதேமநோகர
ராஜகெம்பிர நாடாளுநாயக வயலூரா;
ஆதரம்பயி லாரூரர்தோழமை
சேர்தல்கொண்டவ ரோடேமுனாளினில்
ஆடல்வெம்பரி மீதேறிமாகயி லையிலேகி-

* கிரிராஜன்=குறிஞ்சிவேந்தன்.
† கோலாகலம் என்பது கோலாலம் என்றாயிற்று-கோலாகலம்=சம்ப்ரமம்.

ஆதியந்தவு லாவாசுபாடிய
சேரர்கொங்குவை காவூர்நனாடதில்
ஆவினன்குடி வாழ்வானதேவர்கள் பெருமாளே.

95. போதகந்தரு கோவேநமோநம
நீதிதங்கிய தேவாநமோநம
பூதலந்தனை யாள்வாய்நமோநம பணியாவும்-
பூணுகின்றபி ரானேநமோநம
வேடர்தங்கொடி மாலாநமோநம
போதவன்புகழ் ஸாமீநமோநம அரிதான;
வேதமந்திர ரூபாநமோநம
ஞானபண்டித நாதாநமோநம
வீரகண்டைகொள் தாளாநமோநம அழகான-
மேனிதங்கிய வேளாநமோநம
வானபைந்தொடி வாழ்வேநமோநம
வீறுகொண்டவி சாகாநமோநம அருள்தாராய்;
பாதகஞ்செறி சூராதிமாளவெ
கூர்மைகொண்டயி லாலேபொராடிய
பாரஅண்டர்கள் வானுடுசேர்தர அருள்வோனே-
பாதிசந்திர னேசூடும்வேணியர்
சூலசங்கர னாகிதநாயகர்
பாரதிண்புய மேசேருசோதியர் கயிலாயர்;
ஆதிசங்கர னார்பாகமாதுமை
கோலஅம்பிகை மாதாமனோன்மணி
ஆயிசக்தரி தாயானநாரணி அபிராமி-
ஆவல்கொண்டு*வி ரூலேசிராடவெ
கோமளம்பல சூழ்கோயில்மீறிய
ஆவினன்குடி வாழ்வானதேவர்கள் பெருமாளே.

96 வாரணந்தனை நேரானமாமுலை
மீதணிந்திடு பூணாரமாரொளி
வாலசந்திர னேராகமாமுக மெழில்கூர-

---

*விரூலே=விரூலே.

வாரணங்கிடு சேலானநீள்விழி
யோலைதங்கிய வார்காதுவாவிட
வானஇன்சுவை மேலானவாயித ழுமுதூற;

தோரணஞ்செறி தார்வாழையேய்துடை
மீதில்கின்றிடை நூல்போலுலாவியெ
தோகையென்றிட வாகாகவூரன நடைமானார்-

தோதகந்தனை மாமாயையேவடி
வாகநின்றதெ னாஆயவோர்வது
தோணிடும்படி நாயேனுள்நீயருள் தருவாயே;

காரணந்தனை யோராநிசாசரர்
தாமடங்கலு மீறுகவானவர்
காவலிந்திர னாடாளவேயயில் விடும்வீரா-

கார்விடந்தனை யூணாகவானவர்
வாழ்தரும்படி மேனாளிலேமிசை
காளகண்டம காதேவனார்தரு முருகோனே;

ஆரணன்றனை வாதாடியோருரை
ஓதுகின்றென வாராதெனாஅவ
னாணவங்கெட வேகாவலாமதி விடும்வேலா-

ஆதவன்கதி ரோவாதுலாவிய
கோபுரங்கிளர் மாமாதுமேவிய
ஆவினன்குடி யோனேசுராதிபர் பெருமாளே.()

97. இருசெப்பெனவெற் பெனவட்டமுமொத்
திளகிப்புளகித் திடுமாதர்-
*இடையைச்சுமையைப் பெறுதற்குறவுந்
திறகைக்குறுகிக் குழல்சோரத்;

தருமெய்ச்சுவையுற் றிதழைப்பருகித்
தழுவிக்கடிசுற் றணைமீதே-

* இடையைச்சுமை—இடைக்கு அழகிய சுமையாகவுள்ளஸ்தனம்.

சருவிச்சருவிக் குணகித்தணகித்
தவமற்றுழலக் கடவேனோ;
அரிபுத்திரசித் தஜனுக்கருமைக்
குரியத்திருமைத் துனவேளே-
அடல்குக்குடகற் கொடிபெற்றெதிருற்
றசுரக்கிளையைப் பொருவோனே;
பரிவுற்றரனுக் கருணற்பொருளைப்
பயனுற்றறியப் பகர்வோனே-
†பவனப்புவனச் செறிவுற்றுயர்மெய்ப்
பழநிக்குமரப் பெருமாளே. (ச)

98. தகைமைத்தனியிற் பகைகற்றுறுகைத்
தனுமுட்டவளைப் பவனாலே-
தாளத்திரளிற் புரளக்காளத்
தமரத்திமிரக் கடலாலே;
‡உகைமுத்தமிகுத் ததெனப்பகல்புக்
கொளிமட்குமிகைப் பொழுதாலே-
உரையற்றுணர்வற் றுயிரொய்த்தகொடிக்
குணநற்§பிணையற் றரவேணும்;
|| திகைபத்துமுகக் கமலத்தனைமுற்
சிறையிட்டபகைத் திறல்வீரா-
திகழ்கற்பகமிட் டவனக்கனகத்
திருவுக்குருகிக் குழைமார்பா;
பகலக்கிரணப் பரணச்சடிலப்
பரமற்கொருசொற் பகர்வோனே-

---

* சருவி=சரசஞ்செய்து.
† பவனப் புவனம்=வாயுமண்டலம்.
‡ உற்கை யென்பது உகை யென்றாயிற்று. உற்கை=நக்ஷத்திரம்.
§ பிணையல்=மாலை.
|| திகைபத்துமுக=திகைபத்தும் உக=பத்துத்திக்கும் கலக்கும் படி.

பவனப்புவனச் செறிவுற்றுயர்மெய்ப்
பழநிக்குமரப் பெருமாளே. (௫)

99. அணிபட்டணுகித் திணிபட்டமனத்
தவர்விட்டவிழிக் கணையாலும்-
அரிசுற்றுகழைத் தவர்பெற்றவளத்
தவன்விட்டமலர்க் கணையாலும்;
பிணிபட்டுணர்வற் றவமுற்றியமற்
பெறுமக்குணமுற் றுயிர்மாளும்-
பிறவிக்கடல்விட் டுயர்நற்கதியைப்
பெறுதற்கருளைத் தரவேணும்;
கணிநற்சொருபத் தையெடுத்துமலைக்
கனியைக்*கணியுற் றிடுவோனே-
கமலத்தயனைப் ப்ரணவத்துரையைக்
கருதிச்சிறைவைத் திடுவோனே;
†பணியப்பணியப் பரமர்ப்பரவப்
பரிவுற்றொருசொற் பகர்வோனே-
பவளத்தவளக் கனகப்புரிசைப்
பழநிக்குமரப் பெருமாளே. (௬)

100. புடைசெப்பெனமுத் தணிகச்சறவுட்
பொருமிக்கலசத் திணையாப-
புளகக்களபக் கெருவத்தனமெய்ப்
புணரத்தலையிட் டமரோசெய்;
அடைவிற்றினமுற் றவசப்படுமெற்
கறிவிற்பதடிக் கவமான-
அசடற்குயர்வொப் பதில்நற்க்ருபையுற்
றடிமைக்கொருசொற் புகல்வாயே;
குடமொத்தகடக் கரடக்கலுழிக்
குணமெய்க்களிறுக் கிளையோனே-

---

* கணி=கண்ணி=கருதி. † பணி அப்பு அணி அப்பரமர்.

குடிபுக்கிடமிட் டசுரப்படையைக்
குறுகித்தகரப் பொரும்வேலா;
படலைச்செறிநற் கதலிக்குலையிற்
பழமுற்றொழுகப் புனல்சேர்நீள் -
பழனக்கரையிற் கழைமுத்துகுநற்
பழநிக்குமரப் பெருமாளே. (௭)

101. கரியபெரிய எருமைகடவு
கடியகொடிய திரிசூலன்-
கருவியிறுகு கயிறொடுயிர்கள்
கழியமுடுகி யெழுகாலம்;
திரியுநரியு மெரியுமுரிமை
தெரியவிரவி யணுகாதே-
செறிவுமறிவு முறவுமனைய
திகழுமடிகள் தரவேணும்;
பரியவரையி னரிவைமருவு
பரமரருளு முருகோனே-
பழனமுழவர் கொழுவிலெழுது
பழயபழநி யமர்வோனே;
அரியுமயனும் வெருவவுருவ
அரியகிரியை யெறிவோனே-
அயிலுமயிலு மறமுநிறமு
மழகுமுடைய பெருமாளே. (அ)

102 தமருமமரு மனையுமினிய
தனமுமரசும் அயலாகத்-
தறுகண்மறலி முறுகுகயிறு
தலையைவளைய எறியாதே;
கமலவிமல மரகதமணி
கனகமருவு மிருபாதங்-

கருதஅருளி யெனதுதனிமை
கழியஅறிவு தரவேணும்;
குமரசமர முருகபரம
குலவுபழநி மலையோனே-
*கொடியபகடு முடியமுடுகு
குறவர்சிறுமி மணவாளா;
அமரரிடரு மவுணருடலு
மழியஅமர்செய் தருள்வோனே-
அறமுநிறமும் அயிலுமயிலும்
அழகுமுடைய பெருமாளே. (௯)

103. திமிரவுததி யனையநரக
செனனமதனில் விடுவாயேல்-
செவிடுகுருடு வடிவுகுறைவு
சிறிதுமிடியு மணுகாதே;
அமரர்வடிவு மதிககுலமு
மறிவுநிறையும் வரவேநின்-
அருளதருளி யெனையுமனதொ
டடிமைகொளவும் வரவேணும்;
சமரமுகவெ லசுரர்தமது
தலைகளுருள மிகவேநீள்-
சலதியலற நெடியபதலை
தகரஅயிலை விடுவோனே;
†வெமரவணையி லினிதுதுயிலும
விழிகள்நளினன் மருகோனே-
மிடறுகரியர் குமரபழநி
விரவுமமரர் பெருமாளே. (௧௦)

---

* கொடியபகடு—மதயானை. † வெம் அரவணை.

04. தகரநறுமலர் பொதுளியகுழலியர்
கலகசெருவித விழிவலைபடவிதி
தலையிலெழுதிய மனைவயினுறவிடு வதனாலே-

தனயர்அனைதமர் மனைவியர்சினெகிதர்
சுரபிவிரவிய வகையெனநினைவுறு
*தவனசலதியின் முழுகியெயிடர்படு துயர்தீர;

அகரமுதலுள பொருளினையருளிட
இருகைகுவிசெய்து ளுருகிடவுருகியெ
அரகரொனவல னிடமுறஎழிலுன திருபாதம்-

அருளஅருளுடன் மருளறஇருளற
கிரணஅயில்கொடு†குருகணிகொடியொடு
அழகுபெறமரகதமயில்மிசைவர இசைவாயே;

சிகரகுடையினி னிரைவரஇசைதெரி
சதுரன்விதுரனில் வருபவனளையது
திருடியடிபடு சிறியவனெடியவன் மதுசூதன்-

திகிரிவளைகதை வசிதனுவுடையவ
னெழிலிவடிவின னரவுபொன்முடிமிசை
திமிதிமிதிமி யெனநடமிடுமரி மருகோனே;

பகரபுகர்முக மதகரி‡யுழைதரு
வனிதைவெருவமுன் வரஅருள்புரிகுக
பரமகுருபர இமகிரிதருமயில் புதல்வோனே-

பலவின்முதுபழம் விழைவுசெய்தொழுகிய
கறவுநிறைவயல் கமுகடர்பொழில்திகழ்
பழநிமலைவரு புரவலஅமரர்கள் பெருமாளே. ()

105. முருகுசெறிகுழல் முகிலெனநகில்நறு
முளரிமுகையென இயலெனமயிலென
முறுவல்தளவெனநடைமடவனமெனஇருபார்வை-

* தவனம்=ஆசை. † குருகு=கோழி.
‡ உழை தரு வனிதை=வள்ளியம்மை.

முளரிமடலென இடைதுடியதுவென
அதரமிலவென அடியிணைமலரென
மொழியுமமுதென முகமெழில்மதியென
மடமாதர்;

உருவமிவையென எவருமுருவக
வுரைசெய்தவர்தரு கலவியினிலவிப
வுலையின்மெழுகென வுருகியகசடனை யொழியாமல்-

உவகைதருகலை பலவுணரபிநவவி
னுவரிதனிலுறு மவலனையசடனை
உனதுபரிபுர கழலிணைபெறஅருள் புரிவாயே;

அரவமலிகடல் விடமமுதுடனெழ
அரியயனுடனை யிபன்முதலனைவரும்
அபயமிகவென அநயமிமையவ னருள்பாலா-

அமர்செய்திசர ருடலவைதுணிபட
அவனிபிடிபட அலைகடல்பொடிபட
அமரர்சிறைவிட அடலயில்கொடியினில்
விடுவோனே;

பரவுபுனமிசை யுறைதருகுறமகள்
பணைகொளணிமுலை முழுகுபனிருபுய
பவிலசரவணை தனில்முளரியின்வரு முருகோனே-

பரமகுருபர எனுமுரைபரசொடு
பரவியடியவர் துதிசெயமதிதவழ்
பழநிமலைதனி லினிதுறையமரர்கள்
பெருமாளே. (கூ௨

106. கனத்திறுகிப் பெருத்திளகிப்
பணைத்துமணத் திதத்தமுகக்
கறுப்புமிருத் தடர்த்துநிகர்த் தலமேராய்-

சவடையுமெத் தடக்கிமதர்த்
தறக்கொருவித் துதத்திடுகற்
கலைச்சவுளித் தலைக்குலவிக் களிகூரும்;

---

* சுனாயிபன்=வெள்ளையானையையுடைய தேவேந்திரன்.

தனத்தியர்கட் கிதத்துமிகுத்
தனற்குணமெழுக் கெனப்புவியிற்
றவித்திழிசொற் பவக்கடலுற் றயர்வாலே-
சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
திடக்கனெனச் சிரிக்கமயற்
சலத்தின்வசைக் கிணைக்கமுறக் கடவேனோ;
புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்
திருக்குதனக் குடத்தினைறைப்
புயத்தலரக் கருத்தையுடைக் குகவீரா-
பொருப்பரசற் கிரக்கமொடுற்
றறச்சடிலத் தவச்சிவனிற்
*புலச்சிதனக் கிதத்தைமிகுத் திடுநாதா;
சினத்தெதிர்துட் டரக்கர்தமைத்
தினைத்துவிழக் கணைபொழுதிற்
சிதைத்திடுநற் கதிர்க்கைபடைத் துடையோனே-
செருக்கொடுநற் றவக்கமலத்
தயற்குமரிக் கருட்புரிசைத்
திருப்பழநிக் கிரிக்குமரப் பெருமாளே. (கக)

107. குறித்தமணிப பணித்துகிலைத்
திருத்தியுடுத் திருட்குழலைக்
குலைத்துமுடித் தலைசருளைப் பிளவோடே-
†குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்
தயிற்பயிலிட் டழைத்துமருட்
கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக் குறியாலே;
பொறித்ததனத் தனைத்துமனச்
செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப்
புணர்ச்சிதனிற் பிணிப்படுவித் திடுமாதர்.

---

* புலச்சி=ஞானமயமானவள்.

† குதட்டிய, துப்பு, உதட்டை எனப்பிரித்துக்கொள்க.

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப்
ப்ரமத்தையறப் ப்ரசித்தமுறப்
புரித்தருளித் திருக்கழலைத் தருவாயே;
பறித்ததலைத் திருட்டமணக்
குருக்களசட் டுருக்களிடைப்
பழுக்களுகக் கழுக்கள்புகத் திருநீறு-
பரப்பிய*தத் திருப்பதிபுக்
களற்புனலிற் களத்தசோலைப்
பதித்தெழுதிப்†புகட்டதிறற் கவிராசா;
செறித்தசடைச் சசித்தரியத்
தகப்பன்‡மதித் துகப்பனெனச்
§சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப் பெருவாழ்வே-
திகழ்ப்படிசெய் பதிக்குளளைத்
தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட்
டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப் பெருமாளே. (கச)

108. கலவியிலிச்சித் திரங்கின்றிரு
கனதனம்விற்கச் சமைந்தமங்கையர்
கயல்கள்சிவப்பப் பரிந்தணைந்தபொடி மின்பழுதில-
கனியிதழுற்றுற் றருந்தியங்குற
மவசமிகுத்துப் பொருந்தியின்புறு
கலகம்விளைத்துக் கலந்துமண்டலை ‖ வெங்கதிரே.
குலவியகற்சைத் தலங்கொடங்கணை
கொடியிடைமெத்தத் துவண்டுதண்புயல்
குழலளகக்கட் டவிழ்த்துபண்டையி
லங்கம்வேறாய்க்-

---

* தத்திருப்பதி=அத்தத்திருப்பதி=அதாவது மதுரை.
† புகட்ட=புகவிட்ட.
‡ மதித்து, உகப்பன், என, என்றுபிரித்துக்கொள்க.
§ சிறக்க எழுத்து அருள் = சிறப்புறும்படி பிரணவத்தையுப தேசஞ்செய்த.
‖ அங்கம்=கட்டில்.

குழிதருவட்டத் தடார்ந்தசிந்துர
முகதலமுத்துப் பொலிந்திலங்கிட
கொடியமயற்செய்ப் பெருந்தடத்தனில் மங்கலாமோ:

இலகியசித்ரப் புனந்தனிற்றுறை
குறமகள்கச்சுக் கிடந்தகொங்கையி
னினிதுறுபத்மப் பதம்பணிந்தருள் கந்தவேளோ-
எழுகடல்வற்றப் பெருங்கொடுங்கிரி
யிடிபடமிக்கப் பரசண்டம்விண்டுற
மிகவாபதைக்கத் தடிந்திலங்கியசெக்கைவேலா;
பலவிதசற்கற படர்ந்தசுந்தரி
பயில்தருவெற்புத் தருஞ்செழுங்கொடி
பணைமுலைமெத்தப் பொதிந்துபணைபுய
கின்றபாலா-
பலதிசைமெச்சத் தெரிந்தசெந்தமிழ்
பகரெனஇசைத் துகந்துகொண்டருள்
பழநியில்வெற்பிற் றிகழ்ந்துநின்றருள்
தம்பிரானே. (உரு)

109. முகிலளகத்திற் கமழ்ந்தவண்பரி
மளஅலர்துற்றக் கலந்திடந்தரு
முகிழ்நகைதைத்துத் தியாகமங்கைய ரங்கமீதே-
முகம்வெயர்வுற்றுப் பரந்துசெங்கயல்
விழியிணைசெக்கச் சிவந்துகுங்கும
ம்ருகமதமத்தத் தனங்களின்மிசைபெற்றுமேவி.
உகவுபிரோதத்துப் புயங்களின்புற
வுறவிணையுற்றுத் திரண்டகொங்கள
வுறுமணையுற்றுத் திரங்குமஞ்சமி லொன்றிமேவி-
யுளிதிகழ்பத்மக் கரங்களின்புற
முறுவலையொக்கக் கவின்கலென்கவு
முயர்மயலுற்றுத் திரங்குமன்பதொழித்திடாதோ;

செகமுழுதொக்கப் பயந்தசங்கரி
அடியவர்சித்தத் துறைந்தசம்ப்ரம
சிவனொருபக்கத் துறைந்தமங்கைசு மங்கைநீடு-
திகழ்வனபச்சைப் பசங்கி*யம்பண
கரதலிகச்சற் றிலங்குகொங்கையள்
திருவருணற்பொற் பரந்திடும்பனையண்டமீதே;
பகலிரவற்றிட் டுயர்ந்தஅம்பிகை
திரிபுரைமுற்றிட் டிரண்டொடொன்றலர்
பரிவுறவொக்கச் செயும்பரம்ப்ரமி யன்புகூரும்-
பதிவ்ரதைமிக்கச் சிரந்தெரிந்தருள்
பகிரதிவெற்பிற் பிறந்தபெண்தரு
பழநியில்வெற்பிற்றிகழ்ந்துநின்றருள் தம்பிரானே. ()

110. அவனிதனிலேபிறந்து மதலையெனவேதவழ்ந்து
அழகுபெறவேநடந்து இளைஞனாய்-
அருமழலையேமிகுந்து குதலைமொழியேபுகன்று
அதிவிதமதாய்வளர்ந்து பதினறாய்;
சிவகலைகளாகமங்கள் மிகவுமறையோதுமன்பர்
திருவடிகளேநினைந்து துதியாமல்-
தெரிவையர்களாசைமிஞ்சி வெகுகவலையாயுழன்று
திரியுமடியேனையுன்ற னடிசேராய்;
மவுனவுபதேசசம்பு மதியறுகுவேணிதும்பை
மணிமுடியின்மீதணிந்த மகதேவர்-
மனமகிழவேயணைந்து வொருபுறமதாகவந்த
மலைமகள்குமாரதுங்க வடிவேலா;
பவனிவரவேயுகந்து மயிலின்மிசையேதிகழ்ந்து
படியதிரவேநடந்த கழல்வீரா-
பரமபதமேசெறிந்த முருகனெனவேயுகந்து
பழநிமலைமேலமர்ந்த பெருமாளே. (கஎ)

---

*அம்பணம்=ஒருவகையாழ்.

111. கருவினுருவாகிவந்து வயதளவிலேவளர்ந்து
கலைகள்பலவேதெரிந்து மதனாலே-
கரியகுழல்மாதர்தங்கள் அடிசுவடுமார்புதைந்து
கவலைபெரிதாகிநொந்து மிகவாடி;
அரகரசிவாயவென்று தினமுநினையாமல்நின்று
அறுசமயநீதியொன்று மறியாமல்-
அசனமிடுவார்கள்தங்கள் மனைகள்தலைவாசல்நின்று
அனுதினமுநாணமின்றி யழிவேனோ,
உரகபடமேல்வளர்ந்த பெரியபெருமாளரங்க
ருலகளவுமால்மகிழ்ந்த மருகோனே-
உபயகுலதீபதுங்க விருதுகவிராஜசிங்க
உறை*புகலியூரிலன்று வருவோனே;
பரவைமனைமீதிலன்று ஒருபொழுதுதூதுசென்ற
பரமனருளால்வளர்ந்த குமரேசா-
பகையசுரர்சேனைகொன்று அமரர்சிறைமீளவென்று
பழநிமலைமீதில்நின்ற பெருமாளே. (கஅ)

112. மூலமந்திர மோதலிங்கிலை
யீவதிங்கிலை நேயமிங்கிலை
மோனமிங்கிலை ஞானமிங்கிலை மடவார்கள்-
மோகமுண்டதி தாகமுண்டப
சாரமுண்டப ராதமுண்டிடு
மூகனென்றொரு பேருமுண்டருள் பயிலாத;
கோலமுங்குண வீனதுன்பர்கள்
†வாரமையும்பல வாகிவெந்தெழு
கோரகும்பியி லேவிழுந்திட நினைவாகி-
கூடுகொண்டுழல் வேனையன்பொடு
ஞானநெஞ்சினர் பாலிணங்கிடு
கூர்மைதநதினி யாளவந்தருள் புரிவாயே;

---

* புகலியூர்=ஸ்ரீகாழி. † வார்மை=ஒழுக்கம்.

பீலிவெந்துய ராவிவெந்தவ
சோருவெந்தமண் மூகர்நெஞ்சிடை
பீதிகொண்டிட வாதுகொண்டரு ளெழுதேடு-

பேணியங்கெதி ராறுசென்றிட
மாறனும்பிணி தீரவஞ்சகர்
பீறுவெங்கழு வேறவென்றிடு முருகோனே;

ஆலமுண்டவர் சோதியங்கணர்
பாகமொன்றிய வாலையந்தரி
ஆதியந்தமு மானசங்கரி குமரேசா-

ஆரணம்பயில் ஞானபுங்கவ
சேவலங்கொடி யானபைங்கர
ஆவினன்குடி வாழ்வுகொண்டருள் பெருமாளே. ()

113. வேயிசைந்தெழு தோள்கள்தங்கிய
மாதர்கொங்கையி லேமுயங்கிட
வீணிலுஞ்சில பாதகஞ்செய அவமேதான்-

வீறுகொண்டுட னேவருந்தியு
மேயுலைந்தவ மேதிரிந்துள
மேகவன்றறி வேகலங்கிட வெகுதூரம்;

போயலைந்துழ லாகிநொந்துபின்
வாடிலைந்தென தாவிவெம்பியெ
பூதலந்தனி லேமயங்கிய மதிபோகட்-

போதுகங்கையி னீர்சொரிந்திரு
பாதபங்கய மேவணங்கியெ
பூசையுஞ்சில வேபுரிந்திட அருள்வாயே;

தீயிசைந்தெழ வேயிலங்கையில்
ராவணன்சிர மேயரிந்*தவர்
சேனையுஞ்செல மாளவென்றவன் மருகோனே-

* அவர் - இது ஒருமையிற் பன்மை.

தேசமெங்கணு மேபுரந்திடு
சூர்மடிந்திட வேலின்வென்றவ
தேவர்தம்பதி யாளஅன்புசெய் திடுவோனே;
ஆயிசுந்தரி நீலிபிங்கலை
போகஅந்தரி சூலிகுண்டலி
ஆதியம்பிகை வேததந்திரி யிடமாகும்-
ஆலமுண்டர ஞரிறைஞ்சவொர்
போதகந்தனை யேயுகந்தருள்
ஆவினன்குடி மீதிலங்கிய பெருமாளே. (௨0)

114. கோலமதிவதனம் வேர்வுதரஅளக
பாரம்நெகிழ்விழி வேல்கள்சுழலநுவல்
கோவையிதழ்வெளிற வாய்மைபதறியிளமுகையான-
கோகனகவுபய மேருமுலையசைய
நூலினிடைதுவள வீறுபறவைவகை
கூறஇனியகள மோலமிடவளைகள் கரமீதே;
காலினணிகனக நூபுரமுமொலிக
ளோலமிடஅதிக போகமதுமருவு
காலைவெகுச்சரச லீலையளவுசெய மடமாஞர்-
காதல்புரியுமனு போகநதியினிடை
வீழுகினுமடிமை மோசமறவுனது
காமர்கழலிணைக ளானதொருசிறிதுமறவேனே;
ஞாலமுழுதுமம ரோர்கள்புரியுமிக
லாகவருமவுணர் சேரவுததியிடை
நாசமுறஅமர்செய் வீரதரகுமர முருகோனே-
நாடியொருகுறமின் மேவுதினைசெய்புன
மீதிலியலகல்கல் நீழலிடைநிலவி
நாணம்வரவிரக மோதுமொருசதுர புரிவேலா;
மேலையமரர்தொழு மானைமுகாரனை
யோடிவலம்வருமுன் மோதுதிரைமகர
வேலையுலகைவல மாகவருதுரக மயில்வீரா-

வீறு*கவிசைவரு சேவகனதிதய
மேவுமுதல்வவயல் வாவிபுடைமருவு
வீரைவருபழநி ஞானமலையில்வளர் பெருமாளே. ()

115. சீறலசடன்வினை காரன்முறைமையிலி
தீமைபுரிகபடி பவரோயே-
தேடுபரிசிகன நீதிநெறிமுறைமை
சீர்மைசிறிதுமிலி எவரோடுங்.
கூறுமொழியதுபொய் யானகொடுமையுள
கோளனறிவிலியு னடிபேணுக்-
கூளனெனினுமெனை நீயுனடியரொடு
கூடும்வகைமையருள் புரிவாயே;
மாறுபடுமவுணர் மாளஅமர்பொருது
வாகையுளமவுலி புனைவோனே-
மாகமுகடதிர வீசுசிறைமயிலை
வாசியெனவுடைய முருகோனே;
வீறுகவிசைவரு சேவகனதிதய
மேவுமொருபெருமை யுடையோனே-
வீரையுறைகுமர தீரதரபழநி
வேலஇமையவர்கள் பெருமாளே. (உஉ)

116. மருமலரினன்துரந்து விடவினையருந்தஅந்தி
†மதியொடுபிறந்துமுன்பெய் வதையாலே-
வகைதனைமறந்தெழுந்து முலைதனையருந்தியந்த
மதலையெனவந்துகுன்றின் வடிவாகி,
இருமயல்கொடுந்துவண்டு பொதுவையரகம்புகுந்து
இரவுபகல்கொண்டொடுங்கி யசடாகும்

* கவிசைவருசேவகன் என்பதும் காவேரிசேவகன் என்று பின் வரும் செய்யுட்களில் வருவனவும் கவிசையென்னும் பதியில் அக்காலத்து அதிபனாயிருந்த ஓரன்பன்.

† மதியொடு=மதிபோல.

இருவினைபொதிந்தஇந்த ஜனனமரணந்துறந்து
னிணையடிவணங்கஎன்று பெறுவேனோ;
திருவொடுபெயர்ந்திருண்ட வனமிசைநடந்திலங்கை
திகழெரியிடுங்குரங்கை *நெகிழாத-
திடமுளமுகுந்தர்கஞ்சன் வரவிடுமெல்வஞ்சகங்கள்
செறிவுடனறிந்துவென்ற பொறியாளர்;
பரிவொடுமகிழ்ந்திறைஞ்சு மருதிடைதவழ்ந்துநின்ற
பரமபதநண்பரன்பின் மருகோனே-
பதுமமிசைவண்டலம்பு சுனைபலவிளங்குதுங்க
பழநிமலைவந்தமர்ந்த பெருமாளே. (௨௩)

117. விரைமருவுமலரணிந்த கரியபுரிகுழல்சரிந்து
விழவநனமதிவிளங்க அதிமோக-
விழிபுரளமுலைகுலுங்க மொழிகுழறஅணைபுகுந்து
விரகமயல்புரியுமின்ப மடவார்பால்;
இரவுபகலனுகிநெஞ்ச மறிவழியவுருகுமந்த
இருளகலவுனதுதண்டை யணிபாதம்-
எனதுதலைமிசையணிந்து அழுதழுதுனருளவிரும்பி
யினியபுகழ்தனைவிளம்ப அருள்தாராய்;
அரவில்விழிதுயில்முகுந்த னலர்கமலமலர்மடந்தை
அழகினொடுதழுவுகொண்டல் மருகோனே-
அடலசுரருடல்பிளந்து நிணமதனில்முழுகியண்ட
அமரர்சிறைவிடுப்ரசண்ட வடிவேலா;
பரவைவருவிடமருந்து மிடறுடையகடவுள்கங்கை
படர்சடையர்விடையரனப ருளமேவும்-
பரமருளியகடம்ப முருகஅறுமுகவசந்த
பழநிமலைதனிலமர்ந்த பெருமாளே. (௨௪)

118. இருகனகமாமேரு வோகளபதுங்க
கடகடினபாடீர வாரமுககும்ப
மிணைசொலிளநீரோக ராசலஇரண்டு குவடேயோ-

* நெகிழாத=நெகிழவிடாத.

இலகுமலரேவாளி யாகியஅனங்க
னணிமகுடமோதானெ ஞமிகவளர்ந்த
இளமுலேமினர்மோக மாயையில்விழுந்து
தணியாமல்;
பெருகியொருகாசேகொ டாதவனையைந்து
தருவைநிகரோயாக வேயெதிர்புகழ்ந்து
பெரியதமிழேபாடி நாடொறுமிரந்து நிலைகாணுப்-
பிணியினகமேயான பாழுடலைநம்பி
உயிரையவமாய்நாடி யேபவநிரம்பு
பிறவிதனிலேபோக மீளவுமுழன்று திரிவேனே:
கருணையுமைமாதேவி காரணியனந்த
சயனகளிகூராரி சோதரி*புரந்த
கடவுளுடன்வாதாடு காளிமலைமங்கை யருள்பாலா-
கருடனுடன்வீறான கேதனம்விளங்கு
மதிலினெடுமோமாட மேடைகள்துலங்கு
கயலபொருதுகாவேரி சேவகனொடன்பு
புரிவோனே;
பரவையிடையே†பாத காசுரர்விழுந்து
கதறிடவேபாக சாதனனுநெஞ்சு
பலிதமெனவேயேக வேமயிலில்வந்த குமரேசா-
பலமலர்களேதூவி யாரணநவின்று
பரவியிமையோர்சூழ நாடொறுமிசைந்து
புழுதிமலைமீதோர்பராபரனிறைஞ்சு பெருமானே.()

119. சுருதிமுடிமோனஞ்சொல் சிற்பரமஞானசிவ
சமயவடிவாய்வந்த அத்துவிதமானபர
சுடரொளியதாய்கின்ற நிஷ்களசொரூபமுத
லொருவாழ்வே-

---

* புராந்தகக்கடவுள் என்பது புரந்தகடவுள் என்றுயிற்று.
† பாதகாசுரர்=பாதக அசுரர்.

துரியநிலேயேகண்ட முத்தரிதயாகமல
மதனில்விளையாநின்ற அற்புதசுபோதசுக
சுயபடிகமாவின்ப பத்மபதமேஅடைய
உணராதே;

கருவிலுருவேதங்கு சுக்கிலசிதானவளி
பொருமஅதிலேகொண்ட முக்குணவிபாகநிலே
கருதவரியாவஞ்ச கக்கபடமுடியுடல் வினைதானே-
கலகமிடவேபொங்கு குப்பைமலவாழ்வுநிஜ
மெனவுழலுமாயஞ்செ னித்தகுகையேஉறுதி
கரு*தசுழமாமிந்த மட்டைதனையாளஉன
தருள்தாராய்;

ஒருநியமமேவிண்ட சட்சமயவேதஅடி
முடிநடுவுமாயண்ட முட்டைவெளியாகியுயி
ருடலுணர்வதா யெங்கு†முற்பனமதாகஅம
ருளவோனே-

‡உததரிசமாமின்ப புத்தமிர்தபோகசுக
முநவு மமலானந்த சத்திகர§மேவுணர
வுருபிரணவாமந்த்ர கர்த்தவியமாகவரு
குருநாதா;

பருநிகதிரேகொஞ்சு நற்சரணநூபுரம
தசையநிறைபேரண்ட மொக்கநடமாடுகன
பதகெருவிதாதுங்க வெற்றிமயிலேறுமொரு
திறலோனே-

பணியுமடியார்சிந்தை மெய்ப்பொருளதாகநவில்
சரவணபவாவொன்று வற்கரமுமாகிவளர்
பழநிமலேமேனின்ற சுப்ரமணியாகந்த
பெருமாளே. (உசு)

---

* அசுழம்=நாய். † உற்பனம்=தோற்றம்.
‡ உததரிசமாம்=ஜலத்தோற்றம்போல ஊறுகின்றதாகிய.
§ மேவு உணர் அ உருபிரணவமந்த்ரம்=பொருந்திய அறிவுருவமாகிய அர்தப்பிரணவமந்திரம்.

தனன தனதனன தனன தனதனன
தனன தனதனன தனதான.

120. கடலை பொரியவரை பலக னிகனைழநுகர்
கடின குடவுகர விபர்த
கரட தடமுமத களின சிறுநயன
கரிணி முகவரது துணைவோனே-
வடவ ரையின்முகடு அதிர வொருநொடியில
வலம்வ ருமரகத மயில்வீரா-
மகப திதருசுதை குறமி னுடிருவரு
மருவு சரசவித மணவாளா!
அடல சுரர்கள்குல முழுது மடியவுய
ரமரர் சிறையைவிட எழில்மீறும்-
அருண கிரணவொளி யொளிரு மயிலைவிடு
மரக ரசரவண பவலோலா-
படல வுடுபதியை யிதழி யணிசடில
பசுப திவரநதி அழகான-
பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை
பழநி மலையில்வரு பெருமாளே. (உஎ)

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனதான.

121. குழல டவிமுகில் பொழில்*வி ரவில்நு நல்
குமுத வதரமு றுவலாரம்-
குழைம கரம்†வளை மொழிகு யிலமுது
குயமு ளரிமுகை கிரிசூது;
விழிக யலயில்ப கழி‡வ ருணிகரு
விளைகு வளைவிட மெனநாயேன்-

* விரவில்=வீரவில். † வளை=வள்ளை-ஓர்விதத்தண்டு.
‡ வருணி=கடல்.

மிகவ ரிவையரை அவநெ றிகள்சொலி
வெறிது ளம்விதன முறலாமோ,
*கழல்ப ணியவினை †கழல்ப ணியையணி
கழல்ப ணியவருள் மயில்வீரா-
கமலை திருமரு க‡மலை நிருதரு
கமலை துளைசெய்த கதிர்வேலா;
§பழனி ‖ மலைவரு பழநி மலைதரு
பழநி மலைமுரு கவிசாகா-
¶பரவு பரவைகொல் **பரவை வணஅரி
பரவு மிமையவர் பெருமாளே. (௨அ)

122. கலகவாள்விழி வேலோசேலோ
மதுரவாய்மொழி தேனோபாலோ
கரியவார்குழல் காரோகாரோ துவரோவாய்-
களமுநீள்கமு கோதோள்வேயோ
வுதரமானது மாலேர்பாயோ
களபவார்முலை மேரோகோடோ இடைதானும்;
இழையதோமலர் வேதாவானோ
னெழுதினனிலை யோவாய்பேசி
ரிதெனமோனமி ஞரேபாரீ ரெனமாதர்-

---

* கழல் பணியவினை=பண்ணியவினைகழல.

† கழல்பணியையணி=வீரக்கழலையும், தண்டைசிலம்புமுதலிய ஆபரணங்களையு மணிந்த.

‡ மலைநிருதருக=எதிர்த்த அசுரர் உதிர்ந்துபோக.

§ பழனி=கனியையொத்தவள்.

‖ மலைவரு பழநிமலை=மலையரசனுக்குப் புத்திரியாகவந்த பழய நிர்ம்மலி.

¶ பரவு பரவை கொல்=பரவிய சமுத்திரத்தின்மீது பாணப்பிரயோகஞ்செய்த.

** பரவை வண அரி=கடல்வர்ணத்தையுடைய விஷ்ணு.

இருகண்மாயையி லேமுழ்காதே
யுனதுகாவிய நூலாராய்வே
னிடர்படாதருள் வாழ்வேநீயே தரவேணும்;
அலைவிலாதுயர் வானோரானோர்
நிலைமையேகுறி வேலாசீலா
அடியர்பாலரு ளீவாய்*நீபார் மணிமாபா-
அழகுலாவுவி சாகாவாகா
ரிபமினுள்மகிழ் கேள்வாதாழ்வா
ரயலுலாவிய சீலாகோலா கலவீரா;
வலைபைகேள்வாபி னேய்கானா
குறவர்மாதும ணாளாநாளார்
†வனசமேல்வரு தேவாமூவா மயில்வாழ்வே-
மதுரஞானவி னோதாநாதா
பழநிமேவுகு மாராதீரா
மயூரவாகன தேவாவானோர் பெருமாளே.(உகூ)

123. கொந்துக்கருகுழ லிருளோபுயலோ
விந்தைநத்தருநுதல் சிலையோபிறையோ
கொஞ்சிப்பயில்மொழி அமுதோகனியோ விழிவேலோ-
கொங்கைக்குடமிரு கரியோகிரியோ
வஞ்சிக்கொடியிடை துடியோபிடியோ
கொங்குற்றுயரல்குல் அரவோரதமோ எனுமாதா,
திந்தித்திமிதிமி திமிதாதிமிதோ
தந்தித்திரிகிட கிடதாளனவே
சிந்திப்படிபயில் நடமாடியபா விகள்பாலே-
சிந்தைத்தயவுகள் புரிவேனுனையே
வந்தித்தருள்தரு மிருசேவடியே
சிந்தித்திடமிகு மறையாகியசீ ரருள்வாயே;

---

* நீபார்=நீபம் ஆர்.

† வனசம்=சரவணப்பொய்கையிலுள்ள பதுமப்பாயல்.

*வெந்திப்புடன்வரு மவுணேசனேயே
துண்டித்திடுமொரு கதிர்வேலுடையாய்
வென்றிக்கொருமலே யெனவாழ்மலேயே தவவாழ்வே.
விஞ்சைக்குடையவர் தொழவேவருவாய்
கஞ்சத்தயனுட னமரேசனுமே
விந்தைப்பணிவிடை புரிபோதவர்மே லருள்கூர்வாய்;
தொந்திக்கணபதி மகிழ்சோதரனே
செங்கட்கருமுகில் மருகாகுகனே
சொந்தக்குறமகள் கணவாதிறல்சேர் கதிர்காமா-
சொம்பிற்பலவள முதிர்சோலேகள்சூழ்
இஞ்சித்திருமதிள் புடைசூழருள்சேர்
துங்கப்பழநியில் முருகாஇமையோர்
பெருமாளே. (கூ0)

124. அகல்வினே யுட்சார்சட்சம
யிகளொடு†வெட்காதட்கிடு
மறிவிலி வித்தாரத்தன மலிகாரம்-
அகிலகமழ் கஸ்தூரித்தனி
யணேமிசை கைக்காசுக்கள
வருள்பவர் நட்பேகொட்புறு மொருபோதன்;
பகலிர விற்போதிற்பணி
பணியற விட்டாரெட்டிய
பரமம யச்சோதிச்சிவ மயமாகின்-
பழகித னிற்போயுற்பவ
வினே‡விள கட்சோவெட்சிகு
ரவுபயில் நற்றுள்பற்றுவ தொருநாளே;
புகலிவ னப்பேறப்புகல்
மதுரைமன் வெப்பாறத்திகழ்
§பொடிகொடு புற்பாய்சுற்றிகள் கழுவேறப்-

* வெந்திப்பு=பெந்திப்பு - அதாவது கட்டு.
† வெட்கா+தட்கிடும்=அஞ்சாது தடுத்துவாதஞ்செய்யும்.
‡ விள=விள்ள=நீங்க. § பொடி=திருநீறு.

பொருதசு மர்த்தாகுத்திர
*தூரகமு கக்கோதைக்கிடை
புலவரில் நக்கீரர்க்குத வியவேளே;
இகல்படு கெட்டோர்பொட்டெழ
இளநகை யிட்டேசுட்டரு
ளெழுபுவி துய்த்தார்மைத்துனர் மதலாய்வென்-
றிடாற முப்பால்செப்பிய
கவிதையின் †மிக்கா ரத்தினை
யெழுதி ‡வனத்தேயெற்றிய பெருமாளே.(கூக)

125. அதலவிதலமுத லந்தத்தலங்களென
அவனியெனஅமரர் அண்டத்தகண்டமென
அகிலசலதியென எண்டிக்குள்விண்டுவென
அநேகபாநு-
அமுதகதிர்களென அக்கித்தமந்த்ரமென
அறையுமறையெனஅருந்தத்துவங்களென
அறுவிலறுவெனநிறைந்திட்டுநின்றதொரு
சம்ப்ரதாயம்;
உதயமெழஇருள்வி டிந்ததகணந்தனிவி
ருதயகமலமுகி ழுங்கட்டவிழ்ந்துணர்வி
லுணருமநுபவம னம்பெற்றிடும்படியை
வந்துநீமுன்-
உதவஇயலினியல் செந்சொற்பிரபந்தமென
மதுரகவிகளில்ம னம்பற்றிருந்துபுகழ்
உரியஅடிமையுனை யன்றிப்ப்ரபஞ்சமதை
நம்புவேனோ;
நதத தததத தத தந்தத்த தந்ததத
திதிதி திதிதி திதி திந்தித்தி திந்திதிதி
தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு திகுதிதோதி-

---

* தூரகமுகக்கோதை=குதிரைமுகமென்கின்ற ஓர்பூதம்.
† மிக்கஆரத்தினை=மேலாகிய தேவாரத்தை.
‡ வனத்தேயெற்றிய=ஜலத்தில் எதிரோறவிட்ட,

சகக சககெணக தந்தத் தகுங்கெணக
டிடிடி டிடிடி டிடி டிண்டிட்டி டிண்டிடிடி
தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதாளம்;
பதலைதிமிலைதுடி தம்பட்டமும்பெருக
அகிலகிரிசரர்ந டுங்கக்கொடுங்கழுகு
பரியகுடாபழுவெ லும்பைப்பிடுங்கரண
துங்ககாளி-
பவுரியிடநரிய மெய்ப்பருந்திறகு
கவரியிடஇகலை வென்றுச்சிகண்டிதனில
பழநிமலையின்மிசைவந்துற்றஇந்திரர்கள்
தம்பிரானே. (௧௨)

126. அரிசனவாடைச் சேர்வைகுளித்துப்
பலவிதகோலச் சேலையுடுத்திட்
டலர்குழலோதிக் கோதிமுடித்துச் சுருளோடே-
அமர்பொருகாதுக் கோலைதிருத்தித்
திருநுதல்நீவிப் பாளிதபொட்டிட்
டகில்புழுகாரச் சேறுதனத்திட் டலர்வேளின்;
சுரதவிநோதப் பார்வைமையிட்டுத்
தருணகலாரத் *தோடைதரித்துத்
சொழிவிடுதோளுக்கேறவரித்திட்டிளைஞோர்மார்-
துறவினர்சோரச் சோரநகைத்துப்
பொருள்கவர்மாதர்க் காசையளித்தற்
றுயரறவேபொற் பாதமெனக்குத் தருவாயே;
கிரியலைவாரிச் சூரிரத்தப்
புணரியின்மூழ்கிக் கூளிகளிக்கக்
கிரணவைவேல்புத் தேளிர்பிழைக்கத்
தொடுவோனே-
செருவிதகோலப் பாரதனத்தாக்
குறமகள்பாதச் சேகரசொர்க்கக்
கிளிதெய்வயானைக் கேபுயவெற்பைத்
தருவோனே;

---

* தோடை=தொடை=மாலை.

பரிமளநீபத் தாரொடுவெட்சித்
தொடைபுனைசேவற் கேதனதுத்திப்
பணியகல்பீடத் தோகைமயிற்பொற் பரியோனே-
பனிமலரோடைச் சேலுகளித்துக்
ககனமளாவிப் போய்வருவெற்றிப்
பழநியில்வாழ்பொற்கோமளசத்திப்பெருமானே.

127. ஆலகாலமெ னக்கொலைமுற்றிய
வேலதாமென மிக்கவிழிக்கடை
யாலுமோகம்வி ளைத்துவிதத்துட னிளைஞோரை-
ஆரவாணைமெ யிட்டுமறித்துவி
காரமோகமெ ழுப்பியதற்குற
வானபேரைய கப்படுவித்ததி விதமாக:
சாலமாலைய ளித்தவர்கைப்பொருள்
மாளவேசிலு கிட்டுமருட்டியெ
சாதிபேதம றத்தழுவித்திரி மடமாதா-
தாகபோகமொ ழித்துஉனக்*கடி
யானென்†வேள்விமு கத்தவமுற்றிரு
காலைநாளும்வ ழுத்திநினைத்திட அருள்வாயே;
வாலமாமதி மத்தமெருக்கறு
காறுபூளைத ரித்தசடைத்திரு
வாலவாயன ளித்தருளற்புத முருகோனே-
மாயமாவொடு ரக்கரைவெற்றிகொள்
வாசிமார்புது ளைத்திடவிற்கொடு
வாளியேவிய மற்புயனச்சுதன் மருகோனே;
நாலுவேதந விற்றுமுறைப்பயில்
வீணைநாதனு ரைத்தவனத்திடை
நாடியோடிகு றத்திதனைக்கொடு வருவோனே-
நாளிகேரம்வ ருக்கைபழுத்துதிர்
சோலைசூழ்பழ நிப்பதியிற்றிரு
ஞானபூரண சத்திதரித்தருள் பெருமாளே. ()

---

* அடியானென்=அடியானென. † வேள்வி=ஆராதனை.

128. இத்தாரணிக்குள்மனு வித்தாய்முளைத்தழுது
கேவிக்கிடந்துமடி மீதிற்றவழ்ந்தடிகள்
தத்தாதனத்ததன இட்டேதெருத்தலையில்
ஓடித்திரிந்துநவ கோடிப்ரபந்தகலை
யிச்சீர்பயிற்றவய தெட்டோடுமெட்டுவர
வாலக்குணங்கள்பயில் கோலப்பெதும்பையர்க
ளூடனுறவாகி-
இக்கார்சரத்துமத னுக்கேயிளைத்துவெகு
வாகக்கலம்பவகை பாடிப்புகழ்ந்துபல
திக்கோடுதிக்குவரை மட்டோடிமிக்கபொருள்
தேடிச்சுகந்தஅணை மீதிற்றுயின்றுசுக
மிட்டாதரத்தருகி வட்டார்முலைக்குளிடை
மூழ்கிக்கிடந்துமய லாகித்துளைந்துசில
பிணியதுமூடி;
சத்தானபுத்தியது கெட்டேகிடக்கமம
னோடித்தொடர்ந்துகயி றூடிக்கொளும்பொழுது
பெற்றோர்கள்சுற்றியழ வுற்றோர்கள்மெத்தஅழ
வூருக்கடங்கலிலர் காலற்கடங்கவுயிர்
தக்காதிவர்க்குமய னிட்டான்விதிப்படியி
னேலைப்பழம்படியி னுவிற்றிறந்ததென
எடுமெனவோடி-
சட்டாநவப்பறைகள் கொட்டாவரிச்சுடலை
யேகிச்சடம்பெரிது வேகப்புடஞ்சமைய
இட்டேயனற்குளெரி பட்டாரெனத்தழுவி
நீரிற்படிந்துவிடு பாசத்தகன்றுனது
சற்போதகப்பதும முற்றேதமிழ்க்கவிதை
பேசிப்பணிந்துருகு நேசத்தையின்றுதர
இனிவரவேணும்;
தித்தாதிரித்திகு தத்தாதனத்தகுத
தாதத்தனந்தன தானத்தனத்ததன
செச்சேசெகுச்செகுகு தித்தாதிமித்ததிகு
தாதத்தசெந்திகுத தீதத்தசெந்தரிக
தித்தாகிடக்கணக டக்காகுகுக்குகுகு
தோதக்கணங்கணக கூகுக்கிணங்கிணென
ஒருமயிலேறி-

*திட்டோரதத்தசுரர் பட்டேவிழப்பொருது
வேலைத்துளைந்துவரை யேழைப்பிளந்துவரு
சித்தாபரத்தமரர் கத்தாகுறத்திமுலை
மீதிற்புணர்ந்துசுக லீலைக்கதம்பமணி
சுத்தாவுமைக்குமொரு முத்தாய்முளைத்தகுரு
நாதக்குழந்தையென வோடிக்கடம்பமலா
அணிதிருமார்பா;

†மத்தாமதக்களிறு பிற்றானுதித்தருக
னேதத்திலங்கையினி லாதிக்கமுண்டதொரு
முட்டாளரக்கர்தலை யிற்றேவிழக்கணைக
ளேதொட்டகொண்டலுரு வாகிச்சுமந்ததிக
மட்டார்மலர்க்கமல முற்றாசனத்திருவை
மார்பிற்புணர்ந்தரகு ராமற்குமன்புடைய
மருமகனாகி-

வற்றாமதுக்கருணை யுற்றேமறைக்கலைக
ளோதித்தெரிந்துதமிழ் சோதித்தலங்கலணி
யத்தாபரத்தையறி வித்தாவிசுற்றமொளி
யாகிப்ப்ரபந்தமணி வேல்தொட்டமைந்தபுய
வர்க்காமருப்புழுகு முட்டாதிருப்பழநி
வாழ்வுக்குகந்தடிய ராவிக்குள்நின்றுலவி
வருபெருமாளே. (௬௫)

129. இரவியெனவடவையென ஆலாலவிடமதென
வுருவுகொடுகெகனமிசை மீதேகிமதியும்வர
இரதிபதிகணைகளொரு காலேவவிருதுகுயி
லதுகூவ-

எழுகடலின்முரசினிசை வேயோசைவிடையின்மணி
யிசைகுறுகியிருசெவியி னூராசமுறுவதென
இகல்புரியமதன‡குரு வோராதஅனையர்கொடு
வசைபேச;

---

* திட்டோரதம்=திண், தேர், ரதம். † மத்தா=மத்த. ‡குரு=பாரம்.

அரஹரெனவனிதைபடு பாடோதஅரிதரிது
அமுதமயிலதுகருதி யாரோடுமிகல்புரிவள்
அவசமுறஅவசமுற ஆ*ரோமல்தரவுமிக
மெலிவானாள்-

†அகுதியிவள்தலையில்விதி யானாலும்விலகரிது
அடிமைகொளவுனதுபரம் ஆறுதவொருதனிமை
யவளையணைதரஇனிநி னேகாரபரியின்மிசை
வருவாயே;

நிரைபரவிவரவரையு ளோர்சிதமருதினொடு
பொருசகடுவுதையதுசெய் தாமாயமழைசொரிதல்
நிலைகுலையமலைகுடைய தாவேகொள்கரகமலன்
மருகோனே-

நிருமலியதிரிநயனி ‡வாள்வீசவருகுமரி
கவுரிபயிரவியரவ பூணாரிதிரிபுவனி
நிபுடமலையரசனருள் வாழ்வானபுரணவுமை
யருள்பாலா;

பரவைகிரியசுரர்திரள் மாசேனைதவிடுபொடி
படஅமரர்துயரகல வேலேவியமர்பொருத
பதுமகரதலமுருக நால்வேதகாரணிக
மயில்வீரா-

பனிதம்ருகமதகளப சேருரவளருமுலை
னிதைகுறமகள்மகிழும் லீலாவிநாமதுர
பனுவல்தருபழநிவரு கோலாகலாஅமரர
பெருமாளே. (௬௪)

130. இலகியகளபசு கந்தவாடையின்
ம்ருகமதமதனைம கிழ்ந்துபூசியெ
இலைசுருள்பிளவைய ருந்தியேயதை யிதமாகக்-

கலவியிலவரவர் தங்கள்வாய்தனி
விடுபவர்பலபல சிந்தைமாதர்கள்
கசனையைவிடுவது மெந்தநாளது பகர்வாயே;

---

* ஓமல்=ஊர்பேச்சு. † அகுதி=திக்கற்றவள்.
‡ வாள்= ஒளி.

சிலைதருகுறவர்ம டந்தைநாயகி
தினைவனமதனிலு கந்தநாயகி
திரள்தனமதனிலணைந்தநாயக சிவலோகா-

கொலைபுரியசுரர்கு லங்கள்மாளவெ
அயிலயிலதனையு கந்தநாயக
குருபரபழநியி லென்றுமேவிய பெருமாளே. (கஎ)

131. உயிர்க்கூடுவிடுமளவும் உமைக்கூடிமருவுதொழில்
ஒருக்காலுநெகிழ்வதிலை யெனவேசூள்-

உரைத்தேமுன்மருவினரை வெறுத்தேமதிரவியம
துடைத்தாய்பின்வருகுமவ ரெதிரேபோய்;

பயிற்பேசியிரவுபகல் அவர்க்கான*பதமைபல
படப்பேசியுறுபொருள்கொள் விலைமாதர்-

படப்பாரவலைபடுதல் தவிர்த்தாளமணிபொருவு
பதத்தாளமயிலின்மிசை வரவேணும்;

தயிர்ச்சோரனெனுமவுணை வசைக்†கோவவனிதையர்கள்
தரத்தாடல்புரியுமரி மருகோனே-

தமிழ்க்காழிமருதவன மறைக்காடுதிருமருகல்
தனுக்கோடிவருகுழகர் தருவாழ்வே;

‡செயிற்சேல்விணுடுவிஞெடு பொரப்போய்§விமமர்பொரு து
செயித்தோடிவருபழநி யமர்வோனே-

தினைக்காவல்புரியவல குறப்பாவைமுலைதழுவு
திருத்தோளஅமரர்பணி பெருமாளே. (கஅ)

132. ஓடியோடி யழைத்துவரச்சில
சேடிமார்கள் பசப்பஅதற்குமு
ஞேதிகோதி முடித்தவிலைச்சுரு ளதுகோதி-

* பதமை=வார்த்தைகளை, பதங்களை.
† கோவ வனிதையர்=கோபிகாஸ்திரீகள்.
‡ செய்யில் சேல்=வயல்களிலிருக்கும் கெண்டைமீன்கள்.
§ விமமர்=விம்மு அமர்.

நீடுவாச நிறைத்தஅகிற்புழு
கோடமீது திமிர்த்ததனத்தினில்
நேசமாகி யணைத்தசிறுக்கிக ளுறவாமோ;
நாடிவாயும் வயற்றலையிற்புன
லோடைமீதி னிலத்ததிவட்கையி
னூதகீத மலர்த்துளிபெற்றளி யிசைபாடுங்-
கோடுலாவிய முத்துநிரைத்தவை
காவூர்நாடத னிற்பழநிப்பதி
கோதிலாதகு றத்தியணைத்தருள் பெருமாளே. ()

133. கடலைச்சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிலிற்
ப்ரமரத்தையுடற் பொறியிட்டுமடுக்
கமலத்தைமலர்த் திவிடத்தையிரப் பவனூணுச்-
கருதிச்சருவிக் கயலைக்கயமுட்
படுவித்துழையைக் கவனத்தடைசிக்
கணையைக்கடைவித் துவடுத்தனையுப்
பினில்மேவி;
அடலைச்செயல்சத் தியையக்கினியிற்
புகுவித்துயமப் ப்ரபுவைத்துகைவித்
தரிகட்கம்விதிர்த் துமுறித்துமதித் தசகோரம்-
அலறப்பணிரத் னமணிக்குழையைச்
சிலுகிட்டுமையிட் டொளிவிட்டுமருட்
டுதலுற்றபொறிச் சியர்கட்கடையிற்படுவேனே;
சடிலத்தவனிட் டவிசிட்டகுலத்
தொருசெட்டியிடத் தினுதித்தருள்வித்
தகருத்ரஜன்மப் பெயர்செப்பியிடப் பரிவாலே-
*சனகர்க்குமகஸ்த் யபுலஸ்த்யசனற்
குமரர்க்குமனுக் க்ரக†மெய்ப்பலகைச்
‡சதுபத்துநவப்புலவர்க்கும்§விபத் தியில்ஞான;

* சனகர்க்கும் என்பது முதலாகக்கூறிய இவர்களே சனகாதி நால்வர். † மெய்ப்பலகை=சங்கப்பலகை.
‡ சதுபத்து நவப்புலவர்=சங்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மர்.
§ விபத்தியில்=வேற்றுமையில்லாத.

படலத்துறுலக் கணலக்ய*தமிழ்த்
த்ரயமத்திலகப் பொருள்வ்ருத்தியினைப்
†பழுதற்றுணர்வித் தருள்வித்தகசற் குருநாதா-
பவளக்கொடிசுற்றியபொற்கமுகிற்
றலையிற்குலையிற் பலமுத்துதிர்செய்ப்
பழநிப்பதிவெற் பினில்நிற்குமரப் பெருமாளே.

---

* தமிழ்த்த்ரயமத்தில்=தமிழ்த்திரயம் அதில்.
† பழுதற்று=பழுதற.

விநாயகர்துதியில் விநாயகனை "முத்தமிழடைவினைமுற்பட எழுதிய முதல்வன்" என்றார். இங்கே முருகக்கடவுளை "தமிழ்த்த்ரயத்து அசப்பொருள்வ்ருத்தியினை உணர்வித்தருள் வித்தக சற்குருநாதன்" என்றார். இவற்றால தமிழ் மற்றப்பாஷைகள்போலாகாது ஆதியாவுள்ளதெய்வபாஷையென்பதும், அதுகடவுளெல்லாம் பயின்றுள்ளது என்பதும் வெளியாகிறது.

ஆரியமும் தமிழுமே ஆதியில் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்ட பாஷைகள். அவ்விருபாஷைகளிலும் எல்லாப்பொருள்களும் உண்டு என்பதற்கு மேற்கோள்:—

திருமூலர்திருமந்திரம்.

"ஆரியமுந்தமிழும் முடனேசொலிக்
காரிகையார்க்குங் கருணைசெய்தானே" எனவும்,

"அவிழ்க்கின்றவாறும் அதுகட்டுமாறும்
சிமிட்டலைப்பட்டுயிர்போகின்றவாறும்
தமிழ்ச்சொல்வடசொல் எனுமிவ்விரண்டும்
உணர்த்தும்அவனை யுணரலுமாமே". எனவும் கூறியிருத்தல் காண்க. இவ்வுண்மையுணராதார் தமிழ் அகஸ்தியராலுண்டாக்கப்பட்டதென்றும், அதுவடமொழிபோல் சிறந்ததல்லவென்றும், கூறுவர்.

அகஸ்தியர் ஆதிகாலத்தில் தாம் சிவபெருமானால் உணர்ந்த தமிழை தமது மாணாக்கர்வாயிலாக உலகத்தில் பரவச்செய்தவரேயன்றி தமிழை உண்டாக்கினவரல்லர் என்பது

"ஆதியிற்றமிழ்நூல் அகத்தியர்க்குணர்த்திய
மாதொருபாகனை வழுத்துதூஉம்
போதமெய்ஞ்ஞான நலம் பெறற்பொருட்டே" என்னும்தொல்காப்பிய முகத்தாலுணர்க.

134. கதியைவிலக்குமாதர்கள் புதியஇரத்நபூஷண
கனதனவெற்புமேல்மிகு மயலான-
கவலைமனத்தனாகிலும் உனதுப்ரசித்தமாகிய
கனதனமொத்தமேனியு முகமாறும்;
அதிபலவஜ்ரவாகுவும் அயில்நுனைவெற்றிவேலதும்
அரவுபிடித்ததோகையு முலகேழும்-
அதிரவரற்றுகோழியும் அடியர்வழுத்திவாழ்வுறும்
அபிநவபத்மபாதமு மறவேனே;
*இரவிகுலத்திராசத மருவியெதிர்த்துவீழ்கடு
ரணமுகசுத்தவீரிய குணமான-
இளையவனுக்குநீண்முடி அரசதுபெற்றுவாழ்வுற
இதமொடளித்தராகவன் மருகோனே;
பதினொருருத்திராதிகள் தடனம்விளக்குமாளிகை
பரிவொடுநிற்குமீசுர சுரலோக-
பரிமளகற்பகாடவி அரியளிசுற்றுபூவுதிர்
பழநிமலைக்குள்மேவிய பெருமாளே. (சக)

135. கறுத்தகுழலணி மலரணிபொங்கப்
பதித்தசிலைநுத லணி†திலதப்பொற்
கனைக்குநிகர்விழி சுழலெழுகஞ்சச் சிரமான-
கழுத்திலுறுமணி வளைகுழைமின்கக்
குவட்டுமுலையசை டடவிடையன்னப்
கமைத்தகலையிறுகுறுதவள்வஞ்சிக் கொடிபோலச்;
சிறுத்தகளமிகு மதமொழுகின்சொற்
குயிற்களெனமட மயிலெனினங்கட்
டிருக்குநடைபழ கிகள்களபங்கச் சுடைமாதர்-

* இர என்பது கதி, அதி, பதி என்னும் முன்பின்அடிகளுக்கு மாறாக வற்றிருத்தலால் அது எதுகைவழு அன்றோ எனின், அன்று. இந்நூல் ஆரிடத்தை ஒத்தது. ஆதலால் தண்டியலங்கார ஒழிபியலிற் கூறிய வழுவமைதியாம் என்க. ஆரிடம்=இருஷிகள்வாக்கு.

† திலதம்=சுட்டி.

*திகைத்ததனமொடு பொருள்பறியொண்கட்
†குவட்டியவர்வலை யழலுறுபங்கத்
திடக்குதலைபுலை யவர்வழியின்பைத்
தவிர்வேனோ;

பறித்த‡விழிதலை மழுவுழைசெங்கைச்
செழித்தசிவபா னிதழிநல்தும்பைப்
§படித்தமதியற லரவணிசம்புக் குருநாதா-

பருத்தஅசுரர்க ளுடன்மலைதுஞ்சக்
கொதித்தஅலைகட லெரிபடசெம்பொற்
படைக்கைமணியயில் விடுநடனங்கொட்
கதிர்வேலா;

தெறித்துவிழியர வுடல்நிமிரம்பொற்
‖ குவட்டொடிகைகிரி பொடிபடசண்டச்
சிறப்புமயில்மிசைபவுரிகொளும்பொற் றிருபாதா-

சிறக்குமழகிய திருமகள்வஞ்சிக்
குறத்திமகளுமை மருமகள்கொங்கைச்
சிலைக்குளணைகுகசிவமலைகந்தப்பெருமாளே.()

136. கனககும்பமி ரண்டுநேர்மலை
யெனநெருங்குகு ரும்பைமாமணி
கதிர்சிறந்தவ டங்குலாவிய முந்துசூதம்-

¶கடையில்நின்றுப ரந்துநாடொறு
மிளகிவிஞ்சியெ ழுந்தகோமள
களபகுங்கும கொங்கையானையை யின்பமாக;

---

* திகைத்ததனமொடு=(ஆடவரை) திகைப்பித்ததன்மையோடு.
† குவட்டி-இது கோட்டி என்பதன் மரூஉ.
‡ விழிதலை=விழிகளோடு கூடிய பிரமகபாலம்.
§ படித்த=படிந்த - அதாவது அமைந்த.
‖ குவட்டொடிகைகிரி=குவட்டு, ஒள், திகைகிரி.
¶ கடை=வாயில்.

அணைவருங்கொளு மென்றுமேவிலை
யிடுமடந்தையர் தங்கள்தோதக
மதின்மருண்டு*துவண்டவாசையில்நைந்துபாயல்-
அவசமன்கொளு மின்பசாகர
முழுகுமவஞ்சக நெஞ்சையேயொழி
தருபதங்கதி யெம்பிரானருள் தந்திடாயோ;

தனதனந்தன தந்தனவென
டிகுகுடிங்குகு டிங்குபேரிகை
தகுகுதிந்திகு திந்ததோவென வுந்துதாளந்-
தமரசஞ்சலி சஞ்சலாவென
முழவுடுண்டுடு டுண்டுடுவென
தருணகிண்கிணி கிண்கிணாரமு முந்தவோதும்;

பணிபதங்கய மெண்டிசாமுக
கரியடங்கலு மண்டகோளகை
பதறிநின்றிட நின்றுதோதக என்றுதோகை-
பவுரிகொணடிட மண்டியேவரு
நிசிசரன்கிளை கொன்றமேவலவ
பழநியங்கிரி யின்கண்மேவியதம்பிரானே.(௪௬)

137. குரம்பமலசலம் வழுவளுநிணமொடு
எலும்புஅணிசிரி தசையிரல்குடல்†நெதி
குலைந்தசெயிர்மயிர் குருதியொடிவைபலகசுமால-
‡குடின்புகுதுமவ ரவர்கடுகொடுமைய
ரிடும்பரொருவழி யிணையிலர்கசடர்கள்
குரங்கரறிவிலர் நெறியிலர்மிருகனை விறலான;

சரம்பருறவனை நரகனைதுரகனை
யிரங்குகலியனை பரிவுறுசடலனை
சவுந்தரிகமுக சரவணபதமொடு மயிலேறித்-

---

* துவண்டவாசையில்=துவண்டு+அவ்+ஆசையில்.
† நெதி=நேதி.இது நியதி என்பதன் மரூஉ. நியதி=முறைமை.
‡ குடின்புகுதும்=குடிபுகுதும்.

தழைந்தசிவசுடர் தனையெனமனதினி
லழுந்தவுரைசெய வருமுகநகையொளி
தழைந்தநயனமு மிருமலர்சரணமுமறவேனே;
*இரும்பைவகுளமொ டியைபலமுகில்பொழி
லுறைந்தகுயிலளி யொலிபரவிடமயி
லிசைந்துநடமிடு மிணையிலிபுலிநகர் வளநாடா-
இருண்டகுவடிடி பொடிபடவெகுமுக
டெரிந்து†மகர‡மொ டி§சைகரிகுமுறுக
இளைந்தவசுரரொ டிபபரியமபுரம்விடுமவேளே,
சிரம்பொனயனொடு முனிவர்களமரர்க
ளரம்பைமகளிரொ டரகரசிவசிவ
செயம்புவெனநட மிடுபதமழகியர் குருநாதா-
செழும்பவளவொளி நகைமுகமதிநகு
சிறந்தகுறமக ளிணைமுலைபுதைபட
செயங்கொடணைகுக சிவமலைமருவிய
பெருமாளே. (சச)

138. சகடத்திற் குழையிட்டெற்றிக்
குழலுக்குச் சரம்வைத்தெற்றிப்
புளகித்துக் குவளைக்கட்பொற்
கணையொத்திட் டுழலச்சுத்தித்
தரளப்பற் பவளத்தொட்டக்
|| களபப்பொட் டுதலிட்டத்திக் குவடான-
தனதுத்திப் படிகப்பொற்பிட்
டசைய¶பெட் பசளைத்துப்புக்
கொடியொத்திட் டிடையிற்பட்டைத்
தகையிற்றெட் **டுகளப்பச்சைச
சரணத்துக் கியலச்சுற்றிச்
சுழலிட்டுக் கடனைப்பற்றிக் கொளுமாதர்;

---

* இரும்பை=இருப்பை - அதாவது இலுப்பைமரம்.
† மகரம்=மகரமீனுக்கிடமாகிய கடல் - இது ஆகுபெயர்.
‡ ஒடிசை=ஒள்திசை. § குமுறுக=குமுற.
|| களப அப்பு ஒட்டுதல் இட்ட அத்திக்குவடான எனப்பிரிக்க.
¶ பெள்=விரும்பத்தக்க. ** உகளம்=இரண்டு.

சுகமுற்றுக் கவலைப்பட்டுப்
பொருள்கெட்டுக் கடைகெட்டுச்சோற்
குளறிட்டுத் தடிதொட்டெற்றிப்
பிணியுற்றுக் *கசதிப்பட்டுச்
சுகதுக்கத் திடர்கெட்டுற்றுத்
தளர்பட்டுக் கிடைபட்டுப்பிக் கிடைநாளிற்-
சுழலர்ச்சக் கிரியைச்சுற்றிட்
டிறுகக்கட் டுயிரைப்பற்றிக்
கொளுகப்†பற் பலனைக்கட்டிக்
கரம்வைத்துத் தலையிற்குத்திச்
சுடுகட்டைச் சுடலைக்கட்டைக்
கிரையிட்டுப் பொடிபட்டுட்கிச் சடமாமோ;

திகுடத்திக் குகுடட்டுட்டுட்
டமடட்டட் டமடட்டிக்குட்
டிமிடிட்டிட் டிமிடிட்டிக்குத்
தொகுதொக்குத் தொகுதத்தொக்குச்
செகணக்கச் செகணச்செக்குத்
தகுடத்தத் தகுடத்தட்டுட் டிடிபேரி-
திமிலைக்கைத் துடிதட்டெக்கைப்
பகடிட்டுப் பறையொத்தக்‡கட்
டிசையெட்டுக் கடல்வற்றித்§தித்
தாவுக்கக் கிரியெட்டுத்தைத்
தியருக்குச் சிரமிற்றுட்கச்
சுரர்|| பொற்புச் சொரியக்கைத்தொட்
டிடும்வேலா;

---

* கசதி=கஸ்தி, வருத்தம். † பற்பலனை=பற்பலர். ஐ சாரியை.
‡ கண்டிசையெட்டு=இடமகன்ற எட்டுத்திக்கு.
§ தித்தா=தீத்தா=தியைத்தா.
|| பொற்பு=பொற்பூ - அதாவது கற்பகப்பூமாரி.

பகலைப்பற் சொரியத்தக்கற்
பதிபுக்கட் டழலிட்டுத்திட்
புரமட்கிக் கழைவிற்புட்பச்
சரனைச்சுட் டயனைக்கொத்திப்
பவுரிக்கொட் பரமர்க்குச்சற்
குருவொத்துப் பொருளைக்கற்பித் தருள்வோனே-
பவளப்பொற் கிரிதுத்திப்பொற்
றனகொச்சைக் கிளிசொற்பற்றிப்
பரிவுற்றுக் கமலப்புட்பத்
திதழ்பற்றிப் புணர்சித்ரப்பொற்
படிகத்துப் பவளப்பச்சைப்
பதமுத்துப் பழநிச்சொக்கப் பெருமாளே.()

139. சிந்துரகூரம ருப்புச்செஞ்சரி
செங்கைகுலாவந டித்துத்தென்புற
செண்பகமாலைமு டித்துப்பண்புள தெருவூடே-
சிந்துகள்பாடிமு ழக்கிச்செங்கய
லம்புகள்போலவி ழித்துச்*சிங்கியில்
செம்பவளாடைது லக்கிப்பொன்பறி விலைமாதர்;
வந்தவராரென ழைத்துக்கொங்கையை
யன்புறமூடிநெ கிழ்த்திக்கண்பட
†மஞ்சணிராடிமி னுக்கிப்பஞ்சணை தனிலேறி-
மந்திரமோகமெ ழுப்பிக்கெஞ்சிட
முன்றலைவாயில டைத்துச்சிங்கிகொள்
மங்கையராசைவி லக்கிப்பொன்பத
மருள்வாயே;
இந்திரநீலவ னத்திற்செய்புவி
யண்டகடாகம ளித்திட்டண்டர்க
ளெண்படு‡சூரைய ழித்துக்கொண்டரு
ளொருபேடி-

* சிங்கி=சிங்கத்தின் இடைபோன்ற இடை.
† மஞ்சன் நீராடி. ‡ சூர்=துன்பம்.

இன்களதேளைாந டத்திச்செங்குரு
மண்டலநாடும ளித்துப்பஞ்சவ
ரின்புறு*தோழ்மையு டைக்கத்தன்திரு
மருகோனே;
சந்திரசூரியர் திக்கெட்டும்புக
ழுந்தமில்வாழ்வது பெற்றுத்தங்கிய
சங்கரனூர்செவி புக்கப்பண்பருள் குருநாதா-
சம்ப்ரமமானகு றத்திக்கின்புறு
கொங்கையின்மேவுச மர்த்தச்சுந்தர
தண்டமிழ்சேர்பழ நிக்குட்டங்கிய பெருமாளே.()

140. சிறுபறையுமுரசுதுடி சத்தக்கணப்பறையு
மொகுமொகெனஅதிரவுட னெட்டிப்பிடித்துமுடி
சிறுகயிறுநெடிதுகொடு கட்டிட்டிழுக்கஇனி
யணுகாதே-
சிலதமர்களுறவுகிளை கத்திப்பிதற்றியெடு
சுடலைதனிலிடுகனலை யிட்டுக்கொளுத்துபுனல்
திரைகடலில்முழுகெனவு ரைக்கப்படிக்குடிலை
யொழியாதே;
மறைமுறையினிறுதிநிலை முத்திக்கிசைத்தபடி
யுடலுயிர்கள்கரணவெளி பட்டுக்குணத்திரயம்
வழிபடவும்நினதடிமை யிச்சைப்படுத்துவது
மொருநாளே-
வருதுரகமயில்மணிகள் சத்திக்கநிர்த்தமிட
ஒருபதுடனிருபுயமு மட்டுத்தொடைக்கிசைய
மனமகிழஇனியமொழி செப்பிச்சிவத்தபத
மருள்வாயே;
நறையிதழியறுகுபல புட்பத்திரட்களொடு
சிறுபிறையுமரவுமெழி லப்புத்திருத்தலையி
னளினமுறஅணிசடையர் மெச்சிப்ப்ரியப்படவு
மயிலேறி-

---

* தோழ்மை=தோழமை.

நவநதிகள்குமுகுமென வெற்புத்திரட்சுழல
அகிலமுதலெழுபுவன மெத்தத்திடுக்கிடவும்
நவமணிகள்உரகனுடல் கக்கத்துரத்திவரு
முருகோனே;

குறவர்முனைகெடமனது வெட்கப்படக்குடிலில்
மலையிலெழுதினையிதணில் வைத்துச்சிறுக்கியிரு
குவிமுலையுமணியிடையு மெச்சிப்புணர்ச்சிசெயு
மணவாளா-

குறுமுனிவனிருபொழுதும் அர்ச்சித்துமுத்திபெற
அறிவுநெறிதவநிலைகள் செப்புத்தமிழ்க்கினிய
குருகுமரபழநிவளர் வெற்புத்தனிற்றிகழு
பெருமாளே. (௪எ)

141. சீயுதிரமெங்கு மேய்புழுநிரம்பு
மாயமலபிண்ட நோயிடுகுரம்பை
நீநரிகள்கங்கு காகமிவைதின்ப தொழியாதே-

தீதுளகுணங்க ளேபெருகுதொந்த
மாயையில்வளர்ந்த தோல்தசையெலும்பு
சேரிடுநரம்பு தானிவைபொதிந்து நிலைகாணு,

ஆயதுநமன்கை போகவுயிரந்த
நாழிகையில்விஞ்ச ஊசிடுமிடும்பை
யாகியவுடம்பு பேணிநிலையென்று மடவார்பால்-

ஆசையைவிரும்பி யேவிரகசிங்கி
தானுமிகவந்து மேவிடமயங்கு
மாழ்துயர்விழுந்து மாளுமெனையன்பு புரிவாயே;

மாயைவலகஞ்ச னுல்விடவெகுண்டு
பார்முழுதுமண்ட கோளமுநடுங்க
வாய்பிளிறிநின்று மேகநிகர்தன்கை யதனாலே-

வாரியுறஅண்டி வீறுடுமுழங்கு
நீரைநுகர்கின்ற கோபமொடெதிர்ந்த
வாரணஇரண்டு கோடொடியவென்ற
நெடியோனும்;

வேயினிசைகொண்டு கோகிலைபுரந்து
மேயல்புரிசெங்கண் மால்மருகதுங்க
வேலகிரவுஞ்ச மால்வரையிடிந்து பொடியாக-
வேலைவிடுகந்த காவிரிவிளங்கு
கார்கலிசைவந்த சேவகன்வணங்க
வீரைநகர்வந்து வாழ்பழநியண்டர்பெருமாளே.()

142. ஞானங்கொள்பொறிகள்கூடி வானிந்துகதிரிலாத
நாடண்டிநமசிவாய வரையேறி-
நாவின்பரசமதான ஆனந்தஅருவிபாய
நாதங்களொடுகுலாவி விளையாடி;
ஊனங்களுயிர்கள்மோக நானென்பதறிவிலாம
லோமங்கியுருவமாகி யிருவோரும்-
ஓரந்தமருவிஞான மாவிஞ்சைமுதுகினேறி
லோகங்கள்வலமதாட அருள்தாராய;
தேனங்கொளிதழி*தாகி தாரிந்துசலிலவேணி
†சிரங்கனெனதுதாதை ஒருமாது-
சேர்பஞ்சவடிவிமோகி யோகங்கொள்மவுனஜோதி
சேர்பங்கினமலநாத னருள்பாலா;
கானங்கள்வரைகள்தீவு ஓதங்கள்பொடியநீல
காடந்தமயிலிலேறு முருகோனே-
காமன்கைமலர்கள்நாண வேடம்பெணமளிசேர்வை
காணெங்கள்பழநிமேவு பெருமாளே. (சகூ)

143. தலைவலிமருத்தீடு காமாலைசோகைசுரம்
விழிவலிவறட்சூலை காயாசுவாசம்வெகு
சலமிகுவிஷப்பாக மாயாவிகாரபிணி யணுகாதே-
தலமிசையதற்கான பேரோடுகூறியிது
பரிகரியெனக்காது கேளாதுபோலுமவர்
சரியும்வயதுக்கேது தாரீர்சொலீரெனவும்
விதியாதே;

* தாகி = தாதகி. இடைக்குறை. தாதகி = ஆத்தி.
† சிரங்கன் = சிரிய அங்கத்தையுடையவன்.

உலைவறவிருப்பாக நீள்காவின்வாசமலர்
வகைவகையெடுத்தேதொடாமாலிகாபரண
முனதடியினிற்சூட வோநாடுமாதவர்களிருபாதம்-
உளமதுதரித்தேவி னோவோடுபொடியருள
வழிபடஎனக்கேத யாவோடுதாளுதவ
உரகமதெடுத்தாடு *மேகாரமீதின்மிசை
வரவேணும்;
அலைகடலடைத்தேமகாகோரராவணனை
மணிமுடிதுணித்தாவி யேயானசானகியை
அடலுடனழைத்தேகொள் மாயோனைமாமனெனு
மருகோனே-
அறுகினைமுடித்தோனை யாதாரமானவனை
மழுவுழைபிடித்தோனை மாகாளிநாணமுனம்
அவைதனில்நடித்தோனை மாதாதையேயெனவும்
வருவோனே;
பலகலைபடித்தோது பாவாணர்நாவிலுறை
யிருசரணவித்தார வேலாயுதாஉயர்செய்
பரண்மிசைகுறப்பாவை தோள்மேவமோகமுறு
மணவாளா-
பதுமவயலிற்பூக மீதேவரால்கள்துயில்
வருபுனல்பெருக்காறு காவேரிசூழவளர்
பழநிவருகற்பூர கோலாகலாஅமரர்
பெருமாளே. (௫0)

144. தோகைமயிலேகமல மானேயுலாசமிகு
காமதுரையானமத வேள்பூவையேயினிமை
தோயுமனுபோகசுக லீலாவினோதமுழு
துணர்தேனே-
சூதனையசீதஇள நீரானபாரமுலை
மீதணையவாருமிதழ் தாரீரெனுணைமொழி
சோர்வதிலையானடிமை யாவேனுமாணைமிக
மயலானேன்;

* மேகாரம்=மயில்.

ஆகமுறவேகம தாலேவிடாதஅடை
யாளமிடவாருமென வேமாதரார்களுட
னாசைசொலியேயுழலு மாபாதனீதியிலி
யுனையோதேன்-
ஆமுனதுநேயஅடி யாரோடுகூடுகில
னீறுநுதல்மீதிடலி லாமுடனேதுமிலி
யாயினுமியானடிமை யீடேறவேகழல்கள்
தருவாயே;
மாகமுகடோடகில பாதாளமேருவுட
னேசுழலவாரியது வேதாழியாஅமரர்
வாலிமுதலானவர்க ளேனோர்களாலமுது
கடைநாளில்-
வாருமெனவேயொருவர் நோகாமலாலவிட
மீசர்பெறுமாறுதவி யேதேவர்யாவர்களும்
வாழஅமுதேபகிரு மாமாயனாரினிய
மருகோனே;
மேகநிகரானகொடை மானாயகாதிபதி
வாரிகலிமாருதக ரோபாரிமாமதன
வேள்நகரிசைவாழவரு காவேரிசேவகன
துளமேவும்-
வீரஅதிசூரர்கிளை வேர்மாளவேபொருத
தீரகுமாரகுவளை சேரோடைசூழ்கழனி
வீறுநகர்வாழ்பழநி வேலாயுதாஅமரர்
பெருமாளே. (௫௧)

145. *நிகமமெனிலொன்று மற்றுநாடோறு
நெருடுகவிகொண்டு வித்தைபேசிய
நிழலர்சிறுபுன்சொல் கற்றுவீறுள பெயர்கூறு-
நெளியமுது†தண்டு சத்ரசாமர
‡நிபிடமிடவந்து கைக்குமோதிர
நெடுகியதிகுண்டலப்ப்ரதாபமு முடையோராய்:

---

* நிகமம்=வேதம். † தண்டு=சிவிகை. ‡ நிபிடமிட=நெருங்க.

முகமுமொருசம்பு மிக்கநூல்களு
முதுமொழியும்வந்தி ருக்குமோவெனில்
முடிவிலவையொன்று மற்றுவேறொரு கிறமாகி-
முறியுமவர்தங்கள் வித்தைதானிது
முடியவுனைநின்று பத்தியால்மிக
மொழியும்வளர்செஞ்சொல் வர்க்கமேவர
அருள்வாயே;
திருதிகெனமண்ட விட்டதீயொரு
செழியனுடல்சென்று பற்றியாருகர்
திகையினைமண்வந்து விட்டபோதினு மமையாது-
சிறியகரபங்க யத்துநீறொரு
தினையளவுசென்று பட்டபோதினில்
தெளியஇனிவென்றி விட்டமோழைகள்
கழுவேற;
மகிதலமணைந்த *அத்தயோனியை
வளைவறமணந்து நித்தநீடருள்
வகைதனையகன்றி ருக்குமூடனை மலரூபம்-
வரவரமனந்தி கைத்தபாவியை
வழியடிமைகொண்டு மிக்கமாதவர்
வளர்பழநிவந்த கொற்றவேலவ பெருமாளே.()

146. நெற்றிவெயர்த்துளி துளிக்கவேயிரு
குத்துமுலைக்குட மசைத்துவீதியி
னிற்பவர்மைப்படர் விழிக்கலாபியர் மொழியாலே-
நித்தமயக்கிகள் மணத்தபூமலர்
மெத்தையில்வைத்ததி விதத்திலேயுட
னெட்டுவரத்தொழில் கொடுத்துமேவியு முறவாடி;
உற்றவகைப்படி பொருட்கள்யாவையு
மெத்தவுநட்பொடு பறித்துநாடொறு
முற்பனவித்தைகள் தொடுக்குமாதர்க ளுறவாமோ

* அத்த=அத்தனே.

உச்சிதமெய்ப்புற அனைத்தயாவுடன்
மெய்ப்படுபத்தியி னிணக்கமேபெற
வுட்குளிர்புத்தியை யெனக்குநீதர வருவாயே;

*கற்றதமிழ்ப்புல வனுக்குமேமகிழ்
வுற்றொரு†பொற்கொடி களிக்கவேபொரு
கற்பனைநெற்பல அளித்தகாரண னருள்பாலா-

கற்பகக்கனி றளித்தமாதனை
பொற்புயமைப்புயல் நிறத்தவானவர்
கட்கிறையுட்கிட அருட்க்ருபாகர எனநாளும்;

நற்றவரர்ச்சனை யிடத்தயாபர
வஸ்துவெனப்புவி யிடத்திலேவளர்
நத்தணிசெக்கரன் மகிழ்ச்சிகூர்தரு மருகோனே-

நட்டுவர்மத்தள முழக்கமாமென
மைக்குலமெத்தவு முழக்கமேதரு
நற்பழநிப்பதி செழிக்கமேவிய பெருமாளே. ()

147. பகர்தற்கரிதானசெந்தமி ழிசையிற்சிலபாடலன்பொடு
பயிலப்பலகாவியங்களை யுணராதே-

பவளத்தினைவீழியின்கனி யதனைப்பொருவாய்மடந்தையர்
பசலைத்தனமேபெறும்படி விரகாலே;

சகரக்கடல்சூழுமம்புவி மிசையிப்படியேதிரிந்துழல்
சருகொத்துளமேயயர்ந்துடல் மெலியாமுன்-

தகதித்திமிதாகிணங்கிண எனவுற்றெழுதோகையம்பரி
தனிலற்புதமாகவந்தருள் புரிவாயே;

நுகர்வித்தகமாகுமென்றுமை மொழியிற்பொழிபாலையுண்டிடு
நுவல்மெய்ப்புளபாலனென்றிடு மிளையோனே-

நுதிவைத்தகராமலைந்திடு களிறுக்கருளேபுரிந்திட
நொடியிற்பரிவாகவந்தவன் மருகோனே;

---

* கற்றதமிழ்ப்புலவன்=சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

† பொற்கொடி=பரவைநாச்சியார்.

*அகரப்பொருளாதியொன்றிடு முதலக்கரமானதின்பொருள்
அரனுக்கினிதாமொழிந்திடு குருநாதா-
அமரர்க்கிறையேவணங்கிய பழநித்திருவாவினன்குடி
அதனிற்குடியாயிருந்தருள் பெருமாளே.(௫௪)

148. பஞ்சபாதகன் பாவிமுழுமூடன்வெகு
வஞ்சலோபியன் சூதுகொலைகாரன்மதி
†பண்கொளாதவன் பாவகடலூடுநுழைபவுஷாசை-
பங்கன்மோதியம் பாழ்நரகில்வீணின்விழ
பெண்டிர்வீடுபொன் தேடிநொடிமீதில்மறை
பஞ்சமாமலம் பாசமொடுகூடிவெகு சதிகாரர்,
அஞ்சுபூதமுண் டாகடியகாரரிவர்
தங்கள்வாணிபங் காரியமலாமலரு
ளன்பர்பாலுடன் கூடியறியாதபுக ‡ழடியேனை-
அண்டாமாலயன் தேடியறியாதவொளி
சந்த்ரசேகரன் பாவைவிளையாடு§படி
கநதநாடுடன் கூடிவிளையாடஅருள் புரிவாயே;
வஞ்சமாசுரன் சேனைகடலோடுகுவ
டுங்கவேயினன் போலவொளிர்வேலைவிடு
வண்மையாகடம் பேடுதொடையாடுமுடி
முருகோனே-
மங்கைமோகசிங் காரரகுராமரிட
தங்கைசூலியங் காளியெமை ||யீணபுகழ்
மங்களாயிசந தானசிவகாமியுமை யருள்பாலா;
கொஞ்சுமா¶சுகம் போலமொழிநீலகடை
பெண்கள்நாயகந் தோகைமயில்போலிரச
கொங்கைமால்குறம் பாவை**யவல்தீரவர
அணைவோனே-

---

* அகரப்பொருளாதி ஒன்றிடு முதலக்கரம்=அகார உகார மகாராதிகள் அடங்கிய பிரணவம்.
† பண்=பண்பு. ‡ அடியேனை=அடியேன். ஐ, சாரியை.
§ படிக, அந்த, நாடு=படிகம்போல் தாவள்ளியமான நாடு.
|| ஈண=ஈன்ற. ¶ சுகம்=கிளி. ** அவல்=ஆவல்.

கொண்டல்சூழுமஞ் சோலைமலர்வாவிகயல்
கந்துபாயநின் ருடு*துவர்பாகையுதிர்
†கந்தியோடகஞ் சேர்பழநிவாழ்குமர
பெருமாளே. (நரு)

149. பாரியானகொடைக் கொண்டலேதிரு
வாழ்விசாலதொடைத் திண்புயாஎழு
பாருமேறுபுகழ்க் கொண்டநாயக அபிராம-
பாவலோர்கள்கிளைக் கென்றும்வாழ்வருள்
சீலஞாலவிளக் கின்பசீவக
பாகசாதனவுத் துங்கமானத எனவோதிச்;
சீரதாகஎடுத் தொன்றுமாகவி
பாடிஞாலுமிரக் கஞ்செயாதுரை
சீறுவார்கடையிற் சென்றுதாமயர் வுறவீணே-
சேயபாவகையைக் கொண்டுபோயறி
யாமலேகமரிற் சிந்துவார்சிலர்
சேயனூர்மனதிற் சிந்தியாரரு குறலாமோ;
ஆருநீர்மைமடுக் கண்கராநெடு
வாயினேர்படவுற் றன்றுமூலமெ
னூரவாரமதத் தந்திதானுய அருள்மாயன்-
ஆதிகாரணனற் சங்கபாணிய
னேதுவார்களுளத் தன்பன்மாதவ
னானநான்முகனற் றந்தைசீதரன் மருகோனே;
வீரசேவகவுத் தண்டதேவகு
மாரஆறிருபொற் செங்கைநாயக
வீசுதோகைமயிற் றுங்கவாகன முடையோனே-
வீறுகாவிரியுட் கொண்டசேகர
னானசேவகனற் சிந்தைமேவிய
வீரைவாழ்பழநித் துங்கவானவர் பெருமாளே. ()

* துவர்பாகு=துவர்த்த பாக்கு. † கந்தி=கமுகமரம்.

150. புடவிக்கணி துகி லெனவளரந்தக்
*கடலெட்டையுமற குடிமுனியெண்கட்
புனிதச்சததள கிலேகொள்சயம்புச் சதுர்வேதன்-
புரமட்டெரியெழ விழிகனல்சிந்திக்
கடினத்தொடுசில சிறுநகைகொண்டற்
புதகர்த்தரகர பரசிவனிந்தத் தனிமூவ;
ரிடசித்தமுநிறை தெளிவுறவும்பொற்
செவியுட்பிரணவ ரகசியமன்புற்
றிடவுற்பனமொழி யுரைசெய்குழந்தைக் குருநாதா-
எதிருற்றசுரர்கள் படைகொடுசண்டைக்
கிடம்வைத்திடஅவர் குலமுழுதும்பட்
டிடவுக்கிரமொடு வெகுளிகள்பொங்கக் கிரியாவும்;
பொடிபட்டுதிரவும் விரிவுறுமண்டச்
சுவர்விட்டதிரவு முகடுகிழிந்தப்
புறமப்பரவெளி கிடுகிடெனுஞ்சத் தமுமாக-
பொருதுக்கையிலுள அயில்கிணமுண்கக்
குருதிப்புனலெழு கடலினுமிஞ்சப்
புரவிக்கனமயில் நடவிடும்விந்தைக் குமரேசா-
படியிற்பெருமித தகவுயர்செம்பொற்
கிரியைத்தனிவலம் வரஅரனந்தப்
†பலனைக்கரிமுகன் வசமருளும்பொற் பதனாலே;
பரன்வெட்கிடவுள மிகவும்வெகுண்டக்
கனியைத்தரவிலை யெனஅருள்செந்திற்
பழநிச்சிவகிரி தனிலுறைகந்தப் பெருமாளே.()

151. பெரியதோர்கரியிரு கொம்புபோலவெ
வடிவமார்புளகித கும்பமாமுலை
பெருகியேயொளிசெறி தங்கவாரமு மணியான-

* கடல் எட்டு=எட்டுத்திக்கிலுமுள்ளகடல். † பலன்=பழம்.

பிறையதோவெனுநுதல் துங்கமீறுவை
அயிலதோவெனுமிரு கண்களாரவெ
பிறகெலாம்விழுகுழல் கங்குலாரவெ வருமானார்;

உரியதோர்பொருள்கொடு வந்தபேர்களை
மனையிலேவினவியெ கொண்டுபோகியெ
யுளவிலேமருவிய வஞ்சமாதர்கள் மயலாலே-

உருகியேயுடலற வெம்பிவாடியெ
வினையிலேமறுகியெ நொந்தபாதக
னுனதுதாள்தொழுதிட இன்பஞானம
தருள்வாயே;

அரியதோரமரர்க ளண்டமேறவெ
கொடியதோரசுரர்க ளங்கமாளவெ
அடலதோடமர்புரி கின்றகூரிய வடிவேலா-

அரகராவெனமிக அன்பர்சூழவெ
கடியதோர்மயில்மிசை யன்றையேறியெ
அவனியோர்நொடிவரு கின்றகாரண
முருகோனே;

பரியதோர்கயிறனை கொண்டுவீசவெ
உறியதோய்தயிர்தனை யுண்டுநாடியெ
பசியதோகெடவருள் கொண்டமாயவன்
மருகோனே-

பரமமாநதிபுடை கொண்டணுவவெ
வனசமாமலரினில் வண்டுலாவவெ
பழநிமாமலைதனி லென்றுமேவிய பெருமாளே.()

152. மலரணிகொண்டைச் சொருக்கிலேயவள்
சொலுமொழியின்பச் செருக்கிலேகொடு
மையுமடர்நெஞ்சத் திருக்கிலேமுடீ மதியாலே-

மருவுநிதம்பத் தடத்திலேநிறை
பரிமளகொங்கைக் குடத்திலேமிக
வசியவும்வந்தொத் திடத்திலேவிழி வலையாலே;

நிலவெறியங்கக் குலுக்கிலேயெழில்
வளைபுனைசெங்கைக் கிலுக்கிலேகன
நிதிபறியந்தப் பிலுக்கிலேசெயு மொயிலாலே-
நிதமியலுந்தூர்க் குணத்திலேபர
வசமுடனன்புற் றிணக்கிலேயொரு
நிமிஷமிணங்கிக் கணத்திலேவெகு மதிகேடாய்;
அலையநினைந்*துற் பனத்திலேயனு
தினமிருமென்சொப் பனத்திலேவர
அறிவுமழிந்†தற் பனத்திலேநித முலைவேனோ-
அசடனைவஞ்சச் சமர்த்தனாகிய
கசடனையுன்சிற் கடைக்கணாடியு
மலர்கொடுநின்பொற் பதத்தையேதொழ
அருள்தாராய்;
பலபலபைம்பொற் பதக்கமாரமு
மடிமைசொலுஞ்சொற் றமிழ்ப்பனீரொடு
பரிமளமிஞ்சக் கடப்பமாலையு மணிவோனே-
பதியினில்‡மங்கைக் கதித்தமாமலை
யொடுசிலகுன்றிற் றரித்துவாழ்வுயர்
பழநியிலன்புற் றிருக்கும்வானவர் பெருமாளே.()

153. முகைமுளரிப்ரபைவீசு மெழில்கனகமலைபோலு
முதிர்விரிளதனபார மடவார்தோள்-
முழுகியமிழனுபோக விழலனெனவுலகோர்கள்
மொழியுமதுமதியாமல் தலைகீழ்வீழ்ந்;
தகமகிழவிதமான நகையமுதமெனவூற
லசடாகமெழவாகி மிகவேயுண்-
டழியுமொருதமியேனு மொழியுமுனதிருதாளி
னமுதா ரு கிடஞான மருளாயோ;

---

* உறபனம்=தோற்றம்.
† அற்பனத்திலே=அற்பன் அதிலே. அதிலே என்பது அத்திலே யென்றாயிற்று.
‡ மங்கை கதித்தமாமலை=வள்ளிமலை.

மகரமெறிதிரைமோது பகரகடல்தடவாரி
மறுகுபுனல்கெடவேலை விடுவோனே-
வரிசையவுண்மகசேனை யுகமுடியமயிலேறி
வருபனிருகரதீர முருகோனே;
பகர்வரியரெனலாகு முமைகொழுநருளமேவு
பரமகுருவெனநாடு மிளையோனே-
பணிலமணிவெயில்வீசு மணிசிகரமதிரூடு
பழநிமலைதனில்மேவு பெருமாளே. (சுO)

154. முதிரவுழையைவனத்தில் *முடுகிவடுவையழித்து
முதியகயல்கள்கயத்தி னிடையோடி-
முரணவளரும்†விழிக்குள் மதனவிரகுபயிற்றி
முறைமைகெடவுமயக்கி வருமாதர்;
மதுரஅமுதமொழிக்கு மகுடகளபமுலைக்கு
வலியஅடிமைபுகுத்தி விடுமாய-
மனதையுடையஅசட்டு மனிதன்முழுதுபுரட்டன்
மகிழவுனதுபதத்தை யருள்வாயே;
சதுரன்வரையையெடுத்த நிருதனுடலைவதைத்து
சகடமருதமுதைத்த தகவோடே-
தழையுமரமுநிலத்தில் மடியஅமரைவிளைத்த
தனுவையுடையசமர்த்தன் மருகோனே;
அதிரமுடுகியெதிர்த்த அசுரருடலைவதைத்து
அமரர்சிறையைவிடுத்து வருவோனே-
அரியபுகழையமைத்த பெரியபழநிமலைக்கு
ளழகுமயிலைநடத்து பெருமாளே. (சுக)

---

* முடுகி=முடுக்கி=துரத்தி.

† விழிக்குள்=விழியினல். வேற்றுமை மயக்கம்.

155. முத்துக்குச் சிட்டுக்குப்பிமு
டித்துச்*சுக் கைப்பிற்சுற்றியு
முற்பக்கத் திற்பொற்புற்றிட நுதல்மீதே-
முக்யப்பச் சைப்பொட்டிட்டணி
ரத்னச்சுட் டிப்பொற்பட்டிவை
முச்சட்டைச் சித்ரக்கட்டழ கெழிலாட;
தித்திக்கச் சொற்சொற்றுப்பிதழ்
நச்சுக்கட் †கற்புச்சொக்கியர்
செப்புக்கொக் கக்கச்சுப்பெறு தனமேரு-
திட்டத்தைப் பற்றிப்பற்பல
லச்சைக்குட் பட்டுத்தொட்டுயிர்
சிக்கிச்சொக் கிக்கெட்டிப்படி யுழல்வேனோ;
‡மெத்தத்துக் கத்தைத்தித்தியி
னிச்சித்தத் திற்பத்தத்தொடு
மெச்சிச்சொர்க் கத்திற்சிற்பர மருள்வாயே-
வித்தைக்குக் கர்த்ருத்தற்பர
முக்கட்சித் தர்க்குப்புத்திர
விச்சித்ரச் செச்சைக்§கத்திகை புனைவோனே;
நித்யக்கற் பத்திற்சித்தர்க
ளெட்டுத்திக் குக்குட்பட்டவர்
நிஷ்டைக்கற் புற்றப்பத்தர்கள் அமரோரும்-
நெட்டுக்குப் புட்பத்தைக்கொடு
முற்றத்துற் றர்ச்சிக்கப்பழ
நிக்குட்பட் டத்துக்குற்றுறை பெருமாளே. ()

156. முருகுசெறிகுழலவிழ முலைபுளகமெழநிலவு
முறுவல்தரவிரகமெழ அனுராகம்-

---

* சுக்கை=பூமாலை. † கற்பு=கற்பனை.

‡ மெத்த, துக்கத்தை, தித்தி, யினி, சித்தத்தில், பத்தத்தொடு, என்று பிரித்துக் கொள்க. § கத்திகை=பூமாலை.

முதிரவசமறவிதரி யெழுகைவளை கலகலென
முகநிலவுகுறுவெயர்வு துளிவீச;
அருமதுரமொழிபதற இதழமுதுபருகிமிக
அகமகிழஇருகயல்கள் குழையேற-
அமளிபடுமமளிமல ரணையின்மிசைதுயிலுகினும்
அலர்கமலமலரடியை மறவேனே;
நிருதனொடுவருபரியு மடுகரியும்ரதநிரையும்
நெறுநெறெனமுறியவிடும் வடிவேலா-
நிக*ழகளசகளகுரு நிருபகுருபரகுமர
நெடியநெடுககனமுக டுறைவோனே;
வருமருவிநவமணிகள் மலர்கமுகின்மிசைசிதற
மதுவின்நிரைபெருகு†வளி மலைமீதே-
வளர்குறவர்சிறுமியிரு வளர்தனமுமிருபுயமு
மருவிமகிழ்பழநிவரு பெருமாளே. (சுஙஎ)

157. மூலங்கிள ரோருருவாய்‡நடு
நாலங்குல §மேனடுவேரிடை
மூள்பிங்கலை நாடியொடாடிய முதல்வேர்கள்-
மூணும்பிர காசமதாயொரு
சூலம்பெற வோடியவாயுவை
‖மூலந்திகழ் தூண்வழியேயள விடவோடி;
¶பாலங்கிள ராறுசிகாரமொ
டாருஞ்சுட ராடுபராபர
பாதம்பெற ஞானசதாசிவ மதின்மேவிப்-

---

* அகள சகள குருநிருப=அருவமாகியும் உருவமாகியும் உள்ள குரு ராஜனே. † வளிமலை=வள்ளிமலை.

‡ நடு=சரீரமத்தியஸ்தானம். § மேல் நடுவேர்=சுழுமுனை.

‖ மூலந்திகழ் தூண்வழி=சுழுமுனை மார்க்கம்.

¶ பாலங்கிளராறு=நெருப்பாறு, மயிர்ப்பால மென்பன.

பாடுந்தொனி நாதமுநூபுர
மாடுங்கழ லோசையிலேபரி
வாகும்படி யேயடியேனையும் அருள்வாயே;
சூலங்கலை மான்மழுவோர்துடி
வேதன்தலை யோடுமொராவிரி
தோடுங்குழை சேர்பரனார்தரு முருகோனே-
சூரன்கர மார்சிலைவாளணி
தோளுந்தலை தூள்படவேஅவர்
சூளுங்கெட வேல்விடுசேவக மயில்வீரா;
காலின்கழ லோசையுநூபுர
வார்வெண்டைய வோசையுமேயுக
காலங்களி னோசையதாநட மிடுவோனே-
கானங்கலை மான்மகளார்தமை
நாணங்கெட வேயணைவேள்பிர
காசம்பழ னாபுரிமேவிய பெருமாளே. (கஎ)

158. வாதம்பித்தமி டாவயிறீளைகள்
சீதம்பற்சனி சூலைமகோதர
*மாசங்கட்பெரு மூலவியாதிகள் குளிகாசம்-
மாறுங்கக்கலொ டேசிலநோய்பிணி
யோடுந்தததுவ காரர்தொணூறறு
வாருஞ்சுற்றினில வாழ்சதிகாரர்கள் வெகுமோகர்;
சூழ்துன்சித்ர†க பாயைமுவாசைகொ
டேதுஞ்சற்றுண ராமலெமாயைசெய்
சோரம்பொய்க்குடி லேசுகமாமென இதில்மேவித்-
தூசின்பொற்சர மோடுகுலாயுல
கேழும்பிற்பட வோடிடுமூடனை
‡தூவஞ்சுத்தடி யாரடிசேரநி னருள்தாராய்;

---

* 'மாசங்கண்' என்பதை 'அங்கண்மாசு' எனத்திருப்புக. அங்கண்மாசு என்பது நேத்திர ரோகம்.

† கபாய்=கவசம், அதாவது தேகம்.

‡ தூவஞ்சுத்தடியார்=தூ அம் சுத்த அடியார்=தூய்மை வாய்ந்த அழகிய சுத்த அடியார்.

தீதந்தித்திமி தீதகதோதிமி
டேண்டிட்டிடி டேடிடேடி
சேசெஞ்செக்கெண தோதகதீகுட வெனபேரி-
சேடன்சொக்கிட வேலைகடாகமெ
லாமஞ்சுற்றிட வேயசுரார்கிரி
தீவும்பொட்டெழ வேயனல்வேல்விடு மயில்வீரா;
வேதன்பொற்சிர மீது*கடாவிந
வீசன்சற்குரு வாயவர்காதினில்
மேவும்†பற்றிலர் பேறருளோதிய முருகோனே-
‡ வேஷங்கட்டிபி னேகிமகாவளி
மாலின்பித்துற வாகிவிணோர்பணி
வீரங்கொட்பழ னுபுரிமேவிய பெருமாளே. ()

159\. விதமிசைந்தினி தாமலர்மாலைகள்
குழலணிந்தனு ராகமுமேசொலி
விதரணஞ்சொலி வீறுகளேசொலி யழகாக-
விரிகுரும்பைக ளாமெனவீறிய
கனகசம்ப்ரம மேருவதாமதி
விரக§மொங்கிய மாமுலையாலெதி ரமர்நாடி;
இதமிசைந்தன மாமெனவே ‖ யின
நடைநடந்தனர் வீதியிலேவர
எவர்களுஞ்¶சித மால்கொளுமாதர்கண் வலையாலே-
எனதுசிந்தையும் வாடிவிடாவகை
அருள்புரிந்தழ காகியதாமரை
இருபதங்களி னுலெனையாள்வது மொருநாளே;

---

* கடாவி=பிரயோகித்து, அதாவது குட்டி.

† பற்றிலர்பேறருள்=பற்றற்றவர் பெறத்தக்க அருளாகிய பிரணவப்பொருள். ‡ வேஷங்கட்டி=விருத்தாப்பிய வேஷங்கொண்டு.

§ ஓங்கிய=ஓங்கிய.

‖ இனநடை=விதம் விதமானநடை. ¶ சிதம்=சித்தம்.

மதமிசைந்தெதி ரேபொருசூரனை
யுடலிரண்டு*கு ருய்விழவேசின
வடிவுதங்கிய வேலினையேவிய அதிதீரா-
மதுரஇன்சொலி மாதுமைநாரணி
கவுரியம்பிகை யாமளைபார்வதி
மவுனசுந்தரி காரணியோகினி சிறுவோனே;
பதமிசைந்தெழு லோகமுமேவலம்
நொடியில்வந்திடு மாமயில்மீதொரு
பவனிவந்தக்ரு பாகரசேவக விறல்வீரா-
பருதியின்ப்ரபை கோடியதாமெனும்
வடிவுகொண்டருள் காசியின்மீறிய
பழநியங்கிரி மீதினில்மேவிய பெருமாளே. ()

160. †அபகாரநிந்தைபட் டுழலாதே-
அறியாதவஞ்சரைக் குறியாதே;
உபதேசமந்திரப் பொருளாலே-
உனைநானினைந்தருட் பெறுவேனோ;
இபமாமுகன்தனக் கிளையோனே-
இமவான்மடந்தையுத் தமிபாலா;
ஜெபமாலைதந்தசற் குருநாதா-
திருவாவினன்குடிப் பெருமாளே. (சுஎ)

161. அருத்திவாழ்வொடு‡தனகியமனைவியு முறவோரும்-
அடுத்தபேர்களுமிதமுறுமகவொடு வளநாடும்;
தரித்தவூரு§மெயெனமனநினைவது நினையாதுன்-
தனைப்பராவியும்வழிபடுதொழிலது தருவாயே;
எருத்திலேறியஇறையவர்செவிபுக வுபதேசம்-

---

* கூறாய் என்பது குறாய் என்றாயிற்று.

† 'அபசாரநிந்தை' யென்று சில பிரதிகளிலிருந்தபோதிலும் 'அபகாரநிந்தை' என்றே பழம் பிரதிகள் பலவற்றிலும் உள்ளது.

‡ தனகல்=சிணுங்கிப்பேசுதல். § மெயென=மெய்யென.

இசைத்தநாவின இதனுறுகுறமக ளிருபாதம்;
பரித்தசேகரமகபதிதரவரு தெய்வயானை-
பதிக்கொளாறிருபுயபழநியிலுறைபெருமாளே. ()

162. அறமிலாநிலைகற்று கொடியவேல்விழிவிட்டு
ளறிவுதானறவைத்து விலைபேசி-
அமளிமீதினில்வைத்து பவளவாயமுதத்தை
யதிகமாவுதவிக்கை வளையாலே;
உறவினுலுடலத்தை யிறுகவேதழுவிக்கொ
ளுலையிலேமெழுகொத்த மடவாரோ-
டுருகியேவருபெற்றி மதனநாடகபித்து
வொழியுமாறொருமுத்தி தரவேணும்;
மறவர்மாதொருரத்ன விமலகோகனகத்தி
மயிலனுள்புணர்செச்சை மணிமார்பா-
மருள்நிசாசரன்வெற்பி லுருகிவீழ்வுறமிக்க
மயிலிலேறியவுக்ர வடிவேலா;
பறைகள்பேணியருத்ரி கரியகாரளகத்தி
பரமர்பாலுறைசத்தி யெமதாயி-
பழையபார்வதிகொற்றி பெரியநாயகிபெற்ற
பழநிமாமலையுற்ற பெருமாளே. (கசுஉ)

163. ஆதாளிகள்புரி கோலாகலவிழி
யாலேயமுதெனு மொழியாலே-
ஆழ்சீரிளநகை யாலே துடியிடை
யாலேமணமலி குழலாலே;
சூதாரிளமுலை யாலேயழகிய
தோடாரிருகுழை யதனாலே-
சோராமயல்தரு மானாருறவிடர்
சூழாவகையருள் புரிவாயே;
போதாரிருகழல் சூழாததுதொழில்
பூணாதெதிருற மதியாதே-

போராடியஅதி சூரரபொறுபொறு
போகாதெனஅடு திறலோனே;
வேதாவுடனெடு மாலானவனறி
யாதாரருளிய குமரேசா-
வீராபுரிவரு கோவேபழநியுள்
வேலாஇமையவர் பெருமாளே. (எ0)

164. இலகுகனிமிஞ்சு மொழியிரவுதுஞ்சு
மிருவிழியெனஞ்சு முகமீதே-
இசைமுரல்சுரும்பு மிளமுலையரும்பு
மிலகியகரும்பு மயலாலே;
நிலவிலுடல்வெந்து கரியஅலமந்து
நெகிழுமுயிர்நொந்து மதவேளால்-
நிலையழியுநெஞ்சி *லவர்குடிபுகுந்த
நினைவொடுமிறந்து படலாமோ;
புலவினையளைந்து படுமணிகலந்து
புதுமலரணிந்த கதிர்வேலா-
புழுகெழமணந்த குறமகள்குரும்பை
பொரமுகையுடைந்த தொடைமார்பா;
பலநிறமிடைந்த விழுசிறையலர்ந்த
பருமயிலடைந்த குகவீரா-
†பணைபணிசிறந்த தரளமணிசிந்து
பழநிமலைவந்த பெருமாளே. (எக)

165. உலகபசுபாசதொந்த மதுவான-
உறவுகிளைதாயர்தந்தை மனைபாலர்;
மலசலசுவாசசஞ்ச லமதாலென்-
மதிநிலைகெடாமலுன்ற னருள்தாராய்;

* அவர்=கிளவித்தலைவராகிய நாயகர். † பணை=மூங்கில்.

சலமறுகுபூளைதும்பை யணிசேயே-
சரவணபவாமுருகந்தன் மருகோனே;
பலகலைசிவாகமங்கள் பயில்வோனே-
பழநிமலைவாழவந்த பெருமாளே. (எஉ)

166. ஒருபொழுதுமிருசரண நேசத்தேவைத் துணரேனே-
உனதுபழநிமலையெனுமூரைச்சேவித் தறியேனே;
பெருபுவியிலுயர்வரிய வாழ்வைத்தீரக் குறியேனே-
பிறவியறநினைகுவனெனுஞைசப்பாடைத்தவிரேனே;
துரிதமிடுநிருதர்புர சூறைக்காரப் பெருமாளே-
தொழுதுவழிபடுமடியர்காவற்காரப் பெருமாளே;
விருதுகவிவிதரணவி னோதக்காரப் பெருமாளே-
விறன்மறவர்சிறுமிதிருவேளைக்காரப் பெருமாளே.

167. ஒருவரையொருவர்தேறி யறிகிலர்மதவிசாரர்
ஒருகுணவழியுறாத பொறியாளர்-
உடலது*சதமெனாடி களவுபொய்கொலைகளாடி
உறநமனரகில்வீழ்வ ரதுபோய்பின்;
வருமொருவடிவமேவி யிருவினைகடலுளாடி
மறைவரினையகோல மதுவாக-
மருவியபரமஞான சிவகதி†பெறுகநீறு
வடிவுறஅருளிபாத மருள்வாயே;
திரிபுரமெரியவேழ சிலைமதனெரியமூரல்
திருவிழியருள்மெய்ஞ்ஞான குருநாதன்-
திருசரஸ்வதிமயேசு வரியிவர்தலைவரோத
திருநடமருளுநாத னருள்பாலா;
சுரர்பதியயனுமாலு முறையிடஅசுரர்கோடி
துகளெழவிடுமெய்ஞ்ஞான அயிலோனே-

* சதமெனாடி=சதம் என நாடி. † பெறுக=பெற.

சுககுறமகள்மணாள னெனமறைபலவுமோதி
தொழுமுதுபழநிமேவு பெருமாளே. (எ௪)

168. கிரியிணைக்கோடெனத் தனமசைத்தாடிநற்
கயல்விழிப்பார்வையிற் பொருள்பேசி-
கலையிழுத்தேகுலுக் கெனநகைத்தேமயற்
கலதியிட்டேயழைத் தணையூடே;
செருமிவித்தாரசிற் றிடைதுடித்தாடமற்
றிறமளித்தேபொருட் பறிமாதர்-
செயலிழுக்காமலிக் கலியுகத்தேபுகழ்ச்
சிவபதத்தேபதித் தருள்வாயே;
திரிபுரக்கோலவெற் பழல்கொளச்சீர்நகைச்
சிறிதருட்டேவருட் புதல்வோனே-
திரைகடற்கோவெனக் குவடுகட்டேள்படத்
திருடர்கெட்டோடவிட் டிடும்வேலா;
பரிமளப்*பாகலிற் கனிகளைப்பீறிநற்
படியினிட்டேகுரக் கினமாடும்-
பழநியிற்சீருறப் புகழ்குறப்பாவையைப்
பரிவுறச்சேர்மணப் பெருமாளே. (எரு)

169. கருகியகன்று வரிசெறிகண்கள்
கயல்நிகரென்று துதிபேசிக்-
கலைசுருளொன்று மிடைபடுகின்ற
கடிவிடமுண்டு பலநாளும்;
விரகுறுசண்ட வினையுடல்கொண்டு
விதிவழிநின்று தளராதே-
விரைகமழ்தொங்கல் மருவியதுங்க
விதபதமென்று பெறுவேனோ;

---

* பாகல்=பலா.

முருககடம்ப குறமகள்பங்க
முறையெனஅண்டர் முறைபேச-
முதுதிரையொன்ற வருதிறல்வஞ்ச
முரணசுர்வென்ற வடிவேலா;
பரிமளஇன்ப மரகததுங்க
பகடிதவென்றி மயில்வீரா-
பறிதலைகுண்டர் கழுநிரைகண்டு
பழநியமர்ந்த பெருமாளே. (எசு)

170. களபமுலையைத்திறந்து தளவநகையைக்கொணர்ந்து
கயலொடுபகைத்தகண்கள் குழைதாவக்-
கரியகுழலைப்பகிர்ந்து மலர்சொருகு*கொப்பவிழ்ந்து
கடியிருளுடுக்குலங்க ளெனவீழ;
முழுமதியெனச்சிறந்த நகைமுகமினுக்கியின்ப
முருகிதழ்சிவப்பநின்று விலைகூறி-
முதலுளதுகைப்புகுந்து அழகுதுகிலைத்திறந்து
முடுகுமவருக்கிரங்கி மெலிவேனோ;
இளமதிகடுக்கைதும்பை அரவணிபவர்க்கிசைந்து
இனியபொருளைப்பகர்ந்த குருநாதா-
இபமுகவனுக்குகந்த இளையவமருக்கடம்ப
எனதுதலையிற்பதங்க ளருள்வோனே;
†குழகெனஎடுத்துகந்த வுமைமுலைபிடித்தருந்து
குமர‡சிவவெற்பமர்ந்த குகவேலா-
குடிலொடுமிகச்செறிந்த இதணுளபுனத்திருந்த்
குறவர்மகளைப்புணர்ந்த பெருமாளே. (எஎ)

---

* கொப்பு=கோப்பு. † குழகு=குழந்தை.
‡ சிவவெற்பு என்பது பழநி.

171. கனமாயெழுந்துவெற் பெனவேயுயர்ந்துகற்
புர*மாரணந்துளுந் திடமோனார்-
கனிவாயுகந்துசிக் கெனவேயணைந்துகைப்
பொருளேயிழந்துவிட் டயர்வாயே;
மனமேதளர்ந்துவிக் கலுமேயெழுந்துமட்
டறவேயுலந்துசுக் கதுபோலே-
வசமேயழிந்துவுக் கிடுநோய்துறந்துவைப்
பெனவேநினைந்துனைப் புகழ்வேனோ;
புனவேடர்தந்தபொற் குறமாதுஇன்புறப்
புணர்காதல்கொண்டஅக் கிழவோனே-
புனலேழுமங்கவெற் பொடுசூர்சிரங்கள்பொட்
டெழவேலெறிந்தவுக் கிரவீரா;
தினமேவுகுங்குமப் புயவாசகிண்கிணிச்
சிறுகீதசெம்பதத் தருளாளா-
சிவலோகசங்கரிக் கிறைபாலபைங்கயத்
திருவாவினன்குடிப் பெருமாளே. (எஅ)

172. காரணிந்தவளைப் பாரடர்ந்துவினைக்
காதல்நெஞ்சயாத் தடுமாறி-
கானரம்புதிரத் தோல்வழும்புறுபொய்க்
காயமொன்றுபொறுத் தடியேனும்;
தாரிணங்குகுழற் கூரணிந்தவிழிச்
சாபமொன்றுநுதற் கொடியார்தம்-
தாள்பணிந்தவர்பொற் றோள்விரும்பிமிகத்
தாழ்வடைந்துலையத் தகுமோதான்;
சூரனங்கம்விழத் தேவர்நின்றுதொழத்
தோயமுஞ்சுவறப் பொரும்வேலா-

---

* மாரணம்=மந்திரவித்தையால் மரணத்தை உண்டுபண்ண எழும் கொலைக் கருவி; அதாவது இங்கே கொங்கை.

தூய்மைகொண்டகுறத் தோகைநின்றபுனச்
சூழ்பெருங்கிரியிற் றிரிவோனே;
ஆரணன்கருடக் கேதனன்தொழமுற்
றூலமுண்டவருக் குரியோனே-
ஆலையும்பழனச் சோலையும்புடைசுற்
றாவினன்குடியிற் பெருமாளே. (எகூ)

173. சிவனார்மனங்குளிர உபதேசமந்த்ரமிரு
செவிமீதிலும்பகர்செய் குருநாத-
சிவகாமசுந்தரிதன் வரபாலகந்தநின
செயலேவிரும்பியுளம் நினையாமல்;
அவமாயைகொண்டுலகில் விருதாஅலைந்துழலு
மடியேனைஅஞ்சலென வரவேணும்-
அறிவாகமும்பெருக இடரானதுந்தொலைய
அருள்ஞானஇன்பமது புரிவாயே;
நவநீதமுந்திருடி உரலோடெயொன்றுமரி
ரகுராமர்சிந்தைமகிழ் மருகோனே-
நவலோகமுங்கைதொழு நிசதேவலங்கிருத
நலமானவிஞ்சைகரு விளைகோவே;
*தெவயானையங்குறமின் மணவாளசம்ப்ரமுறு
திறல்வீரமிஞ்சுகதிர் வடிவேலா-
திருவாவினன்குடியில் வருவேள்சவுந்தரிக
செகமேல்மெய்கண்டவிறல் பெருமாளே.(அ0)

174. சுருளளகபாரகொங்கை மகளிர்வசமாயிசைந்து
சுரதக்ரியையால்விளங்கு மதனாலே-
சுருதியெனவேநினைந்து அறிவிலிகளோடிணங்கு
தொழிலுடையயானுமிங்கு னடியார்போல்;

---

* தெவயானை=தேவயானை.

அருமறைகளேநினைந்து மனுநெறியிலேநடந்து
அறிவையறிவாலறிந்து நிறைவாகி-
அகிலபுவனாதியெங்கும் வெளியுறமெய்ஞ்ஞானஇன்ப
அமுதையொழியாதருந்த அருள்வாயே;
பருதிமகன்வாசல்மந்த்ரி அனுமனொடுநேர்பணிந்து
*பரிதகழையாமுன்வந்து பரிவாலே-
பரவியவிபீஷணன்பொன் மகுடமுடிசூடநின்ற
படைஞரொடிராவணன்ற னுறவோடே;
எரிபுகுதமாறிலண்டர் குடிபுகுதமாறுகொண்ட
ரகுபதியிராமசந்த்ரன் மருகோனே-
இளையகுறமாதுபங்க பழநிமலைநாதகந்த
இமயவள்தனால்மகிழ்ந்த பெருமாளே. (அக)

175. இடமிலிசற்குணமிலிநற்றிறமிலியற் புதமான-
செயலிலிமெய்த்தவமிலிநற்செபமிலிசொர்க் கமுமீதே;
இடமிலிகைக்கொடையிலிசொற்கியல்பிலிநற்றமிழ்பாட-
இருபதமுற்றிருவினையற்றியல்கதியைப் பெறவேணும்;
கெடுமதியுற்றிடுமசுரக்கிளைமடியப் பொரும்வேலா-
கிரணகுறைப்பிறையறுகக்கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே;
படர்சடையிற்புனைநடனப்பரமர்தமக் கொருபாலா-
பலவயலிற்றரளநிரைப்பழநிமலைப் பெருமாளே. ()

176. மருவுமலர்வாச முறுகுழலினாலும்
வரிவிழியினாலு மதியாலும்-
மதுரமொழியாலு மனைவிமகவான
வருதுயரினாடி யனைவோரும்;
கருதினர்கள்வாழ அறிவில்குணமான
கடலலையின்மூழ்கி யலைவேனை-

* பரிதகழையாமுன்=பரிவுதக அழையாமுன்=அன்புடன் அழைக்குமுன்.

கடியசிறைவீசி வருமயிலின்மீது
கருணையுடனுள வரவேணும்;
அருமறைகளோது பிரமன்முதல்மாலு
மமரர்முனிவோர்கள் பணிபாதா-
அகிலமுதன்மீறி யெரியின்வருமால
மதுஅயிலுமீசர் குருநாதா;
பொருதவருசூரர் கிரியுருவவாரி
புனல்சுவறவேலை விடுவோனே-
புகலஅரிதான பழநிமலைமீது
புலவர்தொழமேவு பெருமாளே. (அக)

177. *வசனமிகவேற்றி மறவாதே-
மனதுதுயராற்றி லுழலாதே;
இசைபயில்சடாக்ஷ ரமதாலே-
யிகபரசௌபாக்ய மருள்வாயே;
†பசுபதி‡சிவாக்ய முணர்வோனே-
பழநிமலைவீற்ற ருளும்வேலா;
அசுரர்கிளைவாட்டி மிகவாழ-
அமரர்சிறைமீட்ட பெருமாளே. (அச)

178. வரதாமணிநீ யெனவோரில்-
வருகாதெதுதா னதில்வாரா;
திரதாதிகளால் நவலோக-
மிடவேகரியா மிதிலேது;
சரதாமறையோ தயன்மாலும்-
சகலாகமநூ லறியாத;
பரதேவதையாள் தருசேயே-
பழனுபுரிவாழ் பெருமாளே. (அரு)

---

* வசனமேற்றல்=உருவேறச்செபித்தல்.
† பசுபதிவாக்கியம்=வேதசிவாகமங்கள்.
‡ சி - ஸ்ரீ என்பது சி என்றுகிக்குறுகியது.

நான்காவது

திருவேரகம் என்கின்ற சுவாமிமலை.

179. குமரகுருபரமுருக குகனேகுறச்சிறுமி
கணவசரவணநிருதர் கலகாபிறைச்சடையர்
குருவெனநலுரையுதவு மயிலாஎனத்தினமு
முருகாதே-

குயில்மொழிநன்மடவியர்கள் விழியாலுருக்குபவர்
தெருவிலனவரதமன மெனவேநடப்பர்நகை
கொளுமவர்களுடைமைமனமுடனேபறிப்பவர்க
ளனைவோரும்;

தமதுவசமுறவசிய முகமேமினுக்கியர்கள்
முலையிலுறுதுகில்சரிய நடுவீதிநிற்பவர்கள்
தனமிவியர்மனமுறிய நழுவாவுழப்பியர்கண்
வலையாலே-

சதிசெய்தவரவர்மகிழ அணைமீதுருக்கியர்கள்
வசமொழுகியவரடிமை யெனமாதரிட்டதொழில்
தனிலுழலுமசடனையு னடியேவழுத்தஅருள்
தருவாயே;

சமரமொடுமசுரர்படை களமீதெதிர்த்தபொழு
தொருநொடியிலவர்கள்படைகெடவேலெடுத்தவனி
தனில்நிருதர்சிரமுருள ரணதூள்படுத்திவிடு
செருமீதே-

*தவனமொடுமலகைநட மிடவீரபத்திரர்க
ளதிரகணமொடுகுருதி குடிகாளிகொக்கரிசெய்
தசையுணவுதனின்மகிழ விடுபேய்நிரைத்திரள்கள்
பலகோடி;

---

* தவனம்=தாகம்.

திமிதமிடநரிகொடிகள் கழுகாடரத்தவெறி
வயிரவர்கள்சுழலவொரு தனியாயுதத்தைவிடு
திமிரதினகரஅமரர் பதிவாழ்வுபெற்றுலவு
முருகோனே-
திருமருவுபுயனயனொ டயிராவதக்குரிசி
லடிபரவுபழநிமலை கதிர்காமமுற்றுவளர்
சிவசமயஅறுமுகவ திருவேரகத்திலுறை
பெருமாளே. (க)

180. குமரகுருபர முருகசரவண
குகசண்முககரி பிறகான-
குழகசிவசுத சிவயநமவென
குரவனருள்குரு மணியேயென்;
றமுதஇமையவர் திமிர்தமிடுகட
லதெனஅநுதின முனையோதும்-
அமலைஅடியவர் கொடியவினைகொடு
மபயமிடுகுர லறியாயோ;
திமிரஎழுகட லுலகமுறிபட
திசைகள்பொடிபட வருசூரர்-
சிகரமுடியுடல் புவியில்விழவுயிர்
திறைகொடமர்பொரு மயில்வீரா;
நமனையுயிர்கொளு மழலினிணைகழல்
நதிகொள்சடையினர் குருநாதா-
நளின*குருமலை மருவியமர்தரு
நவிலுமறைபுகழ் பெருமாளே. (உ)

181. கோமளவெற்பினை யொத்ததனத்தியர்
காமனையொப்பவர் சித்தமுருக்கிகள்
கோவையிதழ்க்கனி நித்தமும்விற்பவர்மயில்காடை-
கோகிலநற்புற வத்தொடுகுக்குட
ஆரணியப்புள்வ கைக்குரல்கற்றிகல்
கோலவிழிக்கடை யிட்டுமருட்டிகள் விரகாலே;

* குருமலை என்பது சுவாமிமலை.

தூமமலர்ப்பளி மெத்தைபடுப்பவர்
யாரையுமெத்தி மனக்குளழைப்பவர்
சோலைவனக்கிளி யொத்தமொழிச்சியர்நெறிகூடா-

தூசுநெகிழ்த்தணை சுற்றியுடுப்பவர்
காசுபறிக்கம றித்துமுயக்கிகள்
தோதகவித்தைப டித்தாடிப்பவ ருறவாமோ;

*மாமரமொத் துவ ரிக்குள்நெருக்கிய
சூரனைவெட் டிநி ணக்குடலைக்கொடி
வாரணமெச்சஅ ளித்தஅயிற்குக கதிகாம-

மாமலையிற்பழ நிப்பதியிற்றணி
மாகிரியிற்றணி கைக்கிரியிற்பர
மாகிரியிற்றிரை சுற்றிவளைத்திடும் அலைவாயில்;

ஏமவெயிற்பல வெற்பினினற்பதி
ஞாலுலகத்தினி லுற்றுறுபத்தர்கள்
ஏதுநினைத்தது மெத்தஅளித்தரு ளிளையோனே-

ஏரகவெற்பெனு மற்புதமிக்கசு
வாமிமலைப்பதி மெச்சியசித்தஇ
ராஜதலக்ஷண லக்ஷ்மிபெற்றருள் பெருமாளே.

182. வார்குழலைச்சொரு கிக்†கரு‡விற்குழை
காதொடிணைத்தசை யக்கதிர்பற்கொடு
வாயிதழ்§பொற்கம லர்க்குமிழொத்துள
துண்டக்ரீவ-

வார்கமுகிற்புய நற்கழைபொற்குவ
டாடிளநிச்சுரர் பொற்குடமொத்திணை
மார்பழகிற்பொறி முத்தொளிர்சித்திர
ரம்பைமாதர்;

---

* மாமரம் ஒத்து உவரிக்குள் நெருக்கிய எனப்பிரிக்க - உவரி= சமுத்திரம். † கரு=பெரிய. ‡ வில்=பிரகாசம்பொருந்திய. § பொற்க=அழகுசெய்ய.

காருறும்*வித்திடை யிற்கதலித்துடை
சேரல்குல்நற்பிர சத்தடமுட்கொடு
கால்மறையத்துவ ளச்செறிபொற்கலை
யொண்குலாவக்-

கார்குயிலைக்குர லைக்கொடுநற்றெரு
மீதில்நெளித்துந கைத்துநடிப்பவர்
காமனுகப்பம ளிச்சுழல்குத்திரர்
சந்தமாமோ;

சூரர்†பதைக்கர வுட்கிநெளித்துய
ராழியிைப்பரி ணக்குடலைக்கழு
சூழநரிக்கெரு டக்‡கொடிபற்பல சங்கமாகச-

சூழ்கிரியைக்கைத டித்துமலைத்திகை
யானையுழற்றிந டுக்கிமதப்பொறி
சோரநகைத்தயி லைக்கொடுவிட்டருள்
செங்கைவேலா;

ஏரணிநற்குழ லைக்ககனச்சசி
மோகினியைப்புணர் §சித்தொருஅற்புத
வேடமுதச்சொரு பத்தகுறத்திம
ணங்கொள்வோனே-

ஏரகவெற்பெனு மற்புதமிக்கசு
வாமிமலைப்பதி நிற்குமிலக்ஷண
ராஜதலக்ஷணலக்ஷ்மிபெற்றருள் தம்பிரானே.

183. செகமாயையுற்றெ னகவாழ்வில்வைத்த
திருமாதுகெர்ப்ப முடலூறித்-

தெசமாதமுற்றி வடிவாய்நிலத்தில்
திரமாயளித்த பொருளாகி

---

* வித்து=மின்னல்.

† பதைக்கரவுட்கி=பதைக்க அரவு உட்கி. ‡ கொடி=காகம்.

§ சித்தவொரு எனப்பிரிக்க.

*மகவாவினுச்சி விழியானனத்தில்
மலைநேர்புயத்தி லுறவாடி-
மடிமீதடுத்து விளையாடிநித்த
மணிவாயில்†முத்தி தரவேணும்;
முகமாயமிட்ட குறமாதினுக்கு
முலைமேலணைக்க வருநீதா-
முதுமாமறைக்கு ளொருமாபொருட்குள்
மொழியேயுரைத்த குருநாதா;
தகையாதெனக்கு னடிகாணவைத்த
தனியேரகத்தில் முருகோனே-
தருகாவிரிக்கு வடபாரிசத்தில்
சமர்வேலெடுத்த பெருமாளே. (ரு)

184. மருவேசெறித்த குழலார்மயக்கி
மதனாகமத்தின் விரகாலே-
மயலேயெழுப்பி யிதழேயருத்த
மலைபோல்முலைக்கு ளுறவாகி;
பெருகாதலுற்ற தமியேனைநித்தல்
பிரியாதுபட்ச மறவாதே-
பிழையேபொறுத்து னிருதாளிலுற்ற
பெருவாழ்வுபற்ற அருள்வாயே;
குருவாயரற்கு முபதேசம்வைத்த
குகனேகுறத்தி மணவாளா-
குளிர்காமிகுத்த வளர்பூகமெத்து
குடகாவிரிக்கு வடபாலார்;
திருவேரகத்தி லுறைவாயுமைக்கொர்
சிறுவாகரிக்கு மிளையோனே-
திருமால்தனக்கு மருகாஅரக்கர்
சிரமேதுணித்த பெருமாளே. (சு)

---

* மகவாவின்=மக அவாவின். † முத்தி=முத்தம்.

185. இராவினிருள்போலும் பராவுகுழலாலும்
இராமசரமாகும் விழியாலும்-
இராகமொழியாலும் பொருதமுலையாலும்
இராதஇடையாலும் இளைஞோர்நெஞ்;
சராவியிருபோதும் பராவிவிழவேவந்
தடாதவிலைகூறும் மடவாரன்-
படாமலடியேனும் சுவாமியடிதேடும்
அநாதிமொழிஞானந் தருவாயே;
குராவினிழல்மேவுங் குமாரனெனநாளும்
குலாவியினிதோதன் பினர்வாழ்வே-
*குணாலமிடுசூரன் பணாமுடிகடோறுங்
குடாவியிடவேலங் கெறிவோனே;
†துராலுமிகுதீமுன் பிராதவகைபோலும்
தொடாமல்வினையோடும் படிநூறும்-
‡சுபானமுறுஞானந் தபோதனர்கள்சேருஞ்
சுவாமிமலைவாழும் பெருமாளே. (எ)

186. கடாவினிடைவீரங் கெடாமலினிதேறுங்
கடாவினிகராகுஞ் சமனாரும்-
கடாவிவிடுதூதன் கெடாதவழிபோலுங்
கனாவில்விளையாடுங் கதைபோலும்;
இடாதுபலதேடுங் கிராதர்பொருள்போலிங்
கிராமலுயிர்கோலிங் கிதமாகும்-
இதாமெனிருபோதும் சதாவின்மொழியாலின்
றியானுமுனையோதும் படிபாராய்;
விடாதுநடநாளும் பிடாரியுடனாடும்
வியாகரணஈசன் பெருவாழ்வே-

---

* குணாலம், குணாலை=வீராவேசத்தால் கொக்கரித்தல்.
† துரால=துரும்பு. ‡ சுபானம்=நன்மையாக உட்கொளல்.

விகாரமுறுசூரன் *பகாரமுயிர்வாழ்வும்
விநாசமுறவேலங் கெறிவோனே;
தொடாதுநெடுதூரந் தடாதுமிகவோடுஞ்
சுவாசமதுதானெம் புலனோடும்-
சுபானமுறுஞானந் தபோதனர்கள்சேருஞ்
சுவாமிமலைவாழும் பெருமாளே. (அ)

187. கடிமாமலர்க்குளின்ப முளவேரிகக்குநண்பு
தருமாகடப்பமைந்த தொடைமாலை-
கனமேருவொத்திடும்ப னிருமாபுயத்தணிந்த
கருணாகரப்ரசண்ட கதிர்வேலா;
வடிவார்குறத்திதன்பொ னடிமீதுமித்தமுந்தண்
முடியானதுற்றுகந்து பணிவோனே-
வளவாய்மைசொற்ப்ரபந்த முளகீரனுக்குகந்து
மலர்வாயிலக்கணங்க ளியல்போதி;
அடிமோனைசொற்கிணங்க †வுலகாமுவப்பஎன்று
னருளா‡லளிக்குகந்த பெரியோனே-
அடியேனுரைத்தபுன்சொ லதுமீதும்நித்தமுந்த
னருளேதழைத்துகந்து வரவேணும்;
செடிநேருடற்குடம்பை தனின்மேவியுற்றிடுந்த
படிதானலக்கணிங்க னுறலாமோ-
திறமாதவர்க்கனிந்து னிருபாதபத்மமுய்ந்த
திருவேரகத்தமர்ந்த பெருமாளே. (கூ)

---

* பகாரம்=பகரம்=அலங்காரம்.

† உலகம் என்பது உலகாம் என்றாயிற்று. "உலகம் உவப்ப என்று உன் அருளால் அளிக்க" என்றது நக்கீரதேவர் முருகக்கடவுளின் அருள் பெறநிமித்தம் 'உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு' என்றெடுத்து அருளிச்செய்த திருமுருகாற்றுப் படையைக் குறித்தது. ‡ அளிக்க உகந்த எனப்பிரித்துக்கொள்க.

188. விழியால்மருட்டிநின்று முலைதூசகற்றிமண்டு
*விரகானலத்தழுந்த நகையாடி-
விலையாகமிக்கசெம்பொன் வரவேபரப்பிவஞ்ச
விளையாடலுக்கிசைந்து சிலநாள்மேல்;
மொழியாதசொற்கள்வந்து சிலுகாகிவிட்டதொந்த
முழுமாயையிற்பிணங்கள் வசமாகி-
முடியாதுபொற்சதங்கை தருகீதவெட்சிதுன்று
முதிராதநற்பதங்கள் தருவாயே;
பொழிகார்முகிறகிணைந்த யமராஜனுட்கஅன்று
பொருதாளெடுத்ததகநை மகிழ்வோனே-
புருகூதனுட்குளிர்ந்த கனகாபுரிப்ப்ரசண்ட
புனிதா†ம்ருகக்கரும்பு புணர்மார்பா;
செழுவாரிசத்திலொன்று முதுவேதன்வெட்கஅன்று
திருவாய்மைசெப்பிநின்ற முருகோனே-
திரளாமணிக்குலங்கள் அருணோதயத்தைவென்ற
திருவேரகத்தமர்ந்த பெருமாளே. (௧௦)

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதனனதானங் தனதான.

189. அவாமரு வினவசு தைகாணும டவாரொனு
மவார்கனலில்வாழ்வென் றுணராதே-
அராநுக ரவாதையு றுதேனாக திநாடும
றிவாகியுளமால்கொண் டதனாலே;
சிவாயமெ னுநாமமொ ருகாலுநி னையாததி
மிராகரனைவாவென் றருள்வாயே-
திரோதம லமாறும டியார்கள ருமாதவர்
தியானமுறுபாதங் தருவாயே;

---

* விரக அனலம்=விரகாக்கினி.

† ம்ருகக்கரும்பு=மான்மகளாகிய வள்ளியம்மை.

உவாவினி யகானுவி னிலாவும யில்வாகன
மூலாசமுடனேறுங் கழலோனே-
உலாவுத யபானுச தகோடியு ருவானவொ
ளிவாகுமயில்வேலங் கையிலோனே;
துவாதச புயாசல சடானன வராசிவ
சுதாஎயினர்மானன் புடையோனே-
சுராதிப திமாலய னுமாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலைவாழும் பெருமாளே. (கக)

190. *இருவினைபுனைந்துஞான விழி†முனைதிறந்துநோயி
‡னிருவினையிடைந்துபோக மலமுட-
இருளறவிளங்கியாறு முகமொடுகலந்துபேத
மிலையெனஇரண்டுபேரு மழகான;
§பரிமளசுகந்தவீத மயமெனமகிழ்ந்துதேவர்
பணியவிண்மடந்தைபாத மலர்தூவப்-
பரிவுகொடனந்தகோடி முனிவர்கள்புகழ்ந்துபாட
பருமயிலுடன்குலாவி வரவேணும்;
அரியயனறிந்திடாத அடியிணைசிவந்தபாதம்
அடியெனவிளங்கியாடு நடராஜன்-
அழலுறுமிரும்பின்மேனி மகிழ்மரகதம்பெணாகம்
அயலணிசிவன்புராரி யருள்சேயே;
மருவலர்கள்திண்பணார முடியுடல்நடுங்கஆவி
மறலியுணவென்றவேலை யுடையோனே-
வளைகுலமலங்குகாவி ரியின்வடபுறஞ்சுவாமி
மலைமிசைவிளங்குதேவர் பெருமாளே. (கஉ)

---

* இருவினை=பெருஞ்செயல், அதாவது சிவயோகம்.
† முனை=லலாட நந்திச்சுழி.
‡ இருவினை=புண்ணிய பாவ கன்மங்கள்.
§ பரிமளசுகந்த வீத மயமென=மலரும் அதன்மணமும் கலந்திருக்கும் தன்மையென்று சொல்லும்படி.

191. ஏந்தத்திகையினு மலையினுமுவரியி
னெந்தப்படியினு முகடினுமுளபல
எந்தச்சடலமு முயிரியையிறவியி னுழலாதே-
இந்தச்சடமுட னுயிர்நிலைபெறநளி
னம்பொற்கழலிணை களில்மருமலர்கொடு
என்சித்தமுமன முருகிநல்சுருதியின்
முறையோடே;
சந்தித்தரஹர சிவசிவசரணென
கும்பிட்டிணையடி யவையெனதலைமிசை
தங்கப்புளகித மெழஇருவிழிபுனல் குதிபாயச்-
சம்பைக்கொடியிடை விபுதையினழகுமு
னந்தத்திருநட மிடுசரணழகுற
சந்தச்சபைதனி லெனதுளமுருகவும்
வருவாயே;
தொந்தத்திகுகுட தகுகுடடிமிடிமி
தந்தத்தனதன டுடுடுடமடம
துங்கத்திசைமலை யுவரியுமறுகச லரிபேரி-
துன்றச்சிலைமணி கலகலகலினென
சிந்தச்சுரர்மல ரயன்மறைபுகழ்தர
துன்புற்றவுணர்கள் நமனுலகுறவிடு
மயில்வேலா;
கந்தச்சடைமுடி கனல்வடிவடலணி
யெந்தைக்குயிரொரு மலைமகள்மரகத
கந்தப்பரிமள தனகிரியுமையரு ளிளையோனே-
கஞ்சப்பதமிவர் திருமகள்குலமகள்
அம்பொற்கொடியிடை புணரிமருகநல்
கந்தப்பொழில்திகழ் குருமலைமருவிய
பெருமாளே. (கங)

192. ஒருவரையுமொருவரறி யாமலுந்திரிந்
திருவினையினிடர்கலியொ டாடிநொந்துநொந்
துலையிலிடுமெழுகதென வாடிமுன்செய்வஞ்
சனையாலே-

ஒளிபெறவெயெழுபமர பாவைதுன்றிடுங்
கயிறுவிதமெனமருவி யாடிவிண்பறிந்
தொளிருமினலுருவதென வோடியங்கம்வெந்
திடுவேனைக்;

கருதியொருபரமபொரு ளீதுஎன்றுஎன்
செவியிணையினருளியுரு வாகிவந்தஎன்
கருவினையொடருமலமு நீறுகண்டுதண
டருமாமென்-

கருணைபொழிகமலமுக மாறுமிந்துளந்
தொடைமகுடமுடியுமொளிர் நூபுரஞ்சரண
கலகலெனமயிலின்மிசை யேறிவநதுகந்
தெனையாள்வாய்;

திரிபுரமுமதனுடலும் நீறுகண்டவன்
தருணமழவிடையனட ராஜனெங்கணுந்
திகழருணகிரிசொருப ஞதியந்தமங் கறியாத-

சிவயநமநமசிவய காரணன்சுரந்
தமுதமதையருளியெமை யாளுமெந்தைதன
திருவுருவின்மகிழெனது தாய்பயந்திடும்
புதல்வோனே;

குருகுகொடியுடன்மயிலி லேறிமந்தரம்
புவனகிரிசுழலமறை யாயிரங்களும்
குமரகுருவெனவலியசேடனஞ்சவந் திடுவோனே-

குறமகளினிடைதுவள பாதசெஞ்சிலம்
பொலிய*வொருசசிமகளொ டேகலந்துதிண்
குருமலையின்மருவுகுரு நாதவும்பர்தம்
பெருமாளே. (கச)

193. கதிரவனெழுந்துலாவு திசையளவுகண்டுமோது
கடலளவுகண்டுமாய மருளாலே-

கணபணபுயங்கராஜன் முடியளவுகண்டுதாள்கள்
கவினறநடந்துதேயும் வகையேபோய்;

---

* இங்கே 'அவளோடுகலந்த தன்றியும்' என்பதை இசையெச்சமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இதமிதமிதென்றுநாளு மருகருகிருந்துகூடு
மிடமிடமிதென்றுசோர்வு படையாதே-
இசையொடுபுகழ்ந்தபோது நழுவியப்ரசண்டர்வாச
லிரவுபகல்சென்றுவாடி யுழல்வேனோ;
மதுகரமிடைந்தவேரி தருநறவமுண்டுபூக
மலர்வளநிறைந்தபாளை மலரூடே-
வகைவகையெழுந்துசாம வதிமறை*வியந்துபாட
மதி†நிழலிடுஞ்சுவாமி மலைவாழ்வே;
அதிரவருசண்டவாயு வெனவருகருங்கலாப
அணிமயில்விரும்பியேறு மிளையோனே-
அடைவொடுலகங்கள்யாவு முதவிநிலைகண்டபாவை
அருள்புதல்வஅண்டராஜா பெருமாளே.(கரு)

194 நறைபடுமுடம்பிராதெனக்
கருதுதலொழிந்துவாயுவைக்
‡கருமவசனங்களால்மறித் §தனலூதிக்-
கவலைபடுகின்றயோககற்
பனைமருவுசிந்தைபோய்விடக்
கலகமிடுமஞ்சும்வேரறச் செயல்மாளக்;
குறைவறநிறைந்தமோனநிற
குணமதுபொருந்திவீடுறக்
குருமலைவிளங்குஞானசற் குருநாதா-
குமரசரணென்றுகூதளப்
புதுமலர்சொரிந்துகோமளப்
பதயுகளபுண்டரீகமுற் றுணர்வேனோ;
சிறைதளைவிளங்குபேர் ‖ முடிப்
புயலுடனடங்கவேபிழைத்
திமையவர்கள்தங்களூர்புகச் சமராடித்-

* வியந்து=வியக்க. † நிழலிடும்=குளிர்ச்சியைச்தரும்.
‡ கருமவசனம்=ஆகருஷண, ஸ்தம்பனாதிமந்திரங்கள்.
§ அனலூதல்=வாயுவால் மூலாக்கினியையெழுப்பல்.
‖ முடிப்புயல்=இந்திரன்.

திமிரமிகுசிந்துவாய்விடச்
சிகரிகளும்வெந்துநீறெழத்
திகிரிகொளனந்தசூடிகைத் திருமாலும்;
பிறைமவுலிமைந்தகோவெனப்
பிரமனைமுனிந்துகாவலிட்
டொருநொடியில்மண்டுசூரனைப் பொருதேறிப்-
பெருகுமதகும்ப*லாளிதக்
கரியெனப்ரசண்டவாரணப்
பிடிதனைமணந்தசேவகப் பெருமாளே.. (கசு)

195. சரணகமலாலயத்தை அரைநிமிஷநேரமட்டில்
தவமுறைதியானம்வைக்க அறியாத-
சடகசடமூடமட்டி பவவினையிலேசனித்த
தமியன்மிடியால்மயக்க முறுவேனோ;
கருணைபுரியாதிருப்ப தெனகுறையிவேளைசெப்பு
கயிலைமலைநாதர்பெற்ற குமரோனே-
கடகபுயமீதிரத்ந மணியணிபொன்மாலைசெச்சை
கமழுமணமார்கடப்ப மணிவோனே;
†தருணமிதையாமிகுத்த கனமதுறுநீள்சவுக்ய
சகலசெல்வயோகமிக்க பெருவாழ்வு-
தகைமைசிவஞானமுத்தி பரகதியுநீகொடுத்து
தவிபுரியவேணுநெய்த்த வடிவேலா;
அருணதளபாதபத்ம மதுநிதமுமேதுதிக்க
அரியதமிழ்தானளித்த மயில்வீரா-
அதிசயமனேகமுற்ற பழநிமலைமீதுதித்த
அழகதிருவேரகத்தின் முருகோனே. (கஎ)

196. ‡சுத்தியநரப்புடனெ லுப்புறுதசைக்குடலொ
டப்புடனிணைச்சளிவ விப்புடனிரத்தகுகை
சுக்கிலம்விளைப்புழுவொ டக்கையுமழுக்குமயிர்
சங்குமூளை-

---

* லாளிதம்=லளிதம்=அழகு. † தருணமிதையா=தருணம் இது ஐயா. ‡ சுத்திய-இது சற்றிய என்பதன் மரூஉ.

துக்கம்விளைவித்தபிணை யற்கறைமூளைப்பெருகு
குட்டமொடுவிப்புருதி புற்றெழுதல்முட்டுவலி
துச்சிபிளவைப்பொருமல் பித்தமொடுறக்கமிக
வங்கமூடே;

எத்தனைவினைப்படையும்விளைப்பையுமயக்கமுற
லெத்தனைசலிப்பொடுக லிப்பையுமிடற்பெருமை
எத்தனைகசத்தையும லத்தையுமடைத்தகுடில்
பஞ்சபூதம்-

எத்தனைகுலுக்கையுமி னுக்கையுமனக்கவலை
யெத்தனைகவட்டையுந டக்கையுமுயிர்க்குழமல்
எத்தனைபிறப்பையுமி றப்பையுமெடுத்துலகில்
மங்குவேனோ;

தத்தனதனத்தனத னத்தனவெனத்திமிலை
யொத்தமுரசத்துடியி டக்கைமுழவுப்பறைகள்
சத்தமறையத்தொகுதி யொத்தசெணிரத்தவெள
மண்டியோட-

சக்கிரிநெளிப்பஅவு ணப்பிணமிதப்பமரர்
கைத்தலம்விரித்தரஹ ரச்சிவபிழைத்தோமென
சக்கிரகிரிச்சுவர்கள் அக்கணமெபக்குவிட
வென்றவேலா;

சித்தமதிலெத்தனைசெ கத்தலம்விதித்துடன
ழித்துகமலத்தனைம ணிக்குடுமிபற்றிமலர்
சித்திரகரத்தலம்வ லிப்பபலகுட்டிநட
னங்கொள்வேளே-

செட்டிவடிவைக்கொடுதி னைப்புனமதிற்சிறுகு
றப்பெணமளிக்குள்மகிழ் செட்டிகுருவெற்பிலுறை
சிற்பரமருக்கொருகு ருக்களெனமுத்தர்புகழ்
தம்பிரானே. (கஅ)

197. சேலுமயிலுந்தரித்த வாளையடருங்கடைக்கண்
மாதரைவசம்படைத்த வசமாகிச்-

சீலமறையும்பணத்தி லாசையிலேயென்*றவத்தை
காலமுமுடன்கிடக்கு மவர்போலே;
காலுமயிரும்பிடித்து மேவுசிலுகும்பிணக்கு
நாளுமிகநின்றலைத்த விதமாய-
காமகலகம்பிணித்த தோதகமெனுந்துவக்கி
லேயடிமையுங்கலங்க முறலாமோ;
ஏலமிலவங்கவர்க்க நாகம்வகுளமடப்பை
பூகமருதந்தழைத்த காவிராம்-
யாவுமஅலைகொண்டுகைத்த காவிரிபுறம்புசுற்றும
ஏரகமமர்ந்தடச்சை மயில்வீரா;
சோலைமடல்கொண்டுசக்ர மால்வளையரிந்தவஜ்ர
பாணியர்தொழுந்திருக்கை வடிவேலா-
†சூர்முதிர்க்ரவுஞ்சவெற்பும் வேலைநிலமும்பகைத்த
சூரனுடலுந்துணித்த பெருமாளே. (கசூ)

198. தருவரிவராகுமென்று பொருணசையினுடிவண்டு
தனைவிடுசொலதூது‡தண்ட முதலான-
சரசகவிமாலைசிந்து கவிதுறைகளேசவின்ப
தருமுதலதானசெஞ்சொல் வகைபாடி;
மருவுகையுமோதிநொந்து அடிகள்முடியேதெரிந்து
வரினுமிவர்வீதமெங்க ளிடமாக-
வருமதுவொபோதுமென்று வொருபணமுதாசினஞ்சொல்
மடையரிடமேநடந்து மனம்வேறாய்;
உருகிமிகவாகவெந்து கவிதைசொலியேதிரிந்து
உழல்வதுவுமேதவிர்ந்து விடவேநல்-
உபயபத§மால்விளங்கி யிகபரமுமேவஇன்ப
முதவியெனையாளஅன்பு தருவாயே;

* அவத்தை காலமும்=நித்திரைப்போதும்.
† சூர்=அச்சம். ‡ தண்டம்=தண்டகம். § மால்=ஆசை.

குருகினொடுநோயன்றில் இரைகளதுநாடிடங்கள்
குதிகொளிளவாளை கண்டு பயமாக-
குரைகடல்களேயதிர்ந்து வருவதெனவேவிளங்கு
குருமலையின்மேலமர்ந்த பெருமாளே. (உ0)

199. நாவேறுபாமணத்த *பாதாரமேநினைத்து
†நாலாறுநாலுபற்று வகையான-
‡நாலாருமாகமத்தி னூலாயஞானமுத்தி
நாடோறுநானுரைத்த நெறியாக;
நீவேறெனாதிருக்க நான்வேறெனாதிருக்க
நேராகவாழ்வதற்கு னருள்கூர-
நீடார்§சடாதாரத்தின் மீதேபராபரத்தை
நீகாணெனா ‖ அனைச்சொ லருள்வாயே;
சேவேறுமீசர்சுற்ற மாஞானபோதபுத்தி
சீராகவேயுரைத்த குருநாதா-
தேரார்கள் நாடுசுட்ட சூரார்கள்மாளவெட்டு
தீராகுகாகுறத்தி மணவாளா;
காவேரிநேர்வடக்கி லேவாவிபூமணத்த
காவார்சுவாமிவெற்பின் முருகோனே-
கார்போலுமேனிபெற்ற மாகாளிவாலைசத்தி
காமாரிவாமிபெற்ற பெருமாளே. (உக)

200. நிலவினிலேயிருந்து வகைமலரேதெரிந்து
நிரைகுழல்மீதணிந்து குழைதாவும்-

---

* பாதார=பாதாரவிந்தம். இது கடைக்குறை.

† நாலாறுநாலுபற்றுவகையான...ஆகமம்=உஅ சிவாகமங்கள்.

‡ நாலாரும்=சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாலு பாதங்கள் பொருந்திய.

§ சடாதரம்=மூலாதாரம் முதலிய ஆறாதாரம்.

‖ அனைச்சொல்=ஐக்கிய பதம.

நிகாறுவேலினங்கள் வரிதராவாசகங்கள்
நினைவறவேமொழிந்து மதனூலின்;
கலபமனோகரங்க ளளவறவேபுரிந்து
கனியிதழேயருந்தி யனுராக-
கலவியிலேமுயங்கி வனிதையர்பால்மயங்கு
கபடனையாளவுன்ற னருள்கூராய்;
உலகமொரேழுமண்ட ருலகமுமீசர்தங்கு
முயர்கயிலாயமும்பொன் வரைதானும்-
உயிரொடுபூதமைந்து மொருமுதலாகிநின்ற
உமையருளால்வளர்ந்த குமரேசா;
குலைபடுசூரனங்க மழிபடவேலெறிந்த
குமரகரேவெங்கண் மயில்வாழ்வே-
கொடுமுடியாய்வளர்ந்து புயனிலைபோலுயர்ந்த
குருமலைமீதமர்ந்த பெருமாளே. (உஉ)

201. பரவரிதாகிய வரையெனநீடிய
பணைமுலைமீதினி லுருவான-
பணிகளுலாவிட இழையிடைசாய்தரு
பயிலிகள்வாள்விழி அயிலாலே;
நிரவரியோடியல் குழல்களினுண்மலர்
நிரைதருமூரலி னகைமீது-
நிலவியல்சேர்முக மதிலுயர்மாமயல்
நிலையெழவேயலை வதுவாமோ;
†அரவணையார்குழை பரசிவஆரண
அரனிடபாகம துறைசோதி-
அமையுமைடாகினி திரிபுராகாரணி
அழகியமாதருள் புதல்வோனே;

---

* குலைபடு=குலைபட்டு. † அரவணையார்குழை=விஷ்ணுவான வர மனங்குழைந்து அன்பு செய்யப்பட்ட.

குரவணிபூஷண சரவணதேசிக
குககருணாநிதி அமரேசா-
குறமகளானைமின் மருவியபூரண
குருகிரிமேவிய பெருமாளே. (உரு)

202. மகரகேதனத்த னுருவிலானெடுத்து
மதுரநாணியிட்டு நெறிசேர்வார்-
மலையவேவளைத்த சிலையினூடொளித்த
வலியசாபகக்கண் மடமாதர்;
இகழவாசமுற்ற தலையெலாம்வெளுத்து
இளமைபோயொளித்து விடுமாறு-
இடைவிடாதெடுத்த பிறவிவேரறுத்து
னினியதாளளிப்ப தொருநாளே;
அகிலமேழுமெட்டு வரையின்மீதுமுட்ட
அதிரவேநடத்து மயில்வீரா-
அசுரர்சேனைகெட்டு முறியவானவர்க்கு
அடையவாழ்வளிக்கு மிளையோனே;
மிகநிலாவெறித்த *அமுதவேணிநிற்க
விழைசுவாமிவெற்பி லுறைவோனே_
விரையஞானவித்தை யருள்செய்தாதைகற்க
வினவவோதுவித்த பெருமாளே. (உச)

203 முறுகுகாளவிடமயின்ற இருகண்வேலினுளமயங்கி
முளரிவேரிமுகையடர்ந்த முலைமீதே-
முழுகுகாதல்தனைமறந்து பரமஞானவொளிசிறந்து
முகமொராறுமிகவிரும்பி அயராதே;
அறுகுதாளிநறையவிழ்ந்த குவளைவாசமலர்கரந்தை
அடையவாரிமிசைபொழிந்து னடிபேணி-
அவசமாகியுருகுதொண்ட ருடனதாகிவிளையுமன்பி
னடிமையாகுமுறைமையொன்றை அருள்வாயே;

* அமுதவேணி=சிவபெருமான்.

தறுகண்வீரர் தலையரிந்து பொருதசூர னுடல்பிளந்து
தமரவேலைசுவறவென்ற வடிவேலா-
தாளமூர லுமைமடந்தை முலையிலாரஅமுதமுண்டு
தரணியேழும்வலம்வருந்திண் மயில்வீரா;
மறுவிலாததினைவிளைந்த புனம்விடாமலிதணிருந்து
வலியகாவல்புனையணங்கின் மணவாளா-
மருவுஞாழலணிசெருந்தி யடவிசூதவனநெருங்கி
வளர்சுவாமிமலையமர்ந்த பெருமாளே. (உரு)

204. வாரமுற்றபண்பின் மாதமுற்றநண்பி
னீடுமெய்த்துயர்ந்து வயதாகி-
வாலையிற்றிரிந்து கோலமைக்கண்மங்கை
மார்களுக்கிசைந்து பொருள்தேடி;
ஆரமிக்கபொன்க ளாலமைத்தமர்ந்த
மாபணிக்கள்விந்தை யதுவான-
ஆடகொப்பமைந்த வோலைமுத்தமுங்கொ
டாவிமெத்தநொந்து திரிவேனோ;
சூரனைத்துரந்து வேரறப்பிளந்து
சூழ்சுரர்க்கணன்பு செயும்வீரா-
சூகரத்தொர்*டம்பு தானெடுத்துவந்த
சூதனுக்கிசைந்த மருகோனே;
ஏரொதிர்த்துவந்து நீர்கள்கட்டியன்று
தானிறைக்கவந்த தொருசாலி-
யேமிகுத்துயர்ந்த மாவயற்கள்மிஞ்சு
மேரகத்தமர்ந்த பெருமாளே. (உசு)

205. வார்குழல்விரித்துத்தூக்கி வேல்விழிசுழற்றிப்பார்த்து
வாவெனநகைத்துத்தோட்டு, குழையாட-

---

* அம் பு. (பிரளயத்தில் முழுகிய) அழகிய பூமியை. பூ என்பது பு எனக் குறுகிற்று.

வாசகமுரைத்துச்சூத்ர பாவையெனுறுப்பைக்காட்டி
வாசனைமுலைக்கச்சாட்டி யழகாகச்;
சீர்கலைநெகிழ்த்துப்போர்த்து நூலிடைநெளித்துக்காட்டி
தீதெயநடித்துப்பாட்டு குயில்போலச்-

சேருறஅழைத்துப்பார்த்து சார்வுறமருத்திட்டாட்டி
சீர்பொருள்பறிப்பொய்க்கூத்தர் உறவாமோ;
சூரர்கள்பதைக்கத்தேர்க்க ளானைகளழித்துத்தாக்கி
சூர்கிரிகொளுத்திக்*கூற்று ரிடும்வேலா-

தூமொழிநகைத்தூக்கூற்றைமாளிடவுதைத்துக்கோத்த
தோலுடை†யெனப்பர்க்கேற்றி திரிவோனே;
ஏரணிசடைச்சிப்பாற்சொ லாரணிசிறக்கப்போற்று
மேரெழினிறத்துக்கூர்த்த மகவோனே-

ஏடணிகுழைச்சித்தூர்த்த வாடகிகுறத்திக்கேற்ற
ஏரகபொருப்பிற்பூத்த பெருமாளே. (உஎ)

206. விடமும்வடிவேலு மதனசரங்களும்
வடுவுநிகரான மகரநெடுங்குழை
விரவியுடன்மீளும் விழிகளுமென்புழு
கதுதோயும்-

ம்ருகமதபடீர பரிமளகுங்கும
மணியுமிளநீரும் வடகுலகுன்றமும்
வெருவுவனபார புளகதனங்களும் வெகுகாம;

நடனபதநூபு ரமுமுகில்கெஞ்சிட
மலர்சொருகுகேச பரமுமிலங்கிய
நளினமலர்சோதி மதிமுகவிம்பமும் அனநேராம்-

நடையுநளிர்‡மாதர் §நிலவுதொழுந்தனு
முழுதுமபிராம அரிவயகிண்கிணை
னகையுமுளமாதர்கலவியினைந்துரு கிடலாமோ;

* கூற்றூர்=கூற்றூர்=இயமலோகம். † என் அப்பர்க்கு எனப்பிரிக்க.
‡ மாதர்=அழகிய. § நிலவுதொழல் - நல்லநாயகன் கிடைக்க வேண்டுமென்று சந்திரனைத்தொழுதல்.

வடிவுடையமானு மிகல்கானுந்திக
ழெழுவகைமராம ரமுநிகரொன்றுமில்
வலியதிறல்வாலி யுரமுநெடுங்கட லவையேழும்-
மறநிருதர்சேனை முழுதுமிலங்கைமன்
வகையிரவிபோலு மணியுமலங்கிருத
மணிமவுலியான வொருபதும்விஞ்சிரு
பதுதோளும்;
அடைவலமுமாள விடுசரஅம்புடை
தசரதகுமார ரகுகுலபுங்கவன்
அருள்புனைமுராரி மருகவிளங்கிய மயிலேறி-
அடையலர்கள்மாள வொருநிமிடந்தனி
லுலகைவலமாக நொடியினிலவந்துயர்
அழகியசுவாமி மலையிலமர்ந்தருள் பெருமாளே.

207. விரித்தபைங்குழ லொளிர்மலரளிதன
தனத்தனந்தன தனதனவெனவொலி
விரிப்பவண்கயல்விழியுறைகுழையொடு
மலைபாய-
மிகுத்தவண்சிலை நுதல்மிசைதிலதமொ
டசைத்தபொன்குழை யழகெழமுகவொளி
வெயிற்பரந்திட *நகையிதழ்முருகலர்
வரிபோத;
தரித்ததந்திரி மறிபுயமிசைபல
பணிக்கிலங்கிய பரிமளகுவடிணை
தனக்கொழுந்துகள் ததைபடகொடியிடை
டுடேசலை-
தரித்துசுந்தர மெனஅடர்பரிபுர
பதச்சிலம்பொடு நடமிடுகணிகையர்
சழக்கர்விஞ்சையர் மயல்களின்முழுகுவ
தொழியாதோ;

---

* நகை இதழ் முருகு அலர் வரி போத=தந்தங்களையுடைய இதழோடுகூடிய வாசனையுள்ள செங்குமுத மலரையொத்த வாயினின்றும் இசைப்பாட்டுகள் எழ. வரி=இசைப்பாட்டு.

உரித்தவெங்கய மறியொடுபுலிகலை
தரித்தசங்கரர் மதிநதிசடையினர்
ஒருத்திபங்கின ரவர்பணிகுருபர
முருகோனே-
உவட்டிவந்திடு மவுணரொடெழுகடல்
குவட்டையும்பொடி பட*சதமுடிவுற
வுழைத்தஇந்திரர் பிரமனுமகிழ்வுற
விடும்வேலா;
வரித்தரந்துள வணிதிருமருவிய
†வுரத்தபங்கயர் மரகதமழகிய
வணத்தரம்பர முறவிடுகணையினர்
மருகோனே-
வனத்தில்வந்தொரு பழையவனெனவொரு
குறத்திமென்புன மருவியகிளிதனை
மயக்கிமந்திர குருமலைதனிலமர்
பெருமாளே. (உகூ)

208. காமியத்தழுந்தி யிளையாதே-
காலர்கைப்படிந்து மடியாதே;
ஓமெழுத்திலன்பு மிகவூறி-
ஓவியத்திலந்த மருள்வாயே;
தூமமெய்க்கணிந்த சுகலீலா-
சூரனைக்கடிந்த கதிர்வேலா;
ஏமவெற்புயர்ந்த மயில்வீரா-
ஏரகத்தமர்ந்த பெருமாளே. (௩0)

209. தெருவினில் நடவாமடவார்
திரண்டொறுக்கும் வசையாலே-
தினகர னெனவேலையிலே
சிவந்துதிக்கும் மதியாலே;

---

* சதம் முடிவுற=நூறு அசுவமேத யாகம் முடிய.
† உரத்த பங்கயர்=மார்பின்கண் தாமரையையுடையவர்.

பொருசிலை வளையாஇளையா
மதன்தொடுக்குங் கணையாலே-
புளகித முலையாளலையா
மனஞ்சலித்தும் விடலாமோ;
ஒருமலை யிருகூறெழவே
யுரம்புகுத்தும் வடிவேலா-
ஒளிவளர் திருவேரகமே
யுகந்துநிற்கு முருகோனே;
அருமறை தமிழ்நூலடைவே
தெரிந்துரைக்கும் புலவோனே-
*அரியரி பிரமாதியர்கால்
விலங்கவிழ்க்கும் பெருமாளே. (ருக)

210. நாசர்தங்கடையதனில் விரவிநான்மெத்தநொந்து
தடுமாறி-
ஞானமுங்கெட அடைய வழுவியாழத்தழுந்தி
மெலியாதே;
மாசகந்தொழுமுனது புகழினோர்சொற்பகர்ந்து
சுகமேவி-
மாமணங்கமழுமிரு கமலபாதத்தைநின்று
பணிவேனோ;
வாசகம்புகலவொரு பரமர்தாமெச்சுகின்ற
குருநாதா-
வாசவன்தருதிருவை யொருதெய்வானைக்கிரங்கு
மணவாளா;
†கீசகஞ்சூரர்தருவு மகிழுமாவத்திசந்து
புடைசூழுங்-
கேசவன்பரவுகுரு மலையில்யோகத்தமர்ந்த
பெருமாளே. (ருஉ)

---

* அரி=தேவேந்திரன். † கீசகம்=மூங்கில்.

211. நிறைமதிமுகமெனு மொளியாலே-
நெறிவிழிகணையெனு *நிகராலே;
உறவுகொள்மடவர்க ளுறவாமோ-
உனதிருவடியினி யருள்வாயே;
மறைபயிலரிதிரு மருகோனே-
மருவலரசுரர்கள் குலகாலா;
குறமகள்தனைமண மருள்வோனே-
குருமலைமருவிய பெருமாளே. (ஙங)

212. பாதிமதிநதி போதுமணிசடை
நாதரருளிய குமரேசா-
பாகுகனிமொழி மாதுகுறமகள்
பாதம்வருடிய மணவாளா;
காதுமொருவிழி காகமுறஅருள்
மாயனரிதிரு மருகோனே-
காலனெனையணு காமலுனதிரு
காலில்வழிபட அருள்வாயே;
ஆதியயனொடு தேவர்சுரருல
காளும்வகையுறு சிறைமீளா-
ஆடுமயிலினி லேறியமரர்கள்
சூழவரவரு மிளையோனே;
சூதமிகவளர் சோலைமருவுசு
வாமிமலைதனி லுறைவோனே-
சூரனுடலற வாரிசுவறிட
வேலைவிடவல பெருமாளே. (ஙச)

* நிகர்=போர்.

ஐந்தாவது

குன்றுதோறாடல்.

213. வஞ்சகலோபமூடர் தம்பொருளூர்கள்தேடி
மஞ்சரிகோவைதூது　　　பலபாவின்-
வண்புகழ்பாரிகாரி யென்றிசைவாதுகூறி
*வந்தியர்போலவீணி　　　லழியாதே;
செஞ்சரணாதகீத கிண்கிணிநீபமாலை
திண்டிறல்வேல்மயூர　　　முகமாறும்-
செந்தமிழ்நாளுமோதி உய்ந்திடஞானமூறு
செங்கனிவாயிலோர்சொ　　　லருள்வாயே;
†பஞ்சவனீடுகூனு மொன்றிடுதாபமோடு
பஞ்சறவாதுகூறு　　　சமண்மூகர்-
பண்பறுபீலியோடு வெங்கழுவேறவோது
பண்டிதஞானநீறு　　　தருவோனே;
குஞ்சரம்யாளிமேவு பைம்புனமீதுலாவு
குன்றவர்சாதிகூடி　　　வெறியாடி-
கும்பிடநாடிவாழ்வு தந்தவரோடுவீறு
குன்றுதொறாடல்மேவு　　　பெருமாளே. (க)

214. அதிருங்கழல்பணிந்து　　　னடியேனுன்-
அபயம்புகுவதென்று　　　நிலைகாண;
இதயந்தனிலிருந்து　　　க்ருபையாகி-
இடர்சங்கைகள்கலங்க　　　அருள்வாயே;
எதிரங்கொருவரின்றி　　　நடமாடும்-
இறைவன்தனதுபங்கி　　　லுமைபாலா;
பதியெங்கிலுமிருந்து　　　விளையாடி-
பலகுன்றிலுமமர்ந்த　　　பெருமாளே. (உ)

---

* வந்தியர்=புகழ்ந்து கூறுவோர். † பஞ்சவன்=பாண்டியன்.

215. எழுதிகழ்புவன கொடியளவதனி
லியல்பெறமயிலில் வருவோனே-
இமையவர்பரவி யடிதொழஅவுணர்
மடிவுறவிடுவ தொருவேலா;
*வழுதியர்தமிழி †னொருபொருளதனை
வழிபடமொழியு முருகேசா-
மலரடிபணியு மடமகள்பசலை
மயல்கொடுதளர்வ தழகோதான்;
முழுகியபுனலி லினமணிதாள
முறுகிடுபவள மிகவாரி-
முறையொடுகுறவர் மடமகள்சொரியு
முதுமலையழக குருநாதா;
பழகியவினைகள் பொடிபடஅருளில
படிபவரிதய முறுகோவே-
பருவரைதுணிய வொருகணைதெரிவ
பலமலையுடைய பெருமாளே. (ரு)

216. தறைமின்மானுட ராசையினால்மட
லெழுதுமாலருள் மாதர்கள்தோதக
சரசர்மாமல ரோதியினாலிரு கொங்கையாலுந்-
தளர்மினேரிடை யாலுடையால்நடை
யழகினால்மொழி யால்விழியால்மருள்
சவலைநாயடி யேன்மிகவாடிம யங்கலாமோ;
பறவையானமெய்ஞ் ஞானிகள்மோனிகள்
அணுகொணாவகைநீடு‡மிராசிய
பவனபூரக வேகிகமாகிய விந்துநாதம்-

* வழுதியர்தமிழ்=பாண்டியர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்டதமிழ்.
† ஒருபொருளதனை வழிபடமொழியும் முருகேசன் என்றது இறையனார் அகப்பொருளுக்குச் சங்கப்புலவர் பலரும் செய்து வந்த உரைகளை யெல்லாம்தனித்தனியே கேட்டு ஒவ்வோரிடங்களிற் சிரக்கம்பஞ் செய்து,நக்கீரர் செய்த உரையைமுழுதும் வியந்துசிரக்கம்பம்செய்து ஸ்தாபித்தருளிய உருத்திரசன்மரை. ‡இராசியம்=இரகசியம்.

பகரொணாதது சேரவொணாதது
நினையொணாதது வானதயாபர
பதியதானசமாதிமனோலயம் வந்துதாராய்;
சிறைவிடாதநிசாசரர்சேனைகள்
மடியநீலகலாபமதேறிய
திறல்விநோத*சமேளதயாபர அம்புராசி-
திரைகள்போலலைமோதியசீதள
குடககாவிரி நீளலைசூடிய
திரிசிராமலைமேலுறைவீரகு றிஞ்சிவாழ்;
மறவர்நாயக ஆதிவிநாயக
ரிளையநாயக காவிரிநாயக
வடிவிநாயக ஆனைதனாயக எங்கள்மானின்-
மகிழ்நாயக தேவர்கள்நாயக
கவுரிநாயக னார்குருநாயக
வடிவதாமலையாவையுமேவிய தம்பிரானே.(௬)

கயிலைமலை.

217. திருநிலமருவிக்காலி †னிருவழியடைபட்டோடி
சிவவழியுடனுற்றேக பரமீதே-
சிவசுடரதனைப்‡பாவை மணமெனமருவிக்கோல
§திரிபுரமெரியத்தீயி னகைமேவி;
இருவினைபொரியக்கோல திருவருளுருவத்தேகி
யிருள்கதிரிலிபொற்பூமி தவசூடே-
இருவருமுருகிக்காய நிலையெனமருவித்தேவ
ரிளையவனெனவித்தார மருள்வாயே;
பரிபுரகழ ‖ லெட்டாசை செவிடுகள்படமுத்தேவர்
பழமறைபணியச்சூல மழுமானும்-

---

* சமேளம், சமேளனம்=கலப்பு.
† இருவழி=இடைகலைபிங்கலைமார்க்கம்.
‡ பாவைமணம் எனமருவல்=பிரதிமைவிவாகம் போலப்பாவித்தல்.
§ திரிபுரம்=மும்மலம். ‖ எட்டாசை=அஷ்டதிக்கு.

பரிவொடுசுழலச்சேடன் முடிநெறுநெறெனக்*கோவு
பரியிணைமலர்விட்டாடி அடியோர்கள்;
†அரஹரவுருகிச்சேசெ யெனதிருநடனக்கோல
மருள்செயுமுமையிற்பாக ரருள்பாலா-
அலரணிகுழல்பொற்பாவை‡திருமகளமளிப்போரொ
டடியவர்கயிலைக்கான பெருமாளே. (க)

218. தேனுந்துமுக்கனிகள் பால்செங்கருப்பிளநிர்
சீரும்பழித்தசிவ மருளூறத்-
தீதும்பிடித்தவினை யேதும்பொடித்துவிழ
சீவன்சிவச்சொருப மெனதேறி;
நானென்பதற்றுயிரொ டேனென்பதற்றுவெளி
நாதம்பரப்பிரம வொளிமீதே-
ஞானஞ்சுரப்பமகி ழானந்தசித்தியொடெ
நாளுங்களிக்கபத மருள்வாயே;
வானந்தழைக்கஅடி யேனுஞ்செழிக்கஅயன்
மாலும்பிழைக்கஅலை விடமாள-
வாருங்கரத்தனெமை யாளுந்தகப்பன்மழு
மானின்கரத்தனருள் முருகோனே;
தானந்தனத்ததன னுவண்டுசுற்றிமது
தானுண்கடப்பமல ரணிமார்பா-
தானங்குறித்தெமை யாளுந்திருக்கயிலை
சாலுங்குறத்திமகிழ் பெருமாளே (உ)

219. நகைத்துவுருக்கி விழித்துமிரட்டி
நடித்துவிதத்தி லதிமோகம்-
நடத்துசமத்தி முகத்தைமினுக்கி
நலத்திலணைத்து மொழியாலும்;

---

* கோவுபரியிணைமலர் விட்டு=இடபமாகிய பரியைப் பூமியில்விட்டு.
† அரஹர உருகி=அரஹரஎன உருகி.
‡ திருமகள்=இலக்குமியின் புத்திரி.

திகைத்தவாத்தி லடுத்தபொருட்கை
திரட்டியெடுத்து வரவேசெய்-
திருட்டுமுலைப்பெண் மருட்டுவலைக்குள்
தெவிட்டுகலைக்குள் விழுவேனோ;
பகைத்தஅரக்கர் சிரத்தையறுத்து
படர்ச்சிகறுத்த மயிலேறி-
பணைத்தகரத்த குணத்தமணத்த
பதத்தகனத்த தனமாதை;
மிகைத்தபுனத்தி லிருத்தியணைத்து
*வெளுத்தபொருப்பி லுறைநாதா-
விரித்தசடைக்கு ளொருத்தியிருக்க
†மருகத்தையெடுத்தோர் பெருமாளே. (க)

220. பனியின்விந்துளி போலவேகருவினூறு
மளவிலங்கொரு சூசமாய்மிளகு‡துவர்
பனைதெனங்கனி போலவே§பலகனியின்வயிறூகி-
பருவமுந்தலை கிழநாய்நமுவிநில
மருவியொன்பது வாசல்சேருருவமுள
பதுமையின்செயல் போலவேவளிகயிறி
னுடனாடி;
மனவிதந்தெரி யாமலேமலசலமொ
டுடல்நகந்தழு தாறியேஅனைமுலையின்
மயமயின்றொரு பாலனாயிகமுடையசெயல்மேவி-
வடிவமுன்செய்த தீமையா||வெயுமுனையும்
அறமறந்¶தக மீதுபோய்தினதினமு
மனமழிந்துடல் நாறினேனினியுனது
கழல்தாராய்;

---

* வெளுத்தபொருப்பு=வெள்ளிமலை=கயிலை.
† மருகத்தை யெடுத்தோர்=மானேந்தியாகிய சிவபெருமான்.
‡ துவர்=பாக்கு. § பலகனி=பலாக்கனி.
|| எயுமுனையும்=எயும் உனையும். ¶ அகம்=பாவம்

தனனதந்தன தானனுதனதனன
தினனதிந்தன தீததோதிகுததிகு
தகுதகுந்ததி தாகுதோவெனமுழவு வளைபேரி-
தவில்கணம்பறை காளமோடிமிலெதொனி
யினமுழங்கெழு வேலைபோலதிரபொரு
சமர்முகங்களின் மேவியேவிருதுசொலு
மவுணோர்கள்;
சினமழிந்திட தேர்கள்*தோலரிபரிகள்
குருதியெண்டிசை மூடவேஅலகைநரி
சிறையினங்களி கூரவேநகையருளி விடும்வேலா-
சிவன்மகிழ்ந்தரு ளானைமாமுகன்மருவி
மனமகிழ்ந்தருள் கூரவோர்கயிலைமகிழ்
திகழ்குறிஞ்சியின் மாதுமால்மருவுபுகழ்
பெருமாளே.(ச)

221. †புமியதனிற் ப்ரபுவான-
புகலியில்வித் தகர்போல;
அமிர்தகவித் தொடைபாட-
அடிமைதனக் கருள்வாயே;
சமரி‡லெதிர்த் தசுர்மாளத்-
தனியயில்விட் டருள்வோனே;
நமசிவயப் பொருளானே-
§ரசதகிரிப் பெருமாளே. (ரு)

222. முகத்தைப் பிலுக்கிமெத்த
மினுக்கித் துடைத்துரத்ந
முலைக்கச் சவிழ்த்தசைத்து முசியாதே.
முழுக்கக் கழுப்பியெத்தி
மழுப்பிப் பொருட்பறித்து
மொழிக்குட் படுத்தழைத்த மளிமீதே;

* தோல்=யானை. †பூமி என்பது புமி என்றாயிற்று. ‡ எதிர்த்தசுர்= எதிர்த்த சூர்; சூர்=சூரன். §ரசதகிரி=வெள்ளியங்கிரி.

நகைத்திட் டழுத்திமுத்த
மளித்துக் களித்துமெத்த
நயத்திற் கழுத்திறுக்கி யணைவாபால-

நடுக்குற் றவர்க்குமெத்த
மனத்தைப் பெருக்கவைத்து
நயத்துத் தியக்கிரித்த மழிவேனோ;

செகக்கச் செகக்கசெக்க
தரிக்கத் தரிக்கதக்க
திமித்தித் திமித்திதித்தி யெனஆடும்-

செகத்துக் கொருத்தர்புத்ர
நினைத்துத் துதித்தபத்த
ஜெனத்துக் கினித்தசித்தி யருள்வோனே;

மிகைத்துத் திடத்தொடுற்று
அசைத்துப் பொறுத்தரக்கன்
மிகுத்துப் பெயர்த்தெடுத்த கயிலாய-

மிசைக்குற் றடுத்துமற்ற
பொருப்பைப் பொடித்திடித்து
மிதித்துத் துகைத்துவிட்ட பெருமாளே. (சுஉ)

ஸ்ரீ சைலம்.

223. ஒருபதுமிருபது மறுபதுமுடனறு
முணர்வுறஇருபத முளநாடி-

உருகிடமுழுமதி தழலெனவொளிதிகழ்
வெளியொடுவொளிபெற விரவாதே;

தெருவினில்மரமென எவரொடுமுரைசெய்து
திரிதொழிலவமது புரியாதே-

திருமகள்மருவிய திரள்புயஅறுமுக
தெரிசனைபெறஅருள் புரிவாயே;

பரிவுடனழகிய பழமொடுகடலைகள்
பயனுறுபலவகை　　பணியாரம்-
பருகிடுபெருவயி றுடையவர்பழமொழி
எழுதியகணபதி　　யிளையோனே;
பெருமலையுருவிட அடியவருருகிட
பிணிகெடஅருள்தரு　　குமரேசா-
பிடியொடுகளிறுகள் நடையிடகலைதிரள்
பிணையமர்திருமலை　　பெருமாளே.

திருவேங்கடம்.

224. வரிசேர்ந்திடு சேல்கயலோவெனு
முழைவார்ந்திடு வேலையுநீலமும்
வடுவாங்கிடு வாள்விழிமாதர்கள்　　வலையாலே-
வளர்கோங்கிள மாமுகையாகிய
தனவாஞ்சையி லேமுகமாயையில்
வளமாந்தளிர் போல்நிறமாகிய　　வடிவாலே;
இருள்போன்றிடு வார்குழல்நீழலில்
மயல்சேர்ந்திடு பாயலின்மீதுற
இனிதாங்கனி வாயமுதூறல்கள்　　பருகாமே-
எனதாந்*தன தானவைபோயற
மலமாங்கடு மோகவிகாரமு
மிவைநீங்கிட வேயிருதாளிணை　　யருள்வாயே;
கரிவாம்பரி தேர்திரள்சேனையு
முடனாந்துரி யோதனனாதிகள்
களமாண்டிட வேயொருபாரத　　மதிலேகிக்-
கனபாண்டவர் தேர்தனிலேயெழு
பரிதூண்டிய சாரதியாகிய
கதிரோங்கிய நேமியனாமரி　　ரகுராமன்;

* தனது—சிநேகம்.

திரைநீண்டிரை வாரியும்வாலியும்
நெடிதோங்குமராமரமேழொடு
தெசமாஞ்சிர ராவணனார்முடி பொடியாகச்-
சிலைவாங்கிய நாரணனார்மரு
மகனாங்குக னேபொழில்சூழ்தரு
திருவேங்கட மாமலைமேவிய பெருமாளே (க)

225. கோங்கிளநீரிளக வீங்குபயோதரமும்
வாங்கியவேல்விழியும் இருள்கூரும்-
கூந்தலுநீள்வளைகொள் காந்தளுநூலிடையும்
மாந்தளிர்போல்வடிவும் மிகநாடி;
பூங்கொடியார்கலவி நீங்கரிதாகிமிகு
தீங்குடனேயுழலும் உயிர்வாழ்வு-
பூண்டடியேனெறியில் மாண்டிடுமேனரகில்
வீழ்ந்தலையாமலருள் புரிவாயே;
பாங்கியும்வேடுவரும் ஏங்கிடமாமுனியும்
வேங்கையுமாய்மறமின் னுடன்வாழ்வாய்-
பாண்டவர்தேர்கடவும் நீண்டபிரான்மருக
பாண்டியனீறணிய மொழிவோனே;
வேங்கையும்வாரணமும் வேங்கையுமானும்வளர்
வேங்கடமாமலையி லுறைவோனே-
வேண்டியபோதடியர் வேண்டியபோகமது
வேண்டவெறாதுதவு பெருமாளே. (உ)

226. சாந்தமில்மோகவெரி காந்தியவாவனில
மூண்டவியாதசம யவிரோத-
சாங்கலைவாரிதியை நீந்தவொணாதுலகர்
தாந்துணையாவரென மடவார்மேல்;
ஏந்திளவார்முளரி சாந்தணிமார்பினொடு
தோய்ந்துருகாஅறிவு தடுமாறி-

ஏங்கிடஆருயிரை வாங்கியகாலன்வசம்
யான்தனிபோய்விடுவ தியல்போதான்;
காந்தளினுணகர மான்தருகானமயில்
காந்தவிசாகசர வணவேளே;
காண்டகுதேவர்பதி யாண்டவனேசுருதி
யாண்டகையேயிபமின் மணவாளா;
வேந்தகுமாரகுக சேந்தமயூரவட
வேங்கடமாமலையி லுறைவோனே;
வேண்டியபோதடியர் வேண்டியபோகமது
வேண்டவெறாதுதவு பெருமாளே. (௩)

227. கறுத்ததலை வெளிறுமிகுந்து
மதர்த்தஇணை விழிகள்குழிந்து
கதுப்பிலுறு தசைகள்வறண்டு செவிதோலாய்;
கழுத்தடியு மடையவளைந்து
கனத்தநெடு முதுகுகுனிந்து
கதுப்புறுப லடையவிழுந்*து தடுநீர்சோர்;
உறக்கம்வரு மளவிலெலும்பு
குலுக்கிவிடு மிருமல்தொடங்கி
உரைத்தகன குரலுநெரிந்து தடிகாலாய்;
உரத்தநடை தளருமுடம்பு
பழுத்திடுமுன் மிகவும்விரும்பி
உனக்கடிமை படுமவர்தொண்டு புரிவேனோ;
சிறுத்த†செலு வதனுளிருந்து
பெருத்ததிரை யுததிகரந்து
செறித்தமறை கொணரநிவந்த ஜெயமா‡லே;

* உதடு நீர் சோர் உறக்கம் வருமளவில் எனப் பிரிக்க.

† செலு=மீன்சிறை. ‡ எ செறித்து அ வளை கடலில்=பாணம் பிரயோகஞ் செய்து அந்த வளைந்த கடலில்.

செறித்தவளை கடலில்வரம்பு
புதுக்கியிளை யவனொடறிந்து
செயிர்த்தஅநுமனையுமுகந்து படையோடி;
மறப்புரிசை வளையுமிலங்கை
யரக்கனொரு பதுமுடிசிந்த
வளைத்தசிலை விஜயமுகுந்தன் மருகோனே-
மலர்க்கமல வடிவுளசெங்கை
அயிற்குமர *குகைவழிவந்த
மலைச்சிகர வடமலைநின்ற பெருமாளே. (௪)

திருத்தணிகை.

228. அமைவுற்றடையப் பசியுற்றவருக்
கமுதைப்பகிர்தற் கிசையாதே-
அடையப்பொருள்கைக் கிளமைக்கெனவைத்
தருள்தப்பிமதத் தயராதே;
தமர்சுற்றியழப் பறைகொட்டியிடச்
சமனெட்டியிழைக் கொடுபோகும்-
சரிரத்தினைநிற் குமெனக்கருதித்
தளர்வுற்றொழியக் கடவேனோ;
இமயத்துமயிற் கொருபக்கமளித்
தவருக்கிசையப் புகல்வோனே-
†இரணத்தினிலெற் றுவரைக்கழுகுக்
கிரையிட்டிடுவிக் ரமவேலா;

---

* "அண்டமன்னுயிரீன்றவளுடன்முனிவாகித்
தொண்டகங்கெழுசுவாமிதன்மால்வரைதுறந்து
மண்டொதலத்தேகியேயோர்குகைவழியே
பண்டுதான்வருவேங்கடகிரியையும்பார்த்தான்" என்று
கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் கந்தபுராணத்தில் வழிநடைப்படலத்தில் கூறியிருத்தலையுங்காண்க. † இரணம்=யுத்தம்.

*சமயச்சிலுகிட் டவரைத்தவறித்
தவமுற்றவருட் புகாடும்-
சடுபத்மமுகக் குகபுக்ககனத்
தணியிற்குமரப் பெருமாளே. (க)

229. பொரியப்பொரியப் பொலிமுத்துவடத்
துகளிற்புதையத் தனமீதே-
புரளப்புரளக் கறுவித்தறுகட்
பொருவிற்சுறவக் கொடிவேள்†தோள்;
தெரிவைக்‡கரிவைப் பரவைக்குருகிச்
செயலற்றனள்கற் பழியாதே-
செறிவுற்றணையிற் றுயிலுற்றருமைத்
தெரிவைக்குணர்வைத் தரவேணும்;
சொரிகற்பகநற் பதியைத்தொழுகைச்
சுரருக்குரிமைப் புரிவோனே-
சுடர்பொற்கயிலைக் கடவுட்கிசையச்
சுருதிப்பொருளைப் பகர்வோனே;
தரிகெட்டசுரப் படைகெட்டொழியத்
தனிகெட்டயிலைத் தொடும்வீரா-
தவளப்பணிலத் தரளப்பழனத்
தணிகைக்குமரப் பெருமாளே. (உ)

230. குவளைக்கணைதொட் டவனுக்குமுடிக்
குடையிட்டகுறைப் பிறையாலே-
குறுகுற்றஅலர்த் தெரிவைக்குமொழிக்
குயிலுக்குமினித் தளராதே;
இவளைத்துவளக் கலவிக்குநயத்
திறுகத்தழுவிப் புயமீதே-

* சமயச்சிலுகு=மதப்போராட்டம்.

† தோள்-தெரி-வை=கை தெரிக் தெய்யும் கூர்மையான பாணம்.

‡ அரிவை=அலர்தூற்றுமகளிர்.

இணையற்றழகிற் புனையக்கருணைக்
கினிமைத்தொடையைத் தரவேணும்;
கவளக்கரடக் கரியெட்டலறக்
கனகக்கிரியைப் பொரும்வேலா-
கருதிச்*செயலைப் புயனுக்குருகிக்
கலவிக்கணயத் தெழுமார்பா;
பவளத்தரளத் திரளக்குவைவெற்
பவையொப்புவயற் புறமீதே-
பணிலத்திரள்மொய்த் ததிருத்தணிகைப்
பதியிற்குமரப் பெருமாளே. (௩)

231. கடற்செகத்தடக்கிமற் றடுத்தவர்க்கிடுக்கணைக்
கடைக்கணிற்கொடுத்தழைத் தியல்காமக்-
கலைக்கதற்றுரைத்துபுட் குரற்கள்விட்டுளத்தினைக்
கரைத்துடுத்தபட்டவிழ்த் தணைமீதே;
சடக்கெனப்புகத்தனத் தணைத்திதழ்க்கொடுத்துமுத்
தமிட்டிருட்குழற்பிணித் துகிரேகை-
சளப்படப்புதைத்தடித்†திலைக்குணக்கடித்தடத்
தலத்திலவ்வப்பவர்க்கிதப் படுவேனோ;
இடக்கடக்குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க்குயிர்ப்பளித்
தெழிற்றினைக்கிரிப்புறத் துறைவேலா-
இகற்செருக்கரக்கரைத் தகர்த்தொலித்தூரத்தபச்
சிறைச்சியைப்பசித்திரைக் கிசைகூவும்;
பெடைத்திரட்களித்தருக் குடக்கொடிக்கரத்தபொய்ப்
பிதற்றறப்படுத்துசற் குருவாய்முன்-
பிறப்பிலிக்குணர்த்துசித் தவுற்றநெற்பெருக்குவைப்
பெருக்குமெய்த்திருத்தணிப் பெருமாளே. (௪)

---

* செயலை=அசோகு. செயலைப்புயன்=அசோகமலர்க்கணையைக் கையிலுடைய மன்மதன்.

† இலைக்குணம்=அரசிலையின் தன்மையையொத்த.

232 கனத்தறப் பணைத்தபொற்
கழைப்புயத் தனக்கிரிக்
*கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்-
கறுத்தமைக் கயற்கணிற்
கருத்துவைத் தொருத்தகிற்
கழற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே;
இனப்பிணிக் கணத்தினுக்
கிருப்பெனத் துருத்தியொத்
திசைத்தசைத் தசுக்கிலத் தசைதோலால்-
எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப்
பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத்
தெனக்குநித் தமுத்தியைத் தரவேணும்;
†பனைக்கரச் சினத்திபத்
தனைத்துரத் தரக்கனைப்
‡பயத்தினிற் பயப்படப் பொரும்வேலா-
பருப்பதச் செருக்கறத்
துகைக்குமுட் பதத்தினைப்
படைத்தகுக் குடக்கொடிக் குமரேசா;
தினைப்புனப் பருப்பதத்
தினிற்குடிக் குறத்தியைச்
செருக்குறத் திருப்புயத் தணைவோனே-
திருப்புரப் புறத்தியற்
றிருத்தகுத் §துகித்திலத்
திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமாளே. (ரு)

233. பருத்தபற்சிரத்தினைக் குருத்திறற்கரத்தினைப்
பரித்தவப்பதத்தினைப் பரிவோடே-

---

* கனம்=மேகம். † பனைக்கரச்சினத்திபத்தன்=தேவேந்திரன்.
‡ பயம்=(சமுத்திரமாகிய) ஜலம். § து=தூ=பரிசுத்தமாகிய.

படைத்தபொய்க்குடத்தினைப் பழிப்பவத்திடத்தினைப்
பசிக்குடற்கடத்தினைப் பயமேவும்;
பெருத்தபித்துருத்தனைக் கருத்திமத்துருத்தியைப்
பிணித்த*முக்குறத்தொடைப் புலனாலும்-
பிணித்தவிப்பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப்பிறப்பறக்
குறிக்கருத்தெனக்களித் தருள்வாயே;
கருத்திலுற்றுரைத்தபத் தரைத்தொறுத்திருக்கரைக்
கழித்தமெய்ப்பதத்தில்வைத் திடுவீரா-
கதித்தநற்றினைப்புனக் கதித்தநற்குறத்தியைக்
கதித்தநற்றிருப்புயத் தணைவோனே;
செருத்தெறுத்தெதிர்த்தமுப் புரத்துரத்தரக்கரைச்
சிரித்தெரித்தசித்தர்பொற் குமரேசா-
சிறப்புறப்பிரித்தறத் திறத்தமிழ்க்குயர்த்திசைச்
சிறப்புடைத்திருத்தணிப் பெருமாளே. (சூ)

234. பெருக்கவுபாயங் கருத்துடையோர்தம்
ப்ரபுத்தனபாரங் களிலேசம்-
ப்ரமத்துடனாளும் ப்ரமித்திருள்கூரும்
ப்ரியக்கடலூடுந் தணியாத;
கருக்கடலூடுங் கதற்றுமனேகங்
கலைக்கடலூடுஞ் சுழலாதே-
கடப்பலர்சேர்கிண் கிணிப்ரபைவீசுங்
கழற்புணைநீதந் தருள்வாயே;
தருக்கியவேதன் சிறைப்படநாளுஞ்
சதுர்த்தசலோகங் களும்வாழச்-
சமுத்திரமேழும் குலக்கிரியேழுஞ்
சளப்படமாவுந்
திருக்கையில்வேலொன் றெடுத்தமராடுஞ்
செருக்குமயூரந் தனில்வாழ்வே-

---

* முக்குறத் தொடைப்புலனாலும்=முக்குற்றத்தொடைஐம்புலனாலும்.

சிறப்பொடுஞானந் தமிழ்த்ரயநீடுந்
திருத்தணிமேவும் பெருமாளே. (எ)

235. மருக்குலமேவுங் குழற்கனிவாய்வெண்
மதிப்பிளவாகும் நுதலார்தம்-
மயக்கினிலேநண் புறப்படுவேனுன்
மலர்க்கழல்பாடுந் திறநாடாத்;
தருக்கனுதாரந் துணுக்கிலிலோபன்
சமத்தறியாவன் பிலிமூகன்-
தலத்தினிலேவந் தறப்பணியாதன்
தனக்கினியார்தஞ் சபைதாராய்;
குருக்குலராஜன் தனக்கொருதூதன்
குறட்பெலமாயன் நவநீதம்-
குறித்தயில்நேயன் திருப்பயில்மார்பன்
குணத்ரயநாதன் மருகோனே;
திருக்குளநாளும் பலத்திசைமூசுஞ்
சிறப்பதுமுளண் டிசையோடும்-
திரைக்கடல்சூழும் புவிக்குயிராகுந்
திருத்தணிமேவும் பெருமாளே. (அ)

236. வினைக்கினமாகுந் தனத்தினர்வேளம்
பினுக்கெதிராகும் விழிமாதர்-
மிகப்பலமானந் தனிற்புகுதா*வெஞ்
சமத்திடைபோய்வெந் துயர்மூழ்கி;
கனத்தவிசாரம் பிறப்படிதோயுங்
கருக்குழிதோறுங் கவிழாதே-
கலைப்புலவோர்பண் படைத்திடவோதுங்
கழற்புகழோதுங் கலைதாராய்;
புனத்திடைபோய்வெஞ் சிலைக்குறவோர்வஞ்
சியைப்புணர்வாகம் புயவேளே-

* வெஞ்சமம்=வெம்மையாகிய போர்.

பொருப்பிருகூறும் படக்கடல்தானும்
பொருக்கெழவாளும் புகைமூள;
சினத்தொடுசூரன் கனத்திணிமார்பந்
திறக்கமராடுந் திறல்வேலா-
திருப்புகழோதுங் கருத்தினர்சேருந்
திருத்தணிமேவும் பெருமாளே. (௯)

237. கரிக்குழல்விரித்தும் புறக்கயல்விழித்துங்
கரிக்குவடிணைக்குந் தனபாரக்-
கரத்திடுவளைச்சங் கிலிச்சரமொலித்துங்
கலைத்துகில்மினுக்கும் பணிவாரைத்;
தரித்துளமழிக்குங் கவட்டர்களிணக்கந்
தவிழ்த்துனதுசித்தங் களிகூரத்-
தவக்கடல்குளித்திங் குனக்கடிமையுற்றுன்
தலத்தினிலிருக்கும் படிபாராய்;
புரத்தையுமெரித்தங் கயத்தையுமுரித்தொண்
*பொடிப்பணியெனப்பன் குருநாதா-
புயப்பணிகடப்பந் தொடைச்சிகரமுற்றின்
புகழ்ச்சியமுதத்திண் புலவோனே;
திரட்பரிகரிக்கும் பொடிப்படவுணர்க்குந்
தெறிப்புறவிடுக்குங் கதிர்வேலா-
சிறப்பொடுகுறப்பெண் களிக்கும்விசயத்தென்
திருத்தணியிருக்கும் பெருமாளே. (௧௰)

238. சினத்தவர்முடிக்கும் பகைத்தவர்குடிக்கும்
செகுத்தவருயிர்க்குஞ் சினமாகச்-
சிரிப்பவர்தமக்கும் பழிப்பவர்தமக்கும்
திருப்புகழ்நெருப்பென் றறிவோம்யாம்;

---

* பொடி பணி என் அப்பன் எனப்பிரித்து திருநீற்றினையும் பாம்பினையும் அணிந்த என் அப்பன் எனப் பொருள் கொள்க.

நினைத்ததுமளிக்கும் மனத்தையுமுருக்கும்
நிசிக்கருவறுக்கும் பிறவாமல்-
நெருப்பையுமெரிக்கும் பொருப்பையுமிடிக்கும்
நிறைப்புகழுரைக்குஞ் செயல்தாராய்;
தனத்தனதனத்தந் திமித்திமிதிமித்திந்
தகுத்தகுதகுத்தந் தனபேரி-
தடுட்டுடுடுடுட்டுண் டெனத்துடிமுழக்கும்
தளத்துடனடக்குங் கொடுசூரர்;
சினத்தையுமுடற்*சங் கரித்தமலைமுற்றுஞ்
சிரித்தெரிகொளுத்துங் கதிர்வேலா-
தினைக்கிரிகுறப்பெண் தனத்தினில்சுகித்தெண்
திருத்தணியிருக்கும் பெருமாளே. (கக)

39. தொக்கறுக்குடில சுத்தமேற்றசுக
துக்கமாற்கடமு மலமாயை-
துற்றகாற்பதலை சொற்படாக்குதலை
துப்பிலாப்பலச மயநூலைக்;
கைக்கொளாக்கதறு கைக்கொளாக்கையவ
லப்புலாற்றசைகு ருதியாலே-
கட்டுகூட்டருவ ருப்புவேட்டுழல
சட்டவாக்கழிவ தொருநாளே;
அக்கராப்பொடியின் மெய்க்கிடாக்குரவர்
அர்ச்சியாத்தொழுமு னிவனுய-
அப்பபோர்ப்பனிரு வெற்பபூத்தணியல்
வெற்பபார்ப்பதிந திருமாரா;
இக்கணைக்குறில்நி ருத்தநோக்குறுத
வத்தினோர்க்குதவு மினையோனே-
†எத்திடார்க்கரிய முத்தபாத்தமிழ்கொ
‡டெத்தினார்க்கெளிய பெருமாளே. (கஉ)

---

* சங்கரித்து அம்மலைமுற்றும் எனப்பிரிக்க.

† எத்திடார்க்கு=ஏத்திடார்க்கு. ‡ எத்தினார்க்கு=ஏத்தினார்க்கு.

240. வட்டவாட்டனம னைச்சிபாற்குதலை
மக்கள்தாய்க்கிழவி பதிநாடு-
வைத்ததோட்டமனை யத்தமீட்டுபொருள்
மற்றகூட்டமறி வயலாக;
முட்டவோட்டிமிக வெட்டுமோட்டெருமை
முட்டர்பூட்டியெனை யழையாமுன்-
முத்திவீட்டணுக முத்தராக்கசுரு
திக்குராக்கொளிரு கழல்தாராய்;
பட்டநாற்பெரும ருப்பிணுற்கரஇ
பத்தின்வாட்பிடியின் மணவாளா-
பச்சைவேய்ப்*பணவை கொச்சைவேட்டுவர்ப
திச்சிதோட்புணர்த ணியில்வேளே;
எட்டுநாற்கர†வொ ருத்தல்மாத்திகிரி
யெட்டுமாக்குலைய எறிவேலா-
எத்திடார்க்கரிய முத்தபாத்தமிழ்கொ
டெத்தினர்க்கெளிய பெருமாளே. (கரு)

241. ‡சினத்திலத்தினை சிறுமணலளவுடல்
செறித்ததெத்தனை சிலைகடலினிலுயிர்
செனித்ததெத்தனை திரள்கயலெனபல
வதுபோதா-
§செமித்ததெத்தனை மலைசுனையுலகிடை
செழித்ததெத்தனை சிறுதனமயல்கொடு
செடத்திலெத்தனை நமனுயிர்பறிகொள்வ
தளவேதோ;
மனத்திலெத்தனை நினைகவடுகள்குடி
கெடுத்ததெத்தனை மிருகமதெனவுயிர்
வதைத்ததெத்தனை யளவிலைவிதிகர
மொழியாமல்-

---

* பணவை=பரண். † ஒருத்தல்=யானை.
‡ சினதிலம் தினை=சின்னஎள்ளு, தினை. §செமித்தது=சென்மித்தது.

வகுத்ததெத்தனை மசகனைமுருடனை
மடைக்குலத்தனை மதியழிவிரகனை
மலர்ப்பதத்தினி லுருகவுமினியருள் புரிவாயே;

தனத்தனத்தன தனதனதனதன
திமித்திமித்திமி திமிதிமிதிமிதிமி
தகுத்தகுத்தகு தகுதகுதகுதகு　　தகுதீதோ-
தரித்தரித்தரி தரிரிரிரிரிரிரி
தடுட்டுடுட்டுடு டுடுடுடுடுடுடு
தமித்தமத்தள தமருகவிருதொலிகடல்போலச்;

சினத்தமர்க்கள செருதிகழ்குருதிய
திமிழ்த்திடக்கரி யசுரர்கள்பரிசிலை
தெறித்திடக்கழு கரிதினகிணமிசை பொரும்வேலா-
செழிக்குமுத்தம சிவசரணர்கள்தவ
முனிக்கணத்தவர் மதுமலர்கொடுபணி
திருத்தணிப்பதி மருவியகுறமகள் பெருமாளே.

242. தொடத்துளக்கிகள் அபகடநினைவிகள்
குருட்டுமட்டைகள் குமரிகள்கமரிகள்
சுதைச்சிறுக்கிகள் *குசலிக †ளிசலிகள்
முழுமோசம்-
துறுத்தமட்டைகள் அசடிகள்கசடிகள்
முழுப்புரட்டிகள் கழுவிகள்‡மழுவிகள்
§துமித்தமித்திரர் விலைமுலையினவலை
புகுதாமல்;

அடைத் ‖ தவர்க்கியல் சரசிகள்விரசிகள்
தரித்தவித்ரும நிறமெனவரவுட
னழைத்துசக்கர கிரிவளைபடிகொடு　　விளையாடி-

* குசலிகள்=தந்திரவாதிகள். † இசலிகள்=பிணங்கிகள்.
‡ மழுவிகள்=(தங்கள்சூது வெளியாகாமல்) மழுப்புவோர்.
§ துமித்த=(பொருள்) அறுக்கின்ற.
‖ அவர்க்கியல்......விளையாடி = அப்பொதுமாதர்கட்குச் சமானமாக இயல்கின்ற சரசிகளும் விரசிகளும் ஆகிய அணிமாதி அஷ்டசித்திகளும் பவளம்போலும் சிவந்த நிறத்துடன் வரும்படியாக உடனே அழைப்பித்து (அவர்களோடு)சக்ரவாளகிரியாற் சூழப்பட்ட இப்பூமியில் விளையாடச் செய்து.

*அவத்தைதத்துவ மழிபட†இருளறை
விலக்குவித்தொரு சுடரொளிபரவக
லருட்புகட்டியு னடியிணையருளுவ தொருநாளே;
படைத்தனைத்தையும் வினையுறநடனொடு
துடைத்தபத்தினி மரகதசொருபியோர்
பரத்தினுச்சியி னடநவிலுமையரு ளிளையோனே-
பகைத்தரக்கர்கள் யமனுலகுறஅமர்
தொடுத்தசக்கர வளைகரமழகியர்
படிக்கடத்தையும் வயிறடைநெடியவர்
மருகோனே;
திடுக்கிடக்கட லசுரர்கள்முறிபட
கொளுத்திசைக்கிரி பொடிபடசுடரயில்
திருத்திவிட்டொரு நொடியினில்வலம்வரு
மயில்வீரா-
தினைப்புனத்திரு தனகிரிகுமரிநல்
குறத்திமுத்தொடு சசிமகளொடுபுகழ்
திருத்தணிப்பதி மலைமிசைநிலைபெறு
பெருமாளே. (கரு)

243. இருமலுரோக முயலகன்வாத
மெரிகுணநாசி விடமேநீ-
ரிழிவுவிடாத தலைவலிசோகை
யெழுகளமாலை யிவையோடே;
பெருவயிறீளை யெரிகுலைசூலை
பெருவலிவேறு முளநோய்கள்-
பிறவிகடோறு மெனைநலியாத
படியுனதாள்க ளருள்வாயே;

---

* அவத்தை தத்துவம் அழிபட = (பின்)ஜாக்கிராதிமலாவஸ்தைகளும், தத்துவசேஷ்டைகளும் ஒடுங்க.

† இருளறை=ஆணவமலம்.

வருமொருகோடி யசுரர்பதாதி
மடியஅனேக இசைபாடி-
வருமொருகால வயிரவராட
வடிசுடர்வேலை விடுவோனே;
தருநிழல்மீதி லுறைமுகிலூர்தி
தருதிருமாதின் மணவாளா-
சலமிடைபூவி னடுவினில்வீறு
தணிமலைமேவு பெருமாளே. (கசு)

244\. கலைமடவார்தஞ் *சிலையதனாலுங்
கனவளையாலுங் கரைமேலே-
கருகியகாளம் பெருகியதோயங்
கருதலையாலுஞ் †சிலையாலும்;
கொலைதருகாமன் பலகணையாலுங்
கொடியிடையாள்நின் றழியாதே-
குரவணிநீடும் புயமணிநீபங்
குளிர்தொடைநீதந் தருள்வாயே;
சிலைமகள்நாயன் கலைமகள்நாயன்
திருமகள்நாயன் தொழும்வேலா-
தினைவனமானுங் ‡கநவனமானுஞ்
செறிவுடன்மேவுந் திருமார்பா;
தலமகள்மீ§தெண் புலவருலாவுந்
தணிகையில்வாழ்செங் கதிர்வேலா-
தனியவர்கூருந் தனிகெடநாளுந்
தனிமயிலேறும் பெருமாளே. (கள)

---

* சிலை=(வசை) ஒலி. † சிலை ஆலும்=வில்லினிடத்து அசைகின்ற.
‡ கநவனமான்=தெய்வயானை. கநவனம்=கம்+ந+வனம்=விண்ணுலகத்துள்ள மேன்மை பொருந்திய கற்பகவனம். கனம் வனம் எனப் பிரித்து பொன்மயமாகிய கற்பகவனம் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். § எண்புலவர்=மதிக்கப்படும் தேவர்.

245. அரகரசிவனரி அயனிவர்பரவிமு
னறுமுகசரவண பவனேயென்-
றனுதினமொழிதர அசுரர்கள்கெடஅயி
லனலெனஎழவிடு மதிவீரா;
பரிபுரகமலம தடியிணையடியவ
ருளமதிலுறவருள் முருகேசா-
பகவதிவரைமகள் உமைதரவருகுக
பரமனதிருசெவி களிகூர;
உரைசெயுமொருமொழி பிரணவமுடிவதை
உரைதருகுருபர வுயர்வாய-
உலகமனலகில வுயிர்களுமிமையவ
ரவர்களுமுறுவர முனிவோரும்;
பரவிமுனனுதின மனமகிழ்வுறவணி
பணிதிகழ்தணிகையி லுறைவோனே-
பகர்தருகுறமகள் தருவமைவனிதையு
மிருபுடையுறவரு பெருமாளே. (கஅ)

246. அருக்கிமெத்தெனச் சிரித்துமைக்கணிட்
டழைத்திதப்படச் சிலகூறி-
அரைப்பணத்தைவிற் றுடுத்தபட்டவிழ்த்
தணைத்திதழ்க்கொடுத் தநுராகத்;
துருக்கிமட்டறப் பொருட்பறிப்பவர்க்
குளக்கருத்தினிற் ப்ரமைகூரா-
துரைத்துசெய்ப்பதித் தலத்தினைத்துதித்
துனைத்திருப்புகழ்ப் பகர்வேனோ;
தருக்குமற்கடப் படைப்பலத்தினிற்
றடப்பொருப்பெடுத் தணையாகச்-
சமுத்திரத்தினைக் குறுக்கடைத்ததிற்
றரித்தரக்கர்பொட் டெழவேபோர்;

செருக்குவிக்ரமச் சரத்தைவிட்டுறச்
செயித்தவுத்தமத் திருமாமன்-
திருத்தகப்பன்மெச் சொருத்தமுத்தமிழ்த்
திருத்தணிப்பதிப் பெருமாளே. (கக)

247. இருப்பவல்திருப்புகழ் விருப்பொடுபடிப்பவ
ரிடுக்கினையறுத்திடு மெனவோதும்-
இசைத்தமிழ்நடத்தமி ழெணத்துறைவிருப்புட
னிலக்கணஇலக்கிய கவிநாலும்;
தரிப்பவருரைப்பவர் நினைப்பவர்மிகச்சக
தலத்தினில்கவிற்றுத லறியாதே-
தனத்தினில்முகத்தினில் மனத்தினிலுருக்கிடு
சமர்த்திகள்மயக்கினில் விழலாமோ;
கருப்புவில்வளைத்தணி மலர்க்கணைதொடுத்தியல்
களிப்புடனொளித்தெய்த மதவேளை-
கருத்தினில்நினைத்தவ னெருப்பெழுதற்பட
கனற்கணிலெரித்தவர் கயிலாயப்;
பொருப்பினிலிருப்பவர் பருப்பதவுமைக்கொரு
புறத்தினையளித்தவர் தருசேயே-
புயற்பொழில்வயற்பதி நயப்படுதிருத்தணி
பொருப்பினில்விருப்புறு பெருமாளே. (உ0)

248. உடலினூடுபோய்மீளு முயிரினூடுமாயாத
உணர்வினூடுவானூடு முதுதீயூ-
டுலவையூடுநீரூடு புவியினூடுவாதாடு
மொருவரோடுமேவாத தனிஞானச்;
சுடரினூடுநால்வேத முடியினூடுமூடாடு
துரியவாகுலாதீத சிவரூபம்-
தொலைவிலாதபேராசை துரிசறாதவோர்பேதை
தொடுமுபாயமேதோசொ லருள்வாயே;

மடலருதவாரீச அடவிசாடிமாருன
வரிவரால்*குவால்சாய அமராடி-
மதகுதாவிமீதோடி யுழவராலடாதோடி
மடையைமோதியாறூடு தடமாகக்;
கடல்புகாமகாமீனை முடுகிவாளைதான்மேவு
கமலவாவிமேல்வீழு மலர்வாவி-
கடவுள்நீலமாருத தணிகைகாவலாவீர
கருணைமேருவேதேவர் பெருமாளே. (உக)

249. உடையவர்களேவ ரெவர்களெனநாடி
யுளமகிழஆசு கவிபாடி-
உமதுபுகழ்மேரு கிரியளவுமான
தெனவுரமுமான மொழிபேசி;
நடைபழகிமீள வறியவர்கள்நாளை
நடவுமெனவாடி முகம்வேறாய்-
நலியுமுனமேயுன் அருணவொளிவீசு
நளினஇருபாத மருள்வாயே;
விடைகொளுவுபாகர் விமலர்திரிசூலர்
விகிர்தர்பரயோகர் சிலவோடே-
விளவுசிறுபூளை நகுதலையொடாறு
விடவரவுசூடு மதிபாரச்;
சடையிறைவர்காண உமைமகிழஞான
தளர்நடையிடாமுன் வருவோனே-
†தவமலருநீல மலர்சுனையநாதி
தணிமலையுலாவு பெருமாளே. (உஉ)

250. உய்யஞானத்துநெறி கைவிடாதெப்பொழுது
முள்ளவேதத்துறைகொ டுணர்வோதி-
உள்ளமோகத்திருளை விள்ளமோகப்பொருளை
யுள்ளமோகத்தருளி யுறவாகி;

---

* குவால்=கூட்டம். † தவ=மிகுதி.

வையமேழுக்குநிலை செய்யுநீதிப்பழைய
வல்லமீ*துற்பலச யிலமேவும்-
வள்ளியாகிற்புதிய வெள்ளில்தோய்முத்தமுறி
கிள்ளிவீசுற்றுமலர் பணிவேனே;
பையராவைப்புனையு மையர்பாகத்தலைவி
துய்யவேணிப்பகிர திருமாரா-
பையமால்பற்றிவளர் சையமேல்வைக்குமுது
†நெய்யனேசுற்றியகு றவர்கோவே;
செய்யுமால்வெற்புருவ வெய்யவேல்சுற்றிவிடு
கையமால்வைத்ததிரு மருகோனே-
தெய்வயானைக்கிளைய வெள்ளையானைத்தலைவ
தெய்வயானைக்கினிய பெருமாளே. (௨௫)

251. எலுப்புநாடிக ளப்பொடிரத்தமொ
டழுக்குமூளைகள் மச்சொடுகொட்புழு
விருக்கும்வீடதி லெத்தனைதத்துவ சதிகாரர்.
இறப்பர்சூதக வர்ச்சுதரப்பதி
யுழப்பர்பூமித ரிப்பர்பிறப்புட
னிருப்பர்வீடுகள் கட்டியலட்டுறு சமுசாரம்;
கெலிப்பர்மால்வலை பட்டுறுதுட்டர்க
ளழிப்பர்மாதவ முற்றுநினைக்கிலர்
கெடுப்பர்யாரையு மித்திரகுத்திரர் கொலைகாரர்.
‡கிருத்தர்கோளகர் பெற்றுதிரிக்கள
வரிப்பர்சூடக ரெத்தனைவெப்பிணி
கெலிக்கும்வீடதை நத்தியெடுத்திவ
ணுழல்வேனோ;
ஒலிப்பல்பேரிகை யுக்ரவமர்க்கள்
மெதிர்த்தசூரரை வெட்டியிருட்கிரி
யுடைத்துவானவர் சித்தர்துதித்திட விடும்வேலா-

---

* உற்பலசயிலம்=திருத்தணிகை. † நெய்யனே=நேயனே,
‡ கிருத்தர் = செருக்குள்ளவர்,

உலுத்தராவண னைச்சிரமிற்றிட
வதைத்துமாபலி யைச்சிறைவைத்தவ
னுலக்கைராவிந டுக்கடல்விட்டவன்
மருகோனே;
வலிக்கவேதனை குட்டிநடித்தொரு
செகத்தையீணவள் பச்சைநிறத்தியை
மணத்ததாதைப ரப்பரமருக்கருள் குருநாதா-
வனத்தில்வாழும யிற்குலமொத்திடு
குறத்தியாளைம யக்கியணைத்துள
மகிழ்ச்சியோடுதி ருத்தணிபற்றிய
பெருமாளே. (உச)

252. எனையடைந்தகுட்டம் வினைமிகுந்தபித்த
மெரிவழங்குவெப்பு வலிபேசா-
இகலிநின்றலைக்கு முயலகன்*குலைப்பொ
டிருமலென்றுரைக்கு மிவையோடே;
மனைகள்பெண்டிர்மக்கள் தமைநினைந்துசுத்த
மதிமயங்கிவிட்டு மடியாதே-
மருவிநின்றெனக்கு மரகதஞ்சிறக்கு
மயிலில்வந்துமுத்தி தரவேணும்;
நினைவணங்குபத்த ரனைவருந்தழைக்க
நெறியில்நின்றவெற்றி முனைவேலா-
நிலைபெறுந்திருத்த ணியில்விளங்குசித்ர
நெடியகுன்றில்நிற்கு முருகோனே;
தினைவிளங்கலுற்ற புனஇளங்குறத்தி
செயலறிந்தணைக்கு மணிமார்பா-
திசைமுகன்திகைக்க அசுரரன்றடைத்த
சிறைதிறந்துவிட்ட பெருமாளே. (உரு)

532. ஏதுபுத்திஐ யாஎனக்கினி
யாரைநத்திடு வேனவத்தினி
லேயிறத்தல்கொ லோஎனக்குநி தந்தைதாயென்

* குலைப்பு=நடுக்கம்.

றேயிருக்கவு நானுமிப்படி
யேதவித்திட வோசகத்தவ
ரோசலிற்பட வோநகைத்தவர் கண்கள்காண;

பாதம்வைத்திடை யாதெரித்தெனை
தாளில்வைக்கநி யேமறுத்திடில்
பார்நகைக்குமை யாதகப்பன்முன் மைந்தனோடி-

பால்மொழிக்குர லோலமிட்டிடில்
யாரொடுப்பதெ னூவெறுத்தழ
பார்விடுப்பர்க ளோஎனக்கிது சிந்தியாதோ;

ஓதமுற்றெழு பால்கொதித்தது
போலஎட்டிகை நீசமுட்டரை
யோடவெட்டிய பானுசத்திகை யெங்கள்கோவே-

ஓதமொய்ச்சடை யாடவுற்றமர்
மான்மழுக்கர மாடபொற்கழ
லோசைபெற்றிட வேநடித்தவர் தந்தவாழ்வே;

மாதினைப்புன மீதிருக்குமை
வாள்விழிக்குற மாதினைத்திரு
மார்பணைத்தம யூரஅற்புத கந்தவேளே-

மாரன்வெற்றிகொள் பூமுடிக்குழ
லார்வியப்புற நீடுமெய்த்தவர்
வாழ்திருத்தணி மாமலைப்பதி தம்பிரானே. ()

254. ஓலையிட்டகு ழைச்சிகள்சித்திர
ரூபமொத்தநி றத்திகள்விற்கணை
யோடிணைத்தவி ழிச்சிகள்சர்க்கரை யமுந்தாடே-

ஊறியொத்தமொ ழிச்சிகள்புட்குர
லோடுவைத்துமி ழற்றுமிடற்றிகள்
ஓசைபெற்றது டிக்கொளிடைச்சிகள் மணம்வீசும்;

மாலையிட்டக ழுத்திகள்முத்தணி
வாரழுத்துத னத்திகள்குத்திர
மால்விளைத்துமனத்தையழித்திடு மடமாதர்-

மார்பசைத்தும ருட்டியிருட்டறை
வாவெனப்பொருள் பற்றிமுபக்கிடு
*மாதருக்குவ ருத்தமிருப்பது தணியாதோ;

வேலைவற்றிட நற்கணைதொட்டலை
மீதடைத்துத னிப்படைவிட்டுற
வீறரக்கன்மு டித்தலைபத்தையு மலைபோலே-

மீதறுத்துநி லத்திலடித்துமெய்
வேதலட்சுமி யைச்சிறைவிட்டருள்
வீரஅச்சுத னுக்குநலற்புத மருகோனே;

நீலிநிட்களி நிர்க்குணிநித்தில
வாரிமுத்துந கைக்கொடிசித்திர
நீலரத்தின மிட்டஅறக்கிளி புதல்வோனே-

நீறதிட்டுநி னைப்பவர்புத்தியில்
நேசமெத்தஅ ளித்தருள்சற்குரு
நீர்வளைத்தநி ருத்தணிவெற்புறை பெருமாளே.

255 கச்சணியிளமுலை முத்தணிபலவகை
கைச்சரிசொலிவர மயல்கூறிக்-

கைப்பொருள்கவர்தரு மைப்பயில்விழியினர்
கட்செவிநிகரலகுல் மடமாதர்;

இச்சையினுருகிய கச்சையனறிவிலி
யெச்சமிலொருபொரு ளறியேனுக்-

கிப்புவிமிசைகமழ் பொற்பதமலரிணை
யிப்பொழுதணுகவு னருள்தாராய்;

கொச்சையர்மனையிலி டைச்சியர்தயிர்தனை
நச்சியெதிருடிய குறையால்வீழ்-

†குற்கிரவினியொடு நற்றிறவகையறி
கொற்றவுவணமிசை வருகேசன்;

---

* 'மாதருக்கு வசப்படு புத்திகள் தவிரோனே' என்றும் பாடம்.

† குற்கிரவினியொடு=உரலோடு.

அச்சுதைதகிறைகடல் நச்சரவணைதுயி
லச்சுதன்மகிழ்திரு மருகோனே-
அப்பணிசடையரன் மெச்சியதணிமலை
யப்பனெயழகிய பெருமாளே. (உஅ)

256. கவடுற்றசித்தர்சட் சமயப்ப்ரமத்தர்நற்
கடவுட்ப்ரதிஷ்டைபற் பலவாகக்-
கருதிப்பெயர்க்குறித் துருவர்க்கமிட்டிடர்க்
கருவிற்புகப்பகுத் துழல்வானேன்;
*சவடிக்கிலச்சினைக் கிருகைச்சரிக்குமிக்
கசரப்பளிக்கெனப் பொருள்தேடிச்-
சகலத்து†மொற்றைபட் டயல்பட்டுகிற்குகிற்
சரணப்ப்ரசித்திசற் றுணராரோ;
குவடெட்டுமெட்டுமெட் டுவரிக்கணத்தினைக்
குமுறக்கலக்கிவிக் ரமசூரன்-
குடலைப்புயத்திலிட் டுடலைத்தறித்துருத்
துதிரத்தினிற்குளித் தெழும்வேலா;
சுவடுற்றஅற்புதக் ‡கவலைப்புனத்தினிற்
றுவலைச்சிமிழ்த்துகிற் பவள்காணத்-
தொழுதெத்துமுத்தபொற் புரிசைச்செருத்தணிச்
சுருதித்தமிழ்கவிப் பெருமாளே. (உகூ)

257. கனைத்ததிர்க்குமிப்பொங்குகார்க்கட லொன்றினாலே-
கறுத்தறச்சிவத்தங்கிவாய்த்தெழு திங்களாலே;
தனிக்கருப்புவிற்கொண்டுவீழ்த்தச ரங்களாலே-
தகைத்தொருத்தியெய்த்திங்குயாக்கைசு
ழங்கலாமோ;
தினைப்புனத்தினைப்பண்டுகாத்தம டந்தைகேள்வா-
திருத்தணிப்பதிக்குன்றின்மேற்றிகழ்கந்தவேளே;

---

* சவடி=ஓர்வித ஆபரணம்.

† ஒற்றைபட்டு=ஏகோபாவமாகவியாபித்து. ‡ கவலை=செந்தினை.

பனைக்கரக்கயத்தண்டர்போற்றிய மங்கைபாலா-
படைத்தளித்தழிக்குந்த்ரிமூர்த்திகள் தம்பிரானே.

258. கிரியுலாவிய முலைமிசைதுகிலிடு
கபடநாடக விரகிகளசடிகள்
கெடுவியாதிக ளடைவுடையுடலினர் விரகாலே-
க்ருபையினுரொடு மணமிசைநழுவிகள்
முழுதுநாறிக ளிதமொழிவசனிகள்
கிடையின்மேல்மன முருகிடதழுவிகள்
பொருளாலே;
பரிவிலாமயல் கொடுசமர்புரிபவர்
அதிகமாவொரு பொருள்தருபவரொடு
பழையபேரென இதமுறஅணைபவர் விழியாலே-
பகழிபோல்விடு வினைகவர்திருடிகள்
தமையெணுவகை யுறுகதிபெறும்வகை
பகரமாமயில் மிசைவரநினைவது மொருநாளே;
அரியராதிபர் மலரயனிமையவர்
நிலைபெறுதிடர் படவுடன்முடுகியெ
அசுரர்தூள்படஅயில்தொடுமறுமுகஇளையோனே-
அரியகானக முறைகுறமடவிட
கணவனுகிய அறிவுளவிதரண
அமரர்நாயக சரவணபவதிற லுடையோனே;
தருமநீதியர் மறையுளர்பொறையுளர்
சரிவுறுநிலை பெறுதவமுடையவர்
தளர்விலாமன முடையவரறிவினர் பராஜர்-
சகலலோகமு முடையவர்நினைபவர்
பரவுதாமரை மலரடியினிதுற
தணிகைமாமலை மணிமுடியழகியல்
பெருமாளே. (கூக)

259. கிறிமொழிக்கிருதரைப் பொறிவழிச்செறிஞரைக்
கெடுபிறப்பறவிழிக் கிறபார்வை-

கெடுமடக்குருடரைத் திருடரைச்சமயதர்க்
கிகள்தமைச்செறிதலுற் றறிவேதும்;
அறிதலற்றயர்தலுற் றவிழ்தலற்றருகலுற்
றறவுநெக்கழிகருக் கடலூடே-
அமிழ்தலற்றெழுதலுற் றுணர்வலத்துயர்தலுற்
றடியிணைக்கணுகிடப் பெறுவேனோ;
பொறியுடைச்செழியன்வெப் பொழிதரப்பறிதலைப்
பொறியிலிச்சமணரைத் தனைபேரும்-
பொடிபடச்சிவமணப் பொடிபரப்பியதிருப்
புகலியிற்கவுணியப் புலவோனே;
தறிவளைத்துறநகைப் பொறிபெழப்புரமெரித்
தவர்திருப்புதல்வநற் சுனைமேவும்-
தனிமணக்குவளைநித் தமுமலர்த்தருசெருத்
தணியினிற்சரவணப் பெருமாளே. (ருஉ)

260. குயிலொன்று*மொழிக் குயினின்†றலையக்
கொலையின்பமலர்க் கணையாலே-
குளிருந்நவளக் குலசந்த்ரவொளிக்
கொடிகொங்கையின்முத் தனலாலே;
புயல்வந்தெறியக் கடனின்றலறப்
பொருமங்கைய‡ருக் கலராலே-
புயமொன்றமிகத் தளர்கின்றதனிப்
புயம்வந்தணையக் கிடையாதோ;
சயிலங்குலையத் தடமுந்தகரச்
சமனின்றலையப் பொரும்வீரா-
தருமங்கைவனக் குறமங்கையர்மெய்த்
தனமொன்றுமணித் திருமார்பா;

---

* மொழி=மொழியையுடையாள். † அலைய=அலைக்க.
‡ உக்க அலராலே=தூற்றிய அலர்மொழியினாலே.

பயிலுங்ககனப் பிறைதண்பொழிலிற்
பணியுந்தணிகைப் பதிவாழ்வே-
பரமன்பணியப் பொருளன்றருளிற்
பகர்செங்*கழுநிப் பெருமாளே. (௧௧)

261. குருவியெனப்பல கழுகுநரித்திர
ளரியவனத்திடை மிருகமெனப்புழு
குறவையெனக்கரி மரமுமெனத்திரி யுறவாகா-
குமரிகலித்துறை முழுகிமனத்துயர்
கொடுமையெனப்பிணி கலகமிடத்திரி
குலையனெனப்புலை கலியனெனப்பலர்
நகையாமல்;
மருவுபுயத்திடை பணிகளணப்பல
கரிபரிசுற்றிட கலைகள்தரித்தொரு
மதனசரக்கென கனகபலக்குட னதுதேடேன்-
வரியபதத்தினி னருவியிருப்பிட
மமையுமெனக்கிட முனதுபதச்சரண்
மருவுதிருப்புக ழருளஎனக்கினி யருள்வாயே;
விருதுதனத்தன தனனதனத்தன
விதமிதிமித்திமி திமிதிமித்திமி
விகிர்தடடுட்டுடு ரிரிரிரியெனக்குகு வெகுதாளம்-
வெருவமுகிழ்த்திசை யுரகன்முடித்தலை
நெறுநெறெனத்திசை யதிரஅடைத்திட
மிகுதிகெடப்பொரு அசுரர்தெறித்திட
விடும்வேலா;
அரியதிரிப்புர மெரியவிழித்தவ
னயனைமுடித்தலை யரியுமழுக்கைய
னகிலமனைத்தையு முயிருமளித்தவ னருள்சேயே-

---

* கழுநி-இது கழுநீர் என்பதன் மரூஉ.

அமணருடற்கெட *வசியிலழுத்திவி
ணமரர்கொடுத்திடு மரிவைகுறத்தியெர்
டழகுதிருத்தணி மலேயில்நடித்தருள்
பெருமாளே. (௩௪)

இதன்கருத்து.

குருவிமுதலியனபோலத்திரிபவர் உறவு ஆகாது. ஆதலால் அதனைக்கொள்ளேன். கனகச்சிவிகை முதலியவற்றைத் தேடேன். அக்ஷரங்களோடு கூடிய பதங்கள் ஊற்றுக்கண்போல் சுரந்து பெருகும் வாக்குசித்திகிடைத்தல் எனக்கு அமையும். அதனைப்பிரயோகிக்குமிடம் உனது பதச்சரண். ஆதலால் அவ்வாக்குசித்தியையளித்து திருப்புகழ் ஓத எனக்கு அருள்செய்யவேண்டும்.

262. குலேத்துமயிர்க் கலேத்துவளேக்
கழுத்துமணித் தனப்புரளக்
குவித்தவிழிக் கயற்சுழலப் பிறைபோலக்-
குனித்தநுதற் புரட்டிநகைத்
துருக்கிமயற் கொளுத்தியிணேக்
குழைச்செவியிற் றழைப்பபொறித் தனபாரப்;
†பொலித்துமதத் தரித்தகரிக்
குவட்டுமுலேப் பளப்பளெனப்
புனேத்ததுகிற் பிடித்தஇடைப் பொதுமாதர்-
புயத்தில்வளேப் பிலுக்கில்நடைக்
குலுக்கிறைப் பசப்பிமயற்
புகட்டிதவத் தழிப்பவருக் குறவாமோ;
தலத்தனுவைக் குனித்தொருமுப்
புரத்தைவிழக் கொளுத்திமழுத்
தரித்துபுலிக் கரித்துகிலேப் பரமாகத்-
தரித்துதவச் சுரர்க்கண்முதற்
பிழைக்கமிடற் றடக்குவிடச்
சடைக்கடவுட் சிறக்கபொருட்
பகர்வோனே;

* வசி=கழு. † பொலித்துமதத்தரித்த=பொலிக்துமதத்தரித்த.

சிலுத்தசுரர்க் கெலித்துமிகக்
கொளுத்திமறைத் துதிக்கஅதிற்
செழிக்கஅருட் கொடுத்தமணிக் கதிர்வேலா-
தினைப்புனமிற் குறத்திமகட்
டனத்தின்மயற் குளித்துமகிழ்த்
திருத்தணியிற் றரித்தபுகழ்ப் பெருமாளே. ()

263. கூந்தலவிழ்த்துமு டித்துமினுக்கிகள்
பாய்ந்தவிழிக்குமை யிட்டுமிரட்டிகள்
*கோம்புபடைத்தமொ ழிச்சொல்பரத்தையர்
புயமீதே-
கோங்குபடைத்தத னத்தையழுத்திகள்
வாஞ்சையுறத்தழு விச்†சிலுகிட்டவர்
கூன்பிறையொத்தந கக்குறிவைப்பவர்
பலநாளும்;
ஈந்தபொருட்பெற இச்சையுரைப்பவ
ராந்துணையற்றழு கைக்குரலிட்டவ
‡ரீங்கிசை§யுற்றவ லக்குணமட்டைகள்
பொருள்தீரில்-
ஏங்கியிடக்கடை யிற்றளிவைப்பவர்
பாங்ககலக்கரு ணைக்கழல்பெற்றிட
ஈந்திலையெப்படி நற்கதிபுக்கிட லருள்வாயே;
காந்தள்மலர்த்தொடை யிட்டெதிர்விட்டொரு
‖வேந்துகுராக்கர ணத்தொடுமட்டிடு
காண்டிபஅச்சுத னுத்தமசற்குணன் மருகோனே-
¶காங்கிசைமிக்கம றக்கொடிவெற்றியில்
வாங்கியமுக்கனி சர்க்கரைமொக்கிய
கான்கனிமுற்கியல் கற்பகமைக்கரி
யிளையோனே;

---

* கோம்பு=சினக்குறிப்பு. †சிலுகு=துன்பம்.
‡ஈங்கிசை=இம்சை. §உற்றவலக்குணம்=உற்ற+அவலம்+குணம்.
‖ வேந்துகுராக்கு=குராக்கர்சாதியவாலி. ¶காங்கிசை=விருப்பம்.

தேந்தினைவித்தின ருற்றிடவெற்றிலை
வேங்கைமரத்தெழி லைக்கொடுநிற்பவ
தேன்சொலியைப்புண ரப்புனமுற்*றுறை
குவைவானந்-
தீண்டுகழைத்திர ளூற்றதுதுற்றிடு
வேங்கைதனிற்குவ ளைச்சுனைசுற்றலர்
சேர்ந்ததிருத்தணி கைப்பதிவெற்புறை
பெருமாளே. (௬.௬)

264. கூர்வேல்பழித்தவிழி யாலேமருட்டிமுலை
கோடாலழைத்துமல ரணைமீதே-
†கோபாவிதழ்ப்பருக மார்போடணைத்துகணை
கோல்போல்சுழற்றியிடை யுடைநாண;
கார்போல்குழற்சரிய வேவாயதட்டியிரு
காதோலையிற்றுவிழ விளையாடும்-
காமாமயக்கியர்க ளூடேகளித்துநம
கானூருறைக்கலக மொழியாதோ;
‡வீராணம்வெற்றிமுர சோடேதவிற்றிமிலை
வேதாகமத்தொலிகள் கடல்போல-
வீறுய்முழக்கவரு சூராரிறக்கவிடும்
வேலாதிருத்தணியி லுறைவோனே;
மாரோனிறக்கநகை தாதாதிருச்செவியில்
மாபோதகத்தையருள் குருநாதா-
மாலோனளித்தவளி யார்மால்களிப்பவெகு
மாலோடணைத்துமகிழ் பெருமாளே. (௬.௭)

265. சொரியுமுகிலைப் பதுமநிதியைச்
சுரபிதருவைச் சமமாகச்-
சொலியுமனமெட் டனையுநெகிழ்விற்
சுமடருருகுற் றியல்வாணர்;

---

* உறைகுவை=உறைபவனே.
† கோபம்=இந்திரகோபம்=தம்பலப்பூச்சி.
‡ வீராணம் என்பது ஓர்விதவாத்தியம்.

தெரியுமருமைப் பழையமொழியைத்
திருடிநெருடிக் கவிபாடித்-
திரியுமருள்விட் டுனது*குவளைச்
சிகரிபகரப் பெறுவேனோ;
கரியபுருவச் சிலையும்வளையக்
கடையில்விடமெத் தியநீலக்-
கடியகணைபட் டுருவவெருவிக்
கலைகள்பலபட் டனகானிற்;
குரியகுமரிக் கபயமெனநெக்
குபயசரணத் தினில்வீழா-
உழையின்மகளைத் தழுவமயலுற்
றுருகுமுருகப் பெருமாளே. (௯அ)

266. தாக்கமருக்கொரு சாரையைவேறொரு
சாக்ஷிபறப்பசி யாறியைநீறிடு
சாஸ்த்ரவழிக்கதி தூரனைவேர்விழு தவமூழ்கும்-
தாற்பர்யமற்றுழல் பாவியைநாவலர்
போற்பரிவுற்றுனை யேகருதாதிகல்
சாற்றுதமிழ்க்குறை ஞாளியைநாள்வரை
தடுமாறிப்;
போக்கிடமற்றவ்ரு தாவனைஞானிகள்
போற்றுதலற்றது ரோகியைமாமருள்
பூத்தமலத்ர்ரய பூரியைநேரிய புலையேனைப்-
போக்கிவிடக்கட னோநரகோகதி
போய்ப்பெறுகைக்கிலை யோகதியானது
போர்ச்சுடர்வஜ்ரவை வேல்மயிலாஅருள்
புரிவாயே;
மூக்கறைமட்டைம காபலகாரணி
சூர்ப்பநகைப்படு மூளியுதாசனி
மூர்க்ககுலத்திவி பீஷணர்சோதரி முழுமோடி-

---

* குவளைச்சிகரி—திருத்தணி.

மூத்தவரக்கனி ராவணனோடியல்
பேற்றிவிடக்கம லாலயசீதையை
மோட்டன்வளைத்தொரு தேர்மிசையேகொடு
முகிலேபோய்;
மாக்கனசித்திர கோபுரநீள்படை
வீட்டிலிருத்திய நாளவன்வேரற
மார்க்கமுடித்தவி லாளிகள்நாயகன் மருகோனே-
வாச்சியமத்தள பேரிகைபோல்மறை
வாழ்த்தமலர்க்கழு நீர்தருநீள்சுனை
வாய்த்ததிருத்தணி மாமலைமேவிய பெருமாளே.

267. துப்பாரப்பா டற்றீமொய்க்கால்
சொற்பாவெளிமுக் குணமோகம்-
துற்றுயப்பீ றற்றோலிட்டே
சுற்றுமதனப் பிணிதோயும்;
இப்பாவக்கா யத்தாசைப்பா
*டெற்றேயுலகிற் பிறவாதே-
எத்தார்வித்தா ரத்தேகிட்டா
எட்டாஅருளைத் தரவேணும்;
தப்பாமற்பா டிச்சேவிப்பார்
தத்தாம்வினையைக் களைவோனே-
தற்காழிச்சூர் செற்றாய்மெய்ப்போ
தத்தாய்தணிகைத் தனிவேலா;
அப்பாகைப்பா லைப்போல்சொற்கா
வற்பாவைதனத் தணைவோனே-
அத்தாநித்தா முத்தாசித்தா
அப்பாகுமரப் பெருமாளே. (௬0)

268. நிலையாதசமுத்திரமான
சமுசாரதுறைக்கணின்மூழ்கி
நிசமானதெனப்பலபேசி யதனூடே-

---

* ஏற்றே=எற்றே, † எத்தார்=ஏத்தார்.

நெடுநாளுமுழைப்புளதாகி
பெரியோர்களிடைக்கரவாகி
நினைவால்வினைடித்தொழில்பேணி துதியாமல்;

தலையானவுடற்பிணியூறி
பவநோயினலைப்பலவேகி
சலமானபயித்தியமாகி தடுமாறி-

தவியாமல்பிறப்பையும்நாடி
யதுவேரையறுத்துனையோதி
தலமீதில்பிழைத்திடவேநி னருள்தாராய்;

கலியாணசுபுத்திரனாக
குறமாதுதனக்குவினோத
கவின்றுபுயத்திலுலாவி விளையாடி-

களிகூருமுனைத்துணைதேடு
மடியேனைசுகப்படவேவை
கடனாகுமிதுக்கனமாகு முருகோனே;

பலகாலுமுனைத்தொழுவோர்கள்
மறவாமல்திருப்புகழ்கூறி
படிமீதுதுதித்துடன்வாழ அருள்வேளே-

பதியானதிருத்தணிமேவு
சிவலோகமெனப்பரிவேறு
பவரோகவயித்தியநாத பெருமாளே. (௬௧)

269. நினைத்ததெத்தனையிற் றவறாமல்-
கிலைத்தபுத்திதனைப் பிரியாமற்;
கனத்ததத்துவமுற் றழியாமற்-
கதித்தநித்தியசித் தருள்வாயே;
மனித்தர்பத்தர்தமக் கெளியோனே-
மதித்தமுத்தமிழிற் பெரியோனே;
செனித்தபுத்திரரிற் சிறியோனே-
திருத்தணிப்பதியிற் பெருமாளே. (௬௨)

270. பகலிராவினுங் கருவியாலனம்
பருகியாவிகொண் டுடல்பேணி-
பழையவேதமும் புதியநூல்களும்
பலபுராணமுஞ் சிலவோதி;
அகலநீளமென் றளவுகூறரும்
பொருளிலேயமைந் தடைவோரை-
அசடர்மூகரென் றவலமேமொழிந்
தறிவிலேனழிந் திடலாமோ;
சகலலோகமும் புகலநாடொறுஞ்
சறுகிலாதசெங் கழுநீரும்-
தளவுநீபமும் புனையுமார்பதென்
தணிகைமேவுசெங் கதிர்வேலா;
சிகரபூதரந் தகரநான்முகன்
சிறுகுவாசவன் சிறைமீள-
திமிரசாகரங் கதறமாமரஞ்
சிதறவேலவிடும் பெருமாளே. (௬௬)

271. பழமைசெப்பிய ழைத்திதமித்துடன்
முறைமசர்க்கிப ணைத்துநகக்குறி
படஅழுத்திமு கத்தைமுகத்துற வுறவாடிப-
பதறியெச்சிலை யிட்டுமருத்திடு
விரவுகுத்திர வித்தைவிளைப்பவர்
பலவிதத்திலு மற்பனெனச்சொலு மடமாதர்;
அழிதொழிற்குவி ருப்பொடுநத்திய
அசடனைப்பழி யுற்றஅவத்தனை
அடைவுகெட்டபு ரட்டனைமுட்டனை அடியேனை-
அகிலசத்தியு மெட்டுறுசித்தியு
மெளிதெனப்பெரு வெட்டவெளிப்படு
மருணைபொற்பத முற்றிடவைப்பது
மொருநாளே;

குழிவிழிப்பெரு நெட்டலகைத்திரள்
கரணமிட்டுந டித்தமிகப்படு
*குவிலியிட்டக ளத்திலெதிர்த்திடு மொருசூரன்-
குருதிகக்கிய திர்த்துவிழப்பொரு
நிசிசரப்படை பொட்டெழவிக்ரம
குலிசசத்தியை விட்டருள்கொர்ச்சித மயில்வீரா;
தழையுடுத்தகு றத்திபதத்துணை
வருடிவட்டமு கத்திலதக்குறி
தடவிவெற்றிக நித்தமுலைக்குவ டதன்மீதே-
தரளபொற்பணி கச்சுவிசித்திரு
குழைதிருத்திய ருத்திமிகுத்திடு
தணிமலைச்சிக ரத்திடையுற்றருள் பெருமாளே.

272. புருவநெறித்துக் குறுவெயர்வுற்றுப்
புளகிதவட்டத் தனமானார்-
பொருவிழியிற்பட் டவரொடுகெட்டிப்
புரளுமசட்டுப் புலையேனை;
கருவழியுற்றுக் குருமொழியற்றுக்
கதிதனைவிட்டிட் டிடுதீயக்-
கயவனைவெற்றிப் புகழ்திகழ்பத்மக்
கழல்கள்துதிக்கக் கருதாதோ;
செருவசுரப்பொய்க் குலமதுகெட்டுத்
திரைகடலுட்கப் பொரும்வேலா-
தினைவனமுற்றுக் குறவர்மடப்†பைக்
கொடிதனைவெற்பைப் புணர்மார்பா;
பெருகியசித்தச் சிறுபறைகொட்டிப்
‡பெரிகைமுழக்கப் புவிமீதே-
ப்ரபலமுள்சுத்தத் தணிமலையுற்றுப்
ப்ரியமிகுதொக்கப் பெருமாளே. (சுரு)

---

* குலிலி=வீராவேசஒலி. † பைக்கொடி=பைங்கொடி.
‡ பெரிகை=பேரிகை.

273. பூசலிட்டுச்சரத்தை நேர்கழித்துப்பெருத்த
போர்விடத்தைக்கெடுத்து வடிகூர்வாள்-
போலமுட்டிக்குழைக்கு ளோடிவெட்டித்துளைத்து
போகமிக்கப்பரிக்கும் விழியார்மேல்;
ஆசைவைத்துக்கலக்க மோகமுற்றுத்துயர்க்கு
ளாகிமெத்தக்களைத்து ளழியாமே-
ஆரணத்துக்கணைத்து ணுண்மலர்ப்பொற்பதத்தை
யான்வழுத்திச்சுகிக்க அருள்வாயே;
வாசமுற்றுத்தழைத்த தாளிணைப்பத்த*ரத்த
மாதர்கட்கட்சிறைக்கு ளழியாமே-
வாழ்வுறப்புக்கிரத்ன ரேகையொக்கச்சிறக்கு
மாமயிற்பொற்கழுத்தில வரும்வீரா;
வீசுமுத்துத்தெறிக்க வேலைபுக்குற்றிருக்கும்
வீறுடைப்பொற்குறத்தி கணவோனே-
வேலெடுத்துக்கரத்தி †னீலவெற்பிற்றழைத்த
வேளெனச்சொற்கருத்தர் பெருமாளே. (௪௬)

274 பொருவிக்கந்தொடடர்ச் ‡செருவிக்கன்றொடுமிப்
புதுமைப்புண்டரிகக் கணையாலே-
புளகக்கொங்கையிடத் திளகக்§கொங்கையனற்
பொழியத்தென்றல்துரக் குதலாலே;
தெருவிற்பெண்கள்மிகக் கறுவிச்சண்டையிடத்
திரியத்திங்களுதிப் பதனாலே-
செயலறறிங்கணையிற் றுயிலற்றஞ்சியயர்த்
தெரிவைக்குன்குரவைத் தரவேணும்;
அருவிக்குன்றடையப் பரவிச்செந்தினைவித்
தருமைக்குன்றவருக் கெளியோனே-

---

* அத்தமாதர்கள்=பொருட்பெண்டிராகியவேசிகள்.
† நீலவெற்பு=திருத்தணி.
‡ செரு+இக்கன்+தொடும். இக்கன்=கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன். § கொங்கு=பூந்தாது.

அசுரர்க்கங்கயல்பட் டமரர்க்கண்டமளித்
தயில்கைக்கொண்டதிறற் குமரேசா;
தருவைக்கும்பதியிற் றிருவைச்சென்றணுகித்
தழுவிக்கொண்டபுயத் திருமார்பா-
தரளச்சங்குவயற் றிரளிற்றங்குதிருத்
தணிகைச்செங்கழநிப் பெருமாளே. (சஎ)

275. பொற்பதத்தினைத்துதித்து நற்பதத்திலுற்றபத்தர்
பொற்புரைத்து*நெக்குருக்க அறியாதே-
புத்தகப்பிதற்றைவிட்டு வித்தகத்துனைத்துதிக்க
புத்தியிற்கலக்கமற்று நினையாதே;
முற்படைத்தலத்துதித்து பிற்படைத்தகிர்த்யமுற்றி
முற்கடைத்தவித்துநித்த முழல்வேனை-
முட்டவிக்கடைப்பிறப்பி னுட்கிடப்பதைத்தவிர்த்து
முத்திசற்றெனக்களிப்ப தொருநாளே;
வெற்பளித்ததற்பரைக்கி டப்புறத்தையுற்றளித்த
வித்தகத்தர்பெற்றகொற்ற மயில்வீரா-
வித்தைதத்வமுத்தமிழ்ச்சொ லத்தசத்தம்வித்தரிக்கு
மெய்த்திருத்தணிப்பொருப்பி லுறைவோனே;
கற்பகப்புனக்குறத்தி கச்சடர்த்தசித்ரமுற்ற
கற்புரத்திருத்தனத்தி லணைவோனே-
கைத்தரக்கர்கொத்துகச்சி னத்துவஜ்ரனுக்கமைத்த
கைத்தொழுத்தறித்துவிட்ட பெருமாளே. ()

276. மலைமுலைச்சியர் கயல்விழிச்சியர்
மதிமுகத்திய ரழகான-
மயில்நடைச்சியர் குயில்மொழிச்சியர்
மனதுருக்கிக ளணையீதே;
கலைநெகிழ்த்திடு உறவணைத்திடு
கலவியிற்றுவள் பிணிதீராக்-

* நெக்குருக்க=நெகிழ்ந்துருக.

கசடனைக்குண அசடனைப்புகல்
கதியில்வைப்பது மொருநாளே;
குலகிரிக்குல முருவவிட்டமர்
குலவுசித்திர முனைவேலா-
குறவர்பெற்றிடு சிறுமியைப்புணர்
குமரசற்குண மயில்வீரா;
தலமதிற்புக லமர*ருற்றிடர்
தனையகற்றிய அருளாளா-
தருவிரைத்தெழு பொழில்மிகுத்திடு
தணிமலைக்குயர் பெருமாளே, (௪௯)

277. முகத்தைமினுக்கிக ளசடிகள்கபடிகள்
விழித்துமருட்டிகள் கெருவிகள்திருடிகள்
மொழிக்குள்மயக்கிகள்வகைதனில்நகைதனில்
விதமாக-
முழித்துமயற்கொளு மறிவிலிநெறியிலி
புழுக்குடலைப்பொரு ளெனமிகஎணியவர்
முயக்கமடுத்துழி தருமடியவனிடர் ஒழிவாக;
மிகுத்தழகைப்பெறு மறுமுகசரவண
புயத்திளகிக்கமழ் நறைமலர்தொடைமிக
விசைக்கொடுமைப்பெறு மரகதகலபியும் வடிவேலும்
வெளிப்படெனக்கினி யிரவொடுபகலற
திருப்பதியப்புக ழமுதியல்கவிசொலி
விதித்தனெழுத்†தினை தரவருமொருபொரு
ளருளாயோ;
புகைத்தழலைக்கொடு திரிபுரமெரிபட
நகைத்தவருக்கிட முறைபவள்வலைமகள்
பொருப்பிலிமக்கிரி பதிபெறுமிமையவ ளபிராமி

* உற்ற இடர். † இனைதார=மெலிய.

*பொதுற்றுதிமித்திமி நடமிடுபகிரதி
எழுத்தறிருத்திரி பகவதிகவுரிகை
பொருட்பயனுக்குரை யடுகியசமையபவள்
அமுதாக;
செகத்தையகத்திடு கெடியவர்கடையவள்
அறத்தைவளர்த்திடு பரசிவைகுலவதி
திறத்தமிழைத்தருபழையவளருளியசிறியோனே.
செருக்குமரக்கர்கள் பொடிபடவடிவுள
கரத்திலயிற்கொடு பொருதிமையவர்பணி
திருத்தணிபொற்பதி தனில்மயில்நடவிய
பெருமாளே. (௫௦)

278. முகிலுமிரவியு முழுகதிர்தரளமு
முடுகுசிலைகொடு கணைவிடுமதனனு
முடியவொருபொரு ளுதவியபுதல்வனு
மெனநாடி-
முதிய†கனனென தெய்வதருநிகரென
முதலைமடுவினி ‡லதவியபுயலென
முகமுமறுமுக முடையவனிவனென
வறியோரை;
சகலபதவியு முடையவரிவரென
தனியதனுவல விஜயனிவனென
தபனன்வலம்வரு கிரிதனைநிகரென இசைபாடி-
§சயிலபகலவ ரிடைதொறும்நடைசெயு
மிரவுதவிரவெ யிருபதமடையவெ
சவிதவடியவர் தவமதில்வரஅருள் புரிவாயே;
அகிலபுவனமு மடைவினிலுதவிய
இமயகிரிமயில் குலவரை தனுவென
அதிகைவருபுர நொடியினிலெரிசெய்த அபிராமி-

---

* பொது உற்று. பொது=அம்பலம்.
† கனன்=கர்ணன். ‡ அதவிய=சம்மாரஞ்செய்த.
§ சயிலபகலவர்=கற்பிளவையொத்தவர்.

அமருமிடனன லெனுமொருவடிவுடை
யவ*னிலுரையவன் முதுதமிழுடையவ
னரியொடயனுல கரியவனடாவில்
சிவன்வாழ்வே;
திகிரிகிசெரர் தடமுடிபொடிபட
திரைகளெறிகடல் சுவறிடகளமிசை
திரடுகுறடுகள் புரள்வெகுகுருதிகள் பெருகாறு-
சிகரகிரிநெரி படபடைபொருதருள்
திமிரதினகர குருபரஇளமயில்
சிவணிவருமொரு தணிகையில்நிலைதிகழ்
பெருமாளே. (ருக)

279 முடித்தகுழலினர் வடித்தமொழியினர்
முகத்திலிலகிய விழியாலும்-
முலைக்கிரிகள்மிசை யசைத்ததுகிலினும்
இளைத்தஇடையினு மயலாகிப்;
படுத்தஅணைதனி லணைத்தஅவரொடு
படிக்குளனுதின முழலாதே-
பருத்தமயில்மிசை நினைத்தபொழுதுன
பதத்துமலரிணை யருள்வாயே;
துடித்துநசமுகன் முடித்தலைகள்விழ
தொடுத்தசரம்விடு ரகுராமன்-
துகைத்துவுலகையொ ரடிக்குளளவிடு
துலக்கஅரிதிரு மருகோனே;
தடத்துளுறைகயல் வயற்குளெதிர்படு
தழைத்தகதலிக ளவைசாயத்-
தருக்குமெழிலுறு திருத்தணிகையினில்
தழைத்தசரவண பெருமாளே. (ருஉ)

280. முத்துத்தெறிக்கவள ரிக்குச்சிலைக்கைமதன்
முட்டத்தொடுத்த மலராலே-

* இல் உரையவன்=உரையிறந்தவன்=வாக்குக்கெட்டாதவன்.

முத்தத்திருச்சலதி முற்றத்*துதித்தியென
முற்பட்டெறிக்கு கிலவாலே;
எத்தத்தையர்க்குமித மிக்குப்பெருக்கமணி
இப்பொற்கொடிச்சி தளராதே-
எத்திக்குமுற்றபுகழ் வெற்றித்திருத்தணியி
விற்றைத்தினத்தில் வரவேணும்;
மெத்தச்சினத்துவட திக்குக்குலச்சிகர
வெற்பைத்துளைத்த கதிர்வேலா-
மெச்சிக்குறத்திதன மிச்சித்தணைத்துருகி
மிக்குப்பணைத்த மணிமார்பா;
மத்தப்ரமத்தரணி †மத்தச்சடைப்பரமர்
சித்தத்தில்வைத்த கழலோனே-
வட்டத்திரைக்கடலில் மட்டித்தெதிர்த்தவரை
வெட்டித்துணித்த பெருமாளே. (௫௬)

281. மூலைபுளகமெழஅங்கை மருவுசரிவளைகொஞ்ச
முகிலளகமகில்பொங்க அமுதான-
மொழிபதறஅருமந்த விழிகுவியமதிகொண்ட
முகம்வெயர்வுபெறமன்ற லணையூடே;
கலைநெகிழவளர்வஞ்சி யிடைதுவளவுடலொன்று
படவுருகியிதயங்கள் ப்ரியமேகூர்-
கலவிகரையழியின்ப அலையிலலைபடுகின்ற
கவலைகெடநினதன்பு பெறுவேனோ;
அலையெறியுமெழில்சண்ட உததிவயிறழல்மண்ட
அதிரவெடிபடஅண்ட மிமையோர்கள்-
அபயமெனநடுகின்ற அசுரர்படஅடியுண்டு
அவர்கள்முனைகெடநின்று பொரும்வேலா;
தலைமதியநதிதும்பை யிளவறுகுகமழ்கொன்றை
சடைமுடியிலணிகின்ற பெருமானோர்-

---

* உதித்தி=உதி+தீ. உதி=உலைத்துருத்தி.
† மத்தம்=ஊமத்தம்.

தருகுமரவிடவைந்து தலைபரவுதொழுகின்ற
தணிமலையிலுறைகின்ற பெருமாளே. (ருச)

282. வங்கம்பெறுகட லெங்கும்பொருதிரை
வந்தூந்தியதிரு மதனாலே-
வஞ்சம்பெறுதிட நெஞ்சன்தழலுற
வஞ்சம்பதும்விடு மதனாலே;
பங்கம்படுமென தங்கந்தனிலுதி
பண்பொன்றியவொரு கொடியான-
பஞ்சொன்றியமயில் நெஞ்சொன்றியெயழல்
பொன்றுந்தனிமையை நினையாயோ;
தெங்கந்திரளுட னெங்குங்கதலிகள்
சென்றோன்றியபொழி லதனூடே-
தெந்தெந்தெனதென என்றண்டுறஅளி
நின்றுந்திகழ்வொடு மயிலாட;
பொங்குஞ்சுனைகளி லெங்குங்குவளைக
ளென்றும்புகழ்பெற மலரீனும்-
பொன்றென்றணிகையில் நின்றங்கெழுபுவி
யென்றுஞ்செயவல பெருமாளே. (ருரு)

233. வாருற்றெழு பூண்முலைவஞ்சியர்
காருற்றெழு நீள்குழல்மஞ்சியர்
வாலக்குயில் போல்மொழிகொஞ்சியர்
தெருமீதே-
மாணுற்றெதிர் மோகனவிஞ்சையர்
சேலுற்றெழு நேர்விழிவிஞ்சியர்
வாகக்குழை யாமபாஞ்சியர் மயலாலே;
சீருற்றெழு ஞானமுடன்கல்வி
கோரற்றவர் மால்கொடுமங்கியெ
சேருற்றறி வானதழிந்துயி ரீறுவாமுன்-
சேவற்கொடி யோடுசிகண்டியின்
மீதுற்றறி ஞோர்புகழ்பொங்கிய
தேசுக்கதிர் கோடியெனும்பத மருள்வாயே;

போருற்றிடு சூரர்சிரங்களை
வீரத்தொடு பாரிலரிந்தெழு
*பூதக்கொடி சோரியருந்திட விடும்வேலா-

பூகக்குலை யேவிழுமென்கயல்
தாவக்குலை வாழைகளுஞ்செறி
போகச்செநெ லேயுதிருஞ்†செய்க ளவைகோடி;

சாரற்கிரி தோறுமெழும்பொழில்
தூரத்தொழு வார்வினைசிந்திடு
‡தாதுற்றெழு கோபுரமண்டப மவைசூழுந்-

தார்மெத்திய தோரணமென்தெரு
தேர்சுற்றிய வார்பதிஅண்டர்கள்
தாமெச்சிய நீள்தணிபம்பதி பெருமாளே. ()

284. வெற்றிசெயவுற்றகழை விற்குதைவளைத்துமதன்
விட்டகணைபட்ட விசையாலே-

வெட்டவெளியிற்றெருவில்வட்ட§பணையிற்கனல்வி
ரித்தொளிபரப்பு மதியாலே;

பற்றிவசைகற்றபல தத்தையர்தமக்கு ‖ இசை
பட்டதிகிரிக்கு மழியாதே-

பத்தியையெனக்கருளி முத்தியையளித்துவளர்
பச்சைமயிலுற்று வரவேணும்;

நெற்றிவிழிபட்டெரிய நட்டமிடுமுத்தமர்நி
னைக்குமனமொத்த கழல்வீரா-

நெய்க்கமலமொக்குமுலை மெய்க்குறவியிச்சையுற
நித்தமிறுகத்த ழுவுமார்பா;

---

* பூதகொடி=பூதகோடிகள். பூதங்களும் காக்கைகளும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கொடி=காக்கை. † செய்கள்=வயல்கள்.

‡ தாது=பொன். § பணை=பறை.

‖ இசைபட்ட திகிரி=புல்லாங்குழல். திகிரி=மூங்கில்.

எற்றியதிருச்சலதி சுற்றியதிருத்தணியி
லெப்பொழுதுநிற்கு முருகோனே-
எட்டசலமெட்டநில முட்டமுடிநெட்டசுர
ரிட்டசிறைவிட்ட பெருமாளே. (௫௭)

வள்ளிமலே.

285. அல்விழியாலு முல்லைநகையாலு
மல்லல்படஆசைக் கடலீயும்-
அள்ளவினிதாகி நள்ளிரவுபோலு
முள்ளவினையாரத் தனமாரும்;
இல்லுமிளையோரு மெல்லஅயலாக
வலெருமைமாயச் சமனாரும்-
எள்ளியெனதாவி கொள்ளைகொளுநாளி
லுய்யவொருநீபொற் கழல்தாராய்;
தொல்லைமறைதேடி யில்லையெனுநாதர்
சொல்லுமுபதேசக் குருநாதா-
துள்ளிவிளையாடு புள்ளியுழைநாண
வெள்ளிவனமீதுற் றுறைவோனே;
வல்லசுரர்மாள நல்லசுரர்வாழ
வல்லவடிவேலைத் தொடுவோனே-
வள்ளிபடர்சாரல் வள்ளிமலைமேவு
வள்ளிமணவாளப் பெருமாளே. (௧)

286. ஐயுமுறுநோயு மையலுமவாவி
னைவருமுபாயப் பலநூலின்-
அள்ளல்கடவாது துள்ளியதில்மாயு
முள்ளமுமில்வாழ்வைக் கருதாசைப்;
பொய்யுமகலாத மெய்யைவளராவி
உய்யும்வகையோகத் தணுகாதே-
புல்லறிவுபேசி யல்லல்படுவேனை
நல்லஇருதாளிற் புணர்வாயே;

மெய்யபொழில்நீடு தையலை*முநாலு
செய்யபுயமீதுற் றணைவோனே-
வெள்ளையிபமேறு வள்ளல்கிளைவாழ
†வெள்ளமுதுமாவைப் பொருதோனே;
வையமுழுதாளு மையமயில்வீர
வல்லமுருகாமுத் தமிழ்வேளே-
வள்ளிபடர்சாரல் வள்ளிமலைமேவு
வள்ளிமணவாளப் பெருமாளே. (௨)

287. கையொத்துவாழுமிந்த மெய்யொத்தவாழ்விகந்து
பொய்யொத்தவாழ்வுகண்டு மயலாகிக்-
கல்லுக்குநேரும்வஞ்ச வுள்ளத்தர்மேல்விழுந்து
கள்ளப்பயோதரங்க ளுடன்மேவி;
உய்யப்படாமல்நின்று கையர்க்குபாயமொன்று
பொய்யர்க்குமேயயர்ந்து ளுடைநாயேன்-
உள்ளப்‡பெறுகநின்று தொய்யப்படாமலென்று
§முள்ளத்தின்மாய்வதொன்றை மொழியாயோ;
ஐயப்படாத ‖ ஐந்து பொய்யற்றசோலைதங்கு
தெய்வத்தெய்வானைகொங்கை புணர்வோனே-
அல்லைப்பொறுமுழங்கு சொல்லுக்ரசேவலொன்று
வெல்லப்பதாகைகொண்ட திறல்வேலா;
வையத்தைதயோடியைந்து கையற்குவீசுதந்தை
மெய்யொத்தநீதிகண்ட பெரியோனே-
வள்ளிக்குழாமடர்ந்த வள்ளிக்கல்மீதுசென்று
வள்ளிக்குவேடைகொண்ட பெருமாளே. (௩)

288. முல்லைக்குமாரனங்கை வில்லுக்குமாதர்தங்கள்
பல்லுக்கும்வாடியின்ப முயலாநீள்-

---

* முநாலு=பன்னிரண்டு. † வெள்ளம்=சமுத்திரத்தினிடத்தில்.
‡ பெறுக=பேறுக. § உள்ளத்தின்மாய்வு=மனோலயம்.
‖ ஐந்து...சோலை=சந்தனம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம்-என்னும் ஐவகைத்தருக்கள் நிறைந்தசோலை.

முள்ளூற்றகால்மடிந்து கொள்ளிக்குள்மூழ்கிவெந்து
பள்ளத்தில்வீழ்வதன்றி யொருஞான;
எல்லைக்குமாரணங்கள் சொல்லித்தொழாவணங்கு
மெல்லைக்கும்வாவிநின்ற னருள்நாமம்-
எள்ளற்குமாலயர்ந்து வுள்ளத்திலாவனன்று
முள்ளப்பெரு*சிணங்கை யொழிவேனோ;
†அல்லைக்கவானைதந்த வல்லிக்குமார்பிலங்க
அல்லிக்கொள்மார்பலங்கல் புனைவோனே-
அள்ளற்படாதகங்கை வெள்ளத்துவாவிதங்கி
மெள்ளச்சரோருகங்கள் பயில்நாதா;
வல்லைக்குமாரகந்த தில்லைப்புரார்சிமைந்த
மல்லுப்பொராதிரண்டு புயவீரா-
வள்ளிக்குழாமடர்ந்த வள்ளிக்கல்மீதுசென்று
வள்ளிக்குவேடைகொண்ட பெருமாளே. (௪)

289. கள்ளக்‡குவாற்பை தொள்ளைப்புலாற்பை
§துள்ளிக்கனுர்க்க யவுகோப-
கள்வைத்ததோற்பை ‖பொள்ளூற்றகாற்பை
கொள்ளைத்துராற்பை பசுபாச;
அள்ளற்பைமாற்பை ¶ஞெள்ளற்பைசிப்பை
வெள்ளிட்டசாப்**பி சிதமீரல்-
அள்ளச்††சுவாக்கள் சள்ளிட்டிழாப்பல்
கொள்ளப்படாக்கை தவிர்வேனோ;
தெள்ளத்திசேர்ப்ப ‡‡வெள்ளத்திமாற்கும்
§§வெள்ளுத்திமாற்கு மருகோனே-

---

* இணங்கை=இணக்கத்தை. † அல்லைக்கு=இரவில்.
‡ குவால்=கூட்டம். § துள் இக்கன் எனப்பிரிக்க.
‖ பொள்ளூற்ற=பொள்ளெனவுற்ற=விரைந்து செல்லும்.
¶ ஞெள்ளல்=தவறு. ** பிசிதம்=இறைச்சி.
†† சுவாக்கள்=நாய்கள்.
‡‡ வெள்ளத்திமால்=வெள்ளையானையையுடைய இந்திரன்.
§§ வெள்ளுத்திமால் = வெள்ளுந்திமால் = திருப்பாற்கடலையுடையவிஷ்ணு. உத்தி=கடல்.

சிள்ளிட்டகாட்டி லுள்ளக்கிராரக்கொல்
புள்ளத்தமார்க்கம் வருவோனே;
வள்ளிச்சன்மார்க்கம் *விள்ளைக்குநோக்க
வல்லைக்குளேற்று மிளையோனே-
வள்ளிக்குழாத்து வள்ளிக்கல்காத்த
வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமாளே. (ரு)

290. வெல்லிக்குவீக்கு முல்லைக்கைவீக்கு
வில்லிக்கதாக்க ருதும்வேளால்-
வில்லற்றவாக்கொள் சொல்லற்றுகாப்பொய்
யில்லத்துருக்க வலைமேவு;
பல்லத்திவாய்க்க அல்லற்படாக்கை
நல்லிற்பொருச்ச மயமாறின்-
பல்லத்தமார்க்க வல்லர்க்கர்மூர்க்கர்
கல்விக்கலாத்த லையலாமோ;
அல்லைக்கொல்வார்த்தை சொல்லிக்கிதோத்து
சொல்குக்குடாரத்த இளையோனே-
அல்லுக்குமாற்றி னெல்லுக்குமேற்புல்
கெல்லைப்படாக்க ருணைவேளே;
வல்லைக்குமேற்றர் தில்லைக்குமேற்றர்
வல்லிக்குமேற்ற ரருள்வோனே-
வள்ளிக்குழாத்து வள்ளிக்கல்காத்த
வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமாளே. (சு)

இதன்பொருள்.

வெல்லி குவிக்கும்=உலகத்தைவென்று குவிக்கத்தக்க,—முல்லை கை=முல்லை மலர்ப்பாணந்தரித்த கையினையுடைய,—வீக்குவில் இக்கதாகருதும் வேளால்=நான் கட்டியவில் கரும்பாக விரும்பிய மன்மதனால்,—வில் அற்று=ஒளிமழுங்கி,—அவாகொள் சொல் அற்று=ஆசைகொண்டுரைக்கும் சொல்லும்போய்,—உகா=(மனம்) நெகிழ்ந்து,—பொய் இல்லத்து உரு=(அதனோடு) பொய்வாழ்வுடைய

* விள் ஐக்கு=வினவியதாதைக்கு.

இல்லத்திற்சென்று,—கவலை மேவு பல் அத்திவாய்க்க=(அங்கே) பல கவலைக்கடல்நேர,—அல்லல்படு ஆக்கை=(அவற்றின் மூழ்கி) துன்பப் படும் இவ்வுடல் உடையேன்,—நல்லில்பொரு=நன்மார்க்கத்தில் தரி யாத,— சமயம்ஆறின் பல்அத்த மார்க்க=அறுவகைச்சமயத்துப் பல பொருள் மார்க்கத்தையுடைய,—வல் அர்க்கா மூர்க்கர்=வல்லரக்கரா கிய மூர்க்கர்களுடைய,—கல்விக் கலாத்து அலையல் ஆமோ=(குதர்க் கவாதக்) கல்விப்போரிலேயும் புகுந்துவருந்தலாகுமோ?— அல்லை கொல் வார்த்தை சொல்லிக்கு=இராக்காலம் ஒழியாதா என்னும் சொல்லையுடைய ஒருதலைக் காமமுற்ற தலைவிக்கு,—இதம் ஒத்து சொல்=இதமாக அவளோடொத்து இரவை யொழிக்கும் குரலாகக் கொக்கரிக்கின்ற,—குக்குடம் ஆர்த்த இளையோனே=சேவலைக் கொடியின்கண் ஆர்த்த முருகனே!—அல்லுக்கும்ஆற்றின்எல்லுக்கும் மேல்=இரவையும் சிறிது வழிதெரிவிக்கும் பகலையுங்கடந்தமேலிடத்தில், அதாவது கேவல சகலம் கடந்த சுத்தநிலையில்,—புல்கு எல்லை படா கருணைவேளே=எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அளவுபடாத தயாசமுத்திர மாகிய அழகனே!—வல்ஐக்கும் ஏற்றர்=வலிய அழகாகியஇடப வாக னத்தையுடையவரும்,—தில்லைக்கும்ஏற்றர் வல்லிக்கும்ஏற்றர்=தில் லைப் பதிக்கும் சிவகாம வல்லிக்கும்ஏற்றவருமாகியசிவபெருமான்,— அருள்வோனே=ஈன்றருளியகுமாரனே!—வள்ளிக்குழாத்துவள்ளிக் கல்காத்த=கூட்டமாகிய வள்ளிக் கொடிகளடர்ந்த வள்ளிமலையைக் காத்த,—வள்ளிக்குவாய்த்தபெருமாளே=வள்ளிநாயகியார்க்கு வாய்த்த பெருமாளே.— எ - று.

291. அல்லசலடைந்த வில்லடலனங்கன்
அல்லிமலரம்பு தனையேவ.
அள்ளியெரிசிந்த பிள்ளைமதிதென்ற
லையமுதுகிண்ட அணையூடே;
சொல்லுமரவிந்த வல்லிதனிநின்று
தொல்லைவினையென்று முனியாதே.
துய்யவரிவண்டு செய்யமதுவுண்டு
துள்ளியகடம்பு தரவேணும்;
கல்லசலமங்கை யெல்லையில்லெதிர்ந்து
கையில்வலிகண்ட குமரேசா.

கள்ளுலவுகொன்றை வள்ளல்தொழஅன்று
கல்விகரைகண்ட புலவோனே;
வல்சுரரஞ்ச நல்லசுரர்விஞ்ச
வல்லமைதெரிந்த மயில்வீரா-
வள்ளிபடர்கின்ற வள்ளிமலைசென்று
வள்ளியைமணந்த பெருமாளே. (எ)

292. ககனமு*மனிலமு மனல்புனல்நிலமமை
கள்ளப்புலாற்கி ருமிவீடு-
கனலெழமொழிதரு சினமெனமதமிகு
கள்வைத்ததோற்பை சுமவாதே;
யுகஇறுதிகளிலு மிறுதியிலொருபொருள்
உள்ளக்கணேக்கு மறிவூறி-
ஒளிதிகழுருவுரு வெனுமறையிறுதியி
லுள்ளத்தைநோக்க அருள்வாயே;
ம்ருகமதபரிமள விகசித†நளினநள்
வெள்ளைப்பிராட்டி இறைகாணு-
விடதரகுடிலச டிலமிசைவெகுமுக
வெள்ளத்தையேற்ற பதிவாழ்வே;
வருளமுமுகுளித‡வழைகளுமலிபுன
வள்ளிக்§குலாத்தி கிரிவாழும்-
வனசரர்மரபினில் வருமொருமரகத
வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமாளே. (அ)

3. சிரமங்கமங்கைகண் செவிவஞ்சநெஞ்சு ‖ செஞ்
சலமென்புதிண்பொருந் திடுமாயம்-

---

* அனிலம்=காற்று. † நளினநள் வெள்ளைப்பிராட்டி இறை = சரஸ்வதிதேவியின் நாயகனுனபிரமன். ‡ வழை=சுரபுன்னை.
§ குலத்திகிரி என்பது குலாத்திகிரி என்றாயிற்று. வள்ளிக்குலத்திகிரி=சிரேஷ்டமாகிய வள்ளிமலை. ‖ செஞ்சலம்=இரத்தம்,

சிலதுன்பமின்ப*மொன் றிறவந்துபின்புசெந்
தழலின்கண்வெந்துசிந் திடஆவி;
விரைவின்கணந்தகன் பொரவந்ததென்றுவெந்
துயர்கொண்டலைந்துலைந் தழியாமுன்-
வினையொன்றுமின்றிநன் றியலொன்றிநின்பதம்
வினவென்றுஅன்புதந் தருள்வாயே;
அரவின்கண்முன்துயின் றருள்கொண்டலண்டர்கண்
டமரஞ்சமண்டிவந் திடுசூரன்-
அகலம்பிளந்தணைந் தகிலம்பரந்திரங்
கிடஅன்றுடன்றுகொன் றிடும்வேலா;
மரைவெங்கயம்பொருந் திடவண்டினங்குவிந்
திசையொன்றமந்திசந் துடனுடும்-
வரையின்கண்வந்துவண் குறமங்கைபங்கயம்
வரநின்றுகும்பிடும் பெருமாளே. (௬)

294. வரைவில்பொய்மங்கையர் தங்களஞ்சன
விழியையுகந்துமு கந்துகொண்டடி
வருடிநிதம்பம ளைந்துதெந்தென அளிகாடை-
மயில்குயிலன்றிலெ னும்புளின்பல
குரல்செய்திருந்துபி னுந்தியென்கிற
மடுவில்விழுந்துகி டந்துசெந்தழல் மெழுகாகி;
உருகியுகந்திதழ் தின்றுமென்றுகை
யடியினகங்கள்வ ரைந்துகுங்கும
உபயதனங்கள்த தும்பஅன்புட னணையாமஞ்-
சுலவியகொண்டைகு லைந்தலைந்தெழ
அமளியில்மின்சொல்ம ருங்கிலங்கிட
உணர்வழியின்பம றந்துநின்றனை நினைவேனோ;

---

* ஒன்றிற=ஒன்றி+இற.

விரவிநெருங்குகு ரங்கினங்கொடு
மொகுமொகெனுங்கட லுங்கடந்துறு
விசைகொடிலங்கைபு குந்தருந்தவர் களிகூர-
வெயில்நிலவும்பரு மிம்பரும்படி
ஜெயஜெயவென்றுவி டுங்கொடுங்கணை
விறல்நிருதன்தலை சிந்தினன்திரு மருகோனே;
அருகர்கணங்கள்பி ணங்கிடும்படி
மதுரையில்வெண்பொடி யும்பரந்திட
அரகரசங்கர வென்றுவென்றருள் புகழ்வேலா-
அறம்வளர்சுந்தரி மைந்ததண்டலை
வயல்கள்பொருந்திய சந்தவண்கரை
*யரிவைவிலங்கலில் வந்துகந்தருள்
பெருமாளே. (௧0)

திருக்கழுக்குன்றம்.

•295. அகத்தினைக்கொண் டிப்புவிமேல்சில
தினத்துமற்றொன் றுற்றறியாதுபின்
அவத்துள்வைக்குஞ் சித்தசனூடு கணையாலே-
அசுத்தமைக்கண் கொட்புறுபாவையர்
நகைத்துரைக்கும் பொய்க்கடல்மூழ்கியெ
அலக்கணிற்சென் றுத்தடுமாறியெ சிலநாள்போய்;
இகத்தைமெய்க்கொண் டிப்புவிபாலர்பொன்
மயக்கிலுற்றம் பற்றைவிடாதுட
லிளைப்பிரைப்பும் பித்தமுமாய்நரை முதிர்வாயே-
எமக்கயிற்றின் சிக்கினிலாமுனுன்
மலர்ப்பதத்தின் பத்திவிடாமன
திருக்குநற்றொண் டர்க்கிணையாகவு
னருள்தாராய்;

* அரிவை விலங்கல்=வள்ளிமலை.

புகழ்ச்சிலைக்கந் தர்ப்பனுமேபொடி
படச்சிரித்தண் முப்புரம்நீறுசெய்
புகைக்கனற்கண் பெற்றவர்காதலி யருள்பாலா-
புவிக்குள்யுத்தம் புத்திரர்சேயரா
சனைத்துமுற்றுஞ் செற்றிடவேபகை
புகட்டிவைக்குஞ்சக்கரபாணிதன்மருகோனே;
திகழ்க்கடப்பம் புஷ்பமதார்புய
மறைத்துருக்கொண் டற்புதமாகிய
தினைப்புனத்தின் புற்றுறைபாவையையணைசிலா-
செகத்திலுச்சம் பெற்றமராவதி
யதற்குமொப்பென் றுற்றழகேசெறி
திருக்கழுக்குன் றத்தினில்மேவிய பெருமாளே.

296. மலைக்கனத்தென மார்பினிலேயிரு
முலைக்கனத்துற வேயிடைநூலென
*வளைத்துருப்பமை யார்குழல்தோளொடும் அலைமோத-
மயிற்குலத்தவ ராமெனநீள்கலை
நெகிழ்த்துவித்திரு வார்விழிவேல்கொடு
மயக்கிநத்தினர் மேல்மறுபாடுமவ் விழியேவி;
விலைக்கெனத்தன மாயிரமாயிர
முலைக்களப்பினு மாசைபொதாதென
வெறுப்பர்குத்திர காரியர்வேசையர்மயல்மேலாய்-
வெடுக்கெடுத்தும காபிணிமேலிட
முடக்கிவெட்கும தாமதவீணனை
மினற்பொலிப்பத மோடுறவேயருள் புரிவாயே;
அலைக்கடுத்தசு ரார்பதிகோவென
விடப்பணச்சிர மாயிரசேடனும்
அதிர்த்திடக்கதிர் வேல்விடுசேவக மயில்வீரா-

* வளைத்து உருப்ப=வளைத்துவிட.

அடைக்கலப்பொரு ளாமெனநாயெனை
அழைத்துமுத்திய தாமனுபூதியெ
னருட்டிருப்புக ழோதுகவேல்மயி
லருள்வோனே;

இலக்கைமுப்புரம் நீறெழவேதிரு
வுளத்திலற்பமெ ணுகினைதேசிகர்
சிறக்கமுத்தமி ழாலொருபாவக மருள்பாலா-

திருக்கடப்பலர் சூடியவார்குழல்
குறத்திகற்புட னேவிளையாடியொர்
திருக்கழுக்குணில் வாழ்முருகாசுரர்
பெருமாளே. (உ)

297. *எழுகுநிறைநாபி அரிபிரமர்சோதி
யிலகுமரன்மூவர் முதலானோர்-

இறைவியெனுமாதி பரைமுலையினூறி
யெழுமமிர்தநாறு கனிவாயா;

புழுகொழுகுகாழி கவுணியரில்ஞான
புனிதனெனஏடு தமிழாலே-

புனலிலெதிரேற சமணர்கழுவேற
பொருதகவிவீர குருநாதா;

மழுவுழைகபால டமரகத்ரிசூல
மணிகரவிநோத ரருள்பாலா-

மலரயனைநீடு சிறைசெய்தவன்வேலை
வளையைபெறவேசெய் முருகோனே;

கழுகுதொழுவேத கிரிசிகரிவீறு
கதிருலவுவாசல் நிறைவானோர்-

கடலொலியதான மறைதமிழ்களோது
†கதலிவனமேவு பெருமாளே. (௩)

---

* எழுகு=எழுலகம். † கதலிவனம் என்பது திருக்கழுக்குன்றம்.

298. குடங்கள்நிரைத்தேறு தடங்கள்குறித்தார
வடங்கள்*அசைத்தார செயநீலம்-
†குதம்பையிடத்தேறு வடிந்த‡குழைக்காது
குளிர்ந்தமுகப்பார்வை வலையாலே;
உடம்புமறக்கூனி நடந்துமிசச்சாறி
யுலந்துமிகக்கோலு மகலாதே-
உறங்கிவிழிப்பாய பிறந்தபிறப்பேனு
முரங்கொளபொற்பாத மருள்வாயே;
விடங்கள்கதுப்பேறு §படங்கணடித்தா ‖ ட
விதங்கொள்முதற்பாய லுறைமாயன்-
¶விலங்கைமுறித்தோடி யிடங்கள்வளைத்தேறு
விளங்குமுகிற்கான மருகோனே;
தடங்கொள்வரைச்சாரல் நளுங்குமயிற்பேடை
தழுங்குமயற்பாடி யளிசூழத்-
தயங்குவயற்சாரல் குரங்குகுதித்தாடு
தடங்**கதலிக்கான பெருமாளே. (ச)

மயிலம்.

299. கொலைகொண்டபோர்விழி கோலோவாளோ
விடமிஞ்சுபாதக வேலோசேலோ
குழைகொண்டுலாவிய மீனோமானோ எனுமானார்-
குயில்தங்குமாமொழி யாலேநேரே
யிழைதங்குநூலிடை யாலேமீதூர்
குளிர்கொங்கைமேருவி னாலேநாளு விதமாகி;

*அசைத்தார=அசைத்தவர்களுடைய.
†குதம்பை=காதுவளர்க்கும்தக்கை.
‡ குழைக்காது=குழையைக்காதுகின்ற.
§ படங்கணடித்தாடு=காளிங்கனது படத்தின் மீது ஆடி நடிக்கும். ‖ அவிதம் கொள்முதல் பாயல்=அத்தகைமைகொண்டசர்ப்பசயனம். ¶ வில் அங்கைமுறித்து=வில்லைக் கையால் முறித்து.
** கதலிக்கானம் என்பதும் திருக்கழுக்குன்றம்.

உலைகொண்டமாமெழு காயேமோகா
யலையம்புராசியி னூடேமூழ்கா
வுடல்பஞ்சபாதக மாயாநோயா லழிவேனோ-
உறுதண்டபாசமொ டாராவாரா
எனையண்டியேநம னார்தூதானோர்
உயிர்கொண்டுபோய்விடும் நாள்நீமீதா
ளருள்வாயே;
அலைகொண்டவாரிதி கோகோகோகோ
எனநின்றுவாய்விட வேநீள்மாகு
ரணியஞ் *சராசனம் வேறாய்நீறா யிடவேதான்-
அவிர்கின்றசோதிய வாரார்நீள்சீ
ரனலங்கைவேல்விடும் வீராதீரா
அருமந்தரூபக ஏகாவேறோர் வடிவாகி;
மலைகொண்டவேடுவர் கானூடேபோய்
குறமங்கையாளுட னேமாலாயே
மயல்கொண்டுலாயவள் தாள்மீதேவீழ்குமரேசா-
மதிமிஞ்சுபோதக மேலாஆளா
மகிழ்சம்புவேதொழு பாதாநாதா
மயிலந்தண்மாமலை வாழ்வேவானோர்
பெருமாளே.

திரிசிராப்பள்ளி.

300. அங்கைநீட்டிய ழைத்துப்பாரிய
கொங்கைகாட்டிம றைத்துச்சீரிய
அன்புபோற்பொய்ந டித்துக்காசள வுறவாடி-
அம்புதோற்றக ணிட்டுத்தோதக
இன்பசாத்ரமு ரைத்துக்கோகிலம்
அன்றில்போற்குர லிட்டுக்கூரிய நகரேகை;

---

* சராசனம்=வில்.

பங்கமாக்கிய லேத்துத்தாடனை
கொண்டுவேட்கையெ ழுப்பிக்காமுகர்
பண்பில்வாய்க்கம யக்கிக்கூடுத வியல்பாக-
பண்டிராப்பகல் சுற்றுச்சூளைகள்
தங்கள்மேற்ப்ரமை விட்டுப்பார்வதி
பங்கர்போற்றிய பத்மத்தாள்தொழ
அருள்வாயே;
எங்குமாய்க்குறை வற்றுச்சேதன
அங்கமாய்ப்பரி சுத்தத்தோர்பெறும்
இன்பமாய்ப்புகழ் முப்பத்தாறின்ன் முடிவேருய்-
இந்த்ரகோட்டிம யக்கத்தான்மிக
மந்த்ரமூர்த்தமெ டுத்துத்தாமத
மின்றிவாழ்த்திய சொர்க்கக்காவல வயலூரா;
செங்கைவேற்கொடு துட்டச்சூரனை
வென்றுதோற்பறை கொட்டக்கூளிகள்
தின்றுகூத்துந டிக்கத்தோகையில் வரும்வீரா-
செம்பொனூற்றிகழ் சித்ரக்கோபுர
மஞ்சிராப்பகல் மெத்தச்சூழ்தரு
தென்சிராப்பளி வெற்பிற்றேவர்கள்
பெருமாளே. (க)

301. அந்தோமன மேமதாக்கையை
நம்பாதெயி தாகிதசூத்திர
மம்போருக ளுடியபூட்டிது இனிமேல்நாம்-
அஞ்சாதமை யாகிரியாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவனுர்க்கிப
லங்காகுவம் வாஇனிதாக்கையை ஒழியாமல்;
வந்தோமிது வேகதியாட்சியு
மிந்தாமயில் வாகனர்சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமெனவீக்கிய சிவநீறும்-

வந்தேவெகு வாரணமையாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினிமேற்கொள
மைந்தாகும ராவெனுமார்ப்புய மறவாதே;

திந்தோதிமி தீததமாத்துடி
தந்தாதன னாதனதாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகையார்த்தெழ மறையோத-

செங்காடென வேவருமூர்க்கரை
சங்கார சிகாமணிவேற்கொடு
திண்டாடிமகாமயில்மேற்கொளுமுருகோனே;

இந்தோடிதழ் நாக*மகாக்கடல்
கங்காளமி னார்சடைசூட்டிய
என்தாதைச தாசிவகோத்திர னருள்பாலா-

எண்கூடரு ளால்நெளவிநோக்கியை
நன்பூமண மேவிசிராப்பளி
யென்பார்மன மேதினிநோக்கிய பெருமாளே.

302. அரிவையர் நெஞ்சுருகாப்புணர்
தருவிர கங்களினூற்பெரி
தவசம்வி ளைந்துவிடாய்த்தடர் முலைமேல்வீழ்ந்-

தகிலொடு சந்தனசேற்றினில்
முழுகியெ ழுந்தெதிர்கூப்புகை
யடியின கம்பிறைபோற்பட விளையாடி;

பரிமளம் விஞ்சியபூக்குழல்
சரியம ருங்குடைபோய்ச்சில
பறவைக ளின்குரலாய்க்கயல் விழிசோர-

பனிமுகமுங்குறுவேர்ப்பெழ
இதழமு துண்டிரவாய்ப்பகல்
பகடிபி டும்படிதூர்த்தனை விடலாமோ;

* மகாக்கடல்=பெருக்கடல்போல் பெருகிவந்த கங்கை.

சரியையு டன்க்ரியைபோற்றிய
பரமபதம்பெறுவார்க்கருள்
தருகணன் ரங்கபுரோச்சிதன் மருகோனே-
சயிலமெ றிந்தகைவேற்கொடு
மயிலினில் வந்தெனையாட்கொளல்
சகமறி யும்படிகாட்டிய குருநாதா;
திரிபுவனந்தொழுபார்த்திபன்
மருவிய மண்டபகோட்டிகள்
தெருவில்வி ளங்குசிராப்பளி மலைமீதே-
திரியஇ ருந்தபராக்ரம
உருவளர் குன்றுடையார்க்கொரு
திலகமெ னும்படிதோற்றிய பெருமாளே.(ரு)

303. அழுதழு தாசாரநேசமு
முடையவர் போலேபொய்சூழ்வுறும்
அசடிகள் மாலானகாமுகர் பொன்கொடாநாள்-
அவருடன் வாய்பேசிடாமையு
முனிதலு மாறுததோஷிகள்
அறுதியில் காசாசைவேசைகள் நஞ்சுதோயும்;
விழிகளி னல்மாடவீதியில்
முலைகளை யோராமலாரொடும்
விலையிடு மாமாயரூபிகள் பண்பிலாத-
விரகிகள் வேதாளமோவென
முறையிடு கோமாளமூளிகள்
வினைசெய லாலேயெனாவியு யங்கலாமோ;
வழியினில் வாழ்ஞானபோதக
பரமசு வாமீவரோதய
வயலியில் வேலாயுதாவனை யெங்குமானை-
மதுரையின் மீதாலவாயினில் .
எதிரம ணாரோரெணாயிரர்
மறிகழு மீதேறநீறுப ரந்துலாவச்:

செழியனு மாளாகவாதுசெய்
கவிமத சிகாமிமா*முனி
சிவசிவ மாதேவகாவென வந்துபாடும்-
திருவுடை யாய்தீதிலாதவர்
உமையொரு பாலானமேனியர்
†சிரகிரி வாழ்வானதேவர்கள் தம்பிரானே. (ச)

304. இளையவர்நெஞ்சத் ‡தளையமெனுஞ்சிற்
றிடைகொடுவஞ்சிக் கொடிபோல்வார்-
இணையடிகும்பிட் டணியல்குல்பம்பித்
திதழமுதுந்துய்த் தணியாரக்;
களபசுகந்தப் புளகிதஇன்பக்
கனதனகும்பத் திடைமூழ்கும்-
கலவியைநிந்தித் திலகியநின்பொற்
கழல்தொழுமன்பைத் தருவாயே;
தளர்வறுமன்பர்க் குளமெனுமன்றிற்
சதுமறைசந்தத் தொடுபாட-
தரிகிடதர்தத் திரிகிடதிந்தித்
தகுர்தியெனுங்கொட் டெனுடித்;
தெளிவுறவந்துற் றொளிர்சிவனன்பிற்
சிறுவஅலங்கற் றிருமார்பா-
செழுமறையஞ்சொற் பரிபுரசண்டத்
திரிசிரகுன்றப் பெருமாளே. (ரு)

305. பகலவனொக்குங் கனவியரத்னம்
பவளவெண்முத்தந் திரமாகப்-
பயிலமுலைக்குன் றுடையவர்சுற்றம்
பரிவெனவைக்கும் பணவாசை;
அகமகிழ்துட்டன் பகிடிமருட்கொண்
டழியுமவத்தன் குணவீனன்-

---

* முனி=யானைக்கன்று.
† சிரகிரி யென்பது திரிசிராப்பள்ளி. ‡ தளையம்=விலங்கு.

அறிவிலிசற்றும் பொறையிலிபெற்றுண்
டலைதலொழித்தென் றருள்வாயே;
சகலருமெச்சும் பரிமளபத்மத்
தருணபதத்திண் சுரலோகத்-
தலைவர்மகட்கும் குறவர்மகட்கும்
தழுவஅணைக்குந் திருமார்பா;
செகதலமெச்சும் புகழ்வயலிக்குந்
திகுதிகெனப்பொங் கியவோசை-
திமிலைதவிற்றுந் துமிகள்முழக்குஞ்
சிரகிரிநிற்கும் பெருமாளே. (௬)

306. ஒருவரொடுகண்கள் ஒருவரொடுகொங்கை
ஒருவரொடுசெங்கை யுறவாடி-
ஒருவரொடுசிந்தை ஒருவரொடுநிந்தை
ஒருவரொடுரண்டு முறையாளை;
மருவமிகஅன்பு பெருகவுளதென்று
மனநினையுமிந்த மருள்தீர-
வனசமெனவண்டு தனதனனவென்று
மருவுசரணங்க ளருளாயோ;
அரவமெதிர்கண்டு நடுநடுநடுங்க
அடவிடுப்ரசண்ட மயில்வீரா-
அமரர்முதலன்பர் முனிவர்கள்வணங்கி
அடிதொழவிளங்கு மழகோனே;
தெரிவையொருபங்கர் கருணைபொழிகின்ற
திருவடிகிளர்ந்து நடமாட-
திகுதிகுதியென்று தகுதிகள்முழங்கு
த்ரிசிரகிரிவந்த பெருமாளே. (எ)

307. குமுதவாய்க்கனி யமுதவாக்கினர்
கோலேவேலேசேலேபோலே அழகான-
குழைகள்தாக்கிய விழிகளாற்களி
கூராவீறுதீராமாலா யவரோடே;

உமதுதோட்களி லெமதுவேட்கையை
ஓரீர்பாரீர்வாரீர்சேரீர் எனவேநின்-
றுடைதொடாப்பண மிடைபொருத்தன
மூடேவீழ்வேனீடேறுதே யுழல்வேனோ;
தமரவாக்கிய அமரர்வாழ்த்திய
தாதாவேமாஞாதாவேதோ கையிலேறி-
சயிலநாட்டிறை வயலிநாட்டிறை
சாவாமூவாமேவாநீவா இளையோனே;
திமிராக்கதர் சமரவேற்கர
தீராவீராநேராதோரா உமைபாலா-
திரிசிராப்பளி மலையின்மேற்றிகழ்
தேவேகோவேவேளேவானோர் பெருமாளே. ()

308. குவளைபூசல்வி ளைத்திடுமெங்கயல்
கடுவதாமெனு மைக்கண்மடந்தையர்
குமுதவாயமு தத்தைநுகர்ந்திசை பொருகாடை-
குயில்புறுமயில் *குக்கில்சுரும்பினம்
வன†பதாயுத மொக்குமெனும்படி
குரல்விடாஇரு பொற்குடமும்புள கிதமாக;
பவளரேகைப டைத்ததராங்குறி
யுறவியாளப டத்தையணைந்துகை
பரிசதாடன மெய்க்கரணங்களின் மதநூலின்-
படியிலேசெய்து ருக்கிமுயங்கியெ
அவசமாய்வட பத்ரநெடுஞ்சுழி
படியுமோகச முத்ரமழுந்துத லொழிவேனோ;
தவளரூப‡ச ரச்சுதியிந்திரை
ரதிபுலோமசை க்ருத்திகைரம்பையர்
சமுகசேவித துர்க்கைபயங்கரி புவனேசை-

*குக்கில்=செம்போத்து. †பதாயுதம்=கோழி. ‡சரச்சுதி=சரஸ்வதி

சகலகாரணி சத்திபரம்பரி
யிமயபார்வதி ருத்ரிநிரஞ்சனி
சமயநாயகி நிஷ்களிகுண்டலி யெமதாயி;
சிவைமனோன்மணி சிற்சுகசுந்தரி
கௌரிவேதவி தக்ஷணியம்பிகை
த்ரிபுரையாமளை யற்பொடுதந்தருள் முருகோனே-
சிகரகோபுர சித்திரமண்டப
மகரதோரண ரத்னஅலங்க்ருத
திரிசிராமலை அப்பர்வணங்கிய பெருமாளே. (௯)

309. சத்திபாணீநமோநம முத்திஞானீநமோநம
தத்வவாதீநமோநம விந்துநாத-
சத்ருபாநமோநம ரத்நதீபாநமோநம
தற்பரதாபாநமோநம என்றுபாடும்;
பத்திபூணுமவேயுல கத்தின்மானுர்சவாதகில்
பச்சைபாடீரபூஷித கொங்கைமேல்வீழ்-
பட்டிமாடானநானுனை விட்டிராமே*யுலோகித
பத்மசீர்பாதநீயினி வந்துதாராய்;
அக்ரதேவாயுதாசுர ருக்ரசேனாபதீசுசி
யர்க்ய†சோமாசியாகுரு சம்ப்ரதாயா-
அர்ச்சனாவாகனாவய லிக்குள்வாழ்நாயகாபுய
‡அட்சமாலாதராகுற மங்கைகோவே;
சித்ரகோலாகலாவிர லக்ஷ்மிசாதாரதாபல
திக்குபாலாசிவாகம தந்த்ரபோதா-
சிட்டநாதாசிராமலை யப்பர்வாழ்மகாவ்ருத
தெர்ப்பையாசாரவேதியர் தம்பிரானே. (௧0)

---

* உலோகிதம்=செம்மைநிறம். † சோமாசி=யாககர்த்தா.

‡ அட்சமாலா=ருத்திராக்ஷமாலிகை.

310. பகலிரவினிற் றடுமாறு-
பதிகுருவெனத் தெளிபோத;
ரகசியமுரைத் தநுபூதி-
ரதநிலைதனைத் தருவாயே;
இகபரமதற் கிறையோனே-
இயலிசையின்முத் தமிழோனே;
சகசிரகிரிப் பதிவேளே-
சரவணபவப் பெருமாளே. (கக)

311. புவனத்தொருபொற் றொடிசிற்றுதரக்
கருவிற்பவமுற் றுவிதிப்படியிற்
புணர்துக்கசுகப் பயில்வுற்றுமரித் திடலாவி-
புரியட்டகமிட் டதுகட்டியிறுக்
கடிகுத்தெனஅச் சம்விளைத்தலறப்
புரள்வித்துவருத் திமணற்சொரிவித்
தனலூடே;
தவனப்படவிட் டுயிர்செக்கிலரைத்
தணிபற்களுதிர்த் தெரிசெப்புருவைத்
தழுவப்பணிமுட் களில்கட்டியிசித் திடவாய்கண்-
சலனப்படஎற் றியிறைச்சியறுத்
தயில்வித்துமுரித் துநெரித்துளையத்
தளையிட்டுவருத் தும்யமப்ரகரத் துயர்தீராய்;
பவனத்தையொடுக் குமனக்கவலைப்
ப்ரமையற்றைவகைப் புலனிற்கடிதிற்
படரிச்சையொழித் ததவச்சரியைக்
க்ரியையோகர்-
பரிபக்குவர்நிட் டைநிவிர்த்தியினிற்
பரிசுத்தர்விரத் தர்கருத்ததனிற்
பரவப்படுசெய்ப் பதியிற்பரமக் குருநாதா;
சிவனுத்தமனித் தவுருத்திரன்முக்
கணனக்கன்மழுக் கரனுக்ரரணத்
த்ரிபுரத்தையெரித் தருள்சிற்குணநிற் குணஞானி-

செகவித்தனிசப் பொருள்சிற்பரனற்
புதனுெப்பிலியுற் பவபத்மதடத்
த்ரிசிரப்புரவெற் புறைசற்குமரப் பெருமாளே.

312. பொருளின்மேற்ப்ரிய காமாகாரிகள்
பரிவுபோற்புணர் க்ரீடாபீடிகள்
புருஷர்கோட்டியில் நாணுமோடிகள்
கொங்கைமேலே.

புடைவைபோட்டிடு மாயாரூபிகள்
மிடியராக்குபொ லாமூதேவிகள்
புலையர்மாட்டுமெ ருதேகூடிகள் நெஞ்சமாயம்;

கருதொணுப்பல கோடாகோடிகள்
விரகினுற்பலர் மேல்வீழ்வீணிகள்
கலவிசாத்திர நூலேயோதிகள் தங்களாசைக்-

கவிகள்கூப்பிடு மோயாமாரிகள்
அவசமாக்கிடு பேய்நீரூணிகள்
கருணைநோக்கமி லாமாபாவிக ளின்பமாமோ;

குருகடாக்ஷக லாவேதாகம
பரமவாக்கிய ஞானசாரிய
குறைவுதீர்த்தருள் ஸ்வாமீகார்முக வன்பரான

கொடியவேட்டுவர் கோகோகோவென
மடியநீட்டிய கூர்வேலாயுத
குருகுக்ஷேத்ரபு ரேசாவாசுகி அஞ்சமாறும்;

செருபராக்ரம *கேகேவாகன
சரவணேற்பவ மாலாலாளித
திரள்புயாத்திரி யீராறுகிய கந்தவேளே-

சிகரதீர்க்கம காசிகோபுர
முகசடாக்கர சேணுடாக்ருத
திரிசிராப்பளி வாழ்வேதேவர்கள்
தம்பிரானே. (௧௩)

* கேகயம்=மயில்.

313. பொருள்கவர்சிந்தை அரிவையர்தங்கள்
புழுககில்சந்து பனிநீர்தோய்-
புளகிதகொங்கை யிளகவடங்கள்
புரளமருங்கி லுடைசோர;
இருள்வளர்கொண்டை சரியஇசைந்து
இணைதருபங்க அனுராகத்-
திரிதலொழிந்து மனதுகசிந்து
னிணையடியென்று புகழ்வேனோ;
மருள்கொடுசென்று பரிவுடனன்று
மலையில்விளைந்த தினைகாவல்-
மயிலைமணந்த அயிலவளங்கள்
வயலியில்வந்த முருகோனே;
தெருளுறுமன்பர் பரவவிளங்கு
திரிசிரகுன்றில் முதனுளில்-
தெரியஇருந்த பெரியவர்தந்த
சிறியவஅண்டர் பெருமாளே. (கச)

314. வாசித்துக் காணொணாதது
பூசித்துக் கூடொணாதது
வாய்விட்டுப்பேசொணாதது நெஞ்சிலே-
மாசர்க்குத் தோணொணாதது
நேசர்க்குப் பேரொணாதது
மாயைக்குச் சூழொணாதது விந்துநாத;
ஓசைக்குத் தூரமானது
மாகத்துக் கீறதானது
லோகத்துக் காதியானது கண்டுநாயேனை-
யோகத்தைச் சேருமாறுமெய்
ஞானத்தைப் போதியாயினி
யூனத்தைப் போடிடாதும யங்கலாமோ;

ஆசைப்பட் டேனல்காவல்செய்
வேடிச்சிக் காகமாமய
லாகிப்பொற் பாதமேபணி கந்தவேளே-

*ஆலித்துச் சேல்கள்பாய்வய
லாரத்திற் காளமோடட
ராரத்தைப் பூண்மயூரது ரங்கவீரா;

நாசிக்குட் ப்ராணவாயுவை
ரேசித்தெட் டாதயோகிகள்
நாடிற்றுக் காணொணாதென நின்றநாதா-

நாகத்துச் சாகைபோயுயர்
மேகத்தைச் சேர்சிராமலை
நாதர்க்குச் சாமியேசுரர் தம்பிரானே. (௧௫)

315. வெருட்டியாட்கொளும் விடமிகள்புடைவையை
நெகிழ்த்தணைப்பிகள் படிறிகள்சடுதியில
விருப்பமாக்கிகள் விரவியதிரவிய மிலரானல்-

வெறுத்துநோக்கிகள் கபடிகள்நடமிடு
பதத்தர்தூர்த்திகள் ம்ருகமதபரிமள
விசித்ரமேற்படு முலையினுநிலையினு
மெவரோடும்;

மருட்டிவேட்கைசொல் மொழியினும்விழியினு
மகிழ்த்தபூக்கமழ் குழலினுநிழலினும்
மதிக்கொணாத்தள ரிடையினுநடையினு
மவமேயான்-

மயக்கமாய்ப்பொருள் வரும்வகைக்ருஷிபணு
தடத்துமோக்ஷம தருளியபலமலர்
மணத்தவார்க்கழல் கனவிலுநனவிலு
மறவேனே;

---

* ஆலித்து=களித்து.

இருட்டிலாச்சுர ருலகினிலிலகிய
சகஸ்த்ரநேத்திர முடையவன்மிடியற
இரக்ஷைவாய்த்தருள் முருகபணிருகர குகவீரா-
இலக்ஷுமீச்சுர பசுபதிகுருபர
சமஸ்தராச்சிய ந்ருபபுகழ்வயமியல்
இலக்கரேய்ப்படை முகடெழுககபதி களிகூர;
திருட்டுராக்ஷதர் பொடிபடவெடிபட
எடுத்தவேற்கொடு கடுகியமுடுகிய
செருக்குவேட்டுவர் திறையிடமுறையிட
மயிலேறும்-
செருப்பராக்ரம நிதிசரவணபவ
சிவத்தபாற்கர னிமகரன்வலம்வரு
திரிச்சிராப்பளி மலைமிசைநிலைபெறு
பெருமாளே. (௧௬)

திருக்கற்குடி.

316. குடத்தைத்தகர்த்துக் களிற்றைத்துரத்திக்
குவட்டைச்செறுத்துக் ககசாலக்-
குலத்தைக்குமைத்துப் பகட்டிச்செருக்கிக்
குருத்தத்துவத்துத் தவர்சோரப்;
புடைத்துப்பணைத்துப் பெருக்கக்கறுத்துப்
புறப்பட்டகச்சுத் தனமாதர்-
புணர்ச்சிச்சமுத்ரத் திளைப்பற்றிருக்கப்
புரித்துப்பதத்தைத் தருவாயே;
கடத்துப்புனத்துக் குறத்திக்குமெத்தக்
கருத்திச்சையுற்றுப் பரிவாகக்-
கணக்கப்ப்ரியப்பட் டகப்பட்டுமைக்கட்
கடைப்பட்டுநிற்கைக் குரியோனே;
தடத்துற்பவித்துச் சுவர்க்கத்தலத்தைத்
தழைப்பித்தகொற்றத் தனிவேலா-

தமிழ்க்குக்கவிக்குப் புகழ்ச்செய்ப்பதிக்குத்
தருக்கற்குடிக்குப் பெருமாளே. (க)

317. நெறித்துப் பொருப்புக்கொத்த
முலைக்குத் தனத்தைக்கொட்டி
நிறைத்துச் சுகித்துச்சிக்கி வெகுநாளாய்-
நினைத்துக் கொடத்துக்கத்தை
யவத்தைக் கடுக்கைப்பெற்று
நிசத்திற் சுழுத்திப்பட்ட அடியேனை;
இறுக்கிப் பிடித்துக்கட்டி
யுதைத்துந் துடிக்கப்பற்றி
யிழுத்துத் துவைத்துச்சுற்றி யமதூதர்-
எனக்குங் கணக்குக்கட்டு
விரித்துத் தொகைக்குட்பட்ட
இலக்கப் படிக்குத்தக்க படியேதான்;
முறுக்கித் திருப்பிச்சுட்டு
மலத்திற் புகட்டித்திட்டி
முழுக்கக் கலக்கப்பட்டு அலையாமல்-
மொழிக்குத் தரத்துக்குற்ற
தமிழ்க்குச் சரித்துச்சித்தி
முகத்திற் களிப்புப்பெற்று மயிலேறி;
உறுக்கிச் சினத்துச்சத்தி
யயிற்குத் தரத்தைக்கைக்கு
ளுநிக்கப் பணித்துப்பக்கல் வருவாயே-
உனைச்சொற் றுதிக்கத்தக்க
கருத்தைக் கொடுப்பைச்சித்தி
யுடைக்கற்குடிக்குட்பத்தர் பெருமாளே. (உ)

இரத்நகிரி.

318. கயலைச்சருவிப் பிணையொத்தலர்பொற்
கமலத்தியல்ஙமக் கணிறலே-

கடிமொய்ப்புயலைக் கருதிக்கறுவிக்
கதிர்விட்டெழுமைக் குழலாலே;
சயபொற்கலசத் திணைவெற்பிணைமிக்
குளநற்பெருசெப் பிணையாலே-
கலமற்றறிவற் றுணர்வற்றனனற்
கதியெப்படிபெற் றிடுவேனோ;
புயலூற்றியல்மைக் கடலிற்புருகொக்
கறமுற்சரமுய்த் தமிழ்வோடும்-
பொருதிட்டமரர்க் குறுதுக்கமும்விட்
டொழியப்புகழ்பெற் றிடுவோனே;
செயசித்திரமுத தமிழுற்பவநற்
செபமுற்பொருளுற் றருள்வாழ்வே-
சிவதைப்பதிரத் தினவெற்பதனிற்
றிகழ்மெய்க்குமரப் பெருமாளே. (க)

319. பத்தியால்யானுனைப் பலகாலும-
பற்றியேமாதிருப் புகழ்பாடி;
முத்தனுமாறெனைப் பெருவாழ்வின்-
முத்தியேசேர்வதற் கருள்வாயே;
உத்தமாதானசற் குணர்நேயா-
ஒப்பிலாமாமணிக் கிரிவாசா;
வித்தகாஞானசத் திபாதா-
வெற்றிவேலாயுதப் பெருமாளே. (உ)

விராலிமலை.

320 இதமுறுவிரைபுனல் முழுகியகில்மண
முதவியபுகையினி லளவிவகைவகை
கொத்தளர்க ளின்தொடையல்
வைத்துவளர் கொண்டலென
அறலெனஇசையளி யெனநளிருளென
நிறமதுகருகிநெ டுகிநெறிவுபட

செய்த்துமுசு வின்திரிகை
யொத்தசுருள் குந்தளமும்
இலகியபிறையென எயினர்சிலையென
*விலகியதிலதநு தலுமதிமுகமும்
உற்பலமும் வண்டுவடு
விற்கணைய மன்''டரு முனைவாளும்-
இடர்படுகவுநடு வனும்வலடல்பொரு
கடுவதுமெனநெடி தடுவகொடியன
இக்குசிலை கொண்டமதன்
மெயத்தவசி றைந்தவிழி
தளவனமுறுவலு மமுதகுமுதமும்
விளைநறவினியமொ ழியுமினையதென
ஒப்பறுங கங்கள்விரல்
துப்பெனவு றைந்துகமு
கிடியொடிபடவினை செயும்வின்மதகலை
நெடிய†கவுடியிசை முரலுசுரிமுக
நத்தனைய கண்டமும்வெண்
முத்துவிளை‡விண்டனைய எழில்தோளும்;
விதரணமனவித னமறையருள்வன
சததளமரைமுகி ழதனைநிகர்வன
புத்தமிர்து கந்தகுடம்
வெற்பெனநி ரம்புவன
இமசலமிர்கமத களபபரிமள
தமனியப்ரபைமிகு தருணபுளகித
சித்ரவர மங்கலவி
சித்ரவிரு துங்ககன
விகலிதமிருதுள ம்ருதுளநவமணி
முகபடவிகடின தனமுமுயர்§வட
பத்திரமி ருந்தகடி
லொத்தசுழியுந்தியுள மதியாத-

---

* விலகிய=விசாலமான. † கவுடி என்பது ஓர்விதபண்.
‡ விண்டு=மூங்கில். § வடபத்திரம் இருந்த அகடில்=ஆலிலை போன்ற அடிவயிற்றில்.

விபரீதமுடையிடை யிளைஞர்களைபட
அபகடமதுபுரி யரவசுடிகைய
ரத்நபண மென்பவழ
குற்றவரை யும்புதிய
நுணியதளிரொனவு லவியபரிபுர
அணிநடனபதமு முடையவடிவினர்
பொற்கலவி யின்பமதி
துக்கமென லன்றியவர்
விரகினிலெனதுறு மனமதுருகிய
பிரமையுமறவுன தருள்கைவரவுயர்
பத்திவழி யும்பரம
முத்திநெறி யுந்தெரிவ தொருநாளே;

தததத தததத தததத தததத
திதிதி திதிதி திதிதி திதிதிதி
தத்ததத தந்ததத
தித்திதிதி திந்திதிதி
டகுடகு டிகுடிகு டகுகு டிகுடிகு
டிகுடிகு டகு'-கு டிகுகு டகுடகு
தத்ததிமி டங்குகுகு
தித்திதிமி டிங்குகுகு
தமிதமிதமிதக தமிதநிமிதக
திமிதிமிசெககண திமிதநிகதிக
தத்திமித தந்திமித
தித்திமிதி திந்திமிதி யெனவேதான்-
தபலைகுட-முழவு திமிலைபடகம
தபுதசலிஞைதவில் முரசுகரடிகை
மத்தளித வண்டையற
வைத்தகுணி துந்துமிகள்
மொகுமொகுமொகுவென அலறவிருதுகள்
திகுதிகுதிகுவென அலகைகுறளிகள்

விக்கிடகி ணம்பருக
*பக்கியுவ ணங்கழுகு
சதிர்பெறஅதிர்தர உததிசுவறிட்
எதிர்பொருநிருதர்கள் †குருதிபெருகிட
வப்புவின்மி தந்தெழுப
தற்புதக வந்தமெழ வெகுகோடி;
மதகஜதுரகர தமுமுடையபுவி
யதலமுதல்முடிய இடியநெடியதொர்
மிக்கொலிமு ழங்கஇரு
ளக்கணம்வி டிந்துவிட
இரவியுமதியமு நிலைமைபெறஅடி
பரவியஅமரர்கள் தலைமைபெறஇப
லத்திறல ணங்குசெய
சத்திவிடு கந்ததிரு
வயலியிலடிமைய குடிமையினலற
மயலொடுமலமற அரியபெரியதி
ருப்புகழ்வி ளம்புவென்மு
னற்புதமெ ழுந்தருள்கு கவிராலி-
மலையுறைகுரவந லிறைவவருகலை
பலதெரிவிதரண முருகசரவண
உற்பவக்ர வுஞ்சகிரி
நிக்ரகஅ கண்டமய
நிருபவிமலசுக சொருபபரசிவ
குருபரவெளிமுக டுருவவுயர்தரு
சக்ரகிரி யுங்குலைய
விக்ரமந டம்புரியு
மரகதகலபமெ ரிவிடுமயில்மிசை
மருவியெயருமைய இளமையுருவொடு
சொர்க்கதல மும்புலவர்
வர்க்கமும்வி ளங்கவரு பெருமாளே. (க)

* பக்கி=பக்ஷி. † 'குருதி பெருகிடு அவ் அப்புவில்மிதந்து எழுபது அற்புதகவந்தம் எழ' எனப்பிரிக்க.

321. உருவேறவேஜெபித்து வொருகோடியோமசித்தி
யுடனாகஆகமத்து கந்துபேணி-
உணர்வாசையாரிடத்து மருவாதுவோரெழுத்தை
யொழியாதுவூதைவிட்டி ருந்துநாளும்;
தரியாதபோதகத்தர் குருவாவரோரொருத்தர்
தருவார்கள்ஞானவித்தை தஞ்சமாமோ-
* தழலாடிவீதி † வட்ட மொளிபோதஞானசித்தி
தருமாகிலாகுமத்தை கண்டிலேனே;
குருநாடிராசரிக்கர் துரியோதனுதிவர்க்க
குடிமாளமாயமிட்டு குந்திபாலர்-
குலையாமல்நீதிகட்டி யெழுபாரையாளவிட்ட
குறளாகனூதில்நெட்டை கொண்டஆதி;
மருகாபுராரிசித்தன் மகனேவிராலிசித்ர
மலைமேலுலாவுசித்த அங்கைவேலா-
மதுராபுரேசர்மெய்க்க அரசாளுமாறன்வெப்பு
வளைகூனையேநிமிர்த்த தம்பிரானே. (உ)

322. எதிரெதிர்கண் டோடியாட்கள்
களவதறிந் தாசைபூட்டி
இடறிவிழும் பாழிகாட்டு மடமாதர்-
இறைவைகொளுங் கூவல்மூத்த
கறையொழுகுந் தாரைபார்க்கி
லிளமைகொடுங் காதலாற்றில் நிலையாத;
அதிவிகடம் பீழலாற்ற
அழுகிவிழும் பீறலூத்தை
அடையுமிடஞ் சீலைதீற்று திருவாயில்-
அருவிசலம் பாயுமோட்டை
அளைடவுகெடுந் தூரைபாழ்த்த
அளறிலழுந் தீமலாட்கொ டருள்வாயே;

* தழலாடிவீதி=நெற்றி. † வட்டம்=புருவமத்தியஸ்தானம்.

விதுரனெடுந் த்ரோணமேற்று
எதிர்பொருமம் பாதியேற்றி
விரகினெழுந் தோயதூற்று வருமாள-
விரவுஜெயன் *காளிகாட்டில்
வருதருமன் தூத†னீற்ற
விஜயனெடும் பாகதீர்த்தன் மருகோனே;
மதியணையுஞ் சோலையார்த்து
மதிவள‡சந் தானகோட்டின்
வழியருளின் பேறுகாட்டி யவிராலி-
மலைமருவும் பாதியேற்றி
|| கடிகமழ்சந் தானகோட்டில்
¶வழியருளின் பேறுகாட்டு பெருமாளே. (ரு)

323. ஐந்துபூதமு மாறுசமயமு
மந்த்ரவேதபு ராணகலைகளும்
ஐம்பதோர்வித மானலிபிகளும் வெகுரூப-
அண்டராதிச ராசரமுமுயர்
புண்டரீகனு மேகநிறவனும்
அந்திபோலுருவானுங்கிலவொடுவெயில்காலும்;

---

* காளிகாடு=இடும்பாவனம்.

† நீற்ற விஜயன்=பாசுபதாஸ்திரம் பெறும்பொருட்டு தேசமுழுதும் நீறுபூசிக்கொண்டு தவஞ்செய்த அருச்சுனன்.

‡ சந்தானகோட்டின் வழியருளின் பேறுகாட்டிய=சந்தானம் என்னும தெய்வவிருக்ஷம் தன்னை அடைந்தோர்க்கு அவர்கள் வேண்டிய பொருள்களை வேண்டியவாறு கொடுக்கும் என்பதை உலகத்தோர்க்குத் தெரிவித்த.

§ விராலிமலை மருவும் பாதிஏற்றி=விராலிமலைக்குப் பாதியளவு வரையில் அவர்களை ஏறச்செய்து.

|| கடிகமழ் சந்தானகோட்டில்=அவ்விடத்துற்ற தெய்வமணம் கமழ்கின்ற சந்தானகோடு என்னுமிடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு.

¶ வழியருளின் பேறுகாட்டு=தம்மையடைந்த அன்பர்கட்கு இஷ்டகாமியங்களை ஈந்தருளிக்காட்டுகின்ற.

சந்த்ரசூரியர் தாமு*மசபையும்
விந்துநாதமு மேகவடிவம
தன்சொரூபம தாகவுறைவது சிவயோகம்-
தங்களாணவ மாயைகருமம
லங்கள்போயுப தேசகுருபர
சம்ப்ரதாயமொ டேயுநெறியது பெறுவேனோ;
வந்ததானவர் சேனைகெடிபுக
இந்த்ரலோகம்வி பூதர்குடிபுக
மண்டுபூதப சாசுபசிகெட மயிடாரி-
வன்கண்வீரிபி டாரிஅரஹர
சங்கராஎன மேருகிரிதலை
மண்டுதூளெழ வேலையுருவிய வயலூரா;
வெந்தநீறணி வேணியிருடிகள்
பந்தபாசவி காரபரவசு
வென்றியானசமாதிமுறுகுகல் முழைகூடும்-
விண்டுமேல்மயி லாடஇனியக
ஞண்டுகாரளி பாட†இதழிபொன்
விஞ்சவீசுவி ராலிமலையுறை பெருமாளே.(௪)

324. காதலமுங்குறி கொண்டகண்டமும்
விரவியெழுந்துசு ருண்டுவண்டடர்
கனவியகொண்டைகு லைந்தலைந்திட அதிபாரக்-
களபசுகந்தமி குந்தகொங்கைக
ளிளகமுயங்கிம யங்கியன்புசெய்
கனியிதழுண்டுது வண்டுபஞ்சணை மிசைவிழா;
இரதபருக்கியு றுங்கருங்கயல்
பொருதுசிவந்துகு விந்திடும்படி
யிதவியவுந்தியெ னுந்தடந்தனி லுறமூழ்கி-
இனியதொரின்பம்வி ளைந்தளைந்துபொய்
வனிதையர்தங்கள்ம ருங்கிணங்கிய
இளமைகிழம்படுமுன்பதம்பெறவுணர்வேனோ;

* அசபை என்பது ஹம்ஸமந்திரம். † இதழி=கொன்றை.

பாதசிலம்புபு லம்புமம்பத
வரிமுக*எண்கினு டன்குரங்கணி
பணிவிடைசென்றுமு யன்றகுன்றணி
யிடையேபோய்க்-

பகடியிலங்கைக லங்கஅம்பொனின்
மகுடசிரந்தச முந்துணிந்தெழு
படியுநடுங்கவி ழும்பனமபழ மென†வாகும்;

மருதமுதைந்துமு குந்தனன்புறு
மருககுவிந்தும லர்ந்தபங்கய
வயலியில்வம்பவிழ் சண்பகம்பெரி யவிராலி-

மலையில்விளங்கிய கந்தஎன்றனை
மகிழ்வொடு‡வந்திசெய் மைந்தனென்றனை
வழிவழியன்புசெய் தொண்டுகொண்டருள்
பெருமாளே. (௫)

325. கரிபுராரிகாமாரி திரிபுராரிதீயாடி
கயிலையாளிகாபாலி §கழையோனி-

கரவுதாசனாசாரி பரசுபாணிபாணி
கணமொடாடிகாயோகி சிவயோகி;

பரமயோகிமாயோகி பரியராசடாசூடி
பகவொணாதமாஞானி பசுவேறி-

பரதமாடிகானாடி பரவயோதிகாதீத
பரமஞானவூர் ‖பூத அருளாயோ;

¶சுருதியாடிதாதா**வி வெருவியோடமூதேவி
††துரககோபமீதோடி வடமேரு-

சுழலவேலைதீமூள அழுதளாவிவாய்பாறி
‡‡சுரதிஞேடுசூர்மாள வுலகேழும்;

---

*எண்கு=கரடி. †ஆகும்=ஆக்கும். ‡வந்திசெய்=வந்தனைசெய்.
§கழையோனி=மூங்கிலிற்பிறந்தவர். ‖ பூத=புகுத.
¶ சுருதியாடிதாதா=வேதாத்தியயனஞ்செய்யும் பிரமன்.
** வி=மிகவும். ††துரக=அலை.
‡‡ சுரதிஞேடு=சுரத்திஞேடு=சப்தத்தோடு.

*திகிரிமாதிராவார திகிரிசாபவேதாள
திரளினோடுபாரோடு கழுகாட-
செருவிலுடு†வானீப கருணைமேருவேபார
திருவிராலியூர்மேவு பெருமாளே. (௬)

326. ‡காமாத்திர மாகியிளைஞர்கள்
வாழ்நாட்கொடு போகியழகிய
காதாட்டிய பாரஇருகுழை யளவோடி-
கார்போற்றவழோதிநிழல்தனி
லார்வாட்கடை யிடுநனைகொடு
காலேற்றுவை வேலின்முனைகடை யமதூதர்;
ஏமாப்பற மோகவியல்செய்து
நீலோற்பல ஆசில்மலருட
னேராட்டவி னோதமிடும்விழி மடவார்பால்-
ஏகாப்பழி பூணுமருளற
நீதோற்றிமு னாளுமடிமையை
யீடேற்றுத லாலுன்வலிமையை மறவேனே;
சீமாட்டியு மாயதிரிபுரை
காலாக்கினி கோபபயிரவி
சிலோத்தமி நீலிசுரதிரி புவநேசை-
சீகார்த்திகை யாயஅறுவகை
மாதாக்கள்கு மாரனெனவெகு
சீராட்டொடு பேணவடதிசை கயிலாசக்;
கோமாற்குப தேசமுபநிட
வேதார்த்தமெய்ஞ் ஞானநெறியருள்
கோதாட்டிய ஸ்வாமியெனவரு மிளையோனே-
கோடாச்சிவ பூசைபவுருஷ
மாறுக்கொடை நாளுமருவிய
கோனாட்டுவி ராலிமலையுறை பெருமாளே. (எ)

---

* திகிரிமாதிர ஆவாரதிகிரி=வட்டமாகிய திக்குகளை மறைக்கின்ற சக்ரவாளகிரி. †வானீப=வான்நீப.

‡ காமாத்திரம்=காமஅஸ்திரம்=மன்மதபாணம்.

327. சீரான * கோலகால நவமணி
மா†லாபி ஷேகபார வெகுவித
தேவாதி தேவர்சேவை செயுமுக மலராறும்-
சீராடு வீரமாது மருவிய
ஈராறு தோளுநீளும் வரியளி
சீராக மோதுநீப பரிமள இருதாளும்;
ஆராத காதல்வேடர் மடமகள்
‡ஜீமூத மூர்வலாரி மடமகள்
ஆகாத பூதமாக வலமிட முறைவாழ்வும்-
ஆராயும் நீதிவேலு மயிலுமெய்
ஞானாபி ராம §தாபவடிவமும்
ஆபாத னேனுமநாளு நினைவது பெறவேணும்;
ஏராரு மாடகூட மதுரையில்
மீதேறி மாறியாடு மிறையவர்
|| ஏழேழு பேர்கள்கூற வருபொரு ளதிகாரம்-
ஈடாய ¶ஊமர்போல வணிகரி
லூடாடி யாலவாயில் விதிசெய்த
லீலாவி சாரதீர வரதர குருநாதா;
**கூராழி யால்முன் வீயபகலை பவ
னீடேறு மாறுபானு மறைவுசெய்
கோபால ராயனேய மருள்திரு மருகோனே-
கோடாம லாரவார அலையெறி
~~காவேரி யாறுபாயும் வயலியில்~~
கோனாடு சூழ்விராலிமலையுறை பெருமாளே (அ)

---

* கோலாகலம் என்பது 'கோலகாலம்' எனநிலைமாறியது. கோலாகலம=சம்பிரமம். † அபிஷேகம்=முடி.

‡ ஜீமூதம்=மேகம். § தாபம்=பிரதாபம்.

|| ஏழேழுபேர்கள்=சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர்.

¶ ஊமர்போலவணிகர்இல் = செட்டிவீட்டில் ஊமைபிள்ளை போல் தோன்றி.

** கூராழியால் பானுமறைவுசெய் எனக்கூட்டுக.

328. பாதாள மாதிலோகநிகிலமு
மாதார மானமேருவெனவளர்
பாடீர பாரமானமுலையினை விலைகூறிப்-

பாலோடு பாகுதேனெனினியசொ
லாலேய னேகமோகமிடுபவர்
பாதாதி கேசமாகவகைவகை கவிபாடும்;

வேதாள ஞானகீனன்விதரண
நாதாளி லாதபாவியகிஜவன்
வீணுள்ப டாதபோததவமிலி பசுபாச-

வ்யாபார முடன்யானுமுனதிரு
சீர்பாத தூளியாகிநரகிடை
வீழாமலேசுவாமிதிருவருள் புரிவாயே;

தூதாள ரோடுகாலன்வெருவிட
வேதாமு ராரியோடஅடிபணை
சோராவ லாரிசேனைபொடிபட மறைவேள்விச்-

சோமாசி மார்சிவாயநமவென
மாமாய வீரகோரமுடனிகல்
சூர்மாள வேலையேவும்வயலியி லினையோனே;

கூதாள நீபநாகமலர்மிசை
சாதாரி தேசிநாமக்ரியைமுதல்
கோலால நாதகீதமதுகர மடர்சோலை-

கூடாரல் தேருநாரைமருவிய
காஞறு பாயுமேரிவயல்பயில்
கோனாடு சூழ்விராலிமலையுறைபெருமாளே.(கூ)

329. பாலாசைகோப மோயாதெநாளு
மாயாவிகார வழியேசெல்-

மாபாவி*காளி தானேனும்நாத
மாதாபிதாவு மினிநீயே;

* காளி=விஷகுணமுள்ளவன.

நாலானவேத நூலாகமாதி
நாளேதினேனு மிலேயினே-
நாள்போய்விடாம லாறுமீதில்
ஞானோபதேச மருள்வாயே;
பாலா*கலார ஆமோதலேப
பாடீரவாக அணிமீதே-
பாதாளபூமி யாதாரமீன
†பானீயமேலே வயலூரா;
வேலாவிராலி வாழ்வேசமூக
வேதாளபூத பதிசேயே-
வீராகடோர சூராரியேசெ
வேளேசுரேசர் பெருமாளே.(கo)

330. இலாபமில்பொலாவுரை சொலாமனதபோதன
ரியாவரு மிராவுபக லடியேனை-
இராகமும்விநோதமு முலோபமுடன்மோகமு
மிலானிவ னுமாபுருஷ னெனவேய;
சலாபவமலாகர சசிதரவிதாரண
சதாசிவ மயேசுரச கலலோக-
சராசரவியாபக பராபரமநோலய
சமாதிய னுபூதிபெற நினைவாயே;
‡நிலாவிரிநிலாமதி §நிலாதவநிலாசன
‖நியாயப ரிபாலஅர நதிசூடி-
நிசாசரகுலாதிப திராவண ¶புயாரிட
நிராமய சரோருகர னருள்பாலா;

---

* கல்லாரம=செங்குவளை. †பானீயம்=ஜலம்.

‡ நிலாவிரி நிலாமதி=சந்திரிகைவிரித்து பிரகாசிக்கின்ற மதியையும்.

§ நில்லாத அநில அசன=நிற்காது அலைகின்ற காற்றைப் புசிக்கின்ற.

‖ நியாயபரிபால அர=நியாயபரிபாலனஞ் செய்வதில் வல்ல ஆதிசேஷனாகிய சர்ப்பத்தையும்.

¶ புயாரிட=புய அரிட=புயங்களுக்கு அரிட்டத்தை யுண்டாக்கிய. அரிட்டம்=கேடு.

* விலாசுகம்வலாரெனு முலாசவித †வாகவ
‡ வியாதர்கள் விஞேதமகள் மணவாளா-
விராவுவயலார்புரி சிராமலைபிரான்மலை
விராலிமலைமீதிலுறை பெருமாளே. (கக)

331. நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத
நிராகுல சிராதிகப் ப்ரபையாகி-
நிராசசி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய
நிராயுத புராரியச் சுதன்வேதா;
§ சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்
சொரூப ‖ மி வராதியைக் குறியாமே-
துராலபுகழ் பராதின கராவுள பராமுக
துரோகரை தராசையுற் றடைவேனே;
இராகவ இராமன் ¶ முன் இராவண **இராவண
இராவண இராஜனுட் குடன் ††மாய்வென்-
றிராகன்மல ராணிஜ புராணர்கு மராகலை
யிராஜசொ லவாரணர்க் கிளையோனே;
‡‡ விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு
§§ விராயண பராயணச் ‖ ‖ செருவூரா-

* வில் ஆசுகம். ஆசுகம்=அம்பு. † ஆகவம்=போர்.

‡ வியாதர்கள்=வேடர்கள்.

§ சுராலயம்=தேவலோகம். ‖ இவர்தல்=கலத்தல்.

¶ முன் இராவண=(கைலாசகிரியை அசைத்தெடுத்துச் சிவபெருமானுல் அடர்க்கப்பட்ட) அந்நாளில் அழுகுரலோசையுற்ற.

** இராவண=இராவின்வண்ணமாகிய கருநிறத்தையுடைய.

†† மாயவென்ற இராகன் மலர் ஆள் நிஜபுராணர் = மாயும்படி வென்ற அன்பையுடையவராகிய விஷ்ணுவின் கண்ணையே மலராகக் கொண்டருளிய நிஜ புராணர்.

‡‡ விராகவன்=ஆசையில்லாதவன்.

§§ வீர அயண பராயணம்=வீரவழியில்விருப்பம்.

‖ ‖. செருவூர்=திருப்போரூர்;

விராவிய குராவகில் பராரைமு திராவளர்
விராலிமலைராஜதப் பெருமாளே. (கஉ)

332. மாயாசொரூப முழுச்சமத்திகள்
ஓயாவுபாய மனப்பசப்பிகள்
வாணாளையீரும் விழிக்கடைச்சிகள் முனிவோரும்-
மாலாகிவாட நகைத்துருக்கிகள்
* ஏகாசமீது தனத்திறப்பிகள்
வாரீரிரீரென் முழுப்புரட்டிகள் வெகுமோகம்;
ஆயாதவாசை யெழுப்புமெத்திகள்
ஈயாதபோதி லறப்பிணக்கிகள்
ஆவேசநீருண் மதப்பொறிச்சிகள் பழிபாவம்-
ஆமாறெணாத திருட்டுமட்டைகள்
கோமாளமான குறிக்கழுத்திகள்
ஆசாரவீன விலைத்தனத்திய ருறவாமோ;
காயாதபால்நெய் தயிர்க்குடத்தினை
ஏயாவெணாமலெடுத்திடைச்சிகள்
காணாதவாறு குடிக்குமப்பொழு தாலோடே-
கார்போலுமேனி தனைப்பிணித்தொரு
போர்போல்அசோதை பிடித்தடித்திட
காதோடுகாது கையிறபிடித்தழு தினிதூதும்;
வேயாலனேக விதப்பசுத்திரள்
சாயாமல்மீள அழைக்குமச்சுதன்
வீறானமாமனைப்படைத்தருள வயலூரா-
வீணாள்கொடாத படைச்செருக்கினில
சூர்மாள †வேலை விடுக்கும்அற்புத
வேலாவிராலிமலைத்தலத்துறை பெருமாளே. ()

333. மேகமெனுங்குழல்சாய்த்திரு
கோகனகங்கொடுகோத்தணை
மேல்விழுகின்றபராக்கினி லுடைசோர-

* ஏகாசம்=மேல்போர்வை. † வேலை=கடலில்.

மேகலையுந்தனிபோய்த்தனி
யேகரணங்களுமாய்க்கயல்
வேல்விழியுங்குவியாக்குரல் மயில்காடை;
கோகிலமென்றெழுபோய்க்கனி
வாயமுதுண்டுருகாக்களி
கூரவுடன்பிரியாக்கல வியின்மூழ்கிக்-
கூடிமுயங்கிவிடாய்த்திரு
பாரதனங்களின்மேற்றுயில்
கூரினுமம்புயதாட்டுணை மறவேனே;
மோகரதுந்துமிபார்ப்பவி
ராவிவிலங்கலின்வீட்டதில்
மூவுலகுந்தொழுதேத்திட வுறைவோனே-
மூதிசைமுன்பொருகாற்றட
மேருவையம்பினிலவீழ்த்திய
மோகன*சங்கரிவாழ்த்திட மதியாமல்;
ஆகமடிந்திடவேற்கொடு
சூரனைவென்றடல்போய்த்தணி
யாமையின்வென்றவனூற்பிற கிடுதேவர்-
ஆதியிளந்தலைமாத்தா
சாளஅவன்சிறைமீட்டவ
னுலகங்குடியேற்றிய பெருமாளே. (கச)

331. மோதியிறுகிவட மேருவெனவளரு
மோகமுலையசைய வந்துகாயம்-
மோசமிடுமவர்கள் மாயைதனில்முழுகி
மூடமெனஅறிவு கொண்டதாலே;
காதிவருமியம தூதர்கயிறுகொடு
காலிலிறுகளனை வந்திழாதே-
காவலெனவிரைய வோடியுனதடிமை
காணவருவதினி யெந்தநாளோ;

*சங்கரி=சங்கையுடையஅரி

ஆதிமறையவனு மாலுமுயர்சுடலை
யாமெரனுமிவ ரொன்றதான-
ஆயியமலைதிரி சூலிகுமரிமக
மாயிகௌரியுமை தந்தவாழ்வே;
சோதிநிலவுகதிர் வீசுமதியின்மிசை
தோயவளர்கிரியி னுந்திநீடு-
சோலைசெறிவுளவி ராலிநகரில்வளர்
தோகைமயிலுலவு தம்பிரானே. (௧௫)

விநாயகமலை.

335. சரவணசாதாநமோநம கருணையதீதாநமோநம
சததளபாதாநமோநம அபிராம-
தருணகதீராநமோநம நிருபமர்வீராநமோநம
சமதளவூராநமோநம சகதீச;
பரமசொரூபாநமோநம சுரர்பதிபூபாநமோநம
பரிமளநீபாநமோநம உமைகாளி-
பகவதிபாலாநமோநம இகபரமூலாநமோநம
பவுருஷசீலாநமோநம அருள்தாராய்;
இரவியுமாகாசபூமியும் விரவியதூளேறவானவ
ரெவர்களுமீடேறஏழ்கடல் முறையோவென்-
றிடர்படமாமேருபூதர மிடிபடவேதானிசாசர
ரிகல்கெடமாவேகநீடயில் விடுவோனே;
மரகதஆகாரஆயனு மிரணியஆகாரவேதனும்
*வசுவெனுமாகாரஈசனு மடிபேண-
மயிலுறைவாழ்வேவிநாயக மலையுறைவேலாமகீதர
வனசரராதாரமாகிய பெருமாளே.

திருச்செங்கோடு

336. அன்பாகவந்து வுன்றாள்பணிந்து
ஐம்பூதமொன்ற நினையாமல்-

* வசு=அக்கினி

அன்பால்மிகுந்து நஞ்சாருகண்க
ளம்போருகங்கள் முலைதானும்;
கொந்தேமிகுந்து வண்டாடிநின்று
கொண்டாடுகின்ற குழலாரைக்-
கொண்டேநினைந்து மன்பேதுமண்டி
குன்று *மலைந்து அலைவேனோ;
மன்றாடிதந்த மைந்தாமிகுந்த
வம்பார்கடம்பை யணிவோனே-
வந்தேபணிந்து நின்றார்பவங்கள்
வம்பே † தொலைந்த வடிவேலா;
சென்றேயிடங்கள் கந்தா ‡எனும்பொ
செஞ்சேவல்கொண்டு வரவேணும்-
செஞ்சாலிகஞ்ச மொன்றாய்வளர்ந்த
செங்கோடமர்ந்த பெருமாளே. (க)

337. பந்தாடியங்கை நொந்தார்பரிந்து
பைந்தார்புனைந்த குழலமீதே-
பண்பார்சுரும்பு பண்பாடுகின்ற
பங்கேருகங்கொள் முகமீதே;
மந்தாரமன்றல் சந்தாரமொன்றி
வன்பாதகஞ்செய் தனமீதே-
மண்டாசைகொண்டு விண்டாவிநைந்து
மங்காமலுன்ற னருள்தாராய்;
கந்தாஅரன்றன் மைந்தாவிளங்கு
கன்றாமுகுந்தன் மருகோனே-
§கன்றா ‖ விலங்க லொன்றாறுகண்ட
கண்டாஅரம்பை மணவாளா;
செந்தாதடர்ந்த கொந்தார்கடம்பு
திண்டோள்நிரம்ப அணிவோனே-

* மலைதல்=ஒருவழிப்படாதுநிற்றல். † தொலைந்த=தொலைத்த.
‡ எனும்பொ=எனும்போது. § கன்றா=கோபித்து.
‖ விலங்கல்ஒன்று ஆறுகண்ட=ஓர்மலையைவழிகண்ட.

திண் *கோடரங்க †ளெண்கோடுறங்கு
செங்கோடமர்ந்த பெருமாளே. (உ)

338. வண்டார்மதங்க ளுண்டேமயங்கி
வந்தூரு ‡கொணட லதனேடும்-
வண்காமனம்பு தன்கால்மடங்க
வன்போர்மலேந்த விழிவேலும்;
கொண்டேவளைந்து கண்டார்தியங்க
நின்ருர்குரும்பை முலேமேவி-
கொந்தாரரும்பு நின்தாள்மறந்து
குன்ருமலுன்ற னருள்தாராய்;
பண்டாழிரங்கு கொண்டாழிதங்கு
பண்போலுகந்த மருகோனே-
பண்சாரணைந்து நண்போதுமன்பர்
பங்காகிநின்ற குமரேசா;
செண்டாடியண்டர் கொண்டாடமன்றில்
நின்ருடிசிந்தை மகிழ்வாழ்வே-
செஞ்சாலிமிஞ்சி மஞ்சாடுகின்ற
செங்கோடமர்ந்த பெருமாளே. (௩)

339. கரையறவுருகுதல் தருகயல்விழியினர்
கண்டானசெஞ்சொல் மடமாதர்-
கலவியில்முழுகிய நெறியினிலறிவுக
லங்காமயங்கும் விணேயேனும்;
உரையையுமறிவையும் உயிரையுமுணர்வையும்
உன்பாதகஞ்ச மலர்மீதே-
உரவொடுபுனேதர நினேதருமடியரொ
டொன்ருகஎன்று பெறுவேனே;
வரையிருதுணிபட வளேபடுசூரர்குடி
வந்தேறஇந்த்ர புரிவாழ-

* கோடரங்கள் = குரங்குகள், † எண்கு = கரடி.
‡ கொண்டல் = மேகம்போன்றகுழல்.

மதவிதகஜரத துரகதபததியின்
வன்சேனைமங்க முதுமீன;
திரைமலிசலதி முறையிடநிசிசரர்
திண்டாடவென்ற கதிர்வேலா-
ஜெகதலமிடிகெட விளைவனவயலணி
செங்கோடமர்ந்த பெருமாளே. (௪)

340. சாலநெடுநாள்மடந்தை காயமதிலேயலைந்து
சாமளவதாகவந்து புவிமீதே-
சாதகமுமானபின்பு சீறியழுதேகிடந்து
தாரணியிலேதவழ்ந்து விளையாடி;
பாலனெனவேமொழிந்து பாகுமொழிமாதர்தங்கள்
பாரதனமீதணைந்து பொருள்தேடி-
பார்மிசையிலேயுழன்று பாழ்நரகெய்தாமலொன்று
பாதமலர்சேரஅன்பு தருவாயே;
ஆலமமுதாகவுண்ட ஆறுசடைநாதர்திங்கள்
ஆடரவுபூணர்தந்த முருகோனே-
ஆனைமடுவாயிலன்று மூலமெனவோலமென்ற
ஆதிமுதல்நாரணன்றன் மருகோனே;
கோலமலர்வாவியெங்கு மேவுபுனம்வாழ்மடந்தை
கோவையமுதூறலுண்ட குமரேசா-
கூடிவருசூரடங்க மாளவடிவேலெறிந்த
கோடைநகர்வாழவந்த பெருமாளே. (௫)

341. நீலமஞ்சானகுழல் மாலைவண்டோடுகதி
நீடுபந்தாடுவிழி யார்பளிங்கானநகை
நீலபொன்சாபநுத லாசையின்தோடசையு
நீள்முகந்தாமரையி னார்மொழிந்தாரமொழி
நேர்சுகம்போலகமு கானகந்தாரர்புய
*நேர் †சுணங் ‡காவி §கிளை யேர்சிறந்தார்மலையி
ரண்டுபோல-

---

* நேர்=நேர்ந்த. † சுணங்கு=தேமல்.
‡ ஆவி=வாசனை. § கிளை=மூங்கில்.

நீளிபங்கோடிளகிர் தேனிருந்தாரமுலே
நீடலங்காரசர மோடடைந்தார்மருவி
நீள்மணஞ் * சாறுபொழி யாவளம்போதிவையி
† னீலவண்டேவியகல் காம ‡ னங்காரநிறை
நேசசந்தான அல்குல் காமபண்டாரமுதை
நேருசம்போகரிடை நூலொளிர்ங் § தாசையுயிர்
சம்பையா || ரம்;

சாலு ¶ பொன்தோகையமை பாளிதஞ்சூழ்சரண
தாள்சிலம்போலமிட வேகடந்தானநடை
சாதிசந்தானெனின மார்யரந்தோகையென
தானெழுங்கோலவிலே மாதரின்பார்கலவி
தாவுகொண்டேகலிய நோய்கள்கொண்டேபிறவி
தானடைந்தாழுமடி யேனிடஞ்சாலும்வினே
யஞ்சியோடத்;

தார்கடம்பாடுகழல் பாதசெந்தாமரைகள்
தாழ்பெரும்பாதைவழி யேபடிந்தேவருகு
தாபம்விண்டேயமுத வாரியுண்டேபசிகள்
தாபமுந்தீரதுகிர் போல்கிறங்காழ்கொளுரு
சாரவுஞ்சோதிமுரு காவெனுங்காதல்கொடு
தானிருந்தோத **இரு ††வோரகம்பேறுறுக
விஞ்சைதாராய்;

---

* சாறுபொழி அ வள்ளம் எனப்பிரிக்க, வள்ளம்=கிண்ணம்.

† நீலவண்டு=நீலோற்பலக்கணே.

‡ அங்காரம்=ஆங்காரம், இறுமாப்பு.

§ ஆசை உயிர்சம்பையார் = திக்குகளில்வாய் விட்டு மின்னும் மின்னல்போன்ற இடையையுடையவர்கள்.

|| அம்சாலு=அழகுநிறைந்த.

¶ பொன்தோகை அமைபாளிதம்=பொன் சரிகையிட்ட முன்தாணேயமைந்த பட்டுப்புடைவை.

** இரு=பெருமைபொருந்திய. †† ஓர்=ஒப்பற்ற.

சூலியெந்தாய்கவுரி மோகசங்காரிகுழை
தோடுகொண்டாடுசிவ காமசுந்தரிகல
* தூளணிந்தாளிதிரு வாணியங்காளி †கலை
தோகைசெந்தாமரையின் மாதுநின்றேதுதிசெய்
தூயஅம்பாகமழைகொள் தோளிபங்காளக்ருபை
தோய்பரன்சேயெனவு மேபெரும்பார்புகழும்
விந்தையோனே.

சூரசங்காரசுரர் லோகபங்காஅறுவர்
தோகைமைந்தாகுமர வேள்கடம்பாரதொடை
தோளகண்டா ‡ பரம தேசிகந்தாஅமரர்
தோகைபங்காஎனவெ தாகமஞ்சூழ்சுருதி
தோதகம்பாடமலை யேழுதுண்டாயெழுவர்
சோரிகொண்டாறுவர வேலெறிந்தேநடன
முங்கொள்வேலா.

மாலியன்பாறவொரு ஆடகன்சாகமிகு
வாலியும் §பாழிமர மோடுகும்பாகனனு
மாழியுங்கோரவலி ராவணன்பாறவிடு
மாசுகன்கோலமுகி லோனுகந்தோதிடையர்
மாதுடன்கூடிவிளை யாடுசம்போகதிரு
மார்பகன் ‖ காணமுடி யோனணங்கானமதி
பொன்றுமானே.

மார்புடன்கோடுதன பாரமுஞ்சேரஇடை
வார்துவண்டாடமுக மோடுகந்தீரரச
வாயிதங்கோதிமணி நூபுரம்பாடமண
வாசைகொண்டாடுமயி லாளிதுங்காகுறவி
மாதுபங்காமறைகு லாவுசெங்கோடைநகர்
வாழவந்தாய்கரிய மாலயன்தேவர்புகழ்
தம்பிரானே. (சு)

---

* தூள்=விபூதி. † கலைதோகை=சரஸ்வதி.
‡ பரமதேசிக அந்தா எனப்பிரிக்க. § பாழி=பருத்த, வலிய.
‖ காணமுடியோன்=பொன்முடியோனாகிய விஷ்ணு.

342. வாசித்தநூல்மதங்கள் பேசிக்கொடாதவிந்து
வாய்மைப்பிரகாசமென்று நிலையாக-
மாசிக்கபாலமன்றில் நாசிக்குளோடுகின்ற
வாயுப்பிராணனென்று மடைமாறி;
*யோசித்தயாருடம்பை நேசித்துருதலைந்து
ரோமத்துவாரமெங்கு முயிர்போக-
யோகச்சமாதிகொண்டு மோகப்பசாசுமண்டு
லோகத்தில்மாய்வதென்றும் ஒழியாதோ;
வீசப்பயோதிதுஞ்ச வேதக்குலாலனஞ்ச
மேலிட்டசூர்தடிந்த கதிர்வேலா-
வீரப்ப்ரதாபபஞ்ச பாணத்தினால்மயங்கி
வேடிச்சிகாலிலன்று விழுவோனே;
கூசிப்புகாவொதுங்க †மாமற்றிகாதரிந்த
‡கூளப்புராரிதந்த சிறியோனே-
கோழிப்பதாகைகொண்ட கோலக்குமாரகண்ட
கோடைக்குள்வாழவந்த பெருமாளே. (௭)

343. கலக்குங்கோதற வடிக்குஞ்சிரிய
கருப்பஞ்சாறெனு மொழியாலே-
கருத்தும்பார்வையு முருக்கும்பாவிகள்
கடைக்கண்பார்வையி லழியாதே;
விலக்கும்போதக மெனக்கென்றேபெற
விருப்பஞ்சாலவு முடையேனென்-
வினைக்கொண்டேமன நினைக்குந்தீமையை
விடற்கஞ்சேலென அருள்வாயே;
அலைக்குந்தானவர் குலத்தின்சேனையை
அறுக்குங்கூரிய வடிவேலா-

---

* யோசித்த=கூட்டி.

† மாமன்றிகாதுஅரிந்த = மாமனாகியதக்கனை தடைபடாது தலையரிந்த. ‡ கூளப்புரம்=எளியதிரிபுரம்.

அழைத்துன்சிரிய கழற்செந்தாமரை
யடுக்கும்போதக முடையோராம்;
சிலர்க்கன்றேகதி *பலிக்குந்தேசிக
திருச்செங்கோபுர வயலாரா-
திதிக்கும்பார்வயின் மதிப்புண்டாகிய
திருச்செங்கோடுறை பெருமாளே. (அ)

344. துஞ்சுகோட்டிச் சுழற்கண்காட்டிக்
கொங்கைநோக்கப் பலர்க்குங்காட்டிக்
கொண்டணைப்பித் துலக்கஞ்சேர்த்துத் திரிமானார்;
தொண்டைவாய்ப்பொற் கருப்பஞ்சாற்றைத்
தந்துசேர்த்துக் கலக்குந்தூர்த்தத்
துன்பவாழ்க்கைத் தொழிற்பண்டாட்டத்
துழலாதே;
கஞ்சம்வாய்த்திட் டவர்க்குங்கூட்டிக்
கன்றுமேய்த்திட் டவர்க்குங்கூற்றைக்
கன்றமாய்த்திட் டவர்க்குந்தோற்றக் கிடையாநீ-
கண்டுவேட்டுப் பொருட்கொண்டாட்டத்
தின்பவாக்யத் தெனக்குங்கேட்கத்
தந்துகாத்துத் திருக்கண்சாத்தப் பெறுவேனோ;
வஞ்சமாய்ப்புக் கொளிக்குந்†சூற்கைத்
துன்றுசூர்ப்பொட் டெழச்சென்றோட்டிப்
பண்டுவாட்குட் களிக்குந்தோட்கொத்
துடையோனே-
வண்டுபாட்டுற் றிசைக்குந்தோட்டத்
தண்குராப்பொற் புரக்‡கும்பேற்றித்
தொண்டர்கூட்டத் திருக்குந்தோற்றத்
திளையோனே;

* பலிக்கும்=பாலிக்கும.
† சூல்=சூலம். ‡கும்புஏற்றி=கும்புகூட்டி.

கொஞ்சுவார்த்தைக் கிளித்தண்சேற்கட்
குன்றவேட்டிச் சியைக்கண்காட்டிக்
கொண்டுவேட்டுப் புனப்பைங்காட்டிற்
புணர்வோனே-
கொங்குலாத்தித் தழைக்குங்காப்பொற்
கொண்டலார்த்துச் சிறக்குங்காட்சிக்
கொங்குநாட்டுத் திருச்செங்கோட்டுப்
பெருமாளே. (சு)

345. மந்தக் கடைக்கண்காட்டுவர்
கந்தக் குழற்பின்காட்டுவர்
மஞ்சட் பிணிப்பொன்காட்டுவ ரனுராக-
வஞ்சத் திரக்கங்காட்டுவர்
நெஞ்சிற் பொருத்தங்காட்டுவர்
வண்பற் றிருப்புங்காட்டுவர் தனபார;
சந்தப் பொருப்புங்காட்டுவர்
உந்திச் சுழிப்புங்காட்டுவர்
சங்கக் கழுத்துங்காட்டுவர் விரகாலே-
சண்டைப் பிணக்குங்காட்டுவர்
பண்டிட் டொடுக்கங்காட்டுவர்
தங்கட் கிரக்கங்காட்டுவ தொழிவேனோ;
பந்தித் தெருக்கந்தோட்டினை
யிந்துச் சடைக்கண்சூட்டுமை
பங்கிற் றகப்பன்தாட்டொழு குருநாதா-
பைம்பொற் பதக்கம்பூட்டிய
அன்பற் கெதிர்க்குங்கூட்டலர்
பங்கப் படச்சென்றோட்டிய வயலூரா;
கொந்திற் புனத்தின்பாட்டிய
லந்தக் குறப்பெண்டாட்டொடு
கும்பிட்டிடக்கொண்டாட்டமொ டணைவோனே-
குன்றிற் கடப்பந்தோட்டலர்
மன்றற் ப்ரசித்தங்கோட்டிய
கொங்கிற்றிருச்செங்கோட்டுறை பெருமாளே.

346. இடம்பார்த்திடம்பார்த் திதங்கேட்டிரந்தேற்
றிணங்காப்பசிப்பொங் கனல்மூழ்கி-
இறுங்காற்கிறுங்கார்க் கிரும்பார்க்குநெஞ்சார்க்
கிரங்கார்க்கியற்றண் டமிழ்நூலின்;
உடம்பாட்டடென்பாட் டியம்பாத்தயங்காத்
துளங்காத்திடப்புன் கவிபாடி-
ஓதுங்காப்பொதுங்காப் பதுங்காப்புகன்றேத்
துறும்பாற்குணக்கன் புறலாமோ;
*கடந்தோற்கடந்தோற் றறிந்தாட்கருந்தாட்
கணைந்தாட்கணித்திண் புயமீவாய்-
†கரும்போற்கரும்போர்க் குளங்காட்டிகண்டேத்
துசெங்கோட்டில்நிற்கும் கதிர்வேலா;
அடைந்தோர்க்குணந்தோர்க்களிந்தோர்க்கமைந்தோர்க்
கவிழ்ந்தோர்க்குணற்கொன் றிலதாகி-
அலைந்தோர்க்குலைந்தோர்க்கிளைந்தோர்க்கலந்தோர்க்
கறிந்தோர்க்களிக்கும் பெருமாளே. (கக)

347. கோவைவாயிதழுக்குந் தாகபோகமளிக்குங்
கோதைமாதர்முலைக்குங் குறியாலும்-
கோலமாலைவளைக்குந் தோளினாலுமணத்தங்
கோதிவாரிமுடிக்குங் குழலாலும்;
ஆவிகோடியவிக்குஞ் சேவினாலுமயக்குண்
டாசையா‡யினுமித்தந் தளராதே-
ஆசிலாதமறைக்குந் தேடொணாதொருவர்க்கொன்
றுடல்தாள்களெனக்கின் றருள்வாயே;
சேவிலேறுமிருத்தன் தோகைபாகனளிக்குந்
த்யாகசீலகுணத்தன் திருமாலும்-

* கடம்தோல் கடம்தோற்ற=மதயானை காட்டில் எதிர்ப்பட,
† கரும்போற்கு அரும்போர்குளம்காட்டி=மன்மதனுக்குஅரிய போராக நெற்றிக்கண்காட்டியபரமசிவன். ‡ இனும்=இன்னும்.

தேடொணாதபதத்தன் றிலாதமனத்தன்
தேயுவானநிறத்தன் புதல்வோனே;
காவிடாததிருச்செங் கோடுநாடுதனக்குங்
காவிசூழ்வுயலிக்கும் ப்ரியமானாய்-
காதிமோதியெதிர்க்குஞ் சூரதீரர்ப்ரமிக்குங்
காலனுடல்தவிர்க்கும் பெருமாளே. (கஉ)

318. வருத்தங்காணாடிய குணத்தன்பானமாதரு
மயக்கம்பூணமோதிய தூரமீதே-
மலக்கங்கூடியெயின வுயிர்க்குஞ்சேதமாகிய
மரிக்கும்பேர்களோடுற வணியாதே;
பெருத்தும்பாவநீடிய மலத்தின்றீமைகூடிய
பிறப்புந்தீரவேயுன திருதாளே-
பெறத்தந்தாளவேயுயர் சுவர்க்கஞ்சேரவேயருள்
பெலத்தின்கூர்மையானது மொழிவாயே;
இரத்தம்பாயமேனிக ளூரத்துஞ்சாடிவேல்கொடு
எதிர்த்துஞ்சூரர்மாளவெ பொரும்வேலா-
இசைக்குந்தாளமேளமெ தனத்தந்தானதானன
எனத்திண்கூளிகோடிகள் புடைசூழத்;
திருத்தன்பாகவேயொரு மயிற்கொண்டாடியேபுகழ்
செழித்தன்பாகவீறிய பெருவாழ்வே-
திரட்சங்கோடைவாவிகள் மிகுத்தங்காவிசூழ்தரு
திருச்செங்கோடுமேவிய பெருமாளே. (கங)

349. பொன்றலைப்பொய்க் கும்பிறப்பைத்
தும்பறுத்திட் டின்றுநிற்கப்
புந்தியிற்சற் றுங்குறிக்கைக் கறியாமே-
பொங்கிழுக்கிச் சங்கைபற்றிச்
சிங்கியொத்தச் சங்கடத்துப்
புண்படைத்துக் கஞ்சமைக்கட்
கொடியார்மேல்;

துன்றுமிச்சைப் பண்டனுக்குப்
பண்பளித்துச் சம்ப்ரமித்துத்
தும்பிபட்சிக் கும்ப்ரசச்செம் பதிமீதே-
தொண்டுபட்டுத் தெண்டனிட்டுக்
கண்டுபற்றத் தண்டைவர்க்கத்
துங்கரத்தப் பங்கயத்தைத் தருவாயே;
குன்றெடுத்துப் பந்தடித்துக்
கண்சிவத்துச் சங்கரித்துக்
கொண்டலொத்திட் டிந்த்ரனுக்கிச் சுரலோகா-
கொம்புகுத்திச் *சம்பழுத்தித்
†திண்டலத்திற் றண்டுவெற்றைக்
கொண்டமுக்கிச் சண்டையிட்டுப்
பொரும்வேழம்;
சென்றுரித்துச் சுந்தரிக்கச்
சந்தவிர்த்துக் கண்சுகித்துச்
சிந்தையுட்பற் றின்றிசித்தங் களிகூரும்-
செண்பகத்துச் சம்புவுக்குத்
தொம்பதத்துப் பண்புரைத்துச்
‡செங்குவட்டிற் றங்குசொக்கப் பெருமாளே.()

350. §ஏறுனுலே நீறுய்மாயா
|| வேளேவாசக் கணையாலே-
ஏயாவேயா மாயாவேயா
லாமேழோசைத் துளையாலே;
மாறுயூறு யீறுய்மாவாய்
வாடாமானேக் கழியாதே-
வாராய்பாராய் சேராயானுல்
வாடாநீபத் தொடைதாராய்;

---

* சம்பு=சம்பங்கோரை. † திண் தலத்தில் எனப்பிரிக்க.

‡ செங்குவடு என்பது திருச்செங்கோடு.

§ ஏறுனுலே=இடபமும்பசுவும் கலந்து வருதலாலும்.

|| வேள் ஏவாசம் கணையாலே = மன்மதன் ஏவுகின்ற புஷ்ப பாணத்தாலும்.

சிறுவீறு ஈரேழ்பார்சூழ்
 சீரார்தோகைக் குமரேசா-
தேவாசார்வா மூவாநாதா
 தீராகோடைப் பதியோனே;
வேறாய்மாறா யாறுமாசூர்
 வேர்போய்வீழப் பொருதோனே-
வேதாபோதா வேலாபாலா
 வீராவீரப் பெருமாளே. (௧௫)

351. ஞாலமெங்கும் வளைத்தரற்று கடலாலே-
 நாளும்வஞ்சி யருற்றுரைக்கும் வசையாலே;
ஆலமுந்து மதித்தழற்கும் அழியாதே-
 ஆறிரண்டு புயத்தணைக்க வருவாயே;
கோலமொன்று குறத்தியைத்த ழுவுமார்பா-
 கோடையம்பதி யுற்றுநிற்கு மயில்வீரா;
காலனஞ்ச வதைத்துதைத்த * முதல்வானோர்-
 கால்விலங்கு களைத்தறித்த பெருமாளே. (௧௬)

352. தோழமைகொண்டுச லஞ்செய்குண்டர்கள்
 ஓதியநன்றிம றந்தகுண்டர்கள்
 சூழ்விரதங்கள்கடிந்தகுண்டர்கள் பெரியோரைத்-
தூஷணநிந்தைப கர்ந்தகுண்டர்க
 ளீவதுகண்டுத கைந்தகுண்டர்கள்
 சூளுறவென்பதொ ழிந்தகுண்டர்கள்
 தொலையாமல்;
வாழநினைந்துவ ருந்துகுண்டர்கள்
 நீதியறங்கள்சி தைந்தகுண்டர்கள்
 மானவகந்தைமி குந்தகுண்டர்கள் வலையாலே-
மாயையில்நின்றுவ ருந்துகுண்டர்கள்
 தேவர்கள் † சொங்கள்க வர்ந்தகுண்டர்கள்
 வாதைநமன்றன்வ ருந்திடுங்குழி விழுவாரோ;

* முதல்=முதல்வனே. † சொம்=சொத்து, உடைமை.

எழுமரங்களும் வன்குரங்கெனும்.
வாலியுமம்பர மும்பரம்பரை
ராவணனுஞ்சது ரங்கலங்கையு மடைவேமூண்-
டழியும்படிசந்த்ரனுஞ்சிவ
சூரியனுஞ்சுர ரும்பதம்பெற
ராமசரந்தொடு புங்கவன்திரு
கோழிசிலம்பல லம்பயின்றக
லாபநடஞ்செய மஞ்சுதங்கிய
கோபுரமெங்கும் விளங்குமங்கல வயலூரா-
கோமளஅண்டர்கள் தொண்டர்மண்டலர்
வேலனெனும்பெய ரன்புடன்புகழ்
கோடையெனும்பதி வந்தஇந்திரர்பெருமாளே.

353. தோடப்பாமற் றேய்தப்பாணிச்
சூழ்துற்றார்தற் றழுவாட
தூரபோகக் கோரப்பாரச்
சூலப்பாசக் கடை
பாடைக்கூடத் தீயிற்றேறிப்
பாழ்பட்டேபட் டழியாதே.
பாசத்தேனைத் தேசுற்றார்பொற்
பாதத்தேவைத் தருள்வாயே
ஆடற்சூர்கெட் டோடத் * தோயத்
தாரச்சீறிப் பொரும்வேலா
ஆனைச்சேனைக் கானிற்றேனுக்
காரத்தாரைத் தரும்வீரா;
† கூடற்பாடிக் கோவைப்பாவைக்
கூடப்பாடித் திரிவோனே-
கோலச்சாலிச் சோலைச்சீலக்
கோடைத்தேவப் பெருமாளே. (கஅ)

* தோயம்=சமுத்திரம். † கூடல்பாடி=மதுரைநகர்.

354\. ஆலகாலப டப்பைமடப்பயா
ஈரவாளற வெற்றும்விழிச்சியர்
யாவராயினும் நத்தியழைப்பவர் தெருவூடே-
ஆடியாடிந டப்பதொர்பிச்சியர்
பேசியாசைகொ டுத்துமருட்டிகள்
ஆசைவீசிய ணைக்குழலைச்சியர் பலரூடே;
மாலையோதிவி ரித்துமுடிப்பவர்
சேலைதாழநெ கிழ்த்தரைசுற்றிகள்
வாசம்வீசும ணத்தில்மினுக்கிகள் உறவாலே-
மாயையூடுவி ழுத்தியழுத்திகள்
காமபோகவி னைக்குளுனைப்பணி
வாழ்விலாமல்ம லச்சனனத்தினி
னுழல்வேனோ;
மேலைவானொரு ரைத் * தசரற்கொரு
பாலனாகியு தித்தொர்முனிக்கொரு
வேள்விகாவல்ந டத்தி † யகற்குரு அடியாலே-
மேவியேமிதி லைச் ‡ சிலைசெற்றுமின்
மாதுதோள்தழு விப்பதிபுக்கிட
வேறுதாயட விக்குள்விடுத்த§பி னவனோடே;
ஞாலமாதொடு புக்கவனத்தினில்
வாழும்வாலிப டக்கணைதொட்டவ
னாடிராவண னைச்செகுவித்தவன் மருகோனே-
ஞானதேசிக சற்குருவுத்தம
வேலவாநெறு வைட்பதிவித்தக
|| நாகமாமலைமேற்பெறநிற்பதொர்பெருமாளே.

---

* தசரதற்கொரு என்பது, தசரற்கொரு எனத்திரிந்தது.

† அ-கற்கு-உரு-அடியாலே-மேவி= (அகலிகையாகிய) அந்தக் கல்லைத்திருவடியினால் (மிதித்துப்பழைய) உருவெய்தும்படிசெய்து.

‡ சிலைசெற்று=வில்லைமுறித்து,

§ பின்னவன்=தம்பியாகிய லக்ஷ்மணன்.

|| நாகமாமலை என்பதும் திருச்செங்கோடு.

355. காலனிடத் தணுகாதே-
காசினியிற் பிறவாதே;
சீலஅகத் தியஞான-
தேனமுதைத் தருவாயே;
மாலயனுக் கரியானே-
மாதவரைப் பிரியானே;
நாலுமறைப் பொருளானே-
நாககிரிப் பெருமாளே. (உ0)

356. அத்தவேட்கைப் பற்றிநோக்கத்
தத்தைமார்க்குத் தமராயன்-
பற்றகூட்டத் திற்பராக்குற்
றச்சுதோட்பற் றியவோடும்;
சித்தமீட்டுப் பொய்த்தவாழ்க்கைச்
சிக்கைநீக்கித் திணிதாய-
சித்ரவாக்குப் பெற்றுவாழ்த்திச்
செச்சைசாத்தப் பெறுவேனோ;
கொத்துநூற்றுப் பத்துநாட்டக்
கொற்றவேத்துக் கரசாய-
குக்குடாத்தச் * சர்ப்பகோத்ரப்
பொற்பவேற்கைக் குமரேசா;
தத்வநாற்பத் தெட்டுநாற்பத்
தெட்டுமேற்றுத் திடமேவும்-
தர்க்கசாத்ரத் தக்கமார்க்கச்
சத்யவாக்யப் பெருமாளே. (உக)

357. பத்தர்கணப்ப்ரிய நிர்த்தநடித்திடு
பக்ஷிநடத்திய குகபூர்வ-
பச்சிமதக்ஷிண வுத்தரதிக்குள
பத்தர்களற்புத மெனவோதும்;
சித்ரகவித்துவ சத்தமிகுத்ததி
ருப்புகழைச்சிறி தடியேனும்-

* சர்ப்பகோத்திரம்=நாகமலை. கோத்திரம்=மலை.

செப்பெனவைத்துல கிற்பரவத்தெரி
சித்தவனுக்ரக மறவேனே;
கத்தியதத்தை களைத்துவிழ்த்திரி
கற்கவணிட்டெறி தினைகாவல்-
கற்றகுறத்திநி றத்தகழுத்தடி
கட்டியணைத்தப னிருதோளா;
சத்தியையொக்கஇ டத்தினில்வைத்தத
கப்பனுமெச்சிட மறைநூலின்
தத்துவதற்பர முற்றுமுணர்த்திய
சர்ப்பகிரிச்சுரர் பெருமாளே. (உஉ)

358. * புற்புதமெனும அற்பநிலையாத
பொய்க்குடில்குலாவு மனையாளும்-
புத்திரரும்வீடு மித்திருமான
புத்திசலியாத பெருவாழ்வு;
நிற்பதொருகோடி கற்பமெனமாய
நிட்டையுடன்வாழு மடியேன்யான்-
நித்தநினதாளில் வைத்ததொருகாதல்
நிற்கும்வகையோத நினைவாயே;
சற்பகிரிநாத முத்தமிழ்விநோத
சக்ரகதைபாணி மருகோனே-
தர்க்கசமணமூகர் மிக்ககழுவேற
வைத்தவொருகாழி மறையோனே;
கற்புவழுவாது வெற்படியின்மேவு
கற்றைமறவாணர் கொடிகோவே-
கைத்தஅசுரேசர் மொய்த்தகுலகால
கற்பதருநாடர் பெருமாளே. (உக)

359. பொற்சித்ரப் பச்சைப்பட்டுக்
கச்சிட்டுக் கட்டிப்பத்மப்
புட்பத்துக் கொப்பக்கற்பித் திளைஞோர்கள்-

---

* புற்புதம்=நீர்க்குமிழி.

புட்பட்டுச் செப்பத்துப்பற்
கொத்தப்பொற் றித்தத்திட்டப்
பொற்பிற் * பெற் றுக்ரச்சக்ரத் தனமானார்;
கற்சித்தச் சுத்தப்பொய்ப்பித்
தந்திற்புக் கிட்டப்பட்டுக்
கைக்குத்திட் டிட்டுச்சுற்றித் திரியாமல்-
கற்றுற்றுச் சித்திக்கைக்குச்
சித்திப்பப் பக்ஷத்திற்சொற்
கற்பித்தொப் பித்துக்கொற்றக் கழல்தாராய்;
குற்சித்துக் கொட்டுக்கொட்டுத்
துக்கச்சத் துக்குக்குக்குக்
குக்குக்குக் குக்குக்குக்குக் கெனமாறு-
குட்சிக்குப் பக்ஷிக்கைக்குக்
கக்ஷத்திற் பட்சத்தத்தக்
கொட்டிச்சுட் டிக்†கொக்க்ரிக்குக் குடதாரி;
சற்சித்துத் தொற்புத்திப்பட்
சத்தர்க்கொப் பித்தட்சத்துச்
சத்தத்தைச் சத்திக்கொச்சைப் பதிவாழ்வே-
தக்ஷப்பற் றுக்கொர்ப்பத்திற்
செற்பற்றைச் ‡ செற்றிட்டுச்சச்
§சற்பப்பொற்றைக்குட்சொக்கப் பெருமாளே.

360. கொடியமறலியு மவன துகடகமு
மடியவொருதின மிருபதம்வழிபடு
குதலையடியவனினதருள்கொடுபொரு மமர்காண-
குறவர்மகள்புணர் புயகிரிசமுகமு
மறுமுகமும்வெகு நயனமும்ரவியுமிழ்
கொடியுமகிலமும் வெளிபடஇருதிசை
யிருகாலும்;

* பெற்றுக்ர=பெற்ற உக்கிர. † கொக்க்ரி=கொக்கரி=கூவிய.
‡ செற்றிட்ட உச்ச எனப்பிரிக்க. § சற்பப்பொற்றை=நாகமாமலை.

படியுநெடியன எழுபுணரியுமுது
* கிரிகிரியும் வருகெனவருதகு
பவுரிவருமொரு மரகததுரகத மிசையேறிப்-
பழயஅடியவ ருடனிமையவர்கண
மிருபுடையுமிகு தமிழ்கொடுமறைகொடு
பரவ † வருமதி லருணையிலொருவிசை
வரவேணும்;
சடிலதரவிட தரபணிதரதர
பரசுதரசசி தரசுசிதரவித
தமருகமிருக தரவனிதரசிர தரபாரத்-
தரணிதரதனு தரவெகுமுககுல
தடினிதரசிவ சுதகுணதர ‡ பணி
சயிலவிதரண தருபுரசசிதரு மயில்வாழ்வே;
நெடியவுடலுரு இருளெழநிலவெழ
எயிறுசுழல்விழி தழலெழஎழுகிரி
நெரியஅதிர்குரல் புகையெழஇடியெழ
நெடுவானும்-
நிலனும்வெருவர வருநிசிசரர்தள
நிகிலசகலமு மடியவொர்படைதொடு
நிருபகுருபர சுரபதிபரவிய பெருமாளே.(உரு)

கோல்லிமலை.

361. தொல்லைமுதல்தானென்று § மெல்லியிருபேதங்கள்
சொல்லு ‖ குணமூவந்த மெனவாகி-
துய்யசதுர்வேதங்கள் வெய்யபுலனோரைந்து
தொய்யுபொருளாறங்க மெனமேவும்;

---

* கிரிகிரி=சக்ரவாளகிரி. † வரும்அதில்=வந்ததுபோல.
‡ பணிசயில=நாகமலையிலிருப்போனே.
§ மெல்லி இருபேதங்கள்=சிவம் சத்தி இரண்டு.
‖ குணம் மூவந்தம் = இராசத, தாமத, சாத்துவீகம் என்னும் மூக்குணமும், அவற்றையுடைய திரிமூர்த்திகளும்.

பல்லபலநாதங்கள் அல்கபசுபாசங்கள்
பல்குதமிழ்தாமொன்றி யிசையாகி-
பல்லுயிருமாயந்த மில்லசொருபானந்த
பெளவமுறவேநின்ற தருள்வாயே;
கல்லுருகவேயின்கண் அல்லல்படு * கோவம்பு
கல்வருகவேநின்று குழலூதுங்-
கையன்மிசையேறும்பன்நொய்யசடையோனெந்தை
கைதொழமெய்ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா;
கொல்லைமிசைவாழ்கின்ற வள்ளிபுனமேசென்று
கொள்ளைகொளுமாரன்கை யலராலே-
கொய்துதழையேகொண்டு செல்லு ‡மழவாகந்த
கொல்லிமலைமேனின்ற பெருமாளே. (க)

362. கட்டமன்னுமள்ளல் கொட்டிபண்ணுமைவர்
கட்குமன்னுமில்ல மிதுபேணி-
கற்ற § விஞ்ஞைசொல்லி யுற்றவெண்மையுள்ளு
கக்களண்ணிமுல்லை நகைமாதர்;
இட்டமெங்ஙனல்ல கொட்டியங்ஙனல்கி
யிட்டுபொன்னையில்லை யெனஏகி-
எத்துபொய்ம்மையுள்ள லுற்றுமின்மையுள்ளி
யெற்றுமிங்ஙனேவ தியல்போதான்;
முட்டவுண்மைசொல்லு செட்டிதிண்மைகொள்ள
முட்டநன்மைவிள்ள வருவோனே-
முத்துவண்ணவல்லி சித்ரவண்ணவல்லி
முத்திவிண்ணவல்லி மணவாளா;

---

* கோ,அம்,புகல் வருக=பசுக்கள்அழகியபுகுமிடம்வந்துசேர.

† குழலூதும் கையன் மிசை ஏறு உம்பன் = விஷ்ணுவாகிய ரிஷபவாகனத்தையுடைய பரமசிவன்.

‡ மழவன்=கட்டழகுடையோன்.

§ விஞ்ஞை=விஞ்சை=வித்தை.

பட்டமன்னவல்லி மட்டமன்னவல்லி
பட்டதுன்னுகொல்லி மலைநாடா-
பச்சைவன்னியல்லி செச்சைசென்னியுள்ள
பச்சைமஞ்ஞைவல்ல பெருமாளே. (உ)

இராஜகெம்பீரவளநாட்டுமலை.

---

363. மாகசஞ்சாரமுகில் தோற்றகுழல்கொடு
போகஇந்த்ராதிசிலை தோற்றநுதல்கொடு
மானவண்டேறுகணை தோற்றவிழிகொடு
கண்டுபோல-
மாலர்கொண்டாடுகனி தோற்றஇதழ்கொடு
சோலைசென்றாதுகுயில் தோற்றஇசைகொடு
வார்பொரும்பாரமலை தோற்றமுலைகொடு
மன்றுளாடி;
சீகரம்பேணுதுடி தோற்றஇடைகொடு
போகபண்டாரபணி தோற்றஅரைகொடு
தேனுகுஞ்சீர்கதலி தோற்றதுடைகொடு
வந்துகாசு-
தேடுகின்றாரொடுமெய் தூர்த்தனெனவுற
வாடுகின்றேனைமல நீக்கியொளிதரு
சிவஞானன்றானபர மார்த்ததெரிசனை
வந்துதாராய்;
வேகமுண்டாகியுமை சாற்றுமளவினில்
மாமகங்கூருமது தீர்க்கவடிவுடை
வீரனென்பானொருப ராக்ரமனெனவர
அன்றுசோமன்-
மேனியுந்தேயகதிர் தோற்றஎயிறுக
* ஆனுகுந்தீகையற † சேட்டவிதிதலை
வீழநன்பாரதியு மூக்குநழுவிட வந்தமாயன்;

---

* ஆன்உகும் தீ=யாகப்பசுவை(தகித்து)பொடியாக்கும்அக்கினி.
† சேட்டவிதி=முதன்மையான தக்ஷப்பிரஜாபதி.

ஏகநின்ருகியமர் தோற்றுவதறிட
வேகவுங்காரமொடு ஆர்க்கஅலகைக
ளேறிவென்ருடுகள நீக்கிமுனிவரர்
வந்துசேயென்-
றீசனண்பானபுருஷார்த்ததெரிசனை
தாவெனுங்கேள்விநெறி கீர்த்திமருவிய
ராஜகெம்பீரவள நாட்டுமலைவளர் தம்பிரானே.

ஞானமலை.

364. சூதுகொலைகார ராசைபணமாதர்
* தூவையர்கள்சோகை முகநீலர்-
சூலைவலிவாத மோடளைவர்பாவர்
தூமையர்கள்கோளர் தெருவூடே;
சாதனைகள்பேசி வாருமெனநாழி
தாழிவிலைகூறி தெனவோதி-
சாயவெகுமாய தூளியுற † வாக
தாடியிடுவோர்கள் உறவாமோ;
வேதமுனிவோர்கள் பாலகர்கள்மாதர்
வேதியர்கள்பூச லென ‡ ஏகி-
வீறசுரர்பாறி வீழஅலையேழு
வேலையளருக விடும்வேலா;
நாதரிடமேவு மாதுசிவகாமி
நாரியபிராமி யப ாலா-
நாரணசுவாமி யீனுமகளோடு
ஞானமலைமேவு பெருமாளே.

செப்புவேற்பு.

365. மைக்கணிக்கன் வாளிபோல
வுட்களத்தை மாறிநாடி
மட்டுமுற்ற கோதைபோத முடிசூடி-

* தூவையர்கள்=மாமிசபக்ஷணிகள்.
† ஆகதாடியிடுவோர் சரீரத்தைத் தட்டிக்கொடுப்போர்,
‡ ஏகி=ஏகுவித்து

மத்தகத்தி னீடுகோடு
வைத்ததொத்தின் மார்பினூடு
வட்டமிட்ட வாருலாவு முலைமீதே;

* இக்குவைக்கு மாடைவீழ்
வெட்கியக்க மானபேரை
யெத்திமுத்த மாடும்வாயி னிசைபேசி-

எட்டுதுட்ட மாதர்பாய
விச்சையுற்றெ னாகமாவி
யெய்த்துநித்த மானவீன முறலாமோ;

தூர்க்கை † பக்க சூலகாளி
‡ செக்கைபுக்க தாளவோசை
தொக்கதிக்க தோததீத வெனவோதச்-

சுற்றிவெற்றி யோடுதாள்கள்
சுத்தநிர்த்த மாடுமாதி
சொற்குநிற்கு § மாறுதார மொழிவோனே;

திக்குமிக்க வானினூடு
புக்கவிக்க மூடுசூரர்
|| திக்கமுட்டி யாடுநீர வடிவேலா-

செச்சைபிச்சி மாலைமார்ப
விச்சைகொச்சை மாதினோடு
செப்புவெற்பில சேயதான பெருமாளே.

¶ சுருடிமலை.

366. கருடன்மிசைவரு கரியபுயலென
காரளமணிமென வலக்கோணக்-

---

* இக்கு=தடை. † பக்க=பகுப்புற, முக்கிளையாகப்பிரிந்த.
‡ செக்கை=செங்கை. § மாறுதாரம்=மறுஉத்தரம்.
|| திக்க=பலவழியாச்சிதற.
¶ இந்தஸ்தலம் கோயமுத்தூருக்கடுத்த துடியலூர்ரெயில்ஸ்டேஷனுக்குச்சமீபத்திலுள்ளது.

கதறியவர்பெயர் செருகிமனமது
கருதிமுதுமொழி கவேனாடித்;
திருடியொருபடி நெருடியறிவிலர்
செவியில்நுழைவன கவிபாடித்-
திரியுமவர்சில புலவர்மொழிவது
யறியேனே;

* வருடையினமது முருடுபடுமகில்
மரமுமருதமு மடிசாய-
மதுரமெனுநதி பெருகியிருகரை
வழியவகைவகை குதிபாயும்;
குருடிமலையுறை முருககுலவட
குவடுதவிடெழ மயிலேறும்-
குமாரகுருபர திமிரதினகர
குறைவிலிமையவர் பெருமாளே.

† தென்சேரிகிரி.

367. எங்கேனுமொருவர்வர அங்கேகணினிதுகொடு
இங்கேவருனதுமயல் தரியாரென்-
றிந்தாவெனினியஇதழ் தந்தேனையுறமருவ
என்றுசைகுழையவிழி யிணையாடி;
தங்காமலவருடைய வுண்டானபொருளுயிர்கள்
சந்தேகமறவெபறி கொளுமானர்-
சங்கீதகலவிநல மென்றேமுமுததிவிட
‡ தண்பாருமுனதருளை யருள்வாயே;
சங்கோடுதிகிரியது கொண்டேயுநிரைபிறகு
சந்தாரும் § வெதிருகுழ லதுவூதித்-

* வருடை=மலையாடு.

† இந்தஸ்தலம் கோயமுத்தூர்ஜில்லா பல்லடந்தாலூகா கஸ்பா பல்லடத்துக்குத் தெற்கே, கஉ-மயல் தூரத்திலுள்ளது.

‡ தண்பு=தண்மை. § வெதிர்=மூங்கில்.

தன்காதல்தனை * யுகள என்றேழுமடவியர்கள்
தங்கூறைகொடுமரமி லதுவேறுஞ்;
சிங்காரஅரிமருக பங்கேருகனுமருள
சென்றேயும்அமரருடை சிறைமீள-
செண்டாடி அசுரர்களை ஒன்றுகஅடியர்தொழு
தென்சேரிகிரியில்வரு பெருமாளே.

† கொங்கணகிரி.

368. ஐங்கரனையொத்தமன மைம்புலமகற்றிவள
ரந்திபகலற்றநினை வருள்வாயே-
அமபுவிதனக்குள்வளர் செந்தமிழ்வழுத்தியுனை
அன்பொடுதுதிக்கமன மருள்வாயே;
தங்கியதவத்துணர்வு தந்தடிமைமுத்திபெற
சந்திரவெளிக்குவழி யருள்வாயே-
தண்டிகைகனப்பவுசு எண்டிசைமதிக்கவளர்
சம்ப்ரமவிதத்துடனே யருள்வாயே;
மங்கையர்சுகத்தைவெகு இங்கிதமெனுற்றமன
முன்றனைநினைத்தமைய அருள்வாயே-
மண்டலிக ‡ ரப்பகலும் வந்தசுபரக்ஷைபுரி
வந்தணையபுத்தியினை யருள்வாயே;
கொங்கிலுயிர்பெற்றுவளர் தென்கரையிலப்பரருள்
கொண்டுஉடலுற்றபொரு ளருள்வாயே-
குஞ்சரமுகற்கிளைய கந்தனெனவெற்றிபெறு
கொங்கணகிரிக்குள்வளர் பெருமாளே.

---

* உகள=கடக்க.

† இந்தஸ்தலம் கோயமுத்தூர்ஜில்லா தாராபுரம்தாலூகாவில் திருப்பூர் ரெயில்ஸ்டேஷனுக்கு உ-மயல் தூரத்திலுள்ளது.

‡ ராப்பகல் என்பது ரப்பகல் என்றாயிற்று.

* கொடுங்குன்றம்.

369. அனங்கனம்பொன்றஞ்சுந்தங்கும் கண்களாலே-
அடர்ந்தெழும்பொன்குன்றங்கும்பங் கொங்கையாலே;
முனிந்துமன்றங்கண்டுந்தண்டும் பெண்களாலே-
முடங்குமென்றன்றொண்டுங்கண்டின் றின்புறாதோ;
தெனந்தெனந்தெந்தெந்தெந்தெந்தெந் தெந்தெனு-
செறிந்தடர்ந்துஞ்சென்றும்பண்பின் தும்பிபாட;
குளிர்ந்திலங்குங்கொம்புங்கொந்துந் துன்றுசோலை-
கொழுங்கொடுநிண்குன்றந்தங்குந் தம்பிரானே.

370. எதிர்பொருது கவிகடின
கச்சுக்க ளும்பொருது
குத்ரித்தி றந்துமலை
யிலைகளென வதிம்ருகம
தப்பட்டு கின்றெழுகி
முத்துச்செ றிந்தவட
மெனு † நிகள மவையறவு
தைத்திட்ட ணைந்துகிரி
னிற்கொத்து மங்குசநெ ருங்குபாகர்-
எதிர்பரவ உரமிசைது
கைத்துக்கி டந்துடல்ப
தைக்கக்க டிந்துமிக
இரதிபதி மணிமவுலி
பெற்றித்ரி யம்பகனு
முட்கத்தி ரண்டிளகி
யிளைஞருயிர் கவளமென
மட்டித்த சைந்தெதிர்பு
டைத்துச்சி னந்துபொரு கொங்கையானை;

* கொடுங்குன்றம் என்பது பிரான்மலை.
† நிகளம்=யானைகட்டும் சங்கிலி.

பொதுவில்விலை யிடுமகளிர்
பத்மக்க ரந்தழுவி
யொக்கத்து வண்டமளி
புகலிணைய வரிபரவு
நச்சுக்க ருங்கயல்கள்
செக்கச்சி வந்தமுது
பொதியுமொழி பகறஅள
கக்கற்றை யுங்குலைய
முத்தத்து டன்கருணை தந்துமேல்வீழ்-
புதுமைதரு கலவிவலை
யிற்பட்ட ழுந்தியுயிர்
தட்டுப்ப டுநதிமிர
புணரியுத தியில்மறுகி
மட்டற்ற இந்திரிய
சட்டைக்கு ரம்பையழி
பொழுதினிலும் அருள்முருக
சுத்தக்கொ டுங்கிரியி
னிர்த்தச்ச ரண்கமலம றந்திடேனோ;
திதிதிதி திதிதிதி
தித்தித்தி திந்திதிதி
தத்தத்த தந்ததத
தெதததெதத தெதததெதத
தெத்தெந்தெ தெந்ததெதத
திக்கட்டி கண்டிகட
ஜெகணசெகண செகணஜெகுத
தெத்தித்த்ரி யந்திரித
தக்கத்த குந்தகுர்த திந்திதீதோ-
திகுடதிகு தொகுடதொகு
திக்கட்டி கண்டிகட
டக்கட்ட கண்டகட.
டிடிடுடுடு டிடிடுடுடு
டிக்கட்டி கண்டிகட
டுட்டுட்டு டுண்டுடுடு

திகுகுதிகு திகுகுகுகு
திக்குத்தி குந்திகுகு
குக்குக்கு குங்குகுகு என்றுதாளம்;

முதிர்திமிலை காடிகைமி
டக்கைக்கொ டுந்துடியு
டுக்கைப்பெ ரும்பதலை

முழவுபல மொகுமொகென
வொத்திக்கொ டும்பிரம
கத்திக்க ளும்பரவ

முகடுபுகு வெகுகொடிகள்
பக்கத்தெ ழுந்தலைய
மிக்கக்க வந்தநிரை தங்கியாட-

முதுகழுகு கொடிகருட
னொக்கத்தி ரண்டுவர
வுக்ரப்பெ ருங்குருதி

முழுகியெழு பயிரவர்ந
டித்திட்ட கண்டமும்வெ
டிக்கத்து ணிந்ததிர

முடுகிவரு நிசிசரரை
முட்டிச்சி ரந்திருகி
வெட்டிக்க ளம்பொருத தம்பிரானே. (உ)

குன்றக்குடி.

371. பிறர்புகழின்சொற் பயிலுமிளங்கைப்
பருவமதன்கைச் சிலையாலே-
பிறவிதருஞ்சிக் கதுபெருகும்பொய்ப்
பெருவழிசென்றக் குணமேவிச்;
சிறுமைபொருந்திப் பெருமைமுடங்கிச்
செயலுமழிந்தற் பமதான-
தெரிவையர்தங்கட் கயலைவிரும்பிச்
சிலசிலபங்கப் படலாமோ;

கெறுவிதவஞ்சக் கபடமொடெண்டிக்
கிலுமெதிர்சண்டைக் கெழுசூரன்-
கிளையுடன்மங்கத் தலைமுடிசிந்தக்
கிழிபடதுன்றிப் பொருதோனே;
குறுமுனியின்பப் பொருள்பெறஅன்றுற்
பன *மனுவுஞ்சொற் குருநாதா-
குலகிரிதுங்கக் கிரியுயர்குன்றக்
குடிவளர்கந்தப் பெருமாளே. (க)

372. அழகெறிந்தசந்த்ர முகவடங்கலந்த
அமுதபுஞ்சஇன்சொல் மொழியாலே-
அடிதுவண்டதண்டை கலிலெனுஞ்சிலம்பொ
டணிசதங்கைகொஞ்சு நடையாலே;
சுழியெறிந்துநெஞ்சு சுழலநஞ்சணைந்து
தொடுமிரண்டுகண்க ளதனாலே-
துணைநெருங்குகொங்கை மருவுகின்றபெண்கள்
துயரையென்றொழிந்து விடுவேனோ;
எழுது †கும்பகன்பி னிளையதம்பிநம்பி
யெதிரடைந்திறைஞ்சல் புரிபோதே-
இதமகிழ்ந்திலங்கை யசுரராந்தரங்க
மொழியவென்றகொண்டல் மருகோனே;
மழுவுகந்தசெங்கை அரனுகந்திறைஞ்ச
மனுவியம்பிநின்ற குருநாதா-
வளமிகுந்தகுன்ற நகர்புரந்துதுங்க
மலைவிளங்கவந்த பெருமாளே. (உ)

373. கடினதட கும்பநேரென
வளருமிரு கொங்கைமேல்விழு
கலவிதரு கின்றமாதரொ டுறவாடிக்-

* மனு=மந்திரம். † கும்பகன்பின் இளையதம்பி=கும்பகர்னன் தம்பியாகிய விபீஷணன்.

கனவளக பந்தியாகிய
நிழல்தனிலி ருந்துதேனுமிழ்
கனியிதழை மென்றுதாடனை செயலாலே;

துடியிடைநு டங்கவாள்விழி
குழைபொரநி ரம்பமூடிய
துகில்நெகிழ வண்டுகோகில மயில்காடை-

தொனியெழவி ழைந்துகூரிய
கொடுநகமி சைந்துதோள்மிசை
துயிலவச இன்பமேவுத லொழிவேனோ;

இடிமுரச றைந்துபூசல்செய்
அசுரர்கள்மு றிந்துதூளெழ
எழுகடல்ப யந்துகோவென அதிகோப-

எமபடரு மென்செய்வோமென
நடுநடுந டுங்கவேல்விடு
இரணமுக சண்டமாருத மயிலோனே;

வடிவுடைய அம்பிகாபதி
கணபதிசி றந்துவாழ்தட
வயலினகர் குன்றமாநக ருறைவோனே-

வகைவகைபு கழ்ந்துவாசவன்
அரிபிரமர் சந்த்ரசூரியர்
வழிபடுதல் கண்டுவாழ்வருள் பெருமாளே.(௧)

பசுமலை.

374. சிற்றாயக் கூட்டத்தெரிவையர்
வித்தாரச் சூழ்ச்சிக்கயல்விழி
சற்றேறப் பார்த்துச்சிலபணி விடையேவிச்-

சிற்றூபத் தாக்கைப்பொருள்கொடு
* பித்தேறிக் கூப்பிட்டவர்பரி
செட்டாமற் றார்த்தத்தலைபடு சிறுகாலை

* பித்தேறி=பித்தேற்றி.

உற்ருர்பெற் ருர்க்குப்பெரிதொரு
பற்ருயப் பூட்டுக்கயிறுகொ
டுச்சாயத் தாக்கைத்தொழிலொடு　　தடுமாறி-

உக்காரித் தேக்கற்றுயிர்நழு
விக்காயத் தீப்பட்டெரியுட
லுக்கேன்மெய்க் காட்டைத்தவிர்வது
யொருநாளே;

வற்ருமுற் ருப்பசிளமுலை
யிற்பால்கைப் பார்த்துத்தருமொரு
மைக்காமக் கோட்டக்குலமயில்　　தருபாலா-

மத்தோசைப் போக்கிற்றயிருறி
நெய்ப்பாலுக் காய்ச்சிநகிருபதம
வைத்தாடிக் காட்டிப்பருகரி　　மருகோலே;

* கற்ருவிற் காட்டிக் † கரைதுறை
‡ நற்ருயிற் காட்டிப்புகழ் § கலை
கற்ருர்சொற் கேட்கத்தனிவழி　　வருவோனே-

கைச்சூலக் கூற்றைக்கடிபது
மத்தாளர்க் கேற்பக்கனல்பொழி
கற்ருவுங் கோட்டுக்குருகிய　　பெருமானே.

பொதியமலை.

375. ‖ வெடித்தவார்குழல் விரித்துவேல்விழி
விழித்துமேகலை பதித்துவார்தொடு
மிகுத்தமாமுலை யசைத்துநூலின்ம ருங்கினுடை-

---

* கல் தா வில் காட்டி=மலையையொத்த வலிவுள்ள வில்லைக் காட்டி.

† கரை துறை=சொல்லுகின்ற துறையை.

‡ நற்ருயில் காட்டி புகழ்=நற்ருயிரங்கலாகப் "பொன்போலுங் கள்ளி" என்றெடுத்துக்காட்டிப் புகழ்ந்த.

§ கலைகற்ருர்=பொய்யாமொழிப்புலவர்.

‖ வெடித்த=நறுமணம் கமழ்கின்ற.

மினுக்கியோலைகள் பிலுக்கியேவளை
துலக்கியேவிள நகைத்துகீழ்விழி
மிரட்டியாரையு மழைத்துமால்கொடு
தநதவாய்நீர்;
குடித்துநாயென முடக்குமேல் * பிணி
யடுத்துபாதிகள் படுத்ததாய்தமர்
குலத்தர்யாவரு நகைக்கவேயுடல் மங்குவேனைக்-
குறித்துநீயரு கழைத்துமாதவர்
கணத்தின்மேவென அளித்துவேல்மயில்
கொடுத்துவேதமு மொருத்தனுமென
சிந்தைகூராய்;
உடுட்டுடுடுடு டுடுட்டொடோவென
திகுதததிதிகு திகுர்த்ததாவென
உடுக்கைபேரிகை தவிற்குழாமுமி ரங்குபோரில்-
உலுத்தநீசர்கள் பதைப்பமாகரி
துடிப்புநீள்கட லெரித்துசூர்மலை
யுடைத்துநீதிகள் பரப்பியேயவ ரும்பரானை;
அடைத்தமாசிறை விடுத்துவானுல
களிக்குமாயிர திருககணுனைர
சளித்துநாளுமெ னுளத்திலேமகி ழுங்குமாரா-
அளித்ததாதையு மிகுத்தமாமனும்
அனைத்துளோர்களு மதிக்கவேமகிழ்
அகத்யமாமுனி பொருப்பின்மேவிய
தம்பிரானே.

† கழுகுமலை.

376. குதலைமொழியினர் நிதிக்கொள்வாரணி
முலையைவிலைசெய்வார் தமக்குமாமயல்
கொடிதுகொடிததால் வருத்தமாயுறு துயராலே-

* பிணி அடுத்து உபாதிகள் படுத்த எனப்பிரிக்க.

† இத்தஸ்தலம் திருநெல்வேலிக்கு வடக்கு உ௰-மயல் தூரத்திலுள்ளது.

மதலைமருகிவா விபத்திலேவெகு
பதகர்கொடியவா ளிடத்திலைமிக
வறுமைபுகல்வதே யெனக்குமோஇனி
(முடியாதே;
முதலவரிவிலோ டெதிர்த்தசூருடல்
மடியஅயிலையே விடுத்தவாகரு
முகிலையனையதா நிறத்தமால்திரு மருகோனே-
கதலிசமுகுசூழ் வயற்குளேயளி
யிசையைமுரலமா வறத்தில்மீறிய
கழுகுமலைமகா நகர்க்குள்மேவிய பெருமாளே. ()

377. முலையைமன்றத்துத் திறப்பராடையை
நெகிழவுடுத்துப் படுப்பர்வாயிதழ்
முறைமுறைமுத்திக்கொடுப்பர்பூமல ரணைமீதே-
அலைகுலையக் * கொட் டணைப்பராடவர்
மனவலியைத்தட் டழிப்பர்மால்பெரி
தவர்பொருளைக்கைப் பறிப்பர்வேசைக
ளுறவாமோ;
தலைமுடிபத்துத் தெறித்துராவண
னுடல்துளைபட்டுத் துடிக்கவேயொரு
தனுவைவளைத்துத் தொடுத்தவாளியன்
மருகோனே-
கலைமதியப்புத் தரித்தவேணிய
ருதவியவெற்றித் திருக்கைவேலவ
கழுகுமலைக்குட் சிறக்கமேவிய பெருமாளே. ()

378. கோங்கமுகையுமெலிய வீங்குபுளககளப
மேந்துகுவடுகுழையும் படிகாதல்-
கூர்ந்துகுழையஅமளி தோய்ந்துகுலவுமினிய
தேங்குகலவியமுதுண் டியல்மாதர்;
வாங்குபகழிவிழியை மோந்துபகலுமிரவும்
வாய்ந்ததுயிலைமிகவுந் தணியாத-

* கொட்டணைப்பர்=கொண்டணைப்பர்.

வாஞ்சையுடைய அடிமை நீண்டபிறவியலையை
நீந்திஅமலஅடிவந் தடைவேனோ;
ஓங்கலனையபெரிய* சோங்குதகரமகர
மோங்குததியின்முழுகும் பொருசூரும்-
ஓய்ந்துபிரமன்வெருவ வாய்ந்தகுருகுமலையில்
ஊர்ந்துமயிலதுலவுந் தனிவேலா;
வேங்கையடவிமறவர் ஏங்கவளிதையுருக
வேங்கைவடிவுமருவுங் குமரேசா-
வேண்டுமடியர்புலவர் வேண்டஅரியபொருளை
வேண்டுமளவிலுதவும் பெருமாளே. (௧)

† வள்ளியூர்.

379. அல்லில்நேருமி னதுதானும்-
அல்லதாகிய உடல்மாயை;
கல்லிநேரஅ வழிதோறும்-
கையுங்காலுமு லையலாமோ;
சொல்லிநேர்படு முதுசூரர்-
தொய்யவூர்கெட விடும்வேலா;
வல்லிமாரிரு புறமாக-
வள்ளியூருறை பெருமாளே.

கதிர்காமம்.

380 திருமகளுலாவு மிருபுயமுராரி
திருமருககாமப் பெருமாள்காண்-
ஜெகதலமும்வானு மிகுதிபெறுபாடல்
தெரிதருகுமாரப் பெருமாள்காண்;

---

* சோங்கு=கப்பல்.

† இந்தஸ்தலம் திருநெல்வேலிஜில்லா நாங்குநேரிதாலூகா கஸ்பா நாங்குநேரிக்குத் தென்கிழக்கு ௫-மயல் தூரத்திலுள்ளது. கோவில் மலைமேலிருக்கிறது.

மருவுமடியார்கள் மனதில்விளையாடு
மரகதமயூரப் பெருமாள்காண்-
மணிதரளம்வீசி யணியருவிசூழ
மருவுகதிர்காமப் பெருமாள்காண்;
அருவரைகள்நீறு படஅசுரர்மாள
அமர்பொருதவீரப் பெருமாள்காண்-
அரவுபிறைவாரி விரவுசடைவேணி
அமலர்குருநாதப் பெருமாள்காண்;
இருவினையிலாத தருவினைவிடாத
இமையவர்குலேசப் பெருமாள்காண்-
இலகுசிலைவேடர் கொடியினதிபார
இருதனவிநோதப் பெருமாளே. (க)

381. * அலகின்மாறுமாறாத † கலதிபூதவேதாளி
அடைவில் ‡ ஞாளிகோமாளி அறமீயா-
அழிவுகோளிநாணாது புழுகுபூசிவாழ்மாதர்
அருளிலாததோடோய மருளாகி;
பலகலாகராமேரு மலைகராசலாவீசு
பருவமேகமேதாரு வெனயாதும்-
பரிவுறாதமாபாதர் வரிசைபாடியோயாத
பரிசில்தேடிமாயாத படிபாராய்;
இலகுவேலைநீள் § வாடை யெரிகொள்வேலைமாசூரி
லெறியும்வேலைமாறாத திறல்வீரா-
இமயமாதுபாகீர திநதிபாலகாசார
விறலிகானமாலவேடர் சுதைபாகா;
கலகவாரிபோல்மோதி வடவையாறுசூழ்தீர்த்த
கதிரகாமமூதூரி விளையாடி-
கனககோடுவீடாய கடவுள்யானைவாழ்வான
கருணைமேருவேதேவர் பெருமாளே. (உ)

---

* அலகின் மாறு=விளக்குமாறு. † கலதி=மூதேவி.
‡ ஞாளி=நாய். § வாடையெரி=வடவாமுகாக்கினி.

382. எதிரிலாதபத்தி தனைமேவி-
இனியதாணினைப்பை யிருபோதும்;
இதயவாரிதிக்கு ளுறவாகி-
எனதுளேசிறக்க அருள்வாயே;
கதிரகாமவெற்பி லுறைவோனே-
கனகமேருவொத்த புயவீரா;
மதுரவாணியுற்ற கழலோனே-
வழுதிகூனிமிர்த்த பெருமாளே. (௩)

383. கடகடகருவிகள் தப * வகிர்திர்கதிர்
காமத்தரங்க மலைவீரா-
கன † கதநககுலி புணரித்குணதுக
‡ காமத்தனஞ்சம் புயனோடு;
வடசிகரகிரித விடுபடநடமிடு
மாவிற்புகும்கந் தவழாது-
வழிவழிதமரென வழிபடுகிலனென
வாவிக்கினம்பொன் றிடுமோதான்;
அடவியிருடியபி நவகுமரியடிமை
யாயப்புனஞ்சென் றயர்வோனே-
அபிலவசமுடன தகிதிரிதருகவி
யாளப்புயங்கொண் டருள்வோனே;
இடமொருமரகத மயில்மிசைவடிவுள
ஏழைக்கிடங்கண் டவர்வாழ்வே-
இதமொழிபகரினு மதமொழிபகரினு
மேழைக்கிரங்கும் பெருமாளே. (௪)

384. சமரமுகவேலொத்த விழிபுரளவாரிட்ட
தனமசையவீதிக்குள் மயில்போலுலாவியே-

---

* வகிர் = கீற்றுகளையுடையபுலி.
† கதநகம் = கோபத்தையுடைய மலையையொத்த யானை.
‡ காமஅத்தன் = மன்மதன் பிதாவாகிய விஷ்ணு. 'காமத்தன் அஞ்ச அம்புயன் ஓட' எனப்பிரிக்க.

சரியைக்ரியையோகத்தின் வழிவருக்ருபாசுத்தர்
தமையுணராகத்தின் வசமாகமேவியே;
உமதடியுனருக்கு மனுமரணமாயைக்கு
முரியவர்மகாதத்தை யெனும்மாயமாதரார்-
ஒளிரமளிபீடத்தி லமடுபடுவேனுக்கு
முனதருள்க்ருபாசித்த மருள்கூரவேணுமே;
இமகிரிகுமாரத்தி யனுபவைபராசத்தி
யெழுதரியகாயத்ரி யுமையாள்குமாரனே-
எயினர்மடமானுக்கு மடலெழுதிமோகித்து
இதணருகுசேவிக்கு முருகாவிசாகனே;
அமரர்சிறைமீள்விக்க அமர்செய்துப்ரதாபிக்கு
மதிகவிதசாமர்த்ய கவிராஜராஜனே-
*அழுதுலகைவாழ்வித்த கவுணியகுலாதித்த
அரியகதிர்காமத்தி லுரியாபிராமனே. (௫)

385. சாத்தேயுதித்தா யுரத்தேகுதித்தே
சமர்த்தாயெதிர்த்தே வருசூரைச்-
சரிப்போனமட்டே விடுத்தாயடுத்தாய்
தகர்த்தாயுடற்று ணிருகூறுச்;
சிரத்தோடுரத்தோ டறுத்தேகுவித்தாய்
செகுத்தாய்பலத்தார் விருதாகச்-
சிறைச்சேவல்பெற்றாய் †வலக்காரமுற்றாய்
திருத்தாமரைத்தா ளருள்வாயே;
புரத்தார் ‡வரத்தார் சரச்சேகரத்தார்
பொரத்தானெதிர்த்தே வருபோது-

---

* இக்கருத்தை:—
"வேதநெறிதழைத்தோங்கமிகுசைவத்துறைவிளங்கப்
பூதபரம்பரைபொலியப்புனிதவாய்மலர்ந்தழுத
சீதவளவயற்புகலித்திருஞானசம்பந்தர்
பாதமலர்தலைக்கொண்டுதிருத்தொண்டுபரவுவாம்"— என்னும் பெரியபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் காண்க.

† வலக்காரம்=வலம், வென்றி. ‡ வரத்தார்=வரப்பிரசாதிகள்.

பொறுத்தார்பரித்தார் சிரித்தாரெரித்தார்
பொரித்தார்நுதற்பார் வையிலேயின்;
கரித்தோலுரித்தார் விரித்தார்தரித்தார்
கருத்தார்*மருத்தூர் மதனனைக்-
கரிக்கோலமிட்டார் †கணுக்கானமுத்தே
கதிர்க்காமமுற்றூர் முருகோனே. (௬)

386. சரியையாளர்க்குமக் கிரியையாளர்க்குநற்
சகலயோகர்க்குமெட் டரிதாய-
சமயபேதத்தினுக் கணுகொணுமெய்ப்பொருட்
டருபராசத்தியிற் பரமான;
துரியமேலற்புதப் பரமஞானத்தனிச்
சுடர்வியாபித்தநற் பதிநீடு-
துகளில்சாயுச்சியக் கதியையீறற்றசொற்
சுகசொரூபத்தையுற் றடைவேனே;
புரிசைசூழ்செய்ப்பதிக் குரியசாமர்த்யசற்
புருஷவீரத்துவிக் ரமசூரன்-
புரளவேல்தொட்டகைக் குமரமேன்மைத்திருப்
புகழையோதற்கெனக் கருள்வோனே;
‡கரியயூகத்திரட் பலவின்மீதிற்சுளைக்
கனிகள்பீறிப்புசித் தமராடிக்-
கதலிசூதத்தினிற் பயிலுமீழத்தினிற்
கதிரகாமக்கிரிப் பெருமாளே. (எ)

387. பாரவிதமுத்தப்ப டரபுளகப்பொற்ப
யோதரநெருக்குற்ற இடையாலே-
பாகளவுதித்தித்த கீதமொழியிற்புட்ப
பாணவிழியிற்பொத்தி விடுமாதர்;

* மருத்து ஊர்=தென்றற்காற்றாகிய தேரை நடத்தும்.
† கணுக்கான=கண்ணுக்கான, ‡ கரியயூகம்=கருங்குரங்கு.

காரணிகுழற்கற்றை மேல்மகர்மொப்பித்த
காதில்முகவட்டத்தி லதிமோக-
காமுகனகப்பட்ட வாசையைமறப்பித்த
கால்களைமறக்கைக்கும் வருமோதான்;
தேரிரவியுட்கிப்பு காமுதுபுரத்திற்றெ
சாசிரனைமர்த்தித்த அரிமாயன்-
சீர்மருகஅத்யுக்ர யானைபடும்ரத்நத்ரி
கோணசயிலத்துக்ர கதிர்காம;
வீரபுனவெற்பிற்க லாபியெயினச்சிக்கு
மேகலையிடைக்கொத்தி னிருதாளின்-
*வேரிமழையிற்†பச்சை வேயிலருணக்கற்றை
வேல்களிலகப்பட்ட பெருமாளே. (அ)

388. மருவமுருவெற்றி மலர்தொடாவிற்கை
வலிசெயாநிற்கு மதனாலும்-
மதில்கள்தாவுற்ற கலைபடாவட்ட
மதிசுடாநிற்கு மதனாலும்;
இருகணால்முத்த முதிரயாமத்தி
னிரவினால்நித்த மெலியாதே-
இடருரூமெத்த மயல்கொளாநிற்கு
மிவளைவாழ்விக்க வரவேணும்;
கரிகள்சேர்வெற்பி லரியவேடிச்சி
கலவிகூர்சித்ர மணிமார்பா-
கனகமாணிக்க வடிவனேமிக்க
கதிரகாமத்தி லுறைவோனே;
முருகனேபத்த ரருகனேமுத்தி
முதல்வனேபச்சை மயில்வீரா-
முடுகிமேவிட்ட கொடியசூர்கெட்டு
முறியவேல்தொட்ட பெருமாளே. (கூ)

* வேரிமழை=வாசனைதங்கிய மேகம்போன்ற குழல்.
† பச்சைவேய=பசிய மூங்கிலையொத்த தோள்.

389. மாதர்வசமாயுற் றுழல்வாரும்-
மாதவமெணுமற் றிரிவாரும்;
நீதகலவோதிப் பணியாரும்-
நீரகமீதிற் றிகழ்வாரோ;
நாதவொளியேநற் குணசீலா-
நாரியிருவோரைப் புணர்வேலா;
சோதிசிவஞானக் குமரேசா-
தோமில்கதிர்காமப் பெருமாளே. (௧௦)

390. *முதிருமாரவாரநட்பொ †டிலகுமாரவாரமெற்றி
முனியுமாரவாரமுற்ற கடலாலே-
முடிவிலாததோர்‡வடக்கில் எரியு§மாலமார்பிடத்து
முழுகியேறிமேலெறிக்கு நிலவாலே;
|| வெதிரிலாயர்வாயில்வைத்து மதுரராகநீடிசைக்கும்
வினைவிடாததாயருக்கு மழியாதே-
விளையுமோகபோகமுற்றி அளவிலாதகாதல்பெற்ற
விகடமாதைநீயணைக்க வரவேணும்;
கதிரகாமமாநகர்க்கு ளெதிரிலாதவேல்தரித்த
கடவுளேகலாபசித்ர மயில்வீரா-
கயலுலாம்விலோசனத்தி களபமார்பயோதரத்தி
ககனமேவுவாளொருத்தி மணவாளா;
அதிரவீசியாடும்வெற்றி விடையிலேறுமீசர்கறக
அரியஞானவாசகத்தை யருள்வோனே-
அகிலலோகமீதுசுற்றி யசுரர்லோகநீறெழுப்பி
அமரர்லோகம்வாழவைத்த பெருமாளே. (௪௧)

---

* முதிரும் மாரவார நட்பொடு=மாரனுக்கு உரிமையாகிய முதிர்ந்த நட்புடன்.

† இலகும் ஆர் அ ஆரம்எற்றி=பிரகாசிக்கின்ற பொருந்திய அந்த முத்துக்களை எற்றி. ‡ வடக்கில் எரி=வடவாமுகாக்கினி.

§ ஆலம் ஆர்பு இடம்=கடல். || வெதிர்=வேய்ங்குழல்.

அருக்கோணமலை.

391. தொடுத்தவாளென விழித்துமார்முலை
யசைத்துமேகலை மறைத்துமூடிகள்
துடித்துநேர்கலை நெகிழ்த்துமாவியல்
கொளுமாதர்-
சுகித்தஹாவென நகைத்துமேல்விழ
முடித்தவார்குழல் விரித்துமேவிதழ்
*துவர்த்தவாய்சுரு ளடக்கிமால்கொடு
வழியேபோய்;
படுத்தபாயலி லணைத்துமாமுலை
பிடித்துமார்பொடும் அழுத்திவாயிதழ்
கடித்துநாணம தழித்தபாவிகள் வலையாலே-
பலித்துநோய்பிணி கிடத்துபாய்மிசை
வெளுத்துவாய்களு மலத்திளுயென
பசித்துதாகமு மெடுத்திடாவுயி ருழல்வேனோ;
வெடுத்ததாடகை சினத்தையோர்கணை
விடுத்துயாகமும் நடத்தியேயொரு
மிகுத்தவார்சிலை முறித்தமாயவன் மருகோனே-
விதித்துஞாலம தளித்தவேதனை
யதிர்த்துவோர்முடி கரத்துலாயனல்
விழித்துகாமனை யெரித்ததாதையர் குருநாதா;
அடுத்தஆயிர விடப்பணாமுடி
நடுக்கமாமலை பிளக்கவேகவ
டரக்கர்மாமுடி பதைக்கவேபொரு மயில்வீரா-
அறத்தில்வாழுமை சிறக்கவேயறு
முகத்திரோடணி குறத்தியானையொ
டருக்கொணாமலை தருக்குலாவிய
பெருமாளே.

---

* துவர்த்த=சிவந்த.

திருக்கோணமலை.

392. விலைக்குமேனியி லணிக்கோவைமேகலை
தரித்தவாடையு மணிப்பூணுமாகவெ
மினுக்குமாதர்க ளிடக்காமமூழ்கியெ மயலூறி-
மிகுத்தகாமிய னெனப்பாருளோரொதிர்
நகைக்கவேயுட லெடுத்தேதவியாகுல
வெறுப்பதாகியெ யுழைத்தேவிடாய்படு
கொடியேனை;
கலக்கமாகவெ மலக்கூடிலேமிகு
பிணிக்குளாகியெ தவிக்காமலேயுனை
கவிக்குளாய்சொலி கடைத்தேறவேசெயு
மொருவாழ்வே-
கதிக்கு*நாதனி யுனைத்தேடியேபுக
ழுனைக்குநாயெனை யருட்பார்வையாகவெ
கழற்குளாகவெ சிறப்பானதாயருள்
தரவேணும்;
மலைக்குநாயக சிவக்காமிநாயகர்
திருக்குமாரனெ முகத்தாறுதேசிக
வடிப்பமாதொரு குறப்பாவையாள்மகிழ்
தருவேளே-
வசிட்டர்காசிபர் தவத்தானயோகியர்
அகத்யமாமுனி யிடைக்காடர்கீரனும்
வகுத்தபாவினில் பொருட்கோலமாய்வரு
முருகோனே;
நிலைக்குநான்மறை மகத்தானபூசுரர்
திருக்கொணமலை தலத்தாருகோபுர
நிலைக்குள்வாயினில் கிளிப்பாடுபூதியில்
வருவோனே-
நிகழ்த்துமேழ்பவ கடற்சூறையாகவெ
யெடுத்தவேல்கொடு பொடித்தூளதாளறி
நினைத்தகாரிய மனுக்கூலமேபுரி பெருமாளே

---

* நாதனி=நாதன்நீ.

ஆறுவது

பழமுதிர்சோலை.

393. இலவிதழ்கோதி*நேதி மதகலையாரவார
இளநகையாடஆடி மிகவாதுற்-
றெதிர்பொருகோரபார ம்ருகமதகோலகால
இணைமுலையார்பிலேற மதராஜன்;
கலவியிலோடிநீடு வெகுவிததாகபோக
கரணப்ரதாபலீலை மடமாதர்-
கலவியின்மூழ்கியாழ மிழிதொழிலேனுமீது
கருதியஞானபோத மடைவேனோ;
கொலைபுரிகாளிசூலி வயிரவிநீலிமோடி
குலிசகுடாரியாயி மகமாயி-
குமரிவராகிமோகி பகவதிபாதிசோதி
குணவதிபாலவூணி யபிராமி;
பலிகொள்கபாலியோகி பரமகல்யாணிலோக
பதிவ்ரதைவேதஞானி புதல்வோனே-
படையொடுசூரன்மாள முடுகியசூரதீர
பழமுதிர்சோலைமேவு பெருமாளே. (க)

394. சீலமுளதாயர்தந்தை மாதுமனையானமைந்தர்
சேருபொருளாசைநெஞ்சு தடுமாறித்-
தீமையுறுமாயைகொண்டு வாழ்வுசதமாமிதென்று
தேடினதுபோகஎன்று தெருவூடே;
வாலவயதானகொங்கை மேருநுதலானதிங்கள்
மாதர்மயலோடுசிந்தை மெலியாமல்-
வாழுமயில்மீதுவந்து தாளிணைகள்தாழுமென்றன்
மாயவினைதீரஅன்பு புரிவாயே;

---

* நேதி=நியதி.

சேலவுளநாடனங்கள் ஆரவயல்சூழிஞ்சி
சேணிலவுதாவசெம்பொன் மணிமேடை-
சேருமமரேசர்தங்கள் ஊரிதெனவாழ்வுகந்த
தீரமிகுசூரைவென்ற திறல்வீரா;
ஆலவிடமேவுகண்டர் கோலமுடனீடுமன்று
ளாடல்புரியீசர்தந்தை களிகூர-
ஆனமொழியேபகர்ந்து சோலைமலைமேவுகந்த
ஆதிமுதலாகவந்த பெருமாளே. (௨)

395. வாரணமுகங்கிழிந்து வீழவுமருப்பலர்ந்து
மால்வரையசைந்தனங்கள் முடிசாய-
வாளகிரியண்டரண்ட கோளமுறநின்றெழுந்து
மாதவமறந்துறந்து நிலைபேர;
பூரணகுடங்கடிந்து சீதகளபம்புனைந்து
பூசலைவிரும்புகொங்கை மடவார்தம்-
போகசயனந்தவிர்ந்துன் ஆடகபதம்பணிந்து
பூசனைசெய்தொண்டனென்ப தொருநாளே;
ஆரணமுழங்குகின்ற ஆயிரமடந்தவங்கள்
ஆகுதியிடங்கள்பொங்கு நிறைவீதி-
ஆயிரமுகங்கள்கொண்ட நூபுரமிரங்குகங்கை
யாரமரவந்தலம்பு துறைசேரத்;
தோரணமலங்குதுங்க கோபுரநெருங்குகின்ற
சூழ்மணிபொன்மண்டபங்கள் ரவிபோலச்-
சோதியின்மிகுந்தசெம்பொன்மாளிகைவிளங்குகின்ற
சோலைமலைவந்துகந்த பெருமாளே. (௩)

396. வீரமதனூல்விளம்பு போகமடமாதர்தங்கள்
வேல்விழியினால்மயங்கி புவிமீதே-
வீசுகையினாலிதங்கள் பேசுமவர்வாயிதஞ்சொல்
வேலைசெய்துமால்மிகுந்து விரகாகிப்;

பாரவசமானவங்க ணீடுபொருள்போனபின்பு
பாதகனுமாகிநின்று பதையாமல்-
*பாகம்வரசேரஅன்பு நீபமலர்சூடுதண்டை
பாதமலர்நாடியென்று பணிவேனோ;
†பூரணமதானதிங்கள் சூடுமரனாரிடங்கொள்
பூவையருளால்வளர்ந்த முருகோனே-
பூவுலகெலாமடங்க வோரடியினாலளந்த
‡பூவைவடிவானுகந்த மருகோனே;
சூரர்கிளையேதடிந்து பாரமுடியேயரிந்து
தூள்கள்படநீறுகண்ட வடிவேலா-
சோலைதனிலேபறந்து லாவுமயிலேறிவந்து
சோலைமலைமேலமர்ந்த பெருமாளே. (ச)

397. வார்குழையையெட்டி வேளினைமருட்டி
மாயகமனுக்கு முறவாகி-
மாதவமழித்து லீலைகள்மிகுத்து
மாவடுவையொத்த விழிமாதர்;
சீருடனழைத்து வாய்கனிவுவைத்து
தேனிதழளித்து அனுபோக-
சேர்வைதனையுற்று மோசம்விளைவித்து
சீர்மைகெடவைப்ப துறவாமோ;
வாரிணையறுத்து மேருவைமறித்து
மாகனகமொத்த குடமாகி-
வாரவணைவைத்து மாலளிதமுற்று
மாலைகளுமொய்த்த தனமாது;

---

* பாகம்=பரிபாகம், பரிபக்குவம்.

† பூரணமதான திங்கள்=என்றும் தேயாது வளராது ஒரு தன்மையாயிருக்கும் திங்கள்.

‡ பூவை வடிவான்=காயாம்பூவண்ணனாகிய விஷ்ணு.

தோரணிபுயத்தி யோகினிசமர்த்தி
தோகையுமைபெற்ற புதல்வோனே-
சூர்கிளைமடித்து வேல்கரமெடுத்து
சோலைமலையுற்ற பெருமாளே. (ரு)

398\. ஆசை*நாலுசது ரக்கமலமுற்றிணெளி
வீசியோடியிரு பக்கமொடுறச்செல்வளி
ஆவல்கூர †மண்மு தற்சலசபொற்சபையு
‡மிந்துவாகை-
ஆர§முணுபதி யிற்கொளநிறுத்திவெளி
யாருசோதி ‖நுறு பத்தினுடனெட்டிதழ
மாகியேழுமள விட்டருணவிற்பதியின்
விந்துநாத;
ஓசைசாலுமொரு சத்தமதிகப்படிக
மோடுகூடியொரு மித்¶தமுதசித்தியொடு
மோதுவேத**சர சத்தியடியுற்றதிரு நந்தியூடே-
ஊமையேனையொளிர் வித்துனதுமுத்திபெற
††மூலவாசல்வெளி விட்டுனதுரத்திலொளிர்
யோகபேதவகை யெட்டுமிதிலொட்டும்வகை
யின்றுதாராய்;
வாசிவாணிகனெ னக்குதிரைவிற்றுமகிழ்
வாதவூரனடி மைக்கொளுங்க்ருபைக்கடவுள்
மாறழருபன்முக ‡‡மத்திகைவிதத்தருண
செங்கையாளி-

---

* நாலுசதுரக் கமலம்=மூலாதார கமலம்.

† மண்முதற் சலசம் = சுவாதிஷ்டானமுதல் ஆக்ஞை ஈறாக உள்ள ஐவகைக் கமலம். ‡ இந்துவாகு=சந்திரகாந்தி.

§ மூணுபதி=அக்கினியாதி மும்மண்டலம்.

‖ நூறு பத்தினுடன் எட்டு இதழ்=கOOஅ இதழுள்ள குரு கமலம்.

¶ அமுதசித்தி = மதிமண்டலத்தினின்றும் பெருகிப்பாயும் கலாஅமிர்தப்பேறு.

** சரசத்திஅடி உற்றதிருநந்தி=வாசிசத்திக்கு ஆதாரமாக உள்ள ஸ்ரீநந்தி ஒளி. †† மூலவாசல்=பிரமரந்திரம.

‡‡ மத்திகை=குதிரைச்சம்மட்டி.

வாகுபாகியுறை சத்திகவுரிக்குதலை
வாயின்மாதுதுகிர் பச்சைவடிவிச்சிவையென்
மாசுசேரெழுபி றப்பையுமறுத்தவுமை
தந்தவாழ்வே;
காசிராமெசுரம் ரத்நகிரிசர்ப்பகிரி
ஆரூர்வேலூர்*தெவுர் கச்சிமதுரைப்பழியல்
காவைமூதூரருணைக்கிரிதிருத்தணியல்
செந்தில்நாகை
காழிவேளூர்பழநிககிரிகுறுக்கைதிரு
நாவலூர் திருவெணெய்ப்பதியின்மிக்கதிகழ்
காதல்சோலைவளர் வெற்பிலுறைமுத்தர்புகழ்
தம்பிரானே. (சு)

முற்பாதியின்சுருக்கப்பொழிப்பு.

இடைகலை பிங்கலை என்னும் இருநாடிமார்க்கமாக ஓடிக்கழியும் பிராணவாயுவை மூலாதாரத்திலூன்றி, அங்கிருந்து சுழிமுனைநாடிமார்க்கமாக மற்றை ஆதாரகமலங்களிலும் ஓட்டி நிறுத்தி, அப்பால் ௧௦௦அ இதழோடெங்கூடிய குருகமலத்திற் செலுத்தி, அங்குநாத ஓசையும் மதிக்கலாமிர்தமும் பொங்கியெழ அவற்றோடேகூடி ஒருமிக்கச்செய்து, சாசத்திக்கு ஆதாரமாகவுற்ற ஸ்ரீநந்தியொளியையும் ஊமையேனுக்குத் தெரிசிப்பித்து, உனது முத்திபெற மூலவாசல் வெளிவிட்டு, இங்ஙனம் செய்வதில் அஷ்டாங்கயோகமும் பொருந்தும் வகைமையை இன்று தந்தருளல்வேண்டும்.

399. கருவாகியெ தாயுதரத்தினி
லுருவாகவெ கால்கையுறுப்பொடு
கனிவாய்விழி நாசிபுடற்செவி †நராமாதர்-
கையிலேவிழ வேகியணைத்துயி
லெனவேமிக மீதுதுயிற்றிய
சருநாய்முலை யாரமுதத்தினி லினிதாகி;
தருதாரமு மாகியசுற்றமு
நலவாழ்வும்நி லாதபொருட்பதி
சதமாமிது தானெனவுற்றுனை நினையாத-

* தெவுர்=தேவூர். † நராமாதர்=மருத்துவச்சிசன்.

சதுராயுன தாளிணையைத்தொழ
அறியாதநிர் மூடனைநிற்புகழ்
தனையோதிமெய் ஞானமுறச்செய்வ தொருநாளே;
செருவாயெதி ராமசுரத்திரள்
தலைமூளைக ளோடுநிணத்தசை
திமிர்தாதுள பூதகணத்தொடு வருபேய்கள்-
திருதாவுண வாயுதிர்த்தினை
பலவாய்நரி யோடுகுடித்திட
சிலகூகைகள் தாமுநடித்திட அடுநீரா;
அருமாமறை யோர்கள்துதித்திடு
புகர்வாரண மாதுதனைத்திக
ழுளிசேர்குழல் மேவுகுறத்தியை அணைவோனே-
அழகானபொன் மேடையுயர்த்திடு
முகில்தாவிய சோலைவியடபுற
அலையாமலை மேவியபத்தர்கள் பெருமாளே. ()

400 காரணமதாகவந்து புவிமீதே-
காலனணுகாதிசைந்து கதிகாண;
நாரணனும்வே தன்முன்பு தெரியாத-
ஞானநடமேபுரிந்து வருவாயே;
ஆரமுதமானதந்தி மணவாளா-
ஆறுமுகமாறிரண்டு விழியோனே;
சூரர்கிளைமாளவென்ற கதிர்வேலா-
சோலைமலைமேவிநின்ற பெருமாளே. (அ)

401 சீர்சிறக்குமேனி பசேல்பசேலென
நூபுரத்திலோசை கலீர்கலீரென
சேரவிட்டதாள்கள் சிவேல்சிவேலென
வருமாதர்-
சேகரத்தின் *வாலை சிலோர்சிலோர்களும்
நூறுலக்ஷகோடி மயால்மயால்கொடு
தேடியொக்கவாடி யையோவையோவென
மடமாதர்;

* வாலை=கட்டிளமைப்பருவம்.

மார்படைத்தகோடு பனீர்பனீரென
ஏமலித்தெனுவி பகீர்பகீரென
மாமசக்கிலாசை யுளோமுளோமென
நினைவோடி.

வாடைபற்றுவேளை அடாஅடாஎன
நீமயக்கமேது சொலாய்சொலாயென
வாரம்வைத்தபாத மிதோஇதோஎன
அருள்வாயே;

பாகக்கைமேருவெளிவெளிதிகழ்
கொடொடித்தாளில் வளைவளைபவர்
* பானிறக்கணேசர் குவாகுவாகனர்
இளையோனே.

பாடன்முக்யமாது தமீழ்தமீழிறை
மாமுனிக்குகாதி லுணர்வுணர்விடு
பாசமற்றவேத குருகுருபர குமரேசா;

போர்மிகுத்தசூரன் விடோம்விடோமென
நேரெதிர்க்கவேலை படீர்படீரென
போயறுத்தபோது குபீர்குபீரென வெகுசோரி-

பூமி†யுக்கவீசு குகாகுகாதிகழ்
சோலைவேறபின்மேவு தெய்வாதெய்வானை‡தொள்
பூணியிச்சையாறு புயாபுயாறுள
பெருமாளே. (௬)

402. பாசத்தால்விலை கட்டியபொட்டிகள்
நேசித்தாரவர் சித்தமருட்டிகள்
பாரப்பூதர மொத்ததனத்திகள் மிகவேதான்-

பாவத்தால்மெயெ டுத்திடுபட்டிகள்
சிவிக்கோதிமு டித்தளகத்திகள்
பார்வைக்கேமய லைத்தருதுட்டிக ளொழியாத;

மாசுற்றேறிய பித்தளையிற்பணி
நீறிட்டேயொளி பற்றவிளக்கிதள்
மார்பிற்காதினி லிட்டபிலுக்கிகள் அதிமோக-

---

* பானுநிறம்=சூரியனைப்போல் சிவந்தநிறம்.
† உக்க=சிந்த. ‡ தொள்=தோள்.

வாய்வித்தாரமு ரைக்குமபத்திகள்
நேசித்தாரையு மெத்திவடிப்பவர்
மாயைக்கேமனம் வைத்ததனுட்டின
மலைவேனோ;

தேசிக்கானக முற்றதினைப்புன
மேவிக்காவல்க வட்கல்சுழற்றுவள்
சிதப்பாதகு றப்பெண்மகிழ்ச்சிகொள்மணவாளா-

தேடிப்பாடிய சொற்புலவர்க்கித
மாகத்தூதுசெ லத்தரில்கற்பக
தேவர்க்காதிதி ருப்புகலிப்பதி வருவோனே;

ஆசித்தார்மன திற்புகுமுத்தம
கூடற்கேவைகை யிற்கரைகட்டிட
ஆளொப்பாயுதிர் பிட்டமுதுக்கடி படுவோனே-

டாரத்தோடகி லுற்றதருக்குல
மேகத்தோடொரு மித்துநெருக்கிய
ஆதிச்சோலைம லைப்பதியிற்றிகழ் பெருமாளே.()

403. அழகுதவழ்குழல் விரித்துக்காட்டி
விழிகள்கடையிணை புரட்டிக்காட்டி
அணிபொனணிகுழை புரித்துக்காட்டி யனுராக-

அவசஇதமொழி படித்துக்காட்டி
அதரமழிதுவர் வெளுப்பைக்காட்டி
அமர்செய்நகநுதி யழுத்தைக்காட்டி
யணியாரம்;

ஒழுகுமிருதன மசைத்துக்காட்டி
எழுதவரியிடை வளைத்துக்காட்டி
யுலவுமுடைதனை நெகிழ்த்திக்காட்டி யுறவாடி-

உருகுகடிதட மொளித்துக்காட்டி
உபயபரிபுர பதத்தைக்காட்டி
யுயிரைவிலைகொளு மவர்க்குத்தேட்ட
மொழியேனோ;

முழுகுமருமறை முகத்துக்காட்டி
கொழுநர்குடுமியை யறுத்துப்போட்ட
முதல்வகுகைபடு திருப்பொற்கோட்டு
முனிநாடா.

முடுகுமுதலையை வரித்துக்கோட்டி
அடியர்தொழுமக வழைத்துக்கூட்டி
முறைசெய்தமிழினை விரித்துக்கேட்ட
முதுநீதர்;
பழயகடதட முகத்துக்கோட்டு
வழுவையுரியணி மறைச்சொற்கூட்டு
பரமர்பகிரதி சடைக்குட்சூட்டு பரமேசர்-
பணியஅருள்சிவ மயத்தைக்காட்டு
குமர*குலமலை யுயர்த்திக்காட்டு
பரிவொடணிமயில் நடத்திக்காட்டு
பெருமாளே. (கக)

404. தலைமயிர்கொக்குக் கொக்கநரைத்துக்
கலகலெனப்பற் கட்டதுவிட்டுத்
தளர்நடைபட்டுத் தத்தடியிட்டுத் தடுமாறி-
தடிகொடுதத்திக் கக்கல்பெருத்திட்
டசனமும்விக்கிச் †சத்தியெடுத்துச்
சளியுமிகுத்துப் பித்தமுமுற்றிப் பலகாலும்;
திலதயிலத்திட் டொக்கவெரிக்கத்
திரிபலைசுக்குத் திப்பிலியிட்டுத்
தெளியவடித்துற் றுய்த்துடல்செத்திட்
டுயிர்போமுன்-
திகழ்புகழ்கற்றுச் சொற்கள்பயிற்றித்
திருவடியைப்பற் றித்தொழுதுற்றுச்
செனனமறுக்கைக் குப்பரமுத்திக்
கருள்தாராய்;
‡கலனைவிசித்துப் §பக்கரையிட்டுப்
புரவிசெலுத்திக் ‖கைக்கொடுவெற்பைக்
கடுகநடத்தித் திட்டெனஎட்டிப் பொருசூரன்-

* குலமலை என்பது சோலைமலை. † சத்தி=கக்கல்.
‡ கலனை = கல்லணை = குதிரைச்சேணம்.
§ பக்கரை=அங்கவடி. ‖ கைக்கொடுவெற்பை=கையையுடைய கொடிய மலையையொத்த யானையை.

கனபடைகெட்டுத் தட்டறவிட்டுத்
திரைகடலுக்குட் புக்கிடஎற்றிக்
களிமயிலைச்சித் ரத்தில்நடத்திப்
பொருகோவே;
குலிசன்மகட்குத் தப்பியுமற்றக்
குறவர்மகட்குச் சித்தமும்வைத்துக்
குளிர்தினைமெத்தத் தத்துபுனத்திற் றிரிவோனே-
கொடியபொருப்பைக் குத்திமுறித்துச்
சமரம்விளைத்துத் தற்பரமுற்றுக்
குலகிரியிற்புக் குற்றுறையுக்ரப் பெருமாளே.()

405. மலரணைததும்பமேக குழல்முடிசரிந்துவீழ
மணபரிமளங்கள்வேர்வை யதனோடே-
வழிபடஇடங்கணுட பிறைநுதல்புரண்டுமோழ்க
வனைகலைநெகிழ்ந்துபோக இளநீரின்;
முலையிணைததும்பநூலின் வகிரிடைசுழன்றுவாட
முக்முகமொடொன்றபாய லதனூடே-
முதுமயல்கலந்துமூழ்கி மகிழ்கினும்அலங்கலாடு
முடிவடிவொடங்கைவேலு மறவேனே;
சிலைநுதலிளம்பெண்மோகி சடையழகியெந்தைபாதி
திகழ்மரகதம்பொன்மேனி யுமைபாலா-
சிறுநகைபுரிந்துசூரர் கிரிகடலெரிந்துபோக
திகழயிலெறிந்தஞான முருகோனே;
கொலைமிகபயின்றவேடர் மகள்வளிமணந்ததோள
குணவலர்கடம்பமாலை யணிமார்பா-
கொடிமினலடைந்தசோதி மழகதிர்தவழ்ந்தஞான
குலகிரிமகிழ்ந்துமேவு பெருமாளே. (௧௩)

காஞ்சீபுரம்.

406. அறிவிலாப்பித்தருன்ற னடிதொழாக்கெட்டவஞ்சர்
அசடர்பேய்க்கத்தர்நன்றி யறியாத-
அவலர்மேற்சொற்கள்கொண்டு கவிகளாக்கிப்புகழ்ந்து
அவரைவாழ்த்தித்திரிந்து பொருள்தேடி;
சிறிதுகூட்டிக்கொணர்ந்து தெருவுலாத்தித்திரிந்து
தெரிவைமார்க்குச்சொரிந்து அவமேயான்-
திரியுமார்க்கத்துநிந்தை யதனைமாற்றிப்பரிந்து
தெளியமோக்ஷத்தையென்று அருள்வாயே;
இறைவர்மாற்றற்றசெம்பொன் வடிவம்வேற்றுப்பிரிந்து
இடபமேற்கச்சிவந்த உமையாள்தன்-
இருளைநீக்கத்தவஞ்செய் தருளநோக்கிக்குழைந்த
இறைவர்கேட்கத்தகுஞ்சொ லுடையோனே;
குறவர்கூட்டத்தில்வந்து கிழவனாய்ப்புக்குநின்று
குருவியோட்டித்திரிந்த தவமானைக்-
குணமதாக்கிச்சிறந்த வடிவுகாட்டிப்புணர்ந்த
குமரகோட்டத்தமர்ந்த பெருமாளே. (க)

407. அதிமதங்கக்கப் பக்கமுகக்குஞ்
சரிதனந்தைக்கச் சிக்கெனவெக்கங்
கனைதருஞ்செச்சைப் பொற்புயனத்தன்
குறவாணர்-
அடவியந்தத்தைக் கெய்த்துருகிச்சென்
றடிபணிந்திட்டப் பட்டுமயற்கொண்
டயர்பவன்சத்திக்கைத்தலனித்தன் குமரேசன்;
துதிசெயுஞ்சுத்தப் பத்தியர்துக்கங்
களைபவன்பச்சைப் பக்ஷிநடத்துந்
துணைவனென்றர்ச்சித் திச்சைதணித்துன்
புகழ்பாடி-

சுருதியின்கொத்துப் பத்தியுமுற்றுந்
துரியமுந்தப்பித் தத்வமனைத்துந்
தொலையுமந்தத்துக் கப்புறநிற்கும் படிபாராய்;

கதிபொருந்தக்கற் பித்துநடத்தும்
கனல்தலம்புக்குச் சக்ரமெடுக்குங்
கடவுளும்பத்மத் தச்சனுமுட்கும் படிமோதி-

கதிரவன்பற்குற் றிக்குயிலைத்திண்
சிறகரிந்தெட்டுத் திக்கர்வருக்குங்
கடகமுந்தட்டுப் பட்டொழியக்கொன்றபிராமி;

பதிவ்ரதம்பற்றப் பெற்றமகப்பெண்
பரிவொழிந்தக்கிக் குட்படுதக்கன்
பரிபவம்பட்டுக் கெட்டொழியத்தன்
செவிபோயப்-

பணவிபங்கப்பட் டப்படிவெட்கும்
படிமுனிந்தற்றைக் கொற்றம்விளைக்கும்
பரமர்வந்திக்கக் கச்சியில்நிற்கும் பெருமாளே.

408. கனகதம்பத்தைச் செச்சையைமெச்சுங்
கடகசங்கத்துப் பொற்புயவெற்பன்
கடலுள்வஞ்சித்துப் புக்கதொர்கொக்கும்
பொடியாகக்-

கறுவுசெஞ்சத்திப் பத்மகரத்தன்
குமரனென்றர்ச்சித் தப்படிசெப்புங்
கவிமொழிந்தத்தைக் கற்றறவுற்றும்
புவியோர்போய்;

குனகியுங்கைக்குக் கற்பகமொப்பென்
றனகனென்றிச்சைப் பட்டதளிக்குங்
குழுனனென்றேப்பிட் டித்தனைபட்டிங்
கிரவான-

குருடுகொண்டத்தச் சத்தமனைத்துந்
திருடியுஞ்சொற்குத் தக்கதொடுத்துங்
குலவியுங்கத்தப் பட்டகலக்கந் தெளியாதோ;

சனகனன்புற்றுப் பெற்றமடப்பெண்
தனிபெருங்கற்புச் சக்ரகடத்துந்
தகையிலங்கைச்சுற் றத்தைமுழுத்துஞ்
சுடவேவெஞ்-
சமரசண்டக்கொற் றத்தவரக்கன்
கதிர்விடும்பத்துக் கொத்துமுடிக்குந்
தனியொரம்பைத்தொட் டேச்சுரர்விக்னங்
களைவோனும்;
தினகரன்சொர்க்கத் துக்கிறைசுக்ரன்
*சசிதரன்திக்குக் கத்தரகத்யன்
திசைமுகன்செப்பப் பட்டவசிட்டன்
திரள்வேதஞ்-
செகதலஞ்சுத்தப் பத்தியர்சித்தம்
செயலொழிந்தற்றுப் பெற்றவர்மற்றும்
சிவனும்வந்திக்கக் கச்சியில்நிற்கும்
பெருமாளே. (௩)

409. செடியுடம்பத்தித் தெற்றியிரத்தஞ்
செறிநரம்பிட்டுக் கட்டியசட்டஞ்
சிறைதிரண்டொக்கத் தொக்கவினைப்பந்
தவிகாரம்-
திமிரதுங்கத்தத் தத்திரையெற்றுஞ்
செனனபங்கத்துத் துக்ககடற்கண்
திருகுரும்பைப்பட் டேச்சுழல்தெப்பங்
காணாதி;
குடிபுகும்பொக்கப் புக்கிலிறப்பின்
குடிலம்வெந்தொக்குக் கொட்டில்மலத்தின்
குகைசுமந்தெட்டுத் திக்கிலுமுற்றுந் தடுமாறும்-
குவலையங்கற்றுக் கத்தியிளைக்குஞ்
சமயசங்கத்தைத் தப்பியிருக்குங்
குணமடைந்துட்பட் டொக்கஇருக்கும்
படிபாராய்;

---

* சசிதரன்=ஈசானியன்.

படிதருங்கற்புக் கற்பகமுக்கண்
கொடிபசுஞ்சித்ரக் குத்தரமுத்தம்
பணிநிதம்பத்துச் சத்தியுகக்குங் குமரேசா-

பரவசங்கெட்டெட் டக்கரநித்தம்
பரவுமன்பர்க்குச் சித்தியளிக்கும்
பரமர்வந்திக்கத் தக்கபதத்தன் குருநாதா;

தொடியிடும்பத்மக் கைக்குமிடைக்குஞ்
சுருள்படும்பத்திப் பட்டகுழற்குந்
துகிர்கடைந்தொப்பித் திட்டஇதழ்க்குங்
குறமானின்-

சுடர்படுங்கச்சுக் கட்டுமுலைக்குந்
துவளுநெஞ்சத்தச் *சுத்தஇருக்குஞ்
சுரரும்வந்திக்கக் கச்சியில்நிற்கும்
பெருமாளே. (௪)

410. கனக்ரவுஞ்சத்திற் சத்தியைவிட்டன்
றசுரர்தண்டத்தைச் செற்றவிதழ்ப்பங்
கயனைமுன்குட்டிக் கைத்தளையிட்டும்
பலையாளுங்-

கடவுளன்புற்றுக் கற்றவர்சுற்றும்
பெரியதும்பிக்கைக் கற்பகமுற்றங்
கரதலம்பற்றப் பெற்றவொருத்தன் ஜகதாதை;

புனைவிளங்கத்தைக் கிச்சையுரைக்கும்
புரவலன்பத்தர்க் குத்துணைநிற்கும்
புதியவன்செச்சைப் புட்பமணக்கும் பலபாரப்-

புயனெனுஞ்சொற்கற் றுப்பிறகற்கும்
பசையொழிந்†தத்தத் திக்கெனநிற்கும்
‡பொருடொறும்பொத்தப் பட்டதொரத்தம்
பெறுவேனோ;

---

* சுத்த இருக்கும்=சுத்தமாகிய இருக்கு வேதமும்.

† அத்தத்து இக்கு எனநிற்கும்=அர்த்தத்திலே கரும்புபோல் இனித்துநிற்கும்.

‡ பொருள்தொறும் பொத்தப் பட்டது ஓர் அத்தம்=குணம் அமையச் செய்யுள்தோறும் பொதியப்படுவதாகிய ஓர் செல்வத்தை.

அனல்விடுஞ்செக்கட் டிக்கயமெட்டும்
பொரவரிந்திட்டெட் டிற்பகுதிக்கொம்
பணிதருஞ்சித்ரத் தொற்றையுரத்தன் றிடமாக-

அடியொடும்பற்றிப் பொற்கயிலைக்குன்
றதுபிடுங்கப்புக் கப்பொழுதக்குன்
றணிபுயம்பத்துப் பத்துநெரிப்புண் டவனீடுங்;

தனதொரங்குட்டத் தெட்பலடுக்குஞ்
சரியலன்கொற்றத் துக்ரவரக்கன்
தசமுகன்கைக்குக் கட்கமளிக்கும்
பெரியோனும்-

தலைவியும்பக்கத் தொக்கவிருக்குஞ்
சயிலமுந்தெற்குச் சற்குருவெற்புந்
தணியலும்பெற்றுக் கச்சியில்நிற்கும்
பெருமாளே. (௫)

411. தெரியலஞ்செச்சைக் கொத்துமுடிக்கும்
பரிதிகந்தத்தைச் சுற்றநடத்துஞ்
சிறைவிடுஞ்சொர்க்கத் துச்சுரரைக்கங்
கையில்வாழுஞ்-

சிறுவனென்றிச்சைப் பட்டுபஜிக்கும்
படிபெரும்பத்திச் சித்ரகவித்வஞ்
சிறிதுமின்றிச்சித் தப்பரிசுத்தம் பிறவாதே;

பரிகரஞ்சுற்றத் தக்கப்ரபுத்வம்
பதறியங்கட்டப் பட்டனர்தத்வம்
பலவையுங்கற்றுத் தர்க்க*மதத்வம் பழியாதே-

பரபதம்பற்றப் பெற்றளவர்க்கும்
பரவசம்பற்றிப் பற்றறநிற்கும்
பரவ்ரதம்பற்றப் பெற்றிலன்மற்றென்
துயர்போமோ;

* மதத்து வம்பு அழியாதே எனப்பிரிக்க.

சரியுடன் துத்திப் பத்திமுடிச்செம்
பணதரங்கைக்குக் கட்டியநெட்டன்
தனிசிவன்பக்கத் தற்புதை*பற்பந் திரிசூலம்-

தரிகரும்பொக்கத் தக்கமொழிச்சுந்
தரியரும்பிக்†கப் பித்ததனத்தந்
தரிசுரும்பிக்குப் பத்ரையெவர்க்குந் தெரியாத;

பெரிய‡பண்டத்தைச் சத்தியபித்தன்
பிரிதியுண்கற்புப் பச்சையெறிக்கும்
ப்ரபையள்தண்டிற்கைப் பத்மமடப்பெண் கொடிவாழ்வே-

பிரமரண்டத்தைத் தொட்டதொர்வெற்பும்
பிளவிடுஞ்சத்திக் கைத்தலநித்தம்
பெருமிதம்பெற்றுக் கச்சியில்நிற்கும் பெருமாளே. (சு)

412. புனமடந்தைக்குத் தக்கபுயத்தன்
குமரனென்§றெத்திப் பத்தர்துதிக்கும்
பொருளைநெஞ்சத்துக் கற்பனைமுற்றும் பிறிதேதும்-

புகலு||மெண்பத்தெட் டெட்டியல்தத்வம்
சகலமும்பற்றிப் பற்றறநிற்கும்
பொதுவை¶யென்றொக்கத் தக்கதொரத்தந் தனைநாளும்;

சினமுடன்தர்க்கித் துச்சிலுகிக்கொண்
**டறுவருங்கைக்குத் திட்டொருவர்க்குந்
தெரிவரும்சத்யத் தைத்தெரிசித்துன் செயல்பாடித்-

---

* பற்பம்=பஸ்மம்=திருநீறு. † கப்பித்த=இளைத்த.
‡ புண்டத்தை=பண்டத்தை. § எத்தி=ஏத்தி.
|| எண்பத்தெட்டு எட்டு = ௯௬. ¶ என்று=சூரியன்.
** அறுவரும்=அறுவகைச் சமயத்தாரும்.

திசைதொறுங்கற்பிக் கைக்கினியற்பக
திருவுளம்பற்றிச் செச்சைமணக்குஞ்
சிறுசதங்கைப்பொற் பதமமெனக்கென்
றருள்வாயே;
கனபெருந்தொப்பைக் கெட்பொரியப்பம்
கனிகிழங்கிக்குச் சர்க்கரை * முக்கண்
கடலைகண்டப்பிப் பிட்டொடுமுக்குந் திருவாயன்-
கவளதுங்கக்கைக் கற்பகமுக்கண்
திகழுநங்கொற்றத் தொற்றைமருப்பன்
கரிமுகன்சித்ரப் பொற்புகர்வெற்பன்
றனையீனும்;
பனவியொன்றெட்டுச் சக்ரதலப்பெண்
கவுரிசெம்பொற்பட் டுத்தரியப்பெண்
பழயஅண்டத்தைப் பெற்றமடப்பெண்
பணிவாளைப்-
பவதரங்கத்தைத் தப்பநிறுத்தும்
பவநிகம்பர்க்குப் புக்கவள்பக்கம்
பயில்வரம்பெற்றுக் கச்சியில்நிற்கும்
பெருமாளே. (எ)

413. கனிதருங்†கொக்குக் ‡கட்செவிவெற்பும்
பழநியுந்தெற்குச் சற்குருவெற்பும்
சதிரையுஞ்சொற்குட் பட்டதிருச்செங்
திலும்வேலும்-
கனவிலுஞ்செப்பத் தப்புமெனச்சங்
கடவுடம்புக்குத் தக்கவனைத்தும்
களவுகொண்டிட்டுக் கற்பனையிற்கண்
சுழல்வேனை;
புனிதனம்பைக்குக் கைத்தலரத்னம்
பழயகங்கைக்குற் றப்புதுமுத்தம்
புவியிலன்றைக்கற் றெய்ப்பவர்வைப்பென்
றுருகாளப்-

---

* முக்கண்=தேங்காய். † கொக்கு=மாமரம்.
‡ கட்செவிவெற்பு=நாககிரி, அதாவது திருச்செங்கோடு.

பொழுதும்வந்திக்கைக் கற்றளனைப்பின்
பிழையுடன்பட்டுப் பத்தருள்வைக்கும்
பொறையையென்செப்பிச் செப்புவதொப்போன்
றுளதோதான்;
*அனனியம்பெற்றற் றற்றொருபற்றுந்
தெளிதருஞ்சித்தர்க் குத்தெளிசிற்கொந்
தமலைதென்கச்சிப் பிச்சிமலர்க்கொந் தளபாரை-

அறவிநுண்பச்சைப் பொற்கொடிகற்கண்
டமுதினுந்தித்திக் கப்படுசொற்கொம்
பகிலஅண்டத்துற் பத்திசெய்முத்தின்
பொலமேரு;
தனிவடம்பொற்புப் பெற்றமுலைக்குன்
றிணைசுமந்தெய்க்கப் பட்டநுசுப்பின்
தருணிசங்குற்றுத் தத்துதிரைக்கம்பையினூடே-

தவமுயன்றப்பொற் றப்†படிகைக்கொண்
டற‡மிரண்டெட்டெட் டெட்டும்வளர்க்கும்
தலைவிபங்கர்க்குச் சத்யமுரைக்கும்
பெருமாளே. (அ)

414. செறிதரும்§செப்பத் துற்பலவெற்பும்
பிறிதுமங்கத்தைக் குற்றவிருப்புஞ்
சிகரிதுண்டிக்கக் கற்றதனிச்செஞ் சுடர்வேலும்-

திரள்புயங்கொத்துப் பட்டவனைத்துந்
தெளியநெஞ்சத்துப் புற்றுமயக்கம்
திகழ்ப்ரபஞ்சத்தைப் புற்புதமொக்கும்
படிநாடும்;

---

* அநநியம்=அன்னியமின்மை.

† படி=இருநாழிசெல். படிகைக்கொண்டதை காஞ்சிப்புராணம் தழுவக்குழைந்தபடலத்திற் காண்க.

‡இரண்டெட்டு+எட்டு+எட்டு=௩௨.

§ செப்பத்து உற்பலவெற்பு=செங்கழுநீர்மலை. அதாவது திருத்தணிகை.

அறிவறிந்தத்தற் கற்றதுசெப்புங்
கடவுளன்பத்தர்க் கச்சமறுத்தன்
பருள்பவன்பொற்புக் கச்சியுள்நிற்கும்
பெருமானென்-
றவிழுமன்புற்றுக் கற்றுமனத்தின்
செயலொழிந்தெட்டப் பட்டதனைச்சென்
றடைதரும்பக்வத் தைத்தமியெற்கென்
றருள்வாயே;
குறியவன்செப்பப் பட்டஎவர்க்கும்
பெரியவன்கற்பிக் கப்படுசுக்ரன்
குலைகுலைந்துட்கச் சத்ய*மிழற்றுஞ் சிறுபாலன்-
குதலையின்சொற்குத் தர்க்கமுரைக்குங்
கனகனங்கத்திற் குத்திநிணச்செங்
குடர்பிடுங்கித்திக் குற்றமுகச்சிங் கமுராரி;
பொறிவிடுந்துத்திக் கட்செவியிற்கண்
துயில்கொளுஞ்சக்ரக் கைக்கிரிசுத்தம்
புயலெனும்பொற்புப் பெற்றநிறத்தன் சகதாதை-
புனிதசங்கத்துக் கைத்தலநிர்த்தன்
† பழையசந்தத்தைப் பெற்றமடப்பெண்
புகலு ‡ கொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும்
பெருமாளே. (௬)

---

* மிழற்றல்=மேன்மையாகச்சொல்லல்.

† "பழைய சந்தத்தைப்பெற்ற மடப்பெண்" என்றது அரனுடைய சத்தியே அரி ஆதலால் அந்தப்பூர்வ நிலைமையைக் குறித்தது. இதை "அரியலால் தேவியில்லை ஐயனையாறனார்க்கே" என்னும் தேவாரத்தானும் உணர்க. சத்தியின் ஓரம்சம், இரக்ஷகக்ருத்தியத்தினிமித்தம் தனது மாயாவல்லபத்தால் புருஷரூபங்கொண்டுற்றதே மாயன் என்னும் விஷ்ணுவாம்.

‡ "கொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும்பெருமாள்" என்றது, ஷண்முகக்கடவுள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாகத் திருஅவதாரஞ்செய்துற்றகாலத்து கச்சியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த விஷ்ணுமூர்த்திக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த முறைமையினை. இதைக் காஞ்சிப்புராணம் திருமேற்றளிப்படலத்திற் காண்க.

415. கறையிலங்குக்ரச் சத்திதரிக்குஞ்
சரவணன்சித்தத் தூக்குளொளிக்குங்
கரவடன்கொற்றக் குக்குடவத்தன் தனிவீரக்-

கழலிடும்பத்மக் கட்செவிவெற்பன்
பழநிமன்கச்சிக் கொற்றவன்மற்றுங்
கடகவஞ்சிக்குக் கர்த்தனெனச்செந்
தமிழ்பாடிக்;

குறையிலன்புற்றுக் குற்றமறுக்கும்
* பொறைகள்நந்தற்பப் புத்தியைவிட்டென்
குணமடங்கக்கெட் டுக்குணமற்றொன் றிலதான-

குணமடைந்தெப்பற் றுக்களுமற்றுக்
குறியொடுஞ்சுத்தப் பத்தரிருக்குங்
குருபதஞ்சித்திக் கைக்கருள்சற்றுங்
கிடையாதோ;

பிறைகரந்தைக்கொத் துப்பணிமத்தந்
தலையெலும்பப்புக் கொக்கிறகக்கம்
பிரமனன்றெட்டற் கற்றதிருக்கோ
றையுமவேலணிய

பிறவுநின்றொக்கத் தொக்குமணக்குஞ்
சரணியம்பத்மக் கைக்கொடிமுக்கண்
பெறுகரும்பத்தக் கத்தருள்நற்பங் கயவாவி;

திறைகொளுஞ்சித்ரக் குத்துமுலைக்கொம்
பறியுமந்த்ரத்தைக் கைக்ககமொய்க்குந்
த்ரிபுரைசெம்பட்டுக் கட்டுநுசுப்பின் திருவான-

தெரிவையந்தூர்க்கிச் சத்தியெவர்க்குந்
தெரிவருஞ்சுத்தப் பச்சைநிறப்பெண்
சிறுவதொண்டர்க்குச் சித்தியளிக்கும்
பெருமாளே. (௧௦)

---

* பொறைகள் நந்த அற்பபுத்தியைவிட்டு எனப்பிரிக்க.
நந்த=விர்த்தியாக.

416. அரியயன் * புட்பிக் கக்குழுமிக்கொண்
டமரர்வசதிக்கத் தட்டுருவச்சென்
றவுணரங்கத்தைக் குத்திமுறித்தங் கொருகோடி-
அலகைநின்றொத்தித் † தித்தியறுத்தும்
பலவியங்கொட்டச் ‡ சக்கடிகற்றந்
தரியுடன்பற்றிக் § குச்சரிமெச்சும் படிபாடி;
பரிமுகங்கக்கச் செக்கண்விழித்தும்
பவுரிகொண்டெட்டுத் திக்கையுடைத்தும்
படுகளம்புக்குத் தொக்குநடிக்கும் படிமோதிப்-
படைபொருஞ்சத்திப் பத்மநினைத்துஞ்
சரவணன்கச்சிப் பொற்பனெனபின்
பரவியுஞ்சித்தத் துக்குவரத்தொண்
டடைவேனோ;
பெரியதண் ‖ செச்சைக் கச்சணிவெற்பும்
சிறியவஞ்சிக்கொத் தெய்த்தநுசுப்பும்
ப்ரிதியொழிந்தொக்கக் கைக்கிளைதுத்தங்
குரலாதி-
பிரிவில்கண்டிக்கப் பட்டவுருட்டும்
கமுகமுஞ்சிற்பச் சித்ரமுருக்கும்
பிரதியண்டத்தைப் பெற்றருள்சிற்றுந்
தியும்நீலக்;
கரியகொண்டற்கொப் பித்தகதுப்புந்
திலகமுஞ்செப்பொற் பட்டமுமுத்தின்
கனவடங்கட்டப் பட்டகழுத்துந் திருவான-
கருணையுஞ்சுத்தப் பச்சைவனப்பும்
கருதுமன்பர்க்குச் சித்தியளிக்கும்
கவுரியம்பைக்குப் புத்ரளவர்க்கும்
பெருமாளே. (௧௧)

---

* புட்பிக்க=வாய்மலர்ந்துகுறைகூற.
† தித்தியறுத்தல்=தாளச்சதியறுத்தல்.
‡ சக்கடி=நிந்தை, பரிகாசம். § குச்சரி=ஓர்பண்.
‖ செச்சை=குங்குமக்குழம்பு.

417. தசைதுறுந்தொக்குக் கட்டளைசட்டஞ்
சரியவெண்கொக்குக் கொக்கநரைத்தந்
தலையுடம்பெய்த்தெற் புத்தளைநெக்கிந்
த்ரியமாறித்-
தடிகொடுந்திக்குத் தப்பநடக்கும்
தளர்வுறுஞ்சுத்தப் பித்தவிருத்தன்
தகைபெறும்பற்கொத் துக்களனைத்துங்
கழலாகின்;
றசலருஞ்செச்செச் செச்செயெனச்சந்
ததிகளும்சிச்சிச் சிச்சியெனத்தங்
கரிவையும்துத்துத் துத்துவெனக்கண் டுமியாமற்-
றவருநிந்திக்கத் தக்கபிறப்பிங்
* கலமலஞ்செச்சைச் சித்ரமணித்தண்
டையரவிந்தத்திற் புக்கடைதற்கென்
றருள்வாயே;
குசைமுடிந்தொக்கப் † பக்கரையிட்டெண்
டிசையினுந்தத்தப் ‡ புத்தியைநத்துங்
குரகதங்கட்டிக் கிட்டிநடத்தும் § கதிர்நேமிக்-
குலரதம்புக்கொற் றைக்கணையிட்டெண்
டிரிபுரஞ்சுட்டுக் கொட்டைபரப்பும்
குரிசில்வந்திக்கக் கச்சியில்நிற்குங் கதிர்வேலா;
திசைமுகன்தட்டுப் பட்டெழ ‖ வற்குஞ்
சிகரியுங்குத்துப பட்டுவிழத்தெண்
டிரை ¶ யலங்கத்துப் புக்குலவிச்சென்
றெதிரேறிச்-
சிரமதுங்கப்பொற் கட்டிகையிட்டன்
றவுணர்நெஞ்சிற்குத் திக்கறைகட்கஞ்
சிதறிநின்றெட்டிப் பொட்டெழவெட்டும்
பெருமாளே. (௧௨)

---

* அலம்அலம்=போதும்போதும். † பக்கரை=அங்கவடி.
‡ புத்தியைநத்தும் குரகதம்=வேதப்பரி.
§ கதிர்நேமி=சூரியசந்திரர்களாகிய சக்கரம்.
‖ வற்கும்=வலிமைகொள்ளும். ¶ அலங்கம்=கொத்தளம்

118. புரைபடுஞ்செற்றக் குற்றமனத்தன்
தவமிலன்சுத்தச் சத்யஅசத்யன்
புகலிலன்சுற்றச் செத்தையுள்நிற்குந் துரிசாளன்-
பொறையிலன்கொத்துத் தத்வவிகற்பஞ்
சகலமும்பற்றிப் பற்றறநிற்கும்
பொருளுடன்பற்றுச் சற்றுமில்வெற்றன்
கொடியேனின்;
கரையறுஞ்சித்ரச் சொற்புகழ்கற்குங்
கலையிலன்கட்டைப் புத்தியன்மட்டன்
கதியிலன்செச்சைப் பொற்புயவெற்புங்
கதிர்வேலுங்-
கதிரையுஞ்சக்ரப் பொற்றையுமற்றும்
பதிகளும்பொற்புக் கச்சியுமுற்றுங்
கனவிலுஞ்சித்தத் திற்கருதிக்கொண்
டடைவேனோ;
குரைதருஞ்சுற்றுச் சத்தசமுத்ரங்
கதறிவெந்துட்கக் கட்புரதுட்டன்
குலமடங்கக்கெட் டொட்டொழியச்சென்
றொருநேமிக்-
குவடொதுங்நச்சொர்க் கந்தரிடுக்கங்
கெடநடுங்கத்திக் கிற்கிரிவர்க்கங்
குலிசதுங்கக்கைக் * கொற்றவனத்தங்
குடியேறத்;
தரைவிசும்பைச்சிட் டித்தஇருக்கன்
சதுர்முகனைசிட்சைப் பட்டொழியச்சந்
ததமுமவந்திக்கப் பெற்றவர்தத்தம்
பகையோடத்-
தகையதண்டைப்பொற் சித்ரவிசித்ரந்
தருசதங்கைக்கொத் தொத்துமுழக்குஞ்
சரணகஞ்சத்திற் பொற்கழல்கட்டும்
பெருமாளே. (௩௩)

* கொற்றவன் நத்தம் எனப்பிரிக்க.

419. சலமலம்விட்டத் தடம்பெருங்குடில்
சகலவினைக்கொத் திருந்திடும்படி
சதிரவுறுப்புச் *சமைந்துவந்தொரு
தந்தைதாயும்-
தரவருபொய்க்குட் கிடந்தகந்தலி
னுறையுமுயிரப்பைச் சமன்றுரந்தொரு
தனியிலிழுக்கப் படுந்தரங்கமும்
வந்திடாமுன்;
பல†வுருவத்தைப் பொருந்தியன்றுயர்
படியுநெளிக்கப் படர்ந்தவன்கண
படமயில்புக்குத் துரந்துகொண்டிகல்
வென்றிவேலா-
பரிமளமிக்கச் சிவந்தநின்கழல்
பழுதறநற்சொற் றெரிந்துஅன்பொடு
பகர்வதினிச்சற் றுகந்துதந்திட வந்திடாயோ;
சிலையுமெனப்பொற் சிலம்பைமுன்கொடு
சிவமயமற்றுத் திடங்குலைந்தவர்
திரிபுரமத்தைச் சுடுந்தினந்தரி திண்கையாளி-
திருமகள்கச்சுப் பொருநதிடுந்தன
தெரிவையிரக்கத் துடன்பிறந்தவள்
திசைகளிலொக்கப் படர்ந்திடும்பொரு
கின்றஞானக்;
கலைகளணைக்கொத் தடர்ந்துவம்பலர்
நதிகொளகத்திற் பயந்துகம்பர்மெய்
கருகஇடத்திற் கலந்திருந்தவள் கஞ்சபாதங்-
கருணைமிகுத்துக் கசிந்துளங்கொடு
கருதுமவர்க்குப் பதங்கள்தந்தருள்
கவுரிதிருக்கொட் டமர்ந்தஇந்திரர்
தம்பிரானே. (௧௯)

---

* சமைந்து உவந்து எனப்பிரிக்க.

† உருவம்=வர்ணம்.

420. தலைவலையத்துத் தரம்பெறும்பல
புலவர்மதிக்கச் சிகண்டிகுன்றேறி
தருமயில்செச்சைப் புயங்கயங்குற வஞ்சியோடு-
தமனியமுத்துச் சதங்கைகிண்கிணி
தழுவியசெக்கச் சிவந்தபங்கய
சரணமும்வைத்துப் பெரும்ப்ரபந்தம்வி
ளம்புகாளப்;
புலவனெனத்தத் துவந்தரந்தெரி
தலைவனெனத்தக் கறஞ்செயுங்குண
புருஷனெனப்பொற் பதந்தருஞ்சன
னம்பெறாதே-
பொறையனெனப்பொய்ப் ப்ரபஞ்சமஞ்சிய
துறவனெனத்திக் கியம்புகின்றது
புதுமையலச்சிற் பரம்பொருந்துகை
தந்திடாதோ;
குலசயிலத்துப் பிறந்தபெண்கொடி
யுலகடையப்பெற் றவுந்தியந்தணி
குறைவறமுப்பத் திரண்டறமபுரி கின்றபேதை-
குணதரிசக்ரப் ப்ரசண்டசங்கரி
கணபணரத்நப் புயங்ககங்கணி
குவடுகுனித்துப் புரஞ்சுடுஞ்சின வஞ்சிநீலி;
கலபவிசித்ரச் சிகண்டிசுந்தரி
கடியவிடத்தைப் பொதிந்தகந்தரி
கருணைவிழிக்கற் பகநிகம்பரி யெங்களாயி-
கருதியபத்தர்க் கிரங்குமம்பிகை
சுருதிதுதிக்கப் படுந்த்ரியம்பகி
கவுரிதிருக்கொட் டமர்ந்தஇந்திரர்
தம்பிரானே. (௧௫)

421. இரதத்துப்பற் றிதழ்த்துப்பற்
றிருட்போக்கக் கருத்திட்டத்
தியக்கத்திற் றியக்குற்றுச் சுழலாதே-

எலுப்புச்சுக் கிலக்கத்தத்
தடித்தொக்குக் கடத்தைப்பெற்
றெடுத்துப்பற் றடுத்தற்பத் துழலாதே;

*சுதத்தத்தச் சதத்தத்தப்
பதத்தர்க்குற் றவற்றைச்சொற்
றுவக்கிற்பட் டவத்தைப்பட் டயராதே-

துணைச்செப்பத் தலர்க்கொத்துற்
பலச்செச்சைத் தொடைப்பத்திக்
கடப்பப்பொற் கழற்செப்பித் தொழுவேனோ;

கொதித்துக்குத் திரக்கொக்கைச்
சதித்துப்பற் றிகைக்குட்பொற்
குலத்தைக்குத் திரத்தைக்குத் தியவேலா-

குறத்தத்தைக் கறத்தத்திக்
கு†முத்தத்தத் தமொக்‡கிக்குக்
குலத்துக்குக் குடக்கொற்றக் கொடியோனே;

கதச்சுத்தச் சுதைச்சித்ரக்
களிற்றுக்கொற் றவற்குக்கற்
பகச்சொர்க்கப் புரப்பொற்பைப் புரிவோனே-

கடுக்கைக்கட் செவிக்கற்றைச்
சடைப்பக்கக் கொடிக்கற்புக்
கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே. (கசு)

---

* சுத தத் தத் சத்த அத்த பத்தர்=அந்தந்த சத்தத்துக்கும் சுத்தமாகிய அர்த்தம் விசாரிக்கும் இலக்கணிகள்.

† முத்த அத்தத்து அம் ஒக்கு = முத்தாபரணமணிந்த தோள்களின் அழகுக்கு ஒப்பாகும்.

‡ இக்குக்குலத்து=கரும்புக்கு ஒத்தகுலமாகிய மூங்கிற்காம்பையுடைய.

422. எனக்குச்சற் றுனக்குச்சற்
றெனக்கத் * தத் தவர்க்கிச்சைப்
பொருட்பொற்றட்டிடிக்கைக்†குக் குடில்மாயம்-
எனக்கட்டைக் கிடைப்பட்டிட்
டனற்சுட்டிட் டடக்கைக்குப்
பிறக்கைக்குத் தலத்திற்புக் கிடியாமுன்;
தினைக்குட்சித் திரக்கொச்சைக்
குறத்தத்தைத் தனத்தைப்பொற்
பெறச்செச்சைப் புயத்தொப்பித் தணிவோனே-
செருக்கிச்சற் றுறுக்கிச்சொற்
பிரட்டத்துட் டனைத்தப்பித்
திரட்டப்பிக் கழற்செப்பத் திறல்தாராய;
‡ பனைக்கைக்கொக் கனைத்தட்டுப்
படக்குத்திப் படச்சற்பப்
பணத் § துட்கக் கடற்றுட்கப் பொருமவேலா-
பரப்பற்றுச் சுருக்கற்றுப்
பதைபபற்றுத் திகைப்பற்றுப்
பலிப்பபபத் தருக்கொப்பித் தருள்வாழ்வே;
கனிக்குத்திக் கனைத்துச்சுற்
றிடப்பச்சைக் கனப்பக்ஷிக்
கிடைப்புக்குக் களிப்புக்குத் திரிவோனே-
கலிக்கொப்பிற் சலிப்பற்றுக்
கதிக்கொத்திட் டெழிற்சத்திக்
கடற்கச்சிப பதிசொக்கப் பெருமாளே. (௧௭)

423. இறைச்சிப்பற் றிரத்தத்திட்
டிசைக்கொக்கப் பரப்பப்பட்
டெலுப்புக்கட் டளைச்சுற்றிச் சுவர்கோலி-

---

* அத்தவா=பொருட்பெண்டிர்,விலைமாதர். † கு=சிறுமை.
‡ பனைக்கைக்கொக்கன்=தாருகாசுரன். § துட்க=அஞ்ச.

எடுத்துச்செப் பெனக்கட்டிப்
புதுக்குப்புத் தகத்திற்புக்
கெனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனுமாசைச்;

சிறைக்கொத்திப் பிறப்பிற்பட்
டுறக்கச்சொப் பனத்துற்றுத்
திகைக்கப்பட் டவத்தைப்பட் டுழலாதுன்-

திருப்பத்மத் திறத்தைப்பற்
றுகைக்குச்சித் திரத்தைச்சொற்
*றிதக்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித் திரிவேனோ;

பிறைச்செக்கர்ப் புரைக்கொத்துச்
சடைப்பச்சைக் கொடிக்கிச்சைப்
பிறக்குற்றத் திருப்பக்கச் சிவநாதர்-

பெருக்கப்புத் தடக்கைக்†கற்
பகத்தொப்பைக் கணத்துக்குப்
பிரச்சித்தக் கொடிக்குக்கக் கொடியோனே;

பறைக்கொட்டிக் களைச்சுற்றக்
குறட்செக்கட் கணத்திற்குப்
பலிக்குப்பச் சுடற்குதிப் பகிர்வேலா-

பணைப்பத்திக் கணத்துத்திப்
படுக்கைக்கச் சபத்திச்சைப்
படுக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே.(கஅ)

424. கடத்தைப்பற் றெனப்பற்றிக்
கருத்துற்றுக் களித்திட்டுக்
கயற்கட்பொற் பிணைச்சித்ரத் தனமாதர்-

கலைக்குட்பட் டறக்கத்திச்
சலித்துக் ‡கட் டளைச்சொற்பொய்த்
திரைக்குட்பட் டறச்செத்திட் டுயிர்போனால்;

---

*நிதம்=நிலைமை. †கற்பக தொப்பை கணம்=விநாயகருடைய வயிறுபோலப் பருத்தவயிற்றையுடைய பூதகணம்.

‡ கட்டளை=கற்பனை.

எடுத்துக்கொட் டிடக்கட்டைப்
படத்தெட்டத் தணற்றட்டக்
கொளுத்திச்சுற் றவாப்பற்றற றவர்போமுன்-

இணக்கிப்பத் திமைச்செச்சைப்
பதத்தைப்பற் றுகைக்குச்சொற்
றமிழ்க்கொற்றப் புகழ்ச்செபபித் திரிவேனோ;

அடைத்திட்டுப் புடைத்துப்பொற்
பதச்சொர்க்கத் தனைச்சுறறிட்
டலைப்புப்பற் றெனச்சொறறிட் டறுகுரை-

அடித்துச்செற் றிடித்துப்பொட்
டெழப் * பொர்ப்புப படக்குத்திட்
டலைத்துச்சுற் றலைத்தெற்றுக கடல்மாயப்;

புடைத்திட்டுப் படிக்குட்செற்
றடப்புக்குக் கதத்துக்கக்
கயிற்கொக்கைப் படக்குத்திப் பொருவோனே-

புனத்திற்பொற் குறத்திக்குப்
புணர்க்கொத்தப பசபபெத்திப்
புணர்க்கச்சிப் பதிச்சொக்கபபெருமாளே(௧௯)

425. கருப்பற்றிப் பருத்தொக்கத்
தரைக்குற்றிட் டுருப்பெற்றுக்
கருத்திற்கட் பொருட்பட்டுப பயில்காலங்-

கணக்கிட்டுப் பிணக்கிட்டுக்
கதித்திட்டுக் கொதித்திட்டுக்
கயிற்றிட்டுப் பிடித்திட்டுச் சமனாவி;

பெருக்கப்புத் தியிற்பட்டுப்
புடைத்துக்கக் கிளைப்பிற்பொய்ப்
பிணத்தைச்சுட் டகத்திறபுக் கனைவோரும்-

* பொாபபு=பொருப்பு.

பிறத்தற்கூற் றமுற்றுற்றிட்
டழைத்துத்தொக் கறக்கத்துப்
பிறப்புப்பற் றறச்செச்சைக் கழல்தாராய்;
பொருப்புக்கர்ப் புரக்கச்சுத்
தனப்பொற்புத் தினைப்பச்சைப்
புனக்கொச்சைக் குறத்தத்தைக் கினியோனே-
புரத்தைச்சுட் டெரித்துப்பற்
றலர்க்குப்பொற் பதத்துய்ப்பைப்
புணர்த்தப்பித் தனைக்கற்பித் தருள்வோனே;
செருக்கக்குக் கரைக்குத்திச்
செருப்புக்குப் பிடித்தெற்றிச்
சினத்திட்டுச் சிதைத்திட்டுப பொருமவீரா-
திருத்தத்திற் புகற்சுத்தத்
தமிழ்ச்செப்புத் த்ரயச்சிக்ரத்
திருக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே. (௨௦)

426. கறுக்கப்பற் றுவர்ப்பிட்டுச்
சிரித்துச்சற் றுறுக்கிக்கட்
பிறக்கிட்டுப் படக்கற்பித் திளைஞோர்தங்-
கழுத்தைச்சிக் கெனக்கட்டித்
தனச்செப்புப் படக்குத்திட்
டுருக்கிக்கற் பழிக்கப்பொற் பெழுகாதல;
புறப்பட்டுக் களிக்கக்கற்
புரத்தைப்பிட் டரக்கிப்பொற்
பணிக்கட்டிற் புறத்துற்றுப் புணர்மாதர்-
பொருத்தத்தைத் தவிர்த்துச்சற்
றிரக்ஷித்துப் புரப்பபபொற்
பதத்தைப்பெற் றிருக்கைக்குப் பெறுவேனோ;
திறற்கொக்கைப் படக்குத்திச்
செருக்கிக்கொக் கரித்துச்சக்
கரிக்குப்புத் திரற்கும்றுத் தனைபூணச்-

சினத்துப்பொற் பொருப்பைப்பொட்
டெழுத்தித்*திக் கரித்துப்புத்
திரத்தத்திற் சிரித்தூற்றுப் பலபேய்கள்;
பறிக்கப்பச் சிறைச்சிக்கட்
கறிக்குப்பைச் சிரச்சிக்குப்
பரப்பொய்க்கட் டறப்புக்குப் பொருதோனே-
பணிச்செச்சைத் தொடைச்சித்ரப்
புயத்துக்ரப் படைச்சத்திப்
படைக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே. ()

427. அற்றைக்கற்றைக் கொப்பித்தொப்பித்
தத்தத்தத்தத் தருவோர்தாள்-
அர்ச்சித்திச்சித் தக்கத்தக்கத்
தொக்குத்திக்குக் குடில்பேணி;
செற்றைபபுறசொற் கற்றுக்கற்றுச்
செத்துச்செத்துப் பிறவாதே-
செப்பச்செப்பப் பச்சைப்பச்சைச்
செச்சைச்செச்சைக் கழல்தாராய்;
துற்றுப்பிற்புக் குற்றக்கொக்கைத்
† துட்கத் ‡ திட்கப் பொரும்வேலா-
சுத்தப்பத்திச் சித்ரச் § சொர்க்கச்
சொர்க்கத்தத்தைக் கினியோனே;
கற்றைப்பொற்றைப் பற்றக்குத்திக்
கத்தக்கத்தக் களைவோனே-
கற்புச்சத்திப் பொற்புச்சத்திக்
கச்சிச்சொக்கப் பெருமாளே. (௨௨)

428. சுத்தச்சித்தத் தொற்பத்தர்க்குச்
சுத்தப்பட்டிட் டமுறுதே-

* திக்கரித்து=நிந்தித்து. † துட்க=வெருவ, பயப்பட.
‡ திட்க=திடுக்கிட. § சொர்க்கம்=கொங்கை.

தொக்கப்பொக்கச் சிற்கட்சிக்குட்
சொற்குற்றத்துத் துறைநாடி;
பித்தத்தைப்பற் றித்தைத்தற்றுற்
றெத்துக்கித்திப் பிணிமாதர்-
பெட்டிற்கட்டுத் தட்டுப்பட்டுப்
பிற்பட்டிட்டுத் தளர்வேனோ;
அத்தத்தத்திக் கத்தற்கெய்த்தத்
தத்திக்கத்துப் பலமீவாய்-
அர்ச்சித்துப்பொற் செக்கொச்சைத்தத்
தைக்குச்செச்சைத் தொடைசூழ்வாய்;
கத்தத்தித்தத் தத்திற்கொக்கைக்
கைத்தச்சத்திப் படையேவுங்-
கற்புச்சத்திப் பொற்புச்சத்திக்
கச்சிச்சொக்கப் பெருமாளே. (உ௩)

429. கொக்குக்கொக்கத்தலையிற் பற்றுச்சிக்கத்தளகக்
கொத்துற்றுக்குப்பிணியுற் றவனுகிக்-
குக்கிக்கக்கிக்கடையிற் பற்றத்துற்றுக்கழலக்
கொத்தைச்சொற்கற்றுலகிற பலபாஷை;
திக்கித்திக்கிக்குளறிச் செப்பித்தப்பிக்கெடுபொய்ச்
செற்றைச்சட்டைக்குடிலைச் சுமைபேணும்-
சிக்கற்றுட்குக்கருணைச் சுத்தச்சித்தித்தமிழைத்
திட்டத்துக்குப்புகலப் பெறுவேனோ;
அக்கிட்டிக்கிட்டமருக் கொட்டிக்கிட்டிட்டெதிரிட்
டத்ரத்தெற்றிக்கடுகப் பொருசூரன்
அச்சுக்கெட்டுப்படைவிட் டச்சப்பட்டுக்கடலுட்
புக்குப்பட்டுத் * துருமத் தடைவாகத்
தக்குத்திக்குத்தறுகட் டொக்குத்தொக்குற்றதுகட்
கைக்கொட்டிட்டிட்டுடல்சிற் கணமாடிச்

---

* துருமம=மரம்,

சத்திக்குத்தித்துடியிற் சத்திக்கக்கைச்சமர்செய்ச்
சத்திக்கச்சிக்குமரப் பெருமாளே. (௨௪)

430. தத்தித்தத்திச் சட்டப்பட்டுச்
சத்தப்படுமைக் கடலாலே-
சர்ப்பத்தத்திற் பட்டுக்கெட்டுத்
தட்டுப்படுமைப் பிறையாலே;
சித்தக்துக்குப் பித்துற்றுச்சச்
சித்ரகொடியுற் றழியாதே-
செப்பக்கொற்றச் சிற்பப்பத்திச்
செச்சைத்தொடையைத் தாவேணும்;
கொத்துத்திக்குப் பத்துட்புக்குக்
குத்திகிரியைப் பொரும்வேலா-
கொச்சைப்பொச்சைப் பொற்பிற்பச்சைக்
கொச்சைக்குறவிக் கினியோனே;
சுத்தப்பத்தத் தர்க்குச்சித்தத்
துக்கத்தையொழித் திடும்வீரா-
சொர்க்கத்துக்கொப் புற்றக்கச்சிச்
சொக்கப்பதியிற் பெருமாளே. (௨௫)

431. பொக்குப்பைக் * கத்தத் தொக்குப்பைக்குத்துப்
பொய்த்தெத்துத் † தத்துக் குடில்பேணிப்-
பொச்சைப்பிச்சற்பக் கொச்சைச்சொற்கற்றுப்
பொற்சித்ரக்கச்சுக் கிரியார்தோய்;
துக்கத்துக்கத்திற் சிக்குப்பட்டிட்டுத்
துக்கித்துக்கெய்த்துச் சுழலாதே-
சுத்தச்சித்தத்துப் பத்திப்பத்தர்க்கொத்
துச்சற்றர்ச்சிக்கப் பெறுவேனோ;
திக்குத்திக்கற்றுப் ‡ பைத்தத்தத்திக்குச்
செற் § பத்ரக்கொக்கைப் பொரும்வேலா-

*கத்தம்=மலம். †தத்து=ஆபத்து. ‡பை தத்து அத்தி=பசிய அலைமோதுகின்ற கடல். §பத்திரம்=இலை.

செப்பச்சொர்க்கத்துச் செப்பொற்றத்தைக்குச்
செச்சைக்கொத்தொப்பித் தணிவோனே;
* கக்கக்கைத்தக்கக் கக்கட்கக்கக்கிக்
கிட்கத்தத்தர்க்குப் பெரியோனே-
கற்றைப்பொற்றெத்துப் பெற்றப்பொற்சிறப்பக்
கச்சிக்குட்சொக்கப் பெருமாளே. (உசு)

432. அயிலப்புக் கயலப்புத்
தலைமெச்சுற் பலநச்சுக்
க † ணுரத்தைக் கனவெற்புத் தனமேகம்-
அளகக்கொத் தெனவொப்பிப்
புளுகிச்சொற் பலகற்பித்
திளகிக்கற் புளநெக்குத் தடுமாறித்;
துயில்விட்டுச் செயல்விட்டுத்
துயர்வுற்றுக் கயர்வுற்றுத்
தொடியர்க்கிப் படியெய்த்துச் சுழலாதே-
சுருதிப்பொற் பொருள்செக்கர்க்
குரவிட்டுத் தமர்பற்றித்
தொழுசெச்சைக் கழல்பற்றிப் பணிவேனோ;
புயலத்தைக் குயில்தத்தைக்
கிளைபுகுத் துளைபச்சைப்
புனமுத்தைப் புணர்சித்ரப் புயவீரா-
புரவிக்கொட் பிரதற்றத்
திருள்திக்கிப் படிமட்கப்
புகல்பொற்குக் குடவெற்றிக் கொடியோனே;

* கக்கு அக்கை தக்க அங்க கட்கு ஆக்கு அங்கிகண் கத்த அத்தர்=பிரமன்முதலியோர் சரீரத்தினின்றுங்கழன்ற எலும்பை தகுந்த தமது அங்கங்களுக்கு ஆபரணமாக்கிய அக்கினிக் கண்ணையுடைய கர்த்தராகிய பிதா.

† உரத்தைக் கன்வெற்பு=உரத்த+ஐ+கன+வெற்பு.

* கயிலச்சுத் தரநத்துச்
சயிலத்துத் தரநிற்கக்
† கரணிச்சித் தருள்கச்சிப் பதியோனே-
கடவிற்கொக் கடல்கெட்டுக்
காமுட்கத் தாமுட்கப்
பொருசத்திக் கரசொக்கப் பெருமாளே. (உஎ)

433\. அற்றைக் கிரைதேடி- அத்தத் திலுமாசை;
பற்றித் தவியாத- பறைப் பெறுவேனோ;
வெற்றிக கதிர்வேலா- வெற்பைத் துளைசீலா;
கற்றுற் றுணர்போதா- கசசிப் பெருமாளே. ()

434\. கச்சிட்டணிமுலை தைச்சிட்டுருவிய
மசசகல்கொடி மதன் மலராலும்-
கச்சைக்கலைமதி நச்சுக்கடலிடை
அச்சப்படவெழு மதனாலும்;
பிச்சுற்றிவளுள மெய்ச்சுத்தளர்வது
சொச்சத்தரமல இனிதான-
பிச்சிப்புதுமலா வைச்சுச்சொருகிய
செச்சைதநொடையது தரவேணும்;
பச்சைத்திருவுமை யிச்சித்தருளிய
கச்சிபபதிதனி லுறைவோனே-
பறறிபபணிபவா குறறப்பகைகெட
உறறுப்பொரவல கதிர்வேலா;
இச்சித்தழகிய கொச்சைக்குறமகள்
மெச்சித்தழுவிய திருமார்பா-
எட்டுக்குலகிரி முட்டப்பொடிபட
வெட்டித்துணிசெய்த பெருமாளே. (உக)

---

* கயில்=விமானத்தின் கொடுங்கைமேற்பாகம்.
† கரணி=சிற்பவேலைசெய்யும் தபதி.

435. * **க**மலருசோகாம்பர முடிநடுவேய்பூங்கணை
கலகமர்வாய்தோய்ந்தம ளியின்மீதே-
களையறமீதூர்ந்†தெழ மதனவிடாய்போம்படி
கனவியவாரேந்தின இளநீர்தோய்ந்;
தெமதுயிர்நீலாஞ்சன மதர்விழியால்வாங்கிய
இவளுடன்மால்கூர்ந்திடு மனுபோகம்-
இனிவிடவேதாந்தப ரமசுகவீடாம்பொருள்
இதவியபாதாம்புய மருள்வாயே;
அமகர‡ஆசாம்பர அதுகரஏகாம்பர
§அது ‖ லனநீலாம்பர மறியாத-
¶ அகக**ரநாளாங்கிதர் தமையுமையாள்சேர்ந்தருள
அறமுறுசிகாஞ்சியி லுறைவோனே;
விமல††கிராதாங்கனை தனகிரிதோய்காங்கெய
‡‡வெடிபடுதேவேந்திர னகர்வாழ-
விரிகடல்தீமூண்டிட நிசிசரர்வேர்மாண்டிட
வினையறவேல்வாங்கிய பெருமாளே. (௩௦)

436. **க**ருமமானபிறப்பற வொருகதி
காணாதெய்த்துத் தடுமாறும்-
கலககாரணதுற்குண சமயிகள்
நாலுவர்க்கக் கலைநூலின்;
வருமனேகவிகற்பவி பரிதம
னோபாவத்துக் கரிதாய-

---

* கமலம்=முதல்கணை. அரு அசோகு=நடுக்கணை. பரம் ஆம் முடி=கனமான நீலோற்பலக் கடைக்கணை. நடுவெய் பூங்கணை=இவற்றிற்கு இடையிடையாகும் மா, முல்லைஎன்னும் இருகணைகள், ஆகிய பஞ்சபாணங்களின். † எழமதன=எழு-அ-மதன.

‡ ஆசாம்பர=திகம்பர. §அதுல=ஒப்பில்லாத.

‖ அனம் நீலஅம்பரம் அறியாத=அன்னரூபங்கொண்ட பிரமன் நீலநிறமுற்ற ஆகாயத்தில்முடிதேடியறியாத. ¶ அககர்=பாபரகிதர்.

**அம்நாள அங்கிதர்=அழகியமுலைக்காம்பின்தழும்புடையவர்.

†† கிராதஅங்கனை=வேடப்பெண். ‡‡ வெடி=நறுமணம்.

மவுனபூரிதசத்திய வடிவினை
மாயாமற்குப் புகல்வாயே;
தருமவீமஅருச்சுன நகுலச
காதேவர்க்குப் புகலாகிச்-
சமரபூமியில்விக்ரம வளைகொடு
நாளோர்பத்தெட் டினிலாளும்;
குருமகீதலமுட்பட வுளமது
கோடாமற்க்ஷத் த்ரியர்மாளக-
குலவுதேர்கடவச்சுதன் மருககு
மாரகச்சிப் பெருமாளே. (௩௧)

437. கலகலெனப்பொற் சேந்தநூபுர
பரிபுரமொத்தித் தாந்தனமென
கரமலர்ச்சிற் றுந்தொமாடிய பொறியார்பைங்-
கடிதடமுற்றுக் காந்தளாமென
இடைபிடிபட்டுச் சேர்ந்தஆலிலை
கனதனபொற்பிட் டோங்குமார்பொடு
வடமாட;
சலசலசச்சச் சேங்கைபூண்வளை
பரிமளபச்சைச் சேர்ந்துலாவிய
சலசமுகத்துச் சார்ந்தவாள்விழி சுழலாட-
தரளநகைபயித் தாம்பலாரிதழ்
குலமுகிலொத்திட் டாய்ந்தவோதியர்
சரசமுரைத்துச் சேர்ந்ததூவைய ருறவாமோ;
திலதமுகப்பொற் காந்திமாதுமை
யெனையருள்வைத்திட் டாண்டநாயகி
சிவனுருவத்திற் சேர்ந்தபார்வதி சிவகாமி-
திரிபுவனத்தைக் காண்டநாடகி
குமரிசுகத்தைப் பூண்டகாரணி
சிவைசுடர்சத்திச் சாம்பவீஅமை யருள்பாலா;

அலகையிரத்தத் தோய்ந்தெழுந்திட
கரிகழுகுபசிச் சேர்ந்துவாயிட
அசுராகுலத்தைக் காய்ந்தவேல்கர
முடையோனே.
அமரர்மகட்குப் போந்தமாலகொளுமை
விபுதகுறத்திக் காண்டவாதின
மழகுசிறக்கக்காஞ்சிமேவியபெருமாளே (௩௨)

438. கொத்தார்பறகா லறமேசுபபாழ்
*குபபாயத்திற செயலமாறிக-
கொகககாகிக்கூ னிக்கோல்தொடடே
கொட்டாவிக்குப் புறவாசி;
தெத்தாதிறமூா செத்தாகெட்டேன
அஆஉஉ எனவேகேள-
†செறமேசுட்டெட விட்டேறிபபோ
மபபேதுத்துக் கமறுதோ;
நிகதாவித்தா ரக்தோகைக்கே
நிற்பாய்கச்சிக குமரேசா-
நிட்டூரச்சூர் கெட்டோடப்போர்
கெட்டோதததிற பொருதோனே;
முதத்தாரத்தோ ளிற ‡கோடறபூ
முட்டாதிட்டத தணிவோனே-
முற்றுநித்தா அத்தாசுத்தா
முதததாமுத்திப் பெருமாளே. (௩௩)

439. கோவைச்சுத்தத் துப்பதரத்துக் கொடியார்தங-
கோலக்கச்சுக கட்டியமுத்தத் தனமேவிப்;
பாவத்துகதுத் தக்கவைபற்றித் திரியாதே-
பாடப்பத்திச் சித்தமெனக்குத் தரவேணும்;

---

* குப்பாயம்=சட்டை=சரீரம். † செற்று=சென்று.

‡ கோடறபூ=வெண்காந்தள்மலர்.

மாவைக்குத்திக் கைத்தறளற்றிப் பொரும்வேலா-
மாணிக்கச்சொர்க் கத்தொருதத்தைக்
கினியோனே;
சேவற்பொற்கைக் கொற்றவகச்சிப் பதியோனே-
தேவச்சொர்க்கச் சக்கரவர்த்திப் பெருமாளே. ()

440 சித்திரத்திலுமி குத்தபொற்பவள
மொத்தமெத்தஅழ குற்றகுத்துமுலை
சிற்பசிற்பமயி ரொத்தசிற்றிடைய வஞ்சிமாதர்-
சித்தமத்தனையு முற்றளப்பகடல்
மொய்த்தசிற்றுமண லுக்குமெட்டியது
சிக்குமைக்குழலகள் கஸ்தூரிப்பரிம
ளங்கள்வீச;
பத்திரத்திலுமி குத்தகட்கயல்கள்
வித்துருத்தனுவ ளைத்தநெற்றிவனை
பற்களைப்பளிரெ னச்சிரித்துமயல் விஞ்சைபேசி-
பச்சைரத்னமயி லைப்பொலத்தெருவி
லத்தியொத்தமத மொத்துநிற்பர்வலை
பட்டிழைத்து*குழி யுற்றஅத்தியென
மங்குவேனோ;
தத்தனத்தனத னத்தனத்தனன
தித்திமித்திமிதி மித்திமித்திமித
தகுகுடுக்குடுடு டுக்குடுக்குடென சங்குபேரி-
சத்தமுற்றுகடல திக்குலக்கிரிகள்
நெக்குவிட்டுமுகி லுக்குசர்ப்பமுடி
சக்குமுக்கிவிட கட்கதுட்டசுர ரங்கமாள;
வெற்றியுற்ற†கதிர் பத்திரத்தையரு
ளிச்சுரர்க்கதிப திபபதத்தையுறு
விதகளித்துமதிபெற்றதததைமணமுணடவேலா-

---

* குழியுற்றஅத்தி=படுகுழியில வீழ்ந்தபானை.

† கதிர்பத்திரம்=வேலாயுதம்.

வெட்கிடப்பிரம னைப்பிடித்துமுடி
யைக்குலைத்துநட லைச்செருக்கையழி
வித்தறத்தர்புகழ் கச்சியுற்றுமகிழ் தம்பிரானே.

441. சீசிமுப்புரக் காடுநீறெழச்
சாடிநித்திரைக் கோசம்வேரறச்
சீவன்முத்தியிற் கூடவேகளித் தனுபூதி-
சேரஅற்புதக் கோலமாமெனச்
சூரியப்புவிக் கேறியாடுகச்
சீலம்வைத்தருட் டேறியேயிருக் கறியாமல்;
பாசம்விட்டுவிட் டோடிபோனதுப்
போதுமிப்படிக் காகிலேனினிப்
பாழ்வழிக்கடைக் காமலேபிடித் தடியேனை-
பாரடைக்கலக் கோலமாமெனத்
தாபரித்து * நித் தாரமீதெனப்
பாதபத்மநற் போதையேதரித் தருள்வாயே;
தேசில்துட்டநிட் ரேகோதுடைச்
சூரைவெட்டியெட் டாசையேழ்புவித்
தேவர்முத்தர்கட் கேதமேதவிர்த் தருள்வோனே-
சீர்படைத்தழற் சூலமான்மழுப்
பாணிவித்துருப் பாதனோர்புறச்
சீர்திகழ்ப்புகழ்ப பாவையீனபொற் குருநாதா;
காசி†முத்தமிழ்க் கூட‡லேழ்மலைக்
§ கோவ || லத்தியிற் கான ¶ நான்மறைக்
காடுபொற்கிரிக் காழியாரூர்பொற் புலிவேளூர்-

---

* நித்தாரம்=நித்தியமாகிய ஆரம். †முத்தமிழ்க்கூடல்=மதுரை.
‡ எழ்மலை=திருவேங்கடம். §கோவல்=திருக்கோவலூர்.
|| அத்தியின்கானம்=திருஆனைக்கா.
¶ நான்மறைக்காடு=வேதாரணியம்.

காளஅத்தியப் பால்சிராமலைத்
தேசமுற்றும்புப் பூசைமேவிநற்
காமகச்சியிற் சாலமேவுபொற் பெருமாளே. ()

42. நச்சரவமென்று நச்சரவமென்று
நச்சுமிழ்களங்க மதியாலும்-
நத்தொடுமுழங்க னத்தொடுமுழங்கு
*நத்திரைவழங்கு கடலாலும்;
இச்சையுணர்வின்றி யிச்சையெனவந்த
இச்சிறுமிநொந்து மெலியாதே-
எத்தனையும்நெஞ்சில் எத்தனமுயங்கி
இத்தனையிலஞ்ச லெனவேணும்;
பச்சைமயில்கொண்டு பச்சைமறமங்கை
பச்சைமலையெங்கு முறைவோனே-
பத்தியுடனின்று பத்திசெயுமன்பர்
பத்திரமணிந்த கழலோனே;
கச்சிவர்குரும்பை †கச்சவர்விரும்பு
கச்சியிலமர்ந்த கதிர்வேலா-
கற்பகவனங்கொள் கற்பகவிசும்பர்
கைத்தளைகளைந்த பெருமாளே. (௩௭)

443. படிறொழுக்கமு மடமனத்துள
படிபரித்துட னொடிபேசும்-
பகடிகட்குள மகிழமெய்ப்பொருள்
பலகொடுத்தற உயிர்வாடா;
மிடியெனப்பெரு வடவைசுட்டிட
விதனமுற்றிட மிகவாழும்-
விரகுகெட்டரு நரகுவிட்டிரு
வினையறப்பத மருள்வாயே;
கொடியிடைக்குற வடிவியைப்புணர்
குமரகச்சியி லமர்வோனே-

* நத்திரை=விசேஷதிரை. † கச்சவர்=வெறுத்தவர்.

குரவுசெச்சைவெண் முளரிபுத்தலர்
குவளைமுற்றணி திருமார்பா;
பொடிபடப்பட நெடியவிற்கொடு
புரமெரித்தவர் குருநாதா-
பொருதிரைக்கடல் நிருதரைப்படை
பொருதழக்கிய பெருமாளே. (௩அ)

444. மருடக்கொப் பாடக்காதினில்
நுகலிற்பொட் டேரக்கோதிய
மயிரிற்சுற் * றோலைப்பூவொடு வண்டுபாட-
வகைமுத்துச் சோரச்சேர்நகை
யிதழிற்சொற் சாதிபபாரியல
மதனச்சொற் பாடுக்கோகில ரம்பைமாதர்;
பகடிச்சொற் கூறியபோர்மயல்
முகவிச்சைப் பேசிச்சீரிடை
பவளப்பட் டாடைதகோளிரு
கொங்கைமேலாப்-
பணமெத்தப் பேசித்தூதிடு
மிரயச்சுத் தீனச்சோலிகள்
பலரொச்சிற் காசைக்காரிகள் சந்தமாமோ;
தருடத்தத் தானத்தானன
திருடத்திக் தீதித்தோதிமி
தடுடுட்டிட் டாடப்பேரிகை சங்குவீணை-
தடமிட்டுப பாவக்கார்கிரி
பொடிபட்டுப் போகச்சூரர்கள்
தலையிறறிட் டாடப்போர்புரி கின்றவேலா;
திகிரிப்பொற் பாணிப்பாலனை
மறைகற்புத் தேளப்பூமனை
சினமுற்றுச் † சேடிற்சாடிய கந்தவேளே-

* ஓலைப்பூ=தாழபபூ.
† சேடில்சாடிய=திரட்சியானதலையிற்குட்டிய.

திணையுற்றுக் காவற்காரியை
மணமுற்றுத் தேவப்பூவொடு
திகழ்கச்சித் தேவக்கோன்மகிழ் தம்பிரானே.()

445. மக்கட்குக் கூறரிதானது
கற்றெட்டத் தான்முடியாதது
மற்றொப்புக் கியாதுமொவ்வாதது மனதாலே-
மட்டிட்டுத் தேடவொணாதது
தத்வத்திற் கோவைபடாதது
மத்தப்பொற் போதுபகீரதி மதிசூடும்;
முக்கட்பொற் பாளருசாவிய
* ஆத்தக்குப் போதகமானது
முத்திக்குக் காரணமானது பெறலாகா-
முட்டாகெட் டாததுநான்மறை
பெட்டிற்றெட் டாதெனவேவரு
முற்பட்டப் பாலையிலாவது புரிவாயே;
செகசட்சக் ராயுதமாதுலன்
மெச்சபுற் போதுபடாவிய
திக்குப்பொற் பூதரமேமுதல் வெகுரூபம்-
சிட்டித்துப் பூதபசாசுகள்
கைகொட்டிட் டாடமகோததி
செறறுக்ரச் சூரனைமார்பக முதுசோரி;
கக்கக்கைத் தாமரைவேல்விடு
செச்சைக்கர்ப் பூரபுயாசல
கச்சுற்றப் பாரபயோதர முலையாள்முன்-
சற்புத்தப பாதுலகேழையு
மொக்கப்பெற் றுள்விளையாடிய
கச்சிக்கச சாலையிலமேவிய பெருமாளே. (௪௦)

446. முட்டுப்பட்டுக் † கதிதோறும்-
முற்றச்சுற்றிப் பலநாளும்;

* ஆததககு=ஆத்தததுககு. † கதிதோறும்=தேவ, மனித, நரக, விலங்கு என்னும நாறகதிகளிலும்.

தட்டுப்பட்டுச் சுழல்வேனைச்-
சற்றுப்பற்றக் கருதாதோ;
*வட்டப்புட்பத் தலமீதே-
வைக்கத்தக்கத் திருபாதா;
†கட்டத்தற்றத் தருள்வோனே-
கச்சிச்சொக்கப் பெருமாளே. (௪௧)

447. வம்பறுச்சில கன்னமிடுஞ்சம
யத்துக்கத்துத் திரையாளர்-
வன்களாத்திரள் தன்னையகன்றும
னத்திற்பற்றற றருளாலே;
தமபராக்கற நின்னையுணர்ந்துரு
கிபபொற்பத்மக் கழலசேர்வாா-
தங்குழாத்தினில் என்னையுமன்பொடு
வைக்கச்சற்றுங் கருதாதோ;
வெம்பராக்ரம மின்னயில்கொண்டொரு
வெற்புப்பொட்டுப் படமாசூா-
வென்றபார்த்திப பன்னிருதிண்புய
வெட்சிச்சித்ரத் திருமார்பா,
கமபராய்ப்பணி மன்னுபுயம்பெறு
கைக்குக்கற்புத் தவருதே-
கம்பையாற்றினி லன்னைதவம்புரி
கச்சிச்சொக்கப் பெருமாளே. (௪௨)

448. வாய்ந்தப்பிடை நீடுகுலாவிய
நீந்திப்‡பது மாதியைமீதினி
லூாந்துற்பல வோடையில்நீடிய உகள்சேலை-

---

* வட்டப் புட்பத்தலம்=வட்டமாகிய இருதய கமலபீடம்.
† கட்டத்து அற்றத்து=துன்டப்படும் சமயத்தில்.
‡ பதும ஆதியை=தாமரையாகிய முதன்மையான மலரை.

வாரந்துப்பக ழீயெதிராகிமை
கூர்ந்துபரி யாவரிசேரவை
சேர்ந்துக்குழை போடுசலாடிய விழியாலே;
சாய்ந்துப்*பனை யூணவரானபொ
†லாய்ந்துப‡பணி ஞரிருதாளினில்
வீழ்ந்துபபடி மீதினிலேசிறி தறிவாலே-
சாந்தப்பிய மாமலைநேர்முலை
சேர்ந்துப்§படி வீணினிலேயுயிர்
மாய்ந்துபபடி போகினுமோர்மொழி
மறவேனே;
சார்ந்தபபெரு நீர்வெளமாகவெ
பாய்ந்தபபொழு தாருமிலாமலே
காந்தப்பெரு நாதனுமாகிய ‖ மதராலே-
தாந்தக்கிட தாகிடதாகிட
தோந்திககிட தோதிமிதோதிமி
சேஞ்செககண சேகெணசேகெண
வெனதாளம்;
காந்தப்பத மாறியுலாவுய
¶ராந்தறகுரு நாதனுமாகியெ
போந்தபபெரு மான்முருகாவொரு
பெரியோனே-
காந்தக்கலு மூசியுமேயென
ஆய்ந்துத்தமி ழோதியசீர்பெறு
காஞ்சிபபதி மாநகர்மேவிய பெருமாளே.(௪௩)

---

* பனை யூணவர் ஆனபோல்=பனங்கள்ளை உண்டவர் லாகிரி கொண்டதுபோல. † ஆய்ந்து=மயங்கிச் சிறிது ஆராய்ந்து.
‡ பணிஞா=இசைபாடும் பொதுமகளிர். § படி=படிந்து மதா=களிப்பு. ¶ அந்தன்=சர்வசங்காரன்.

திருவானைக்கா.

449. கருமுகில்திர ளாகக்கூடிய
இருளெனமரு ளேறித்தேறிய
கடிகமழள காயக்காரிகள் புவிமீதே-

கனவியவிலை யோலைக்காதிகள்
முழுமதிவத னேரப்பாவைகள்
களவியமுழு மோசக்காரிகள் மயலாலே;

பரநெறியுண ராஅக்காமுகர்
உயிர்பலிகொளு மோகக்காரிகள்
பகழியைவிழி யாகத்தேடிகள் முகமாயப-

பகடிகள்பொரு ளாசைப்பாடிக
ளுருவியதன பாரக்கோடுகள்
படவுளமழி வேனுக்கோரருள் புரிவாயே;

மரகதவித நேர்முத்தார்நகை
குறமகளதி பாரப்பூண்முலை
மருவியமண வாளக்கோலமு முடையோனே-

வளைதருபெரு ஞாலத்தாழ்கடல்
முறையிடநடு வாகப்போயிரு
வரைதுளைபட வேல்விட்டேவிய ...;

அரவணைதனி லேறிச்சீருடன்
விழிதுயில்திரு மாலசக்ராயுதன்
அடியிணைமுடி தேடிக்காணவும் அரிதாய-

அலைபுனல்சடை யார்மெச்சாண்மையும்
உடையதொர்மயில் வாசிச்சேவக
அழகியதிரு வானைக்காவுறை பெருமாளே. (க)

450. வேலைப்போல்விழி யிட்டுமருட்டிகள்
காமக்ரோதம்வி ளைத்திடுதுட்டிகள்
வீதிக்கேதிரி பப்பரமட்டைகள் புலையாலே-

மேலிட்டேபொர விட்டபொறிச்சிகள்
மார்பைத்தோளைய சைத்துநடப்பிகள்
வேளுக்காண்மைசெ லுத்துசமர்த்திகள்
களிகூரும்;
சோலைக்கோகில மொத்தமொழிச்சிகள்
காசற்றுரையி தத்திலொழிச்சிகள்
தோலைப்பூசிமி னுக்கியுருக்கிகள் எவரேனும்-
தோயப்பாயல ழைக்குமவத்திகள்
மோகப்போகமு யக்கிமயக்கிகள்
சூறைக்காரிகள் துக்கவலைப்பட
லொழிவேனோ;
சாலைக்கேமுழு கிக்குணதிக்கினில்
ஆதித்யாயன மப்பகர்தர்ப்பண
காயத்ரீசெப மாச்சனையைச்செயு முனிவோர்கள்-
கானத்தாசிர மத்தினிலுத்தம
வேள்விச்சாலைய ளித்தல்பொருட்டெதிர்
*காதத்தாடகை யைக்கொல்க்ருபைக்கடல்
மருகோனே;
ஆலைச்சாறுகொ தித்துவயற்றலை
பாயச்சாலித ழைத்திரதித்தமு
தாகத்தேவர்கள் மெச்சியசெய்ப்பதி
யுறைவேலா-
ஆழித்தேர்மறு கிற்பயில்மெய்த்திரு
நீறிட்டான்மதிள், சுற்றியபொற்றிரு
ஆனைக்காவினி லப்பர்ப்ரியப்படு பெருமாளே.

451. காவிப்பூவை யேவையிகல்வன
நீலத்தால காலநிகர்வன
காதிப்போக மோகமருள்வன இருதோடார்-
காதிற்காதி மோதியுழல்கண
மாயத்தார்கள் தேகபரிசன
காமக்ரோத லோபமதமிவை சிதையாத;

* காதம்=காதகம்.

பாவிக்காயு வாயுவலம்வர
* லாலிப்பார்கள் போதகருமவு
பாயத்தான ஞானநெறிதனை யினிமேலன-

பா†லெக்காக யோகஜெபதப
‡ நேசித்தார வாரபரிபுர
பாதத்தாளு மாறுதிருவுள மினியாதோ;

கூவிககோழி வாழியெனமயி
லாலித்தால காலமெனவுயர்
கூளிச்சேனை வானமிசைதனில விளையாடக்-

கோரத்தீர சூரனுடைவினை
பாறச்சீற § லேனபதிதனை
கோலக்கால மாகஅமாசெய்த வடிவேல

‖ ஆவிச்சேல்கள் பூகமடலிள
பாளைத்தாறு கூறுபடவுய
ராலைச்சோலை மேலைவயலியி லுறைவோனே

ஆசைத்தோகை மாரகளிசையுட
ஞடிப்பாடி நாடிவருதிரு
ஆனைககாவில் மேவியருளிய பெருமாளே.

452. அஞ்சனவேலவிழி யிடடழைக்கவு
மிஙகிதமாகந கைத்துருககவு
மம்புயல்நோகுழ லைககுலைக்கவும் நகரேகை-

அங்கையின்மூலம்வெ ளிப்படுத்தவு
மந்தரமாமுலை சற்றசைக்கவு
மம்பரம்வீணிலவிழ்த்துடுககவுமிளைஞோர்கள்;

நெஞ்சினிலாசைநெ ருப்பெழுப்பவும்
வம்புரைகூறிவ ளைத்திணக்கவு
மன்றிடையாடிம ருட்கொடுக்கவு மெவரேனும்-

* லாலித்தல்=அன்புவைத்தல். † லெக்காக=லக்குஆக்க.
‡ நேசித்து=நேசிப்பித்து. § ஏனபதி=ஆதிவராகம்.
‖ ஆவி=வாவி, குளம்.

கிந்தைசெயாதுபொ ருட்பறிக்கவு
மிங்குவலார்கள்கை யிற்பிணிப்பற
நின்பதசேவைய னுக்ரகிப்பது மொருநாளே;

குஞ்சரமாமுக விக்கினப்ரபு
அங்குசபாசக ரப்ரசித்தனோர்
கொம்பன்மகோதரன் முக்கண்விக்ரமகணராஜன்-
மபிடுவார்வினை பற்றறுப்பவன்
எங்கள்விநாயக னக்கர்பெற்றருள்
குன்றையரூபக கற்பகப்பிளை யிளையோனே;

துஞ்சலிலாதச டக்ஷரப்*பிர
பந்தசடானன துஷ்டநிக்ரக
தும்பிகள்சூழவை யிற்றமிழ்த்ரய பரியாலா-
துங்க†கஜாரணி யத்திலுத்தம
சம்புதடாகம டுத்ததக்ஷிண
சுந்தரமாறன்ம திட்புறத்துறை பெருமாளே.()

453. அம்புலிநீரைசூடிய செஞ்சடைமீதிற்குலவிய
ஐந்தலைநாகபூஷண ரருள்பாலா-
அன்புடனேவிற்பாவது சந்ததமோதிபபாதமு
மங்கையினானிறபூசையு மணியாமல்;
வம்பணிபாரப்பூண்முலை வஞ்சியர்மாயச்சாயலில
வண்டுழலோதித்தாழலி லிருகாதில்-
மண்டியநீலப்பார்வையில் மெய்ப்படுகொடை ச்சேர்வையில்
மங்கியேயேழைபாவியெ னழிவேனோ;
கொம்பனைநீலக்கோமளை அம்புயமாலைபூஷணி
குண்டலியாலப்போசனி யபிராமி-
கொஞ்சியவானச்சானவி சங்கரிவேதப்பார்வதி
குன்றதுவார்பொற்காரிகை யருள்பாலா;
செம்பவளாயக்கூரிதழ் மின்குறமானைப்பூண்முலை
திண்புயமாரப்பூரண மருளவோனே-

* பிரடாதம்=பர்திக்கட்டடும் ஷட்கோணயந்திரம்.
† கஜாரணியம்=திருஆனைக்கா.

செந்தமிழ்பாணப்பாவலர் சங்கிதயாழைப்பாடிய
தென்திருவானைக்காவுறை பெருமாளே. (௫)

454. அனித்தமானவூனாரு மிருப்பதாகவேநாசி
யடைத்துவாயுவோடாத வகைசாதித்-
தவத்திலேகுவால்மூலி புசித்துவாடுமோயாச
அசட்டுயோகியாகாமல் மலமாயை;
செனித்தகாரியோபாதி யொழித்துஞானஆசார
சிரத்தையாகியான்வேறெ னுடல்வேறு-
செகத்தியாவும்வேறாக நிகழ்ச்சியாமனோதீத
சிவச்சொரூபமாயோகி யெனஆள்வாய்;
தொனித்தநாதவேயூது சகஸ்த்ரநாமகோபால
சுதற்குநேசமாரூத மருகோனே-
சுவர்க்கலோகமீகாம சமஸ்தலோகபூபால
தொடுதநீபவேலவீர வயலூரா;
மனித்தராதிசோணாடு தழைக்கமேவுகாவேரி
மகபப்ரவாகபானீய மலைமோதும்-
மணத்தசோலைசூழ்காவைஅனைத்துலோகமாள்வாரு
மதித்தசாமியேதேவர் பெருமாளே. (௬)

455. ஆரமணிவாரைப் பீறியறமேலிட்
டாடவர்கள்வாடத் துறவோரை-
ஆசைமடலூர்வித் தாளுமதிபாரப்
பாளிதபடீரத் தனமானார்;
காரளகநீழற் காதளவுமோடிக்
காதுமபிராமக் கயல்போலக்-
காலனுடல்போடத் தேடிவருநாளிற்
காலைமறவாமற் புகல்வேனோ;
பாரடையவாழ்வித் * தாரபதிபாசச்
சாமளகலாபப பரியேறிப்-

* ஆரபதி=அரபதி=சர்ப்பராஜன்.

பாய்மதகபோலத் தானொடிகலாமுற்
*பாடிவருமேழைச் சிறியோனை;

சூரர்புரசூறைக் காரசுரர்காவற
காரஇளவேனற புனமேவும்-
தோகைதிருவேளைக் காரதமிழ்வேதச்
சோதிவளர்காவைப பெருமாளே. (எ)

456. ஆலம்வைத்தவி ழிச்சிகள்சித்தச
னாகமக்கலை கற்றசமர்த்திக
ளார்மனத்தையு மெத்திவளைப்பவர் தெருவூடே-
ஆரவட்டமு லைக்குவிலைப்பண
மாயிரக்கல மொட்டியளப்பினு
மாசையப்பொரு ளொக்கநடிப்பவ
ருடன்மாலாய்;
மேலிளைப்புமு சிப்புமவத்தையு
மாயெடுத்தகு லைப்பொடுபித்தமு
மேல்கொளத்தலை யிட்டவிதிப்படி யதனாலே-
மேதினிக்குள பத்தனெனப்பல
பாடுபட்டுபு ழுக்கொள்மலக்குகை
வீடுகட்டியி ருக்குமெனக்குநி னருள்தாராய்;
பீலிமிக்கம யிற்றுரகத்தினி
லேறிமுட்டவ ளைத்துவகுத்துடல
பீறலுற்றவு யுத்தகளத்திடை மடியாத-
பேரரக்கரொ நிர்த்தவரத்தனை
பேரையுக்ரக ளப்பலியிட்டுயர்
பேய்கைகொட்டிந டிப்பமணிக்கழு குடனாட;
ஏலம்வைத்தபு யத்திலணைத்தருள்
வேடெசதச மர்த்தையுரைப்பவா
ஏவருக்குமனத்திலநினைப்பவை யருள்வே

---

* பாடிவரல்=வளைந்தோடிவருதல். பாடியோட்டம்=ஓர் விளையாட்டு.

ஏழிசைத்தமிழிற்பயனுற்றவெ
ணாவலுற்றடி யிற்பயிலுத்தம
னான்முக்கணி ருத்ரனளித்தருள் பெருமாளே.

457. உரைக்காரிகைப்பா லெனக்கேமுதற்பே
ருரைக்கோமடற்கோவை யொன்றுபாட-
உழப்பாதிபக்கோ டெழுத்தாணியைத்தே
டுனைப்பாரிலொப்பார்கள் கண்டிலேன்யான்;
குரைக்கானவித்யா கவிப்பூபருக்கே
குடிக்காண்முடிப்போடு கொண்டுவாபோன்-
குலப்பூணிரத்நாதிபொற்றூசெடுப்பா
யெனக்கூறிடர்ப்பாடின் மங்குவேனோ;
அரைக்காடைசுற்றார் தமிழ்க்கூடலிற்போய்
அனற்கேபுனற்கேவ ரைந்தஏட்-
டறத்தாவெனப்பேர் படைத்தாய்புனற்சே
லறப்பாய்வயற்கீழ மர்ந்தவேளே;
நிரைக்காவிரிக்கே கரைக்கானகத்தே
சிவத்யானமுற்றோர்சி லந்திநூல்செய்-
திருக்காவணத்தே யிருப்பாரருட்கூர்
திருச்சாலகச்சோதி தம்பிரானே. (௬௦)

458. ஓதுமறைக ளறைகின்றவொன்றது
மேலைவெளியி லொளிருப்பரஞ்சுடர்
ஓதுசரியை க்ரியையும்புணர்ந்தவ ரெவராலும்-
ஓதவரிய துரியங்கடந்தது
போதஅருவ சுருபம்ப்ரபஞ்சமும்
ஊனுமுயிரு முழுதுங்கலந்தது சிவஞானம்;
சாலவுடைய தவர்கண்டுகொண்டது
மூலஅறைவு குறைவின்றிநின்றது
சாதிகுலமு மிலதன்றியன்பர்சொ னவியோமத்-

சாருமனுப வரமைந்தமைந்தமெய்
வீடுபாம சுகசிந்துஇந்திரிய
தாபசபல மறவந்துநின்கழல பெறுவேனோ;

வேல்குமர குககந்தகுன்றெறி
வேல்மயில எனவந்துகும்பிடு
வானவிபுதர் பதியிந்த்ரனவெந்துயர் களைவோனே-

வாசகளப வரதுங்கமங்கல
வீரகடக புயசிங்கசுந்தர
வாகைபுனையும் ரணரங்கபுங்கவ வடிவேலா;

ஞாலமுதல்வி யிமயம்பயந்தமின்
நீலிகவுரி பரைமங்கைகுண்டலி
நாளுமினிய கனியெங்களம்பிகை திரிபுராயி-

நாதவடிவி யகிலம்பரந்தவ
ளாவினுதா முளைபைங்கரும்புவெ
ணாவலரசு மனைவஞ்சிதந்தருள பெருமாளே.

459. குருதிபுலாலென்பு தோலரம்புகள்
கிருமிகள்மாலம்பி சீதமண்டிய
குடர்நிணமரோமங்கள் மூளையென்பன பொதிகாயக்-

குடிலிடையோரைந்து வேடரைம்புல
அடவியிலோடுந்து ராசைவஞ்சகர்
கொடியவர்மாபஞ்ச பாதகஞ்செய அநுமேல;

சுருதிபுராணங்க ளாகமமபகர்
சரியைக்ரியாஅண்டர் பூசைவந்தனை
துதியொடுநாடுந்தி யானமொன்றையு முயலாதே-

† சமடமதாய்வம்பு †மால்கொளுந்திய
திமிரரொடேபந்த மாய்வருந்திய
துரிசறஆனந்த வீடுகண்டிட அருள்வாயே;

---

* சமடம்=அறிவின்மை.

† மால்கொளுந்திய=மால்கொள்ளும் தீய.

ஒருதனிவேல்கொண்டு நீள்க்ரவுஞ்சமும்
நிருதருமாவுங்க லோலசித்துவும்
உடைபடமோதுங்கு மாரபங்கய கரவீரா-
உயர்தவர்மாவும்ப ரானஅண்டர்கள்
அடிதொழுதேமன்ப ராவுதொண்டர்கள்
உளமதில்நாளுங்குலாவியின்புற வுறைவோனே;
கருதியஆறங்க வேள்வியந்தணர்
அரிகரிகோவிந்த கேசவென்றிரு
கழல்தொழுசீரங்க ராசனண்புறு மருகோனே-
கமலனுமாகண்ட லாதியண்டரு
மெமதுபிரானென்று தாள்வணங்கிய
*கரிவனம்வாழ்சம்பு நாதர்தந்தருள்
பெருமாளே. (கக)

460 தொடுத்துக் காதளவோடிய
†வெலுக்குத் தாணிகராயெழு
சுகத்திற் காமனிராசத விழியாலே-
சொலுற்றுத் தாமரைமாமுகை
‡பொலக்கர்ப பூரமளாவிய
தொடுத்துக் கோடெனவோடிய முலையாலே;
§கடற்சிக் காயவருழிய
மெவற்றிற் காதலினோய்கொடு
கலைச்சிற குளனைமுடனை வினையேனைக்-
களித்துத் தாயெனநீயொரு
‖போதத்தைத் தாஅதிலேசில
கருத்துத் தாஅடியேனருள் பெறவேணும்;
¶வெடிக்கைக் கார**வுதாரரு
ணபத்மத் தாரணகாரண
††விரச்சுத் தாமருடாசமர் புரிதீரா-

---

* கரிவனம்=திருஆனைக்கா. † வெலுக்கு=வேலுக்கு.
‡ பொல=போல. § கடற்சிக்காய்=காமககடலிற்சிக்கி.
‖ பொதத்தை=போதத்தை. ¶ வெடிக்கைக்கார=வேடிக்கைக்கார
** உதாரருண=உதார அருண. †† விர=வீர.

*வெலைக்†கட் டாணிமகோதர
சூரர்க்குச் சூரனைவேல்விடு
விடத்திற் சீறருளூறிய இளையோனே;
அடத்தக் காருமைபாதியர்
‡சடத்திற் பூணணிமேனிய
§ாளிதநுத் தானருளார்திரு முருகோனே-
அடற்பொற கோபுரநீடிய
வடிக்கொப் பார்மதிள்சூழ்திரு
அருட்பொற் காவையுள்மேவிய பெருமாளே.()

461. நாடித் தேடித் தொழுவார்பால-
|| நானத் தாகத திரிவேனோ;
மாடக் கூடற் பதிஞான-
வாழ்வைச் சேரத் தருவாயே;
பாடற காதற் புரிவோனே-
பாலைத் தேனைத் தருள்வோனே;
ஆடற மேருகைக் கினியோனே-
ஆனைக் காவிற பெருமாளே. (௧௩)

462. நிறைநதநுப்பிதழ் தேனூறலநேரென
மறந்தரித் தக ளாலாலநேரென
நெடுஞ்சுருட்குழல ¶சீமூதநேரென
நெஞ்சின்மேலே-
நெருங்குபொற்றன மாமேருநேரென
மருந்துநிட்கள ஆகாசநேரென
நிதம்பமுக்கணர் பூணாரநேரென நைந்துசிவன்;
குறைந்திதப்பட வாய்பாடியாதர
வழிந்தழைத்தணை மேலவீழுமாலொடு
குமண்டையிட்டிடை சோராவிடாயில
மைந்துநாபி-

---

* வெலை=வேலை=சமுத்திரம். † கட்டாணி=பேராசைக்காரன்.
‡ சடத்தின்பூண்=பங் காளம்முதலிய. § அளிந்து=அளிக்கப்பட்டு.
|| நான் நத்து ஆக=நான் நந்து நலாக, நானைத்தாக எனவும்பாடம்.
¶ சீமூதம்=நீருண்டமேகம்.

குடைந்திளைப்புறு மாமாயவாழ்வருள்
மடந்தையர்க்கொரு கோமாளமாகிய
குரங்கையொத்துழல் வேனைமனேலய
மென்றுசேர்வேன்;

மறந்தசுக்ரிப மாநீசன்வாசலி
லிருந்து லுத்தநி யோராதநேதுசொல்
மனங்களித்திட லாமோதுரோகித முன்புவாலி-
வதஞ்செய்விக்ரம சீராமனுனில
மறிந்ததிச்சர மோரோகெடாதினி
வரும்படிக்குரை யாய்பார்பலாகவ
மென்றுபேசி;

அறந்தழைத்தநு மானேடுமோகடல்
வரம்படைத்ததின் மேலேறிராவண
னரண்குலைத்தெதிர் போராடுநாரணன்
மைந்தனன-
அநங்கன்மைத்துன வேளேகலாபியின்
விளங்குசெய்ப்பதி வேலாயுதாவிய
னலங்*கயப்பதி வாழ்வானதேவர்கள்
தம்பிரானே. (கச)

திருவருணை.

463. குமரகுருபர குணதரநிசிசர
திமிரதினகர சரவணபவகிரி
குமரிசுதபகி ரதிசுதசுரபதி குலமானும்-
குறவர்சிறுமியு மருவியதிரள்புய
முருகசரணென வுருகுதல்சிறிதுமில்
கொடியவினையனையவலனையசடனையதிமோக;
கமரில்விழவிடு மழகுடையரிவையர்
களவினொடுபொரு ளளவளவருளிய
கலவியளறிடை துவளுறும்வெளிறனை யினிதாள-

* கயப்பதி=திருவானைக்கா.

கருணையடியரொ டருணையிலொருவிசை
சுருதிபுடைதர வருமிருபரிபுர
கமலமலரடி கனவிலுநனவிலு மறவேனே;
தமரமிகுதிரை யெறிவளைகடல்குடல்
மறுகியலைபட விடநதியுமிழ்வன
சமுகமுககண பணபணிபதிநெடு வடமாக-
சகலவுலகமு நிலைபெறநிறுவிய
கனககிரிதிரி தரவெகுகரமலர்
தளரவினியதொ ரமுதினையொருதனி கடையாநின்;
றமரர்பசிகெட வுதவியக்ருபைமுகில்
அகிலபுவனமு மளவிடுகுறியவன்
அளவுநெடியவ னளவிடஅரியவன் மருகோனே-
அரவுபுனைதரு புனிதரும்வழிபட
மழலைமொழிகொடு தெளிதரவொளிதிகழ்
அறிவையறிவது பொருளெனஅருளிய பெருமாளே. (க)

464. அருவமிடையென வருபவர்துவரிதழ்
அமுதுபருகியு முருகியும்ருகமத
அளகமலையவு மணிதுகிலகலவு மதிபார-
அசலமுலைபுள கிதமெழஅமளியில்
அமளிபடஅன வரதமுமவசமொ
டணையுமழகிய கலவியு*மலமல முலகோரைத்;
தருவைநிகரிடு புலமையுமலமல
முருவுமிளமையு மலமலம்விபரித
சமயகலைகளு மலமலமலமுறும் வினைவாழ்வுஞ்-
†சலிலலிபியன சனனமுமலமல
மினியுனடியரொ டொருவழிபடஇரு
தமரபரிபுர சரணமுமவுனமு மருள்வாயே;

* அலம் அலம்=போதும் போதும்.

† சலில லிபியன=நீர்மேலெழுத்துக்குநேரான.

உருவுகரியதொர் கணைகொடுபணிபதி
யிருகுதையுமுடி தமனியதனுவுட
னுருளையிருசுடர் வலவனுமயனென
மறைபூணும்-
உறுதிபடுசுர ரதமிசையடியிட
நெறுநெறெனமுறி தலுநிலைபெறுதவம்
உடையவொருவரு மிருவருமருள்பெற
வொருகோடி;
தெருவுநகரியு நிசிசரர்முடியொடு
சடசடெனவெடி படுவனபுகைவன
திகுதிகெனஎரி வனஅனல்நகைகொடு
முனிவார்தஞ்-
சிறுவவனசரர் சிறுமியொடுருகிய
பெருமஅருணையி லெழுநிலைதிகழ்வன
சிகரிமிசையொரு கலபியிலுலவிய பெருமாளே,

465. கருணைசிறிதுமில் பறிதலை*நிசிசரர்
பிசிதஅசனமறவரிவர்முதலிய
கலகவிபரித வெகுபரசமயிகள் பலர்கூடிக்
கலகலெனநெறி கெடமுறைமுறைமுறை
கதறிவதறிய குதறியகலைகொடு
கருதஅரியதை விழிபுனல்வரமொழி
குழறுஅன்;
புருகியுனதருள் பரவுகைவரில்விர
கொழியிலுலகியல் பிணைவிடலுனைசெய
லுணர்வுகெடலுயிர் புணரிருவினையள றதுபோக-
உதறிலெனதெனு மலமறில்றிவினி
லெளிதுபெறலென மறைபறையறைவதொ
ருதயமரணமில் பொருளினையருளுவ
தொருநாளே;

---

* நிசிசரர் பிசிதஅசன மறவர்=இராக்ஷதரையும் புலாலுண்ணும் மறவரையும் ஒத்த சமணர்.

தருணசததள பரிமளபரிபூ
சரணிரமனிய தனுகரிதிரிபுர
தகனிகவுரிப வதிபகவதிபயி ரவிசூலி-
சடிலதரியனு பவையுமைதிரிபுரை
சகலபுவனமு முதவியாதிவ்ருதை
சமயமுதல்வித னயபகிரதிசுத சதகோடி;
அருணரவியினு மழகியப்ரபைவிடு
கருணைவருணித தனுபாருருபர
அருணைநகருறை சரவணகுரவணி புயவேளே-
அடவிசார்குல மரகதவனிதையு
மமரர்குமரியு மனவரதமுமரு
கழகுபெறநிலைபெறவரமருளிய பெருமாளே.()

466. துகிலும்ருகமத பரிமளஅளகமும்
நெகிழஇருதன கிரியசைதரஇடை
துவளமணிதரு மமாருமுனிவரு முடனேடித்-
தொடரவனமணி மகரமிலகுகுழை
யடருவனவிட மிளிர்வனாதிபதி
சுருதிமொழிவன கயல்விழிபுரள்தர நடுவாக;
வகிருமதிபுரை தனுநுதலபணிவா
வனசபதயுக பரிபுரமொலிபட
மறுகுதொறுமுல வியினியகலவியை விலைகூறும்-
வரைவிலரிவையர் தருசுகசலதியி
லலையுமெனதுயி ரனுதினநெறிதரு
மவுனசிவசுக சலதியில்முழுகுவ தொருநாளே;
முகிலுமதியமும் ரவியெழுபுரவியும்
நெடியகுலமிட றிடறமுதுககன
முகடுகிழிபட வளர்வனகமுகின மிசைவாளை-
முடுகுகயலுகள் வயல்களுமுருகவிழ்
தடமுமுளரிய அகழியுமதில்களு
முழுதுமுடையதொ ரருணையிலுறைதரு
மிளையோனே;

அகிலுமருதமு முகுளிதவகுளமு
மமுதகதலியும் அருணமும்வருடையு
மபரிமிதமத கரிகளுமரிகளு முடனேகொண்-
டருவியிழிதரு மருவரைதனிலொரு
சவரவனிதையை முனிதருபுனிதையை
அவசமுடன்மல ரடிதொழுதுருகிய
பெருமாளே. (௪)

467. மகரமெறிகடல் விழியினுமொழியினு
மதுபமுரல்குழல் வகையினுநகையினும்
வளமையினுமுக நிலவினுமிலவினு நிறமூசும்-
மதுரஇதழினு மிடையினுநடையினு
மகளிர்முகுளித முலையினுநிலையினும்
வனசபரிபுர மலரினுமுலரினு மவர்நாமம்;
பகருகினுமவர் பணிவிடைதிரிகினு
முருகிநெறிமுறை தவறினுமவரொடு
பகடியிடுகினு மமளியிலவர்தரு மனுராக-
பரவைபடியினும் வசமழியினுமுத
லருணைநகர்மிசை கருணையொடருளிய
பரமவொருவச னமுமிருசரணமு மறவேனே;
ககனசுரபதி வழிபடஎழுகிரி
கடககிரியொடு மிதிபடவடகுல
கனககனகுவ டடியொடுமுறிபட முதுசூதங்-
கதறுசுழிகட லிடைகிழிபடமிகு
கலகநிசிசரர் பொடிபடநடவிய
கலபமரகத துரகதந்ருபகிரி மயில்வாழ்வே;
தகனகரதல சிவசுதகணபதி
சகசசரவண பரிமளசததள
சயனவனசரர் கதிபெறமுனிபெறு புனமானின்-
தரளமுகபட நெரிபடநிமிர்வன
தருணபுளகித ம்ருகமததனகிரி
தழுவமயல்கொடு தனிமடலெழுதிய
பெருமாளே. (௫)

468. முகிலை யிகல்பொரு முழுவிருள்குழலென்
முதியமதியது முகமெனஃநுதலிணை
முரணர்வரிசிலை முடுகிடுகணைவிழி யெனமூவா-
முளரிதனின்முகு ளிதமலர்முலையென
முறுவல்தளையிரு குழைதனைமொழிநனை
மொழியவரியதொர் தெரிவையர்வினையென
மொழிகூறிப்;
பகலுமிரவினு மிகமனமருள்கொடு
பதியிலவர்வடி வுளதழகெனவொரு
பழுதுமறஅவர் பரிவுறஇதமது பகராதே-
பகைகொடெதிர்பொரு மசுரர்கள்துகைபட
விகடமுடனடை பயில்மயில்மிசைவரு
பவனிதனையனு தினநினையெனஅருள்
பகர்வாயே;
புகலவரியது பொருளிதுஎனவொரு
புதுமையிடஅரி யதுமுதலெனுமொரு
பொதுவையிதுவென தவமுடை முனிவர்கள்
புடைசூழப்-
புரமுமெரியெழ நகையதுபுரிபவர்
புனலும்வளர்மதி புனைசடையினரவர்
புடவிவழிபட புதைபொருள்விரகொடு
புகல்வோனே;
அகிலகலைகளு மறநெறிமுறைமையு
மகிலமொழிதரு புலவருமுலகினி
லறிஞர்தவமுயல் பவர்களுமியலிசை யதனுமேல-
அறுவர்முலையுணு மறுமுகனிவனென
அரியநடமிடு மடியவரடிதொழ
அருணைநகர்தனி லழகுடன்மருவிய
பெருமாளே. (கூ)

---

* நுதல்=புருவம்.

469. முருகுசெறிகுழல் சொருகியவிரகிகள்
முலைகளளவிடு முகபடபகடிகள்
முதலுமுயிர்களு மளவிடுகளவியர் முழுநீல-
முழுகுபுழுககில் குழைவடிவழகியர்
முதிரவளர்கனி யதுகவரிதழியர்
முனைகொளயிலெனை விழியெறிகடைசிய
ரனுராகம்;
மருவியமளியி னலமிடுகலவியர்
மனதுதிரவிய மளவளவளவியர்
வசனமொருநொடி நிலைமையில்கபடியா
வழியேநான்-
மருளுமறிவின னடிமுடியறிகிலன்
அருணைநகர்மிசை கருணையொடருளிய
மவுனவசனமு மிருபெருசரணமு மறவேனே;
கருதியிருபது காமுடியொருபது
கனகமவுலிகொள் புரிசைசெய்பழையது
கடியவியனகர் *புகவருகனபதி கனல்மூழ்க-
நவசஅநுமனொ டெழுபதுகவிகுழ
அணையிலலையெறி யெதிரமர்பொருதிடு
களரிதனிலொரு கணைவிடுமடலரி
மருகோனே;
சருவுமவுணர்கள் தளமொடுபெருவலி
யகலநிலைபெறு சயிலமுமிடிசெய்து
தருமனவர்பதி குடிவிடுபதணிசை மயில்வீரா-
தருணமணியவை பலபலசெருகிய
தலையள்துகிலிடை யழகியகுறமகள்
தனதுதனமது பரிவொடுதழுவியபெருமாளே.()

470 விடமுமமுதமு மிளிர்வனஇணைவிழி
வனசமலதழல் முழுகியசரமென
விரைசெய்ம்ருகமத அளகமுமுகிலல
வொருஞான-

* புகவரு=புகுவதற்கு அரிதாகிய.

விழியின்வழிகெட இருள்வதொரிருளென
மொழியுமமுதல வுயிர்கவர்வலையென
விழையுமிளநகை தளவலகளுவென
வியனுபித்;

தடமுமடுவல படுகுழியென இடை
துடியுமலமத னுருவெனவனமுலை
சயிலமலகொலை யமனெனமுலைமிசை
புளகோவை-

நரளமணியல யமன்விடுகயிறென
மகளிர்மகளிரு மலபலவினைகொடு
சயையுமுருவென வுணர்வொடுபுணர்வது
மொருநாளோ;

அடவிவனிதையர் தனதிருபரிபுர
சரணமலரடி மலர்கொடுவழிபட
அசலமிசைவிளை புனமதிலினிதுறை
தனிமானும்-

அமரரரிவையு மிருபுடையினும்வர
முகரமுகபட கவளதவளகர
அசலமிசைவரு மபிநவகலவியும் விளையாடு;

கடகபுளகித புயகிரிசமுக*வி
கடககசரத தாரகதநிசிசரர்
கடக†பயிரவ ‡கயிரவமலாகளும் எரிதீயுங்-

கருகவொளிவிடு தனுடாரகவுதம
புனிதமுனிவர்நாம அருணையிலறாவளர்
கருணையுமைதருசரவணசுரபதி பெருமாளே.()

471. §கமரிமலர்குழல சரியபுளகித
கனகதனகிரி யசையபொருவிழி
கணைகளெனநுதல் புரளதுகிலுடை நெகிழ்மாதர்-

---

* விகட அக. † பயிரவன்=பயங்கரத்தைச் செய்வோன.
‡ கயிரவம்=செவ்வல்லி. § கமரி=கம+அரி. கமம்=நிறைவு. அரி=வண்டு.

கரியமணிபுர ளரியகதிரொளி
பரவஇணைகுழை யசையநகைகதிர்
கனகவளைகல நடைகள்பழகிகள் மயில்போல;

திமிருமதபுழு கொழுகதெருவினி
லலையவிலைமுலை தெரியமயல்கொடு
திலதமணிமுக அழகுசுழலிக ளிதழூறல்-

திரையில்முதென கழைகள்பலசுளை
யெனவுமவர்மயல் தழுவுமசடனை
திருகுபுலைகொலை கலிகள்சிதறிடஅருள்தாராய்;

குமரகுருபர குமரகுருபர
குமரகுருபர குமரகுருபர
குமரகுருபர குமரகுருபர எனதாளம்-

குரைசெய்முரசமொ டரியவிருதொலி
டமடடமடம டமடடமவென
குமுறதிமிலைச லரிகினரிமுத விவைபாட;

அமரர்முனிவரு மயனுமனைவரு
மதுகைமலர்கொடு தொழுதுபதமுற
அசுரர்பரிகரி யிரதமுடைபட விடும்வேலா-

அகிலபுவனமொ டடையவொளிபெற
அழகுசரண்மயில் புறமதருளியொ
ரருணகிரிகுற மகளைமருவிய பெருமாளே.(௯)

172. கயல்விழித்தேனெனைச் செயலழித்தாயெனக்
கணவகெட்டேனெனப் பெறுமாது-

கருதுபுத்ராஎனப் புதல்வரப்பாஎனக்
கதறிடப்பாடையிற் றலையீதே;

பயில்குலத்தாரழப் பழையநட்பாரழப்
பறைகள்கொட்டாவரச் சமனாரும்-
பரியகைப்பாசம்விட் டெறியுமப்போதெனைப்
பரிகரித்தாவியைத் தரவேணும்;

அயிலறச்சேவல்கைக் கிளிதரத்தோகையுற்
றருணையிற்கோபுரத் துறைவோனே-
அமரரத்தாசிறுக் குமரிமுத்தாசிவத்
தரியசொற்பாவலர்க் கெளியோனே;
புயலிளைப்பாறுபொற் சயிலமொய்ச்சாரலிற்
புனமறப்பாவையைப் புணர்வோனே-
பொடிபடப்பூதரத் தொடுகடற்சூரனைப்
பொருமுழுச்சேவகப் பெருமாளே. (௪௦)

473. கறுவுமிக்காவியைக் *கலகுமக்காலனைத்
திலகுகட்சேல்களிப் புடனாடக்-
கருதிமுற்பாடு†கட் டளையுடற்பேசியுட்
களவினிற்காசினுக் குறவாலுற்;
றுறுமலர்ப்பாயலிற் றுயர்விளைத்தூடலுற்
றுயர்பொருட்கோதியுட் படுமாதா-
ருறவினைக்கேயுளத் தறிவுகெட்டேனுயிப
புணையிணைததாள்தனைத் தொழுவேனோ;
மறையெடுத்தோதிவச் சிரமெடுத்தானுமைச்
செறிதிருக்கோலமுற் றணைவானும்-
‡மறைகள்புக்காரெனக் குவடுநெட்டாழிவற்
றிடஅடற்சூரனைப் பொரும்வேலா;
அறிவுடைத்தாருமற் றுடனுனைப்பாடலுற்
றருணையிற்கோபுரத் துறைவோனே-
அடவியிற்றோகைபொற் றடமுலைக்காசையுற்
றயருமச்சேவகப் பெருமாளே. (௪௧)

474. பரியகைப்பாசம்விட் டெறியுமக்காலனுட்
பயனுயிர்ப்போயகப் படமோகப்-
படியிலுற்றோனைப் பலர்கள்பற்றுஅடற்
படரெரிக்கூடுவிட் டலைநீரிற்;

* கலகும்=கலக்கும். † கட்டளை உடல்=அளவானபொருள்,
‡ மறைகள் புக்கார் என=அடைக்கலம்புகுந்தாரென,

பிரியுமிப்பாதகப் பிறவியுற்றேமிகப்
பிணிகளுக்கேயிளைத் தழல்நாயேன்-
பிழைபொறுத்தாயெனப் பழுதறுத்தாளெனப்
பிரியமுற்றோதிடப் பெறுவேனோ;
கரியமெய்க்கோலமுற் றரியினற்றாமரைக்
கமைவபற்றாசையக் கழலோர்முன்-
கலைவகுத்தோதிவெற் பதுதுளைத்தோனியற
கடவுள்செச்சேவலைக் கொடியோனென்;
அரியநற்பாடலைத் தெரியுமுற்றோர்கிளைக்
கருணையிற்கோபுரத் துறைவோனே-
அடவியிற்றோகைபொற் றடமுலைக்காரையுற்
றயருமச்சேவகப் பெருமாளே. (௧௨)

475. தருணமணிவானிலத்தி னருணமணியாலவிட்ட-
ஏழலமளிமீதெறிகரு நிலவாலே-
தலைமைதவிராமனத்தி னிலைமையறியாதெதிர்த்த
தறுகணமதவேளதொடுகை கணையாலே;
தருணமடமாதர்கற்ற வசையின்மிகைபேசமுற்று
மருவுமெனதாவிசற்று மழியாதே-
மகுடமணிவாரிசைக்கும் விகடமதுலாவுசித்ர
மயிலின்மிசையேறிநித்தம் வரவேணும்;
கருணையகலாவிழிச்சி களபமழியாமுலைச்சி
கலவிதொலையாமறத்தி மணவாளா-
கடுவுடையராநிரைத்த சடிலமுடிமீதுவைத்த
கடியமலராதரித்த கழல்வீரா;
அருணமணியாலமைத்த கிரணமணிசூழும்வெற்றி
அருணைநகர்கோபுரத்தி லுறைவோனே-
அசுரர்குலம்வேரறுத்து வடவனலைமீதெழுப்பி
அமரர்சிறைமீளவிட்ட பெருமாளே. (௧௩)

476. முழுகிவடவா முகத்தி னெழுகனலிலேபிறக்கு
முழுமதிநிலாவினுக்கும — வசையாலும்-
மொழியுமடமாதருக்கு மினியதனிவேயிசைக்கு
முதியமதராஜனுக்கு — மழியாதே;
புழுகுதிகழ்நீபமத்தி லழகியகுராநிரைத்த
புதுமையினிலாதிரட்டி — புயமீதே-
புணருமவகைதானினைத்த துணரும்வகைநீலசித்ர
பொருமயிலிலேறிநித்தம — வரவேணும்;
எழுமகரவாவிசூழு பொழிலருணைமாநகர்க்கு
ளெழுகரியகோபுரத்தி — லுறைவோனே-
இடைதுவளவேடுவச்சி படமசையவேகனத்த
இளமுலைவிடாதசித்ர — மணிமார்பா;
செழுமகுடநாகமொய்த்த ஒழுகுபுனல்வேணிவைத்த
சிவனைமுதலோதுவித்த — குருநாதா-
திசைமுகன்முராரிமற்று மரியபலதேவருற்ற
சிறையடையமீளவிட்ட — பெருமாளே. (௧௪)

477. ஆலவிழிநீலத் தாலதரபானத்
தாலளகபாரக் — கொண்டலாலே-
ஆரநகையாலவிற் போருநுதனினூல்வித
தாரநடையால்நற் — கொங்கையாலே;
சாலமயலாகிக் காலதிரிசூலத்
தாலிறுகுபாசத் — துன்பமூழ்கித்-
தாழ்வினுயிர்வீழ்ப்பட் டேழ்வினைவிடாமல்
சாவதன்முனேவற் — கொண்டிடாயோ;
சேலைதருகானிற் கோலமறமானைத்
தோளிலுறவாகக் — கொண்டவாழ்வே-
சோதிமுருகாநித் தாபழயஞானச்
சோணகிரிவீதிக் — கந்தவேளே;
பாலககலாபக் கோமளமயூரப்
பாகவுமைபாகத் — தன்குமாரா-

பாதமலர்மீதிற் போதமலர்தூவிப்
பாடுமவர்தோழத் தம்பிரானே.(௧௫)

478. பேதகவிரோதத் தோதகவினோதப்
பேதையர்குலாவைக் கண்டுமாலின்-
பேதைமையுறாமற் றேதமகலாமற்
பேதவுடல்பேணித் தென்படாதே;
*சாதகவிகாரச் சாதலவைபோகத்
தாழ்விலுயிராகச் சிந்தையாலுன்-
தாளவடிவேலைச் சேவல்தனையேனச்
சாரல்மறமானைச் சிந்தியேனோ;
†போதகமயூரப் போதககடாமப்
போதருணைவீதிக் கந்தவேளே-
‡போதககலாபக் கோதைநமுதுவானிற்
போனசிறைமீளச் சென்றவேலா;
பாதகபதாதிச் சூரன்முதல்வீழப்
பாருலகுவாழக் கண்டகோவே-
பாதமலர்மீதிற் போதமலர்தூவிப்
பாடுமவர்தோழத் தம்பிரானே. (௧௬)

479. அமுதமூறுசொ லாகியதோகையர்
பொருளுளாரையெ ணேணயுணேயெ
ணருகுவீடிது தானதில்§வாருமெ னுரைகூறும்
அசடுமாதர் ||குவாதுசொல்கேடிகள்
தெருவின்மீதுகு லாவியுலாவிகள்
அவர்கள்மாயைப டாமல்கெடாமலநி
னருள்தாராய்;

---

* சாதக விகாரச் சாதல=துன்பமான பிறப்பு இறப்பு.

† போதக மயூர போது அக அகடு ஆமன் போது=யானை, மயில் இவைகளின்மேல் மலராசனமிட்ட மத்தியஸ்தானத்தி லெழுந்தருளிவருகின்ற. ‡ போதக கலாபகோதை முதுவான்=தெய்வயானையம்மை அவதரித்த முதிய விண்ணுலகம்.

§ வாரும் என உரை கூறும். || குவாது=குதர்க்கம்.

குமரிகாளிவ ராகிமகேஸ்வரி
கௌரிமோடிசு ராரிநிராபரி
கொடியசூலிசு டாரணியாமளி மகமாயி-
குறளுருபமு ராரிசகோதரி
யுலகதாரிஉ தாரிபராபரி
குருபராரிவி காரிநமோகரி அபிராமி;
சமரநீலிபு ராரிதனாயகி
மலைகுமாரிக பாலிநாரணி
சலிலமாரிசி வாயமனோகரி பரையோகி-
சவுரிவீரிமு நீர்விடபோஜனி
திகிரிமேவுகை யாளிசெயாளொரு
சகலவேதமு மாயினதாயுமை யருள்பாலா;
திமிதமாடுசு ராரிநிசாசரர்
முடிகடோறு*க டாவியிடேயொரு
சிலபசாசு†கு ணலிநிணமுண விடும்வேலா-
திருவுலாவுசோ ணேசரணாமலை
முகிலுலாவுவி மானநவோநிலை
சிகரமீதுகு லாவியுலாவிய பெருமாளே.(௪௭)

480. உருகுமாமெழு காகவுமேமயல்
பெருகுமாசையு ளாகியபேர்வரி
லுரியமேடையில் வார்குழல்நீவிய வொளிமானார்-
உடைகொள்‡மேகலை யால்முலைமூடியும்
நெகிழநாடிய தோதகமாடியு
முவமைமாமயில் போல்நிறமேனிய ருனாயாடும்;
கரவதாமன மாதர்கள்நீள்வலை
கலகவாரியில் வீழடியேனெறி
கருதொணாஅதி பாதகனேசம தறியாத-

* கடாவி யிடேய்=கடாவி யிட்டு, ஏய்.
† குணலி நிணம் உண=குணலையிட்டு நிணம் உண்ண.
‡ மேகலை=ஆடை.

கசடமுடனே யாளவுமேயருள்
கருணைவாரிதி யேயிருநாயகி
கணவனேயுன தாளிணைமாமலர் தருவாயே;

சுருதிமாமொழி வேதியன்வானவர்
பரவுகேசனே யாயுதபாணிநல்
துளபமாலையை மார்பணிமாயவன் மருகோனே-

தொலைவிலாஅசு ரேசர்களானவர்
துகளதாகவு மேயெதிராடிடு
சுடரின்வேலவ னேயுலகேழ்வலம்
வருவோனே;

அருணர்கோடியி னொளிவீசிய
தருணவாண்முக மேனியனேயர
னிணையுநாயகி பாலகனேநிறை கலையோனே-

அணிபொன்மேருயர் கோபுரமாமதி
ளதிருமாரண வாரணவீதியு
ளருணைமாநகர் மேவியுலாவிய பெருமாளே. ()

481. கரியுரிஅரவ மணிந்தமேனியர்
கலைமதிசலமு நிறைந்தவேணியர்
கனல்மழுவுழையு மமர்ந்தபாணியர் கஞ்சமாதின்-

கனமுலைபருகி வளர்ந்தகாமனை
முனிபவர்கயிலை யமர்ந்தகாரணர்
கதிர்விரிமணிபொ னிறைந்ததோளினர்
கண்டகாள;

விரிவெனவுனது ளுகந்தவேலென
மிகவிருகுழையு மடர்ந்துவேளினை
யனையவருயிரை விழுங்கிமேலும்வெ
ருண்டுநாடும்-

வினைவிழிமகளிர் தனங்கள்மார்புற
விதமிகுகலவி பொருந்திமேனியு
மெழில்கெடநினைவு மழிந்துமாய்வதொ
ழிந்திடாதோ;

எரிசொரிவிழியு மிரண்டுவாளெயி
றிருபிறைசயில மிரண்டுதோள்முகி
லெனவருமசுரர் சிரங்கள்மேருஇ டிந்துவீழ்வ-
தெனவிழமுதுகு பிளந்துகாளிக
ளிடுபலியெனவு நடந்துதாள்தொழ
எதிர்பொருதுதிர முகந்தவேகமு கைந்தவேலா;
அரிகரியுழுவை யடர்ந்தவாண்மலை
அருணையிலறவு முயர்ந்தகோபுர
மதிலுறைகுமர அனந்தவேதமொ ழிந்துவாழும்-
அறுமுகவடிவை யொழிந்துவேடர்கள்
அடவியிலரிவை குயங்கள்தோய்புய
அரியரபிரம புரந்தராதியர் தம்பிரானே. (கசு)

482. கனைகடல்வயிறுகு ழம்பிவாய்விட
வடதமணியகிரி கப்பமாய்நட
கணபணவிபரித கந்தகாபு யங்கராஜன்-
கயிறெனஅமரா னந்தகோடியு
முறைமுறையமுதுக டைந்தநாளொரு
கதியறவுலகைவி ழுங்குமேகலு ழுங்குபோல்;
வினைமதகரிகளு மெண்டிசாமுக
கிரிகளுமுறுகிட அண்டகோளகை
வெடிபடஎவரையும் விஞ்சிமேலிடு நஞ்சுபோல-
விடுகுழையளவும ளந்துகாமுக
ருயிர்பலிகவர்வுறு பஞ்சபாதக
விழிவலைமகளிரொ டன்புகூர்வதொ
ழிந்திடாதோ;
முனைபெறவளையஅ ணைந்தமோகர
நிசிசரர்கடகமு றிந்துதூளெழ
முகிலெனவுருவமி ருண்டதாருக ணஞ்சமீன-
முழுகியதிமிரத ரங்கசாகர
முறையிடஇமையவர் தங்களூர்புக
முதுகிரியுருவமு னிந்தசேவக செம்பொன்மேரு;

அனையனகனவித சண்டகோபுர
அருணையிலுறையும ருக்துணைமுலை
அபிநவவனிதைத ருங்குமாரநெ
ருங்குமரக்கொண்-
டடவியில்வடிவுக ரந்துபோயொரு
குறமகள்பிறகுதி ரிந்தகாமுக
அரிபரபிரமபு ரந்தராதியர் தம்பிரானே. (௨0)

483. இடமடுசுறவை முடுகியமகர
மெறிகடலிடையெழு திங்களாலே-
இருவினைமகளிர் மருவியதெருவி
லெரியெனவருசிறு தென்றலாலே;
தடநடுவுடைய கடிபடுகொடிய
சரம்விடுதறுகண னங்கனாலே-
சரிவளைகழல மயல்கொளுமரிவை
தனிமலரணையினு லங்கலாமோ;
வடகுலசயில நெடுவுடலசுரர்
மணிமுடிசிதறஎ றிந்தவேலா-
மறமகளமுத புளகிதகளப
வளரிளமுலையைம ணந்தமார்பா;
அடலணிவிகட மரகதமயிலி
லழகுடனருணையி னின்றகோவே-
அருமறைவிதிமுறைமுறைபகரு
மரியபிரமர்கள் தம்பிரானே. (௨க)

484. இரவியுமதியுந் தெரிவுறஎழுமம்
புவிதனிலினமொன் றிடுமாதும்-
எழில்புதல்வருமின் றழுதுளமுருகும்
மிடர்கொடு*நடலம் பலகூறக்;
கருகியவுருவங் கொடுகனல்விழிகொண்
டுயிர்தனைநமனுங் கருதாமுன்-

* நடலம்=துன்பமொழி

354. ஆலகாலப டப்பைமடைபயா
ஈரவாளற வெற்றுமவிழிச்சியர்
யாவராயினும் நத்தியழைப்பவர் தெருவூடே-
ஆடியாடிந டப்பதொர்பிச்சியர்
பேசியாசைகொ டுத்துமருட்டிகள்
ஆசைவீசிய ணைக்குமுலைச்சியர் பலரூடே;
மாலையோதிவி ரித்துமுடிப்பவர்
சேலைதாழநெ கிழ்த்தரைசுற்றிகள்
வாசம்வீசும ணத்தில்மினுக்கிகள் உறவாமெல-
மாயையூடுவி ழுத்தியழுத்திகள்
காமபோகவி னைக்குள்நுனைப்பணி
வாழ்விலாமல்ம லச்சனனத்தினி ஊழல்வேலை;
மேலைவானொரு ரைத் * தசரற்கொரு
பாலனாகியு தித்தொர்முனிக்கொரு
வேள்விகாவல்ந டத்தி † யகற்குரு அடியாலே-
மேவியேமிதி லைச் ‡ சிலைசெற்றுமின்
மாதுதோள்தழு விப்பதிபுக்கிட
வேறுதாயட விக்குள்விடுத்த§பி னவனோடே;
ஞாலமாதொடு புக்கவனத்தினில்
வாழும்வாலிப டக்கணைதொட்டவ
ஞடிராவண னைச்செகுவித்தவன் மருகோனே-
ஞானதேசிக சற்குருஉத்தம
வேலவாநெறு வைட்பதிவித்தக
‖ நாகமாமலைநாற்பெறநிற்பதொர்பெருமாளே.

---

* தசரதற்கொரு என்பது, தசரற்கொரு எனத்திரிந்தது.

† அ-கற்கு-உரு-அடியாலே-மேவி= (அகலிகையாகிய) அந்தக் கல்லைத்திருவடியினால் (மிதித்துப்பழைய) உருவெய்தும்படிசெய்து.

‡ சிலைசெற்று=வில்லைமுறித்து,

§ பின்னவன்=தம்பியாகிய லக்ஷ்மணன்.

‖ நாகமாமலை என்பதும் திருச்செங்கோடு.

சிலைக்குநேர்புரு வப்பெருநெற்றிக
ளடுப்புமார்பிக ளெச்சிலுதட்டிகள்
சிரித்துமானுடர் சித்தமுருக்கிகள் விழியாலே;

வெருட்டிமேல்விழு பப்பரமட்டைகள்
மிகுத்தபாவிகள் வட்டமுகத்தினை
மினுக்கியோலைகள் பித்தளையிற்பணி மிகநீருல்-

விளக்கியேகுழை யிட்டபுரட்டிகள்
தமக்குமால்கொடு நிற்குமருட்டனை
விடுத்துநானொரு மித்திருபொற்கழல்
பணிவேனோ;

தரித்ததோகண தக்கணசெக்கண
குகுக்குகூகுகு குக்குகுகுக்குகு
தகுத்ததீதிகு தக்குகுதிக்குகு எனதாளம்-

தடக்கைதாளமு மிட்டியல்மத்தள
மிடக்கைதாளமு மொக்கநடித்தொளி
தரித்தகூளிகள் தத்திமிதித்தென கணபூதம்;

அருக்கனுமொளி யிற்ப்ரபையுற்றிடு
மிரத்னமாமுடி யைக்கொடுகக்கழ
லடக்கையாடிநிணத்தையெடுத்துண அறவேதான்-

அரக்கர்சேனைகள் பட்டுவிழச்செறி
திருக்கைவேல்தனை விட்டருளிப்பொரும்
அருட்குகாஅரு ணைப்பதியுற்றருள்
பெருமாளே. (உச)

487. முகத்துலக்கிக *ளாசாரவினிகள்
விலைச்சிறுக்கிகள் நேராஅசடிகள்
முழுச்சமர்த்திகள் காமாவிரகிகள் முந்துகூது-

மொழிப்பரத்தைகள் காசாசையில்முலை
பலர்க்கும்விற்பவர் நாணாஅனுபவ
முயற்றுபொட்டிகள் மோகாவலமுறு
கின்றமூடர்;

* ஆசார ஈனிகள்.

செகத்திலெத்திகள் சார்வாய்*மயகிகள்
திருட்டுமட்டைகள் மாயாசொரூபிகள்
சிரித்துருக்கிகள் ஆகாவெனநகை சிந்தைமாயத்-

திரட்பொறிச்சிகள் மாபாவிகளப
கடத்தசட்டைகள் மூதேவிகளொடு
திளைத்தலற்றிரு சீர்பாதமுமினி
யென்றுசேர்வேன்;
தொகுத்தொகுத்தொகு தோதோதொகுதொகு
செகுச்செகுச்செகு சேசேசெககண
தொகுத்தொகுத்தொகு தோதோதொகுதொகு
தொந்ததீதோ-

துடுட்டுடுட்டுடு டேடேடுடுடு
திகுத்திகுத்திகு தீதோளனவொரு
துவக்கநிர்த்தன மாடாவுறைபவர்
தொண்டர்பேணும்;
அகத்தியப்பனு மால்வேதனும்அறம்
வளர்த்தகற்பக மாஞாலியுமகி
ழவுற்றளித்தபி ரானேஅருணையில் நின்றகோவே-

அமர்க்களத்தொரு சூரேசனைவிழ
முறித்துழக்கி†ய வானோர்குடிபுக
அமர்த்திவிட்டசு வாமீஅடியவர் தம்பிரானே.()

428. கேதகையபூமுடித்த மாதர்தமயாலிலுற்று
கேவலமதானஅற்ப நினைவாலே-

கேள்வியதிலாதிருக்கு மூழ்வினையினால்மிகுத்த
கேடுறுகவேநினைக்கும் வினையாலே;

வேதனையிலேமிகுத்த பாதகனுமாயவத்தில்
மேதினியெலாமுழற்று மடியேனை-

வீடுதவியாளவெற்றி வேல்கரமதேயெடுத்து
வீறுமயில்மீதிலுற்று வருவாயே;

---

* மயகிகள்=மயக்கிகள். † அவ்வானோர்.

நீதிநெறியையழித்த தாருகனைவேரறுத்து
நீடுபுகழ்தேவர்கள் குடியேற-
நீடருளினால்விடுத்த பாலகுமாரசெழித்த
நீலநிறமாலதனக்கு மருகோனே;
சோதியனலாவுதித்த சோணகிரிமாமலைக்குள்
* சோபைவடகோபுரத்தி லுறைவோனே-
சோனைமழைபோலெதிர்த்ததானவர்கள்மாளவெறுறி
தோளின்மிசைவாளெடுத்த பெருமாளே. (உசு)

489. கோடுசெறிமத்தகத்தை வீசுபலைதத்தவொத்தி
கூறுசெய்தழித்துரித்து நடைமாணூர்-
கோளுலவுமுப்புரத்தை வாளெரிகொளுத்திவிட்ட
† கோபநுதலத்தரத்தர் குருநாதா;
நீடுகனகத்தலத்தை யூடுருவிமற்றவெற்பு
நீறெழமிதித்தநித்த மனதாலே-
‡ நீபமலர்பத்திமெத்த வோதுமவர்சித்தமெத்த
நீலமயில்தத்தவிட்டு வரவேணும்;
ஆடலணிபொற்சிலைக்கை வேடுவர்புனக்குறத்தி
ஆரமதுமெத்துசித்ர முலைமீதே-
ஆதரவுபற்றிமெத்த மாமணிகிறைத்தவெற்றி
ஆறிருதிருபபுயத்தில் அணைவீரா;
தேடிமையொர்புத்திமெத்தி நீடுறநினைத்தபத்தி
சீருறவுளத்தெரித்த சிவவேளே-
தேறருணையிற்றரித்த சேண்முகடுடத்தடர்த்த
தேவர்சிறைவெட்டிவிட்ட பெருமாளே. (உஎ)

490. அருக்கார்நலத்தைத் திரிப்பார்மனத்துக்
கடுத்தாசைபற்றித் தளராதே-

---

* சோபை=அழகு, ஒளி † கோபநுதல்=கோபங்குறித்த.
‡ நீபமலர் பத்தி=நீபமலர்சூடிய புயபந்திகளின்சிறப்பை.

அடற்காலனுக்குக் *கடைக்கால்மிதித்திட்
டறப்பேதகப்பட் டழியாதே;
†கருக்காரர்நட்பைப் பெருக்காசரித்துக்
கலிச்சாகரத்திற் பிறவாதே-
கருத்தாலெனக்குத் திருத்தாளளித்துக்
கலைப்போதகத்தைப் புகல்வாயே;
ஒருக்கால்நினைத்திட் ‡டிருக்கால்மிகுத்திட்
டுரைப்பார்கள்சித்தத் துறைவோனே-
உரத்தோளிடத்திற் குறத்தேனைவைத்திட்
டொளித்தோடுமெற்றிக் குமரேசா;
செருக்காதருக்கிச் §சுரர்ச்சூர்நெருக்கச்
செருச்சூர்மரிக்கப் பொரும்வேலா-
திறற்பூதலத்திற் றிரட்சோணவெற்பிற்
றிருக்கோபுரத்திற் பெருமாளே. (௨௮)

491. அருமாமதனைப் பிரியாதசரக்
கயலார்நயனக் கொடியார்தம்-
அழகார்புளகப் புழுகார்சயிலத்
தணையாவலிகெட் டுடல்தாழ;
இருமாநடையுங் குறைபோயுணர்வற்
றிளையாவுளமுக் குயிர்சோர-
எரிவாய்நரகிற் புகுதாநபயக்
கிருபாதமெனக் கருள்வாயே;
ஒருமால்வரையைச் சிறுதூள்படவிட்
டுரமோடெறிபொற் கதிர்வேலா-
உறைமானடவிக் குறமாமகளுக்
குருகாதிருபொற் புயவீரா;

---

* கடைக்கால மிதித்திட்டு=அடிபட்டடைபோலி.

† கருக்காரர்=பிறவிக்கேதுவாகும் செய்கையோர்.

‡ இருக்கால்=இரண்டு திருவடிகளையும்.

§ சுரர்ச்சூர் நெருக்கு=சுரர்களாகிய தெய்வத்தன்மையோரை ஒடுக்கிய.

திருமால்கமலப் பிரமாவிழியிற்
றெரியாஅரனுக் கரியோனே-
செழுநீர்வயல்சுற் றருணபுரியிற்
றிருவீதியினிற் பெருமாளே. (உ௯)

492. அழுதுமாவாவெனத் தொழுதுமூடேடெநக்
கவசமாயாதரக் கடலூடுற்-
றமைவில்கோலாகலச் சமயமாபாதகர்க்
கறியொணாமோனமுத் திரைநாடிப்;
பிழைபடாஞானமெய்ப் பொருள்பெறாதேவினைப்
பெரியஆதேசபுற் புதமாய-
பிறவிவாராகரச் சுழியிலேபோய்விழப்
பெறுவதோநானினிப் புகல்வாயே;
பழையபாகீரதிப் படுகைமேல்வாழ்வெனப்
படியுமாறுயினத் தனசாரம்-
பருகுமாறனனச் சிறுவசோணாசலப்
பரமமாயூரவித் தகவேளே;
பொழுதுசூழ்போதுவெற் பிடிபடாபார்முதற்
பொடிபடாவோடமுத் தெறிமீனப்-
புணரிகோகோவெனச் சுருதிகோகோவெனப்
பொருதவேலாயுதப் பெருமாளே. (௩௰)

493. ஆனைவரிக்கோடிளநீர்ப் பாரமுலைச்சாரசைபட்
டாடைமறைத்தாடுமலர்க் குழலார்கள்-
ஆரவடத்தோடலையப் பேசிநகைத்தாசைபொருட்
டாரையுமெத்தாகமயக் கிடுமோகர்;
சோனைமழைப்பாரவிழித் தோகைமயிற்சாதியர்கைத்
தூதுவிடுத்தேபொருளைப் பறிமாதர்-
தோதகமுற்றேழ்நரகிற் சேருமழுக்காயனையுட்
சோதியொளிப்பாதமளித் தருள்வாயே;

தானதனத்திதிமிலைப் பேரிகைகொட்டாசமலைச்
சாயகடறகூரைவதைத் திடுவோனே -
தாளவியற்சோதிநிறக் காவினெழுக்கோலியெடுத்
தாபரம்வைத்தாடுபவர்க் கொருசேயே;
தேனிரசக்கோவையிதழ்ப் பூவைகுறப்பாவைதனத்
தேயுருகிச்சேருமணிக் கதிர்வேலா -
சீரருணைக்கோபுரமுற் றுணபுனத்தோகையுமெய்த்
தேவமகட்கோரருணைப் பெருமாளே. (௯௧)

494. இடருக்கிடாகிய கொடுமைக்கணைமேல்வரு
மிறுதிச்சிறுகால்வரு மதனாலே -
இயலைத்தருகானக *முயலைத்தருமேனியி
லெரியைத்தருமாமதி நிலவாலே;
தொடரக்கொடுவாதையி லடையக்கரைமேலலை
தொலையத்தனிவீசிய கடலாலே -
துணைபற்றணிபூமல ரணையிற்றனியேனுயிர்
துவளத்தருமோதுயர் தொலையாதோ;
வடபொற்றலமேருவின் முடுகிப்பொருசூரனை
மடியச்சுடவேவிய வடிவேலா -
மறவக்குலமாமொரு குறமெய்த்திருமாமகள்
மகிழப்புனமேவிய மயில்வீரா;
அடரப்படர்கேதகை மடலிற்றழைசேர்வய
லருணைத்திருவீதியி லுறைவோனே -
அவனித்திருமாதொடு சிவனுக்கிமையாவிழி
அமரர்க்கரசாகிய பெருமாளே. (௯௨)

495. இமராஜனிலாவதெறிக்குங் கனலாலே -
இளவாடையுமூருமொறுக்கும் படியாலே;
சமராகியமாரனெடுக்குங் கணையாலே -
தனிமானுயிர்சோருமதற்கொன் றருள்வாயே;

---

* முயலைத்தருமேனி=முயற் களங்கத்தைக் காட்டும் வடிவம்.

குமராமுருகாசடிலத்தன் குருநாதா-
குறமாமகளாசைதணிக்குந் திருமார்பா;
அமராவதிவாழ்வமரர்க்கன் றருள்வோனே-
அருணைபுரிவீதியினிற்கும் பெருமாளே. (௩௩)

496. இரதசுரதமுலை களுமார்புகுத்த நுதல்வேர்வரும்ப
அமுதநிலையில்விர லுகிரேகைதைக்க மணிபோல்விளங்க
இசலிசலியுப ரிதலீலையுற்று இடைநூல்நுடங்க
வுளமகிழ்ச்சியினோடே-
இருவருடலுமொரு வுருவாய்நயக்க முகமேலழுந்த
அளகமவிழவிழி களுமேகலிக்க நயனூரவிந்த
லகரிபெருகஅத ரமுமேயருந்தி முறையேயருந்த
உரையெழுப்பரிவாலே;
புருவநிமிரஇரு *கணைவாள்நிமைக்க வுபசாரமிஞ்ச
அவசகவசமள வியலேந்ரிக்க அதிலேயனந்த
புதுமைவிளையஅது பரமாபரிக்க இணைதோளுமொன்றி
அதிசுகக்கலையாலே-
டளகமுதிரவிர கமென்வாரிதத்த வனைநாண்மழுங்க
மனமுமனமுமுரு கியெயாதரிக்க வுயிர்போலுகந்து
பொருளதளவுமரு வுறுமாயவித்தை விலைமாதர்சிங்கி
விடஅருட்புரிவாயே,
டரவுமகரமுக ரமுமேவலுற்ற சகரால்விளைந்த
தமரதிமிரபிர பலமோகரத்ந சலராசிகொண்ட
படியைமுழுதுமொரு நொடியேமதித்து வலமாகவந்து
சிவனிடத்தமர்சேயே-
பழநிமிசையிலிசை யிசையேரகத்தில் திருவாவினன்கு
டியினில்பிரமபுர மதில்வாழ்திருந்த ணிகையூடுமெண்டர்
பதியுமுதியகதி யதுநாயெனுக்கு முறவாகிநின்று
கவிதையைப்புனைவோனே;
அரியுமயனுமம ருமாயசிட்ட பரிபாலனன்ப
ரடையுமிடரைமுடு கியெனுறதுட்ட கொலைகாரரென்ற
அசுரர்படையையடை யவும்வேரறுத்த அபிராமசெந்தி
லுரகவெம்படையோனே-

*வாள் என்பது கணவாள் என்றாயிற்று.

அருணகிரணகருணையபூரணச்ச ரணமேலெழுந்த
இரணகரணமுரா னுறுசூரனுட்க மயிலேறுகந்த
அருணையிறையவர்பெ ரியகோபுரத்தில் வடபாலமர்ந்த
அறுமுகப்பெருமாளே. (௩௪)

497. இரவுபகற் பலகாலும்-
இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்;
திரமதனைத் தெளிவாகத்-
திருவருளைத் தருவாயே;
பரகருணைப் பெருவாழ்வே-
பரசிவதத் துவஞானா;
அரனருள்சற் புதல்வோனே-
அருணகிரிப் பெருமாளே. (௩௫)

498. இருவர்மயலோ அமளிவிதமோ
என்னசெயலோ அணுகாத-
இருடிஅயன்மா லமரரடியா
ரிரையுமொலிதா னிவைகேளா;
தொருவனடியே னலறுமொழிதா
னொருவாபரிவாய் மொழிவாரோ-
உனதுபததூள் புவனகிரிதா
னுனதுகிருபா கரமேதோ;
பரமகுருவா யணுவிலசைவாய்
பவனமுதலா கியபூத-
படையுமுடையாய் சகலவடிவாய்
பழையவடிவா கியவேலா;
அரியுமயனோ டபயமெனவே
அயிலையிருள்மேல் விடுவோனே-
அடிமைகொடுநோய் பொடிகள்படவே
அருணகிரிவாழ் பெருமாளே. (௩௬)

499. இருவினையஞ்ச மலவகைமங்க
இருள்பிணிமங்க மயிலேறி-
இனவருளன்பு மொழியகடம்பு
வினதகமுங்கொ டளிபாட;

கரிமுகனெம்பி முருகனெனண்டர்
கனிமலர்சிந்த அடியேன்முன்-
கருணைபொழிந்து முகமுமலர்ந்து
கடுகிநடங்கொ டருள்வாயே;
திரிபுரமங்க மதனுடல்மங்க
திகழ்நகைகொண்ட விடையேறி-
சிவம்வெளியங்க ணருள்குடிகொண்டு
திகழநடஞ்செய் தெமையீணு;
அரசியிடங்கொள் மழுவுடையெந்தை
அமலன்மகிழ்ந்த குருநாதா-
அருணைவிலங்கல் மகிழ்குறமங்கை
அமளிநலங்கொள் பெருமாளே. (௩௭)

500. இருவினையூண்பசும்பை கருவிளைகூன்குடம்பை
யிடரடைபாழ்ம்பொதும்ப ரிதவாரி-
இடைதிரிசோங்குகந்த மதுவதுதேங்குகும்ப
மிரவிடைதூங்குகின்ற பிணிசோவுக்;
குருவியல்பாண்டமஞ்சு மருவியகூண்டுநெஞ்சொ
டுயிர்குடிபோங்குரம்பை யழியாதென்-
றுலகுடனேன்றுகொண்ட கருமபிராந்தொழிந்து
னுபயபதாம்புயங்க ளடைவேனோ;
அருணையிலோங்குதுங்க சிகரகராம்புயங்கள்
அமரர்குழாங்குவிந்து தொழவாழும்-
அடியவர்பாங்கபண்டு புகலகிலாண்டமுண்ட
அபினவசார்ங்ககண்டன் மருகோனே;
கருணைமருகேந்த்ரஅன்ப ருடனுரகேந்த்ரர்கண்ட
கடவுள்நடேந்த்ரர்மைந்த வரைசாடும்-
கலபககேந்த்ரதந்த்ர அரசநிசேந்த்ரகந்த
கரகுலிசேந்த்ரர்தங்கள் பெருமாளே. (௩௮)

501. இருளளகமவிழமதி போதமுத்தரும்ப
இலகுகயல்புரளஇரு பாரபொற்றனங்கள்
இளகஇடைதுவளவளை பூசலிட்டிரங்க
எவராலும்-
எழுகரியகலைநெகிழ ஆசைமெத்தவுந்தி
யினியசுழிமடுவினிடை மூழ்கிநட்பொடந்த
இதழமுதுபருகிஉயிர் தேகமொத்திருந்து
முனிவாறி;
முருகுகமழ்மலரமளி மீதினிற்புகுந்து
முகவனசமலர்குவிய மோகமுற்றழிந்து
மொழிபதறவசமழிய ஆசையிற்கவிழ்ந்து
விடுபோதும்-
முழுதுணரவுடையமுது மாதவத்துயர்ந்த
பழுதில்மறைபயிலுவன ஞாதரித்துநின்று
முனிவர்சுரர்தொழுதருகு பாதபத்மமென்று
மறவேனே;
ஒருசிறுவன்மணமதுசெய் போதிலெய்த்துவந்து
கிழவடிவுகொடுமுடுகி வாசலிற்புகுந்து
உலகறியஇவனடிமை யாமெனக்கொணர்ந்து
சபையூடே-
ஒருபழையசருகுமடி ஆவணத்தையன்று
உரமொடவனதுவலிய வேகிழிக்கநின்று
உதறிமுறையிடுபழைய வேதவித்தர்தந்த
சிறியோனே;
அரியவுடுபதிகடவி யாடசச்சிலம்பொ
டழகுவடமணிமுடிவி யாளமிட்டணிந்த
அமரரொடுபலாமுடுகி ஆழியைக்கடைந்து
அமுதாக-
அருளுமரிதிருமருக *வாரணத்தையன்று
அறிவினுடனொருகொடியி லேதரித்துகந்த
அருணகிரிநகரிலெழு கோபுரத்தமர்ந்த
பெருமாளே. (௩௯)

*வாரணம்=கோழி.

502. இறுகுமணிமுலை மருவுதாளமு
மெரியுமுமிழ்மதி நிலவாலே-
*இரவியெனதுயிர் கவரவருகுழ
லிசையிலுறுகட லலையாலே;
தறுகண்ரதிபதி மதனன்விடுகொடு
சரமிலெளியெனு மழியாதே-
தருணமணிபொழி லருணைநகருறை
சயிலமிசையினில வரவேணும்;
முறுகுதிரிபுர மறுகுகனலெழ
முறுவலுடையவர் குருநாதா-
முடியகொடுமுடி யசுரர்பொடிபட
முடுகுமரகத மயில்வீரா;
குறவர்மடமகள் அமுர்தகனதன
குவடுபடுமொரு திருமார்பா-
கொடியசுடரிலை தனையுபெழுகடல்
குறுகவிடவல பெருமாளே. (௬௰)

503. உலையிலனலொத்த வுடலினனல்பற்றி
யுடுபதியைமுட்டி யமுதூற-
லுருகிவரவிட்ட பரமசுகமுற்று
வுனதடியைநத்தி நினையாமல்;
சிலைநுதலிலிட்ட திலதமவிர்பொட்டு
திகழ்முகவர்முத்து நகையாலே-
சிலுகுவலையிட்ட மயல்கவலைபட்டு
திருடனெனவெட்கி யலைவேனோ;
கலைகனகவட்ட திமிலைபறைகொட்ட
கனகமயில்விட்ட கதிர்வேலா-
கருதலரின்முட்டி கருகிவருதுட்ட
கதவமணருற்ற குலகாலா;

---

*இரவி=இராவி, வருந்தி.

அலைகடலுடுத்த தலமதனில்வெற்றி
அருணைவளர்வெற்பி லுறைவோனே;
அசுரர்களைவெட்டி யமரர்சிறைவிட்டு
அரசுநிலையிட்ட பெருமாளே. (௪௧)

504. கடல்பரவுதரங்கமீதெழு திங்களாலே-
கருதிமிகமடந்தைமார்சொல்வ தந்தியாலே;
வடவனலைமுனிந்துவீசிய தென்றலாலே-
வயலருணையில்வஞ்சிபோதந லங்கலாமோ;
இடமுமையையமணந்தநாதரி றைஞ்சும்வீரா-
எழுகிரிகள்பிளந்துவீழவ திரதவேலா;
அடலசுரர்கலங்கியோடமு னிந்தகோவே-
அரிபிரமபுரந்தராதியர் தம்பிரானே. (௪௨)

505. கமலமுகப் பிறைநுதல்பொற்
சிலையெனவச் சிரகணைநற்
கயலெனபொற சுழலுமவிழிக் குழல்கார்போல்-
கதிர்தரளொப் பியதசனக்
கமுகுகளப் புயகழைபொற்
கரகமலத் துகிர்விரலிற கிளிசேரும்;
குமரிதனத் திதலைமலைக்
கிசலியிணைக் கலசமெனக்
குவிமுலைசற் றசையமணிக் கலனுடைக்-
கொடியிடைபட் டுடைநடைபொற்
சரணமயிற் கொமனமெனக்
குனகிபொருட் பறிபவருக் குறவாமோ;
திமிலையுடுக் குடன்முரசுப்
பறைதிமிதித் திமிதிமெனட்
டிமிடிமிடிட் டிகுதிமிதித் தொலிதாளம்-
ரசெக் கணகதறத்
திடுதிடெனக் கொடுமுடியெட
டிகைசிலைபட் டுவரிபடச் சிலை*கோடி;

*கோடி=கோட்டி, வளைத்து,

துமிலவுடற் றசுரர்முடிப்
பொடிபடாத் தழுள்பெருநத்
தொகுதசைதொட் டலகையுணத்
தொடும்வேலா-
துவனிதினைப் புனமருவிக்
குறமகளைக் களவுமயற்
சுகமொடணைத் தருணகிரிப் பெருமாளே.(௫௩)

506. கமலமொட்டைக் கட்டழித்துக்குமிழியை
நிலைகுலைத்துப் பொற்குடத்தைத்தமனிய
கலசவர்க்கத் தைதத்தகர்த்துக்குலையற இளநீரைக்-
கறுவிவட்டைப் பிற்றரத்திப்பொருதப
சயம்விளைத்துச் செபபடித்துக்குலவிய
கரிமருப்பைப் புக்கொடித்துத்திறல்மக
*ணபிஷேகப;
அமலைநெற்றிக் கட்டழற்குட்பொடிசெய்து
அதிகசக்ரப் புட்பறக்கக்கொடுமைபி
னடலபடைத்தச் சப்படுத்திச்சபதமொ
டிருதாளம்-
அறைதல்கற்பித் துப்பொருப்பைப்பரவிய
சிறகறுப்பித் துக்கதித்துப்புடைபடு
மபிநவச்சித் ரத்னத்துத்திருடிக ளுழுவாமோ;
தமரமிக்குத் திக்கதிர்க்கப்பலபறை
தொகுதொகுக்குத் தொத்தொகுகுத்தொகுதொகு
தரிகிடத்தத் தத்தரிக்கத்தரிகிட எனவோதி-
†சவடுறப்பக் கப்பமொத்திப்புகையெழ
விழிகளுட்செக் கச்சிவத்துக்குறளிகள்
தசைகள்பட்சித் துக்‡களித்துக்கழுதொடு
கழுகாட;

*அபிஷேகம்=கிரீடம். †சவடு உற பக்க பழு ஒத்தி=பக்கத்துப் பழுவெலும்புகள் நெரிய முடக்கிய கைகளை ஒத்தித் துணங்கைக்கூத்தாடி.
‡ களித்து=களிக்க.

அமலையுற்றுக் கொக்கரித்துப்படுகள
அசுரரத்தத் திற்குளித்துத்திமியென
அடிநடித்திட் டிட்டிடித்துப்பொருதிடு
மயிலோனே-
அழகுமிக்கச் சித்ரபச்சைப்புரவியி
னுலவுமெய்ப்ப்ரத் த்யக்ஷநற்சற்குருபர
அருணையிற்சித் தித்தெனக்குத்தெளிவருள்
பெருமாளே. (௪௪)

507. கரிமுகக்கடகளிற் றதிககற்பகமதக்
கஜமுகத்தவுணனைக் கடியானை•
கடலையெட்பயறுநற் கதலியிற்கனிபலக்
கனிவயிற்றினிலடக் கிடவேழம்;
அரிமுகத்தினனெதிர்த் திடுகளத்திலினிமிகுத்
தமர்புரிக்கணபதிக் கிளையோனே-
அயிலெடுத்தசுரர்வெற் பலைவுறப்பொருதுவெற்
றியைமிகுத்தறுமுகக் குமரேசா;
நரிமிகுக்கிளைகளைப் பரியெனக்*கடிவளக்
கையில்பிடித்தெதிர்நடத் திடுமீசன்-
நடனமிப்படியிடத் தினுமிசைத்தரையினிற்
கரியுரித்தணிபவற் கொருசேயே;
†துரிபெறச்சரிபொழிற் கனவயற்கழகுளத்
‡துரியமெய்த்தரளமொய்த் திடவீறிச்-
சுரர்துதித்திடமிகுத் தியல்தழைத்தருணையிற்
சுடரயிற்சரவணப் பெருமாளே. (௪௫)

508. கருநிறஞ்சிறந் தகல்வனபுகல்வன
மதனதந்திரங் கடியனகொடியன
கனககுண்டலம் பொருவனவருவன §பரிதாவும்-

* கடிவளம்=கடிவாளம்.
† துரி=(காய்கனிகள் ஆகிய) சுமை.
‡ துரியமெய்த்தரளம்=தூய்மையான முத்துகள்.
§ படரி=வடவாமுகாக்கினி.

கடலுடன்படர்ந் தடர்வனதொடர்வன
விளையுநஞ்சளைந் தொளிர்வன*பிளிர்வன
கணையைநின்றுநின் றெதிர்வனமுதிர்வன
இளையோர்முன்;

†செருவைமுண்டகஞ் சிறுவனவுறுவன
களவுவஞ்சகஞ் சுழல்வனவுழலவன
தெனனதெந்தனந் தெனதெனதெனதென
எனநாதம-

தெரிசுரும்பைவென் றிடுவனஅடுவன
மருள்செய்கண்கள்கொண் டணைவர்தமுயிரது
திருகுகின்றமங் கையர்வசமழிதலை
யொழிவேனோ;

மருவுதண்டைகிண் கிணிபரிபுரமிவை
கலகலன்கலின் கலினெனஇருசரண்
மலர்கள்நொந்துநொந் தடியிடவடிவமு
மிகவேறாய்-

வலியசிங்கமுங் கரடியுமுழுவையு
முறைசெழும்புனந் தினைவிளையிதண்மிசை
மறவர்தங்கள்பெண் கொடிதனையொருதிரு
வுளநாடி;

அருகுசென்றடைந் தவள்சிறுபதயுக
சததளம்பணிந் ததிவிதகலவியு
ளறமருண்டுநெஞ் சவளுடன்மகிழ்வுட
னணைவோனே-

அமரர்சங்கமுங் குடிபுகநொடியினில்
நிருதர்சங்கமும பொடிபடஅமர்செய்து
அருணைவந்துதென் றிசைதனிலுறைதரு
பெருமாளே. (சகூ)

509. காணாதூரம் நீணாதவாரி
காதாரவாரம தன்பினாலே-

---

* பிளிர்வன=கொப்புளிப்பன. † செருவைமுண்டகஞ்சிறுவன=போர்முயன்றுஅகங்கொண்டுசிறுவன.

காலாளும்வேளும் ஆலாலநாதர்
காலால்நிலாவு*முனிந்து†பூமேல்;
நாணமேதோகை நூலாடைசோர
நாடோர்களேசவழிந்துநானே-
நாணபவாத மேலாகஆகம்
நாடோறும்வாடிமயங்கலாமோ;
சோணாசலேச பூணாரநீடு
தோளாறுமாறுமலிளங்குநாதா-
தோலாதவீர வேலாலடாத
சூராளன்மாளவெகுண்டகோவே;
சேணாடாமலோகம் வாழ்மாதியானை
நீராமகாகலசிநந்தமார்பா-
தேவாதிகூடு மூவாதிமூவர்
தேவாதிதேவர்கள தம்பிரானே. (௪௭)

510 காராடக்குழலாலாலங்கணை
கணைகள்சுழன்றிடவேமுகங்களி
னொப்பச்சிலையாலே‡மெற்புசி
யஞ்சள்கலக்கணிவாளிகொந்தள
நாதாடகலன்மேலாடக்குடி-
யின்பரசங்குடமாபளிதகொளி கொங்கைமாதர-
காசாசைசசெயலாலேசொக்கிடு
விந்தையர்கொஞ்சிடுமொரிளங்குயில்
போலேநற்றெருவூடாடித்§துயல்
தொங்கல்நெகிழ்ந்திடையேதுவண்டிட
கால்தாவிச்சதிபோடேசித்திர
மென்படம்புரிவாருடனசெயல் மிஞ்சலாகிச்;
சீராடிச்சிலநாள்போய்மெய்த்திரை
வந்துகலந்துயிரோடவங்கொரா

*=முனிய. † பூ=பூமி.
‡ மெ... மேலபூசி. § துயல்=அசைகின்ற.

டோடிப்பலநோயோடுத்தடி
கொண்டுகுராங்கெனவேநடந்துசொல்
சீயோடிக்கிடைபாயோடுக்கிய
டங்கியழிந்துயிரோடுளேஞ்சொளி யுங்கண்மாறிச்-
சேராமற்*பொறிகேளாமற்செவி
துன்பமொடின்பமுமேமறந்துபின்
ஊரார்சுற்றமுமாதோர்மக்களு
மண்டியுமண்டையுமேடகுவிந்தித
சீசீசிச்சிசிபோகாநற்சனி
யன்கடவென்றிடவேகிடநதுடல் மங்குவேனோ;

மாரோன்முப்புரநீறுயுற்றிட
அங்கியுமிழ்ந்திடுவோரிபமபுலி
தோல்சியத்தொடெ†யேகாசர்ச்சடை
கங்கையிளம்பிறையாரணிந்தவர்
மாடேறிக்கடலாலாலதனையு
முண்டவரெந்தை‡சிவானுபங்குறை
பென்றன்மாதா-
மாலோனுக்கிளையாள்மாபத்தினி
அம்பிகைசங்கரிமோககசுந்தரி
§வேதாமக்கலைரூபாள்முக்கணி
ரம்பியகொங்கையினுள்பயந்தருள்
மாஞானக்குமராதோகைப்பரி
யின்பதவண்குருவே ||யெனஞ்சுரர்
தொண்டுபாடச்;

சூரார்மக்கிடமாமேருக்கிட
அகடலெண்கிரியோடிடங்கொடு
¶தீபேழற்றிடபாதாளத்துறை
நஞ்சரவின்பணமாயிரங்கெட

---

* பொறி=அறிவு. † ஏகாசம்=போர்வை. ஏகாசர்=போர்வையை உடையவர். ‡ சிவஅனுபங்குஉறை=சிவபெருமானோடு கூட (அவர் திருமேனியில்) பாதியாக உறையும். § வேதாமம=வேதாகமம்.
|| எனஞ்சுரர்=எனஅம்சுரர். ¶ தீபுஏழ்=எழுதீவு.

சூழ்வாளக்கிரிதூளாகிப்பொடி
விண்கணிறைந்திடவேநடம்புரி கின்றவேலா-
சோர்வேதத்தலைமேலாடிச்சுக
பங்கயசெங்கரமோடகமபெற
வாகானக்குறமாதோடற்புத
*மங்குலணங்குடனேமகிழ்ந்துநல்
†தூணோடிச்சுடராகாசத்தைய
லைந்துவிளங்கருணாசலந்திகழ் தம்பிரானே. ()

511. காருமருவும்பெருகு சோலைமருவுங்கொடிய
‡காகளமடங்கவுமு ழங்குமதனாலே-
காலடரவமபமளி மேலடரவந்துபொரு
காமன்விடுவிஞ்சுகணை அஞ்சுமலராலே;
ஊருமுலகும்பழைய பேருகம்விளைந்ததென
வோரிரவுவந்தெனது சிந்தையழியாதே-
ஊடியிருகொங்கைமிசை கூடிவரிவண்டினமு
லாவியகடம்பமலர் தந்தருளுவாயே;
ஆருமரவும்பிறையு நீருமணியுஞ்சடைய
ராதிபரவும்படிநி னைந்தகுருநாதா-
ஆறுமுகமுங்குரவு மேறுமயிலுங்குறவி
யாளுமுரமுந்திருவும் அன்புமுடையோனே;
மேருமலையும்பெரிய சூருமலையுங்கரிய
வேலையலையும்பகையும் அஞ்சவிடும்வேலா-
மேதினியிறைஞ்சுமரு ணாபுரிவிளங்குதிரு
வீதியிலெழுந்தருளி நின்றபெருமாளே. (சகூ)

512. கீதவினோதமெச்சு குரலாலே-
கீறுமையார்முடித்த குழலாலே;
நீதியிலாதழித்து முழலாதே-

---

* மங்குல்அணங்கு=விண்ணுலகப்பெண்=தெய்வயானை.
† தூண்=சிவமாகிய அக்கினிஸ்தம்பம்.
‡ காகளம்= குயிலாகிய) எக்காளம்.

நீமயிலேறியுற்று வாவேணும்;
சூதமர்சூரருட்க பொருசூரா-
சோணகிரியிலுற்ற குமரேசா;
ஆதியர்காதொருச்சொ லருள்வோனே-
ஆனைமுகார்கனிட்ட பெருமாளே. (௫0)

513. குரவநறுமளககுழல் கோதிக்காட்டியெ
குலவுமிருகயல்கள்விழி மோதித்தாக்கியெ
குமுதமலரொளிபவள வாயைக்காட்டியெ
குழையாத-
குணமுறுகஇனிதுபயில் கூறிக்காட்டியெ
குலையஇருகலைநெகிழ வீசிக்காட்டியெ
*குடவியிடுமரிவையர்க ளாசைப்பாட்டிலெ
கொடியேன்யான்;
பொருளிளமைகலைமனமு மேகப்போக்கிப
புலையனிவனெனவுலக மேசப்போக்கென
பொறிவழியிலறிவழிய பூதச்சேட்டைகள்
பெருகாதே-
புதுமலர்கள்மருவுமிரு பாதத்தாற்றியெ
பொதுவகையிலருணைநிலை நீள்கர்த்தாத்தென
புகழடிமைதனையுனது பார்வைக்காத்திட
நினையாதோ;
அரவமுடனறுகுமதி யார்†மத்தாக்கமு
மணியுமொருசடைமவுலி நாதர்க்கேற்கவெ
அறிவரியவொருபொருளை போதத்தேற்றிய
அறிவோனே-
அழகுசெறிகுழலியர்கள் ‡வானத்தாட்டியர்
தருமமுதுசரவணையில் வாவித்தேக்கியெ
அறுசிறுவரொருவுடல மாகித்தோற்றிய
இளையோனே;

---

* குடவியிடும்=வளைக்கும்.

† மத்த அக்கமும்=ஊமத்தையும் உருத்திராக்ஷமும்.

‡ வானத்தாட்டியர்=கார்த்திகை மாதர்கள்.

சுரருலவஅசுரர்கள மாளத்தூட்பட
தூயவுமுடலயிலைவிடு மாவுக்ராக்ரம
சுவறியெழுகடலுமுறை யாகக்கூப்பிட
முனிவோனே-
துடிமுழவுமறவரிட சேவற்காட்டினில்
துணைமலரினணுகிதினை க்காவற்*காத்தனை
சுரியகுழல்குறமகளை வேளைக்காத்தணை
பெருமாளே. (ருக)

514. குழவியுமாய்மோகமோகித குமரனுமாய்வீடுகாதலி
குலவனுமாய்நாடுகாடொடு தடுமாறிக்-
குனிகொடுகூனீடுமாகிடு கிழவனுமாயாவிபோய்விட
விறகுடனேதூளியாவது †மறியாதாய்;
பழயசடாதாரமேனிகழ் கழியுடல்காண‡நிராதர
பரிவிலிவா§னூலைநாடொறு மடைமாறிப்-
பலபலவாம்யோகசாதக வுடல்கொடுமாயாதபோதக
பதியழியாவீடுபோயினி யடைவேனோ;
எழுகடல்தீமூளமேருவு மிடிபடவேதாவும்வேதமு
மிரவியும் ‖ வாய்பாறியோடிட முதுசேடன்-
இருளறுபாதாளலோகமு மிமையமுநீமுகவாள்கிரி
யிருபிளவாய்வீழமாதிர மலைசாய;
அழகியமாபாகசாதன னமரருமூர்பூதமாறுசெய்
அவுணர்தமாசேனைதூளெழ விளையாடி-
**அமரினைமேவாதசூரரைஅமர்செய்யும்வேலாயுதாவுயர்
அருணையில்வாழ்வாகமேவிய பெருமாளே.(ருஉ)

---

* காத்தனை=காத்த அன்னை. † அறியா தாய்=அறிந்து தாவி.

‡ நிராதர பரிவுஇலி வான் = நிராதாரமாகிய துன்பமில்லாத ஆகாயத்தில்.

§ நாலை மடைமாறி=கழிந்துபோகும் நாலங்குலப்பிரமாண வாயுவைக்கழியாது திருப்பி.

‖ வாய்பாறி=இடம்விட்டுப்பெயர்ந்து.

** அமரினை மேவாத=அமைதியைப் பொருந்தாத.

515. கோடானமடவார்கள் முலைமீதே-
கூர்வேலையிணையான விழியூடே;
ஊடாடியவரோடு முழலாதே-
ஊராகதிகழ்பாத மருள்வாயே;
நீடாழிசுழலதேசம் வலமாக-
நீடோடிமயில்மீது வருவோனே;
சூடானதொரு*சோதி மலைமேவு
சோணேசுபுகழ்தேவர் பெருமாளே. (ருகூ)

516. சிலைநுதல்வைத்துச் சிறந்தகுங்கும
திலதமுமிட்டுக் குளிர்ந்தபங்கய
திருமுகவட்டத் தமர்ந்தமென்குமிழ் தனிலேறிச்-
செழுமணிரத்னத் திலங்குபைங்குழை
தனைமுனிவுற்றுச் சிவந்துநஞ்சணி
செயலினையொத்துத் தயங்குவஞ்சகவிழிசீறிப்;
புலவிமிகுத்திட் டிருந்தவஞ்சியர்
பதமலருக்குட் பணிந்தணிந்தணி
புரிவளைகைக்குட் கலின்கலென்றிட அனுராகம்-
புகழ்நலமெத்தப் புரிந்துகொங்கையி
லுருகியணைத்துப் பெரும்ப்ரியங்கொடு
புணரினும்நிற்பொற் பதங்கள்நெஞ்சினுள்
மறவேனே;
கலைமதிவைத்துப் புனைந்துசெஞ்சடை
மலைமகள்பக்கத் தமர்ந்திருந்திட
கணகணகட்கட் கணின்கணென்றிட நடமாடும்-
கருணையனுற்றத் த்ரியம்பகன்தரு
முருகபுனத்திற் றிரிந்தமென்கொடி
கனதனவெற்பிற் கலந்தணைந்தருள் புயவீரா;
அலைகடல்புக்குப் பொரும்பெரும்படை
யவுணரைவெட்டிக் களைந்துவென்றுயர்
அமரர்தொழப்பொற் சதங்கைகொஞ்சிட
வருவோனே-

---

* சோதிமலை=திருவண்ணாமலை.

அடியவரச்சத் தழுங்கிடுந்துயர்
தனையொழிவித்துப் ப்ரியங்கள்தந்திடும்
அருணகிரிக்குட் சிறந்தமர்ந்தருள்
பெருமாளே. (௫௪)

517. சிவமாதுடனே அனுபோகமதாய்
சிவஞானமுதே பசியாறித்-
திகழ்வோடிருவோ ரொருரூபமதாய்
திசைலோகமெலா மனுபோகி;
இவனேயெனமா லயனோடமரோ
ரிளையோனெனவே மறையோத-
இறையோனிடமாய் விளையாடுகவே
யியல்வேலுடன்*மா அருள்வாயே;
†தவலோகமெலா முறையோவெனவே
தழல்வேல்கொடுபோ யசுராரைத்-
தலைதூள்படவேழ் கடல்தூள்படமா
தவம்வாழ்வுறவே விடுவோனே;
கவர்பூவடிவாள் குறமாதுடன்மால்
கடனுமெனவே அணைமார்பா-
கடையேன்மிடிதூள் படநோய்விடவே
‡கனல்மால்வரைசேர் பெருமாளே. (௫௫)

518. சினமுடுவல்நரிகழுகு டன்பருந்தின்கணங்
கொடிகெருடன்அலகைபுழு வுண்டுகெண்டின்புறுஞ்
செடமளறுமலசலமொ டென்புதுன்றுங்கலந்
துன்பமேவு-
செனனவலைமரணவலை ரண்டுமுன்பின்தொடர்ந்
தணுகுமுடலனைகவடி விங்கடைந்தம்பரஞ்
சிறுமணலையளவிடினு மங்குயர்ந்திங்குலந்
தொன்றுநாயேன்;

* மா=மயிலாகிய குதிரை. † தவ=மிகவும்.
‡ கனல் மால்வரை=திருவண்ணாமலை.

கனகபுவிநிழல்மருவி யன்புறுந்தொண்டர்பங்
குறுகஇனியருள்கிருபை வந்து*தந்தென்றுமுன்
கடனெனதுஉடலுயிரு முன்பரந்தொண்டுகொண்
டன்பரோடே-
கலவிகலமருவிவடி வஞ்சிறந்துன்பதம்
புணர்கரணமயில்புறமொ டின்புகொண்டண்டருங்
கனகமலர்பொழியஉன தன்புகந்தின்றுமுன்
சிந்தியாதோ;
தனனதனதனனதன தந்தனந்தந்தனம்
தகுகுகுகுகுகுகுகுகு டங்குடங்குந்தடந்
தவில்முரசுபறைதிமிலை டிங்குடிங்குந்தடந்
தணடர்பேரி-
தடுடுடுடுடுடுடுடு டுண்டுடுண்டுண்டுடுண்
டிமிடிமிடடகுர்திகுகுசங்குவெண்கொம்புதிண்
கடையுகமொடொலியகடலஞ்சவஞ்சன்குலஞ்
சிந்திமாள;
சினமுடுகிஅயிலருளி யும்பரந்தம்பரந்
திசையுமகர்புவியுளது மந்தரம்பங்கயன்
செகமுழுதுமகிழஅரி அம்புயன்தொண்டுகொண்
டஞ்சலபாட-
திருமுறுவலருளியென தெந்தையின்பங்குறுங்
கவுரிமனமுருகவொரு கங்கைகண்டன்புறுந்
திருவருணகிரிமருவு சங்கரன்கும்பிடுந்
தம்பிரானே. (௫௬)

519. செஞ்சொற்பண்பெற் றிடுகுடமாமுலை
கும்பத்தந்திக் குவடெனவாலிய
தெந்தப்பந்தித் தரளமதாமென விடாவி-
சிந்திக்கந்தித் திடுகளையாமுன
தங்கத்தம்பொற் பெதுவெனவோதுவ
†திண்டுப்புந்தித் திடுகனிதானுமு னிதழாமோ;

---

* தந்து=தர. † திண்டுப்புந் தித்திடு கனிதானும்=திண்துப்புந் தித்திடு கனிதானும். துப்பு=பவளம்.

மஞ்சொக்குங்கொந் தளகமெனுமிடை
கஞ்சத்தின்புற் றிடுதிருவேயிள
வஞ்சிக்கொம்பொப் பெனுமயிலேயென
முறையேய-
வந்தித்திந்தப் படிமடவாரொடு
கொஞ்சிக்கெஞ்சித் தினமவர்தாடொழு
மந்தப்புந்திக் கசடனொருநாளுன தடிசேர்வேன்;
நஞ்சைக்கண்டத் திடுபவராரொடு
திங்கட்பிஞ்சக் கரவணிவேணியர்
நம்பர்ச்செம்பொற் பெயரசுரேசனை யுகிராலே-
நந்தக்கொந்திச் சொரிகுடல்சோர்வர
*நந்திக்கம்பத் தெழுநரகேசரி
நஞ்சக்குண்டைக் கொருவழியேதென மிகநாடி;
வெஞ்சச்சிம்புட் சொருபமதானவர்
பங்கிற்பெண்கற் புடையபெணுயகி
விந்தைச்செங்கைப் பொலிசுதவேடுவர்புனமீதே-
வெண்டித்தங்கித் திரிகிழவாஅதி
துங்கத்துங்கக் கிரிஅருணபுரி
வெங்கட்சிங்கத் தடிமயிலேறிய பெருமாளே.()

520. தமரகுரங்களுங் காரிருட்பிழம்பு
மெழுகியஅங்கமும் பார்வையிற்கொளுந்து
தழலுமிழ்கண்களுங் காளமொத்தகொம்பும
உளகதக்கடமாமேல்-
தனிவருமந்தகன் பாசம்விட்டெறிந்து
அடவருமென்றுசிந தாகுலத்திருந்து
தமரழமைந்தருஞ் சோகமுற்றிரங்க
மரணபக்குவமாநாள்;
கமலமுகங்களுங் கோமளத்திலங்கு
நகையுநெடுங்கணுங் காதினிற்றுலங்கு
கனககுதம்பையுந் தோடும்வஜ்ரஅங்க
தமுமடற்சுடர்வேலும்.

* நந்தி=தோன்றி.

கடிதுலகெங்கணும் *தாடியிட்டுவந்த
மயிலுமிலங்கலங் காரபொற்சதங்கை
கழலொலிதண்டையங் காலுமொக்கவந்து
வரமெனக்கருள்கூர்வாய்;
இமகிரிவந்தபொன் பாவைபச்சைவஞ்சி
அகிலதலம்பெறும் பூவைசத்தியம்பை
யிளமுலையின்செழும் பால்குடித்திலங்கு
மியல்நிமிர்த்திடுவோனே-
இறைவரிறைஞ்சநின் றுகமப்ப்ரசங்க
முரைசெய்திடும்ப்ரசண் டாவிசித்துநின்ற
ரணமுகதுங்கவெஞ் சூருடற்பிளந்த
அயிலுடைக்கதிர்வேலா;
அமணரடங்கலுங் கூடலிற்றிரண்டு
கழுவிலுதைந்துதைந் தேறவிட்டுநின்ற
அபிநவதுங்ககங் காநதிக்குமைந்த
அடியவர்க்கெளியோனே-
அமரர்வணங்குகந் தாகுறத்திகொங்கை
தனில்முழுகுங்கடம் பாமிகுத்தசெஞ்சொ
லருணைநெடுந்தடங் கோபுரத்தமர்ந்த
அறுமுகப்பெருமாளே. (௫௨௰)

தனனதன தனனதன தாந்தன தாந்தனதம்
தனனதன தனனதன தாந்தன தாந்தனதம்
தனனதன தனனதன தாந்தன தாந்தனதம் தனதான

521. தமிழோதிய குயிலோமயி லாண்டலை யாம்புறவங்
கிளிகாடையி †னணிலேரளி யாங்குரல் வாய்ந்ததிசெந்
தகுமாமிட றொலியாரித ழாஞ்சுனை தேன்கனியின்
சுவைசேரும்-
தனபாரமு மலையாமென வோங்கிட மாம்‡பொறிசிந்
திடவேல்விழி நுதலோசிலை வான்பிறை மாநதுளிரின்
சரிரார்குழ லிருளாநகை யோங்கிய வான்கதிரின்
சுடர்பாய;

* தாடி=தாவடி=பிரயாணம். † அணில்=அன்றில்.
‡ பொறிசிந்திட=தேமல்சிதறிட.

குமிழ்நாசியின் முகமோமதி யாங்குளிர் சேங்கமலஞ்
சரிதோடிணை செவியாடுச லாங்கள பூங்கமுகங்
கொடிநூலிடை யுடையாரன மாம்ப்ரியர் மாண்புரிமின்
கொடிமாதர்.
குணமோடம ளியினுடினு மோங்கிய பூங்கமலஞ்
சரணூபுர குரலோசையு மேந்திடு மாண்டலையின்
கொடியோடெழு தரிதாம்வடி வோங்கிய பாங்கையுமன்
தகையேனே;
திமிதோதிமி திமிதோதிமி தாங்கண தீங்கணதொங்
தகுதோதகு தகுதோதகு டாங்குட தீங்கடதொங்
திகுடோடிமி டிமிடோடிமி டாங்குட டீந்தகமென்
றியல்பேரி.
திசைமூடுக டலேழ்பொடி யாம்படி யோங்கியவெங்
கரிதேர்பரி யசுரார்கள மாண்டிட நீண்டரவின்
சிரமீள்பட குவடோதுகள் வான்பெற வாங்கியவண்
கதிர்வேலா;
கமழ்மா*விதழ் சடையாரடி யேன்துயர் தீர்ந்திடவெண்
தழல்†மாபொடி யருள்வோரடல் மான்துடி தாங்கியவண்
கரர்மாடரு ளுமையாளெமை யீன்றவ ளீன்றருள்மென்
குரவோனே.
கடையேனிரு வினைநோய்மல மாண்டிட தீண்டியவொண்
சுகமோகினி வளிநாயகி பாங்கனெ ளும்பகர்மின்
கலைநூலுடை முருகா‡அழ லோங்கிய வோங்கலின்வள
பெருமாளே. (௫௧)

522. தலையைமழித்துச்சிவந்த துணியையரைக்குப்புனைந்து
சடையைவளர்த்துப்புரிந்து புலியாடை-
சதிரொடுவெப்பப்புனைந்து விரகொடுகெற்கப்புகுந்து
தவமொருசத்தத்தறிந்து திருநீறு;
கலையைமிகுத்திட்டணிந்து காணவலைக்குட்புகுந்து
கதறுநிலைக்கைக்கமர்ந்த எழிலோடே-
கனகமியற்றித்திரிந்து தவளுமெனைச்சற்றறிந்து
கவலையொழித்தற்கிரங்கி யருள்வாயே;

---

* இதழ்=இதழி=கொன்றை. † மா பொடி=திருநீறு.
‡ அழலோங்கிய வோங்கல்=திருவண்ணாமலை.

அலைகடலிற்கொக்கரிந்து மருவரையைப்பொட்டெறிந்து
மமருலகத்திற்புகுந்து முயரானை-
அருளொடுகைப்பற்றிவந்து மருணகிரிப்புக்கிருந்து
மறிவுளபத்தர்க்கிரங்கு மிளையோனே;
மலையைவளைத்துப்பறந்து மருவுபுரத்தைச்சிவந்து
வறிதுநகைத்திட்டிருந்த சிவனார்தம்-
மதலைபுனத்திற்புகுந்து நரவடிவுற்றுத்திரிந்து
மறமயிலைச்சுற்றிவந்த பெருமாளே. (௬௦)

523. தேதெனவாசமுற்ற கீதவினோதமெச்சு
தேனளிசூழமொய்த்த மலராலே-
சீறுமராவெயிற்றி லூறியகாளம்விட்ட
சீதநிலாவெறிக்கு மனலாலே;
போதனைநீதியற்ற வேதனைவாளிதொட்ட
போர்மதராஜனுக்கு மழியாதே-
போகமெலாநிறைத்து மோகவிடாய்மிகுத்த
பூவையைநீயணைக்க வரவேணும்;
மாதினைவேணிவைத்த நாதனுமோதுபச்சை
மாயனுமாதரிக்கு மயில்வீரா-
வானவர்சேனைமுற்றும் வாழமராபதிக்குள்
வாரணமானதத்தை மணவாளா;
மேதினியோர்தழைக்க வேயருணாசலத்து
வீதியில்மேவிநிற்கு முருகோனே-
மேருவைநீறெழுப்பி நான்முகனார்பதத்தில்
வேலடையாளமிட்ட பெருமாளே. (௬௧)

524. தோதகப்பெரும்ப யோதரத்தியங்கு
தோகையர்க்குநெஞ்ச மழியாதே-
சூலைவெப்படர்ந்த வாதபித்தமென்று
சூழ்பிணிக்கணங்க ளணுகாதே;

பாதகச்சமன்தன் மேதியிற்புகுந்து
பாசம்விட்டெறிந்து பிடியாதே-
*பாவலற்கிரங்கி நாவலர்க்கிசைந்த
பாடல்மிக்கசெஞ்சொல் தரவேணும்;
வேதமிக்கவிந்து நாதமெய்க்கடம்ப
வீரபத்ரகந்த முருகோனே-
மேருவைப்பிளந்து சூரனைக்கடிந்து
வேலையிற்றுளைந்த கதிர்வேலா;
கோதைபொற்குறிஞ்சி மாதுகச்சணிந்த
கோமளக்குருமபை புணர்வோனே-
கோலமுற்றிலங்கு சோணவெற்புயர்ந்த
கோபுரத்தமர்ந்த பெருமாளே. (௬௨)

525. பழமைசெப்பிய ழைத்துமிகுத்துடனே
முறைமசக்கிய ணைத்துநகக்குறி
படஅழுத்திநி தப்பமளித்தரு குறவாடிப்-
பதறியெச்சிலை யிட்ட இதழ்க்கொடு
விரவுகுத்திர வித்தைநவிளைப்பவர்
பலவிதத்திலு மற்பமெனச்செய லுடைமாதர்;
அழிதொழிற்குவி ருப்பொடுநத்திய
அசடனைப்பழி யுறஅவத்தனை
அடைவுகெட்டபு ரட்டனைமுட்டனை யடியேனை-
அகிலசத்தியு மெட்டுறுசித்தியு
மெளிதெனப்பெற வெட்டவெளிப்படு
மருணபொற்பத முற்றிடவைப்பது
மொருநாளே;
கொழுமையிற்பெரு நெட்டலைகைத்திரள்
கரணமிட்டுந கைத்தமிதப்படு
†குலிலியிட்டக ளத்திலெதிர்த்திடு மொருசூரன்-

* பாவலன்=உக்கிரதேவர். † குலிலி=படைமுக ஒலிக் குறிப்பு.

குருதிகக்கிய திர்த்துவிழப்பொரு
நிசிசரப்படை பொட்டெழவிக்ரம
குலவுசத்திகை விட்டருள்கெர்ச்சித மயில்வீரா;
தழையுடுத்தகு றத்திபதத்துணை
வருடிவட்டமு கத்தலமைக்குறி
தடவிவெற்றிக நித்தமுலைக்குவ டதன்மீதே-
சதிர்பெறத்தழு விப்புணர்வித்தக
முனிவர்சித்தர்க ணத்தர்துதித்திடு
தலைமைபெற்றரு ணைப்பதியிற்றிகழ் பெருமாளே. (௬௩)

526. பாணமலரதுதைக்கும் படியாலே-
பாவியிளமதிகக்குங் கனலாலே;
நாணமழியவுரைக்குங் குயிலாலே-
நாளுமயலின்ளைக்குந் தரமோதான்;
சேணிலரிவையணைக்குந் திருமார்பா-
தேவர்மகுடமணக்குங் கழல்வீரா;
காணஅருணையில்நிற்குங் கதிர்வேலா-
காலன்முதுகைவிரிக்கும் பெருமாளே. (௬௪)

527. பாலாய்நூலாய் தேனாய்*நீளாய்
பாகாய்வாய்சொற் கொடியார்தாம்-
†பாடாவாடா வேடாவாலே
பாடாயீடற் றிடைபீறும்;
தோலாலேகா லாலேயூனா
லேசூழ்பாசக் குடில்மாசு-
தோயாமாயா வோயாநோயால்
சோர்வாய்மாளக் கடவேனோ;

---

* நீள் ஆய் பாகாய்=நீண்டுவருகின்ற ஆய்ந்தபாகாய்,
† பாடா ஆடாவேள் தாவாலே=பாடி ஆடிவேட்கின்ற வலிமையினாலே.

ஞாலாமேலா வேதாபோதா
நாதா*சோதிக் கிரியோனே-
ஞானசாரா வானுள்கோனே
நானுவேதப பொருளோனே;
வேலாபாலா †சீலாகாரா
வேளேவேடக் கொடிகோவே-
வீராதாரா ஆருதாரா
வீராவீரப பெருமாளே. (௩௫)

28. புணர்முலை மடந்தைமாதர்
வலையினி லுழன்றநேக
பொறியுட லிறந்துபோன தளவேதுன்-
புகழ்மறை யறிந்துகூறு
மினியென தகமபொருவி
பொருளென நினைந்துநாபெ ணிடர்தீர;
மணமுணர் மடந்தைமாரொ
டொளிர்திரு முகஙகளாறு
மணி‡கிரி யிடஙகொளபானு வெயிலாசை-
வரிபர வனநதகோடி
முனிவாகள புகழ்நதுபோத
மயில்மிசை மகிழ்ந்துநாடி வரவேணும்;
பணைமுலை யரமபைமார்கள்
குயிலகிளி யினஙகளபோல
பரிவுகொ டுகந்துவேத மதுகூற-
பறைமுர சனநதபேரி
முறைமுறை ததும்பநீசர்
படைகட விறந்துபோக விடும்வேலா;
அணிசுக நரம்புவீணை
குயில்புற வினங்கள்போல
அமளியில் களங்களோசை வளர்மாது-

---

* சோதிக்கிரி=திருஅண்ணமலை.
† சீல ஆகாரா=பரிசுத்தவடிவனே. ‡ கிரியிடம்=கிரீடம்.

அரிமகள் மணங்கொடேகி
யெனதிட ரெரிந்துபோக
அருணையின் விலங்கல்மேவு பெருமாளே. ()

529. புலையனுனமாவீனன் வினையிலேகும்பாதன்
பொறையிலாதகோபீகன் முழுமூடன்-
புகழிலாததாமீகன் அறிவிலாதகாபோதி
பொறிகளோடுபோய்வீழு மதிசூதன்;
நிலையிலாதகோமாளி கொடையிலாதவூதாரி
நெறியிலாதவேமாளி குலபாதன்-
நினதுதாளைநாடோறு மனதிலாசைவீடாமல்
நினையுமாறுநீமேவி யருள்வாயே;
சிலையில்வாளிதானேவி பெதிரிராவணார்தோள்கள்
சிதையுமாறுபோராடி யொருசீதை-
சிறையிலாமலேகூடி புவனிமீதிலேவீறு
திறமியானமாமாயன் மருகோனே;
அலையமேருமாசூர் பொடியதாகவேலேவி
அமரதாடியேதோகை மயிலேறி-
அதிகதேவரேசூழ உலகமீதிலேகூறும்
அருணைமீதிலேமேவு பெருமாளே. (௬௭)

530. *போககற்பக்கடவுட் பூருகத்தைப்புயலைப்
பாரியைப்பொற்குவையுச் சிப்பொழுதிலீயும்-
போதுடைப்புத்திரரைப் போலவொப்பிட்டுலகத்
தோரைமெச்சிப்பிரியப் பட்டுமிடிபோகத்;
த்யாகமெத்தத்தருதற் காசுநற்சித்திரவித்
தாரமுட்பட்டதிருட் டுக்கவிகள்பாடி-
தேடியிட்டப்படுபொற் பாவையர்க்கிட்டவர்கட்
சேல்வலைப்பட்டடிமைப் பட்டுவிடலாமோ;

* போககற்ப கடவுட் பூருகம்=இஷ்டபோகத்தை யளிக்கும் கற்பகமாகிய தெய்வவிருக்ஷம்.

ஆகமப்பத்தருமற் றூரணச்சுத்தருமுற்
றுதரிக்கைக்கருணைத் துப்புமதில்சூழும்-
ஆடகச்சித்ரமணிக் கோபுரத்துத்தாதிக்
காகவெற்றிக்கலபக கற்கியமர்வோனே;
தோகையைப்பெற்றஇடப் பாக*ரொற்றைப்பகழித்
†தூணிமூட்டச்சுவறத் திக்கிலெழுபாரச்-
சோதிவெறபெட்டுமூதிரத் தூளிதப்பட்டமிழச்
சூரனைப்பட்டுருவத் தொட்டபெருமானே. ()

531 மானைவிடத்தைத் தடத்தினிற்கயல்
மீனைநிரப்பிக் குனித்துவிட்டணை
வாளியைவட்டச் சமுத்திரத்தினை வடிவேலை-
வாளை ‡வனத்துற் பலத்தினைச் §செல
மீனைவிழிக்கொப்பெனப்பிடித்தவர்
மாயவலைப்பட் டிலைத் ‖துடக¶குமல
மணநாறும்;
ஊனவிடத்தைச் சடக்கெனக்கொழு
ஆறுமுபந்தக் கருத்தடத்தினை
யூதுபிணத்தைக் குணத்ரயத்தொடு தடுமாறும்-
ஊசலைநித்தத் த்வமறறசெத்தையு
பாதியையொப்பித் துனிப்பவத்தற
வேடிகைசெலுத்திப் ப்ரமிக்குமிப்ப்ரமை
தெளியாதோ;
சானகிகற்புத் தனைச்சுடத்தன
சோகவனத்திற் சிறைப்படுத்திய
தானையரக்கற் குலத்தரத்தனை வருமாளச்-

---

* ஒற்றைப்பகழி=திரிபுரசம்மாரத்தில் அம்பாக உற்ற விஷ்ணு.
† தூணி=அந்த அம்பு தங்கும் கூடாகிய கடல்.
‡ வனம்=ஜலம். § செலமீன்=சேல் அம் மீன்.
‖ துடக்கு=மகளிர் சூதகம்.
¶ உமல்=ஊமல். ஊமல் மணம்=துர்நாற்றம்.

சாலைமரத்துப் புறத்தொளித்தடல்
வாலியுரத்திற் சரத்தைவிட்டொரு
தாரைதனைச்சுக் க்ரிவற்களித்தவன் மருகோனே;

சோனைமிகுத்துத் திரட்புனத்தினி
லானைமதத்துக் கிடக்குமற்புத
சோணகிரிச்சுத் தர்பெற்றகொற்றவ மணிநீபத்-

தோள்கொடுசக்ரப் பொருப்பினைப்பொடி
யாகநெருக்கிச் செருக்களத்தெதிர்
சூரனைவெட்டித் துணித்தடக்கிய பெருமாளே.

532. மேகமொத்தகுழ லார்சிலைப்புருவ
வாளியொத்தவிழி யார்முகக்கமல
மீதுபொட்டிடழ கார்களத்திலணி வடமாட-

மேருவொத்தமுலை யார்பளப்பளென
மார்புகுத்திபுய வார்வளைக்கடகம்
வீறிடத்துவளு நூலொடொத்தஇடை யுடைமாதர்;

தோகைபக்ஷிநடை யார்பதத்திலிடு
நூபுரக்*குரல்கள் பாடகத்துகில்கள்
சோரநற்றெருவு டேநடித்துமுலை விலைகூறிச்-

சூதகச்சரச மோடெயெத்திவரு
வோரைநத்திவிழி யால்மருட்டிமயல்
தூள்†மருத்திடியி ரேபறிப்பவர்க ளுறவாமோ;

சேகணச்செகண தோதிமித்திகுட
டாடுடுட்டமட டீகுதத்தொகுர்தி
தீதகத்திமித தோவுடுக்கைமணி முரசோதை-

---

* குரல்கள்பாட ஆகத்துகில்கள் சோர எனப்பிரிக்க ஆகத்துகில்=மார்புவஸ்திரம். † மருத்திடு=மருக்திட்டு.

தேசமுட்கவர ஆயிரச்சிரமு
முளிபட்டுமக மேருவுக்கவுணர்
தீவுகெட்டுமுறை யோவெனக்கதற
விடும்வேலா;
ஆகமத்திபல காரணத்தியெனை
யீணசத்திஅரி ஆசனத்திசிவ
ஞகமுற்றசிவ காமிபத்தினியின் முருகோனே-
ஆரணற்குமறை தேடியிட்டதிரு
மால்மகட்சிறுமி மோகசித்ரவளி
ஆசைபற்றிஅரு ணசலத்தின்மகிழ்
பெருமாளே. (௭0)

533 மொழிபநிறங்கறுத்து மகரவினங்கலக்கி
முடியவளைந்தரற்று கடலாலும்-
முதிரவிடம்பரப்பி வடவைமுகந்தழற்குள்
முழுகிபெழுந்திருக்கு நிலவாலும்;
மழையளகந்தரித்த கொடியிடைவஞ்சியுற்ற
மயல்தணியும்படிக்கு நினைவாயே-
மரகததுங்கவெற்றி விகடநடங்கொள்சித்ர
மயிலினில்வந்துமுத்தி தரவேணும்;
அழகியமென்குறத்தி புளகிதசந்தனத்தி
னமுததனம்படைத்த திருமார்பா-
அமரர்புரந்தனக்கு மழகியசெந்திலுக்கு
மருணைவளம்பதிக்கு மிறையோனே;
எழுபுவனம்பிழைக்க அசுரர்சிரந்தெறிக்க
எழுசயிலந்துளைத்த சுடர்வேலா-
இரவிகளந்தரத்தர் அரியர்பங்கயத்த
ரிவர்கள்பயந்தவிர்த்த பெருமாளே. (௭௧)

534. வடவையனலூடுபுக்கு முழுகியெழுமாமதிக்கு
மதுரமொழியாழிசைக்கு மிருநாலு-
வரைதிசைவிடாதுசுற்றி யலறுதிரைவாரிதிக்கு
மடியருவவேள்சணைக்கு மறவாடி;

நெடுகனகமேருவொத்த புளகமுலை*மாதருக்கு
நிறையுமிகுகாதலுற்ற மயல்தீர-
நினைவினொடுபீலிவெற்றி மரகதகலாபசித்ர
நிலவுமயிலேறியுற்று வரவேணும்;
மடலவிழுமாலைசுற்று புயமிருபதோடுபத்து
மவுலியறவாளிதொட்ட அரிராமன்-
மருகபலவானவர்க்கு மரியசிவனார்படிக்க
மவுனமறையோதுவித்த குருநாதா;
இடையரியுலாவுமுக்ர அருணகிரிமாநகர்க்கு
ளினியகுணகோபுரத்தி லுறைவோனே;
எழுபுவியளாவுவெற்பு முடவிநெடுநாகமெட்டு
மிடையுருவவேலைவிட்ட பெருமாளே. (௭௪)

௫௩௫. விடும்தவேள்வாளியின் விசைபெறு†மாலாகல
விழிகொடுவாபோவென வுரையாடும்-
விரகுடனூருயிர மனமுடைமாபாவிகள்
ம்ருகமதகோலாகல முலைதோய;
அடையவுமாசாபர வசமுறுகோமாளியை
அவனியுமாகாசமும் வசைபேசும்-
அசடஅநாசாரனை அவலனைஅபாசனை
அடியவரோடாள்வது மொருநாளே;
வடகுலகோபாலர்த மொருபதினாறாயிரம்
வனிதையர்தோள்தோய்தரு மபிராம-
மரதகநாராயணன் மருமகசோணாசல
மகிபசதாகாலமு மிளையோனே;
உடுபதிசாயாபதி சுரபதிமாயாதர
உலகுயவாரார்கலி வறிதாக-
உயரியமாநாகமு நிருதருநீறாய்விழ
ஒருதனிவேலேவிய பெருமாளே. (௭௫)

---

* மாதருக்கு=மாது அருக்கு. அருக்கு=அருமை. † ஆலாகல=ஆலகால.

536. விதியதாகவே பருவமாதரார்
விரகிலேமனந் தடுமாறி-
விவரமானதொ ரறிவுமாறியே
வினையிலேஅலைந் திடுமூடன்;
முதியமாதமி ழிசையதாகவே
மொழிசெய்தேநினைந் திடுமாறு-
முறைமையாகநி னடிகள்மேவவே
முனிவுதீரவந் தருள்வாயே;
சதியதாகிய அசுரர்மாமுடி
தரணிமீதுகுஞ் சமராடி-
சகலலோகமும் வலமதாகியே
தழையவேவருங் குமரேசா;
அதிகவானவா கவரிவீசவே
அரியகோபுரந் தனில்மேவி-
அருணைமீதிலெ மயிலிலேறியே
அழகதாய்வரும் பெருமாளே. (௭௪)

537. விந்துப்புளகித இன்புற்றுருகிட—
சிந்திக்கருவினி லுண்பசிறுதுளி
விரித்த*கமலமெல தரிததுமொருசுழி
யிரத்தகுளிகையொ டுதித்துவளர்மதி
விண்டுறறருள்பதி கண்டுற்றருள்கொடு
†மிண்டிச்செயலினி ரம்பித்துருவொடு
மெழுக்கிலுருவென வலித்துஎழுமதி
சழித்து‡வயிர்குட முகுபபொருபதில்
விஞ்சைச்செயலகொடு கஞ்சச்சலவழி
வந்துப்புவிமிசை பண்டைச்செயலகொடு
விழுப்பொடுடல்தலை அழுக்குமலமொடு
கவிழ்த்துவிழுதழு துகுபபஅனைவரு மருள்கூர

---

* கமலமெல=கமலமேல. † மிண்டி=வலிகொண்டு.
‡ வயிறு என்பது சந்தநோக்கி வயிர் என்றாயிற்று.

மென்*பற்றுருகிமு கந்திட்டனைமுலை
யுண்டித்தரகொடு†வுண்கிச்‡சொலிவளர்
வளத்தொடனைமல சலத்தொ§டுழைகிடை
துடித்துதவழ்நடை வளர்த்தியெனதகு
வெண்டைப்பரிபுர தண்டைச்சரவட
முங்கட்டியல்முடி பண்பித்தியல்கொடு
விதித்தமுறைபடி படித்துமயல்கொள
தெருக்களினில்வரு வியப்பஇளமுலை
விந்தைக்கயல்விழி கொண்டற்குழல்மதி
துண்டக்கரவனை கொஞ்சக்குயில்மொழி
விடுப்பதுதைகலை நெகிழ்த்திமயிலென
நடித்தவர்கள்மயல் ||பிடித்திடவர்வரு
வழியேபோய்
சந்தித்துறவொடு பஞ்சிட்டணைமிசை
கொஞ்சிப்பலபல விஞ்சைச்சரசமொ
டணைத்துமலரிதழ் கடித்துஇருகர
மடர்த்தகுவிமுலை யழுத்தியுர¶மிடர்
சங்குத்தொனியொடு பொங்கக்குழல்மலர்
சிந்தக்கொடியிடை தங்கிச்சுழலிட
சரத்தொடிகள்வெயி லெறிப்பமதிநுதல்
வியர்ப்பபரிபுர மொலிப்பஎழுமத
சப்பத்திதுசெய வின்பத்திருள்கொடு
வம்பிற்பொருள்கள்வ ழங்கிற்றிதுபினை
சலித்துவெகுதுய ரினைப்பொடுடல்பிணி
**பிடித்திடனைவரும் நகைப்பகருமயிர்
நரைமேவி-

---

* பற்றுருகி=பாசத்தினுலுருகி. †உண்கி=உண்டு.
‡ சொலி=சொலிந்து. § உழைகிடை=உழைந்துக்கிடந்து.
|| பிடித்திட அவர்வரு எனப்பிரிக்க.
¶ மிடறு என்பது சந்தநோக்கி மிடர் என்றாயிற்று. மிடறு = கழுத்து. ** பிடித்திட அனைவரும் எனப்பிரிக்க.

தன்கைத்தடிகொடு குந்திக்*கவியென
உந்திக்கசனம றந்திட்டுளமிக
சலித்துவுடல்சல மிருக்குமதிசெவி
விழிப்புமறைபட கிடத்திமனையவள்
சம்பத்துறைமுறை யணைடைக்கொளுகையில்
சண்டக்கருநம னண்டிக்கொளுகயி
றெடுத்துவிசைகொடு பிடித்துவுயிர்தனை
பதைப்பதனிவழி யடித்துகொடுசெல
சந்தித்தவரவர் பங்குக்கழுதுஇ
ரங்கப்பிணமெடு மென்றிட்டறைபறை
தடிப்பசுடலையி லிறக்கிவிறகொடு
கொளுத்தியொருபிடி பொடிக்குமிலையெனு
முடலாமோ;

திந்தித்திமிதிமி திந்தித்திமிதிமி
திந்தித்திமிதிமி திந்தித்திமிதிமி
திமித்திதிமிதிமி திமித்திதிமிதிமி
திமித்திதிமிதிமி திமித்திதிமிதிமி
என்பத்துடிகள்த வுண்டைக்கிடுபிடி
பம்பைச்சலிகைகள் சங்கப்பறைவளை
திகுர்த்ததிகுதித டுடுட்டுடுடுடு
டிடிக்குகிகவென வுடுக்கைமுரசொடு
செம்பொற்குடமுழ வுந்தப்புடன்மணி
பொங்கச்சுரர்மலர் சிந்தப்பதமிசை
செழித்தமறைசிலர் துதிப்பமுனிவர்கள்
களித்துவகை†மணி முழக்கஅசுரர்கள் களமீதே
சிந்திக்குருதிக ளண்டச்சுவரகம்
ரம்பக்கிரியொடு பொங்கிப்பெருகிவெ
சிவப்பதுதில்கரி மதர்த்தபுரவிகள்
சிரத்தொடிரதமு மிதப்பதிணையொடு

* கவி=குரங்கு. † மணி=மன்னி=பொருந்தி.

செம்புட்கழுகுக ளுண்டாத்தலைகள்த
துமபக்கருடன டனம்*கொட்டிடகொடி
மறையபநரிகண மிருபய குறளிகள்
நடிக்கஇருள்மலை கொளுதநியலைகடல
செம்பொற்பவளமு டங்கிக்கமர்விட
வெநதிட்†டிகமலை விண்டுக்துகள்பட
‡சிமகதமூரகனு முழக்கிவிடபட
மடைத்தசதமுடி நடுக்கியலைபட
விடுமவேலா;

தொந்தத்தொகுகுட என்பக்கழலொலி
பொங்கப்பரிபுர செம்பொற்பதமணி
சுழற்றிநடமிடு நிருத்தராயன்முடி
காத்தராரிகரி யுரித்தகடவுள்மெய்
தொண்டர்க்கருள்பவர் வெநதக்துகளணி
கங்கைபபணிமதி கொன்றைச்சடையினா
தொடுத்தமதனுரு பொடித்தவிழியினா
மிகுத்தபுரமதை யெரித்தநகையினர்
தும்பைத்தொடையினர் கண்டக்கறையினர்
தொந்திககடவுளை தநதிட்டவரிட
சுகத்திமழுவுழை காத்திமரகத
நிறத்திமுயலக பதத்திஅருளிய முருகோனே.

துண்டச்சசிநுதல் சம்பைக்கொடியிடை
ரம்பைக்கரசியெ §னும்பற்றருமகள
சுகிப்பமணவறை களிக்கஅணையறு
முகத்தொடுறமயல் செழித்ததிருபுய
செமபொற்கரகம லம்பத்திருதல
மய்பொற் ‖ சசியெழ சந்தப்பலபடை

---

* கொட்டிட=கோட்டிட=வளைக்க, வட்டமிட.

† இகமலை=இங்குள்ளமலைகள், ‡ சிமக்கும்=சுமக்கும்.

§ உம்பல் தருமகள்=தெய்வயானை யம்மை.

‖ சசியெழ=சந்திரனைப்போல ஒளியெழ.

செறித்தகதிர்முடி கடப்பமலர்தொடை
சிறப்பொடொருகுடில் மருத்துவனமகள்
தொந்தப்புணர்செயல் கண்டுற்றடியெனி
டஞ்சற்பொடிபட முன்புற்றருளயில்
தொடுத்துமிளநகை பரப்பிமயில்மிசை
நடித்து*அழல்கிரி பதிக்குள்மருவிய
பெருமாளே. (எரு)

538. விரகொடுவளைசங் கடமதுதருவெம்
†பிணிகொடுவிழிவெங் கனல்போல-
வெறிகொடுசமனின் றுயிர்கொளும்நெறியின்
றெனவிதிவழிவந் திடுபோதிற்;
கரவடமதுபொங் கிடுமனமொடுமங்
கையருறவினர்கண் பனல்பாயுங்-
கலகமும்வருமுன் குலவினைகளையுங்
கழல்தொழுமியல்தந் தருள்வாயே;
பரவிடுமவர்சிந் தையர்விடமுமிழும்
படவரவணைகண் டுயில்‡மாலம்-
பழமறைமொழிபங் கயனிமையவர்தம்
பயமறவிடமுண் டெருதேறி;
அரவொடுமதியம் பொதிசடைமிசைகங்
கையுமுறஅனலங் கையில்மேவ-
அரிவையுமொருபங் கிடமுடையவர்தங்
கருணையில்மருவும் பெருமாளே. (எசு)

539. வீறுபுழுகானபனி நீர்கள்மலதோயல்விடு
மேருகிரியானகொடு தனபார-
மீதுபுரளாபரண சோதிவிதமானநகை
மேகமனுகாடுகட லிருள்மேவி;

* அழல்கிரி பதி=திருவண்ணாமலை. † பிணி=பாசக்கயிறு.
‡ மால் அம் பழமறைமொழிபங்கயன் எனப்பிரிக்க.

நாறுமலர்வாசமயிர் நூலிடையதேதுவள
நாணமழிவார்களுட னுறவாடி-
காடியதுவேகதியெ னுசுழலுமோடனைநின்
ஞானசிவமானபத மருள்வாயே;
கூறுமடியார்கள்வினை நீறுபடவேஅரிய
கோலமயிலானபத மருள்வோனே-
கூடஅரனோடுநட மாடரியகாளியருள்
கூருசிவகாமியுமை யருள்பாலா;
ஆறுமுகமானநதி பாலகுறமாதுதன
மாரவிளையாடிமண மருள்வோனே-
ஆதிரகுராமஜய மாலின்மருகாபெரிய
ஆதியருணபுரியில் பெருமாளே. (௭௭)

திருக்காளத்தி.

540. *சரக்கேறித்தப் பதிவாழ்தொந்தப்
பரிக்காயத்திற் பரிவோடைந்துச்
சதிங்காரர்ப்புக் குலைமேவிந்தச் செயல்மேவிச்-
சலித்தேமெத்தச் சமுசாரம்பொற்
சுகித்தேசுற்றத் தவரோடின்பத்
தழைத்தேமெச்சத் தயவோடிந்தக் குடிபேணி;
†குரக்கோணத்திற் கழுநாயுண்பக்
குழிக்கேவைத்துச் சவமாய்நந்திக்
குழிற்கேகத்திப் பழுதாய்மங்கப் படுவேனைக்-
குறித்தேமுத்திக் கு‡மறுவின்பத்
தடத்தேபற்றிச் சகமாயம்பொய்க்
குலக்கால்வற்றச் சிவஞானம்பொற்
கழல்தாராய்;

* சரக்கு ஏறு இந்த பதி=பொருள்கள் மிகுந்த இப்புவியிடம்.
† குரக்கோணத்திற்கழு=குளம்புத்தன்மையுள்ள மூக்கையுடைய கழு ‡ மறு=மாறு.

புரக்காடற்றுப் பொடியாய்மங்கக்
கழைச்சாபத்*தைச் சடலானுங்கப்
புகைத்†தீயற்றப் புகலோரன்புற் றருள்வோனே-
புடைத்தேளட்டுத் திசையோரஞ்சத்
தனிக்கோலத்துப் புகுசூர்மங்கப்
புகழ்ப்போர்சத்திக் கிரையானந்தத்
தருள்வோனே;
திருக்கானத்திற் பரிவோடந்தக்
குறக்கோலத்துச் செயலாளஞ்சத்
திகழ்ச்சீரத்திக் ‡கழல்வாவென்பப் புணர்வோனே-
சிவபபேறுக்குக் கடையேன்வந்துட்
புகச்சீர்வைத்துக் கொளும்ஞானம்பொற்
றிருக்காளத்திப் பதிவாழ்கந்தப் பெருமாளே. ()

541. சிரத்தானத்திற் பணியாதே-
செகத்தோர்பற்றைக் குறியாதே;
வருத் தாமற்றொப் பிலதான-
மலர்த்தாள்வைத்தெத் தனைஆள்வாய்;
நிருத்தாகர்த்தத் துவநேசா-
நினைத்தார்சித்தத் துறைவோனே;
திருத்தாள்முத்தர்க் கருள்வோனே-
திருக்காளத்திப் பெருமாளே. (௨)

542. பங்கயனூர்பெற் றிடுஞ்சராசர
அண்டமதாயுற் றிருந்தபார்மிசை
பஞ்சவர்கூடித் திரண்டதோரகர உருவாயே-
பந்தமதாகப் பிணிந்தஆசையில்
இங்கிதமாகத் திரிந்துமாதர்கள்
பண்பொழிசூதைக் கடந்திடாதுழல் படிறுயே;

* ஐ சடலான்=அழகிய தேகத்தையுடைய மனமதன்.
† தீ பற்று அ புகலோர்=அக்கினிபற்றச்செய்த அந்தவெற்றியாளர்.
‡ அழல் வா என்ப=அழாதே, வா என்ன.

சங்கடனாகித் தளர்ந்துநோய்வினை
வந்துடலமூடக் கலங்கிடாமதி
தந்தடியேனைப் புரந்திடாயுன தருளாலே-
சங்கரர்வாமத் திருந்தநூபுர
சுந்தரியாதித் தருஞ்சுதாபத
தண்டையனேகுக் குடம்பதாகையின் முருகோனே;
திங்களுலாவப் பணிந்தவேணியர்
பொங்கரவாடப் புனைந்தமார்பினர்
திண்சிலைசூலத் தழுந்துபாணியர் நெடிதாழ்வார்-
சிந்துவிலேயுற் றெழுந்தகாளவி
டங்களமீதிற் சிறந்தசோதியர்
இன்புயமீதிற் றவழ்ந்துவீறிய குருநாதா;
சிங்கமதாகத் திரிந்தமால்கெரு
வம்பொடு தாபப் பரந்துசீறிய
சிம்புளதாகச் சிறந்தகாவல வருகோமான்-
செங்கதிரோனைக் கழிநதிவினை
தீர்ந்திடவேதற் றவஞ்செய்தேறிய
*தென்கயிலாயத் தமர்ந்துவாழ்வருள்
பெருமாளே. (௯)

சிதம்பரம்.

---

543. கனகசபைமேவு மெனதுகுருநாத
கருணைமுருகேசப் பெருமாள்காண்-
கனகநிறவேத னபயமிடமோது
கரகமலசோதிப் பெருமாள்காண்;
வினவுமடியாரை மருவிவிளையாடு
விரகுரசமோக பெருமாள்காண்-

---

* தென்கயிலாயம் என்பது திருக்காளத்தி.

விதிமுனிவர்தேவ ரருணகிரிநாதர்
விமலசரசோதிப பெருமாள்காண்;
சனகிமணவாளன் மருகனெனு*வேத
சதமகிழ்குமாரப் பெருமாள்காண்-
சரணசிவகாமி †யிரணகுலகாரி
தருமுருகாமப பெருமாள்காண்;
இனிதுவனமேவு மயிர்தகுறமாதொ
டியல்பரவுகாதற் பெருமாள்காண்-
இணையி‡லிபதோகை மதியின்மகளோடு
மியல்புலியுர்வாழ்பொற் பெருமாளே. (௧)

514. கைத்தருணசோதி யத்திமுகவேத
கற்பகசகோத்ரப் பெருமாள்காண்-
கற்புசிவகாமி நித்யகலியாணி
கத்தர்குருநாதப் பெருமாள்காண்;
§வித்துருபாரம ருக்குமருகாண
வெற்றியயில்பாணிப பெருமாள்காண்-
வெற்புளகடாக முட்குதிரவீசு
வெற்றிமயில்வாகப பெருமாள்காண்;
சித்ரமுகமாறு முத்துமணிமார்பு
திக்கினினிலாதப் பெருமாள்காண்-
திக்கிமிதிதீதெ ஞைத்தவிளையாடு
சித்திரகுமாரப பெருமாள்காண்;
சுத்த‖ விரசூரர் பட்டுவிழவேலை
தொட்டகவிராஜப பெருமாள்காண்-
துப்பு¶வளியோடு மபபுலியுர்மேவு
சுத்தசிவஞானப் பெருமாளே. (௨)

---

* வேதசகம்=வேதமெல்லாம்.
† இரணகுலஹரி=போர்செய்யும் அவுணர்குலத்தை ஹரித்தவள்.
‡ இபதோகை=தேவயானையம்மை.
§ வித்துருபம்=வித்துருபம்=மழைந்துளிபெய்யும் மேகவண்ணம்.
‖ வீர. ¶ வள்ளியோடும்.

545. இருவினையின்மதிமயங்கித் திரியாதே-
எழுநரகிலுழலுநெஞ்சுற் றலையாதே;
பரமகுருஅருளநினைந்துட் டுணர்வாலே-
பரவுதரிசனையையெனற்றெற் கருள்வாயே;
தெரிதமிழையுதவுசங்கப் புலவோனே-
சிவனருளுமுருகசெம்பொற் கழலோனே;
கருணைநெறிபுரியுமன்பர்க் கெளியோனே-
கனகசபைமருவுகந்தப் பெருமாளே. (ரு)

546. குகனெகுருபா னெயெனநெஞ்சிற்
புகழஅருள்கொடு நாவினிலின்பக்
குமுளிசிவவமு தூறுகவுந்திப் பசியாறிக்-
கொடியஇருவினை மூலமும்வஞ்சக்
கலிகள்பிணியிவை வேரொடுசிந்திக்
குலையநமசிவ யோமெனகொஞ்சிக் களிகூரப்;
பகலுமிரவுமி லாவெளியின்புக்
குறுகியிணையிலி நாடகசெம்பொற்
பரமகதியிது வாமெனசிந்தித் தழகாகப்-
பவளமனதிரு மேனியுடன்பொற்
சரணஅடியவ ரார்மனவம்பொற்
றருணசரண்மயி லேறியுனமபொற்
கழல்தாராய்;
தகுடதகுதகு தாதகதந்தத்
திகுடதிகுதிகு தீதகதொங்கத்
தடுடுடுடுடு டாடகடிங்குட் டியல்தாளம்-
*தபலைதிமிலைகள் பூரிகைபம்பைக்
†காடிதமருகம் வீணைகள்பொங்கத்
தடி‡யழனவுக மாருதசண்டச் சமரேறி;

* தபலை=பதலை. பதலை=ஓர்வாத்தியம். †காடி=காடிகை=ஓர்பறை.
‡ அழன், அழனம்=பிணம்.

ககனமறைபட ஆடியசெம்புட்
பசிகள்தணிவுற சூரர்கள்மங்கக்
கடல்களெறிபட நாகமுமஞ்சத் தொடும்வேலா;
கயிலைமலைதனி லாடியதந்தைக்
குருகமனமுன நாடியெகொஞ்சிக்
கனகசபைதனில் மேவியகந்தப் பெருமாளே.()

547. வண்டையொத்துக்கயல் கண்சுழற்றுப்புரு
வஞ்சிலைக்குத்தொடு அம்பையொத்துத்தொடை
வண்டுசுற்றுக்குழல் கொண்டலொத்துக்கமு
கென்பகரீவம்;
மந்தரத்தைக்*கட பொங்கிபத்துப்பணை
கொம்பையொக்குத்தன முந்து†குப்பத்தெரு
வந்துஎத்திப்பொரு மங்கையர்க்கைப்பொரு
ளன்பினாலே;
கொண்டழைத்துத்தழு வுங்கைதட்டிற்பொருள்
கொண்டுதெட்டிச்சர சம்புகழ்க்குக்குன
குங்‡குழற்கிப்படி நொந்துகெட்டுக்குடில்
மங்குறுமல்;
கொண்டுசெத்திக்§கட லுண்டுகுப்பத்துனி
னன்பருக்குச்செயல் தொண்டுபட்டுக்கமழ்
குங்குமத்திற்சர ணமபிடித்துக்கரை
யென்றுசேர்வேன்;
அண்டமிட்டிக்குட டிண்டிமிட்டிக்குகு
டந்தகொட்டத்தகு டிங்குதொக்கத்தம
டஞ்சகட்டைக்குண கொம்புடக்கைக்கிட
லென்பதாளம்;
அண்டமெட்டுத்திசை யும்பல்சர்ப்பத்திரள்
கொண்டல்பட்டுக்கிரி யும்பொடித்துப்புல
னஞ்சவித்துத்திர ளண்டமுட்டத்துகள்
வந்தசூரர்;

* கடம் பொங்கு என்பது கட பொங்கு என்றாயிற்று. கடம்=மதம்.
† குப்ப=கூம்ப=குவிய. ‡ குழற்கு=குழலையுடையார்க்கு.
§ கடல் உண்டு உகுப்ப துன்னின் அன்பர்=அகஸ்தியர்.

கண்டமறுக்குட லென்புநெக்குரத்தநச
னங்கடித்துக்குடி லஞ்சிவப்பச்*செநிர்
கண்டெறிக்கத்தலை பந்தரத்துக்கையி
லங்குவேலால்-
கண்களிக்கக்கக னந்தனுங்கப்புக
ழிந்திரற்குப்பதம் வந்தளித்துக்கன
கம்பலத்திற்குற மங்கைபக்கத்துறை
தம்பிரானே. (௫)

548. கங்குலின்குழற் காமுகஞ்சசி
மஞ்சளின்புயத் தாசரம்பெறு
கண்கள்கொந்தளக காதுகொஞ்சுக
செம்பொனாரம்-
கந்தரந்தரித் தாடுகொங்கைக
ளும்பலின்குவட் டாமெனுங்கிரி
கந்தமுஞ்சிறுத் தேமலும்பட சம்பைபோல;
அங்கமைந்திடைப் பாளிதங்கொடு
†குந்தியின்குறைக் காலமைந்திட
அஞ்சிலம்பொலிப் பாடகஞ்சரி கொஞ்சமேவும்-
அஞ்சுகங்குயிற் பூவையின்குரல்
அங்கைபொன்பறிக் காரபெண்களோ
டண்டிமண்டையர்க் கூழியஞ்செய்வ
தென்றுபோமோ;
சங்குபொன்தவிற் காளமுந்‡துரி
யங்களுந்தமிக் காடதிர்ந்திட
சந்தசெந்தமிழ்ப் பாணர்கொஞ்சிட
அண்டகோசம்-
சந்திரன்பதத் தோரவணங்கிட
இந்திரன்குலத் தார்§பொழிந்திட
தந்திரம்புயத் தார்புகழ்ந்திட வந்தசூரை;

---

* செநிர்=செந்நீர்=இரத்தம். †குந்தியின் குறைக்கால்=குதிகால்.
‡துரியம்=தூரியம்=முரசப்பறை. §பொழிந்திட=புஷ்பமாரிசொரிய

செங்கையுஞ்சிரத் தோடுபங்கெழ
அந்தகன்புரத் தேறவஞ்சகர்
செஞ்சரந்தொடுத் தேநடம்புரி கந்தவேளே-
திங்களொண்முகக் காமர்கொண்டவன்
கொங்கைமென்குறப் பாவைபுங்கொடி
செம்பொனம்பலத் தேசிறந்தருள்
தம்பிரானே. (௬)

549. கொந்தளம்*புழு கெந்தவண்பரி
ரம்பசயப்ரம ணிந்தமந்தர
கொங்கைவெண்கரி கொம்பிணங்கிய மடமாதர்-
கொந்தணங்குழ லின்பமஞ்சள
ணிந்துசண்பக வஞ்சிளங்கொடி
கொஞ்சுபைங்கிளி யன்பெனுங்குயில
மயில்போலே;
வந்துபஞ்சணை யின்பமுங்கொடு
கொங்கையும்புய முந்தழுவுற
மஞ்சுவொண்கலை யுங்குலைந்தவ மயலமேலாய்-
வஞ்சினங்கள்தி ரண்டுகண்செவி
யுஞ்சுகங்கள்தி ரும்பிமுன்செய்த
வஞ்சினங்களு டன்கிடந்துட லழிவேனோ;
தந்தனந்தன தந்தனந்தன
திந்திமிந்திமி திந்திமிந்திமி
சங்குவெண்கல கொம்புதந்துமி பலபேரி-
சஞ்சலஞ்சல கொஞ்சுகிண்கிணி
தங்குடுண்டுடு டுண்டுடன்பல
சந்திரம்பறை பொங்குவஞ்சகா ளமீதே;
சிந்தவெண்கழு கொங்குபொங்கெழு
செம்புளங்கரு டன்பருந்துகள்
செங்களந்திகை யெங்குமண்டிட விடும்வேலா-

---

* புழுகெந்த=புழுகு கந்த.

திங்களிந்திர னும்பரந்தர
　　ரும்புகழ்ந்துரு கும்பரன்சபை
　　செம்பொனம்பல மங்கொளன்பர்கள்
　　　　பெருமாளே. (எ)

550. மந்தரமென்குவ டார்தனங்களி
　　லாரமழுந்திட வேமணம்பெறு
　சந்தனகுங்கும சேறுடன்பனி
　　நீர்கள்கலந்திடு வார்முகஞ்சசி
　மஞ்சுறையுங்குழ லார்சரங்கயல்
　　வாள்விழிசெங்கழு நீர்ததும்பிய கொந்தளோலை-

　வண்சுழலுஞ்செவி யார்நுடங்கிடை
　　வாடகடம்புரி வார்மருந்திடு
　விஞ்சையர்கொஞ்சிடு வாரிளங்குயில்
　　மோகனவஞ்சியர் போலகம்பெற
　வந்தவ*ரெந்தவுர் நீரறிந்தவர்
　　போலஇருந்ததெ ஞமயங்கிட இன்சொல்கூறி;

சுந்தர†வங்கண மாய்நெருங்கிநிர்
　　வாருமெனும்படி யாலகங்கொடு
　பண்சரசங்கொள வேணுமென்றவர்
　　சேமவளந்துற நேசனருந்திட
　துன்றுபொனங்கையின் மீதுகண்டவ
　　ரோடுவிழைந்துமெகூடியின்புறுமங்கையோரால்-

　துன்பமுடங்கழி நோய்சிரங்கொடு
　　சீபுழுவுஞ்சல மோ‡டிறங்கிய
　புண்குடவன்கடி யோடிளஞ்§சனி
　　சூலைமிகுந்திட வேபறந்துடல்
　துஞ்சியமன்பதி யேபுகுந்துய
　　ராழிவிடும்படி சீர்பகம்பெறு விஞ்சைதாராய்;

---

* எந்தவுர=எந்தவூர். † வங்கணமாய்=உற்றநேசம
‡ இறங்கிய=இறங்க. § சனி=சன்னி.

அந்தாதுந்துமி யோடுடன்கண
நாதர்புகழ்ந்திட வேதவிஞ்சைய
ரிந்திரசந்திரர் சூரியன்கவி
வாணர்தவம்புலி யோர்பதஞ்சலி
அம்புயனற்திரு மாலொடிந்திரை
வாணியணங்கவ ளோடருந்தவர் தங்கள்மாதர்-
அம்பரம்பைய ரோடுடன்திகழ்
மாவுரகன்புலி யோர்கள்மங்கையர்
அம்புவிமங்கைய ரோடருந்ததி
மாதர்புகழ்ந்திட வேநடம்புரி
அம்புயசெம்பதர் மாடகஞ்சிவ
காமசவுந்தரி யாள்பயந்தருள் கந்தவேளே;
திந்திமிதிந்திமி தோதிமிந்திமி
தீததிதீதித தீதிதோதிமி
தந்தனதந்தன ஞெதனந்தன
தானதனந்தன ஞெவெனும்பறை
செந்தவில்சங்குட னேமுழங்கசு
ரார்கள்சிரம்பொடி யாய்விடுஞ்செயல்
கண்டவேலா-
செந்தினையின்புன மேர்குறிஞ்சியில்
வாழுமிளங்கொடி யாள்பதங்களில்
வந்துவணங்கி*நி ணேமுகம்பெற
†தாளழகங்கையின் வேலுடன்புவி
செம்பொனினம்பல மேலகம்பிர
காரசமந்திர மீதமர்ந்தருள் தம்பிரானே. (அ)

551. வந்துவந்துவித் தூறியென்றனுடல்
வெந்துவெந்துவிட் டோடகொந்துயிரும்
வஞ்சினங்களிற் காடுகொண்டவடி வங்களாலே-

* நிணே=நின்றே. † தாளழக அங்கையின், எனப்பிரிக்க.

மங்கிமங்கிவிட் டேனையுன்றனது
சிந்தைசந்தொஷித் தாளுகொண்டருள
வந்துசித்திரத் தேறிபண்டரொடு
தொண்டர்சூழ;
எந்தன்வஞ்சனைக் காடுசிந்திவிழ
சந்தரணடிசைத் தேவரம்மையர்க
ளிந்துபந்தடித் தாடல்கொண்டுவர *மந்திமேவும்.
எண்கடம்பணித் தோளுமம்பொன்முடி
சுந்தரந்திருப் பாதபங்கயமும்
என்றன்முந்துறத் †தோணியுன்றனது
சிந்தைதாராய்;
அந்தரந்திசைத் தோடவிஞ்சையர்கள்
சிந்தை‡மந்திரத் தோடகெந்தருவ
ரம்புயன்சலித் தோடஎண்டிசையை
யுண்டமாயனை.
அஞ்சிபுள்பரச் சேவைகந்திடென
வந்தவெஞ்சினக் காடெரிந்துவிழ
அங்கியின்குணக் கோலையுந்திவிடு
செங்கைவேலா;
சிந்துரம்பணைந் தோடுகொங்கைகுற
மங்கையின்புறத் தோளணைந்துருக
சிந்துரந்தனைச் சிரமணம்புணர்கல கந்தவேளே.
சிந்திமுன்புரக் காடுமங்கநகை
கொண்டசெந்தழ கோலரண்டர்புகழ்
செம்பொனம்பலத் தாடுமம்பலவர்
தம்பிரானே. (௯)

552. கத்திதுப்§பொங் கலுக்கொத்துப்
பணைத்தாக் ||கொம் பெனத்தெற்றிக
¶கவித்துச்செம் பொனைத்துற்றுக் குழலொர்பின்.

---

* மந்தி=வண்டு. † தோணி=தோன்றி. ‡ மந்திரம்=விசாரம்.
§ பொங்கு அலுக்கு ஒத்து=மிகுந்த இருளுக்குச் சமானமாகி.
|| கொம்பு என தெற்றி=கொம்புபோலச் சடைபின்னி.
¶ கவித்து செம்பொனை=ஜடையில்லை கவித்து.

கழுத்தைப்பன் புறக்கட்டிச்
சிரித்துத்*தொங் கலைபபற்றிக்
கலைத்துச்செற் றுணைத்திற்பிக் கிடுமோதர்;
பதித்துத்தந் தனத்தொக்ரப்
பிணித்துப்பண் புறக்கட்டிப்
பசப்பிபபொன் தாப்பறிப் பொருள்மாளப்-
பறித்துப்பின் றாரத்துச்சொற்
கபட்டுப்பெண் கரோகிச்சைப்
பலித்துப்பின்†கசுத்திபட் டிழல்வேனோ;
சதித்துச்சொ ணடைதாத்துபபிம
கொதித்துச்சங் கரித்துப்பற்
சடித்துச்செனு றழுபகித்துக கசுமேனைக்-
சழித்துபபண்‡டமர்கருச்செப்
பதத்தைத்தக் தளித்துக்§கைக
கணிக்||குச்சந் தரத்தைச்சுத் தொளிர்வேலா;
சிதைத்திட்டம் புரத்தைச்சொற்
சபதைச்சென் றரிந்துக
சினத்தக்கன் சிரத்தைத¶தட் சிவனார்தஞ்-
செவிக்குச்செம் பொருட்கற்ப
புகட்டிச்செம் பரத்துறசெயத்
திருச்சிற்றம் பலச்சொக்கப் பெருமாளே. (௧௦)

153. சிரித்துச்சா கொளியாமினலாமென
வருக்கிக்கொங் கையிணையுறமேலவிழ
செணத்திலசமபள மேபறிகாரிகள் சிலபேரைச்-

---

* தொங்கலை=தொங்கும்படி தரித்த வஸ்திரத்தை
† கசத்தி=கவ்வுதி, வருத்தம்.
‡ அமரர்க்கு செப்பதத்தை=அமரர்க்கு செம்பதத்தை.
§ கைக்கு அணி=கையினிடத்து அணிந்த.
|| குச்சதரத்தை சுத்த ஒளிர்வேலா=குஞ்சங்கட்டிய அச்சத்தைத்
தரும் அழகிய பரிசுத்தமான பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடையவரே
¶ தட் சிவனார்,

சிமிட்டிக்கண்களி னூலுறவேமயல்
புகட்டிச்செந்துகி லால்வெளியாயிடை
திருக்திப்பணகுழ லேய்முகிலோவிய
மயில்போலே;
அருக்கிப்பண்புற வேகலைபால்முலை
மறைத்துச்செந்துவர் வாயமுதூறல்க
ளளித்துப்பொன்குயி லாமெனவேகுரல்
மிடறூதை-
அசைத்துக்கொந்தள வோலைகளார்பணி
மினுக்கிச்சந்தன வாசனைசேருட
னமைத்துபபஞ்சணை மீதணைமாதர்க
ளுறவாமோ;
இரைத்துப்பண்டம ராவதிவானவ
ரொளித்துக்கந்தசு வாமிபரா*பர
மெனப்பட்டேழ்கிரி ஏழ்கடல்தூள்பட
அசுரார்கள்-
இறக்கச்சிங்கம தேர்பரியானையொ
டுறுப்பிற்செங்கழு கோரிகள்கூளியொ
டிரத்தச்சங்கம தாடிடவேல்விடு மயிலவீரா;
சிரித்திட்டம்புர மேமதனுருட
லெரிததுக்கண்டக பாலியர்பாலுறை
திகழ்ப்பொற்சுந்தரி யாள்சிவகாமிகல கியசேயே-
திருச்சித்தந்தனி லேகுறமானதை
யிருத்திக்கண்களி கூர்திகழாடக
திருச்சிற்றம்பல மேவியுலாவிய பெருமாளே. ()

554. தத்தையென்றொப்பிடுந் தோகைகட்டங்கொளுவர்
†பத்திரங்கட்‡கயங் காரியொப்புங்குழலகள்
§சசசைசயங்கெச்சையுந் தாளவொத்தும்பதுமை
யென்பகீலச்-

* பரம் என=காப்பது உன் பாரம் என.

† பத்திரம்=அம்பு. ‡ கயம் காரி=கிருண்டகார் மேகம்.

§ சச்சை அம்கெச்சை=சத்திக்கும் காற் சதங்கை.

சங்கரமபொற்குடம் பாலிருக்குந்தனமோ
டொறறிகன்சித்திரம் போலஎத்தும்பறியர்
*சக்களஞ்சக்கடம் சாதிதுக்கங்கொலையர்
சங்கமாதர்;
†சுத்துடும்பித்திடும் சூதுகறகுஞ்சதியர்
முற்பணங்‡கைககொடுந்தாருமிட்டங்கொளுவர்
§சொக்கிடும்புக்கடன் சேருமட்டுந்தனைகும்
விஞ்சையோர்பால்.
தொக்கிடுங்கக்கலுஞ் சூலைபக்கம்பிளவை
விக்கலுந்துக்கமும் சீசபித்தங்கள்கொடு
துபபடங்கிப்படுஞ் சோரனுக்குமபதவி
யெந்தநாளோ;
குத்திரங்கறசண டாளர் ‖ சத்தங்குவடு
பொட்டெழுந்திட்டுநின றுட¶எட்டந்திகையர்
கொற்றமுங்கட்டியம பாடநிரத்தம்பவுரி
கொண்டவேலா.
கொறறாபங்குற்றசிந்தாமணிச்செங்குமரி
பதநரன்புமறளந் தாயெழிற்கொஞ்சுகிளி
கொட்புரந்தொககவெந் தாடவிட்டங்கிவிழி
மங்கைபாலா;

---

* சக்களம் சக்கடம் சாதி=முழுப்பொய்யை பரிகாசத்திறுற் சாதிக்கின்ற.

† சுத்திடும பித்து இடும்=தங்கள்வசத்திற் சுழலும்படியான பித்தேற்றுகின்ற சுத்து - இது சுற்று என்பதன் மரூஉ.

‡ கை கொடு உந்து ஆரும் = கையிற்கொண்டு செலுத்தும் யாவரையும்.

§ சொக்கு இடும்பு கடன் சேருமட்டும் தனகும் = சொக்கும் படியான இடும்பு வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பொருள் பற்றிக் கொள்ளும்வரையில் லீலாவினோதம் பாராட்டும்.

‖ சத்த அம் குவடு=ஏழு மலைகள்.

¶ எட்டு அம் திகையர்=அஷ்டதிக்குப் பாலகர்.

சித்திரம்பொற்குறம் பாவைபக்கம்புணர
செட்டியென்றெத்திவந் தாடிநிர்த்தங்கள்*புரி
சிற்சிதம்பொற்புயஞ் சேரமுற்றும்புணரு
மெங்கள்கோவே-
சிற்பரன்தற்பரன் சீர்திகழ்த்தென்புலியுர்
ருத்திரன்†பத்திரஞ் சூலகாத்தனசபையில
தித்தியென்றொத்திகின் றுடுசிற்றம்பலவா
தமபிரானே. (௧௨)

555. தனத்திற்குங் குடத்தைச்சந்
தனத்தைக்கொண டலைத்துச்சங்
கிலிக்கொத்தும் பிலுக்குடபொன்
தனிற்கொத்துந் தரித்துச்சுக
தரத்திற்பண் பழித்துககண்
சுழற்றிச்சண் பகப்புட்பங் குழலைமேவித்-
தரத்தைக்கொண் டசைத்துப்பொன
தகைப்பட்டுந் தரித்துபபின்
சிரித்துக்கொண் டழைத்தும்கொ
தளத்தைத்தண குலுககிச்‡சங்
கலப்புத்தன் கரந்துககொண
டணைத்துச்சம பரமித்துக்கொண டுறவாடி;
புனித்தப்§பஞ் சணைக்கட்டிண்
படுத்துச்சந் தனப்பொட்டுங்
குலைத்துப்பின் புயத்தைக்கொண்
டணைத்துப்பின் சுகித்திட்டின்
புகட்டிப்பொன் சரக்கொத்துஞ்
சிதைப்பப்பொன் தரப்பற்றும் பொதுமாதர்-

---

* புரி=புரிந்து. † பத்திர அம் சூலம் = இலைகளையுடைய அழகிய சூலாயுதம்.

‡ சங்கு அலம்பு=வளையல்கள் சப்திக்கும்.

§ பஞ்சணைக்கண் இண்படுத்து எனப்பிரிக்க.

புணர்ப்பித்தும் பிடித்துப்பொன்
கொடுத்துடம்பின் பிதிர்ச்சித்தன்
திணிக்கட்டுஞ் சிதைத்துக்கண்
சிறுப்பப்புண் பிடித்தப்புண்
புடைத்துக்கண் பழுத்துக்கண்
டவர்க்குக்கண் புதைப்பச்சென் றுழலவேனோ;
சினத்துக்கண் சிவப்பச்சங்
கொலிப்பத்திண் கலட்டுச்செங்
குவட்டைச்சென் றிடித்துச்*சேண
டரைத்துக்கம பிடிக்கப்பண்
சிரத்தைப்பந் தடித்துக்கொண்
டிறைத்துத்தெண் கடற்றிட்டுங் கொளைபோகச்-
செழித்துப்பொன் சுரர்ச்சுற்றங்
களித்துக்கொண் டளிப்புட்பஞ்
சிறக்கப்பண சிரத்திற்கொண்
டிறைத்துச்செம் பதத்திற்கண்
திளைப்பத்தந் தலைத்†தழ்த்தம
புகழ்ச்செப்பும் சயத்துத்திண் புயமேவனே;
‡பனித்துட்கங் கசற்குக்கண்
பரப்பித்தன் சினத்திற்றிண்
புரத்தைக்கண் டெரித்துப்பண
கயத்தைப்பண் டுரித்துப்பன
பனைத்தக்கன் தவத்தைச்சென்
றழித்துக்கொன் றடற்பித்தன் தருவாழ்வே-
§படைத்துப்பொன் றுடைதிட்டன்
தனைக்குட்டும படுத்திப்பண்

---

* சேண் தரைதுக்கம்பிடிக்கப் பண் = விண்ணுலகத்தையும் மண்ணுலகத்தையும் துக்கம்பிடிக்கப் பண்ணிய

† தழ்த்தம் புகழ்செப்பும் = தாழ்த்து அம்புகழ்செப்பும். தாழ்த்து = தாழ்த்தி ‡பனித்து உட்க = நடுங்கி உதிர.

§ படை துப்பு ஒன்று உடை திட்டன் = படைக்கும் வல்லமையுடைய வலியோனாகிய பிரமன்.

கடிப்புட்பங் கலைச்சுற்றும்
பதத்தப்பண் புறச்சிற்றம்
பலத்திற்கண் களித்தபசைம்
புனத்திற்செங் குறத்திப்பெண பெருமாளே.()

556. திருடிகளிணக்கிச் சம்பளமபறி
நடலிகள்மயக்கிச்*சங்கமுண்கிகள்
†சிதடிகள்முலைக்கச் சுமடர்கணடிகள் சதிகாரர்-
செவிடிகள்மதப்பட் டெங்குதண்டிகள்
அசடிகள்‡பிணக்கிட் டும்புறடபிகள்
செழுமிகளழைத்திச் சங்கொளுஞ்செய
வெகுமோகக;
குருடிகள்நகைத்திட் டப்புலம்புந
ருதடிகள்கணக்கிட் டும்பிணங்கிகள்
§குசலிகள் || மருக்திட் டுங்கொடுங்குணர்
விழியாலே-
கொளுவிகள்மினுக்குச் ¶சங்**கிரங்கிகள்
நடனமுநடித்திட் ††டொங்குசண்டிகள்
குணமதிலமுழுச்சுத் தசங்கயசங்கிக
ளுறவாமோ;
இருடியரினத்துற் றும்பதங்கொளு
மறையவனிலத்தொக் குளுசுகம்பெறு
மிமையவரினக்கட் டுங்குலைந்திட வருசூரர்-
இபமொடு‡‡வெதித்தச் சிங்கமும்பல
இரதமொ§§டெதகதிக் குமபிளந்திட
இவுளியிரதத்துற் றங்கமங்கிட விடும்வேலா;

---

* சங்கம்=மைசயோகம் † சிதடிகள்=அறிவிலிகள்.
‡ பிணக்கிட்டும்=பிணக்கிடும். § குசலிகள்=தந்திரவாதிகள்.
|| மருக்திட்டும்=மருத்திடும்=மருந்திடும்.
¶ சங்கு=வளையல். ** இரங்கல்=ஒலித்தல். ††ஒங்கு=தூங்கு,
‡‡ வெதித்த=வேதித்த=பேதித்த,
§§ எதத்திக்கும்=எத்தத்திக்கும்.

*அரிகரியுரித்திட [illegible] நடராஜப
பெரிதரநகை [illegible] யளசிர
மளவொடு [illegible] டணைடணிந்தவ
ரருள்கோனே.

அமரர்தமகட்கு [illegible] ரிந்தநல்
குறவர்தமகள் [illegible] ரந்தர
அழகியதிருச்சிற்றம்பலம்புகு பெருமாளை. ()

557. அவகுணவிரகனை வேதாளரூபனை
அசடனைமசடனை ஆசாரஈனனை
அநதியைமறவனை †ஆதாளிவாயனை அஞ்சுபூதம்.

‡அடைசிய§சவடனை [illegible] மாடனை
அழிதருவழிவரு வீணுதிவீணனை
அழகலைபவிசலை ஆருணஆணனை அன்பிலாத;

கவடனைவிகடனை நானாவிகாரனை
வெகுளியைவெகுவித மூதேவிமூடிய
கலியனைஅலியனை ‖ஆதேசவாழ்வனை
வெம்பிவீழும்.

கலியனையறிவுரை பேணுதமானுட
கசனியைபசனியை மாபாதகனாகிய
கதியிலிதனையடி நாயேனையாளுவ
தெந்தநாளோ;

மவுலியிலழகிய¶மாகோதைராஜனு
மலமலமுலவிய * காகோதராஜனு
மனுநெறியுடனவளர் சோணாடர்கோனுட
னன்புகூரும்.

---

* அரி=சாமடங்கல். † ஆதாளிவாயன்=வீம்புபேசுவோன்.

‡ அடைசிய=ஒதுங்கிய. § சவடு=வண்டல்.

‖ ஆதேசம்=திரிபு. ¶ மாகோதைராஜன்=சேரன்.

** காகோதராஜன்=சர்ப்பராஜனாகிய பதஞ்சலி.

*மகபதிபுகழ்புலி யூர்வாழுநாயகர்
மடமயில்மகிழ்வுற வானுடர்கோவென
மகிதலமிடர்கெட †ஆனுதசீருடன
மன்றுளாடும்;
சிவசிவஹரஹர தேவாநமோநம
தெரிசனபரகதி யானாய்நமோநம
திசையினுமிசையினும் வாழ்வேநமோநம
செஞ்சொலசேரும்-
ஜெகதலபிறவடி வானாபநமோநம
திரிபுரமெரிசெய நகோவேநமோநம
ஜெயஜெயஹரஹர தேவாசுராதிபா
தம்பிரானே. (கரு)

558. கடடிமுண்டகர பாலியங்கிதனே
முட்டியண்டமொடு தாவிவிந்துவொலி
கத்தமந்திரவ தானவெணபுரவி மிசையேறிக்-
கறபகநெருவில வீதிசொண்டுசுடர்
படடிமண்டபமு டாடியிந்துவொடு
சட்டிவிந்துபிச காமலவெணபொடிகொ
டசைபாமற;
சுட்டுவெமபுரமி ருகவிஞ்சைகொடு
தத்துவங்களவிழ சாமயெண்சணவா
சொாககமவந்துசையு ளாகலந்தைபத
முறமேவித்-
துக்கம்வெந்துவிழ ஞானமுண்டுகுடில
வச்சிரங்களென மேனிதங்கமுற
சுதகம்புகுதவேதவிநதைபொடுபுகழ்வேனோ;
‡எட்டிரண்டுமறி யாதஎன்செவியி
லெட்டிரண்டுமிது வா§மிலிங்கமென
எட்டிரண்டும்வெளி யாமொழிந்தகுரு
முருகோனே;

* மகபதி=மகாபதி=பெரியபட்டினம. † ஆனுத=நீளகாத.
‡ எட்டு இரண்டு=அகார உகாரங்கள் அவற்றின் பிரபஞ்சம்
குருமுகமாக உணரற்பாலது. § இலிங்கம்=சிவக்குறி.

*எட்டிரண்டுதிசை யோடசைவுற நதி
யெட்டிரண்டுருவாகி வஞ்சரமெ
லெட்டிரண்டுதிசை யோர்கள்போற்றவயில
விடுவோனே;
செட்டியென்று†சிவ காமிதன்பதியில
கட்டுசெங்கைவளை கூறுமொருத்தையிட
சித்தமுங்‡குளிர ஞதிவண்பொருளை
நவிலுவோனே-
செட்டி யென்றுவன மேவி§யின்பரச
சத்தியின்செயலி ஞளையன்புருக
||தெட்டிலங்குபுலி யூரின்மன்றுள்வளர்
பெருமாளே. (௩௯)

~~~~~~~~~~

இதன் முற்பாதியின் பதவுரை.

கட்டி=பிராண வாசியைப் பாழில ஓடவொட்டாமல் அதன் ஸ்தானத்திற் பிடித்துக்கட்டி,—மூண்டக அபாலிதங்கிதனை=மூலாதார கமலத்துள்ள அருள்பாலிக்கும் சிவாக்கினியை,—மூட்டி=மூள எழச்செய்து,—அடைமொடுதாவி=அண்டபாகிய கபாடபரியர் நாமாவச்செய்து,—விந்துஒலிகத்த=விந்துநாதப் பேரொலி முழங்க,—மந்திர அவதான வெள்புரவிமிசை ஏறி=கட்டுப்பட்டு கூடிய சாவதானமாக நிற்கும் அச்சுவேட்புரவியின் மேல் ஆரோகணித்து—கற்பக அம்பெருவில்=கற்பகப்போல் விரும்பியவெல்லாம் அளிக்கத்தக்க அழகிய மேலைச் சிவவீதியில,—வீதிகொண்டு=நேராக ஓடச்செலுத்தி,—சுடர்பட்டிமண்டபம்=எல்லாத்தத்துவங்களும் ஒன்றுபட்டதான பாகிய பிரகாசிக்கின்ற வலாடஸ்தானமண்டபத்தில்,—ஊடாடி=பிரத்தியாகாரதாரணை தியானாதிகளைப் பழகி,—இந்துவொடு விந்து பிசகாமல் கட்டி=சந்திரகலை சலியாமலும், விந்துகழலாமலும் உறுதிபெறக்கட்டி,—சுட்டுவெம்புரம்நீறுஆக=திரிபுரமாகிய மும்மலங்களும் வெந்து நீறாகும்படி சுட்டு,—வெண்பொடிகொடு=அந்த வெண்ணீற்றை அணிந்துகொண்டு,—அசையாமல்=ஸ்தாவரமாக நின்று,—வி[illegible]

---

* எட்டு இரண்டுதிசை=அஷ்டதிக்கும் கீழ்மேலும்.

† சிவகாமிதன்பதியில்=தேவிக்கு ஆதிக்கஸ்தானமாகிய மதுரையில். ‡ குளிர அநாதி என்று பிரிக்க. § இன்பரச சத்தியின் செயலிணை=இச்சாசத்திமயமான வள்ளிநாயகியை. || தெட்டி=எத்தி.
~~~~~~~~~~

சைகொடு=சிந்து வித்தைகளெல்லாம் தெரிந்து பெற்று,— தத்துவங்கள் விழசாடி=தத்துவ சேஷ்டைகளெல்லாம் அற்று விழும்படி சாடி,— என்குலைவர் சொல்லாக ... குமாரகிய சிவபதவி,— வந்து கையுள் ஆக=கை கூடிவந்து இயல்பான சுந்தர பதம் உறமேவி= அச்சிவபதவியில் உற்றுப் பொருந்தி,— தம்பம் வெந்துவிழ=பிறவித் துன்பமென்பது பஸ்மீகரமாய்ப்போக ஞான உண்டு = ஞானமிர்தபானம்பண்ணி,— குடில் வச்சிரங்கள் என=தேகம் வச்சிரகாயமாக,— மேனிதங்கம் உற=நிறம் தங்கம் போல ... புகுத =நிர்மலவீடு கூட,— வேதவிந்தைபொழி= ... சிந்திரம் ... ,— புகழ்வேனோ=உனது திருப்புகழை யெடுத்துப்பாடுவேனோ?

559 கொந்தரங்குழ லிந்துவ ணம்புரு
வங்கள்கணைகய லுஞ்சாபம்பிணை
கொண்டரம்பைய ரந்தமுகஞ்சி துண்டமாதர்-
கொந்தளங்கதி ரின்குலங்களி
லுஞ்சுழன்றிர சம்பனங்களி
கொண்டனம்பித ழின்சுரங்குயி
லின்சொல்மேவும்;
தந்தவந்தர ளஞ்சிறந்தெழு
கந்தரங்கமு கெனப்பைந்தழை
தண்புயந்தளி ரின்குடங்கைய ரம்பொனாரம்-
தங்கியினகுவ டனதனங்களி
ரண்டையுங்குலை சொண்டுவிண்டவர்
தங்கடம்படி யுங்கவணடிய சிந்தையாமோ;
யந்தரங்கட லுஞ்சுழன்றமிர
தங்கடைந்தவ னஞ்சு*மங்குலி
மந்திரஞ்செல்வ முஞ்சுகம்பெற எந்தவாழ்வும்-
வந்தரம்பையெ னும்பகிர்ந்துந
டங்கொளுந்திரு மங்கைபங்கினன்
வண்டர்லளைகையு ளன்சிரம்பொடி
கண்டமாயோன்;

* மங்குலி=இந்திரன்.

உந்தியின்புவ னங்களெங்குமெ
டங்கவுண்டகு டங்கையன்புக
ழொண்புரம்பொடி கண்டனைதையர்
பங்கின்மேவும்;
உம்பலின்கலை மங்கைசங்கரி
மைந்தனென்றய னும்புகழ்ந்திட
வொண்பரந்திரு வம்பலந்திகழ் தம்பிரானே. ()

560. செங்கலச மூலையார்பால் சிந்தைபல தடுமாறி;
அங்கமிக மெலியாதே அன்புருக அருள்வாயே;
செங்கைகபிடி கொடியோனே செஞ்சொல்தெரி புலவோனே;
மங்கையுமை தருசேயே மன்றுள்வளர் பெருமாளே. ()

561. இயங்குஞ்சஞ் சலந்துன்பங்
கடந்தொந்தஞ் செறிந்தைந்திந்
த்ரியம்பந்தந் தருந்துன்பம் படுமேழை;
*நிதம்பண்போன் றிலன்பண்டன்
†தலன்குண்டன் சலனகண்டன்
தெளிந்துன்றன் பழந்தொண்டென்
றுயர்வாகப்
புயங்கத்திங் களின்துண்டங்
குருந்தின்சொந் தயன்றன்கம்
பொருந்துங்கங் கலந்தஞ்செஞ் சடைசூடி
புகழ்ந்துங்கண் டுகந்துங்கும்
பிடுஞ்செம்பொன் சிலம்பென்றும்
புலம்பும்பங் கயந்தந்தென் குறைதீராய்;
இயம்புஞ்சம் புகந்துன்றுஞ்
சுணங்கன்செம் பருந்தங்கந்
திணங்குஞ்‡செந் தடங்கண்டுங் களிகூரு

*நிதம்=நிலைமையான. † தலன்=கீழானவன்
‡செந்தடம்=ரணகளம்.

இடும்பைபங்கண சிரங்கண்டம
பதங்கரந்தங காஞ்சந்தொன்
றெலும்புஞ்சிந் திடும்பங்கஞ் செயும்வேலா;

தயங்குபணைஞ் சுரும்பெங்குந்
தனந்தநதந தனநதந்தந்
தடந்தணைபங் கயங்கொஞ்சுஞ் சிறுகூரா-

தவங்கொண்டுஞ் செபங்கொண்டுஞ்
சிவங்கொண்டும் டரியங்கொண்டுந்
தலைந்துளறும் பலந்தங்கும் பெருமாளே. (௧௬)

562. பருமம்ணைதகிரண்டு கரிகொம்பெனதிரண்டு
பவளம்பதித்தசெம்பொ னிறமாபிற-
படருங்கனத்தகொங்கை மினல்கொந்தளித்துசிந்த
பலவிருதைசையைப்புலம்பி யழகான;

புருவஞ்சுழற்றியிந்த்ர தனுவந்துதித்ததென்று
புளகஞ்செலுத்திரண்டு கயலமேவும்-
பொறிகணைசுழற்றி*ரம்ப பரிசம்பயிற்றிமந்த்ர
பொடிகொணடழிக்கும்வஞ்ச ருறவாமோ;

உருவந்தரித்துகந்து கரமும்பிடித்துவந்து
உறவும்பிடித்த†தணங்கை வனமீதே-
ஒளிர்கொம்பினைசசவுந்தரியவும்பலக்கொணர்ந்து
ஒளிர்வஞ்சியைப்புணர்ந்த மணிமார்பா;

செருவெங்களத்தெதிர்ந்த அவுணன்தெறித்துமங்க
சிவமஞ்செழுக்கைமுந்த விடுவோனே-
தினமுங்களித்துசெம்பொ னுலகந்துதித்திறைஞ்சு
திருவம்பலத்தமர்ந்த பெருமாளே. (௨௦)

---

* ரம்ப=நிரம்ப. † அணங்கு ஐவனமீதே = தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அழகிய கற்பகவனத்திலே.

563. மதவெங்கரிக்கிரண்டு வலுக்கொம்பெனத்திரண்டு
வளருந்தனத்தணிந்த மணியாரம்.
வளைசெங்கையிற்சிறந்த வொளிகணு*நித்திலங்கு
வரருந்திகைத்திரங்க வருமானார்;
விதவிங்கிதப்ப்ரியங்கள் நகைக்கொருசுதற்குணங்களை
மிகைகண்டுறக்கலங்கி மருளாதே-
†விடுசெங்கையுறவுணர்ந்து வலம்வந்துனைபுகழ்ந்து
‡மிகவிஞ்சுபொற்பதங்கள் தருவாயே;
நதியுந்திருக்கரந்தை மதியுஞ்சடைக்கணிந்த
நடநம்பருற்றிருந்த கயிலாய-
நகமங்கையிற்பிடுங்கு மசுரன்சிரத்தொடங்கம்
நவதுங்கரத்நமுநது திரடோளுஞ்;
சிதையும்படிக்கொரம்பு கணைமுன்தொடுத்தகொண்டல
திறல்செங்கணச்சுதன்றன் மருகோனே-
தினமுங்கருத்துணர்ந்து சுராவந்துறப்பணிந்த
திருவம்பலத்தமர்ந்த பெருமாளே. (உக)

564. முகசந்திரபுருவஞ்சிலை விழியுங்கயலீலை
முகிலங்குழலொளிர்தொங்கலொ டிடைவஞ்சிகொள்டா-
டொழியுங்கிளியிதழ்ப்பங்கய நகைசங்கொளிகொடு
குழையா-
முழவங்கரசமுகம்பரி யளசுங்குமவாச
முலையின்றரசகுடங்குவ டிணைகொல்டுகல்மார்பில
முரணுஞ்சிறுவளந்தர ளவடந்தொடையாடக்
கொடிமடாலத்;
துகிரின்கொடியொடியும்படி நடனந்துடைவாழை
மறையும்படி§துயல்சுந்தர சுகமங்கையரோடு
துதைநடஞ்சினைமிலசயங்கசன் ரதியின்படாகச்
செயல்மேவித்-

---

* நித்து=நீத்து=துறந்து † விடு=விட்டு.
‡ மிக=மேன்மையடைய. § துயல்=அசைந்தாடுகின்ற

போனடசித் திடமொழி கொஞ்சிட அளகஞ் சுழலாட [ஞஞ்
விழிதுஞ்சி இடை *நொய்ஞ்சிட மயல்கொண் †டணைவீ
சுகசந்திர முகமும்பத அழகுந் தமியேனுக் கருள்வாயே;

‡அகரத்திரு §உயிர்பண்புற அறிவொன்றதுமாகி
உறையுஞ்சுடரொளியென்கணில் வளருஞ்சிவகாமி
அமுதம்பொழி பரையந்தரி உமைமங்கையருக்
கொருசேயே-
அசுரன்சிர மிரதம்பரி சிலையுங்கெடக் கோடு
சரமுப்பல படையும் ||பொடிபட லுங்கிரிசாய
அமர்கொண்டயில் விடுசெங்கர வொளிசெங்கதிர் போலத்
திகழ்வோனே;
மகரக்கொடி யிலவின்குடை மதனன்றிருதாதை
மருமக்கல் றணிவிருதும்பல முரசங்கலையோத
மறையன்றலைபுனையப்படி நலங்கொருபாதைக்
கதிர்வேலா-
வடவெற்பரன்மகள் சுந்தர மணமுங்கொடுமேக
சுரசங்குறமகள் பங்கொடு வளர்தென்புலியூரில்
திகழும்புகழ் திருவம்பல மருவுங்குமரேசப் பெருமாளே.

565 ¶சந்திரவோலை தலாவகொங்கைகள்
**மந்தரமால ††நனீர்த்ததும்பநல்
சண்பகமாலைகுலாவிளங்குழல் மஞ்சுபோலத்-

---

* நொய்ஞ்சிட = தளர. † அணைவீறும் = அணைகிறும்.

‡ அகர அமதிரு = எல்லா உயிர்களோடும் மெய்களோடும் கலந்து வேறாகவும் ஒளிந்தும் நிற்கும் அகர எழுத்துப்போல சித்தும் அசித்து மாகிய பிரபஞ்சமுற்றுந் தோய்ந்தும் வேறாகத் தனித்தும் நிற்கின்ற [illegible].

§ உயிர் பண்பு உற = ஆன்மகோடிகள் இரக்ஷணையைப் பொருந்த. || பொடி = பொடிந்துதூளாகி.

¶ சந்திரவோலை = சந்திரனைப்போல் சீதளகாந்தியமைந்த ருசம் காதோலை. ** மந்தரம் ஆல = மந்தரகிரிபோல் அசைய.

†† நல் நீர் ததும்ப = நல்ல நீர்மைபெருக.

தண்கயல்வாளிகணூரிளம்பிறை
விண்புருவாரிதழ்கோவையின்கனி
தன்செயலார்நகைசோதியின்கதிர்சங்குமேவும்;

கந்தரர்*தேமலுமார்பரம்பநல்
சந்தனசேறுடனூர்கவின்பெறு
கஞ்சுகமாமிடமேறுதைகொஞ்சிய ரம்பையாரைக்-

கண்களிகூர†வெகாசைகொண்டவர்
பஞ்சணைமீதுகுலாவினுந்திரு
கண்களிராறுமிராறுதிண்புய

முங்கொள்வேனோ;

இந்திரலோகமுளாரிகம்பெற
சந்திரர்சூரியர்தேர்நடந்திட
எண்கிரிசூரகுழாமிறந்திட கண்டவேலா-

இந்திரைகேள்வர்பிதாமகன்கதி
ரிந்துசடாதரன்வாசவன்தொழு
நின்புறவேமனுநூல்விளம்பிய கந்தவேளோ;

‡சிந்துரமால்குவடார்தனஞ்சிறு
பெண்கள்சிகாமணிமோகவஞ்சியர்
செந்தினைவாழ்வளிநாயகொண்குக அன்பரோரு-

செந்தமிழ்ஞானதடாகமென்சிவ
கங்கையளாவுமகாசிதம்பர
திண்சபைமேவு§மனுசவுந்தர தம்பிரானே. ()

566. கரியமேக மெனுங்குழலார்பிறை
சிலைகொள்வாகு வெனும்புருவார்விழி
கயல்கள்வாளி யெனுஞ்செயலார்மதி

துண்டமாதர்-

* தேமலும் மார் பரம்ப எனப்பிரிக்க. பரம்ப=பரவ.

† வெகு ஆசை. ‡சிந்துரம்=செங்குங்குமம். §மனு=மன்னு.

கமுகக்ரீவர் புயங்கமழைபார்த்தன
மலைகளாஇணையுங்குவடாரக
கமலவாழைமனுத்துடையாரசா சுந்தராடை;
வரியபாளி தழுந்துடையாரிடை
துடிகள்நாவி யலுங்கவினாலகுல்
மணமுலாவி யரம்பையினாலெபாருள் சங்கயாதர்-
மயில்களபோல நடமபுரிவாரியல
குணமிலாத வியனசெயவாரவலை
மசகிராயெ னழிந்திடவோவென தன்புதாராய்;
சரியிலாத சமய பவியர்முகி
லொடபோர பொனினதடையாளசினை
சருவலோக சவுந்தரியாளருள கந்தவேளை-
சகபணா குடமொடாடியாடிட
அவுணர்சேனை மடிந்திடவே யொரு
தழலெராவேலை பெறி மயேசுக
ரமபொன்வாகா;
அரியமேனி யிலங்கையிரா ணன்
முடிகள்வீழ சரநெடிடலொவர்
அகிலமீரேழுமுண்டவனாமரு கண்டோதும்-
அருகுசோபிதஅயனொருநாமன
விபுதைமோகி குறிஞ்சிமிர்வாழ்வளி
அருளகொடாடி சிதமபரமேவிய தம்பிரானே.

567. கூந்தலாழவி ரிந்தசரிந்திட
காதநுமாலைகு லைந்துபளிககிட
கூர்ந்தவாள்விழி செணடைகலங்கிட
சொலங்கைதாளும-
*கூண்களாமென பொய்கநலம்பெறு
சாந்தள்மேனிம ருங்குதுவண்டிட
கூர்ந்தஆடைகு லைந்துபுரண்டிர சங்கள்பாய;

* கூனகள்=குனகள்=குன்றுகள், குன்று என்பது குன்ன ஏன மருவி முதல் நீண்டது.

சாந்துவேர்வின ழிந்துமணந்தப
வோங்கவாவில்க லந்துமுகங்கொடு
தான்பலாசுளை யின்சுவைகண்டிட
மூண்டுமோகம்-

தாம்புருமயி லின்குரல்கொஞ்சிட
வாஞ்சைமாதரு டன்புளகங்கொடு
சாமதுராயென ழிந்துவிழுந்துடல்
மங்குவேனோ;

ஏந்துதோதக தந்தனநிந்திமி
ஆண்டபேரிகை துந்துமிசங்கொடு
சேர்ந்தபூரிகை பம்பைதவண்டைகள்
பொங்குரூரை-

சேண்சுலாமகு டம்பொடிதம்பட
வோங்கவேழ்கட லுஞ்சுவறங்கையில்
சேந்தவேலது கொண்டுகடம்பயில்
கந்தவேளே;

மாந்தணுருவ னங்குயில்கொஞ்சிட
தேங்குவாழைக ரும்புகள்விஞ்சிடு
வான்குலாவுசி தம்பரம்வந்தமர் செங்கைவேலா-

மாண்ப்ரகாசக ணங்கிரிசுந்தர
மெய்ந்தநாயகி சம்பைமருங்குபொன்
வார்ந்தரூபிகு றம்பெண்வணங்கிய
தம்பிரானே. (௨௫)

568. எலுப்புக்கோல்மயிர் நாடிகுழாமிடை
இறுக்குச்சீபுழு வோடடைமூளைகள்
இரத்தச்சாகர நீர்மலமேவிய கும்பியோடை-

இளைப்புச்சோகைகள் வாதம்விளாவலி
உளைப்புச்சூலையொ டேவலுவாகிய
இளைப்புக்கேவல மூலவியாதியொ
டண்டவாதம்;

குலைப்புக்காய்கனல் நீரிழிவீளைபொ
டளைப்புக்காதடை கூனலவிருசிகை
குருட்டுக்கோலமுட மூமையுளூடறு கண்டமாலை-
குடிப்புக்கூனமி தேசதமாமென
எடுத்துப்பாழ்வினை யாலுழலாதெனு
னிடத்துத்தாள்பெற ஞானசதாசிவ
அனபுதாராய்;

கெலிக்கப்போர்பொரு சூர்குழாமுமி
ழிரதகச்சேறெழ தேர்பரியாளிரள
கெடுத்திட்டேகடல் சூர்கிரிதூள்பட-
கணை[illegible]
கிளர்ப்பொற்றேருளிசராசரமேவிபெ
யசைத்துப்பூசைகொள் ஆயிபராபரி
*கிழப்பொற்காளைமே லேறு†மெநாயகி
பங்கினமேவும்;

வலித்துத்தோள்மலை ராவணனானவன்
எடுத்தப்போதுடல கீழ்விழவேசெய்து
மகிழ்ப்பொற்பாதசி வாயநமோஅர சம்புபாலா-
மலைக்கொப்பாமுலை யாள்குறமாதினை
அணைத்துச்சீர்புலி யூர்பரமாகிய
வடக்குக்கோபுர வாசலில்மேவிய
தம்பிரானே. (உசா)

569. ஆரத்தோடணி மார்பிணையானைகள்
போருக்காமென மாமுலையேகொடு
ஆயத்தூசினை மேவியநூலிடை மடமாதர்-
ஆலைக்கோதினி லீரமிலாமன
நேசத்தோடுற வானவர்போலுவர்
‡ஆருக்கேபொரு ளாமெனவே நினை வதனாலே;

---

* கிழமை பொன்காளை=உரிமையாகிய அழகிய காளை.

† எநாயகி=எமநாயகி=எம்முடைய பிராட்டி.

‡ ஆருக்கே=யாராலே.

காருக்கேநிக ராகியவோதிய
மாழைத்தோடணி காதொடுமோதிய
காலத்தூதர்கை வேலெனுநீள்விழி வலையாலே-
நாரற்சாகர மூழ்கியகாமுகர்
மேவிட்டேயெறி *கீலிகள்நீலிகள்
காமத்தேதுறு வாகையிலாஅருள் புரிவாயே;
சூரர்க்கேயொரு கோளரியாமென
நீலத்தோகைம யூரமதேறிய
தூளிக்கேகடல் தூரநிசாசரர் களமீதே-
சோரிக்கேபல பூதமதாவுட
தானந்தானன தானனதானன
கூளிட்டேபல †சோகுகளாடவெ
பொரும்வேலா;
வீரத்தால்வல ராவணன்முடி
போகத்தானொரு வாளியையேவிய
மேகத்தேநிக ராகியமேனியன் மருகோனே-
வேதத்தோன்முத லாகியதேவர்கள்
பூசித்தேதொழ வாழ்புலியூரினில்
மேலைக்கோபுர வாசலில்மேவிய பெருமாளே.

570. காதைக்காதிமெத்த மோதிக்கேள்வியற்ற
காமப்பூசலிட்டு மறியாதே-
காரொத்தேய்சிறத்த வோதிக்காவனத்தி
னீழற்கேதருக்கி விளையாடி;
சேதித்தேகருத்தை நேருற்றேபெருத்த
சேலொத்தேவருத்தும் விழிமானார்-
தேமற்பாரவெற்பில் மூழ்கித்தாபமிக்க
தீமைக்காவிதப்ப நெறிதாராய்;
மாதைக்காதலித்து வேடக்கானகத்து
வாசத்தாள்சிவப்ப வருவோனே-

---

* கீலிகள்=கிலுகிகள்=தந்திரவாதிகள். † சோகுகள்=பேய்கள்.

வாரிக்கேயொளித்த மாயச்சூரைவெட்டி
மாளப்போர்தொலைத்த வடிவேலா;
வீசித்தேர்நடத்து தாளத்தாலருக்கன்
வீரத்தேர்மறைத்த புலியூர்வாழ்-
மேலைக்கோபுரத்து மேவிக்கேள்விமிக்க
வேதத்தோர்துதித்த பெருமாளே. (உஅ)

571. கொள்ளையாசைக் காரிகள்பாதக
வல்லமாயக் காரிகள்சூறைகள்
கொள்ளுமாயக் காரிகள்வீணிகள் விழியாலே-
கொல்லும்லீலைக் காரிகள்யாரையும்
வெல்லுமோகக் காரிகள்தூதுசொல்
கொவ்வைவாயிட் டேசிகள்மேல்விழு
மலர்போலே;
உள்ள*நோவைத் தேயுறவாடியர்
அல்லைநேரொப் பாமனதோஷிகள்
உள்விரோதக் காரிகள்மாயையி லுழல்நாயென்-
உட்கவேபொற் றாள்களுமாவிரு
கையும்நீபத் தார்முகமாறுமுன்
உள்ளஞானப் போதமுந்தர வருவாயே;
கள்ளமாயந் தாருகன்மாமுடி
தள்ளநீலத் தோகையின்மீதொரு
கையின்வேல்தொட் டேவியசேவக முருகோனே-
கல்விலேபொற் றாள்படவேயது
நல்லரூபத் தேவரகானிடை
கௌவைநீரப் போகுமிராகவன் மருகோனே;
தெள்ளி†யேமுற் ‡தீரமுனோதிய
சொல்வழாமற் றொருவானுறு
செல்விமார்பிற் பூஷணமாயணை மணவாளா-

---

* நோவைத்து=நோவவைத்து.
† ஏமுற்று=ஏமம் உற்று=இன்பமுற்று.
‡ ஈரம் முன் ஓதிய சொல்=அன்பினாலே முன்செய்த வாக்குதத்தம்;

தெள்ளுமேனற் புனமேவிய
வள்ளிவேளைக காதமணாளா
தில்லைமேலைக் கோபுரமேவிய பெருமாளே. ()

572 தாதுமாமலர் முடியாலேபத
னூபுர அடியாலேசீரா
தாளமாகிய தொடையாலேமடி பிடியாலே
சாடைபேசிய வகையாலேமிகு
வாடைபூசிய நகையாலேஉடல்
தாறுமாறுசெய் மிகையாலேஅன
நடையாலே;

போதமீறிய முலையாலேமுலை
மீதிலேவிய கலையாலேவெகு
மோடிநாணய விலையாலேயயல் தருமாறே
போகவாரிதி நடுவிலேதொடு
முழ்குவேனை நமையாதாகிய
போனநாளுமகருணையோரவு மருளாயே;

சாதகாயருள் புரிவாயநான்மறை
மூலமேயென வுடனேமாகரி
காணநோவுற திருமாலநாரணன் மருகோனே
சாதலமாகவர் வலமேருமுசடை
நாதனார் தம திடமேவாழ்சிவ
காமநாயகி தருபாலாபுலி சையிலவாழ்வே;

வேதநூன்முறை வழுவாமேதினம்
வேள்வியாலெழில் புனைமூவாயிர
மேன்மைவேதியர் மிகவேபூசனை புரிகோவே
வீறுசேர்வரை யரசாய்மேவிய
மேருமாவரை யெனநீளகோபுர
மேலைவாயிலின் மயில்மீதேறிய
பெருமாளே. (௫௦)

573. *அக்குப்பிளைமு ளாவிளைமுளையொ
டுப்புக்†காய்பனி நீர்மயிர்நால்‡குடி
லப்புச்சீபுழு வோடடையார்தசை யுறமேவி-
§அத்திப்பால்பல நாடிகுழா ||யள்வ
ழுப்புச்சார்வல மேவிளையூளைநா
ளச்சுத்தோல்குடி லாமதிலேபொறி விரகாளர்;
¶சுக்கத்தாழ்கட லேசுகமாமென
புக்கிட்டாளைபெ ணாசைமணாசைகள்
தொக்குத்தயிளை யூழ்விளைகாலமொ டதனாலே-
துக்கத்தேபர வாமல்சதாசிவ
முத்திக்கேசுக மாகபராபர
சொர்க்கப்பூமியி லேறிடவேபத மருள்வாயே;
தக்கத்தோகிட தாகிடதீகிட
செக்கச்செகண தாகணதோகண
தத்தத்தானன டகுடடாடிமி யெனதாளம்-
தத்திச்சூர்கு ழாமொடுதேர்பரி
கெட்டுக்கேவல மாய்கடல்மூழ்கிட
சத்திக்கேயிரா யாமெனவேவிடு கதிர்வேலா;
திக்கத்தோகண தாவெனவே**பொரு
††சொச்சத்தாதையர் தாமெனவேதிரு
செக்கர்ப்பாதம தேபதியாசுதி யவைபாடச்-
செப்பொற்பீலியு லாமயில்மாமிசை
பக்கத்தேகுற மாதொடுசேர்பெறு
தெற்குக்கோபுர வாசலில்மேவிய பெருமாளே.

---

* அக்குப்பிளை=கண்பிளை. † காய்=புளைகுழல்.
‡ குடிலப்பூச்சி=வளைவான நாகப்பூச்சி.
§ அத்தி=எலும்பு. || அள்வழுப்பு=காதுகுறும்பி.
¶ சுக்கம்=களவு, ஒதுக்கு. ** பொரு=நடம்பொரு=நடனஞ்
செய்கின்ற. †† சொச்சம்=நிர்மலம்.

574. அட்டப்பக்கம்பிடித்துத் தோளொடுதோள்பொர
வளைத்துச்செங்கரத்திற் பிரொடுபாவொடு
அணுக்கிச்*செந்துணுக்கிற் †கோவிதழூறல்க
ளதுகோதி-

அணிப்பொற்பங்கயத்துப் பூண்முலைமேகலை
நெகிழ்த்துப்‡பஞ்சரித்துத் தாபணமேயென
§அருட்டிக்கண்சிமிட்டிப் பேசியமாதர்க
ளூறவோடே;

படிச்சித்தங்களித்துத் தான்மிகமாயைகள்
படித்துப்பண்பயிற்றிக் காதல்கள்மேல்கொள
பசப்பிப்பின்பிணக்கைக் கூறியவீணிக
ளவமாயப்-

‖பரத்தைக்¶குண்டுணர்த்துத் தோதகபேதைகள்
பழிக்குட்சஞ்சரித்துப் போடிடுமூடனை
பரத்துற்றண்பதத்துப் போதகமீதென
அருள்தாராய்;

தடக்கைத்தண்டெடுத்துச் சூரனைவீரனை
நொறுக்கிப்பொன்றவிட்டுத் தூளெழநீறெழ
தகர்த்துப்பந்தடித்துச் சூடியபோரண கலைவீரா-

தகட்டுப்பொன்சுவட்டுப் பூவணைமேடையில்
சமைப்பித்தங்கொருத்திக் கோதிலமாமயில்
தனிப்பொற்பைம்புனத்திற் கோகிலமாவளி
மணவாளா;

---

* செந்துணுக்கில்=சிவந்த பவளத்துண்டை யொத்த.
† கோவிதழ்=கோபஇதழ்=இந்திரகோபத்தை யொத்த இதழ்.
‡ பஞ்சரித்து=குதலைமொழிபேசி.
§ அருட்டி=சாக்கிரதைபண்ணி.
‖ பரத்தை=பரத்தைகள்.
¶ குண்டு உணர்த்து=தாழ்வான செய்கையை யுணர்த்தும்.

இடக்கிற்றின் பொருப்பைத் தோள்கொடுசாடிய
அரக்கனக்கணங்குலைக்கைக் கூறைகொள்வீரிய
திருப்பொற்பங்கயத் துகசேசவர்மாயவர்
அறிபாயல்-
திமித்தக்திந்திமித்தக் கோவெனவாடிய
சமத்தர்பொன்புலிக்குட் டேவர்களுயக
திருச்சிற்றம்பலத்துட் கோபுரமேவிய
பெருமாளே. (௬௨)

575. முல்லைமலர்போலுமுத் தாயுதிர்க்கானநகை
வள்ளிகொடிபோலுநற் சாயலங்காடுகுழை
முல்லைமலர்மாலைசூழ் குடிகொந்தாருகுழ
லைபோதம்-
தொள்குயிலைவாணுதற் பார்வையம்பானகயல
கிள்ளைகுரலரிதழ்ப் பூவெனும்போதுமுக
முன்னலகமுகார்களத் தோயசுணங்காயமுலை
மலையானை;
வல்லகுவடாமிலைப் போலுசந்தானவயி
றுள்ள துகிலநூலிடைக் காமபண்டாரஅல்குல்
*வழ்ழைதுடையாமலர்க் காலணிந்தாடுபரி
புரமேவாசை-
மல்லிசலியாடபட் டாடைகொண்டாடமயல்
தள்ளுநடையோடுசற் றேமொழிந்தாசைசொடு
வல்லவர்கள்போலெடொற் கூறைகொண்டார்களைய
லுறவாமோ;
அல்லல்வினைபோகசத் தாதிவிண்டோடநய
வுள்ளமுறவாகவைத் தாளுமெந்தாதைமகி
ழுள்ளமையஞானவித் தோதுகந்தா குமர
முருகோனே-
அன்னநடையாள்குறப் பாவைபந்தாடுவிர
லென்றுடையதாய்வெண்முத் தார்கடம்பாடுகுழ
லன்னைவலசேர்தனக் கோடிரண்டானவளி
மணவாளா;

* வழ்ழை=வாழை.

செல்லுமுகவெழ்கடற் பாழிவிண் டோடதிர
வல்லசுரர்சேனைபட் டோடிக்கெ குருதி
செல்லதிசையோடுவிட் டாடுசிங்கார முக
வடிவேலா-
தெள்ளுதமிழ்பாடியிட் டாசைகொண்டாட *சசி
வல்லியொடுகூடிநிக் கோர்கள்கொண்டாட இயல்
தில்லைநகர்கோபுரத் தேமகிழ்ந் தகுலவு
பெருமானை. (௧௧)

576. வாதபித்தமொடு சூலைவிட்புருதி
யெறுசற்படுவெ னீளைபொசகிருமல்
†மாலைபுற்றெழுத லாசல்பற்சனிபொ
‡டந்திமாலை-
மாசடைக்குருடு காதடைட்புசெவி
ணோமகெட்டவசி மூல§முற்றுகரு
‖மாலைபுற்றதொணு ரூறுகத்துவர்க
ளுண்டகாபம்;
வேதவித்துபரி கோமுற்றுவினை
யாடுவிசதகட ளொடயொப்சுபல
வெடமிட்டுபொருளாசைபற்றியுழல்
¶சிங்கியாலெ-
வீடுகட்டிமய லாசைபட்டுவிழ
**வோசைகெட்டுமடி யாமன்முத்திபெற
††விடளித்துமயி லாடுசுந்தவெளி
சிந்தியாதோ;

---

* சசிவல்லி=இந்திராணியின் மகளாகிய தெய்வயானை.
† மாலை=கண்டமாலை. ‡ அந்திமாலை=மாலைக்கண்.
§ முற்றுகரு=முதிரும் படியான விரு[illegible].
‖ மாலைபுற்ற=முறைமையாகப் பொருந்திய.
¶ சிங்கியாலே=அழிசெயலாலே.
** ஓசைகெட்டு=உள்ளோசையாகிய நாதம்போய்.
†† வீடளித்து=வீடளிக்க.

*ஓதஅத்திமுகி லோடுசெப்பமுடி
நீறுபட்டழற சூரவெற்பவுண
ரோடுபட்டுவிழ வேலைவிட்டபுக ழங்கிவேளா-
ஓமச்சிவய சாமிசுத்தஅடி
யார்களுக்குமுப காரிபச்சையுமை
ஓர்புறத்தருள்சி காமணிக்கடவுள் தந்தசேயே;
ஆதிகற்பகவி நாயகற்குபிற
கானபொற்சரவ ணா†பரப்பிரம
ஞானியுற்றபொருள் ‡ஓதுவித்தமைய
றிந்தகோவே-
ஆசைபெற்றகுற மாதைநத்தவன
மேவிசுத்தமணி மாடிநற்புலியு
ராடகபடிக கோபுரத்தின்மகிழ் தம்பிரானே.

577. நீலமாமுகில் போலும்வார்குழ
லார்கண்மாலைகு லாவமேல்கலை
நீளவாள்விழி பார்வைகாதிரு குழையாட-
நீடுமார்பணி யாடவோதிய
கோடுபோலிணை யாடநூலிடை
நேசபாளித சோலைமாமயி லெனவேகிக்;
காலினூபுர வோசைகோவென
ஆழிமால்கொடு நாணியேவியர்
காயமோடணு பாகுபால்மொழி விலைமாதர்-
காதலாயவ ரோடுபாழ்வினை
மூழ்கியேழ்நர காழமூடனை
சாரிர்பாருமை யாசிவாபத மருள்வாயே;
சோலமாமயி லேறிவார்குழை
யாடவேல்கொடு வீரவார்கழல்
கோடிகோடிடி யோசைபோலமிக
§மெருதூளாய்-

---

* ஓதஅத்தி=ஓதநீரையுடையகடல். † பரப்பிரம ஞானி.
‡ ஓதுவித்தமை=ஓதுவிக்குந்தன்மை. § மெரு=மேரு.

கோகோகோவென ஆழிபாடுகள்
தீவுதாட சுரார்குழாமொடு
கூளமாகவிண்ணோர்கள்வாழ்வுற விடும்வேலா;

நாலு*வேதமு டாடுவேதனை
யீணகேசவ ஞர்சகோதரி
நாதர்பாகம் விடாள்சிகாமணி உமைபாலா;

ஞானபூமிய தானபேர்புலி
யூரில்வாழ்தெய்வ யானைமாஞெடு
நாலுகோபுர வாசல்மேவிய பெருமாளே. (௩௫)

578. இணங்கித்தட்பொடு பால்மொழிபேசிகள்
மணந்திட்டுச்சுக மாய்விளையாடிகள்
இளஞ்சொற்செப்பிகள் சாதனைவீணிகள்
கடிதாகும்;

இடும்பைபயபற்றிய தாமெனமேயினர்
பெறுஞ்சொறபித்தளை தானுமவையாதவர்
இரும்பிற்பற்றிய கூர்விழிமாதர்கள்
எவரோனும்;

பணஞ்சுற்றிக்கொளு பாயஉதாரிகள்
மணங்கட்டுக்குழல் வாசனைவீசிகள்
பலஞ்செப்பிதர மீளமையாதவர் அவரோடே;

பதந்துய்த்துக்கொடு தீமையமாநர
கடைந்திட்டுச்சவ மாகிவிடாதுன
பதம்பற்றிப்புக ழானதுகூறிட அருள்வாயே;

வணங்கச்சித்தமி லாதஇராவணன்
சிரம்பத்துக்கெட வாளிகடாவியெ
மலங்கப்†பொக்கரை யீடழிமாதவன்
மருகோனே;

---

* வேதம் ஊடாடு=வேதம் பயின்ற.

† பொக்கர்=பொய்யையுடைய இராக்கதர்.

மதம்பட்டுப்பொரு சூரபன்மாதியர்
குலங்கொட்டத்திகல் கூறியமோடரை
வளைந்திட்டுக்கள மீதினிலேகொல
விடும்வேலா;

பிணம்பற்றிக்கழு கோடுபல்கூளிகள்
பிடுங்கிக்கொத்திட வேயமராடியெ
பிளந்திட்டுப்பல மாமயிலேறிய முருகோனே-

பிரிந்திட்டுப்பரி வாகியஞானிகள்
*சிலம்பத்தக்கழல் சேரவெநாடிடு
பெரும்பற்றப்புலி யூர்தனில்மேவிய
பெருமாளே. (டுகா)

579. †விடுங்கைக்கொத்தக டாவுடையானிடம
டங்கிக்‡கைச்சிறை யானஅநேகமும்
விழுங்கப்பட்டற வேயறலோதிபர் விழியாலே-

விரும்பத்தக்கன போகமுமோகமும்
விளம்பத்தக்கன ஞானமுமானமும்
§வெறுஞ்சுத்தச்சல மாய்வெளியாயுயிர்
விடுநாளில்;

இடுங்கட்டைக்கிரை யாஅடியேனுடல்
கிடந்திட்டுத்தம ரானவர்கோவென
இடங்கட்டிச்சுடு காடுபுகாமுன மனதாலே-

இறந்திட்டுப்பெற வேகதியாயினும்
இருந்திட்டுப்பெற வேமதியாயினும்
இரண்டிற்றக்கதொ ரூதியம்நீதர இசைவாயே;

---

* சிலம்பு அத்த கழல் சேர=சிலம்பையும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையும் அணிந்த திருவடிகளைச்சேர.

† விடும்கைக்கு ஒத்தகடா=ஏறிநடத்துவதற்கு ஏற்ற எருமைக்கடா.

‡ கைச்சிறையான=கைவசத்திலிருந்த.

§ வெறும் சுத்த சலமாய்=வெறும் பொய்யாகி.

*கொடுங்கைப்பட்டம ராமரமேழுடன்
நடுங்கச்சுக்ரிவ னுடைமராடிய
குரங்கைச்செற்றும கோததிதூளெழ நிருதேசன்-
குலங்கட்பட்டசி சாசரர்கோவென
இலங்கைக்குட்டழ லோனெழநீடிய
†குமணடைக்குத்திர ராவணனார்முடி
அடியோடே;
பிடுங்கத்தொட்டச ராதிபனாதி
ப்ரியங்‡கொட்டக்கன் மாமருகாஇயல்
பரபஞ்சத்துக்கொரு பாவலனோன விருதூதும்-
ப்ரசண்டச்சொற்சிவ வேதசிகாமணி
ப்ரபந்தத்துக்கொரு நாதசதாசிவ
பெரும்பற்றப்புலி யூர்தனிலமேவிய பெருமாளே.

580. சுரும்புற்றபொழில்தோறும் விரும்புற்றகுயில்கூவ
துரந்துற்றகுளிர்வாடை யதனாலும்-
துலங்குற்றமருவாளி விரைந்துற்றபடி§யால
தொடர்ந்துற்றுவருமாதர் வசையாலும்;
அரும்புற்றமலர்மேவு செழுங்கொற்றஅணையாறு
மடைந்திட்டவிடைமேவு மணியாலும்-
அழிந்துற்றமடமானை யறிக் ‖ தற்றமதுபேணி
அசைந்துற்றமதுமாலை தரவேணும்;
கருங்கொற்றமதவேழ முனிந்துற்ற¶கலைமேவி
கரந்துற்றமடமானி னுடனேசார்-
கரும்புற்றவயல்சூழ பெரும்பற்றபுலியூரில்
களம்பற்றிநடமாடு மரன்வாழ்வே;

* கொடுங்கை=கொடுமை.
† குமண்டை=செல்வமேலீட்டாலுண்டாகும் செருக்கு.
‡ கொட்டக்க=கொள்ளத்தக்க. § ஆல=சேர.
‖ அற்றம்=சமயம். ¶ கலை=காலை.

இருந்துற்றுமலர்பேணி யிடும்பத்தர்துயர்தீர
இதம்பெற்றமயிலேறி வருகோவே-
இனந்துற்றவருசூர னுருண்டிட்டுவிழவேலகொ
டெறிந்திட்டுவிளையாடு பெருமாளே. (கஅ)

581. கொந்தளவோலைக ளாடப்பண்
சங்கொளிபோல்நகை வீசித்தண்
கொரவைகைகள்மார்பினி லாடக்கொண்
டையென்மேகம்-
*கொங்கெழுதோள்வளை யாடக்கண்
செங்கயல்வாளிகள் போலப்பண்
கொஞ்சியகோகில மாகப்பொன் பறிகாரர்;
தந்திரமாமென வேகிப்பொன்
தொங்கலொடாரமு மாடச்செந்
தம்பலவாயொடு பேசிக்கொண் டுறவாடி-
சம்பளமீதென வோதிப்பின்
பஞ்சணைமேல்†மய லாடச்சஞ்
சங்கையில்மூளியர் பால்வைக்குஞ்
செயல்தீராய்;
அந்தகனுருயிர் போகப்பொன்
திண்புரமோடெரி பாயப்பண்
டங்கசனுருடல் வேகக்கண் ‡டழல்மேவி-
அண்டர்களோடட லார்நக்கன்
சந்திரசூரியர் வீழச்சென்
றம்பலமீதினி லாடத்தன் குருநாதா!
சிந்துரமோடரி தேர்வர்க்கம்
பொங்கமொடேழ்கடல் சூர்பத்மன்
சிந்திடவேல்விடு வாகைத்திண் புயவேளே-

---

* கொங்கு=வாசனை.
† மயலாடு அச்சம் சங்கை இல் மூளியர் எனப்பிரிக்க.
‡ அழல்மேவி=தக்கன் செய்த யாகத்தினிடத்திற் சென்று

செங்குறமாதுமி ஞளேக்கண்
டிங்கிதமாயுற வாடிப்பண்
செந்தமிழ்மால்புலி யூர்நத்தும் பெருமாளே. ()

582. நகையாலெத்திகள் வாயிற்றம்
பலமோடெததிகள் *நாணற்றின்
†நயனாலெத்திகள் நாறற்புண் துடைமாநர்.
நடையாலெத்திக ளாரக்கொங்
கையினாலெத்திகள் மோகத்தின்
நவிலாலெத்திகள் தோகைப்பைங் குழல்மேகச்;
சிகையாலெத்திக ளாசைச்‡சங்
கடியாலெத்திகள் பாடிபபண்
திறனாலெத்திகள் பாரத்திண் டெருவூடே.
சிலர்கூடிக்கொடு ஆடிக்கொண்
டுழல்வாருக்குழல நாயெற்குன்
செயலாலற்புத ஞானத்திண கழல்தாராய்;
பகையாருட்கிட வேலைக்கொண
டுவராழிக்கிரி நாகத்தின்
படமோடிற்றிட சூரைச்சங் கரிசூரா.
பணநாகத்திடை சேர்முத்தின்
சிவகாமிக்கொரு பாகத்தன்
பரிவால்சத்துப தேசிக்குங் குரவோனே;
சுகஞானக்கடல் மூழ்கத்தந்
தடியேனுக்கருள் பாலிக்குஞ்
சுடர்பாதக்குக னேமுத்தின கழல்வீரா.
சுகரோசத்தன பாரச்செங்
குறமாதைக்கள வால்கித்தஞ்
சுகமூழ்கிப்புலி யூர்நத்தும் பெருமாளே. (௪௦)

---

* நாண்அற்று இன்நயனால். † நயனால்=நயனத்தால்.
‡ சங்கடி=சுகத்தைதத்தரும் வாசனை.

583. எழுகடல்மணலை அளவிடி னதிக
மெனதிடர்ப்பிறவி அவதாரம்-
இனியுனதபய மெனதுயிருடலு
மினியுடல்விடுக முடியாது;
கழுகொடுநரியு மெரிபுவிமறலி
காலனுமிகவு மயர்வானார்-
கடலுனதபய மடிமையுனடிமை
கடுகியுனடிகள் தருவாயே;
விழுதிசழுழுகி மரகதவடிவி
விமலிமுனருளு முருகோனே-
விரிதலமெரிய குலகிரிநெரிய
விசைபெறுபரியில் வருவோனே;
எழுர குமுற அவுணர்களுயிரை
யினாகொளும்அயிலை யுடையோனே-
இமையவர்முனிவர் பரவியபுலியு
ரினில்நடமருவு பெருமானே. (௪௧)

584. தறுகணனமறலி முறுகியகயிறு
தலைகொடுவிசிறிக கொடுபோதும்-
*சளமதுதவிர அளவிடுசுருதி
தலைகொடுபல்சாத் திரமோதி;
அறுவகைசமய முறைமுறைசருவி
யலைபடுதலைமூச் சினையாரும்-
அருவருவொழிய வடிவுளபொருளை
†அலமவர அடியேற் கருள்வாயே;
நறுமலரிறைவி யரிதிருமருக
‡நகமுதவியபாரப் பதிவாழ்வே-

* சளம்=வஞ்சனை. † அலம்வர=அமைவுண்டாக.
‡ நகம் உதவிய பாரப்பதி=பர்வதராஜபுத்திரியாகிய பார்வதி.
நகம்=மலை.

நதிமதியிதழி பணியணிகடவுள்
நடமிடுபுலியூர்க் குயமேசா;
கறுவியகிருதர் எறிதிரைபரவு
கடலிடைபொடியாப் பொருதோனே-
கழலிணைபணியு மவருடன்முனிவு
கனவிலுமறியாப் பெருமாளே. (௬௨)

585. இரசபாகொத்தமொழி யமுர்தமாணிக்கநகை
யிணையிலாசத்திவிழி யார்பசும்*பொனிரர்
எழிலிகேரொத்தஇரு ளளகபாரச்செயல்க
ளெழுதொணாகடபிறையி னாரும்புருவர்
எழுதுதோடிட்டசெவி பவளநீலக்கொடிக
ளிகலியாடப்படிக மோ†டடும்பொனுரு
‡திங்கள்மேவும்-
இலவுதாவிர்தஇதழ் குமிழைநேரொத்தஎழி
லிலகுநாசிக்கமுகு §மாலசங்கினொளி
யிணைசொல்க்ரீவத்தரள வினவொள்தாலப்பனையி
னியல்கலாபுத்நகமொ டேர்சிறந்தவடி
யிலாயிலானைக்குவடெ ||னொளிநிலாதுத்திபட-
ரிகலியாரத்தொடையு மாருமின்பரச
தங்கமார்பின்;
வரிகள்தாபித்தமுலை யிசையஆலிறநளிரின்
வயிறுநாபிக்கமல மாமெனுஞ்சுழிய
மடுவுரோமக்கொடியென் அளிகள்சூழ்வுற்றகிளை
மருவுநூலொத்தஇடை யாரசம்பையலகுல்
மணமெலாமுற்றநறை கமலபோதுத்துடையென்
வளமையார்புக்கதலி சேருசெம்பொனுடை-
ரம்பைமாதர்-

---

* பொனிரர்=பொன்னின்நீரார். நீர்=குணம், தன்மை.
† அடும்=அடுக்கும். ‡ திங்கள்=திங்கள்போன்றமுகம்.
§ மால சங்கு=மாலினுடைய சங்கு.
|| ஒளிநிலா=ஒளி நிலாவுகின்ற.

மயலதாலிற்றடியெ னவர்கள்பாலுற்றுவெகு
மதனபாணத்தினுடன் மேவிமஞ்சமிசை
வதனம்வேர்வுறறவிர முலேகள்பூரிக்க*மிடர்
மயில்புறுகத்தைகுயில் போலிலங்கமளி
வசனவாய்பொத்தியிடை துவளமோகத்துளமிழ்
வசமெலாம்விட்டெமற வேறுசிந்தனையை
தந்துஆள்வாய்;

முரசுபேரித்திமிலே துடிகள்பூரித்தவில்கள்
முருடுகாளப்பறைகள் தாரைகொம்புவளை
முகடுபேர்வுற்றவொலி யிடிகள்போலொத்தமறை
முதுவர்பாடிக்குமுற வேபிறகதசுரா
முடிகளோடெற்றியரி யிரதமாளைப்பிணமொ
டிவுளிவேலேக்குருதி நீர்மிதந்துதிசை
யெங்குமோட-

முடுகிவேல்விட்டவட குவடு†வாய்விட்டமரர்
முனிவராடிப்புகழ வேதவிஞ்சையர்கள்
முழவுவீணைக்கினரி யமுர்தகீதத்தொனிகள்
முறைபதாகப்பறைய வோதிரம்பையர்கள்
முலேகள்பாரிக்கவுட னடனமாடிற்றுவர
முடிபநாகைப்பொலிய வேகடங்குலவு
கந்தவேளே;

அரசுமா‡கற்பகமொ டகில்பலா§இர்ப்பைமகி
ழழகுவேயத்திகமு கோடரமபையுடன்
அளவிமேகத்திலொளிர் வனமொடாடக்குயில்க
ளளிகள்தோகைக்கிளிகள் கோவெனம்பெரிய
அமுர்தவாவிக்கழனி வயலில்வாளைக்கயல்க
‖ளடையுமேரக்கனக நாடெனும்புலியூர்
சந்தவேலா-

---

* மிடறு என்பது சந்தநோக்கி மிடர் என்முயிற்று.

† வாய்விட்ட=வாய்வி—. ‡ கற்பகம்=தென்னேமரம்.

§ இர்ப்பை=இலுப்பைமரம்.

‖ அடையும்ஏர்=அடைகின்ற அழகினலே.

அழகுமோகக்குமரி விபுதையேனற்புனவி
யளிகுலாவுற்றகுழல் சேர்கடமபுதொடை
அரசிவேதச்சொரூபி *கமலபாதக்கரவி
யரியவேடச்சிறுமி யாளணைந்தபுகழ்
அருணரூபபபதமொடிவுளிதோகைசசெயல்கொ
டணைதெய்வானைத்தனமு மேமகிழ்ந்துபுணர்
தமபிரானே. (௪௬)

586. இருளுமோர்கதி ரணுகொணுதபொ
னிடமதேறியெ னிருநோயும்-
எரியவேமல மொழியவேசுட
ரிலகுமூலக வொளிமேவி;
அருவிபாயஇ னமுதமூறவுன்
அருளெலாமென தளவாக-
அருளியேசிவ மகிழவேபெற
அருளியேயிணை யடிதாராய்;
பரமதேசிகர் குருவிலாதவர்
பரவைவான்மதி தவழ்வேணிப்-
பவளமேனியர் எனதுதாதையர்
பரமராசியர் அருள்பாலா;
மருவிநாயெனை யடிமையாமென
மகிழ்மெய்ஞானமு மருள்வோனே-
மறைகுலாவிய புலியுர்வாழ்தற
மகள்மெலாசைகொள் பெருமானே. (௪௪)

587. இருள்காட்டுசெவ்வி ததிகாட்டிவில்லி
னுதல்காட்டிவெல்லு மிருபாண-
இயல்காட்டுகொல்கு வளைகாட்டிமுல்லை
நகைகாட்டுவல்லி யிடைமாதர்;

---

* கமல பாதக்கரவி=கமலம்போன்ற பாதத்தையும் கரத்தையு டையவள்.

மருள்காட்டிநல்கு ரவுகாட்டுமில்ல
இடுகாட்டிமௌலலை நடவாத-
வழிகாட்டிநல்ல றிவுகாட்டிமெல்ல
*வினைவாட்டிபல்லல செயலாமோ;
தெருள்காட்டுதொல்லை மறைகாட்டுமல்லல்
மொழிகாட்டுநில்லை யிலையோனே-
தினைகாட்டுகொல்லை வழிகாட்டவல்ல
குறவாட்டிபுல்லு மணிமார்பா;
அருள்காட்டுகல்வி நெறிகாட்டுசெல்வ
அடல்காட்டுவல்ல சுரர்கோபா-
அடிபோற்றியல்லி முடிசூட்டவல்ல
அடியார்க்குநல்ல பெருமாளே. (௪௫)

588. காவியுடுத்துந் தாழ்சடைவைத்துங்
காடுகள்புக்குந் தடுமாறிக்-
காய்கனிதுய்த்துங் காயமொறுத்துங்
காசினிமுற்றுந் திரியாதே;
சீவனொடுக்கம் பூதவொடுக்கம்
தேறவுதிக்கும் பரஞான-
தீபவிளக்கங் காணஎனக்குன்
சீதளபத்மந் தருவாயே;
பாவகிறத்தின் தாருகவர்க்கம்
பாழ்படவுக்ரந் தருவீரா-
பாணிகள்கொட்டும் பேய்கள்பிதற்றும்
பாடலைமெச்சுங் கதிர்வேலா;
†தூவிகள்நிற்குஞ் சாலிவளைக்குஞ்
சோலைசிறக்கும் புலியூரா-
சூரர்மிகக்கொண் டாடநடிக்குந்
தோகைநடத்தும் பெருமாளே. (௪௬)

* வினை வாட்டி அல்லல் செயல் ஆமோ=வினையை வாட்டிய பின்னரும் அது துன்பஞ் செய்யலாகுமா?
† தூவிகள்=அன்னங்கள்.

589. கோதிக்கோதிக் கூந்தலிலேமலர்
*பாவித்தாகச் சாந்தணிவார்முலை
†கோடுத்தானைத் தேன்துவர்வாய்மொழி குயில்போலக்-
கூவிக்கூவிக் ‡காண்டிசைபோலவெ
நாணிக்கூனிப் பாய்ந்திடுவார்சிலர்
கூடித்தேறிச் சூழ்ந்திடுவார்பொருள் வருமோவென்;
றோதித்தோளிற் பூந்துகிலால்முலை
மூடிச்சூதிற் §றூங்கமிலார்தெரு
வோடித்தேடிச் சோம்பிடுவார்சில விலைமாதர்-
‖ஒருச்சேரச் ¶சேர்ந்திடுவார்கலி
சூளைக்காரச் **சாங்கமிலார்சில
வோரைச்சாகத் தீம்பிடுவார்செய லுறவாமோ;
வேதத்தோனைக் காந்தள்கையால்தலை
மேல்குட்டாடிப் பாந்தள்சதாமுடி
யிரிட்டாடக் காய்ந்தசுரார்கள்மெல் விடும்வேலா-
வேளைச்சீறித் ††தூங்கலொடே‡‡வய
மாவைத்தோலைச் சேர்ந்தணிவாரிட
மீதுற்றருள்பொற் சாம்பவிமாதுமைதருஞ்சேயே;
§§நாதத்தோசைக் காண்டுணையே‖‖சுடர்
மூலத்தோனைத் தூண்டிடவே¶¶யுயிர்
நாடிக்காலிற் சேர்ந்திடவேயருள் சுரமானை-

---

* பாவித்து=பரவமுடித்து.
† கோடுத்தானை=கோடாகிய சேனையோடு.
‡ காண்டு=(ஆடவர்களைக்)கண்டு. § தூங்கம்=தூக்கம்.
‖ ஒருச்சேர=ஒருசேர, ஒருமிக்க.
¶ சேர்ந்திடுவார்கலி=கலியைச்சோர்ந்திடுவார்கள். கலி=தரித்திரம்.
** சாங்கம்=ஒழுங்கு. †† தூங்கல்=யானை. ‡‡ வயமா=புலி.
§§ நாதத்து ஓசைக்கு=திருச்சிலம்போசை கேட்பிப்பதற்கு.
‖‖ சுடர் மூலத்தோனை=மூலாதாரக்கனலை.
¶¶ உயிர்நாடிக் காலில்சேர்ந்திட=பிராணவாசி சுழிமுனைநாடிமார்க்கத்திற் சார்வதற்கு.

ஞானப்பால்மூத் தேன்சுருபாள்வளி
மாதைகககானிற் சேர்ந்தணைவாய்சிவ
ஞானப்பூமித் தேன்புலியூர்மகிழ் பெருமாளே.

௪௯0. *சகசம்பக் குடைசூழ்சிவிகைமெல்
மதவின்பத் துடனேபலபணி
†கனிதம்பட் டுடையோடிகலமுர சொலியிணை-
‡தவளந்தப் புடனே§கிடுகிடு
நடைதம்பட் டமிடோல்பலவொலி
‖சதளம்பொற் றடிகாரருமிவை புடைசூழ;
வெகுகுமபத் துடனேபலபடை
கரகஞ்சுற் றிடவேவரஇசை
வெகுசமபத் துடனேயழகுட னிதமேவும்-
¶விருமஞ்சித் திரமாமிதுநொடி
மறையும்பொய்ப் **பவுஷோடுழல்வது
விடவுமபர்க் கரிதாமிணையடி தருவாயே;
திகுதந்தித் திகுதோதிகுதிகு
திகுதந்திந் திகுதோதிகுதிகு
திகுர்தஞ்செச் செகசேசெககண எனபேரி-
திமிர்தங்கற் குவடோடெழுகட
லொலிகொண்டற் றுருவோடலறிட
திரள்சண்டத் தவுணோர்பொடிபடவிடும்வேலா;
அகரம்பச் சுருவோடொளியுறை
படிகம்பொற் செயலாளரனரி
அயனண்டர்க் கரியஈருமையருள் முருகோனே-
அமுர்தம்பொற் குவடோடிணைமுலை
மகிதுண்டப் புகழ்மான்மகளொடும்
அருள்செம்பொற் புலியூர்மருவிய பெருமாளே.

---

* சகசம்பக்குடை=ஜகத்தோர் மெச்சும்பொருட்டு எதிரில் விருதாகப் பிடிக்கும்குடை.
† தனிதம்=மேககர்ச்சனை. ‡ தவளம்=தவளச்சங்கு.
§ கிடுகிடு=ஓர் பறை. ‖ சதளம்=ஜனக்கூட்டம்.
¶ விருமம்=பிரமை, பிராந்தி. ** பவுஷு=வாழ்வு, சம்பிரமம்.

591. சகுடமுந்துங் கடலடைந்துங்
குளமகிழ்ந்துந் தோயசங்கம்
கழுகடைந்தண் டமுதகண்டந்
தரளகந்தந் தோரணஞ்சம்
சரமெனுங்கண் குமிழ்நுதன்சம்
புருவெனுஞ்செஞ் சாபமும்பொன் திகழ்மாதர்-
சலசகெந்தம் புழுகுடன்சண
பகமணங்கொ ணேயரண்டத்
தனகனமும்பொன கிரிவணங்கும
பொறிபடுஞ்செம் பேர்வந்தண்
சலனசமபொன் றிடைபணங்கின்
கடிதடங்கொண் டாரமும்பொன் றொடைபார்வை;
புகல்கணடஞ் சரிகரம்பொன்
சரணபந்தந் தோதிந்தம்
புரமுடன்கிண் கிணிசிலம்பும்
பொலியலம்புந் தாள்ரங்கம
புணர்வணைந்தண் டுவரொடுந்தொண்
டிடர்கிடந்துண் டோகொஞ்சுவ கடைநாயேன்-
புகழடைந்துன் கழல்பணிந்தொல்
பொடியணிந்தக கானந்தம
புனல்படிந்துண் டவசமிஞ்சுந்
தவசர்சந்தம போலுநின்ன
புவனிகண்டின் றடிவணங்குஞ்
செயலகொளஞ்செஞ் சீர்செம்பொன் கழல்தாராய்;
திருடதிந்திக் தகுடதந்தந்
திகுடதிந்திந் தோதிந்தம்
டகுடடணடண் டிகுடடிண்டிண்
டகுடடணடண டோடிணடிண்
டிமுடடிண்டிண் டுமுடடுண்டுண்
டிமுடடிண்டென் றேசங்கம் பலபேரி-

செககணஞ்சஞ் சலிகைபஞ்சம்
பறைமுழங்கும் போரண்டஞ்
சிலையிடிந்துங் கடல்வடிந்தும்
பொடிபறந்துண் டோர்சங்கஞ்
சிரமுடைந்தண் டவுணரங்கம்
பிணமலைந்தன் றுடுஞ்செங் கதிர்வேலா;
அகிலஅண்டஞ் சுழலஎங்கும்
பவுரிகொண்டங் காடுங்*கொன்
புகழ்விளங்குங் கவுரிபங்கன்
குருவெனுஞ்சிங் காரங்கொண்
டறுமுகமபொன் சதிதுலங்கும்
திருபதங்கந் தாளென்றென் றமரோர்பால்-
அலர்பொழிந்தங் கரமுகிழ்ந்தொண்
சரணமுங்கொண் டோதந்தம்
புனைகுறம்பெண் சிறுமியங்கம்
புணர்செயங்கொண் டேயம்பொன்
அமைவிளங்கும் †புலிசரம்பொன்
திருநடங்கொண் டார்‡கந்தம் பெருமாளே. ()

592. சாந்துடனேபுழுகு தோய்ந்தழகார்குழலை
மோந்துபயோதரம தணையாகச்-
சாய்ந்துப்ரதாபமுடன் வாழ்ந்தனுராகசுக
காந்தமொடேசியென மடவார்பால்;
கூர்ந்தக்ருபாமனது போந்துனதாள்குறுகி
ஓர்ந்துணராவுணர்வி லடிநாயேன்-
கூம்பவிழ்கோகனக பூம்பதகோதிலிணை
பூண்டுறவாடுதின முளதோதான்;
பாந்தளின்மீதினிது ரேங்குகணே துயில்கொள்
நீண்டிடுமாலொடய னறியாது-

* கொன்=கோன்.
† புலிசரம்=புலீச்சரம், அதாவது புலியூர்.
‡ கந்த அம் பெருமாளே எனப்பிரித்துக்கொள்க.

பாம்புருவானமுனி வாம்புலியானபதன்
ஏய்ந்தெதிர்காண நடமிடுபோதர்;
பூந்துணர்பாதிமதி வேய்ந்தசடாமகுட
மாங்கனகாபுரியி லமர்வாழ்வே-
பூங்கமுகார்வுசெறி யூங்கனகாபுரிசை
சூழ்ம்புலியூரிலுறை பெருமாளே. (ருo)

593. சுடரனையதிருமேனி யுடையழகுமுதுஞான
சொருப*கிரியிடமேவு †முகமாறும்-
சுரர்தெரியலளிபாட மழலைகதிரறைபாய
துகிரிதழின்மொழிவேத மணம்வீச;
அடர்பவளவொளிபாய அரியபரிபுரமாட
அயில்கரமொடெழில்தோகை மயிலேறி-
அடியனிருவினைநீறு படஅமர‡ரிதுபூரை
அதிசயமெனருள்பாட வரவேணும்;
§விடைபரவிஅயன்மாலொ டமரர்முனிகணமோட
மிடறடையவிடம்வாரி யருள்நாதன்-
மினலனையஇடைமாது இடமருவுகுருநாதன்
மிகமகிழஅனுபூதி யருள்வோனே;
இடர்கலிகள்பிணியோட எனையுமருள்குறமாதி
னிணையிளநிர்முலைமார்பி னணைமார்பா-
இனியமுதுபுலிபாத னுடனரவுசதகோடி
யிருடியர்கள்புகழ்ஞான பெருமாளே. (ருக)

594. தத்தைமயில்போலுமியல் பேசிபலமோகநகை
யிட்டுமுடனணிமுலை மீதுதுகில்மூடியவர்
சற்றவிடமவீடுமினி வாருமெனவோடிமடி
பிடிபோல-

* கிரியிடம்=கிரீடம். † முகம்ஆறும்=முகம் ஆறும்தோன்ற.
‡ இது பூரா அதிசயம் என அருள்பாட=இவன் ஏதுமற்றவன். இவனுக்குக் கடவுள் அருள்செய்வது என்ன ஆச்சரியம் என்று திருவருளைக்கொண்டாட. பூரா=ஒன்றுமில்லாமை.
§ விடைபரவி=விடைபெற்றுப்பரவி.

*தைச்சரசமோடுறவெ யாடியகமேகொடுபொ
யெத்தியணைமீதி†லித் துகாலமெனி போவதென
தட்டுபுழுகோடுபனி நீர்பலசவாதையவ
ருடல்பூசி;

வைத்துருகமோடிரச வாயிதழினூறல்பெரு
கக்குழலளாவசுழல வாளவிழிகளைபகற
வட்டமுலைமார்புதைய வோவைதரசோளிறுகி
யுடைசோர-

மச்சவிழிபூசலிட ‡வாய்புலியுலாரமுட
னைபயிருவோரு மயலமூழ்கியபின் ஆபரணம்
வைத்தடகுதேடுபொருள் ருறைகொருவார்கலவி
செயலாமோ;

சத்திசரசோதிரு மாநுவெகுரூபிசுக
நித்தியகலயாணியெனை யீணமலைமாதுசிவை
தற்பரனொடாடுமெபி ராமிசிவகாமியுமை
யருள்பாலா-

சக்ரகிரிமூரிமக மேருகடல்தூளிபட
ரத்னமயிலேறிவிளை யாடியசுராளைவிழ
சத்தியினையேவிஅம ரோர்களசிறைமீளட
மிடுவோனே;

துத்திதனபாரவெத மோககசுகவாரிமிகு
சிகரமுகருபியென தாயிவளிநாயகியை
சுதத அணையூடேவட மாமுலைவிடாதகர
பணிமாயா-

§சுத்ரவாமகாதவசி காமணிபெமெனுநுமவர்
சித்தமதிலேகுடிய தாவுறையாம ஆறுமுக
சுபரமணியாபுலியுர் சேவியுறைம் தவாபுகழ்
பெருமாளே. (௫௨)

---

* தை=தைக்குபடியான
† இதுகாலம் என் நீ போவது என.
‡ வாய்புலி=வாய்நதுபுலி.
§ சுத்த அம் மகாதவ.

595. துத்திபொற்றன மேருவாமென
ஒத்திபத்திரள் வாகுவாயவிர்
துப்புமுத்தொடு மார்பினூடிட மயில்போலே-
சுக்கமைக்குழ லாடநூலிடை
பட்டுவிட்டவிர் காமனூல்குல்
சுற்றுவித்துறு வாழைசோதுடை விலைமாதர்;
தத்தைபுட்குர லோசைநூபுர
மொத்தநட்டமொ டாடிமார்முலை
யற்றசைத்துரு லாவும்வேசிய ரவரோடே-
தர்க்கமிட்டுற வாடிபீளை*நொய்
கக்கலவிக்கல் கோளனாயென
சிச்சிசிச்சி†யெ னால்வர்கூறிட வுழல்வேனோ;
திமிதிமித்திமி தீததோதக
தத்தனத்தன தானதீதிமி
டக்குமுக்கிட மூரிபேரிகை தவில்போட-
சித்ரவித்தைய ராடவானவர்
‡பொற்புவிட்டிடு சேசெசேசெயென
செக்குவிட்டசு ரோர்கள்தூள்பட விடும்வேலா;
செத்திடச்சம ணர்கடாபட
அற்றுதைத்தசு வாமியாரிட
சித்ரசிவ ஞாமியாரருள் முருகோனே-
செற்கரக்கர்கள் திவுநூறிடும்
§அச்சுதன்தரு மாதரா ரொடு
சித்திரபுலி யூரில்மேவிய பெருமாளே. (௫௫)

596. நாலுசதுரத்த ஞ்சறை மூலகமலத்திலங்கியை
நாடியினை தறிபத்திர பத்தியாலே-

---

* நொய்=நோய்.
† என நால்வர் கூறி — எனப்பிரிக்க.
‡ பொற்புவிட்டிடு—பொற்பூ இட்டு இட்டு.
§ அச்சுதன்தரு மாதரார்=அமுதவல்லி, சுந்தரி இவர்சரவணப் பொய்கையில் தவம் புரிந்து முருகப்பிரானருளால் தெய்வயானையம்மையும் வள்ளிநாயகியுமாகத் தோன்றினர்.

நாரணபுரத்திலிந்துவி னூடுறஇணக்கிநன்சுடர்
நாறிசைநடத்திமண்டல சந்தியாறில்;
கோலமுமுதிப்பகண்டுளெ நாலினைமறித்திதம்பெறு
கோவெனமுழக்குசங்கொலி விந்துநாதங்-
கூடியமுகப்பிலிந்திர வானவமுதத்தையுண்டொரு
கோடிநடனப்பதஞ்சபை யென்றுசேர்வேன்;
*ஆலமலருற்றசம்பவி †வேரிலிகுலக்கொழுந்திலி
ஆரணர்தலைக்கலங்கொளி செம்பொன்வாசி-
ஆணவமயக்கமுங்‡கலி காமியமகற்றியென்றனை
ஆளுமைபரத்திசுந்தரி தந்தசேயே;
வேலதையெடுத்துமிந்திரர் மால்விதிபிழைக்கவஞ்சகர்
வீடெரிகொளுத்தியெண்கட லுண்டவேலா-
வேதசதுரத்தர்தென்புலி யூருறையொருத்திபங்கினர்
வீறுநடனர்க்கிசைந்தருள் தம்பிரானே. (ருச)

இதன் முற்பாதியின் பதவுரை.

மூலகமலத்தில் அங்கியை=மூலாதாரகமலத்துள்ள அக்கினியை,—நாலுசதுரத்த பஞ்ச அறை=நாற்சதுரப்பிரமபீடமாகிய சம்மாரகக்கிரமத்தின் அஞ்சாம்வீடாகிய சுவாதிஷ்டானத்திற்செல்லும்படி,—மந்திர பந்தியாலே=மந்திரஒழுங்கினாலே,—நாடியின்நடத்தி=சுழிமுனைநாடி மார்க்கத்தில்செலுத்தி,—நாரண புரத்தில்=விஷ்ணுவீடாகிய மணிபூரகத்தில்உள்ள,—இந்துவின் ஊடு=அர்த்தசந்திராகாரமாகிய விஷ்ணு பீடத்தில்,—உறஇணக்கி=பொருந்தச்சேர்த்து,—நன்சுடர்நாற=நல்ல சுடர்தோற்றும்படியாக,—இசைநடத்தி=அநாகதமுதலிய மற்றஸ்தானங்களிலும் இணங்கநடத்தி,—மண்டலசந்தி ஆறில்=அக்கினியாதிமும் மண்டலங்களிலும் சந்தித்துள்ள ஆறுநாரங்களிலும் பொருந்திய,—கோலமும் உதிப்ப=விநாயகராதி சதாசிவாந்தமாகிய மூர்த்திகளின் திருக்கோலங்களும் பிறவும் பிரசன்னமாக,—கண்டு=அவைகளைத்தரிசித்து,— உள=சரீரநிலைக்கு ஆதாரமாகவுள்ள,— நாலினை=நாலங்குலப்பிராணகலையை,—மறித்து=ஒவ்வொரு சுவாசங்களின்வழியாகவும்

---

* ஆலம் மலருற்ற=கைவிரல்களினின்றும் கங்கை முதலிய நதிகளைவிரித்த ஆலம்=நீர்.

† வேரிலிகுலக்கொழுந்திலி=ஆதியந்தமில்லாதவள்.

‡ கலி=கல்லி=தோண்டி வேரறுத்து.

சிறிது சிறிதாகக்கழிந்து போகாதபடி தடுத்து,—இதம்பெறு=இனிமை யாகிய,—கோஎன முழக்கு சங்கு ஒலி=கோஎன்று முழங்கும் சங்கத் தொனியாகிய,—விந்துநாதம்=விந்துசம்பந்த நாத ஒலி,—கூடியமுகப் பில்=கூடிமுழங்கும் இடத்துநின்று,—இந்திரவான அமுதத்தை=இந் திரபோகமாகிய தேவாமிர்தத்தை,—உண்டு=பருகி,—ஒருகோடிநடன பத அம் சபை=அனந்தானந்த நடனம்புரியும் குஞ்சிதபாத அழகிய திரு ச்சபையை,— என்றுசேர்வேன்=அடியேன் எக்காலத்து அடையப்பெ றுவேன்.

---

597. நீலக்குழலார்முத்தணி வாய்சர்க்கரையார்மைதப்பிறை
நீளச்சசியார்பொட்டணி நுதல்மாதர-
நீலக்கயலார்பத்திர வேலொப்பிடுவார்நற்*கணி
நேமித்தெழுதாசிததிர வடிவார்தோள்;
ஆலைக்கழையார்†துத்திகொ ளாரக்குவடார்கட்டளை
யாகத்தமியேனித்தமு முழல்வேனோ-
ஆசைப்பதமேல்புத்திமெய் ஞானத்துடனேபத்திர
மாகக்கொளவேமுத்திமை யருள்வாயே;
மாலைக்குழலாளற்புத வேதச்சொருபாளக்கினி
மாபிற்பிரகாசக்கிரி தனபார-
வாசக்குயிலாள்நற்சிவ காமச்செயலாள்பத்தினி
மாணிக்கமினாள்நிஷ்கள உமைபாகர்;
சூலக்கையினாரக்கினி மேனிப்பரனுருக்கொரு
சோதிபபொருள்கேள்விக்கிடு முருகோனே-
சோதிப்பிரகாசச்செய லாள்முத்தமிழ்மானைப்புணர்
சோதிப்புலியூர்நத்திய பெருமானே. (௫௫)

598. பனிபோலத்துளி ‡சலவாயுட்கரு
பதின்மாதத்திடை தலைகீழாய்-
படிமேவிட்டுடல் தவழ்வார்தத்தடி
பயில்வாருத்தியில் சிலநாள்போய்த்;

---

* கணி=குறித்து எழுதுவோன்.
† துத்தி=தேமல்.
‡ சலவாயுள்கரு=சலத்துவார வழியாய் கருத்தரித்து.

தனமாதர்க்குழி விழுவார்தத்துவர்
சதிகாரச்சமன் வருநாளிற்-
றரியா*ரிற்சடம் விடுவாரிப்படி
தளர்மாயத்துய ரொழியாதோ;
வினைமாயக்கிரி பொடியாகக்கடல்
விகடாருக்கிட விடும்வேலா-
விதியோனைச்சது முடிநால்பொட்டெழ
மிகவேகுட்டிய குருநாதா;
நினைவோர்சித்தமொ டகலாமற்புகு
நிமலாஎப்ப ரநினி மணவாளா-
நிதியாமிப்புவி புலியூருக்கொரு
நிறைவேபைந்தநர்கள் பெருமாளே. (௲௬)

599 மகரமொடுறுகுழை யோலைகாட்டியு
மழைநவழ்வனைகுழல் மாலைகாட்டியும்
வரவரவிதழ் முறநூட்டியும் வலைவீசும்-
மகரவிழிமகளிர் பாடல்வார்த்தையில்
வழிவழிபொழுகுமு பாயவாழ்க்கையில்
வளமையிலிளமையில் †மாடைவேட்கையில்
மறுகாதே;
இகலியபிரமக பாலபாத்திர
மெழில்படஇடுதிரு நீறுசேர்த்திற
மிதழியையழகிய வேணியார்த்ததும் விருதாக-
எழில்படமழுவுடன் மானுமேற்றது
மிசைபடஇசைதரு ஆதிதோற்றமு
மிவையிவையெனவுப தேசமேற்றவ
தொருநாளே;
ஐகதலமதிலருள் ஞானவாட்கொடு
தலைபறியமணர்ச மூகமாற்றிய
தவமுனிசகமுளர் பாடுபோட்டென மறைபாடித்-

* இல்சடம்=தனக்குவீடாகிய சரீரம். † மாடை=பொன்.

தரிகிடதரிகிட தாகுடாத்திரி
கிடதரிகிடதரி தாவெனச்சில
சபதமொடெழுவன தாளவாச்சிய
முடனேனோ;
அகுகுகுகுகுவென ஆளிவாய்ப்பல
அலகைகளடைவுட னாடுமாட்டமு
மரனவனுடனெழு காளிகூட்டமு மகலாதே-
*அரிதுயில்சயனவி பாளமூர்த்தனு
மணிதிகழ்திருபுலி யூர்வியாகரனு
மரிதெனமுறைமுறை யாடல்காட்டிய
பெருமானே. (௫௭)

600. †மச்சமெச்சுசூத்ரம் ரத்நவித்நமூத்ரம
வைச்சிறைச்சபாண்ட மனுபோகம்-
மட்கவிட்டசேக்கை உட்புழுத்தவாழ்க்கை
மட்குலப்பதார்த்த மிடியாமை;
எச்சிலைச்சபேய்க்கு மெச்சிலைச்சநாய்க்கு
மெச்சிலைச்சாக்கு மினியாகும்-
இக்கடத்தைநீக்கி ‡அக்கடத்துளாக்கி
இப்படிக்குமோக்ஷ மருள்வாயே;
பொய்ச்§சினத்தைமாற்றி மெய்ச்சினத்தையேற்றி
பொற்பதந்துளாக்கு புலியூரா-
||பொங்கணைத்து¶நீற்றையிட வொருத்தனுக்கு
புகழ்மெத்த நாட்டு **புனவேடன்;
பச்சிலைக்கும்வாய்க்கு மெச்சிலுக்கும்வீக்கு
பைச்சிலைக்குமாட்கொ ளரன்வாழ்வே-

---

* அரிதுயில்சயனவிபாளமூர்த்தன்=பதஞ்சலிபகவான்.
† மச்சம்=சப்பிரமஞ்சம்=அலங்கரித்தகட்டில்.
‡ அக்கடம்=சுத்ததேகம். § சினம்=சின்னம்=அடையாளம்.
|| பொங்கணம்=ஓர்வகை விபூதிப்பை.
¶ நீற்றையிட்ட ஒருத்தனார் என்பது சிவகோசரியார்.
** புனவேடன்=கண்ணப்பநாயனார்.

பத்திசித்திகாட்டி அத்தர்சித்தமீட்ட
பத்தருக்குவாய்த்த பெருமாளே. (ருஅ)

601. மதியமண்குண மஞ்சுநால்முக
நகரமுன்கலை கங்கைநால்குண
மகரமுன்சிக ரங்கிமுணிடை தங்குகோண-
மதனமுன்தரி சண்டமாருத
மிருகுணம்பெறி லஞ்செலோர்தெரு
வகரமிஞ்சிய கன்படாகமொ ரொன்றுசேரும்;
கதிரடங்கிய அண்டகோளகை
யகரநின்றிடும் ரண்டுகால்மிசை
ககனமின்சுழி ரண்டுகால்பரி கந்துபாயும்-
கருணையிந்திரி யங்கள்சோதிய
அருணசந்திர மண்டலீகரர்
கதிகொள்யந்திர விந்துநாதமொ
டென்றுசேர்வேன்;
அதிரபம்பைகள் டங்குடாடிக
முதிரஅண்டமொ டைந்துபேரிகை
டகுடடண்டட தொந்ததோதக என்றுதாளம்-
அதிகவிஞ்சையர் தும்புருநாரதரொ
டிதவிதம்பெறு சிந்துபாடிட
அமரர்துந்துமி சங்குதாரைகள் பொங்கவூடு;
உதிரமண்டல மெங்குமாயொளி
யெழுகுமண்டியெ ழுந்துசூரனை
உயர்சிரம்பொடெ லும்புமாமுடி சிந்திவீழ்-
உறுசினங்கொடெ திர்ந்தசேவக
மழைபுகுந்துய ரண்டம்வாழ்வுற
வுரகனும்புவி கண்டவூர்மகிழ் தம்பிரானே. ()

602. மருவுகடல்முகி லனையகுழல்மதி
வதனநுதல்சிலை பிறையதெனும்விழி
மச்சப்பொற்கணை மூக்குப்பொற்குமி
ழொப்பக்கத்தரி யொத்திட்டச்செவி

குமுதமலரித ழமுதமொழிநிரை
தாளமெனுநகை மிடறுகமுகென
வைத்துப்பொற்புய பச்சைத்தட்டையொ
டொப்பிட்டுக்கம லக்கைப்பொற்றுகிர்
வகையவிரலொடு கிளிகள்முகநக
மெனவுமிகவிய குவடுமிணையென
வட்டத்துத்திமு கிழ்ப்பச்சக்கரம்
வைத்தப்பொற்குட மொத்திட்டுத்திகழ் முலைமேவும்.
வடமுநிரைநிரை தாளபவளமொ
டசையபழுமா இலைவயிறுமயி
ரற்பத்திக்கிணை பொற்புத்தொப்புளும்
அப்புக்குட்சுழி யொத்துப்பொற்கொடி
மதனனுருதுடி யிடையுமினலென
அரியகடிதட மமிர்தகழைரச
மட்டுப்பொற்கம லத்திற்சக்கிரி
துத்திப்பைக்கொரு மித்துப்பட்டுடை
மருவுதுடையிணை கதலிபாடுகொள
கணையுமுழவென கமடமெழுதிய
வட்டப்புத்தக மொத்துப்பொற்சர
ணத்திற்பிற்புற மெத்துத்தத்தைகள் மயில்போலே;
தெருவில்முலைவிலை யுரைசெய்தவரவர்
மயல்கொடணைவர மருள்செய்தொழில்கொடு
தெட்டிப்பற்பல சொக்கிட்டுப்பொருள்
பற்றிக்கட்டில ணைக்கொப்பிப்புணர்
திலதமழிபட விழிகள்சுழலிட
மலர்களணைகுழ லிடைகொள்துகில்பட
தித்தித்துப்பிதழ் வைத்துக்கைக்கொடு
கட்டிக்குத்துமு லைக்குட்கைப்பட
திரையிலமுதென கழையில்ரசமென
பலவில்சுளையென வுருகவுயர்மயல்
சிக்குப்பட்டுடல் கெட்டுச்சித்தமும்
வெட்கித்துக்கமு முற்றுக்கொக்கென நரைமேவி-

செவியொடொளிர்விழி மறையமலசல
மொழுகபலவுரை குழறதடிகொடு
தெத்திப்பித்தமு முற்றித்தற்செய
லற்றுச்சிச்சியெ னத்துகசுப்பட
சிலர்கள்முதுவுடல் வினவுபொழுதினி
லுவரிநிறமுடை நமனுமுயிர்கொள
செப்பறமுப்பிணை மொப்பித்துப்பெய
ரிட்டுபபொறபறை கொட்டச்செப்பிடு
சென்னமிதுவென அழுதுமுகமிசை
அறையஅணைபவ ரெடெனசுடலையில்
சிற்றிக்குக்கிரை யிட்டிட்டிப்படி
நித்தத்துக்கமெ டுத்திட்டுச்சட முழல்வேனோ;
குருவினுருவென அருள்செய்துறையினில்
குதிரைகொளவரு நிறைதவசிதலை
கொற்றப்பொற்பதம் வைத்திட்டற்புத
மெற்றிப்பொற்பொரு ளிட்டுக்கைக்கொளு
முதல்வரிளகலை மதியமடைசடை
அருணவுழைமழு மருவுதிருபுயர்
கொட்டத்துப்புரர் கெட்டுப்பொட்டெழ
விட்டத்திக்கணை நக்கர்க்கற்புத
குமரனெனவிரு நொவியுமுரசொடு
வளையுமெழுகட லதிரமுழவொடு
கொட்டத்துட்டரை வெட்டித்தட்கட
லொப்பத்திதமு டுத்துத்தத்திட அமர்மேவி-
குருகுகொடிசிலை குடைகள்மிடைபட
மலைகள்பொடிபட வுடுகளுதிரிட
கொத்திச்சக்கிரி பற்றப்பொற்பரி
எட்டுத்திக்குமெ டுத்திட்டுக்குரல்
குமரகுருபர குமரகுருபர
குமரகுருபர எனவொதமரர்கள்
கொட்பப்புட்பமி றைத்துப்பொற்சர
ணத்திற்கைச்சிரம் வைத்துக்*குப்பிட

* குப்பிட=கும்பிட.

குலவுநரிசிறை கழுகுகொடிபல
கருடனடமிட குருதிபருகிட
கொற்றப்பத்திர மிட்டுப்பொற்கக
னத்தைச்சித்தமி ரக்ஷித்துக்கொளு மயில்வீரா;

சிரமொடிரணிய னுடல்கிழியவொரு
பொழுதினுகிரகொடு அரியெனடமிடு
சிற்பர்த்திட்பதம் வைத்துச்சக்கர
வாத்திக்குச்சிறை யிட்டுச்சுக்கிரன்
அரியவிழிகெட இருபதமுமுல
கடையநெடியவர் திருவுமழகியர்
தெற்குத்திக்கில ரக்காக்குச்சின
முற்றுப்பொற்றசர் தற்குப்புக்கிர
செயமுமனவலி சிலைகைகொடுகர
நிருபதுடைகிரி சிரமொர்பதும்விழ
திக்கெட்டைக்கக னத்தர்க்குக்கொடு
பச்சைப்பொற்புய லுக்குச்சித்திர மருகோனே.

நிலதமதிமுக அழகிமரகத
வடிவிபரிபுர நடனிமலர்பத
சித்தர்க்குக்குறி வைத்திட்டத்தன
முத்தப்பொற்கிரி பொத்தச்சித்திர
சிவைநொள்திருசர சுவதிவெகுவித
சொருபிமுதுவிய கிழவிபியல்கொடு
செட்டிக்குச்சுக முற்றத்தத்துவ
சித்திற்சிற்பதம் வைத்தக்கற்புறு
திரையிலமுதென மொழிசெய்கவுரிபி
னரியமகனென புகழ்புலிநகரில்
செப்புப்பொற்றன முற்றப்பொற்குற
தத்தைக்குட்புள கித்திட்டொப்பிய பெருமாளே.

603. முத்தமோகன தத்தையினார்குர
லொத்தவாயித சர்க்கரையார்நகை
முத்துவாரணி பொற்குவடார்முலை விலைமாதர்.

*மொக்கைபோக†செ குத்திடுவார்பொருள்
பற்றிவேறும மைத்திடுவார்சிலர்
‡முச்சலீலிகை சொக்கிடுவாரிடர் கலிசூழச்;
§சித்திலாடஅ மைத்திடுவார்கவ
டுற்றமாதர்வ லைப்புகுநாயெனை
சித்திஞானம்வெ ளிப்படவே || சுடர் மடமீதே-
சித்தெலா¶மொரு மித்தவுனதாறினம்
வைத்துநாயென ருட்பெறவேபொருள்
செப்பியாறுமு கப்பரிவோடுணர் வருள்வாயே;
தத்தனான தனத்தனதானென
டுக்கைபேரிமு ழக்கிடவேகடல்
சத்ததீவுத யித்தியர்மாளிட விடுமவேலா-
சத்திலோகப ரப்பரமேசுர
நிர்த்தமாடுக ழற்கருணாகர
தற்பராபர நித்தனொர்பாலுறை யுமைபாலா;
அத்திமார்முலை முத்தணிமோகன
பொற்ப்ரகாசமு ளக்குறமான்மகள்
அப்புவாயிதழ் வைத்தணைசோதிபொன் மணிமார்பா-
**சட்டிநீலஇ ரத்தினமாமயி
லுற்றுமேவிய ருட்புலியூர்வளர்
சுத்தனேசசி பெற்றபெணாயகி பெருமாளே.

* மொக்கை=வெட்கம். † செகுத்தல்=அழித்தல்.
‡ முச்சலீலிகைசொக்கு=வாய்நீர், சிறுநீர், நாதநீர் ஆகிய மூன்று நீரின சம்பந்தமான சொக்குமருந்து. சலிலம்=நீர்.
§ சித்து=மாயவித்தை.
|| சுடர்மாடம்=நக்தி ஒளிகாணும் லலாடஸ்தானம்.
¶ ஒரு மித்த உனதாறு எனப்பிரிக்க.
உனது ஆறு=உன்னுடைய ஷடாக்ஷரத்தை,
இனம் வைத்து=இனமாகவைத்து.
** சட்டி=உச்சிக்கொண்டை.

சிவமயம்.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

* 'பழமைசெப்பி' என்னும்பாட்டு திருத்தணிப்பாடல்களிலும் திருவருணைப்பாடல்களிலும் பிரதிகளில் இருந்தபடியால் அப்படியே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	1	5	இருவரும் என்னும் சொல்லுக்கு முன் ‡ இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
௬0	71	2	தேர்க்ரி	தேர்கரி
௬௩	74	5	'மயில்' என்னும் சொல்லுக்கு முன் * இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
௭௪	94	14	ஓதலுங்குண	ஓதலுங்குண
௭௭	97	1	'சருவி' என்னும் சொல்லுக்கு முன் * இக்குறியிட்டுவாசிக்க.	
௮௪	குறிப்பின் முதல் வரி.		அந்தத் திருப்பதி என்பதற்குப் பின் இருக்கும் = இக்குறியை நீக்கி, இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
௧௩௫	170	15	புனத்திருந்த்	புனத்திருந்த.
௧௫0	192	20	குருகுகொ்டி	குருகுகொடி
௧௬0	253	1	532	253
௧௬௨	254	2	முபக்கிடு	முயக்கிடு
௨0௭	277	10	வடிவேலு	வடிவேலும்
௨௧௩	285	15	வள்ளிமலைமே	வள்ளிமலைமேவு
௨௧௬	290	அர்த்தத்தில் 3ம்வரி	நான்கட்டிய	நாண்கட்டிய
௨௨௯	306	3	ஓருவரொடு	ஒருவரொடு
௩0௧	401	20	சோலைவேற்பின்	சோலைவெற்பின்
௩0௧	402	8	விளக்கிதள்	விளக்கிகள்
௩௧௪	415	3	த்னிவீர	தனிவீர

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௫௯	குறிப்பில் கடைசிவரி		'மதர்' என்பதன்முன் ‖ இக்குறி யிட்டு வாசிக்க.	
௫௪௭	459	11	சுமடமதாய் என்பதன்முன் இருக்கும் † இக்குறியைநீக்கி * இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
௫௯௧	519	1	கொந்தளக	கொத்தளக
௪௦௦	குறிப்பில் முதல் வரி.		எனப்பிரிக்க என்பதன்பின் - இக் குறியிட்டு வாசிக்க.	
௪௦௨	535	11	மரதக	மரகத
௪௦௭	538	6	பனல்பாயுங்	புனல்பாயுங்
௪௧௮	552	1	கத்திதுப்	கதித்துப்
௪௨௭	பதவுரையில் 11-வது வரி		மண்டபதில்	மண்டபத்தில்
௪௫௦	561	3	லேலா	வேலா
௪௪௧	574	16	அருள்தாராய் என்பதன்பின் ; இக்குறியிட்டுவாசிக்க.	
௪௬௨	குறிப்பில் 2-ம்வரி.		விரித்த என்பதன்பின் . இக்குறி யிட்டு வாசிக்க.	